

ஸ்ரீ ଷମ୍

ஸ்ரୀ ପିରତ୍ତମା

பாகம்: 1

ஸ்ரீ ஓம்

அத்தியாயம்: 1

வைத்தியர் ஐயா, ஓ வைத்தியர் ஐயா! தங்களுக்கு ஆண் குழந்தை பிறந்து இருக்கிறது.

ஆ என்ன சொல்கிறாய்!.

ஆமாம் ஐயா உண்மையைத் தான் சொல்கிறேன்.

சரியாக கேட்டு வந்தாயா?.

சரியாக தான் கேட்டு வந்தேன்.

சந்தேகம் எதுவும் இல்லையே, நன்றாக பார்த்தார்கலாமா, ஆண் குழந்தை தானே?.

ஐயா! எல்லாம் சரி பார்த்து தான் சொல்கிறோம், ஆண் குழந்தை தான் உங்களுக்கு பிறந்து இருக்கிறது.

அப்பா இந்தா இதை வைத்துக் கொள், நல்ல செய்தியை தந்தாயே என்று கையில் ஏதோ காப்பை போன்று அணிந்தவர் அதை கழட்டி கொடுத்தார்.

என்ன ஐயா பரிசு எல்லாம் தருகிறீர்கள்!?.

பின் என்னவாம் 15 பெண் குழந்தைக்கு பிறகு இந்த ஒரே ஆண் பிள்ளை அல்லவா, வைத்திய குலத்தையே உயர்த்த போகிறவன். எங்களை எல்லாம் தேசாங்க மன்னன் இடத்தில் இருந்து காப்பாற்ற போகிறவன். இனி வைத்தியர்கள் தேசாங்க மன்னனுக்கு அடிமைகள் இல்லை நாங்கள் எல்லோரும் விடுபட்டுவிடுவோம். ஜயோ எனக்கு குழந்தையை பார்க்க வேண்டும் போல் இருக்கிறதே ஆனால் இங்கு இருந்து ஊருக்கும் வர முடியாதே. இந்த தேசாங்கு

மன்னன் விடுவித்தால் தான் நான் வர முடியும்.

என் ஜயா கேட்டு பாருங்களேன்.

அட நீ வேறு அப்பா, மூலிகைகள் தேட போனாலே இரண்டு ஆட்கள் காவலுக்கு வருகிறார்கள். அவ்வளவு ஏன் அங்கு இருந்து எனக்கு இயற்கை அழைப்புக்கு கூட போக முடிவதில்லை இவர்கள் அங்கும் வந்து நிற்கிறார்கள் என்னத்தை சொல்ல நான்.

ஜயா! உங்கள் மகன் பிறந்த அதிர்ஷ்டம் ஒருமுறை அரசனை கேட்டு தான் பாருங்களேன்.

ஆமாம் என் மகனும் இவனுக்கு அடிமையாக தானே ஆக போகிறான். என்ன நடக்க போகிறதோ, என்னவோ ஒரு பக்கம் சந்தோஷமாக இருக்கிறது, மறு பக்கம் அதிக துக்கமாகவும் இருக்கிறது.

என்ன ஜயா என் யோசித்துக் கொண்டே நடக்கிறீர்கள்?..

எப்படியாவது என் குழந்தையை நான் போய் பார்க்க வேண்டும்..

நீங்கள் தெரியாமல் ஓடி வந்துவிடுங்களேன்.

அப்படியானால் என்றோ வந்து இருக்கலாம் அல்லவா? இன்னும் கண்டிப்பும், கடுமையும் அதிகமாகும் அல்லவா? இப்பொழுது ஏதோ மரியாதை கொடுக்கிறார்கள் அப்படி ஓடினால் அந்த மரியாதையும் போய் விடும் அல்லவா.

யார் அங்கே என்று ஒரு காவலாளி உள்ளே வந்தான்.

வைத்தியரே அரசர் உம்மை அழைக்கிறார்.

ஊம் வருகிறேன் போ.

வைத்தியரே இது தான் நல்ல சமயம் தாங்கள் எப்படியாவது அரசரிடம் சொல்லி ஊருக்கு கிளம்புங்கள் என்று மெல்லிய குரவில் சொன்னான்.

ஊம், ஊம் ஏதாவது செய்யத் தான் வேண்டும் என்று தலையை ஆட்டிக் கொண்டே சபையை நோக்கி புறப்பட்டார்.

ஊம் என்ன வைத்தியரே நான் சொன்னதை எல்லாம் கண்டுபிடித்தீர்களா இல்லையா?

அரசே முதாதையர்கள் சொல்லி கொடுத்ததை அப்படியே செய்து வருகிறோம் நாங்களாக எதை உற்பத்தி செய்து செய்ய முடியும்?.

அது எல்லாம் எனக்கு தெரியாது. புது, புது மூலிகைகள் தேர்ந்து எடுத்து ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். பல கண்டு பிடிப்புகள் நீங்கள் தர வேண்டும். பல காலமாக இப்படியே சொல்லி காலத்தை தட்டி கொண்டு போகிறீர்கள். இது எல்லாம் செயலுக்கு ஒவ்வாது நீங்கள் ஏதாவது கண்டு பிடித்தீர்களா இல்லையா?.

அரசே! அப்படி ஒன்றும் பெரிதாக எங்களால் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை. எதை செய்தால் என்ன ஆகுமோ என்ற பயம் எங்கள் உள் இருக்கின்றது, தாங்கள் இடும் கட்டளையோ ஆராய்ச்சியின் மூலம் குணப்படுத்த வேண்டும் இல்லையேல் தலை துண்டிக்கப்படும் என்று அரசே இதில் பாதி பயத்திலேயே போய்விடுகிறது. கண்டு பிடிக்கும் திறனே இல்லாமல் ஆகிவிடுகிறது அல்லவா?. எப்பொழுதும் காவலாளிகள், எங்கும் நாங்கள் சுதந்திரமாக போகமுடியாமல் இருக்கிறது . சற்று தாங்களும் யோசிக்க வேண்டும் எங்களையும் சற்று தனிமையாக இருக்கவிட வேண்டும். பல முறை நாங்களும் சொல்லி இருகிறோம் ஆனால் தாங்கள் கேட்டதாக தெரியவில்லை. அரசே எங்கள் நிலையும் சற்று யோசித்து பாருங்கள் நாங்கள் குடும்பத்துடன் இருந்து எங்கள் இடங்களில் உள்ள மூலிகைகளை எடுத்து

ஆராய்ந்து பயம் இல்லாமல் செயல்பட்டால் நிச்சயம் அது நல்லதை கொடுக்கும் அல்லவா? அல்லது பலனையாவது தரும். பயத்துடனும், குடும்பம் ஒருபுறத்திலும் மன சஞ்சலங்களுடன் நாங்கள் ஆராய்ந்தால் அவை பலன் தருமா? சற்று யோசித்து சொல்லுங்கள் அரசே.

சரி நீங்களும் பல முறை சொல்லியதால் உங்கள் விருப்பத்திற்கு ஏற்றார் போல் விடுகிறேன். வருடத்தில் இரண்டு முறை நீங்கள் வந்து என்ன செய்து இருக்கிறீர்கள் என்பதை காட்ட வேண்டும். அப்படி ஆராய்ச்சி எதுவும் செய்யாமல் குடும்பம், பிள்ளைகள் என்று இருந்துவிட்டால் உங்கள் தலை துண்டிக்கப்படும். உங்கள் அரசனிடம் இதை சொல்லி வைக்கிறேன். நீங்கள் எல்லோரும் எங்கள் அடிமைகள் என்பதை மறந்துவிடாதீர்கள். சொன்னதை செய்யவிட்டால் தண்டனை நிறைவேற்றுவது நிச்சயம்.

அப்பா தற்சமயத்திற்கு பிழைத்தோம் என் பிள்ளை பிறந்தான் முதலில் சிறிய விடுதலை கிடைத்தது. பிறகு பெரியதாக கிடைக்கும் என்று மனதில் எண்ணிக் கொண்டே நின்றார்.

என்ன யோசனை வைத்தியரே! சபையில் எல்லோர் முன்பும் ஒப்புக் கொண்டு உள்ளீர் இந்த தேசாங்கு இட்ட கட்டளை என்றும் மாறாது தெரிகிறதா?. தாங்களும் மற்ற நாடுகளில் இருந்து வந்த வைத்தியர்களும் போகலாம் ஆனால் என் சொல்படி தான் நடக்க வேண்டும். எந்த ஒரு புதிய வைத்தியமும் எனக்கு தெரியாமல் நடக்க கூடாது அப்படி ஏதாவது நடந்தால் உங்கள் நாட்டையே அழித்து விடுவேன் புரிகிறதா? ஊம் போங்கள் இன்று முதல் உங்கள் ஊர்களுக்கு செல்லலாம் (ஊர் என்பது நாடு இரண்டும் ஒன்று தான் நாடுகள் என்றும் வைத்துக் கொள்ளலாம்) புறப்படுங்கள்.

ஆ ஆ என் மகன் பிறந்தான் செய்தி கேட்டவுடன் எனக்கு இப்படி ஒரு நல்ல செய்தி வந்ததே உண்மையில் இவன் நம்மை எல்லாம் காக்க வந்தவன் தான். அடிமை வைத்தியர்களை மீட்டு வைத்திய ஆராய்ச்சியில் முதன்மை பெற்று, நல்ல ஒரு

மேன்மை வைத்தியனாக வரப்போகிறான் வைத்தியத்திற்கே முதலாவதாக நிற்க போகிறான். மேன்மையானவன், தூய்மையானவன், முதன்மையானவன் ஆம் இவனுக்கு பிரதமன் என்றே பெயர்வைக்க போகிறேன் (மேன்மை, முதன்மை, தூய்மை மூன்றும் கலப்பது தான் பிரத்தமன் என்னும் பெயராகும் இது குறிப்பு) ஆஹா! அருமையான பெயர் பிரதமா மகனே பிரதமா, பிரதமா.

என்ன வைதியர் ஜியா பிரதமா, பிரதமா என்று கூறுகிறீர்களே?.

பிரதமா தான் அவன்.

யார் ஜியா அவன் அரச சபையில் என்ன நடந்தது எதுவும் சொல்லாமல் பிரதமா, பிரதமா என்று சொல்கிறீர்களே?.

என் பையன் பிறந்து எத்தனை நாட்கள் ஆகிறது?.

இன்றைக்கு இரண்டரை மாதங்கள் இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

ஜியோ! இன்னும் இரண்டு மாதம் இருக்கிறது நம் ஊருக்கு நாம் போய் சேர.

ஜியா அரசர் அனுப்பிவிட்டாரா என்ன?

அனுப்பிவிட்டாரா, என்னடா அனுப்பிவிட்டார். என் மகன் விடுதலையே வாங்கி தந்து இருக்கிறான் பாரடா. குழந்தைகள் பிறப்பது ஒன்றும் அதிசயம் அல்ல ஆனால் இவர்கள் செய்ய போகும் செயலும் நம்மை எல்லாம் எப்படி கவனித்து கொள்வார்கள்.. இவர் சந்தோசத்தில் ஏதேதோ அங்கும் இங்கும் சில உளறல்., இருக்கும். கவனிப்பும் ஏன் குழந்தைகளால் தான் நமக்கு நல்ல பெயரே கிடைக்கிறது. அட போட உனக்கு இது எல்லாம் புரியாது. குழந்தை பெற்றுவிடலாம் அவனால் எனக்கு ஒரு விடுதலை கிடைத்தது பார்த்தாயா? இது தான்டா ஒரு நல்ல குழந்தைக்கு

அடையாளம். தூய்மையானவன், மேன்மையானவன், முதன்மையானவன்டா அவன். நம்மை எல்லாம் காக்க வந்தவன்டா ஐயோ எனக்கு என்ன சொல்வது என்றே தெரியவில்லை. மனம் எல்லாம் சந்தோஷதில் குதிக்கிறது. ஆஹா! நாம் ஊருக்கு போகிறோம் என் பிரதமனை பார்க்க போகிறேன். அதுமட்டும் இல்லை அவன் என்னுடன் தான் வளரபோகிறான் நிரந்தரமாக இருக்க போகிறேன். அங்கே அவனுக்கு எல்லாம் சொல்லி கொடுப்பேன் அவன் ஆராய்ச்சி செய்ய நான் அவனுக்கு துணையாக இருப்பேன்.

ஐயா நீங்கள் ஆராய்ச்சி செய்ய அவன் உங்களுக்கு துணையாக இருப்பான் என்று சொல்லுங்கள்.

அடேய் போய் உன் வாயை சுத்தம் செய்து கொள், அவன் என்ன, எப்பேர்ப்பட்ட குழந்தை அவன். அவனுக்கு நான் போய் துணையாக இருப்பதே தகுதியற்றவன். அவனை போய் என் ஆராய்ச்சிக்கு துணையாக இருக்க சொல்கிறாயே போடா, போடா வேலையற்றவனே. அவனுக்கு வேண்டியது எல்லாம் சொல்லி கொடுப்பேன் அவனை ஆராய்ச்சியில் விட்டு விட்டு நான் பார்த்து பூரித்து குதாகவிப்பேன். ணம், ணம், ணம் நேரமாயிற்று நாம் நம் நாட்டை நோக்கி புறப்படலாம் இந்த தேசாங்கு மனம்மாறிவிட்டாலும் நமக்கு ஆபத்து தான் புறப்படலாம். வைத்தியரும் அவரது துணை வைத்தியர் என்று சொல்லலாம் அல்லது துணை புரிபவர் என்று சொல்லலாம் என்று இருவரும் தேசாங்கு ராஜ்ஜியத்தை விட்டு புறப்பட்டனர்..

குறிப்பு: தேசாங்கு ராஜ்ஜியம் என்பது இன்றைய காலகட்டத்தில் சைனா அதாவது சைனா என்று பெரிய தேசத்தை குறிப்பிடவில்லை சிறிய இடமாகும் அதாவது சைனாவில் ஒரு மூலை நமது பிரம்மபுத்திராவின் உற்பத்தி ஸ்தலமாக விளங்கும் நம் வழக்கத்தில் நாம் பிரம்மபுத்திரா என்று அழைக்கிறோம் ஆனால் இதே நதி தேசாங் என்று பெயரில் சைனாவில் இருந்து தொடங்குகிறது. மிகவும் ஆதிகாலத்தில் தேசாங் சமஸ்தானம் அல்லது தேசாங்

மகாராஜா என்று அழைக்கப்படும் தேசாங்கு ராஜ்ஜியம் என்று கூறுவார்கள்.. மிகவும் பழமைகாலத்தில் அதாவது சற்று காட்டுவாசிகளிடம் இருந்து சற்றே மாறுபட்டு விளங்கும் காலத்தில் சற்றே. இந்த தேசாங்கு ராஜ்ஜியம் அங்கே தொடங்கியது. இன்றைய காலகட்டத்தில் திபெத் என்று சொல்லப்படும் அன்றைய காலகட்டத்தில் தபத்தின் நாடும், நேபால் மற்றும் இப்பொழுது இருக்கும் அஸ்ஸாம், அருணாச்சலம் என்று சொல்லப்படும் இமாலயம் போன்ற எல்லா சிறிய காடுகளும் அதாவது சிறிய நாட்டு மன்னர்களும் இந்த தேசாங்கு நாட்டு மன்னன் கீழ் வருவார்கள்.

தேசாங்கு மன்னர்கள் மிக்க பலசாலிகள் எல்லோரையும் அடிமை படுத்தி ஆண்டு வந்தனர். அவர்கள் இடுவது தான் சட்டம். இந்த நாடுகளில் உள்ள அனைவரும் பின்பற்ற வேண்டும், அப்படி இல்லையேல் கடுமையாக தண்டிக்கப்படுவார்கள் இவர்கள். பழக்கத்தில் நிறைய மூலிகையால் ஆன மருந்துகள் தயரிக்கப்படவேண்டும், அவை அனைத்தும் தேசாங்கிடம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும். இவர்கள் அதை மற்றைய காட்டு தேசங்களுக்கு கொடுப்பார்கள். எந்த வியாதிக்கும் தேசாங்கு சமஸ்தானத்தில் மருந்து கிடைத்துவிடும் என்று அன்றைய நாட்டு மன்னர்கள் வருவார்கள். ஒருவிதத்தில் இவர்கள் மருந்தை கொடுத்தே பல நாடுகளை அடிமையாக்கு கிறார்கள். பலசாலி நாடுகளை நண்பர்களாக்கி கொள்கிறார்கள் இவர்களை பொறுத்தவரையில் எதிரிகள் வரக் கூடாது மாண்டவனையும் பிழைக்க வைக்க வேண்டும் என்ற அளவிற்கு மூலிகை மீது வெறித்தனம் உள்ளவர்கள். ஏதோ இவர்களது மூதாதிய அரசர்கள் சொன்னதை வைத்து இவைகள் எல்லாம் நடந்தே தீரவேண்டும் ,அவை மூலிகையில் உள்ளது அதை எப்படியாவது கண்டு பிடியுங்கள் என்று அடிமை தேசத்து வைத்தியர்களை எல்லாம் அடிமைபடுத்தி வைத்திருந்தனர். வைத்தியர்கள் பலரும் வேறு வழி இல்லாமல் இந்த தேசாங்கு ராஜ்ஜியத்திற்கு அடிமையாக வாழ்ந்தனர். புதிய மூலிகைகள் ஆராய்ச்சியும் செய்து தர வேண்டும் என்று வைத்தியர்களை வற்புறுத்தியும், கொடுமை செய்தும்

வந்தனர். இப்பொழுது நமது பிரதமன் பிறந்ததால் தற்காலிக விடுதலை வைத்தியர்களுக்கு கிடைத்தது.

வாடா போகலாம் நம் நாட்டை நோக்கி போகலாம் நம் பிரதமனை பார்க்க வேண்டும் எனக்கு மனம் எல்லாம் அவன் மீது தான் உள்ளது.

ஐயா 15 பெண் பிறந்த பிறகு 16வது ஆண் என்ற சந்தோஷத்தில் இப்படி எல்லாம் குதிக்கிறீர்களா என்ன?

இல்லை, இல்லை, இல்லை நமது முதாதையர்கள் சொல்லி வந்ததை உனக்கு சொல்கிறேன் கேள்.

வைத்தியரும் உதவியாலரும் தேசாங்கு ராஜியத்தை விட்டு புறப்பட்டனர்.

ஐயா இப்படி நீங்கள் அடிமையாக கிடக்கிறீர்களே, இந்த வைத்திய தொழிலே இப்படி தானா?

ச்ச, ச்ச, இது எல்லாம் அப்படி கிடையாது. ஏதோ எங்களது போதாத காலம் இப்படி ஒரு அரசனிடம் மாட்டிக் கொண்டோம்.

ஐயா உங்களுக்கு வைத்தியம் செய்ய யார் கற்றுக் கொடுத்தது?.

அடேய் இது பரம்பரை பரம்பரையாக வருவது. என் தந்தை எனக்கு கற்று கொடுத்தார் அவரின் தந்தை அவருக்கு கற்று கொடுத்தார், இப்படி பரம்பரையாக வருவது தான் இந்த வைத்தியமாகும்.

ஐயா அப்படி இருந்தாலும் யாருக்காவது ஒருத்தருக்கு கற்று கொடுத்திருக்க தானே வேண்டும் உங்களது முத்த முதாதியர்களுக்கு யார் கற்று கொடுத்தார்?.

இதோ பார் உண்மை எது, பொய் எது என்று எனக்கு தெரியாது. ஆனால் வழக்கமாக சொல்லி வந்ததை

வேண்டுமானால் சொல்கிறேன்.

ஐயா உண்மை பொய்யை பற்றி நாம் ஏன் கவலைப்பட வேண்டும். என்ன சொன்னார்கள் என்பதை தெரிந்து கொண்டால் போதும் அல்லவா. எப்படி சொல்லி கொடுத்திருப்பார்கள் என்று எனக்கு ஆர்வமாக இருக்கிறது.

சொல்கிறேன் கேள்டா. முன்பு ஒரு காலத்தில் வறட்சி அதிகரித்ததாம். எங்கும் எதுவும் வளர்ச்சி இல்லையாம் தன்னீரே இல்லாமல் இருந்ததாம். மக்கள் எல்லோரும் அதிகம் துன்பபட்டனராம் அப்பொழுது இருந்தபெரியவர்கள் மக்களின் துன்பத்தை பார்த்து வருந்தினராம். ஏதாவது உபாயம் செய்ய தான் வேண்டும் என்று யோசித்தனராம். வறட்சியின் காரணமாக வியாதிகளும் இருந்ததாம். பல வகையில் மக்கள் துன்பப்பட்டனராம். இதை பார்த்த பெரியவர்கள் இங்கே பெரியவர்கள் என்று குறிப்பிடுவது ரிஷிகள் என்று நாம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். மனம் வருந்தி இந்த நமது இமாலயத்தில் அழுதனராம் (அதாவது இங்கே ஜபம் செய்து தியானித்தினர் என்பதை இவர்கள் பேச்சுவாக்கில் இப்படி சொல்கிறார்கள்)

ஊம் அப்பறம்!.

பல நாட்கள் இங்கே அழுதனராம். அப்பொழுது வானத்தில் இருந்து பலவகையான பழங்களும் தான்யங்களும், மூலிகைகளும் விழுந்தனவாம். (ஐகதாத்ரி; இதை நாம் ரிஷிகள் தவம் செய்தனர் என்றோம். அந்த தவத்தில் சாகம்பரி என்ற பெயருடன் தோன்றி எல்லோருக்கும் தானியங்களையும், ஒளாடதங்களையும் கொடுத்தேன் அதை மகிழச்சியுடன் பெற்ற ரிஷிகள் தாயே சாகம்பரி, அன்னபூரணி ஒளாடத ரூபினி என்று என்னை புகழ்ந்தார்கள்)

ஆமாம் ஐயா அது எப்படி வானத்தில் இருந்து கொட்டியது?.

இதோ பார் இது எல்லாம் கேட்க கூடாது. கொட்டியது

என்றால் கொட்டியது. இன்று நாம் இது எல்லாம் பார்க்கிறோம் அல்லவா?.

ஆமாம் ஐயா, எந்த மூலிகை எதற்கு என்பது எல்லாம் எப்படி தெரியும்? அது அப்படியே கொட்டியதல்லவா?.

ஆமாம் அப்படியே கொட்டியது தான், அப்பொழுது அதை ஒரு பெரியவர் எடுத்து இந்த, இந்த மூலிகை இவைகளுக்கு சமமாகும் என்று சொல்லி இருக்கிறார். அவர் சொல்லி கொடுத்து தான் முதாதியர்கள் தலைமுறை, தலைமுறையாக சொல்லி கொடுக்கிறார்கள். அவர் தான் எங்களின் முத்தவர் தலைவர் அதாவது குரு என்று சொல்கிறார்கள்.

ஓ அப்படியா அவரை பார்க்க முடியுமா?.

அது எப்படி முடியும்?. முதாதியர்கள் சொன்னார்கள் என்று தானே சொல்கிறேன். ஆஹா! சற்று இரு இன்னும் ஒன்றை சொல்லி இருக்கிறார்கள் இப்பொழுது தான் எனக்கு நியாபகத்தில் வருகிறது. நாம் மனமார அவரை நினைத்தால் அவர் வந்து நமக்கு சொல்லி கொடுப்பாராம்.

ஐயா நீங்கள் பார்த்து இருக்கிறீர்களா?.

ஊ, ஊம் நான் அது எல்லாம் முயற்சி செய்ததில்லை. அது ஏதோ நீரில் இருக்க வேண்டுமாம், காலையில் நின்று ஏதோ சொல்லவேண்டுமாம், எனக்கு அவ்வளவு சரியாக நியாபகமும் இல்லை.

ஐயா தெரிந்து கொண்டு தாங்கள் செய்யலாம் அல்லவா?.

என்னத்தை செய்வது?. அந்த விதிமுறைகள் எல்லாம் நமக்கு ஒவ்வாதப்பா. அதே போல் நீரில் நிற்பது எல்லாம் என்னால் முடியாதப்பா. எல்லாம் எல்லாருக்கும் வந்து விடாது. யாருக்கு எது அமைய வேண்டுமோ அது தான் அமையும்.

ஆமாம் ஐயா முயற்சியே செய்யாமல் எப்படி அப்படி

சொல்வீர்கள்?.

எனப்பா முயல வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தால் தானே, நான் அதை பற்றி யோசிக்கவே இல்லை. ஏதோ நம்மால் முடிந்ததை மக்களுக்கு செய்துவிட்டு போகலாம் என்று இருக்கிறேன்(குறிப்பு இவர்கள் சொல்லும் அந்த பெரியவர் வேறு யாரும் இல்லை ஆதிவியாச பகவானே ஆவான். அவரே விஷ்ணுவின் அம்சமானதால் தன்வந்திரி என்ற பெயரும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது வயதானவர் முத்தவர் ஒளடதங்களின் தலைவர் என்று இதற்கு பொருளாகும்)

ஆமாம் ஐயா இந்த வேரை எடுத்துவா, இந்த இலையை எடுத்து வா என்று தானே சொல்கிறீர்கள் அதன் பெயரையே தாங்கள் உச்சரிப்பதில்லையே?

இதோ பார் எல்லாவற்றிற்கும் பெயர் எனக்கு தெரியாது. பார்த்து கண்டுபிடித்து இவை இதற்காக தான் என்பதை தெரிந்து கொள்வேன். இதுவும் அவர்கள் சொல்லி கொடுத்து தான் செய்கிறேன். மற்றபடி நானாக எதுவும் செய்யவில்லை. நான் சொன்னேனே பெரியவர் அவரிடம் என் முதாதியர்கள் எல்லாம் சத்தியம் செய்தார்களாம், இந்த மூலிகைகளின் பெயரை சொல்லமாட்டோம் என்று.

ஐயா எதற்காக அப்படி செய்தார்கள்?.

நானும் என் பெற்றோரை கேட்டு பார்த்துவிட்டேன். பெயர்கள் எல்லாம் சொல்லக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். அதுமட்டும் இல்லை சில மூலிகையிடம் சென்று அதன் பெயரை உச்சரித்தால் அதற்கு வலுபோய்விடுமாம் நமது வாயில் வரும் உஷ்ணகாற்று அந்த மூலிகையின் குணத்தை எடுத்துவிடுமாம். இதனால் தான் சொல்லக் கூடாது என்றார்கள். அதுமட்டும் இல்லை சிலதை நாம் அன்றாடம் பார்போம். இது தான் இந்த வலிக்கு அல்லது இந்த கடிக்கு உதவியாக இருக்கும் என்று தெரிந்தால் ச்சே இது என்ன பிரமாதம் இது தான் நிறைய கிடைக்கிறதே என்று சொல்லக்

கூடும். அப்படி சொன்னால் இதை கொடுத்த வானத்தை அவமதிப்பது போல் ஆகும் அல்லவா? கற்று கொடுத்த குருவை அவமதிப்பது போல் ஆகும் அல்லவா? இதனால் தான் சொல்ல கூடாது என்று நியமனம் வைத்திருக்கிறார்கள் .

ஓ இப்படி எல்லாம் வேறு இருக்கிறதா?.

அதுமட்டும் இல்லை இன்னும் ஒன்றையும் சொல்கிறேன் கேள், பொருள் ஆசைக்காவோ, புகழ் ஆசைக்காவோ எவன் இவைகளை பயன்படுத்தி முன்னேறவேண்டும் என்று நினைக்கிறானோ அப்பொழுது அந்த மூலிகையின் குணங்கள் குறையும். இவன் செய்யும் இந்த வைத்தியம் நிறைவேறாது. இப்படி எல்லாம் நாங்கள் ஆசைப்பட்டு செய்தால் அதாவது பொருள் ஆசைக்கும், புகழ் ஆசைக்கும் செய்தால் மூலிகைகளை மறந்தே விடுவோம். இவை எல்லாம் நாங்கள் சத்தியம் செய்து தான் கற்றுக் கொண்டோம். ஏதோ எங்களால் முடிந்த சேவையை செய்கிறோம் அதர்க்குரிய கைமாறு மக்களாக புரிந்து செய்ய வேண்டும். நாங்கள் எதையும் எதிர்பார்த்து செய்யக் கூடாது இப்படி எல்லாம் நியமனம் இருக்கிறது.

ஓ இவ்வளவு இருக்கிறதா இதில் !.

இன்னும் நிறையவே இருக்கிறதப்பா அதில் முக்கியத்தை முக்கியமானதை உனக்கு சொன்னேன்.

இப்படி இவர்கள் உரையாடிக் கொண்டே நடந்தனர்.

இது இப்படியே இருக்கட்டும் நாம் எப்படி வந்தது என்பதை அங்கே பார்ப்போம்.

அத்தியாயம்: 2

ஓலாஷுதங்கள் வேர்களும், இலைகளும், மூலிகைகளும் வந்தன அதை கண்ட வியாசர் (ஆதிவியாசர்)

தாயே ஒளத்த ரூபினியே, நான் என்ன செய்ய வேண்டும்? எனக்கு தாங்கள் இடும் கட்டளை தான் என்ன?.

வியாசரே! ஒளத்தங்களை தங்களுக்கு அதாவது மூலிகைகளை தங்களுக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறேன். மக்களிடையே போய் தாங்கள் இதை பரப்ப வேண்டும், மக்களுக்கும் தங்களை பாதுகாக்கும் தன்மை ஏற்பட வேண்டும் அல்லவா?.

தாயே! யோக மார்க்கம் இருக்கிறதல்லவா, யோகங்கள் சொல்லிக் கொடுத்து சிஷ்யர்களை அனுப்பி இருக்கிறேனே, இப்பொழுது மூலிகைகள் நான் சொல்வது அதற்கும், இதற்கும் முரணாகாதா?

வியாசரே இது முரணாகாது முறையாகும். யோக மார்க்கம் கடைபிடிப்பவர்கள் கடைபிடிக்கட்டும், அதை கடைபிடிக்க முடியாதவர்கள் இந்த சித்த மார்க்கத்தை கடைபிடிக்கட்டுமே. யோகம் என்பது தன்னை கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு தன் உடலில் எங்கு கோளாறோ காற்றில் உள்ள ஐந்து வாயுக்களை பிரித்து என்ன வாயுவின் மூலம் அவை குணப்படுத்த முடியுமோ அந்த வாயுவை கொண்டு, பிராணாயாம மார்க்கத்தில் குணப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். மூச்சு இழுக்கும் பிராணாயாமம், ஐந்தாக உடலில் பிரிகிறதல்லவா இந்த ஐந்து காற்றில் எவை அதிகம் தேவைப்படுகிறதோ அதை வெளிகாற்றிலேயே பிரித்துக் கொண்டு அதிகம் தேவையான வாயுவை உள் காற்றில் சேர்த்து இழுக்க வேண்டும். சற்று சிரமமாக தான் இருக்கும் பாடம் ஆனால் புரிந்து கொண்டால் யோக மார்க்கமே நமக்கு புரிந்தது போல் ஆகிவிடும். இந்த ஐந்து ரகமான வாயுக்களை கொண்டே பல விந்தைகள் செய்யலாம் இந்த ஐந்திற்கு உரிய மந்திரங்களும் இருக்கின்றன. அந்த மந்திர சப்தத்தை கொண்டு அந்த வாயுவை அதிகரித்துக் கொண்டு ரிஷிகள் குணப்படுத்திக் கொள்வார்கள். அல்லது யோகிகள் குணப்படுத்தி கொள்வார்கள். அதுமட்டும் இல்லை இந்த பிராணாயாம காற்றை கொண்டே பஞ்சபூதத்தாலான இந்த

நம் இந்த தேகத்தை காற்றில் கறையவும் செய்வார்கள், அல்லது செய்யலாம் நீரில் மிதக்கவும் செய்யலாம் திடீர் என்று மறையவும் செய்யலாம். இவை அனைத்தும் நாம் பிராணாயாமத்தின் மூலம் உட்கொள்ளும் காற்றின் பலமேயாகும்.

இந்த உடலை விட்டு வேறு உயிர் இல்லாத உடலுக்கு இந்த உயிரை புகுத்தலாம். இந்த உடலை வெளியில் உள்ள பஞ்சபூதத்தின் காற்றை கொண்டு உடலை பஞ்ச பூதத்தில் ஒப்படைத்து உயிரை அந்த தேகத்தில் இருந்து எடுத்து அல்லது இவர்களே உயிரை மிதக்கவிட்டு வேறு ஒரு உயிர் இல்லா உடலில் உள் புக முடியும் ஆனால் அந்த உயிர் இல்லா உடல் அப்பொழுது தான் உயிர் துறந்திருக்க வேண்டும். பஞ்சபூதம் அந்த உடலை ஆட்கொள்ளாமல் இருக்க வேண்டும். (பஞ்ச பூதம் என்பது உயிர் துறந்தவுடன் காற்றின் மூலம் பல கிருமிகளும் வந்து இந்த உடலை வந்து தின்றுவிடும், இவை தெரிந்தவையே அதனால் இங்கே இப்படி குறிப்பிட்டு உள்ளோம்.) இந்த தேகத்துள் புகுந்து தேவை ஏற்பட்டால் தனது உண்மையான தேகத்தை தீக்கு இறையாக்கி விடலாம். இந்த தேகத்திலேயே வாழலாம். வியாசரே! அதே போன்று தான் இந்த பிராணாயாமத்தின் மூலம் பிரபஞ்சத்தை ஆட்டி படைக்கலாம். நினைத்த இடத்தில் நினைத்த நேரத்தில் அக்னியை வரவழைக்கலாம். ஒரு நதியையே கமண்டலத்தின் உள் அடக்கலாம். ஒரு மலையை பார்வையின் மூலம் கரைக்கலாம். இவ்வளவு வலிமை வாய்ந்தது இந்த பிராணாயாம காற்று. யோக மறை அவசியமானது கால போக்கில் அவை குறைந்துவிடும். அதனால் சித்தமார்க்கத்தை இப்பொழுது புகுத்துகிறேன்.

யோகமார்க்கத்தின் மூலம் பலதை பலர் சாதித்து இருக்கிறார்கள் இனி சித்தமார்க்கத்தின் மூலம் மக்கள் சாதிக்க வேண்டும் அல்லவா, சித்தமார்கம் மிகவும் அவசியமானது. இயற்கைக்கும் சிறு வேலை தர வேண்டும் அல்லவா, இயற்க்கை என்பது, செடி, கொடி, மரங்கள் ஆகியவை. இவைகள் பயனற்றாக இருக்க கூடாது. இவைகள் பயன்

உள்ளதாக இருக்க வேண்டும் என்றால் சித்த மார்க்கம் தேவைப்படுகிறது. வியாசரே! கேளுங்கள் யோகமார்க்கத்தின் சப்தமாத்திரம் மூலம் எந்த வாயுவை அதிகரிக்க வேண்டுமோ ஒரு வியாதியை குணப்படுத்த அந்த சப்தமாத்திரத்தை கொண்ட மூலிகை எது என்று பார்த்து அது இந்த வாயுவை அதிகரிக்குமா என்று பரிசோதித்து அதில் இந்த வாயு குறைவாக இருந்தால் அது நம் சப்தமாத்திரத்தின் மூலம் தன் உள் ஏற்றி கொள்ளுமா அதாவது தன் வீர்யத்தை பெருக்கிக் கொள்ளுமா என்று பரிசோதித்து அப்படி பெருக்கி கொண்டால் அது இந்த வியாதியை குணப்படுத்தும் தன்மை வாய்ந்தது என்று தாங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதுமட்டும் அல்லாது அந்த மூலிகை வீரியமாக வளர கூடிய வாயு எவ்விடத்தில் அதிகமாக இருக்கிறதோ அதை அங்கே பயிர் இடுவாய். சப்தமாத்திரத்திற்கு வேலையும் அவ்வளவாக இராது. இவ்விதம் செய்தால் நாம் ஒவ்வொரு மனிதனின் நாடியை பிடித்து எந்த வாயுவின் அழுத்தம் குறைவாக இருக்கிறது என்று கண்டுபிடித்து அந்த வாயுவால் வரும், ஏற்படும் கோளாருகள் உடம்பில் என்ன என்ன என்பதை புரிந்து கொண்டு அந்த வாயு உள்ள மூலிகை எந்த அளவிற்கு உள்ளே சென்றால் குணப்படுத்தும் என்பதை புரிந்து கொண்டு தன் படி செயல்பட வேண்டும்..

(இதில் நன்றாக அமர்ந்து பல முறை படித்து இதை புரிந்து கொள்ள வேண்டும். முதலில் புரியாமல், நாம் இன்றைய காலகட்டத்தில் பார்கும் பொழுது மூலிகைகள் தின்றால் உடல் ஆரோக்யமாகிவிடும். இந்த மூலிகை இதற்கு என்று எல்லாம் ஆர்வத்தில் தின்றுவிடுகிறோம் அல்லது தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்கிறோம். ஆனால் அவ்வளவு சுலபமானதல்ல அதற்கு அளவு உண்டு. வாயுவின் பலத்தை அறிந்து கொண்டு அந்த அளவின் படி கொடுக்க வேண்டும். ஒரு உதாரணத்தை உங்களுக்கு சொல்கிறேன் இன்று ஒரு வைத்தியர் இடம் அதாவது ஒரு டாக்டர் இடம் செல்கிறீர்கள் சென்றவுடன் நாடி பார்க்கிறார் அதாவது உங்களது மெடிக்கல் படிப்பின் மூலம் வரும் டாக்டர் பார்க்கும் பொழுது இரத்த பரிசோதனை செய்ய வேண்டும் என்று

எக்ஸ்ரே,இலிஜி என்று பலதை சொல்கிறார்கள். அன்றைய காலகட்டத்தில் இவை அனைத்துமே அந்த நாடியின் மூலம் பார்த்தார்கள். இன்று அப்படி இல்லை சரி இதை எல்லாம் பார்த்து விட்டு ஏதோ ஒரு வியாதியை சொல்கிறார்கள். சரி ஒரு சாதாரணமாக ஒன்றை எடுத்துக் கொள்வோம் BLOOD PRESSURE என்று சொல்கிறார்கள். blood pressure என்றதும் உடனே 300mg யோ, 500mg யோ மாத்திரை சாப்பிடுங்கள் என்று சொல்வதில்லை, ஏன் சொல்வதில்லை, முதலில் அந்த உடலுக்கு எது தாங்கும்? எவ்வளவு தேவைப்படும்? எதற்காக தேவைப்படும்? என்று யோசிக்கிறார்கள் அல்லவா. அதை யோசித்து விட்டு எந்த மருந்து இந்த உடலுக்கு ஏற்றுக் கொள்ளும் என்பதையும் பார்கிறார்கள். சொல்லப்போனால் மனிதர்களையே ஆராய்ச்சி கூடமாக மாற்றுகிறார்கள். அவர்களுக்கே இன்னது செய்ய வேண்டும் என்ற நிர்ணயம் இல்லை. ஆனால் சித்தத்தில் அப்படி இல்லை சித்தத்தில் இன்னது தான் செய்ய வேண்டும். இந்த உடலுக்கு இவ்வளவு தான் ஏற்று கொள்ளும். இந்த வாயுவின் அழுத்தம் குறைவாக இருக்கிறது, இவ்வளவு கொடுத்தாலேயே சரியாகி விடும் அவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும் என்றால் அதற்கு தக்கவாறு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று உடனே யோசித்து செய்வார்கள். இன்றைய காலகட்டத்தில் இப்படி சித்தர்கள் என்று சொல்வதற்கும் ஆட்கள் இல்லை .

வியாசரே! இந்த மூலிகைகள் எல்லாம் பூமியில் ஆங்காங்கே பரப்பும்படி சொன்னேன். சீதோஷண நிலையும், பூமியின் மாற்றங்களும் ஏற்படும் பொழுது இந்த மூலிகைகளுக்கு வீர்யம் சில இடங்களில் அதிகரிக்கும், சில இடங்களில் குறைவாக இருக்கும். சில இடங்களில் அது உபயோகமற்றதாகிவிடும். வியாசரே! காலமும், நேரமும் வர இம்மாற்றங்கள் ஏற்படும் அதனால் என்ன தான் நம் அருகில் அம்மூலிகை இருந்தாலும் அவை எவ்வளவு பலன் அளிக்கும் என்பதை முழுமையாக தெரிந்து கொண்டால் தான் அதை உபயோகிக்க முடியும். காலபோக்கில் சில மூலிகைகள் அழிந்தும் விடும். காரணம் அதற்கேற்ற பூமியின் நிலை அமையவில்லை என்பது தான். இங்கே பூமி என்பது மண்வளம் உண்ணம் ,மற்றும் மழை

போன்ற எல்லாவிதமான நிலைகளை சொல்கிறோம். இவை உணர்ந்து தான் செயல்படுத்த முடியும்.

வியாசரே! நாம் சித்தத்தில் சப்தமாத்தரத்தை முன்வைத்து மூலிகையின் பெயரை மறை முகமாகவைக்கலாம். மூலிகையின் பெயரை சொல்லாத வண்ணமும் சப்தமாத்திரத்தில் நாம் தெய்வத்தின் பெயரின் மீது வைக்கலாம். இதை சித்தர்கள் மட்டுமே அறிவார்கள். எந்த சப்தமாத்திரம், அந்த சப்தமாத்திரத்தின் உள் எந்தவாயுவின் பிரிவை கொண்டது, அந்த வாயுவின் பிரிவிற்கு ஏற்றாற் போல் எந்த மூலிகை இருக்கிறது? அதை எப்படி பயன்படுத்த வேண்டும் என்று சப்தமாத்திரத்தின் மூலம் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் (குறிப்பு:- இது தான் சித்தர்கள் தங்கள் மந்திரத்தின் மூலம் மறை பொருளாக மூலிகைகளை வைத்திருந்தார்கள்) இப்படி செய்து வந்தால் மூலிகையும் பாதுகாக்கப்படும். அதை எல்லோரும் கையாளவும் மாட்டார்கள். இதையே வைத்திய குலம், சித்தர் சிஷ்யர்களுக்கு சொல்லி கொடுக்க அது பரம்பரியமாக வரட்டும்.

தாயே! ஐகன்மாதா எல்லோரும் கற்றுக் கொண்டு பயன் அடையட்டுமே.

என்ன வியாசரே எல்லோரும் கற்றுக் கொண்டால் மூலிகை பயனற்றதாகிவிடும். ஒருவர் தெரிந்து மக்களுக்கு வைத்தியம் பார்ப்பது தான் முறையாகும். இல்லையேல் மூலிகைகள் எல்லோரும் எடுத்து முரண்கேடாக உபயோகிப்பார்கள் பிறகு மூலிகை விரைவிலேயே அழிந்துவிடும் அதனால் தான் இதற்கும் குருவும் பாரம்பரியமும் இருப்பது நல்லது என்று சொல்கிறேன். தாங்கள் இதை சித்தர்களுக்கு போதித்து உலகில் மூலிகையை பற்றி பரப்புங்கள் சில முக்கியமான வஸ்துக்களை இறைவனுக்கு நெய்வேதியம் என்னும் பெயரில் வைத்துவிடுங்கள் அவையால் பாதிப்புக்கள் ஏற்ப்படாது. உடலுக்கு நல்லதை ஊட்டும்.

ஐகதாத்ரிகுறிப்பு: நாம் உதாரணம் சொல்லவேண்டுமானால் வாழைப்பழம், கொய்யா எனப்படும் கொய்யாப்பழம்,

மாதுளைபழம், கனிகளில் இவைகள் முதன்மை மூலிகைகளாக திகழ்கிறது. பூவில் ஏறுக்கம், சாமந்தி, நந்தியாவட்டை, மல்லி, தாமரை போன்றவைகள். தான்யங்களில் பச்சைபயிர், மூக்கடலை, உளுந்து போன்றவைகள் மற்றும் வில்வம், துளசி, அருகம்புல், தர்ப்பை, போன்றவைகள் இவை எல்லாம் நான் உதாரணம் தான் தருகிறேன். இன்னும் நிறைய இருக்கும் இதை அன்றாடம் நாம் உபயோகிப்பதால் அதன் மகிமை இருக்கிறது என்பதை சொல்கிறேன். இதை தவிர நெல்லிகனி, நாவல்கொட்டை, வேளாம்காய், உத்திராட்ஷ கொட்டை, துளசிமணி, மஞ்சள், கோரக்கிழங்கு, சுக்கு (இஞ்சி எனப்படும் சுக்கு) மிளகு, திப்பிலி, வெந்தயம், கடிகு நாம் இதை எல்லாம் பார்க்கும் பொழுது நாம் அன்றாடம் உபயோகிக்கிறோமே என்று நீங்கள் கருதலாம், உண்மையில் அன்றாடம் உபயோகிக்கிறோம் அந்த அளவுகளும் உங்களுக்கு குறிப்பிட்டு உள்ளன. அந்த அளவில் இவைகள் உபயோகித்தால் என்றும் உடலுக்கு எந்த உபாதையும் ஏற்படாது என்பது தான். பூண்டு, கரணை இவை கிழங்குகள் வகை ஆமனக்கு கொட்டை, பிரம்மதன்டிவிதை, பூவரசனி இலை, தனியா இவைகள் முக்கியத்துவத்தை தருகின்றன. இதுமட்டும் அல்லாது வெற்றிலை, ஒமவல்லி, கற்பூரவல்லி, கண்டன்கத்திரி, மூல்லன்சண்டை, தொட்டன்துண்டை, மற்றும் வாமா இப்பொழுது நீங்கள் இதற்கு எல்லாம் ஆராய்ச்சி தேடினால் கிடைக்கலாம், கிடைக்காமலும் இருக்கலாம் திருவிதமா, திருமலா, பிரம்மி, பரஷை, பத்துருபலா, பார்க்கழுலிகா, கோஷமார்க்கா, தண்தம்யகா, வவங்கம், ஏலை, கசகச, எள், பட்டை, பலியா, தண்டந்தா, வட்டேருவா, பூங்கிலவளா, புத்திராந்திகா, பாமிந்திரிக்க்கா, சுத்திரதாரா, தேமேரு, வருட்டகா இனி நான் சொல்லிக் கொண்டே போனால் தாங்கள் எழுதி கொண்டே போவீர்கள்.

இவ்வாறாக குளிர் இடத்திலும், உஷ்ண இடத்திலும், மழையிடத்திலும் அங்கங்கே, எங்காங்கு இருக்கின்றனவோ அந்த இடத்திற்கு ஏற்றாற் போல் அந்த, அந்த மூலிகைகள் வளரும். வியாசரே தாங்கள் நன்றாக சித்தர்களுக்கு கற்று

கொடுக்க வேண்டும்

தாயே! தாங்களே ஒனசத ரூபினி தங்களுக்கு தெரியாதது என்ன இருக்கிறது தாங்கள் கட்டளை இட்டதுபடி நான் நிறைவேற்றுகிறேன்.

வியாசரே! மூலிகைகளை இவர்கள் புரிந்து கொண்டால் போதும். பெயர்கள் இவர்களாகவே எதை வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ள உட்டும். சித்தர்கள் அவர் அவர்கள் போக்கில் செய்து கொள்ள உட்டும். நமக்கு அதை பற்றி கவலையில்லை. ஆனால் இவை பயன் படவேண்டும் எல்லாம் பயன்படுமாறு தாங்கள் செய்யுங்கள். அது மட்டும் இல்லை வியாசரே, இரண்டு மூலிகையை ஒன்று சேர்த்து அந்த குணாதிசையை ஒன்றில் கொண்டு வந்து அதை ஒரு புதிய மூலிகையாக உருவாக்கலாம் (அதாவது இன்று சொல்லும் நீங்கள் ஒட்டு இது என்றோ எப்பொழுதோ வந்தது தான்) ஆனால் வியாசரே குணதிசையங்கள் மாறக்கூடாது சிதோஷன் நிலைகளும் மாறக்கூடாது, மிகுந்த எச்சரிக்கையுடன் இவர்கள் செய்ய வேண்டும், அப்படி செய்துவந்தால் மூலிகையும் விதவிதமாக உற்பத்தி ஆகும் அது மக்களுக்கு நல்ல பலனையும் தரும் அல்லவா

தாயே! தங்கள் இட்ட கட்டளைப்படி அதையும் மேற்கொண்டு செய்கிறோம்.

வியாசரே! மற்றொன்றை செல்கிறேன் கேளுங்கள். எனது மகள் தங்களை குருவாக ஏற்று கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்பாள் ஆனால் அப்பொழுது நான் மறுப்பேன். அவளது ஒரு பிறவியில் நீங்கள் சித்த குருவாக இருந்து எல்லாவற்றையும் கற்று தர வேண்டும்.

தாயே! நான் ஒன்றை தெரிந்து கொள்ளலாமா? முதலில் தாங்கள் மறுப்பதும் பிறகு இப்படி ஒத்துக்கொள்வதும் காரணம் தான் என்ன?.

இருக்கிறது வியாசரே, நீங்கள் ஆதிபுத்தராக போகபோகிறீர்கள் அப்பொழுது அவள் தங்களுக்கு பணிசெய்ய வேண்டும் என்று கேட்பாள் ஆனால் அது என்னால் தர முடியாது காரணம் அந்த ஒரே பிறப்பிலேயே மீதம் உள்ள பிறப்புக்கள் எல்லாம் முடிவடைந்துவிடும்.

தாயே! சற்று விரிவாக சொல்லுங்களேன்

வியாசரே தாங்கள் ஆதி புத்தராக அவதரிக்கும் பொழுது தங்களுக்கு ஒரு தூய ஆத்மா பணிவிடை செய்து வந்தால் அந்த ஆத்மாவை என்ன செய்வீர்கள் ?.

உலக நீதியின் படி தாயே மோட்சமோ, முக்தியோ கொடுத்தாக வேண்டும்.

பார்த்தீர்களா! வியாசரே, பிறகு என் மகளின் அவதாரங்கள் அங்கேயே முடிந்துவிடுமே. ஒரு சன்னியாசிக்கு தூயமனதுடன் செய்யும் தொண்டு மிகவும் சிறந்த தொண்டல்லவா அதுவும் அந்த சன்னியாசியை நமது குருவாக்கி கொண்டால் நாம் எந்த ஒரு தடுமாற்றமும் இன்றி நாம் ஆத்மாவில் அந்த குருவை நிலை நிருத்திக் கொண்டு சதாசர்வ காலமும் அந்த குருதொண்டுக்காக வாழ்ந்து, தொண்டை அன்றி வேறு எதுவுமே கருதாது, எதையும் வேண்டாது, குருவின் வாக்கின் படி நடந்து, தன் வாழ்வே குருவுக்கு அர்ப்பணம் செய்யும் மகத்தான ஆன்மா மீண்டும் பிறக்கவா போகிறது?. நமது சட்டத்தின் படி பிறக்காதல்லவா. என் மனத்திலோ அல்லது முக்தியோ நாடி போய்விடும் என் மகள் அப்படி பட்ட பணியை செய்வாள் என்பது எனக்கு தெளிவாக தெரியும், அதனால் தான் நான் அவளை அங்கு அனுப்பவில்லை உங்களது சீடனாக.

தாயே! இப்பொழுது சொல்கிறீர்களே வேறு ஒரு அவதாரத்தில் அனுப்புவேன் என்று!.

ஆம் வியாசரே இங்கே தங்களை குருவாக ஏற்றாலும் பணி

வேறானது. அங்கே இறைதொண்டு, குருதொண்டு அல்லது வெறும் குருதொண்டு ஆனால் இங்கே அப்படி அல்ல உலக மக்களுக்காக தான் கற்று கொள்ள வேண்டியது எவ்வளவு இருக்கிறது. அதை கற்றுக் கொண்டு மக்களை காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற வெறித்தன்மை இருக்கும். இங்கே குருவிடம் பலனை எதிர்ப்பாத்து வருகிறாள். தனக்கு என்று இல்லாவிடிலும் தன்னால் மக்கள் நலன் பெற்றட்டும் என்ற நோக்கத்தில் வருவாள். இங்கே குருவிடம் எதிர்பார்த்து போனதால் அவள் பிறப்பு அத்துடன் முடிவடைய போவதில்லை ஆனால் அங்கே எதிர்பார்ப்பே இல்லாமல் தொண்டே சிறப்பாக செய்வதால் அங்கே பிறப்பே இல்லாமல் போய்விடும். (குறிப்பு:- குருவிடம் எதிர் பார்த்து போக கூடாது குருவுக்கு நல்ல சீடனாகவும் தொண்டு செய்பவனாகவும் நாம் இருக்க வேண்டும் என்று கருதி செல்ல வேண்டும். அது தான் முக்திக்கு வழி) இங்கே பிரதமா என்னும் பெயரில் பிறந்து வருவாள். வருவாள் என்பது வருவான் என்று சொல்ல வேண்டும் ஆனால் நான் வருவாள் என்று தான் சொல்லுவேன் அந்த பிரதமனுக்கு நீங்கள் தக்க சமயத்தில் சித்தராக சென்று உதவி செய்ய வேண்டும் இது கலியுகத்தில் நடக்கும் தாங்கள் இதை நிச்சயம் செய்ய வேண்டும்.

தாயே! தங்களின் சித்தப்படி செய்து தருகிறேன். என்னை படைத்த அந்த தேவிக்கு நானே குருவாக இருந்து சித்தத்தை சொல்லி தர போகிறேன். மனது பெருமிதம் அடைகிறது. அகங்காரம் இல்லை, தான் என்பது இல்லை இந்த பணியை எனக்கு கொடுத்ததில் நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். தாயே! இந்த பிரதமாவில் அதாவது இந்த பிரதமா சரித்திரத்தில் நான் சித்தன் என்ற பெயரில் தானே போவேன். எனக்கு சித்தராவதில், குருவாவதில் அல்லது சித்தகுருவாவதில் எந்த வருத்தமும் இல்லை.

வியாசரே! எனக்கு நன்கு புரிகிறது, வியாசர் குருவாக இருந்தார் என்பது தெரியாமல் போய்விடும் என்ற பயம் தானே?

தாயே! ஒரு மகளால் தந்தையின் பெயர் உயரும் அல்லவா அதை இந்த தந்தை எதிர்பார்க்க கூடாதா?.

வியாசரே! உம்மை அவள் மனமாற குருவாக கொண்டாள், அன்றே அதாவது என்று கேட்கிறானோ அன்றே குருவாக்கி கொண்டால் என்பது தான் அர்த்தமாகிறது. தாங்கள் விருப்பபடி தங்கள் மகளால் உங்களுக்கு உயர்வு நிச்சயம் ஏற்படும் ஆம் வியாசரே இங்கே சித்தராக உதவி செய்த உங்களுக்கு தனது கடைசி பிறப்பில் ஸ்ரீமூம் ஆதிசக்தி சகஸ்ரநாமம் என்னும் முக்கிய பிரதான சகஸ்ரநாமத்தை தாங்கள் எழுதிய தேவி பாகவதத்தின் மூலம் நான் இந்த சகஸ்ரநாமத்தை தங்களிடம் சமர்ப்பிக்கிறேன், இதை சுலபமாக்கி தினமும் ஐபிக்கும் படி தாங்கள் செய்து தர வேண்டும் என்று தங்களிடம் ஒப்படைப்பாள், அப்பொழுது நீங்களும் அதை செய்து கொடுப்பீர்கள் நீங்கள் சித்தராய் வந்து செய்யும் உபதேசம் அங்கே சகஸ்ரநாமாத்தில் உங்கள் பெயர் நிலைத்து நிற்கும் .

தாயே! அந்த தேவியின் விளையாடல்களை பார்த்தீர்களா தியானத்தில் நான் தேவியைகண்டு அதைபாகவதமாக்கினேன். நான் உருவாக்கிய அதே பாகவதத்தை தேவியே வந்து தனக்கு சகஸ்ரநாமங்களாக்கி நான் செய்ததின் உயர்வை மக்களுக்கு எடுத்து காண்பித்திருக்கிறாள். தாயே நமது ஸ்ரீமூம் ஆதிசக்தியின் பெருமைக்கு, ஈடும் இணையும் உண்டா எல்லா உலகத்தின் முத்தவரும் அதிபதியுமானவருமான அவள் நம்மையும் பொருட்டாக மதித்து நம் செயலையும் பாரட்டுகிறாள் பார்த்தீர்களா! அவளது பெருந்தன்மை ஏன் பெருதன்மையின் பிறப்பே அவள் தான். நீ ஒரு கஷ்ணம் என்னை நினைத்தால் மறுச்கஷ்ணம் நான் பணியாளாக நிற்பேன் என்று அவள் சொல்லும் அந்த வாக்கு வருகிறதல்லவா. தாயே! ஐகதாத்தாரி எல்லாம் தங்கள் சித்தம் தான். என்னை எங்கோ உயர்த்தி வைத்திருக்கிறீர்கள், நிச்சயம் நான் அவளது பிறவியின் கடைசியில் செய்து தருகிறேன். இந்த வியாசரின் ஞானத்தை அவளுக்கு

அப்படியே புகட்டுகிறேன். நானே வந்து ஜகத்தகரு என்ற பட்டத்தை கங்கை நதிக் கரையில் தருகிறேன். தாயே! இன்னும் நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று தாங்கள் கருதுகிறோ அதை சொல்லுங்கள் அதை செய்து தருகிறேன்.

வியாசரே! என் மகள் தன் தாய்க்காக ஏற்படுத்தும் சாம்ராஜ்யத்தில் தாங்கள் இருந்து மக்களுக்கு ஆசிர்வதிக்க வேண்டும் இது எனது விருப்பம். என் மகள் வியாசரை வணங்கினாள் என்பது உலகத்தில் எல்லோருக்கும் தெரியும் அப்பொழுது தான் அதாவது அப்பொழுது தான் உலகத்தில் தெரியும் உங்களது குருஸ்தானத்தை, தந்தை ஸ்தானத்தையும் அங்கே தருகிறேன் தாங்களே அவளுக்கு குருவும், தந்தையும்.

தாயே! தந்தையை விட அவளுக்கு மகனாகவும் இருக்கிறேன்.

வியாசரே! தாங்கள் விஷ்ணுசொரூபம் ஒருவிதத்தில் பார்க்கும்பொழுது துணைவராக தான் திகழ்வீர்கள்.

தாயே! தாங்கள் இட்ட கட்டளைப்படி அதையும் செய்து தருகிறேன். நான் அங்கு இருந்து அனைவரையும் ஆசிர்வதிக்கிறேன்.

வியாசரே! பிரதமன் பிறப்பு எடுக்கும் பொழுது தாங்கள் சித்தராக செல்ல வேண்டும். வியாசராக அல்ல மறந்துவிடாதீர்கள். நேரமும், காலமும் பார்த்து கர்மாவை பார்த்து தாங்கள் உதவ செல்ல வேண்டும்.

தங்கள் சித்தப்படி நடக்கிறேன் தாயே.

இவ்வாறு சித்தம் அதாவது மருந்துகளும், மூலிகைகளும் உருவாகின. அதே நேரத்தில் நமது வியாசர் சித்தர்களை உருவாக்க தொடங்கினர். இனி நாம் பிரதமன் சரித்திரத்திற்கு போவோம்.

அத்தியாயம்: 3

ஐயா தாங்கள் ஆண் குழந்தை என்றதும் அவ்வளவு சந்தோஷித்தீரே?

அதையும் சொல்கிறேன் கேள். எங்கள் குலத்தில் ஆண் குழந்தையே கிடையாது. ஏதோ ஒன்று இரண்டு தான் இருக்கும். அதிலும் ஒன்று தான் மிஞ்சும். ஆண் குழந்தை பிறந்தாலும் இறந்துவிடும் பெண்கள் தான் அதிகம்.

ஐயா அதுமட்டும் இல்லை நம் நாட்டில் பெண்கள் தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் ஆண்கள் மிக குறைவு தான்.

அதுவும் உண்மை தான் நம் நாட்டில் பெண்கள் தான் அதிகம். அது நம் நாட்டில் நாம் ஒரு பெண் தேவதைக்கு செய்த கொடுமையாகும்.

என்னய்யா பெண் தேவதைக்கு கொடுமை செய்தால் பெண்களேவா பிறக்க வேண்டும்? அந்த பெண் தேவதை அப்படி சாபம் இட்டாளாம் பெண்கள் நிறைய பிறந்து அவதிபட்டும் என்று.

அப்படி என்றால் அந்த பெண் தேவதை நம் நாட்டை சேர்ந்தவள் இல்லையா?

இல்லை நம் நாட்டை சேர்ந்தவள் இல்லை, இங்கு வாழுவந்தவள்.

ஐயா எனக்கு விளக்கமாக சொல்கிறீர்களா?

ஏனப்பா இது வரையில் யாருமே உனக்கு அதை பற்றி சொல்லவில்லையா என்ன?

யார் சொல்கிறார்கள் நான் தான் பாதி நேரம் உங்களுடன் இருக்கிறேனே.

சரி வா சற்று இளைப்பாறி விட்டு இதை பற்றி சொல்கிறேன்.

இளைப்பாறுகிறார்கள்.

ஐயா எனக்கு ஏதோ பசிக்கிறது போல் தெரிகிறது.

எனப்பா இங்கே ஏதாவது கிடைக்குமா என்ன? நடுவனத்தில் இருக்கிறோம் என்னத்தை கிடைக்கும் முயல் ஏதாவது இருக்கிறதா பார்க்கட்டுமா?.

முயல் உண்மையில் உடலுக்கு ஆரோக்கியமானது தான். முயலின் இரத்தம் நமது குடலையும், நூரையீரலையும் சரி செய்யுமடா (இது காட்டு முயல் இதை எல்லாம் தாங்கள் உபயோகித்து பார்க்கலாம் என்று நினைக்காதீர்கள் வேண்டாம் இது அக்கட்டத்தில் வந்த மார்கங்கள்)

ஐயா அப்படியானால் மான்?.

ஆஹா! ஒரு அழகிய மான் கிடைத்தால் எவ்வளவு நல்லது தெரியுமா?.

ஆமாம் அடிப்பதே மான் இதில் அழகென்ன?.

அப்படி இல்லை நல்ல குலமான மான் அதன் முடியில் இருந்தே மனிதனுக்கு உபயோகப்படும். மானின் கொம்பு அதை நன்றாக தேய்த்து மாரில் தடவி கொண்டால் மார் வலி நீங்கிவிடும். மானின் இரத்தம் உடலின் இரத்த அழுத்தத்திற்கு மருந்தாக இருக்கும் (குறிப்பு: அதாவது இரத்தம் என்றால் ஒரு மானை அடித்து முழு இரத்தத்தை பருக கூடாது அளவுகள் இருக்கின்றது அதனால் தான் சொன்னேன் இது நமக்கு ஒவ்வாதது என்று.)மானின் தோல் மீது அமர்ந்தால் மனிதன் சாந்த குணத்தை அடைவான். மானின் எலும்புகளை தேய்த்து நாவில் தடவினால் பற்கள் உறுதியாகவும் வாய் மொழி அழகாகவும் வரும், இப்படி எல்லாம் மானுக்கு நிறைய சிறப்புகள் உண்டு,

இன்னும் நிறைய இருக்கின்றது அதனால் தான் அன்றைய காலகட்டத்தில் மானை பார்த்ததும் அடிப்பார்கள் இன்றும் விரும்பி திண்கிறார்கள் அது மட்டும் இல்லையப்பா மிருகங்களும் முதலில் மானை தான் பார்க்கும் அவைகளும் ஆரோக்கியத்தை தேடுகிறது.

என் ஜியா மிருகங்கள் ஆரோக்கியத்தை தேடுமா என்ன?

நல்லா சொன்னாய் போ. பாதி மூலிகைகள் நாம் கண்டு பிடிப்பதே மிருகம் தின்பதை பார்த்து தான் அதற்கு இன்ன கோளாறு என்று நாடியை பார்த்து புரிந்து கொண்டு அதன் பின்னாலேயே செல்வோம் அது தன் கோளாறுக்கு எந்த மருந்தை அதாவது எந்த மூலிகையை உபயோகிக்கிறது என்று பார்ப்போம். அதை எந்த நாட்கள் ஒன்றும் தின்னாமல் இருக்கிறது என்பதையும் பார்ப்போம். இவ்விரண்டையும் பார்த்துவிட்டு நாங்கள் அந்த மூலிகையை எடுத்து வந்து மனிதர்களுக்கு உபயோகிப்போம்.

ஜியா சில மூலிகையை எடுத்து மனிதர்களுக்கு கொடுக்காமல் மிருகத்துக்கு கொடுத்து ஆராய்ச்சி செய்தீர்களே !?.

அது சரி போ மனிதனுக்கு நேராக கொடுத்துவிட்டு ஏதாவது ஆனால் யார் அப்பா பதில் சொல்வது? சும்மா விடுவார்களா மக்கள்? நம் தொழிலே பாதித்து விடும் அப்படி எல்லாம் செய்ய கூடாது மிருகத்துக்கு தான் கொடுக்க வேண்டும்.

அது சரி மிருகத்திடம் இருந்து எடுக்கும் இரத்தம், எலும்பு போன்ற சாதனங்களை யாருக்கு கொடுப்பீர்கள்?.

அதே குலத்தில் உள்ள மிருகத்திற்கு கொடுக்க கூடாது. வேறு ரகமான மிருகத்திற்கு கொடுக்கலாம். அது எல்லாம் யோசித்து தான் செயல்படுத்த முடியும். நான் அவ்வளவாக அந்த வழியில் போனவன் இல்லை ஏதோ பச்சிலைகளை வைத்து நம்மால் முடிந்தவைகள் செய்து வருகிறேன். ஆனால் மிருகத்தில் இருந்து எடுப்பதை எல்லாம் ஆரம்ப

காலகட்டத்தில் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லையாம். பச்சிலை மருந்துகள் தான் உபேயோகிக்க வேண்டும் என்று ஒரு நியமனம் வைத்தார்கள். சிலர் பெயருக்காகவும், வசதிக்காவும் இரண்டும் செய்கிறார்கள் நான் அப்படி எதுவும் செய்வதில்லையப்பா.

அப்படி மிருகத்திடமும் நம்மை காக்கும் அளவிற்கு சத்துக்கள் இருக்கிறதா என்ன?

இருக்கப்பா நிச்சயம் இருக்கு, மாறில் கபழும், சளியும் அதிகரித்து குறைவே இல்லாமல் இருந்தால் ஒருரக மீனை தின்றுவந்தால் அது குணமடைய செய்யும். அதே போன்று கோழி முட்டையை தின்றால் மார்பு எலும்புகள், நல்ல திடமாக இருக்கும் அதாவது எலும்புகளுக்கு சத்தாக இருக்கும் மாட்டின் பாலை உண்டால் எல்லா வலிமையும் கிடைக்கும்..

ஐயா மாடு சாப்பிடுவதோ புல் இதில் என்ன வலிமை கிடைக்கும்?.

இயற்கை சத்துக்களை மாடு சாப்பிடுகிறது. அந்த சத்துக்களின் மூலம் வரும் பால் மிக சத்தாக இருக்கிறது. அந்த சத்து உன் உடலுக்கு நல்லது. அதுமட்டும் இல்லை மிருகங்களின் குணாதிசயங்கள் நம்மை பாதிக்காமல் இருக்க வேண்டும். மாடோ சாந்தமானது நமக்கு நற்புத்தி ஏற்படுத்தும்.

ஐயா இப்படி வேறு இருக்கிறதா என்ன! மிருகங்களுக்கும் குணாதிசயங்கள் உண்டா என்ன?.

ஆ தாராளமாக இருக்கின்றது. காட்டின் தலைவன் சிம்மம், சிம்மத்தை அடிக்க மாட்டார்கள் சிலதை தான் அடித்து தின்பார்கள் ஏன் தெரியுமா அது கோர காமத்தை உடையது. புலியை அடிப்பார்கள் ஏன் தெரியுமா பகைமை ஏற்படுத்தாது தேவைப்பட்டால் அடித்துவிடும் மானை பற்றி உனக்கு சொன்னேன்

ஜியா பறவைகள் ?.

பறவைகளிலும் இருக்கிறதப்பா, பறவைகளில் உயர்ந்தது புறா அதன் இரத்தம் மனிதனுக்கு பலவையில் உதவுகிறது, கழுகின் மாமிசம் மக்களுக்கு நற்பார்வையை தருகிறது. அதே போன்று மயிலின் முட்டை மனிதனின் வளர்ச்சியை தருகிறது இப்படி எல்லாம் இன்னும் பல இருக்கிறது. இவை எல்லாம் நடக்குமா? இருக்குமா? என்பது எல்லாம் எனக்கு தெரியாது உபயோகித்து பார்த்தது இல்லை. ஆனால் தின்று இருக்கிறேன் நமக்கு அரசாங்கத்தில் வரும் ஆகாரத்தில் இவைகள் எல்லாம் வருகின்றன இவை கொண்டு தான் நான் சொல்கிறேன்.

சரி ஜியா நான் போய் ஏதாவது கிடைக்கிறதா என்று பார்த்து விட்டு வந்துவிடுகிறேன்.

அதிக தூரம் போகாதே சுற்றி பார்த்துவிட்டு வந்துவிடு. நான் இங்கே ஏதாவது மூலிகை கிடைக்கிறதா என்று பார்க்கிறேன் (இருவரும் அவர் அவர் பணிக்கு பிரிந்து போயினர் மீண்டும் சந்தித்தனர்)

ஜியா எனக்கு எதுவுமே கிடைக்கவில்லை.

அப்படியா ஆனால் எனக்கு ஒன்று கிடைத்திருக்கிறது.

என்ன ஜியா சொல்கிறீர் நீங்கள் மூலிகையை பார்ப்பதற்க்கு தானே போனீர்கள்!.

ஆமாம் அந்த மூலிகையின் அதிசயம் என்ன தெரியுமா?.

என்னய்யா அதிசயம் ?.

இப்பொழுது நீ என்னவெல்லாம் தின்ன வேண்டும் என்று எண்ணுகிறாய்?.

அது சரி போங்கள் நான் தான் பசியால் வாடுகிறேன்.

பொருத்திருப்பா உனக்கு என்ன, என்ன வேண்டும் என்று மனதில் நினைத்துக் கொள்.

சரி நினைத்து கொண்டேன்.

கண்ணே மூடிக் கொள்.

மூடிக் கொண்டேன்.

இந்த கையை பிடி, நீ நினைத்ததை கண் முன் கொண்டு வந்து அதாவது மனதில் கொண்டு வந்து இந்த இலையை தின்றுவிடு. சிறிது நேரம் கண்ணே திறக்காமல் அப்படியே இரு.

ஆ என்ன ஆச்சரியம் நான் எல்லாம் சாப்பிட்டது போல் தெரிகிறதே, என் வயிரும் நிரம்பி தெரிகிறதே, நீங்கள் கொடுத்தது ஒரு பத்து இலையாவது ஐந்து இலையாவது தான் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்!.

ஊம் இது பசிப்பினி இலை பசிப்பினி என்னும் நோயை தீர்க்கக்கூடிய இலை அதாவது பசியை போக்க கூடிய இலை. இப்பொழுது உனக்கு கொடுத்த அளவில் நாளைக்கு இந்த நேரம் வரையில் உனக்கு பசியிராது.

ஐயா இதை அப்படியே வைத்துக் கொள்ளலாமே நாளைக்கும் நமக்கு உபயோகமாக இருக்கும் அல்லவா.

ஆஹா! இயற்கைக்கு தெரியாதா என்ன? இதை பறித்து ஒரு மணி நேரத்திற்குள் (குறிப்பு: அவர்களுக்கு மணிகணக்கல்ல அவர்கள் வேறு கணக்கை சொல்லுவார்கள் அது உங்களுக்கு புரியாததால் நான் மணிகணக்கில் சொல்கிறேன்) ஒருமணி நேரம் அளவிற்குள் நீ சாப்பிட்டுவிட வேண்டும் இல்லையேல்

இதற்கு பலன் இல்லை.

ஐயா அப்பொழுது இங்கேயே இருந்துவிட்டால் போகிறது, யாரிடமும் கைகட்டி வேலை செய்ய வேண்டாம் இதை தின்று இப்படியே படுத்து இருக்கலாம்.

ஆனங்கு தெரியும் நீ இப்படி சொல்வாய் என்று. என்னிடம் கை கட்ட வேண்டாம் என்று தானே சொல்கிறாய், சரி நீ இங்கேயே இரு நான் போகிறேன் ஆனால் அதன் குணாதிசயத்தை சொல்லிவிட்டு போகிறேன். இது நான்கு, அல்லது ஐந்து நாட்களுக்கு மட்டுமே உன் உடம்பில் வேலை செய்யும். ஐந்து நாட்களுக்கு பிறகு இதை நீ உண்டால் இந்த ஐந்து நாட்களுக்குரிய பசியை அப்பொழுது கிளப்பிவிடும். நீ கைகட்ட வேண்டாம் அப்பா நீ இங்கேயே இரு நான் போகிறேன். இந்த இலை தாற்காலிகமாக வைத்திருக்கிறதே அன்றி இதுவே வாழ்க்கையாகி விடாது அதை தெரிந்து கொள். மனிதனாக பிறந்த நாம் உழைக்க வேண்டும். யாருக்காகவாவது உபகாரமாக இருக்க வேண்டும். ஊம் அது எல்லாம் விட்டுவிட்டு இலையை தின்கிறேன் என்கிறாயே? இயற்க்கை என்ன பைத்தியமா. இதோ பார் ஒன்றை சொல்கிறேன் கேள், நீ எந்த பச்சிலை மருந்தை தின்றாலும் சரி இது நமக்கு குணப்படுத்தும் என்று நன்றாக யோசித்து தின்ன வேண்டும், நாங்கள் கொடுக்கும் மூலிகையின் பலன் ஐம்பதுசதவிதம் என்றால் உனது நம்பிக்கை ஐம்பது சதவிதமாகும். எந்த நோயுமே குணமாகாது இந்த மருந்தினால் என்று என்னினால் நிச்சயம் அவை குணமாகாது. எந்த உயர்ந்த மருந்து கொடுத்தாலும் அவை குணமே ஆகாமல் போய்விடும்.

மனிதனின் மூளை அப்படி பட்டதய்யா.

அப்படி இல்லை அப்பா மூளை அப்படி அல்ல, தான் பிடித்ததே பிடித்தபடி தான் நடக்க வேண்டும் என்று எண்ணுவது தான் காரணம், அதுமட்டும் அல்ல சில பச்சிலைகள் நாற்பது நாட்கள் 60 நாட்கள் வரையில் தான்

உட்கொள்ளவேண்டும் அதற்கு மேல் எல்லாம் போனால் அவை மனிதனையே அழித்துவிடும். சில இலைகளின் அளவு குறைவாக இருக்க வேண்டும், அதிகம் போனால் பெரும் ஆபத்தை ஏற்படுத்தும். சில இலைகள் அல்லது வேர்கள் அதிகம் போக வேண்டும், இல்லையில் அது பலன் தராது. இயற்கையின் படைப்பை பார் சில இடத்தில் கனிகளுக்கு மதிப்பு. சில இடத்தில் மரத்தின் பட்டைக்கு மதிப்பு. சில இடத்தில் பூவுக்கு மதிப்பு சில இடத்தில் காய்க்கு மதிப்பு, சில இடத்தில் வேருக்கு மதிப்பு. ஒரே செடிக்கு எல்லாவித குணத்தையும் கொடுத்துவிடவில்லை அதே போன்று அந்த ஒரே செடி எல்லா நோயும் தீர்பதும் இல்லை, தேடி கண்டெடுத்து அதை மக்களுக்கு நாம் மருந்தாக தருகிறோம் பார்த்தாயா விந்தையை.

ஜியா அந்த இலை 5 நாட்களுக்கு பிறகு எப்பொழுது சாப்பிடலாம்?.

என்னப்பா நீ அதில் இருந்தே இன்னும் மீட்டு வரவில்லையா என்ன? சோம்பேறியாக வாழ்வது உடலுக்கும் நல்லதல்ல, உள்ளத்திற்கும் நல்லதல்ல அதை முதலில் தெரிந்து கொள்.

அப்படி இல்லை ஜியா அதன் மகத்துவத்தை தெரிந்து கொள்ளலாம் என்று தான் கேட்டேன்.

60 நாட்களுக்கு இருக்கும் அந்த மருந்து உன் உடலில் அதாவது பச்சிலை. அந்த 60 நாள் கழிந்த பறிகு தான் மீண்டும் 5 நாட்களுக்கு சப்பிடலாம் போதுமா?.

ஆ இப்படி சொன்னால் சரியாக இருக்கும் ஜியா. ஜியா நாம் திரும்ப இவ்வழியே வந்தால் 60 நாட்கள் கழித்து வரலாம் நமக்கு அவை உபயோகமாக இருக்கும் அல்லவா?.

இனி நாம் ஆறு மாதம் கழித்து தான் நாம் வரபோகிறோம், நீ கவலையை விடு. இலையை பற்றி மற. சற்று ஒய்வெடு.

ஐயா சில நேரங்களில் உறக்கமே வருவதில்லை இதற்கு என்ன மூலிகை இருக்கிறது?.

அப்பா உன்னை விட அரசனே மேல் என்று நினைக்கிறேன். எப்பொழுதாவது ஒரு முறை தான் கேள்வி கேட்பான். நீ உட்காருவதற்கும், எழுவதற்கும் கேள்வி கேட்டுக் கொண்டு வருகிறாய். இதுவரையில் வந்தது முதல் நீ எத்தனை கேள்வி கேட்டு இருப்பாய், மலம் கழிக்க எந்த பச்சிலை என்று கேட்டாய் சொன்னேன், காண்பித்தேன். ஆரோகியமாக இருக்க என்ன என்று கேட்டாய் அதையும் சொன்னேன் இப்படி பலதை கேட்டு வந்தாய் பசியின்மைக்கும் சொல்லி விட்டேன்.

ஐயா வயிரு நிரம்பியதல்லவா உறக்கத்திற்கும் கேட்டால் நல்லதாக இருக்குமே..

நான் சொன்னால் நீ ஆச்சரியப்படுவாய்.

ஊம் அப்படி ஒரு மருந்து இருக்கிறதா என்ன, எத்தனை நாளைக்கு தூக்கம் வரும்?.

உறக்கத்திற்கு முக்கிய மருந்து என்ன தெரியுமா? உனது சிந்தனை தான். சிந்தனை இல்லாதவன் நிம்மதியாக உறங்குவான்.

ஐயா அப்படி எல்லாம் ஒன்றும் இல்லை. எனக்கு சித்தனை ஒன்றும் இல்லை, அதை பல முறை நீங்களே சொல்லி இருக்கிறீர்கள் ஆனால் உறக்கம் வருவதில்லையே.

அப்பொழுது நரம்பில் தளர்ச்சி இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். உடலில் எங்கு என்ன கோளாறு என்பதை புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதன் படி நாம் வைத்தியம் செய்ய வேண்டும். ஒன்றை சொல்கிறேன் கேள். எனக்கு என் குருநாதர் சொன்னது, உறக்கத்திற்கு நேராக மருந்து கொடுக்கவே கூடாதாம். அது உன் மூளையை பாதித்து விடுமாம். நரம்பு தளர்ச்சிகள் அதிகம் ஏற்படுத்துமாம்

அதனால் தான் சொல்கிறேன் உடலை பரிசோதித்து அதை நாம் என்ன கேளாறு என்று தெரிந்து அதற்கு பச்சிலை கொடுக்கலாம். சில மூலிகைகள் இருக்கிறது உறங்க ஆரம்பித்தால் மொதம் 8 மாதம் காலம் வரையிலும் உறங்கலாம். நமக்கு வேண்டாதவர்கள் அல்லது இந்த அரசனை போல் கொடுமை படுத்துபவர்கள் இவர்களுக்கு கொடுத்து விடலாம் ஆனால் அது தர்மம் இராது இந்த வைத்திய தொழில் இருக்கிறதே தீயவருக்கும் நன்மை செய் என்று தான் சத்தியம் செய்து கற்று கொள்கிறோம். எப்படிப்பட்ட கொடியவனாக இருப்பினும் உன்னை கொடுமை படித்தினாலும் வைத்தியம் என்ற முறை வந்துவிட்டால் நீ எதையும் பொருப்படுத்தாமல் வைத்தியம் செய்ய வேண்டும். பொய் சொல்வதோ, தவறாக செய்வதோ தவறான முறை. அதாவது இப்படி எல்லாம் கொடுப்பதோ அல்லது பச்சிலை விஷம் கொடுப்பதோ நீ குருவுக்கு செய்யும் துரோகமாகும் என்று நாங்கள் சத்தியம் செய்து கற்று கொள்கிறோம். எங்கள் உயிரே போனாலும் சத்தியத்தை நாங்கள் மீளமாட்டோம். தீயவனுக்கும் நன்மை தான் செய்வோம். புகழுக்காகவும், பொருளுக்காகவும் யாரையும் பழிவாங்க மாட்டோம் அப்பா. அப்படி செய்தது தான் பொருளுக்கு ஆசைப்பட்ட வைத்தியன். அப்பாவி பெண் தேவதை மீது பழி சுமத்தினான் அவள் விடுத்த சாபம் தான் இப்படி நம் நாட்டில் பெண்களாக இருந்து பல துண்பங்களை நாம் அனுபவிக்கிறோம் வைத்தியர்களும் இப்படி வேறு ஒரு அரசனுக்கு அடிமையாக வாழ்கிறோம் வைத்திய குலத்திர்க்கே அடிமை தனம் என்று சபித்திருக்கிறாள்.

இதையே தான் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறீர்கள் அப்படி என்ன தான் நடந்தது என்று சொல்லுங்களேன்.

என்னை எங்கு சொல்லவிட்டாய்? இந்த மூலிகைகளும், மிருக வைத்தியங்களும் உனக்கு இதுவரையில் பல முறை சொல்லி இருக்கிறேன், அதை எத்தனை முறை தான் கேட்பாயோ அதை எங்கு தான் வைப்பாயோ தெரியவில்லை.

ஜியா அடிக்கடி உங்களிடம் கேட்பத்தில் ஒரு ஆனந்தம் இருக்கிறது.

எனக்கு வெறுப்பு இருக்கிறது.

உங்களை பற்றி கவலை இல்லை. எனக்கு எது தேவையோ அதை நான் பெற்றுக் கொள்கிறேன் போகட்டும் சொல்லுங்கள்.

அத்தியாயம்:4

ஆ நமது தபேத்திய நாட்டு அரசன் இந்த இமாலயத்தின் மறு புறத்தில் ஒரு பெண்ணை எடுத்து வந்தான்.

எடுத்து வந்தான் என்றால் சரியாக சொல்லுங்களேன்.
அந்த நாட்டு அரசனின் இரண்டு மகள்கள் இருந்தார்கள் ஒருத்தி காமிக்கா, மற்றொருத்தி காளிகா

குறிப்பு: காளிக்கா, பிரதமா இரண்டு சரித்திரத்திலும் தங்களுக்கு குழப்பம் உண்டாகலாம் உண்மையில் குழப்பத்திற்காக சொல்லவில்லை நடந்த சம்பவத்தை உண்மையில் சொல்லி வருகிறேன். காளிக்கா முதலில் நடந்தது பிரதமா பிறகு நடக்கிறது நாம் கதையை சரித்திரத்தை தொடங்குவோம்.

ஜியா சொல்லுங்கள் காமிக்கா, காளிக்கா என்பவர் யார்?.

நான் தான் உனக்கு கூறினேனே அரசனின் இரண்டு மகள்கள் காமிக்கா அழகாக இருந்தாள் வெள்ளை தோல் உடையவள் அதனால் நம் இளவரசன் அவளை மணக்க வேண்டும் என்று விரும்பினான். முறையாக பெண் கேட்டு திருமணமும் இனிதாக நடந்தேறியதாம் காமிக்கா நமது நாட்டில் வந்து வாழ்ந்து வந்தாளாம் என்னென்ன நடந்தவைகள் என்று எனக்கு தெளிவாக எனக்கு தெரியாது ஆனால் சொல்லி கேள்வி இந்த காமிக்கா ஒரு நாள் வேறு ஒருவனுடன் படுத்து

இருந்தாளாம் அதனை கண்ட இளவரசன் கோவமுற்றானாம்.

காமிக்கா நீ செய்வது சரியா என்று அதட்டினானாம்

ஐயோ இவன் யார் என்றே எனக்கு தெரியாதே, இவன் எப்படி என் பக்கத்தில் படுத்தான் என்பதும் தெரியாது அதுவும் இல்லாது நான் இப்பொழுது தீண்ட தகாத நேரத்தில் இருக்கிறேன்.

அப்படி என்னிடம் சொல்லிவிட்டு இங்கே சல்லாபமா என்று இவன் கேட்டானாம்.

ஐயோ என்னை நம்புங்கள் நான் அப்படிபட்டவள் இல்லை எனக்கும் இவருக்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை அதெல்லாம் இல்லை இளவரசே இவர்கள் தான் என்னை அழைத்துவந்து தன் பக்கத்தில் படுக்கும்படி சொன்னார்.

ஐயோ அவன் பொய் சொல்கிறான் அவனை நம்பாதீர்.

ஒரு பெண்ணின் பக்கத்தில் ஒரு ஆடவன் படுத்து இருப்பது கூடவா உனக்கு தெரியாது, என்னால் நாடகமாடுகிறாய் என்று கன்னத்தில் அறைந்தான்.

ஐயா தாங்கள் யாரோ எனக்கு தெரியாது. தயவு செய்து உண்மையை ஒத்துக் கொள்ளுங்கள் நானா உங்களை அழைத்தேன்?

ஆமாம் நீ தானே இந்த இடத்தில் இருப்பேன் வா என்று அழைத்தாய்.

அரசே! இதில் ஏதோ சூது நடக்கிறது என்னை நம்புங்கள் நான் தீண்டதகாத நிலையில் தான் இருக்கிறேன்

யார் அங்கே வைத்தியரை உடனே கூப்பிடு இவள் அந்த நிலையில் இருக்கிறாளா இல்லையா என்று பரிசோதித்து

பார்த்துவிடலாம்,

ஐயோ இது எல்லாம் பெண்கள் இடத்தில் உள்ளது. இதை இப்படியா நிருபிக்க வேண்டும் உங்களுக்கு பிடிக்கவில்லை என்றால் என்னை என் தாய்வீட்டிற்கே அனுப்பிவிடுங்கள் இந்த பரிசோதனை எல்லாம் வேண்டாம் என்று கதறினாளாம்.

என்னால் வேஷம் போடுகிறாய் அங்கு போய் பலருடன் வாழலாம் என்று நினைக்கிறாயா?.

ஐயோ இது என்ன கொடுமை, நான் புனிதமானவள் தான் என்னை நம்புங்கள்.

ஆமாம் படுத்ததை பார்த்த பிறகு நம்ப சொல்கிறாயோ?.

ஐயோ நான் என்ன செய்வேன் எனக்கு உதவிக்கு யாரும் இல்லையா?.

ஐயா இளவரசே கூப்பிட்டர்களா?.

ஆமாம் இவளை பரிசோதித்து பார் இவள் எந்த நிலையில் இருக்கிறாள் என்று தெரியவேண்டும்.

ஐயோ அரசே வேண்டாம் இந்த பரிசோதனை. எனக்கு இப்பழிகள் வேண்டாம். அரசே! தங்களை நம்பி நான் இங்கே வந்து இருக்கிறேன் எனக்கு யாரும் துணையும் இல்லை. அரசே நான் சொல்வதை நம்புங்களேன்.

ஊம் வைதியரே நாடியை பிடித்து சொல்லுங்கள்

வைத்தியர் நாடி பிடித்தார் அரசே தங்கள் துணைவியார் சொல்லுவது பொய் என்னை மன்னிக்க வேண்டும் அவர் நல்ல நிலையில் தான் இருக்கிறார். தீண்டதகாத நிலை ஒன்றும் இல்லை புனிதமாக தான் இருக்கிறார்.

ஜேயோ அக்கிரமகாரனே நீயும் ஒரு வைத்தியனா? ஏன் இப்படி பொய் சொல்கிறாய் உண்மையை சொல்லிவிடு.

அரசியாரே நான் உண்மையை தான் சொல்கிறேன். நாங்கள் சத்தியம் செய்து இருக்கிறோம் அதன்படி தான் நடந்து கொள்வோம். உங்களை போன்று எல்லாம் அவ்வப்போது மாற்றிக் கொள்ளமாட்டோம்.

அடேய் யாரை பார்த்து என்ன சொன்னாய் நீ? இன்று சொல்கிறேன் கேள் உங்கள் வைதிய குலமே உருப்படாமல் போகட்டும், பெண்களை கேவலப்படுத்தும் இந்த நாட்டில் பெண்களாகவே எல்லாம் பிறக்கட்டும். உங்கள் எல்லா குலமும் அழியட்டும், என்னையா பழி சொன்னீர்கள், நான் யார் எப்படி பட்டவள் என்பதை காண்பிக்கிறேன். பிறகு நீங்களாகவே புரிந்து கொள்வீர்கள் முட்டாள் இளவரசே!

யார் அங்கே இவளை சிறையில் அடையுங்கள்.

பிறகு என்ன தீர்போ என்ன நடக்குமோ பிறகு பார்க்கலாம் என்று இளவரசன் சொல்லிவிட்டு போய்விட்டானாம், அந்த காமிக்காவை சிறையில் வைத்தார்களாம் இதனால் தான் நம் வைதிய குலம் செழிக்காமல் போனதாம் நம் நாட்டில் பல பெண்கள் இருந்தும் துன்பங்களும் ஒருவன் மூவர் வைத்து கொள்வதும் சகஜமாகி விட்டதாம், மூவர், நால்வர் என்று பெண்கள் கேவலப்படும் படி ஆனதாம்.

சரி ஜயா பிறகு என்ன நடந்தது?

எங்கள் குலத்தில் இவ்வளவு தான் சொன்னார்கள் அதற்கு மேல் எல்லாம் விவரம் எனக்கு சரியாக தெரியாது ஏதேதோ நடந்தது என்று சொன்னார்கள் எனக்கு சாபம் வரையில் நியாபகம் இருக்கிறது (குறிப்பு இவருக்கு நியாபகம் இல்லாமல் இருப்பது நமக்கு சாதகமே இல்லையில் அந்த சரித்திரத்தை இவரே முடித்து விடுவார்.)

ஆமாம் ஜயா இரண்டு பெண்கள் என்று சொன்னீர்கள்?.

ஆரம்பித்துவிட்டாயா இதோ பார் சொன்னது அவ்வளவு தான். எனக்கு நியாபகம் இருப்பதை சொல்லிவிட்டேன் மீண்டும் கேட்காதே. ஆ நம் ராஜ்ஜியத்தை நெருங்கி வந்து கொண்டு இருக்கிறோம். நம் மக்களை பார்க்கவே ஆனந்தமாக இருக்கிறது .

என்ன வைத்தியர் ஜயா அரசன் எப்படி உங்களை விட்டான்! தேசாங்கு அவ்வளவு சுலபத்தில் ஏமாறமாட்டானே?

அட நீ வேறப்பா எல்லாம் என் பிரதமன் செய்தது .

பிரதமனா யார் அது பிரதமன்?.

ஓ! உனக்கு இன்னும் தெரியவே தெரியாதா என் மகன் தான்.

எது அந்த குழந்தையா ?.

ஏய் என்ன அப்படி கேட்கிறாய், அது என்ன குழந்தையார் என்று உனக்கு என்ன தெரியும் குழந்தையா என்று அவ்வளவு அலட்சியமாக கேட்கிறாயே, குழந்தையிலேயே சுதந்திரத்தை வாங்கி கொடுத்தவன் தெரியுமா பிரதமன்.

வைத்தியரே மூலிகை ஏதாவது அதிகம் சாப்பிட்டுவீட்டார்களா என்ன எதையோ உளருகிறே?.

இல்லை, இல்லை ஜயா சொல்வது சரியாக தான் இருக்கிறது என்று உதவியாளன் விளக்கினான் .

அப்படியா சொன்னான் தேசாங்கு ராஜா, தேசாங்கு மணமாறி விட்டானே!.

அது எல்லாம் ஒன்றும் இல்லை 6 மாதத்திற்கு ஒரு முறை

வருவார்கள் நம் உயிரை வாங்க அதையும் சொல்லி தான் அனுப்பியிருக்கிறான்.

சரி, சரி அரசன் உங்கள் வருகைக்காக காத்து இருக்கிறார் வாருங்கள் போகலாம்.

ஜேயோ முதலில் போய் என் பிரதமனை பார்த்து விட்டு வந்து விடுகிறேனே.

வைத்தியரே உங்கள் குழந்தையை பார்த்தால் மீண்டும் அங்கே வரமாட்டார்கள் அதனால் முதலில் அரசனை பார்த்து விட்டு இந்த விவரங்களை எல்லாம் சொல்லிவிட்டு பிறகு போய் உங்கள் மகனை கொஞ்சி, சீராட்டலாம் .

ஆமாம் ஜூயா தாங்கள் ஆஸ்தான் வைதியர் முதலில் ஆஸ்தானத்திற்கு தான் போக வேண்டும் பிறகு தான் நம் வீட்டிற்கு போகலாம்.

(ஊம் என்னவோ போ. வா நாம் ஆஸ்தானத்திற்கு போகலாம் (மனம் இல்லாமல் ஆஸ்தானத்திற்கு வந்தார் ஆனால் ஆச்சரியம் காத்து இருந்தது)

வைத்தியரே தாங்கள் குட்டி வைத்தியரை தந்துவிட்டார்கள். பிள்ளைகளே இல்லாத இந்த ஊரில் அதிக ஆண் மக்களே இல்லாத ஊரில் ஒரு பிள்ளையை பெற்று இருக்கிறீர்கள், இந்தாருங்கள் நிறைய சன்மானங்கள்.

பார்த்தாயா பையன் பிறந்தாலும் இப்படி ஒரு பையன் பிறக்க வேண்டும். பிறக்கும் போதே தந்தைக்கு கஷ்டம் வராமல் சன்மானத்தை தந்து இருக்கிறான். நான் சொன்னேனே அந்த கதையில் இதே அரசன்(அதாவது இதே அரசன் என்பது இவரின் முதாதியர்கள்) இளவரசன் பிறந்து சாபத்தை அல்லவா வாங்கி கொடுத்தான். இது என் மகன் சாபம் நீக்க வந்த பிரதமன்.

ஜியா போதும் பெருமை. சன்மானத்தை எல்லாம் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள் போய் நாம் பிரதமனை பார்ப்போம்.

நீ யாரடா அப்படி சொல்வதற்கு என் பிள்ளை எனக்கு சிறந்தவன், இந்த நாட்டின் பொக்கிஷம், அவன் நம் நாட்டை உயர்த்த போகிறான் .

என்ன வைத்தியர் அதிக பெருமிதத்தில் காண்கிறாரே?.

அரசே! நான் இன்னும் என் குழந்தையை போய் பார்க்கவில்லை, போய் பார்த்து விட்டு வந்துவிடுகிறேனே, எனக்கு ஆவல் அதிகமாக இருக்கிறது.

வைத்தியரே எதற்கு இந்த பதற்றம் கவலைப்படாதீர்கள் உங்கள் மகனை இங்கேயே பார்க்கலாம்.

இல்லை, இல்லை. வேண்டாம், வேண்டாம் அரசே நான் போய் என் மகனை அங்கு பார்க்க வேண்டும். என் இஷ்டப்படி எல்லாம் என் வீட்டில் அவனை கொஞ்சி விளையாட வேண்டும்.

சரி போங்கள் ஆனால் அவனை தேடி எப்படியும் இங்கு தான் வரப்போகிறீர்கள்.

அரசே! தாங்கள் சொல்வது எனக்கு புரியவில்லையே!..

வைத்தியரே என்னுடன் வாருங்களேன் (அரசன் முன்னே செல்ல அரசியின் இடத்தை நோக்கி செல்கிறான் பின்னே வைத்தியரும் அவரது உதவியாளரும் சென்று கொண்டு இருக்கின்றனர்)

என்ன அரசன் என்ன புதிர் போடுகிறான் என்று புரியவில்லையே!>?

வைத்தியரே உங்களுக்கு வைத்தியம் மட்டும் தான் பார்க்க

தெரியும். அவ்வளவு எளிதில் இதை எல்லா புரிந்து கொள்ள தெரியாது, இந்த இடத்தில் நான் எல்லாம் புரிந்து கொண்டேன் உங்கள் மகன் அரசியிடம் இருக்கிறான் போல் தெரிகிறது.

ஆ! அப்படியா சொல்கிறாய் உண்மையாக இருக்குமா?.

இல்லையேல் நம்மை எதற்கு அங்கே அழைக்க போகிறார்கள். உங்களுக்கு தான் நிறைய இருக்கிறதே சற்று யோசித்து பாருங்களேன்.

எய் சமயம் பார்த்து என்னையா சொல்கிறாய், இருக்கட்டும் இன்று என் மகனை பார்க்கும் நிலையில் இருக்கிறேன், நீ எது சொன்னாலும் உன்னை மன்னித்து விடுவேன் .

இல்லையேல் நான் சொல்வேனா உங்களை பார்த்து தானே சொல்கிறேன்.

என்ன நீங்கள் இருவருமாக பேசிக் கொள்கிறீர்கள்?.

ஓன்றுமில்லை அரசே தாங்கள் முன்னே சீக்கிரம் போனால் நல்லது.

அரசியிடம் வந்தனர் என்ன வைத்தியரே நாடு திரும்பியாயிற்றா.

சுற்றி சுற்றி பார்த்தார் தனது உதவியாளரிடம் கை அசைத்தார் எங்கே டா ஒன்றுமே காணேனாமே என்று.

அவர் பொறுத்து, இரு பொறுத்து இரு என்று கை அசைத்தான்.

ஆ எல்லாம் ஒருவிதமாக முடித்து வந்து விட்டேன்.

அரசி விவரங்கள் நான் அப்புறம் சொல்கிறேன் நமது வைத்தியருக்கு இப்பொழுது தலை கால் தெரியவில்லை

குதிக்கிறார்.

என்னவாம்! என்ன வைத்தியரே என்ன அதிசயம்?.

ஓன்றும் இல்லையாம் அவருக்கு மகன் பிறந்து இருக்கிறானாம்?.

இது எல்லாம் பேச இதுவா நேரம். அரசிக்கு இதுவா தெரியாது, என்னை என் இவர்கள் இந்த பாடுபடுத்துகிறார்கள். என் குழந்தையை பார்க்க விடமாட்டேன் என்கிறார்களே, என்ன தொழில் இந்த வைத்திய தொழில் ச்ச .

என்ன வைத்தியரே முனு முனுப்பு என்னவாம்?.

அரசி! அவர் குழந்தையை பார்க்க வேண்டுமாம் அதனால் இப்படி நம் மீது கோவப்பட்டு கத்துகிறார் என்று நினைக்கிறேன் என்று சிரித்துக் கொண்டே அரசன் கூறினான்..

வைத்தியரே அப்படி என்ன உங்களுக்கு அவசரம்? உங்கள் குழந்தை உங்கள் இடம் தானே இருக்க போகிறது?.

அரசியாரே வந்தது முதல் இன்னும் நான் பார்க்கவில்லை. 15 பெண்ணிற்கு பிறகு பிறந்தவன் என்னை பார்க்கவிடாமல் இருவரும் இப்படி பண்ணுகிறீர்களே இது நியாயமாகுமா ?.

இ அது தானா ஒன்றும் இல்லை, ஒரு ஐந்துமாத குழந்தை இங்கே இருக்கிறது சற்று வைத்தியம் பார்த்து விட்டு போகலாம்.

வைத்தியமா! அரசி இப்பொழுது என் மன நிலைக்கு எந்த வைத்தியமும் சரி வராது. நான் போய் என் மகனை பார்த்து விட்டு அவனையும் எடுத்துக் கொண்டு உடனே ஒடிவந்து விடுகிறேன்.

பாவம் அரசி விட்டு விடு வைத்தியர் பார்த்து விட்டு வரட்டுமே.

முடியாது இது அரசியின் கட்டளை.

இது வேறா? இந்த அரசி, அரசருக்கு இது ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பம். ஏதோ நம்மால் முடியாது என்று எதையாவது சொன்னால் உடனே கட்டளை என்று போட்டுவிடுவார்கள். நம் மன்றிலையை இவர்கள் புரிந்து கொள்கிறார்களா! சரி எங்கே அந்த குழந்தை என்ன குழந்தை பெண் தானே?

அதை எல்லாம் சொல்லமாட்டேன் என்னுடன் வாருங்கள் நான் காண்பிக்கிறேன் வைத்தியம் செய்யுங்கள்.

சரி நடங்க, போடா நீ வேறு ஆசை காண்பித்தாய் அதுவும் இல்லை இவர்களுக்கு என்ன இஷ்டம் போல் பெற்றுவிடுவார்கள்.

ஆமாம் ஐயா தங்களுக்கு ஏதோ குறைவு போல் சொல்கிறீர்களோ?

இதுபார் பேசாதே இங்கேயே உன்னை கொன்றுவிடுவேன்.

வாருங்கள் வைத்தியரே இதோ உள்ளே பாருங்கள்.

அந்த காலத்திற்குரிய அழகான முங்கிலால் கட்டப்பட்ட தொட்டிலில் தன் கட்டை விரலை வாயில் வைத்துக் கொண்டு அழகாக சிரித்து கொண்டு இருந்தது குழந்தை.

வைத்தியரே அதோ படுத்து இருக்கிறது பார் அந்த குழந்தை தான்.

போய் பார்க்கிறார் ஆஹா! ஆண் குழந்தை தான். குழந்தை அழகாக இருக்கிறதே, நல்ல பொலிவுடன் தெரிகிறானே! அரசி வலது கால் கட்டைவிரலை வாயில் வைக்கிறான் இவன் எடுக்கும் துறையில் அதாவது தங்கள் பிள்ளை ராஜ்ஜியத்தையே ஒங்க செய்வான்.

இவன் என் பிள்ளையே இல்லை என்றால் ?.

யார் பிள்ளையாக இருந்தாலும் எடுத்த துறையை அதாவது அவன் எடுக்க போகும் எந்த துறையோ அவையில் அவன் சிறந்து விளங்குவான், பல அரசு சபைகளை காண்பான்.

கட்டை விரலை வாயில் வைத்தால் அப்படியோ?.

ஆமாம் அரசி வைத்திய சாஸ்த்திரத்தில் அப்படி ஒன்று உண்டு.

பரவாயில்லை தாங்கள் இனி ஓய்வெடுத்துக் கொள்ளலாம் எங்களுக்கு உயர்ந்த வைத்தியர் கிடைத்துவிட்டார்.

என்ன சொல்கிறீர்கள் வேறு வைத்தியர் நம் நாட்டிற்கு வந்து விட்டாரா என்ன?.

தாங்கள் தானே இப்பொழுது சொன்னீர்கள் இவன் எந்த துறையில் இருக்கிறானோ அந்த துறை சிறந்தது என்று.

அரசியாரே என் மூச்சே நின்று விடும் போல் இருக்கிறது என்ன சொல்ல வருகிறீர்கள்?.

வைத்தியரே பதற்றப்படாதீர்கள், வைத்தியருக்கு சாந்தம் தேவை, இது இந்த வைத்தியரின் சிறப்பு வைத்திய குழந்தை தான். ஆம் வைத்தியரே இது உங்களது குழந்தை தான்.

ஆ என் குழந்தையா! என் குழந்தை உங்கள் இடம் இந்த இடத்தில் என்று கண்ணீர் மல்கி அரசனின் கைகளை பற்றி அழுதான். அரசே இந்த குழந்தை பிறக்க வேண்டிய இடம் இது அங்கு வந்து பிறந்து இருக்கிறது பார்த்தீர்களா?.

வைத்தியரே தப்பாக சொல்கிறீர். உங்கள் இடத்தில் பிறந்ததால் தான் உலகத்தில் நீங்கள் சொன்னது போல்

உயர்ந்து இருப்பான் அல்லவா? இங்கு பிறந்து இருந்தால் ராஜாங்கத்தை பெரிசுபடுத்தி இருப்பான், மக்கள் பலர் அழிந்திருப்பார்கள் போர் என்ற பெயரில். ஆனால் உங்கள் இடத்து பிறந்ததால் உலக மக்களையே காப்பாற்றுவான் அல்லவா? வைத்தியரே நீர் பெரும் பாக்கியசாலி வைத்தியரே நாம் இருவரும் சிறு வயது முதலே நண்பர்களாக பழகி வந்தோம். தாங்கள் வைத்தியதுறையில் வந்தீர்கள் நான் அரசாங்க ராஜாங்கத்தில் வந்தேன். ஆனால் நம் நட்பு என்றும் மாறாமல் தானே இருந்தது. தங்களுக்கு ஒரு மகன் என்றால் முதலில் அதை கொண்டாட வேண்டியது என்து கடமை அல்லவா? நமது வைத்திய குலத்தின் சாபத்தையும், இந்த நாட்டின் சாபத்தையும் நீக்க வந்தவன் அல்லவா அவனை நாம் தானே பாதுகாக்க வேண்டும்.

அரசே! என்று வைத்தியர் அழுதவண்ணம் இருந்தார். எனக்கு என்ன சொல்வது என்று தெரியவில்லை, மகன் கிடத்தான் என்ற சந்தோஷமா அல்லது நல்ல நண்பர் இருக்கிறார் என்ற சந்தோஷமா?

அது எல்லாம் பிறகு வாருங்கள் உங்கள் மகனை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். பார்த்தீர்களா என்ன அழகாக இருக்கிறான்.

ஆமாம் அரசி அவனுக்கு பிரதமன் என்று பெயர் வைத்திருக்கிறேன்.

பிரதமா உன் தந்தை வந்து இருக்கிறார்(அது பாவம் தான் உலகத்தை நினைத்து சிரிக்கிறது ஆனால் இவர்களோ)

ஓ தந்தை வந்து இருக்கிறான் என்று சிரிக்கிறது பார்த்தாயா,

பிரதமா என்று அரசி எடுத்து குழந்தையை தந்தையிடம் கொடுத்தார். வைத்தியரே இங்கும் இருப்பான் உங்களுடனும் இருப்பான் எங்களை விட்டு பிரித்து விடாதீர்கள் எங்கள் இடத்திலும் அவன் இருக்க வேண்டும். நீங்கள் இவனை பற்றி கவலைப்படவேண்டாம் இவனுக்காக நாங்கள் எதையும்

செய்ய காத்து இருக்கிறோம்

அரசி மிக்க மகிழ்ச்சி, அம்மா மிக்க மகிழ்ச்சி என் பிள்ளையால் எனக்கு பெருமை தான் அம்மா பெருமை தான்.

ஆமாம் ஆமாம் உங்கள் பிள்ளையால் எல்லோருக்கும் பெருமை தான் என்று சொல்லிக் கொண்டே வைத்தியரின் இரண்டு மனைவிகள் வந்தார்கள்.

ஆ நீங்களும் இங்கு தான் இருக்கிறீர்களா என்ன?.

அதை என் கேட்கிறீர்கள் குழந்தை பிறந்தவுடன் அக்காவை இங்கே அழைத்து வந்துவிட்டார்கள் அரசி குழந்தையையும் விடவில்லை, அக்காவையும் விடவில்லை. நான் அவ்வப்போது இங்கும் வந்து நமது வீட்டின் பணிகளையும் பார்த்துக் கொள்கிறேன்.

அரசியாரே மிக்க நன்றியம்மா, மனைவியையும் காப்பாற்றி என் குழந்தையும் காப்பாற்றி தந்து இருக்கிறீர்கள்.

வைத்தியரே நன்றி எல்லாம் வேண்டாம் தாங்கள் எத்தனை முறை வைத்தியம் செய்து எங்களை எல்லாம் காப்பாற்றி இருக்கிறீர்கள். நான் ஒன்றும் உங்களுக்கு பெரிதாக செய்துவிடவில்லை. அவ்வப்பொழுது இங்கு அழைத்து வாருங்கள் அது ஒன்று இருந்தால் போதும். அவன் இங்கும் வரட்டும். பிரதமா போய் வா உன் தந்தையுடன், ஆனால் இங்கேயும் வர வேண்டும் கண்ணீர் மல்க மூவரும் குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு புறப்பட்டனர்.. அரசியும், அரசனும் குழந்தையை பார்த்து கொண்டே ஏக்கத்தில் நின்று அழுதனர்.

அத்தியாயம்:5

அப்பா என்ன செய்து கொண்டு இருக்கிறாய்?.

பிரதமா மூலிகைகளை எடுத்து வைக்கிறேன்.

அப்பா மூலிகை என்றால் என்ன?

மருந்துகள் தயார் செய்வது கண்ணா.

மருந்துகள் என்றால் என்ன?

உடல் ஆரோக்கியம் இல்லாதவர்களுக்கு இதை கொடுப்பது.

உடல் ஆரோகியம் இல்லாதவர்கள் என்றால் என்ன?

என்ன பிரதமா இது உன் அப்பாவை தொந்தரவு செய்யாதே.

அவனை ஒன்றும் சொல்லாதே, கற்றுக்கொள்ள போகிறான் அல்லவா? இப்பொழுதே கேட்டு தெரிந்து கொள்கிறான்.

ஊக்கும் வயது ஐந்துதான் ஆகிறது என்னத்தை தெரிந்து கொள்ள போகிறான்.

உனக்கு புத்தி இல்லை என் மகனுக்கு அறிவு அதிகம்.

உங்கள் மகன் ஆகாயத்தில் இருந்து குதிக்கவில்லை. இந்த புத்தி இல்லாதவள் பெற்றது தான். அதை முதலில் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

அவன் செய்த பெரிய தவறே அது தானே, அதனால் தான் அவன் கேள்விகள் கேட்கிறான். நல்ல புத்தி உள்ளவளிடம் பிறந்திருந்தால் இந்த மாதிரியான் சில்லரை கேள்விகள் அவன் கேட்கமாட்டான் .

ஆஹா! அழகு தான் உங்கள் பிள்ளை போங்கள்.

இதோ பார் என்னை வேண்டுமானாலும் சொல் என் பிள்ளையை ஏன் குறை சொல்கிறாய்.

ஆமாம் உங்களுக்கு மட்டுமா? எனக்கு மட்டும் பாசம் இல்லையா என்ன? இவன் இல்லாமல் என்னால் இருக்க முடியவில்லை .

இதையே அரசியாரும் சொல்லி இவனை அவ்வப்பொழுது கூட்டி சென்றுவிடுகிறார், இல்லையேல் அக்காக்கள் வைத்து கொள்கிறார்கள். இதோ பாருங்கள் அப்படி எல்லாம் இவனை வளர்க்காதீர்கள் அவனை வெளியில் விடுங்கள் உலகம் தெரிந்து கொள்ளாட்டும்

ஆமாம் உங்கள் ஐந்துவயது பின்னைக்கு அப்பொழுதே உலகம் முழுவதும் தெரிந்துவிடும்.

னம் அதை தான் முதலிலேயே சொல்லிவிட்டேனே அறிவில்லாதவள் பெற்றது சற்று வெளியில் போயாவது அறிவை கற்று கொள்ளாட்டும் என்று.

வைத்தியர் குரும்பு போகவே போகாதோ?.

அப்படி இல்லையம்மா. வைத்திய ரீதியாக ஒன்றை சொல்கிறேன் கேள். குழந்தைகளை நாம் எப்பொழுதும் எடுத்து வைத்துக் கொள்வதோ நம் இஷ்டத்துக்கு அதை வைத்து ஆடுவதோ சரியில்லை அம்மா. குழந்தையை அதன் இஷ்டத்திற்கு விடவேண்டும். வயது வர வர கண்டிப்பை கொண்டு வர வேண்டும். இப்படி அணைத்து வளர்த்தால் வளராது குழந்தை. சற்று அதை சுதந்திரமாக விட்டால் தான் நல்ல ஆரோக்கியமும், வளர்ச்சியும் உண்டாகும். அது தன்னை தானே பாதுகாத்து கொள்ளும், தன்மையை உற்பத்தி செய்து கொள்ளும். தனக்கு வேண்டியதை தின்ன கற்றுக் கொள்ளும். நன்றாக ஒடி விளையாடும் இதன் படி உடல் வளர்ச்சியும், மனவளர்ச்சியும் ஏற்படும். அவ்வப்பொழுது நாம் கண்டிக்க வேண்டும். நம்மை கண்காணிக்கிறார்கள் பெற்றோர்கள் என்று அது உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும் ஆனால் கண்டிப்பே கொடுரமாக இருக்க

கூடாது அது குழந்தையின் மனநிலையை பாதித்துவிடும். குழந்தையை பெறுவது சுலபமே நம் சுகத்திற்காக பெற்றுக் கொள்கிறோம் ஆனால் அதை வளர்ப்பது இருக்கிறதே அதில் தான் நமக்கு முக்கிய பங்கே இருக்கிறது. நாம் நம் இஷ்டத்திற்கு தான் அவர்கள் வரவேண்டும் என்று நினைக்கிறோம். நம் சொல்படி தான் நடக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறோம் அதுவும் தவறம்மா அவர்கள் எங்கு, எங்கு தவறு செய்கிறார்களோ அதை மட்டும் கடிந்து கொண்டால் போதும். தவறு என்பதை தெளிவாக சொல்லி திருத்தவேண்டும் இது தான் நல்ல குழந்தையின் வளர்ச்சி. தவறை முரட்டு தனமாக கண்டித்தோ அல்லது குழந்தையின் மனநிலை மாறும் அளவிற்கு நாம் பேசினாளோ நிச்சயம் நம்மால் நல்ல குழந்தையை உருவாக்க முடியாது.

தங்களையே சிந்திக்கும் பெற்றோர்கள் குழந்தையின் நலனை மறந்துவிடுகிறார்கள் ஆனால் ஒன்றை பார்த்தாயா பறவைகளும், மிருகங்களும் தங்கள் குட்டிகளை, குஞ்சுகளையும் எவ்வளவு அருமையாக பார்த்து கொள்கிறது, சில காலமே பார்த்து கொள்கிறது அவர்கள் சுயமாக நிற்கும் அளவிற்கு வந்தவுடன் விட்டுவிடுகிறது ஆனால் நம்மால் அப்படி விட முடியாது நல்ல பிரஜையை நாட்டுக்கு உருவாக்கியவுடன் நாமும் விட்டுவிடலாம் இல்லையேல் அந்த குழந்தைக்கும் நிம்மதி இல்லை நமக்கும் நிம்மதியில்லை. நம் தவறை நம் குழந்தை சொல்லும் பொழுது நாம் ஒப்பு கொள்ள வேண்டும் தவறை என்றும் திருத்திக் கொள்பவன் தான் மனிதன். அதை யார் சொன்னால் என்ன தவறு, தவறு தானே என்று கருதவேண்டும்.

அப்பா! இந்த அம்மாவுக்கு வேலையில்லை எதையோ கேட்கிறாள் நான் கேட்ட கேள்விக்கு பதில் சொல்.

ஏய் வா சப்பிட போகலாம்.

இரும்மா நான் பதிலை கேட்டு விட்டு தான் வருவேன். நீ மட்டும் பதில் கேட்கலாம் நான் கேட்க கூடாதா?

அது சரி நாங்கள் என்ன பேசினோம் என்று உனக்கு தெரியும்?.

அது சரியம்மா நான் என்ன கேள்வி கேட்டேன் என்று உனக்கு தெரியும், ஒரு முக்கியமான கேள்வி கேட்கிறேன் அப்பா எனக்கு பதில் சொல்ல போகிறார் குறுக்க நீ வந்து பிள்ளை வளர்ப்பது என்று என்ன, என்னவோ பேசுகிறாய்?.

பார்த்தாயா என் மகனை இதுவும் புரிந்து கொண்டு விட்டான் பார் இந்த வயதிலேயே.

ஆஹா! வைத்தியரும் அவர் மகனும் அருமை தான் போங்கள். ஊம் நான் போய் என் பணியை பார்க்கிறேன் பிரதமா விரைவில் வந்து சாப்பிடு உடல் ஆரோகியம் கெட்டுவிடும்.

ஏய் உன் சௌகரியத்திற்கு பிள்ளைக்கு உணவு அளிக்காதே அதற்கு எப்பொழுது பசிக்கிறதோ அவனே தின்பான்.

ஆ அப்படி சொல்லப்பா. எப்பொழுது பார்த்தாலும் சாப்பிடு, சாப்பிடு என்கிறார்கள். அதுவும் கொழுத்த கிழங்குகள் அது இது என்று அதையே கொடுக்கிறார்கள் அங்கே பெரிய அம்மாவிடம் போனால் நிறைய நன்றாக கிடைக்கிறதப்பா.

அடேய் மண்டு அது ராஜ்ஜியம் இது உங்கப்பா இடம் தெரிந்து கொள்.

இதோ பார் அவனை இப்படி எல்லாம் சொன்னால் நான் சும்மாவிடமாட்டேன் என் மகனை மண்டு என்று கூப்பிட கூட உனக்கு அருக்கதை இல்லை ஜாக்கிரதை போ உள்ளே.

சரி அப்பா நீ எனக்கு பதிலை சொல்லு, அம்மா எப்படியாவது போகட்டும்.

கண்ணா உடலில் ஒரு கோளாறு அல்லது உடலில் ஒரு

வியாதி வந்தால் அதற்கு மருந்து கொடுப்போம்.

அப்பா வியாதி என்றால் என்ன?

பிரதமா எப்படியடா உனக்கு நான் புரியவைப்பேன்?.

அப்பா இன்று புரியவைத்தால் தான் நான் சாப்பிடுவேன் இல்லை இந்த இடத்தை விட்டு நகரமாட்டேன்.

இப்பொழுது நீ கீழே விழுந்தால் அடிபடும் அல்லவா?

ஆமாம்.

அப்பொழுது அம்மா உனக்கு என்ன செய்வார் ?.

ஏதோ இலை போடுவாள்.

அது தான் அப்பா மருந்து அது தான் உடல் வலி என்பது.

விழுந்தால் தானே மருந்து போடுவார்கள் எல்லோரும் என்ன விழுந்து கொண்டே இருக்கிறார்களா என்ன?

பிரதமா அது இல்லை அர்த்தம் அதை போன்று பல கோளருகள் உடலில் இருக்கும் பலவிதமான என்ன சொல்வது நான் ஏதோ பாதிப்புக்கள் உடலில் இருக்கும்.

அப்பா அது என்ன என்ன பாதிப்புகள் உடலில் வரும்?

பிரதமா நாடியை பிடித்து தான் இன்ன பாதிப்பு என்று சொல்ல முடியும்.

அப்பா நாடி என்றால் என்ன?

அடேய் பிரதமா நாடி பற்றி எல்லாம் உனக்கு இப்பொழுது சொன்னால் புரியுமா கண்ணா, சற்று வளர்ந்துவிடு உனக்கு

நான் எல்லாம் சொல்லி தருகிறேன்.

அப்பா பதில் சொல்லவில்லை என்றால் இங்கே இருக்கும் உன் எல்லா இலைகளையும் தூக்கி வெளியில் வீசிவிடுவேன்.

அடேய், அடேய், அடேய் அதை எல்லாம் செய்து விடாதே.

அப்பொழுது பதில் சொல் நாடி என்றால் என்ன?

கொண்டா உன்கையை.

இந்தா.

இப்பொழுது நான் உன் கையில் என்ன செய்கிறேன் என்பதை பார்.

என்ன செய்கிறாய் கையை பிடிக்கிறாய் நீ தான் எல்லார் கையும் பிடித்ததை நான் பார்த்து கொண்டு தானே இருக்கிறேன்.

அது தான்டா நாடி.

ஆ எதையோ சொல்லி என்னை எமாற்றப்பார்க்கிறாயா ஊம் அது இல்லை பதில்.

நாடி இதோ என் கையை பிடி சொல்கிறேன்.

ஆ அப்படி சொல், இப்படி தான் சொல்லி தரவேண்டும். நீ என் கையை பிடித்து ஏதோ சொன்னால் எனக்கு என்ன புரியும்?.

மகனே நல்ல அறிவாளியடா நீ. ஒரு வைத்தியன் முதலில் இப்படி தான் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் நல்ல வைத்தியனாக வருவாய். கொண்டா உன் கையை எடுத்து என் கையை பிடி என்று நாடியை பார்ப்பது எப்படி என்பதை சொல்லி

கொடுத்தார். ஐந்துவயதில் பிரதமனுக்கு நாடி பார்ப்பது எப்படி என்று கற்றுதரப்பட்டது.

ஆமாம் அப்பா ஏதோ டம் ,டம் என்கிறதே அங்கே அப்பா அது அங்கு தான் வருமா எங்கே, எங்கே வரும்?.

அங்கு வரும் கண்ணா இருதயத்தில் வரும் , பின்னால் வரும் பின் முதுகு எலும்பின் கீழ் வருமப்பா. பிறகு நெற்றியில் வரும் என்று ஒவ்வொன்றாக காண்பித்து சொல்லி கொடுத்தார் பாதங்களில் வரும்.

ஏன் அப்பா அங்கெல்லாம் மட்டும் வருகிறது உடம்பு முழுவதும் தெரியவில்லையே?

சதை மூடியிருப்பதால் உனக்கு தெரியாது. முக்கியமான நரம்புகள் அங்காங்கே வந்து வெளியில் வரும் அதை வைத்து நாம் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் இப்போதைக்கு இப்படி சொன்னால் இவனுக்கு புரியும் என்று சொல்கிறார்.

அப்பா இது பார்ப்பதனால் என்ன?

ஆஹா,வசமாக இவனிடம் சிக்கி கொண்டோம் இன்று.

பிரதமா இவை எத்தனை அடிக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும் இவை மேலே எப்படி கீழே எப்படி நடுவில் எப்படி என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும் (அதாவது குறிப்பு இங்கே மேலே எப்படி என்பது அதிகமாக அடித்து கொள்வது அதாவது வேகமாக அடிப்பது நடுவில் அதாவது சமமாக அடிப்பது குறைவில் குறைந்த அளவில் அடிப்பது அதாவது நமது இன்றைய காலகட்டத்தில் பல்ஸ் ரேன்ஜ் என்று சொல்வார்கள் வைத்திய ரீதியாக என்று நினைக்கிறேன் அதேதான் இங்கே பிரதமனுக்கு எப்படி என்பதை சொல்லி கொடுக்கிறார்.) பிரதமா ஒருவனுக்கு ஆரோக்கியம் இல்லை என்றால் அது வேகமாக அடிக்கும் அல்லது குறைவாக அடிக்கும்.

அப்பா அது எப்படி வேகமாக அடிக்கிறது, குறைவாக அடிக்கிறது என்று கண்டுபிடிப்பது?

பிரதமா பார்த்துக் கொண்டே வந்தால் தான் புரியும்ப்பா ஒரே நாளில் புரியாது.

ஓ உன்னைப் போல் ஆனால் புரியுமா?

கண்ணா அதற்கு முன்னாலேயே புரிந்து கொள்வாய் சற்று வளர்ந்தவுடன் உனக்கே புரியும்

சரி சரிப்பா. சரி இனி நான் இங்கு வரமாட்டேன் அவ்வப்போது கேள்வி வந்தால் ஏதாவது கேட்க வேண்டும் என்றால் வருகிறேன் என்று புறப்பட்டான்.

வைத்தியரே என்ன மூலிகை தயாராகி விட்டதா இல்லையா?.

வாருங்கள் அமருங்கள் ஏதோ புதிய மூலிகை ஒன்றை தயார் செய்து பார்த்து இருக்கிறேன். இதை தேசாங்கு ராஜாவிடம் கொடுத்துவிடுங்கள் இது அவருக்கு சரியாக படுகிறதா என்பதை பாருங்கள்.

னாம் எப்பொழுது அரச சபைக்கு வரப்போகிறீர்கள்?. ஜந்து வருடம் ஆயிற்று இன்னும் நீங்கள் அவ்வழியே வரவேயில்லை.

வருகிறேன், வருகிறேன் இங்கு அரண்மனையிலும் பணி இருக்கிறது அதனால் நான் நிச்சயம் வருவேன். நல்ல ஒரு உயர்ந்த மருந்தை நான் கண்டுபிடித்து அதை எடுத்து வருகிறேன் போய் அரசனிடம் சொல்லுங்கள்.

சரி .

இவை இவைகளுக்கு எல்லாம் சரியாகிவிடும், குணமாகி

விடும். இதை நான் பார்த்து இருக்கிறேன். இதை உபயோகிக்கலாம். என்று பல மூலிகைகளை கொடுத்து அந்த ரகத்தின் மூலிகையின் செடியையும் கொடுத்து இதை அங்கே நல்லவிதமான இந்த சிதோஷன் நிலையில் நடவேண்டும் என்பதையும் சொல்லி கொடுத்தார்.

ஆ நல்லதே தாங்கள் நல்ல வேலை செய்திருக்கிறீர்கள் நான் வருகிறேன் என்று வந்தவர் போய்விட்டார்.

வைத்தியரும் அரச சபையை நோக்கி புறப்பட்டார். இது என்ன நமக்கு விடிவுகாலம் இராதா. எப்பொழுதும் இவர்கள் வந்து இதை கொடு, அதை கொடு என்று கேட்பதும். அரசனும் எதுவும் பேசவதில்லை நேராக நம்மிடம் அனுப்பிவிடுகிறார் இந்த குறை என்று தீருமோ தெரியவில்லையே அரச சபைக்கு போனார். சபையில் அரசர் இல்லை. சரி என்று சொல்லி அனுப்பினார் அரசனும் வர சொல் என்றார். அரசனை காண அவரது அந்தரங்க அறையில் போய் பார்க்க புறப்பட்டார் போய் கொண்டு இருந்தார்.

அத்தியாயம்: 6

அரசன் சிரிக்கும் சப்தமும் அரசி சிரிக்கும் சப்தமும் கேட்டது அங்கு ஏதோ ஒரு பிஞ்சின் குரலும் கேட்டது

ஆஹா! இவன் இங்கு வந்து இருக்கிறான் போல் தெரிகிறதே என்ன செய்கிறானோ ஊம்.

வாருங்கள் வைத்தியரே வாருங்கள், என்ன தாங்கள் என்ன ஒய்வு பெற போகிறீர்களா என்ன?.

அரசே அப்படி எல்லாம் ஒன்றும் இல்லையே.

ஆ அதோ பாருங்கள் தங்கள் மகனை ஏதோ இரண்டு கல்லை வைத்தான் ஒரு இலையை அதில் வைத்து நசுக்கிக் கொண்டு இருந்தான்.

அரசனை பார்த்து ஏய் பெரியப்பா உனக்கு உடல் சரியில்லை அல்லவா, நீ யாருடன் பேசக்கூடாது இப்படி வந்து உட்கார்.

ஊம் என் வைத்தியர் கூப்பிடுகிறார் நான் பேசக்கூடாதாம்.

உஷ்ஷ்ஷ் பேசாதே என்று தானே சொன்னேன், எதற்கு பேசகிறாய் நீ? பெரியம்மா சொல். அதற்குள் தந்தையை பார்த்துவிட்டான் மௌனமாகிவிட்டான். தான் அரைப்பதை தொடர்ந்தான் தந்தை பார்த்து மனம்பூரித்து கண்ணீர் வடித்தார்

ஆஹா! என்ன அருமை மகன் இவன். எவ்வளவு அழகாக மருந்தை அரைக்கிறான் என்று அவனையே பார்த்துக் கொண்டு நின்றார்.

அரசி, என்ன வைத்தியரே இப்பொழுதேவா இந்த பிஞ்சு குழந்தைக்கு மருந்தை எல்லாம் சொல்லி தர வேண்டும்?.

அது சரி அரசியாரே இவன் எப்பொழுது மருந்தரைத்ததை பார்த்தான்? என்ன பார்த்தான்? ஒன்றும் புரியவில்லையே !.

அதுமட்டுமா நடந்ததை கேளுங்கள் நேரே வந்தான். அரசரை கூப்பிட்டான்.

பெரியப்பா கையை கொடுங்கள்.

என்ன பிரதமா என்ன செய்ய போகிறாய் என் கையில்?.

கையை கொடுக்க போகிறாயா இல்லையா என்று போட்டானே அதட்டல் ஊரை எல்லாம் அடக்குபவர் இந்த பிஞ்சு உள்ளத்தில் அடங்கி மௌனமாக கையை கண்பித்தார். எனக்கே பார்க்க சிரிப்பு வந்தது சற்று நேரம் மௌனமாக கையை பிடித்தான்.

பெரியப்பா உங்களுக்கு வயத்தில் ஏதோ கோளாறு இருக்கிறது, நான் பச்சிலை அரைத்து தருகிறேன் காலை ஒரு வேளையும், இரவில் ஒரு வேளையும் நீங்கள் இதை சப்பிட வேண்டும் தெரிகிறதா?.

பிரதமா பச்சிலை உனக்கு என்ன என்று தெரியுமா?.

உஷ்ண அது எல்லாம் தாங்கள் கேட்க கூடாது அது எங்கள் ரகசியம், வைத்தியரின் ரகசியம் அது, தெரிந்ததா வயிற்று வலி வந்தால் அதிகம் பேச கூடாதாம் சொல்லியிருக்கிறார் தெரியுமா?.

யாரு பிரதமா உனக்கு யார் சொன்னார் ?.

இப்பொழுது தானே சொன்னேன் பேசாதே என்று பெரியப்பா வாயை மூடு.

அரசி வந்து சரி கண்ணா வயிற்று வலி வந்தால் பேசக் கூடாதா?.

ஆமாம் பேசக் கூடாது.

உனக்கு யார் சொல்லி கொடுத்தார்?.

இந்த பிரதமனின் வைத்தியம் இது, எனக்கு யாரும் சொல்லி தரவேண்டாம் எனக்கே தெரியும். நீ பெரியப்பாவை தொந்தரவு செய்யாதே பேசாமல் அப்படி போய் உட்கார்.

நான் உன்னை தானே கேட்கிறேன்.

வைத்தியரை தொந்தரவு செய்தால் மருந்து மாறிவிடும் தெரியுமா உனக்கு? பேசாமல் உட்கார் என்று என்னையும் ஒரு மூலையில் உட்கார்த்தி வைத்தான். சரி என்ன தான் செய்கிறான் என்று பார்த்தோம் எங்கோ வெளியில் சென்றான் தாங்கள் தொடுவது போல் எதையோ தேடினான்,

தேடினான் ஏதோ மரத்தடியில் உட்கார்ந்தான் கால் மேல் கால் போட்டு கொண்டான் கையை ஒரு விரலை வானத்தின் மீது காட்டினான் என்னவோ ஆலோசித்தது போல் ஆலோசித்து அங்கே இருந்தான் சரி போய் பேசினால் என்ன என்று மெதுவாக சென்று.

ஐயா வைத்தியரே என்ன களைப்பாகிவிட்டரா என்ன கேட்டேன் பாருங்கள்.

வெளியில் போ என்னை தொந்தரவு செய்கிறாய், மருந்து செய்ய வேண்டுமா வேண்டாமா நான்? உனக்கு பொருப்பே இல்லை, பெரியப்பவுக்கு உடல் நலம் சரியில்லை, கொஞ்சமாவது வேதனை இருக்கிறதா உனக்கு? பேசாமல் போகிறாயா இல்லையா என்று ஒரு கூச்சல் இட்டான் பார். நான் பயந்தே விட்டேன் இவன் வைத்தியனாக இருந்தால் நிச்சயம் நான் என் நோயை கண்பித்து கொள்ள மாட்டேன். இவன் போடும் கூச்சலில் யார் போவார்கள் இவனிடம்? தன்மையாக பேச வேண்டாம் இப்படியா கத்துவான் அறைத்து இருந்தவன் சட்டென்று நிருத்தி விட்டு.

அப்படி தான் கத்தவேண்டும். என்னை தொந்தரவு செய்தால் நான் கத்துவேன் என்று சொல்லி உடனே திரும்பிக் கொண்டு அறைத்தான். எங்கே தந்தை திட்டுவாரோ என்ற பயத்தில் திரும்பி கொண்டான். அரசி சிரித்தான் பார்த்தீர்களா இது கோவம் மட்டும் அதிகம் வருகிறது, இந்த கோவம் இல்லாமல் இருந்தால் நன்றாக இருக்கும்.

வைத்தியர் என்ன செய்வது என்று பார்த்தார்.

சரி சரி என்னவோ போகட்டும் தங்கள் இஷ்டப்படி அவனை வளர்க்கிறீர்கள் ஊம் நான் போய் இருக்கட்டும். நானும் ஒரு முறை நமது அரசரின் உடல் நிலை எப்படி இருக்கிறது என்று பார்க்கிறேனே

அரசரின் நாடியை பிடித்தார் அரசே நான் என்ன சொல்லட்டும்?.

ஏன் என்னவாம்.

அஜீர்ண கோளாறு தங்கள் வயிற்றில் உண்மையிலேயே இருக்கிறது. இன்னும் இரண்டு நாட்களுக்குள் அல்லது நாளையே உங்களுக்கு வயிற்று வளி ஆரம்பமாகிவிடும், மலம் சரியாக கழிக்க வில்லையா என்ன? என்ன கோளாறு ஏதாவது அதிகம் தின்றுவிட்டார்களா?

அரசர் அந்த கேள்விகளையே மறந்துவிட்டு ஒடி போய் குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு அனைத்து கொண்டு முத்தமிட்டார். என் வைத்தியன் என் அருமை குழந்தை, என் செல்லம் இவன் உலகத்தில் பிரசித்தி பெற்றவனாக வர வேண்டும். என் ஆசை எல்லாம் அது தான் அப்பா. பிரதமா! நான் உயிருடன் இருக்கிறேனோ, இல்லையோ இந்த ராஜ்ஜியமும், உனது வைத்தியமும் உலகத்தில் சிறந்து வர வேண்டும்பா. இந்த உலகம் உள்ள வரையில் உனது வைத்தியங்கள் எல்லாம் வர வேண்டும் என்ன உனக்கு ஒரு அறிவு, இந்த வயதில் இவ்வளவு சரியாக கண்டு பிடித்து இருக்கிறாயே!

அரசி ஒடிவந்தாள் முத்தமிட்டாள், தான் போட்டு இருக்கும் மாலை ஒன்றை கழற்றி அவன் கழுத்தில் போட்டாள். பிரதமா! வைத்திய பிரதமா என்று தான் அழைக்க போகிறேன், நமது குலதெய்வ வைத்திய பிரதமா இவன் வைத்தியத்தை உலகிற்கு எடுத்து தர பிறந்து இருக்கிறான். குழந்தை, மக்கள் முன் நீ குழந்தை ஆனால் எல்லோருக்கும் நீ தெய்வமடா தெய்வம். வைத்தியரே நமது ராஜ்ஜியத்தில் இப்படி ஒரு குழந்தை பிறந்து இருப்பது நமது எத்தனை காலத்து புண்ணியமோ தெரியவில்லை. சாபம் ஏற்பட்ட இந்த பூமிக்கு சாபநிவாரணம் செய்ய வந்த பிரதமன் என்று தான் சொல்ல வேண்டும் என்று குழந்தையை முத்தமிட்டு அழுதாள், அரசனும் அழுதான்

இவனுக்கு என்னவெல்லாம் தேவையோ எல்லாம் நாங்கள் செய்கிறோம் இவனுக்கு எந்த குறையும் இன்றி இவனை நாம்

எடுத்து வர வேண்டும்.

அரசே! நான் வந்த காரியத்தையே மறந்துவிட்டேன் குழந்தை பற்றி பேசியதில் நாம் நமது காரியத்தையே மறந்து விட்டோம்.

பெரியப்பா என் வேலை இன்னும் முடியவில்லை இன்னும் அரைக்க வேண்டும் நன்றாக நகக்கி சாறு பிழிந்து தருகிறேன் என்னை அனுப்புங்கள்.

வைத்தியரே அவன் செய்யும் அந்த பச்சிலை என்ன இலை என்று பாருங்கள்.

ஊம், ஊம் நானும் அதை தான் யோசித்து கொண்டு இருக்கிறேன். போய் பார்க்கிறார் அங்கு ஒரு அதிர்ச்சி சரியான இலையை தான் அவன் அரைத்துக் கொண்டு இருக்கிறான். பார்த்தவர் அப்படியே ஸ்தம்பித்து நின்றார். இவனுக்கு பிறவிலேயே வைத்தியம் தெரியுமா!, பிறந்த பிறகு தெரியுமா? யார் இவன் என்று அவனையே பார்த்தார்.

எதோ தான் குற்ற உணர்வு செய்தது போல் அப்படியே தலை குணிந்து நின்றான், பயத்தில் அங்கே நீரை விட்டான்

ஏய் பிரதமா நான் உன்னை ஒன்றும் சொல்லவில்லை கண்ணா, நீ செய்வது சரியானது தான் இங்கே எல்லாம் அசிங்கம் படுத்தலாமா?

உடனே ஒடினான் அங்கே இருந்ததை எடுத்து வந்து துடைத்தான்.

பெரியம்மாவிடம். பெரியம்மா தப்பு தான் நான் செய்தது என்னை மன்னித்துவிடுங்கள்

ச்ச ச்ச குழந்தை தானே?

இல்லை அரசி அவன் சொல்வது சரி மன்னித்தேன் என்று சொல்லுங்கள் அப்பொழுது தான் குழந்தைக்கு நல்ல குணம் வரும். மன்னிப்பு கேட்கும் பெருந்தன்மையும் வரும். நாம் இன்று தட்டிவிட்டால் நானை இது அப்படியே வனர்ந்து விடும்.

சரி வைத்தியரே உங்களுக்காக சொல்கிறேன் நம் குழந்தை நன்றாக வரவேண்டும் என்பதற்காக சொல்கிறேன்.

பிரதமா உன்னை நான் மன்னித்துவிட்டேன்டா போதுமா, நீ இனி இப்படி செய்யக் கூடாது.

இல்லை செய்ய மாட்டேன்.

அரசியாரே அவன் எடுத்த மருந்து சரியான பச்சிலை தான் அதை எப்படி அவன் எடுத்தான் என்று தான் புரியவில்லை. அல்லது நாடியை எப்படி புரிந்து கொண்டான் என்பதும் தெரியவில்லை இது

ஒரு விந்தையான விந்தை அதிலும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அரசியாரே இவனை என் குருவிடம் அனுப்பினால் அவன் எவ்வளவு மேன்மையாக வருவான் தெரியுமா?.

அப்படியா எந்த ராஜ்ஜியத்தில் இருந்தால் என்ன சொல்லுங்கள் நாம் முறையே போய் பேசி இவனை அனுப்பிவிடலாம்.

நிச்சயம் இதற்கு எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்ய தான் வேண்டும். இமாலயத்தில் தான் இருக்கிறாராம்.

சரி அதையும் பாருங்கள், சொல்லுங்கள், செய்வோம் என்றாள் அரசி.

அரசன் என்ன சொல்வது என்று தெரியாமல் திகைத்து நின்றான்.

அரசரே இன்னும் நாம் இதையே பார்த்து கொண்டு இருக்கிறோம் நான் வந்த விஷயத்தை சொல்லவில்லை. நீங்கள் எதற்காக நான் வந்தேன் என்று கேட்காமலேயே இருக்கிறீர்கள்.

ஊம் வைத்தியரே எனக்கு எதுவுமே தேன்றவில்லை, என் மனது அமைதியாக இருக்கிறது இந்த நேரத்தில் என்ன சொல்லி என்ன வேதனைபட செய்ய போகிறீர்கள்?

அரசே இது வேதனை அல்ல ஆனால் இதற்கு நாம் எதாவது ஒன்றை செய்ய தானே வேண்டும்

சரி சொல்லுங்கள் என்ன என்பதை கேட்கிறேன்.

இந்த தேசாங்கு ராஜா மீண்டும் ஆள் அனுப்பினான் மருந்து கொடுத்துவிட்டேன்.

ஆமாம் அது தான் தெரிந்ததே, நான் தான் முதலிலேயே பார்த்துவிட்டேனே.

அரசே இன்னும் இது எத்தனை காலம் போகும் இன்னும் நாம் எத்தனை காலத்திற்கு அடிமையாக இருப்பது?

வைத்தியரே சற்று பொறுங்கள் தங்கள் மகன் பெரியவனாகி விடட்டும் அவன் கண்டு பிடிப்புகளை கொடுக்கட்டும்.

அரசே! அப்படியும் அடிமை தனம் அடிமை தனம் தானே, இதற்கு ஏதாவது ஒரு முற்றுபுள்ளி வைக்கவேண்டாமா?.

முற்றுபுள்ளி வைக்க தான் வேண்டும் ஆனால் எப்படி வைப்பது என்று தானே வைத்தியரே தெரியவில்லை.

மந்திரிகளே அழைத்து ஆலோசனை செய்து பாருங்களேன்.

என் நீங்களே போய் மந்திரிகளுடன் அரசரை தேசாங்கு ராஜ்ஜியத்தின் அரசரை சந்தித்து பேசலாம் அல்லவா

என்றால் அரசி.

அரசியே! போவதில் ஒன்றும் இல்லை ஆனால் போய் என்ன பலன். அவர்கள் நம்மை விட வலிவானவர்கள் நாம் போனால் ஒன்று போருக்கு வா என்பான், இல்லையேல் மருந்துகளை அனுப்பு என்பான் இது தான் காலம் தொட்டு நடந்து கொண்டு வருகிறதே.

அது சரி அரசே இப்படியே கொண்டு போனால் நம் நாட்டில் நமக்கு என்று என்ன இருக்கும் எல்லா வளமும் அவன் எடுத்துக் கொண்டால் நமக்கு ஒன்றும் இல்லாமல் போகுமே?.

வைத்தியரே புரிகிறது எனக்கு புரியாமல் இல்லை ஆனால் இதுக்கு வழி தான் தெரியவில்லை இந்த இமாலய தேசத்து (அதாவது இமாலய தேசம் என்பது எல்லாம் சேர்ந்தது அன்றே சொன்னேன் அல்லவா நேபால் இன்று உள்ள அஸ்ஸாம் அன்று வேறு பெயரில் இருந்தது இவ்விடம் தபாத்தியம், பர்மா போன்றவைகள் அனைத்துமே அதில் இமாலய தேசமாக உருதேசமாக அமைந்து இருந்தது அதாவது சிறிய சிறிய துண்டு தேசங்களாக) எல்லோரும் நாம் ஒன்றுமையாக இருந்தால் அனைவரும் சேர்ந்து போராடலாம் நம் உள்ளேயே ஒன்றும் சரி இல்லையே அது தானே இந்த இமாலயத்தின் மகிமையே.

மன்னரே இப்படியே போனால் இதற்கு முற்று புள்ளி எப்பொழுது வைக்க வேண்டும் அல்லது எப்பொழுது வைப்பது ?.

வைத்தியரே நன்றாக புரிகிறது எனக்கே என்ன செய்வது தெரியவில்லை.

ஆறுமாதத்தில் நாம் வைத்தியம் கொடுக்கவில்லை என்றால் நம் தலை வெட்டுவேன் என்று அடிக்கடி எங்களை பயமுறுத்துவது ஒரு ராஜாங்க அரசனுக்கு இது ஒரு

முக்கியமாக தெரியவில்லை.

வைத்தியரே அவசியம் முக்கியமாக தான் தெரிகிறது, இல்லை என்று சொல்லவில்லை என்ன செய்வது என்று தானே தெரியவில்லை?.

அது சரி இப்படியே என்ன செய்வது என்ன செய்வது என்று யோசித்தால் அது என்ன நாங்கள் காலம் முழுவதும் நாங்கள் என்ன அடிமையாக தான் வாழ வேண்டுமா என்ன?.

வைத்தியரே கோவப்படாதீர்கள் ஏதற்கு இந்த கோவம், நாம் யோசித்து ஒரு முடிவை எடுப்போம்.

இதுவும் நான் பல முறை சொல்லி விட்டேன். இதையே தான் தாங்களும் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள் எனக்கு என்னவோ இது சரியாக படவில்லை ஏதாவது ஒரு முடிவு எடுத்து தான் தீரவேண்டும்.

கோவப்படாதீர்கள் வைத்தியரே அரசர் எப்படியும் ஒரு முடிவு எடுப்பார். நாம் இப்பொழுதே ஆலோசிக்கலாம் என்றால் அரசி (இங்கே இவர்களுள் அடிக்கடி இவ்வித வாக்குவாதம் முற்றி சண்டையும் ஏற்படும் ஆனால் பிறகு நண்பர்கள் போல் நண்பர்கள். ஆனால் இங்கு வாக்குவாதத்தில் நானா நீயா என்று போட்டியும் இடுவார்கள், இதை தவிர்க்க குழந்தையின் எதிரில் ஏதற்க்கு என்பதை சுட்டி காட்ட குழந்தையை எடுத்து கொண்டே இப்படி பேசினாள்)

வைத்தியர் சட்டென்று மெளனமானார் ஏதாவது ஒன்று செய்யுங்கள் அரசே எனக்கு என்ன என்று புரியவில்லை ஆனால் இந்த தொல்லை என் மகனுக்கு நாளை வரக் கூடாது.

வைத்தியரே கவலைப்படாதீர்கள் என் உயிரை கொடுத்தாவது உங்கள் குழந்தையை காப்பாற்றுகிறேன் போதுமா? இது உங்கள் அதாவது என் குழந்தையின் மீது சத்தியம் என்னால்

அதாவது இந்த ராஜ்ஜியத்தால் அவனுக்கு எந்த துன்பமும் வராமல் பார்த்துக் கொள்கிறேன்.

ஆ என்ன இதெல்லாம் அதற்குள் சத்தியம் என்று எல்லாம் பேசுகிறீர்கள், உயிர் என்று எல்லாம் எதற்கு பேசுவானேன் பொறுமையாக இருந்து செயல் படவேண்டும் என்றாள் அரசி.

அரசி பொறுமை போய்விட்டது அதனால் தான் இருவரும் அடித்துக் கொள்கிறோம் இருவருக்குமே பொறுமை இல்லை, வயதும் போய் விட்டதல்லவா?

நன்றாக இருக்கிறது சொல்வது, இப்பொழுது பொறுமை தேவை. தந்திரமாக தான் கையாள வேண்டும் அரசே தாங்கள் தந்திரமாக கையாளுங்கள் நானும் யோசிக்கிறேன் தாங்களும் யோசியுங்கள்.

அரசி என்ன யோசிப்பது, இவர்கள் முடிவே இல்லாதவர்கள். இந்த தேசங்கு ராஜா மகா மட்டமானவன் அவனை அடுத்து வரும் பிள்ளை அவனை போன்று தானே இருப்பான் என்ன செய்வது ?

மருந்துகளை அனுப்பாதீர்கள் அவ்வளவு தான் நாங்கள் எங்கள் வைத்தியர்கள் உங்களுக்கு அடிமை இல்லை என்று எழுதி அனுப்புங்கள்.

அப்படி அனுப்பினால் நானை ராஜ்ஜியத்தை கொடு என்று கேட்பான்.

ராஜ்ஜியத்திற்குரிய கப்பத்தை கொடுத்து விடுகிறோம் என்று சொல்லுங்கள்.

அதை தானே அவன் மருந்து மூலமாக கேட்க்கிறான் புரியாமல் பேசுகிறாயே.

முடியாது என்று சொல்லுங்கள், இனி மருந்துகள் எல்லாம் கொடுத்துவிட்டாகி விட்டது இனி மேல் எங்களால் முடியாது என்று சொல்லுங்கள்.

அரசி சொல்வது சுலபம் செயலில் வருவது கடினம் அதை தெரிந்து கொள். நானும் நீயும் என்றால் அப்படி சொல்லிவிடலாம் நம்மை நம்பி இந்த ராஜ்ஜியமே இருக்கிறது அதை தெரிந்து கொள் என்ன செய்வதோ போ. இந்த தொல்லை அதிகரித்து கொண்டு தான் போகிறது வைத்தியர் சொல்வதும் சரி தான்.

ஒன்றை சொல்கிறேன் கேட்கிறீர்களா? நல்ல வைத்தியர் வரும் வரையில் தாங்கள் எங்களை ஒன்றும் செய்ய கூடாது என்று ஒரு வார்த்தை சொன்னால்?

இருப்பவர் நல்ல வைத்தியர் இல்லையா என்று கேட்கமாட்டானா?

சரி அது வேண்டாம் எங்கள் வைத்தியருக்கு வயதாகிவிட்டது, இனி அவர் வைத்தியம் செய்யமாட்டார். எங்கள் வைத்தியரின் மகன் வரும்பொழுது தாங்களுக்கு வேண்டியதை செய்து தருவார் என்று சொல்லலாமே.

இது வேண்டுமானால் நல்ல முயற்சியாக தெரிகிறது கேட்டுபார்ப்போம் முடிந்தால் அது நடக்கட்டும் இல்லையில் இல்லை தான் நாம் ஒன்றும் செய்ய முடியாது.

அரசே ஏதாவது ஒரு வழி செய்ய தான் வேண்டும் அது என்ன செய்வீர்களோ அது எனக்கு தெரியாது ஆனால் நிச்சயம் ஒரு வழி செய்யுங்கள் நான் அதை சொல்ல தான் வந்தேன் நான் போகிறேன் பிரதமா வரப்போகிறாயா ?.

நான் வரமாட்டேன் பெரியப்பாவுக்கு மருந்து கொடுக்க வேண்டும் .

அரசே அவன் கொடுக்கும் மருந்தை தாராளமாக உட்கொள்ளலாம் உண்மையில் அது நல்ல மருந்தை தான் தருகிறான்.

அவன் எதை கொடுத்தாலும் விஷமே கொடுத்தாலும் உட்கொள்ளுவேன் அதை பற்றி எனக்கு கவலையில்லை இந்த பிஞ்ச கை எடுப்பது எதுவும் பாழாகாது அல்லது கொல்லாது அது நன்மையை தான் செய்யும் அப்பேர்ப்பட்ட கை அப்பா அவனது.

இல்லை அரசே நான் வார்த்தைக்கு சொன்னேன் உங்களுக்கு அவன் மீது இருக்கும் நம்பிக்கை நிச்சயம் நாளை நல்லதை நடத்தும்.

நான் பெரிப்பாவுக்கு மருந்து கொடுத்து அவர் தூங்கிய பிறகு எழுந்து நன்றாக இருக்கிறாரா என்று பார்த்து விட்டு பிறகு தான் வருவேன் நீ போ.

பிரதமா இது தான் ஒரு நல்ல வைத்தியனுக்கு அழகு. நாம் கொடுத்த மருந்து வேலை செய்து அவர் குணமாகிவிட்டாரா என்று பார்த்துவிட்டு தான் புறப்படவேண்டும். மகனே நல்லதை கற்று கொண்டு இருக்கிறாய் நீ எல்லாருக்கும் நல்லதை செய் என்று சொல்லி தந்தை மட்டும் புறப்பட்டார். பிரதமன் அரசியுடனும், அரசனுடனும் இங்கேயே தங்கிவிட்டான்.

அத்தியாயம்:7

என்னால் இனி மூலிகைகள் தர முடியாது நானும் இவ்வளவு காலம் கொண்டு வந்து கொடுத்தேன்.

அது வந்து நீ எங்கள் அரசனிடம் வந்து சொல்லவும். ஒவ்வொரு முறையும் நீ இப்படி தான் சொல்லி தட்டி கழிக்கிறாய். அரசர் ஏற்கனவே உன் மீது கோவத்தில் இருக்கிறார். நீ செய்வது சரி அல்ல இந்த முறை உன்னை எச்சரிக்கிறேன் அடுத்த

முறை நீ அங்கு வந்து கூறவேண்டும் ஏதோ வயதாயிற்று என்று சலுகைகள் உனக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது அதுவும் உங்கள் அரசன் கேட்டு கொண்டதால் ஆனால் நீ இப்படி நடப்பது சரி இல்லை.

சரி எது, சரி இல்லை எது என்பது எனக்கு தெரியும் ஏதோ தருகிறேன் போ அடுத்த முறை வா.

நான் என்ன உன் வீட்டு வேலைக்காரனா ஏதோ இப்படி சலித்து கொள்கிறாயே, அடுத்த முறை உன் உயிர் உன்னிடம் இருக்கிறதா பார், உன்னை நாங்கள் என்ன சொய்கிறோம் பார்?.

இன்னும் என்ன செய்ய இருகிறது எங்கள் உயிரை தான் நித்தம் எடுக்கிறீர்களே அதை விட ஒரேயடியாக எடுத்து விடுங்கள் அது நிம்மதி, உங்களிடம் ஒரு நாளையை போல் இப்படி வாழ்வது(அதாவது பயந்து வாழ்வது) என்ன வாழ்க்கை அது அதை விட மரணமே மேல் ஆனது.

இம்முறை நீ அதிகம் தான் பேசுகிறாய், உன் அரசனிடம் சொல்லி உன்னை எச்சரிக்கை செய்ய சொல்கிறேன். விரைவில் நீ இந்த உலகத்தை விட்டு போவாய். பிரார்த்தனை செய்து கொள் உன் ஆசைகளை பூர்த்தி செய்து கொள் .

ஊம் ஊம் கிளம்பு என்று சொல்லி இவர் உள்ளே போனார். என்ன இவர்களது தொல்லை நமக்கு நல்ல காலமே பிறக்காதா என்ன ச்சே..

பிரதமன் உள்ளே வந்தான்

என்னப்பா அந்த ஆள் மீண்டும் வந்து ஏதோ பேசி விட்டு போகிறான்.

பிரதமா நீயும் தான் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறாய், உனக்கு வயது பத்து நிரம்புகிறது இன்னமும் தொல்லைகள்

விட்டபாடு இல்லை பார்த்தாயா?.

அப்பா கவலைப்படாதீர்கள் நான் எல்லாவற்றையும் பார்த்துக் கொள்கிறேன். அப்பா தங்களின் வைத்திய குரு என்று ஒருவரை சொல்வீர்களே அங்கு என்னை அனுப்புங்களேன்.

அந்த வைத்திய குருவை நம்மால் எல்லாம் பார்க்க முடியாது. இந்த இமாலயத்தின் மறுபக்கதில் நீ போ அங்கே ஒரு குரு இருக்கிறார், வைத்தியர்கள் வைத்தியம் எல்லாம் செய்வார் அவரது பிள்ளையும் மருமகனும் தான் இப்பொழுது இருக்கிறார்கள். அந்த பிள்ளைக்கு ஏறக்குறைய என் வயது இருக்கும் அல்லது சற்று சிறியவனாகவும் இருக்கலாம் என் தந்தை அவரது தந்தையிடம் கற்றுக் கொண்டார். பிறகு எனக்கு சிலவற்றை சொல்லி கொடுத்து நீ அவரிடம் தான் போய் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று அவரது மகனிடம் நான் போய் கற்றுக் கொண்டேன் அவரது மகனிடம் தான் இப்பொழுது உன்னை அனுப்ப போகிறேன், இது நமது பாரம்பரியமாக வருவது அங்கு போய் சிலவற்றை நன்றாக கற்றுக்கொள்.

அப்பா எப்பொழுது என்னை அங்கே அனுப்புவீர்கள்?.

பிரதமா நீ அவசரப்படாதே, அனுப்பும் வயது வந்து இருக்கிறது ஆனால் உன்னை பிரிந்து இருக்க வேண்டுமே என்று தான் தயங்குகிறேன் அப்பா.

அப்பா ஒரு பிரிதலில் நன்மை இருக்கிறதென்றால் நாம் பிரிந்து தான் வாழவேண்டும். நிச்சயம் வெற்றியுடன் தான் வருவேன் அப்பா, அப்பா ஒருவேலை அவரை கேட்டால் அந்த பெரிய குருவை சந்திக்க முடியுமா?.

அது எல்லாம் எனக்கு அவ்வளவாக தெரியாதப்பா நீ அங்கு போனால் போய் கேட்டு முயற்சித்து பார். முடிந்தால் அவர்கள் சொன்னால் நீ போய் அவரிடம் கற்றுக் கொண்டு வா, நீ அவரிடம் கற்றுக் கொண்டால் பல வழிகள் உனக்கு

தெரியவரும், பிறகு எங்களுடையது எல்லாம் ஒன்றுமே இல்லை என்று சொல்லுவாய், ஆனால் அவரிடம் கற்றுக் கொள்ள நியமம் எல்லாம் இருக்கிறதாய்.

அப்பா எதையும் சுலபமாக ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாது. கஷ்டப்பட்டு தெரிந்து கொண்டால் தான் தெரிந்ததை நிலைநாட்ட முடியும். நாம் கஷ்டப்பட்டோம் என்ற பயமே நம்மை நல்வழிக்கு கொண்டு செல்லும், பயிற்சிகளை முறைப்படி தான் அப்பா கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். என்ன அனுப்புங்கள் நான் போகிறேன் அப்பா.

எங்கப்பா போக போகிறாய்?.

அம்மா மருந்துகளை கற்றுக் கொண்டு வர வேண்டும் அல்லவா அதனால் நான் போகிறேன்.

ஏய் நீ இன்று வரையில் கற்றுக் கொண்டதே போதும். நீ எங்களுடனேயே இரு. எனக்கு தெரிந்து உங்க அப்பா 25, 30 வயதில் தான். நீ கற்றுக் கொண்ட அளவிற்கு கற்றுக் கொண்டு இருப்பார் என்று நினைக்கிறேன். என்னை மனமான பிறகு தான் அவருக்கு வைதியத்திலேயே அதிக நாட்டம் வந்தது. இவர்கள் எல்லாம் அடிமை வைத்தியர்கள் இப்படி தான் இருப்பார்கள். ஆனால் நீயோ பத்து வயதிலேயே எல்லாம் அறிந்து கொண்டாய் பேசாமல் தேசாங்கு ராஜ்ஜியத்திற்கு போய் அங்கு ஆராய்ச்சிகளை தொடங்கு, மன்னன் கேட்கும் படி எல்லாவற்றையும் கொடுத்துவிட்டு சுகபோகத்துடன் வாழ் இதை எல்லாம் விட்டு விட்டு இனி கற்றுக் கொள்ள போகிறாயா?.

அம்மா நீ சொல்வது எதுவுமே சரியில்லை. நான் அடிமை வாழ்க்கை வாழ மாட்டேன், என் நான் மூலிகையை கண்டுபிடித்து மற்றவரிடம் கொடுக்க வேண்டும்?. ஆராய்ச்சி செய்து மற்றவர்களுக்கா நம் நாட்டவருக்கா?. இல்லை அம்மா இதை என்னால் ஒப்பு கொள்ள முடியாது. நான் நிச்சயம் நம் நாட்டிற்காக தான் எல்லாம் செய்வேன். நான்

அடிமையாக விரும்பவில்லை அடிமை தனத்தையே எடுக்க வேண்டும். அம்மா பிள்ளைகளை எப்படி அம்மாக்கள் அமர்த்தி விட்டால் நாடு எப்படி அம்மா முன்னேறும்?. எப்படி உன் பாசம் பிள்ளை மீது இருக்கிறதோ அதே போன்று பிள்ளையின் விருப்பத்தின் மீதும் இருக்க வேண்டும்.

நியாயமான விருப்பம் இருந்தால் இருக்கலாம்.

ஏ புத்தி இல்லாதவரே அவன் சொல்வது நியாயமான விருப்பம் இல்லையா? அல்லது நீ சொல்வது தான் நியாயமான விருப்பமோ, நியாயம் எது அநியாயம் எது என்று தெரியாத ஜன்மங்கள் நீங்களா பேசுகிறீர்கள் பிரதமா இவர்கள் பேச்சை கேட்காதே.

இல்லை அப்பா நிச்சயம் நான் போகிறேன்.

வா, பெரியம்மா, பெரியப்பாவிடம் பேசி விட்டு உன்னை அனுப்புகிறேன்.

அப்பா அவர்கள் ஒப்பு கொள்வார்களா?.

பிரதமா ஒப்புக்கொள்ளதான் வேண்டும். நாட்டின் நலனுக்காக மற்ற வைத்தியர்களின் நலனுக்காக இவை நடக்கத் தான் வேண்டும்.

அப்பா அங்கு போக ஏற்பாடுகள் எப்படி செய்யப் போகிறாய்?.

உன்னை அந்த வீட்டில் கொண்டு போய் விட்டு விடுவார்கள், பிறகு நீயாக அங்கே இருந்து கொள்ள வேண்டியது தான், உனக்கு அறிவுரை சொல்ல வேண்டியது இல்லை, இருப்பினும் சொல்கிறேன் பண்பாக நடந்து கொள், பசி இல்லாமல் இருக்க வேண்டும், உறக்கம் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும் இவைகள் தான் கற்று கொள்ளும் நல்ல ஒரு வைத்தியனுக்கு அழகாக திகழும். நீ எதையும் நினைக்க கூடாது, எங்களை

உட்பட. உனது முழுகவனமும் வைத்தியத்தில் தான் இருக்க வேண்டும். அக்கம் பக்கத்தில் அதிகம் பேசாதே, தேவைக்கு மீறி பேசாதே. வைத்திய குடும்பத்தில் நடக்கும் குறைகளையோ அல்லது பூசல்களையோ வெளியில் எதுவும் சொல்லக் கூடாது. நமக்கு ஏன் வம்பு, நாம் வந்த வேலையை முடிக்க வேண்டும் என்று இருக்க வேண்டும்.

அப்பா நான் உங்கள் மகன் அப்படி எல்லாம் செய்ய மாட்டேன்.

என்னிடம் கோவப்பட்டு பேசவது போல் வைத்தியரிடம் பேசக் கூடாதப்பா.

அப்பா என்று கிட்டே வந்து கட்டிக் கொண்டான் இது என் அப்பா நான் என்ன வேண்டுமானாலும் சொல்லாம் அதே போல் வெளியிடத்தில் முடியுமா?.

ஏன் சில சமயம் நீ பெரியப்பாவை கண்டிப்பது கூட எனக்கு பிடிக்கவில்லை.

அப்பா, பெரியப்பா எல்லாம் நான் சொல்வதை சந்தோஷமாக ஏற்றுக் கொள்கிறார் நான் அப்படி பேசவில்லை என்றால் தான் அவர் வருத்தமே படுகிறார். நான் திட்டி சண்டை போட்டால் அவர் சந்தோஷிக்கிறார் நான் போக வேண்டும் பெரியப்பாவுக்கு மருந்து கொடுத்து விட்டு பேசிவிட்டு வந்து விடுகிறேன்.

பிரதமா நானும் வருகிறேன் இதை எல்லாம் அரசனிடம் சொல்லத் தான் வேண்டும் .

அரசனும் அரசியும் இவைகளை கேட்டு முதலில் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை பிரதமனை பிரிய வேண்டுமே என்ற வருத்தத்தில் இவர்கள் சொல்லும் ராஜ்ஜியம் அவ்வளவாக அரசனுக்கு பிடிக்கவில்லை இருப்பினும் பிரதமன் போகிறான் சரி அவன் முன்னேறி வரட்டும் என்று

பேசாமல் இருந்து விட்டார்.

பெரியம்மா நான் புறப்பட போகிறேன்.

பிரதமா பார்த்து நடந்து கொள், இந்த கோவத்தை மட்டும் விட்டு விடு. போகும் இடத்தில் உன் கோவத்தை அவ்வளவாக காண்பிக்காதே அது நன்றாக இராதப்பா.

ஊம் நீ ஆரம்பித்து விட்டாயா உபதேசத்தை, உன் உபதேசத்தை நீயே வைத்துக் கொள் எல்லாம் கோவம் எல்லாம் வராது அங்கு போய் நன்றாக நடந்து கொள்வேன்.

எனக்கு ஏதோ உன் மீது நம்பிக்கை இல்லை .

ஆமாம் பெரியம்மா நீ தான் மருந்தே என்னிடம் வாங்கிக் கொள்ள மாட்டாயே ?.

அது சரி மருந்து கொடுக்கிறேன் என்று நீ ஏதாவது செய்துவிட்டால் உன்னை யார் நம்புவது ?.

என்ன அரசியாரே ஏதாவது தப்பு செய்தானா அவன்?.

வைத்தியரே அது எல்லாம் ஒன்றும் இல்லை.

இல்லை அப்பா நான் ஒரு நாள் அப்படி ஒரு தவறு செய்து இருக்கிறேன்.

இத்தனை நாள் வரையிலும் யாரும் சொல்லாமல் இருந்தீர்களே என்ன தவறு அது?

ஜயோ அவன் சிறிய போது ஏதோ செய்தான் இதை ஒன்றும் பெரிது படுத்தாதீர்கள் ஏன் பிரதமா போ அது வேறு, இது வேறு இப்பொழுது நான் உன்னுடன் விளையாடுகிறேன் அவ்வளவு தான்.

இல்லை பிரதமா தந்தையிடம் உண்மையை சொல் என்ன செய்தாய்?.

பிரதமன் தலையை குனிந்து மெளனமாக நின்றான். சொல்ல போகிறாயா இல்லையா? இது நல்லதல்ல பிரதமா வைத்தியர்கள் இப்படி செய்வது மகா தப்பு என்ன செய்தாய் என்பதை சொல். நல்லதா கேட்டதா உன்னை பார்த்து திருத்துகிறேன் பிரதமா தயவு செய்து சொல்லிவிடப்பா.

ஐயோ குழந்தை வெளியே படிக்க போகிறான், எதற்காக அவனை இப்பொழுது கேள்வி கேட்க வேண்டும் அது என்றோ நடந்து முடிந்த கதை விடுங்கள் ஒன்றும் இல்லை.

ஊம், ஊம் அரசியரே தவறு செய்து இருந்தால் அவன் திருந்த வேண்டும். நீங்களாகவே தவறை மறைக்காதீர்கள் பிள்ளையை காப்பாற்றுவதாக நினைத்து பிள்ளையை கெடுக்கிறீர்கள். பிரதமா அப்பாவிடம் சொல்லுவாயே சொல்லிவிடு.

ஒன்றுமில்லை ஒரு முறை பெரியம்மா சாப்பிடும் சாதத்ததில் பேதிமருந்தை கலந்து கொடுத்து விட்டேன் அவ்வளவு தான்.

பெரிமாவுக்கு பேதி மருந்தா எனக்கே தெரியாதேடா என்றார் அரசர்.

ஐயோ இது இரண்டு, மூன்று வருடங்கள் ஆயிற்று நடந்து, இப்பொழுது என்ன பேச்சு இதை பற்றி என்றாள் அரசி .

பிரதமா எதற்காக அப்படி செய்தாய் நான் தெரிந்து கொள்ளட்டுமா?.

ஒன்றும் இல்லை அப்பா இப்பொழுது சொல்லுவது போல் தான், கோபிக்காதே, இதை செய்யாதே இப்படி செய்யாதே இப்படி தான் இருக்க வேண்டும் என்று அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டே இருப்பார் நானும் பெரியம்மாவிடம்

போதும் எப்பொழுதும் இதையே சொல்லாதே, என்னுடன் அன்பாகவும், அழகாகவும் விளையாடேன் என்று சொன்னேன்.

போடா உன்மீது எனக்கு அன்பு இல்லை போ என்றாள். வந்தது கோபம் வைத்தேன் பேதி மருந்து

பிரதமா நீ செய்தது தவறு என்று இப்பொழுது தோன்றுகிறதா இல்லையா?.

வைத்தியரே விடுங்கள் அது என்றோ நடந்தது பாவம் அவன் குழந்தை.

அரசி மௌனமாக இருங்கள் பிரதமா சொல்லு நீ.

நான் செய்தது தப்பு தான்.

உன்னை திட்டினால் உடனே இப்படி செய்யலாமா? அது ஒரு வைத்தியனுக்கு அழகாடா? தீங்கு நினைப்பவனுக்கும் நல்லது செய்பவன் தான் மனிதன். உனக்கு நல்ல அறிவுரையை தந்த அரசிக்கே இப்படி செய்யலாமா தப்பாக தோன்றவில்லையா?.

தப்பு தான். செய்திருக்க கூடாது தான், செய்தேன் அது தான் முடிந்து விட்டதே?.

இல்லை பிரதமா முடியவில்லை, இப்பொழுது எங்கள் மூவர் எதிரிலும் நீ ஒரு சத்தியம் செய்ய போகிறாய்.

வைத்தியரே விடுங்கள் குழந்தை ஏதோ செய்தது நானை புத்தி வந்தால் அவனே நல்லவிதமாக இருப்பான். இதற்கு சத்தியமும் வேண்டாம் ஒன்றும் வேண்டாம் விடுங்கள் என்று இருவரும், அரசனும், அரசியும் சேர்ந்தே சொன்னார்கள்.

இல்லை இல்லை அதை என்னால் ஒப்புக் கொள்ளவே முடியாது. வைத்திய குலத்தில் பிறந்து இக்குலத்தையே

மேலே எடுத்து வப்ர போகும் நமது பிரதமன் செய்யும் செயலா இது? நான் ஒப்புக் கொள்ளவே மாட்டேன் சத்தியம் செய்யட்டும் அவன்.

அப்பா நீங்கள் என்ன சொன்னாலும் செய்கிறேன்.

உனக்கு தீங்கே விளைவித்தாலும் உன்னை கொடுமையே செய்தாலும் நீ அவர்களுக்கு நன்மையை தான் செய்வாய், வைத்திய ரீதியாக எந்த கெடுதலையும் செய்ய மாட்டாய் என்று சத்தியம் செய்து கொடு.

இது எல்லாம் எதற்கு வைத்தியரே சத்தியம் செய்து பிறகு அது விபரீதமாக இருக்க கூடாது இல்லையா? புரிந்து கொள்வான் நடந்து, கொள்வான் விட்டுவிடுங்கள் என்றார் அரசர்.

ஆனால் வைத்தியரோ விடவே இல்லை. இல்லை இன்று நாம் விட்டால் நானை இது தவறாகிவிடும் பிரதமா.

அப்பா நான் நிச்சயம் சத்தியம் செய்கிறேன். இந்த பிரதமன் யாருக்கும், என்றும், எந்த தீங்கும் விளைவிக்க மாட்டான் கொடியவராக இருப்பினும், நல்லவராக இருப்பினும் தனக்கு வைத்தியம் என்று வரும்பொழுது வைத்தியத்தை அப்படியே செய்வான் தன்னை கொல்ல வருபவர்களுக்கும் என்றுமே அவன் தீங்கு நினைக்க மாட்டான். அப்பா உங்கள் மீதும், உங்கள் பாசத்தின் மீதும் நான் சத்தியம் செய்து சொல்கிறேன். (இந்த சத்தியம் தான் நமது பிரதமனின் உயிருக்கே பிறக்காலத்தில் ஆபத்தாக விளைந்தது ஒரு வைத்தியன் தன்னை காத்துக் கொள்ளவும் சில நேரங்களில் தந்திரங்களை உபயோகிக்கத் தான் வேண்டும். இங்கே பைத்தியகாரன் அதை யோசிக்காமல் அல்லது வயது பத்தாது ஒரு காரணம் அல்லது தந்தையாவது அந்த நேரத்தில் அதை சொல்லி கொடுக்க வேண்டும் தற்காப்புக்கு தப்பிக்க நீ ஏதாவது செய்து தப்பித்து கொள்ளலாமடா என்று சொல்லி கொடுத்திருக்க வேண்டும் அவரும் அந்த இடத்தில் சொல்லவில்லை இவனும் தான் பேதி மருந்தை

கொடுத்தோம் அதுவே இவ்வளவு தவறு என்று அப்பா நினைக்கிறார் இனி அதுவும் நாம் செய்யக் கூடாது என்று அதே எண்ணம் அவனுக்கு வளர தொடங்கிறது) தந்தை அரசன்,அரசியின் முன்பு சத்தியம் வைத்தான். முட்டி இட்டு அவர்கள் சத்தியம் வைக்கும் வண்ணம் முட்டியிட்டு தனது தலையை பூமியில் படுக்க விட்டு எழுந்தான் தான் கைகள் இரண்டையும் பின் புறம் கட்டி கொண்டு தலையை மட்டும் பூமியில் தொட்டு எழுந்தான் மூன்று முறை எழுந்து நான் இனி அப்படி செய்ய மாட்டேன் அப்பா.

பிரதமன் என் மகன், என் மகனாக தான் இருக்க வேண்டும்.

அப்பா என்றும் உன் மகன் உன் மகனாக தான் இருப்பான் கவலைப்படாதீர்கள்.

பிரதமா போகட்டும் இது எல்லாம் விட்டு விடு. போய் நன்றாக கற்றுக் கொண்டு வா, அதோ பார் அங்கே ஏதாவது பெண்ணை பார்த்து மயங்கி விடாதே உனக்கென்று ஒருத்தி இங்கே இருக்கிறாள்.

என்ன அரசியாரே திடீரென்று புதிரை போடுகிறீர்கள்?.

ஆமாம் எனது மூத்த மகளின் மகள் இவனுக்கு சரியான ஜோடியாக இருப்பாள் என்று நினைக்கிறேன் நாம் நம் நிலை என்னவோ தெரியாது ஆனால் பிரதமா நீ தான் அவளை மணக்க வேண்டும் பல காரணத்தினால் அம்மாவும் பெண்ணும் இங்கே தான் வாழ்கிறார்கள் அந்த பெண்ணிற்கு நல்லவாழ்க்கை பிரதமன் நீ தான் தர வேண்டும். இப்பொழுது அவள் சிறியவள் தான் நீ வருவதற்குள் அவனும் உனக்கு ஏற்றால் போல் வந்து விடுவாள்.

அரசியாரே இது எல்லாம் போய் அவனிடம் ஏன் சொல்கிறீர்கள். அடேய் இவளை மணமுடித்துக் கொள் என்றால் அவன் முடித்துக் கொள்ள வேண்டும் அவ்வளவு தானே தாங்கள் வளர்த்த பிள்ளை.

வைத்தியரே பிள்ளையாக இருந்தாலும் அவன் விருப்பம் நாளை மாறக் கூடாதல்லவா. ஒருத்தியை விரும்பி மற்றொருத்தியை மணக்கலாமா நம் நாட்டில் அது சகஜம் தான் 4, 5 வைத்துக் கொள்வது சகஜம் தான் இருப்பினும் முதலிலேயே அவனிடம் போட்டு வைக்கிறேன்

இல்லை பெரியம்மா நான் நன்றாக பார்த்துக் கொள்கிறேன் தங்கள் விருப்பபடியே நான் அவனையே மணக்கிறேன்

மறுநாள் ஏற்பாடுகள் நடந்தனா பிரதமா பத்திரமாக போய் வாப்பா. ஊரே கூடி நின்றது ஒவ்வொருவரும் கண்ணீர் வடித்தனர். நம் பிரதமா போகிறானே அவன் படிப்பிற்கு தான் போகிறான் என்று வைத்தியர் எல்லோரிடம் சொன்னார். கலங்க வேண்டாம் நம்மை எல்லாம் முன்னேற்றி நம் நாட்டை முன்னேற்றதான் அவன் போகிறான்.

பிரதமாவும் எல்லோரிடம், எல்லோருக்கும் நன்மை செய்ய நான் போய் வருகிறேன். மீண்டும் விரைவில் வந்து விடுகிறேன் எல்லாவற்றையும் நன்றாக கற்றுக் கொண்டு வந்துவிடுவேன்.

பிரதமா நல்லவிதமாக போய் வாப்பா என்று சொல்லி பிரதமனை வழி அனுப்பினார்கள்.

வழி அனுப்பிய மூன்று நாட்களில்...

அரசர் உம்மை உடனே அழைத்து வரும்படி சொல்கிறார்.

தேசாங்கு மன்னனுக்கு இப்பொழுது என்ன தான் வேண்டுமாம்?.

அது தாங்கள் அங்கு வந்து பேசவேண்டியது இங்கு பேசக் கூடாது.

நான் எதற்காக வரவேண்டும்? என்னால் தான் முடியாது என்று அரசர் முன்பே கூறிவிட்டாரே.

அரசரும் நீங்களும் செய்யும் நாடகம் எங்களுக்கு தெரியாதா என்ன? எங்கள் அரசன் அவ்வளவு முட்டாள் இல்லை. உங்கள் அரசனை போல் இல்லை, மரியாதையாக ராஜ்ஜியத்திற்கு வர போகிறீர்களா இல்லையா?

நான் ஏன் வரவேண்டும்?.

வரவில்லை என்றால் உங்களை இங்கேயே அடித்து இழுத்து செல்ல வேண்டி வரும். இது அரசு கட்டளை இதோ உத்தரவு என்று ஒன்றை காண்பித்தான், ஊம் நடங்கள்.

நில், எங்கள் அரசனை பார்த்து சொல்லி விட்டு வருகிறேன்..

போய் அரசனை பார்த்தார்.

வைத்தியர் நீங்கள் போக வேண்டாம் இப்பொழுது நம்மால் முடிந்ததை நாம் பார்த்து கொள்ளலாம். அப்படியே போர் என்று வந்தாலும் எல்லோரும் மடியலாம், நீங்கள் போக வேண்டிய அவசியமே இல்லை, இவனது அட்டகாசம் இத்துடன் ஒழியட்டும்.

இல்லை அரசே அப்படி செய்யக் கூடாது. நாட்டின் நலனுக்காகவாவது நான் போய் பேசி விட்டு தான் வரவேண்டும். நான் போய் பேசுகிறேன் நல்ல முறையில் பேசி வெற்றியை தான் காணுவேன்.

இல்லை எனக்கு என்னவோ இது சரியாக மனதுக்கு படவில்லை

சரியோ தவறோ நான் போய் பேசிவிட்டு வந்தால் தான் எல்லாமே நன்மையில் முடியும். விரைவில் மூலிகைகளை கண்டு எடுக்க ஏற்பாடுகளை செய்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு வருகிறேன். என் மகன் இருப்பது அவனுக்கு

தெரியும், ஆனால் அவனுக்கு வைத்திய தொழிலே ஏறவில்லை என்று தான் சொல்லி வந்து இருக்கிறேன். எப்படியாவது சொல்லிக் கொடு என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள், ஆனால் நான் அவனுக்கு சொல்லி தரவில்லை அவனுக்கு மன்றையில் ஏறவில்லை என்றே சொல்லி இருக்கிறேன், அதனால் நான் இதை எல்லாம் வைத்து சமாளித்து வந்துவிடுவேன் தாங்கள் வந்தால் தான் விபரீதம் ஏற்படும் .

தாங்கள் போகவா வேண்டும் என்று அரசி கேட்க.

இல்லை நான் போகத் தான் வேண்டும். அப்பொழுது தான் நல்ல வழிவரும் என்று பிரதமனின் தந்தை அனைவர் மறுத்தும் கேட்காமல் தேசாங்கு ராஜ்ஜியத்தை நோக்கி உதவியாளருடன் சென்றார். இவர் எவ்வளவோ சொல்லியும் தேசாங்கு மன்னர் அதை கேட்பதாக இல்லை அடித்து துனப்புறுத்தினான். அதற்கும் அவர் பதில் ஏதும் கூறவில்லை. உயிர் போகும் அளவிற்கு நன்றாக அடித்து அவருக்கு அன்ன ஆகாரம் இன்றி அவரை ஊருக்கு திருப்பினான். ஏதோ உதவி வைத்தியர் சில வைத்தியங்களை செய்து மெல்ல மெல்ல அவரை மீண்டும் தபாத்திய நாட்டிற்கு அழைத்து வந்தார்.

வந்தவர், அரசே என் மகனை காப்பாற்றுங்கள் தாங்கள் தான் இனி என் மகனுக்கு தந்தை, எல்லாம் அந்த தேசத்தில் என் உயிர் போகக் கூடாது என்று நான் என் உயிரை பிடித்து இழுத்து வைத்து இவ்வளவு தூரம் வந்தேன். அரசே! நான் இனி இவ்வுலகில் இருக்க மாட்டேன் என் மகன் சிறந்து விளங்குவதை என்னால் பார்க்க முடியாது தாங்கள் பார்த்து மகிழுவும். என் மகனை சிறந்தவனாக்குங்கள். என் மகன் சிறந்து விளங்கவேண்டும். என் மரணத்தை அவனிடம் சொல்லிவிடாதீர்கள் நல்ல வைத்தியனாக இங்கு வந்த பிறகு எனக்கு இயற்க்கை மரணம் தான் வந்தது. தேசாங்கால் இல்லை என்று சொல்லி விடுங்கள். அவன் யாரையும் எதிரியாக கருதக் கூடாது.

அரசி குறுக்கிட்டாள் இல்லை வைத்தியரே இந்த ஒன்றை

மட்டும் செய்ய முடியாது, இது ராஜ தர்மம் அல்ல. ராஜ தர்மத்தின் படி எந்த பழி எப்படி வாங்க வேண்டுமோ நிச்சயம் நாங்கள் வாங்குவோம் இது உங்கள் மீது ஆணை. ஒரு வைத்தியருக்காக நாங்கள் இதுவும் செய்யவில்லை என்றால் நம் ராஜ்ஜியம் இருந்தும் இல்லாதது போல் ஆகும். எங்கள் தர்மம் எங்கள் விருப்பபடி தான் நடக்கும். அதில் தாங்கள் தயவு செய்து குறுக்கே வர வேண்டாம்.

அரசியாரே அப்படி என்று சொன்னவர் அப்படியே விழுந்தார்.

பிரதமா நீ நல்ல வைத்தியம் கற்றுக் கொண்டு இருப்பாய் அல்லவா நான் பக்கியசாலி இல்லை அப்பா உனது அந்த பெருமையை பார்க்க நான் இல்லை என் பிரதமன் புகழுடன் வாழ்கிறான் உயர்ந்து நிற்க்கிறான் எல்லோரும் அவனை பாராட்டுகிறார்கள் அவன் மேன்மையானவன், தூய்மையானவன், முதல்வன் ஆம் எல்லோருக்கும் முதல்வன் ஆம் எனக்கும் முதல்வன் பிரதமா என்று எண்ணியவாரே வாயை திறந்தவர் உயிரை நீத்தார்.

அத்தியாயம்: 8

ஓ இவன் தான் பிரதமனா வாப்பா.

ஆமாம் நான் தான் பிரதமன். என், அப்பா என்னை பிரதமா என்று அழைப்பார் நீங்கள் தானே என் அப்பாவுக்கும் சொல்லி கொடுத்த வைத்தியர்.

ஊம் இல்லை தம்பி நாங்கள் இருவரும் ஒன்றாக கற்றுக்கொண்டேம் எங்கள் அப்பாவிடம், ஊம் உள்ளே வாப்பா என்று அழைத்தார்கள்.

பிரதமன் உள்ளே சென்றான் பரவாயில்லை இவர்கள் வீடு நன்றாகத் தான் இருக்கிறது.

இதோ பார் உங்களுக்கு என்று தனியாக ஒர் இடம் இருக்கிறது. அங்கு தான் நீங்கள் தங்க வேண்டும். இன்னும் இரண்டு, மூன்று பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். தற்போதைக்கு அவர்கள் ஊருக்கு சென்று இருக்கிறார்கள். ஒருவன் மட்டும் தான் இருக்கிறான் அவனுடன் நீ இருந்து கொள்ளலாம், அவன் வைத்தியம் பயிலுவதற்காக இல்லை, அவன் இருப்பான் உன்னுடன்.

சரி ஐயா.

காலையில் அதிகாலையில் எழுந்திருக்க வேண்டும்(அதாவது இன்றைய காலகட்டத்தில் விடிகாலை 3மணி அளவில் என்று வைத்து கொள்ளலாம்) எழுந்து குளிர் அது இது என்று பாராமல் பயம் எதுவும் இல்லாமல் நேராக போய் பிரம்மபுத்திராவில் நீராட வேண்டும். நன்றாக நீராடி விட்டு இடுப்பளவில் தண்ணீரில் நின்று கொண்டு நான் சொல்லி கொடுக்கும் மந்திரத்தை ஐபித்து சூரியன் வரும் வரையில் ஐபிக்க வேண்டும், . சூரியன் வந்தவுடன் இங்கே வந்துவிட வேண்டும் (உங்களுக்கே தெரியும் சூரியன் இந்த பக்கத்தில் விரைவில் வந்துவிடுவதால் ஐந்துமணி அளவிற்குள் வந்துவிடலாம்.) வந்த பிறகு குருவை நமஸ்கரித்துவிட்டு மற்றவைகளை கவனிக்க வேண்டும். மற்றவிதிமுறைகள் என்ன, என்ன என்பதை அவ்வப்பொழுது சொல்கிறோம் அதன் படி செய்ய வேண்டும் புரிகிறதா?.

ஐயா எல்லாம் அப்பா சொல்லி கொடுத்து அனுப்பியிருக்கிறார், தாங்கள் என்ன சொன்னாலும் கேட்கிறேன், எனக்கு நீங்கள் நிறைய கற்றுத் தர வேண்டும்.

ஆங், ஆங், எல்லாம் கற்றுத் தருகிறேன்.

அதற்குள் ஒரு பையன் இவன் வயதோ அல்லது இவனைவிட சற்று பெரியவனாக இருக்கலாமோ என்ன தெரியாது ஏதோ நீரை எடுத்து வந்தான்.

ஆ அந்த நீரை அங்கே வை. மற்றதை எதையோ அவர்கள் உள்ளிருந்து வேலை சொல்லிக் கொண்டு இருந்தார்கள். அவன் யார் வந்து இருக்கிறார்கள் என்று ஊடுருவி தேடினான்.. பிரதமனை பார்த்து அப்படியே நின்றான். இவன் எப்படி இருக்கிறான், நல்ல அழகாக இருக்கிறான், நல்ல உடல் வளம் யார் இவன்?. எதற்காக இங்கே வந்து இருக்கிறான்? பார்த்தால் நல்ல பையனாகத் தான் தெரிகிறான். கற்றுக் கொள்ளவா வந்து இருக்கிறான்? என்ன செய்ய போகிறான்? யாருடைய பிள்ளையாக இருக்கும் என்ன பெயராக இருக்கலாம்.!?.

எய் என்ன அங்கே நின்று கொண்டு இருக்கிறாய்?.

இல்லை ஐயா யார் வந்து இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தேன்.

ஊம் வா உள்ளே.

அருகில் வந்து நின்றவன் பிரதமனை அப்படியே பார்த்தான். இவனை கட்டிக் கொள்ள வேண்டும் போல் ஆசையாக இருக்கிறது. நல்ல அழகான பையன் நமக்கு நண்பனாகி விடுவானா?. நமக்கும் தான் யாரும் இல்லையே, இவன் நம்முடன் நண்பனாக பழகலாம் அல்லவா? இங்கு வருபவர்கள் யாரும் சரியாகவே பழகுவதில்லை. நம்மிடத்தில் இவனாவது பழகுவானா, பழகவேண்டும் இவன் நிச்சயம் என்னுடன் பழக வேண்டும், நானும் அவனுடன் பழக வேண்டும். நாங்கள் உயிர் பிரியா தோழர்களாக இருக்க வேண்டும். .

பிரதமனும் அதே போல் அவனை பார்த்துக் கொண்டே நின்றான். யார் இவன்? இவர்கள் பிள்ளை இல்லை போல் தெரிகிறது. சரியாக சாப்பிடுவதில்லை போல் தெரிகிறது. ஏதோ மனதில் ஒரு கலக்கம் வைத்திருக்கிறான் போல் தெரிகிறது. அவனை பார்த்தால் பரிதாபமாக இருக்கிறது ஆனால் பாவம் நம்முடன் இருக்க வேண்டும் போல் தோன்றுகிறது. அவன் நம்முடன் இருக்கட்டுமே நாம் நல்ல

நண்பர்களாக இருக்கலாமே. எனக்கும் இங்கே யாரும் இல்லை வந்தவுடன் முதல் முதலில் சந்தித்தது இவனை தானே பையன் என்ற முறையில், அதனால் இவன் நண்பனாக இருக்கட்டும். இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டு மனதிற்குள் பேசிக் கொண்டு இருந்தனர்.

(ஜகதாத்ரி: ஆம் உண்மை தானே இவர்கள் இப்படி பேசுவதும் நியாயமானது தான் என்ன செய்வது இவர்களின் ஜன்மபந்தம் இங்கே தொடருகிறது ஆம் அந்த பையன் வேறு யாரும் அல்ல உத்திரேஷ்டமகரிஷி அதனால் தங்களை அறியாமல் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்து ஈர்த்துக் கொண்டனர். அப்படியே நின்று கொண்டனர்)

என்ன அப்படியே நிற்கிறீர்கள்? ஏய் தம்பி இவன் பெயர் பிரதமா உண்ணுடன் இருப்பான் நன்றாக பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

சரி ஐயா அப்படியே செய்கிறேன்.

சரி போ மற்ற வேலையை பார்.

வா பிரதமா, நீ உணவு உட்கொள்ள வேண்டும் அல்லவா நேரம் அதிகமாகிறது .

என்ன இவர் நம்மை இப்படி நடத்துகிறார், அவனை அப்படி நடத்துகிறாரே. சரி அப்பா சொல்லி இருக்கிறார் நாம் எதையும் கண்டு கொள்ளக் கூடாது என்று. நமக்கு ஏன், இது இவர்களது பாடு ஊம் வருகிறேன் ஐயா.

பிரதமனும் அவனை அழைத்து வந்தவர் களும் உட்கார்ந்தார்கள், சப்பிட்டார்கள் முறைப்படி என்ன என்னவேல்லாம் பேச வேண்டுமோ எல்லாம் பேசி விட்டு இரண்டு நாள் கழித்து வந்தவர்கள் புறப்பட்டனர்.

போய் வருகிறோம் பிரதமா, எச்சரிக்கையுடன் இருக்க

வேண்டும்.

கவலைப்படாதீர்கள் நல்ல பெயரை வாங்கிக் கொண்டு தான் வருவேன். நான் எப்படியும் வெற்றி பெறாமல் நம் நாட்டினால் வரவே மாட்டேன் .

அப்படி எல்லாம் இல்லை பிரதமா .

அப்படி எல்லாம் இல்லை பிரதமா, உன்னால் முடிந்த அளவிற்கு கற்றுக் கொள். முடியா விட்டால் வந்துவிடு. இப்படி நீ பிடிவாதமாக இருந்துவிடாதே அதை தான் நாங்கள் சொல்கிறோம்.

இல்லை, இல்லை நான் கற்றுக் கொண்டு தான் வருவேன்.

இல்லை பிரதமா அவர்கள் சொல்வதும் சரியாக இருக்கிறது, முடிந்தால் பார் இல்லையேல் ஊருக்கு போய் விடு.

இல்லை திரின்கு (ஆம் இவன் பெயர் திரின்கு) நான் கற்றுக் கொண்டு தான் என் நாட்டிற்கு திரும்புவேன்.

சரி பார்க்கலாம் எதுவும் இப்போதைக்கு சொல்லாதே.

இவர்கள் புறப்பட்டனர். எல்லோரும் போய்விட்டனர்.

பிரதமா தனக்கு தெரிந்த மூலிகைகள் ஏதாவது இருக்கிறதா என்று சுற்றி பார்த்துக் கொண்டு வந்தான். ஏதோ ஒன்று கிடைக்க பார்க்கிறான் எடுக்கலாமா? இது இவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கும்.

என்ன? என்ன அங்கே பார்வை ? . வைத்தியரின் மனைவி குரல் கொடுத்தாள் .

இல்லை அம்மா என்ன, என்ன மருந்துகள் இங்கே

இருக்கின்றன என்று பார்த்தேன்.

உனக்கு என்னடா தெரியும்? நீ சிறிய பிள்ளை. இப்பொழுது தான் வந்து இருக்கிறாய், அதற்க்குள் உனக்கு என்ன தெரியும்?.

இல்லை அம்மா சும்மா பார்க்கிறேன்.

இதோ பார் என் அனுமதி இல்லாமல் அங்கே எல்லாம் போகக் கூடாது. வந்தவுடனேயே பெரியனாகிவிட வேண்டுமா உனக்கு?. முழிக்கிற முழியை பாரு எல்லாம் கற்றுக் கொள்ளலாம் முதலில் வீட்டு வேலையை செய்ய கற்றுக் கொள். பிறகு மற்ற வேலைகள். வைத்தியனாம் வைத்தியன் வந்துவிட்டான். வந்தவன் ஏதோ பொல்லாத பரிசு என்று எதையோ கொடுத்தனுப்பியிருக்கிறார்கள். மூஞ் சியை பாரு உன் அப்பனுக்கு என்ன குறை? அரசாங்கத்தில் நன்றாக தானே இருக்கிறான்?. ஏன் ராஜாவிடம் சொல்லி எதையாவது கொடுத்தனுப்பக் கூடாதா? சரியானவன் என்று தலையில் ஒரு குட்டை போட்டாள்.

குட்டு வாங்கியதும் தலையை துடைத்து கன்னத்தை இப்படி துடைத்துக் கொண்டான். ஊம் எங்க அப்பாவும் அடித்ததில்லை, உம் நான் எப்படி வளர்ந்தேன் என்று நினைக் அழுகை வந்தது.

இதோ பார் அழுது ஏதாவது செய்தால் பிறகு உனக்கு வைத்தியமே கிடையாது. ஒன்றும் சொல்லித் தர முடியாது. அழுகை வேறு இந்த மூஞ்சிக்கு என்று ஒரு கன்னத்தில் ஒரு குத்தை விட்டு போனாள்.

ஓரத்தில் இருந்த திரிஷ்ணு அவனை பார்த்து வா பிரதமா வா. புரிந்ததா இப்பொழுது இவர்களை பற்றி? ஏதோ சபதம் செய்தாயே.

இல்லையடா நான் சாதிக்கதான்டா வேண்டும். எப்படியும்

இவர்களிடம் கற்றுக் கொள்வேன்.

வா, வா, வெளியே போய் விடலாம். இங்கே பேசினால் அவ்வளவு தான். நம்மிடத்திற்கு போகலாம் வா. அழைத்து போனான்

ஏய்! என் அப்பா கூட என்னை அடித்தது இல்லை தெரியுமா? என்னை யாருமே அடித்தது இல்லை. என் தலையில் இப்படி குட்டிவிட்டார்களாடா, ரொம்ப வலியாக இருக்கிறது. எங்கள் பெரியம்மா, பெரியப்பா கேள்வி பட்டால் இவர்கள் கதி அவ்வளவு தான்.

யாரடா உங்கள் பெரியம்மா, பெரியப்பா.

எங்கள் நாட்டு அரசர் தெரியுமா. அவர்களுக்கு நான் செல்ல பிள்ளை தெரியுமா? வலிக்கிதுடா என்னை இப்படி கொட்டி விட்டாள்.

எல்லாம் போக போக சரியாகிவிடும், நிறைய கொட்டு வாங்கினால் உனக்கு பழக்கமாகி விடும். கொட்டு மட்டும் இல்லை. அடி, கிள்ளு இன்னும் எவ்வளவோ இருக்கிறது. இதை எல்லாம் பார்த்து தான் பிள்ளைகள் ஓடிவிட்டனர்.

பிறகு நீ ஏன்டா ஓடவில்லை?

நான் இங்கிருந்து ஓடி எனக்கு என்ன இருக்கிறது ?.

திரிஷ்ணு

ஆ கூப்பிடுகிறார்கள் நான் போகிறேன் பிறகு உனக்கு கதையை சொல்கிறேன். ஓடினான்.

ஜியோ நம்மை அம்மாவும் குட்டியதில்லை, அப்பாவும் குட்டியதில்லையே இப்படி கொட்டி விட்டார்களே புத்தி புகட்டிய ராணிக்கே நாம் பேதி மருந்தை கொடுத்தோம்..

ஆமாம் பெரியம்மா அதற்குறிய தண்டனையை இப்பொழுது வாங்கிறேன். பெரியம்மா உனக்கு கஷ்டமாக இருக்கும் நான் அடி படுவதெல்லாம் கேட்டால்.

ஏய் பிரதமா என்ன செய்கிறாய்?.

ஐயா இதோ வருகிறேன் ஒடிவந்தான்.

ஆ அங்கு இருக்கும் கட்டைகளை வெட்டி போடு.

மெளனமாக தலை குனிந்து நின்றான்.

என்னடா?

மெளனமாகவே இருந்தான், கீழ் பார்வை பார்த்தான்.

என்ன?.

எனக்கு அவ்வளவாக பழக்கம் இல்லை, தெரியாது.

ஐயா நான் வருகிறேன், நான் செய்கிறேன். அவனுக்கு ஏதாவது வைத்தியமாம் கற்றுக் கொடுங்கள், சிலவற்றை அவனே தெரிந்து கொண்டும் இருக்கிறான். அது எல்லாம் சரியாக இருக்கிறதா என்று பாருங்கள்.

ஓ எல்லாம் உனக்கு திமிரா வாடா இப்படி..

திர்ஷ்ணு பயந்த வண்ணம் வந்தான்.

என்ன சொன்னாய்? இவன் என்ன கற்று கொண்டான் என்பதை எல்லாம் நான் பார்க்க வேண்டும். ஏனடா நான் பெரியவனா, நீ பெரியவனா? எனக்கு அறிவுரை சொல்கிறாயா? அடேய் என்ன திமிர் உனக்கு என்று எட்டி உதைத்தான். திர்ஷ்ணு தொலைவில் போய் விழுந்தான். பிரதமா ஒடி போய் அவனை கட்டிக் கொண்டான்..

திர்ஷ்ணு வலிக்கிறதாடா உனக்கு?.. இவன் ஒரு மனிஷனா சரி கோவப்பட கூடாது, இவன் எல்லாம் ஒரு வைத்தியன் ஊம் என்ன செய்வது நான் கற்றுக் கொள்ள வேண்டுமே மனதில் நினைத்துக் கொண்டான்.

இது எல்லாம் எனக்கு பரவாயில்லையடா, நான் இதை எல்லாம் வாங்க தானே பிறந்து இருக்கிறேன். இதோ பாரு பிரதமா உனக்கு இந்த நிலை வரக் கூடாது நீ யாரிடமும் அடிப்படக் கூடாததா. இந்த கட்டைகளை நான் பொலந்து போடுகிறேன், நீ கவலைப்படாதே. பொலப்பது எனக்கு தெரியும் நான் செய்கிறேன்.

ஐயோ பாவமடா நீ. உன்னால் முடியுமா இது ?.

இது எல்லாம் எப்பொழுதோ செய்ய தொடங்கி விட்டேன். இது ஒன்றும் இல்லையடா. நான் செய்கிறேன் நீ போ.

ஐயா வேறு ஏதாவது வேலை அவனுக்கு சுலபமாக அவனுக்கு கொடுங்கள். இதை தான் பார்த்துக் கொள்கிறேன்.

எப்படியோ எனக்கு தெரியாது, இதை செய்கிறாய். ஏய்! வா இங்கே. அங்கு ஒரு வீட்டில் மருந்தை கொடுத்து விட்டு வந்து இருக்கிறேன். அவர்கள் சன்மானம் கொடுப்பார்கள், அப்படியே எப்படி இருக்கிறார்கள் என்று கேட்டு சன்மானத்தை வாங்கி வா போ.

ஐயா மருந்து கொடுப்பதற்கு சன்மானம் வாங்குவார்களா? அப்படி எல்லாம் வாங்கக் கூடாது அல்லவா? அவர்களாக எதை கொடுக்கிறார்களோ அதை பெற வேண்டும் நாம் கேட்டு வாங்கலாமா?.

அடிப்பேன் என்று கன்னத்தில் பளார் என்று அறைந்தார். என்ன திமிர் உங்களுக்கு? இருவரும் சேர்ந்து என்னை இப்படி கேலியா செய்கிறீர்கள்? ஏய் இவனே இருவருக்கும்

இன்று ஒன்றும் உணவு தராதே, கிடக்கட்டும் பட்டினியாக. அப்பொழுது தான் குருவின் அருமை என்ன என்று தெரியும். ஊம் பிள்ளைகளை வளர்த்து இருக்கிறார்கள், எப்படி இருக்கிறான் பார் என்று காலை மேலே போட்டுக் கொண்டு உட்கார்ந்தார். போட போ எதிரில் நிற்காதே கொன்று விடுவேன் பிள்ளையாம் பிள்ளை.

எப்பா என்ன இவர் இப்படி மூஞ்சை காண்பிக்கிறார்?. இது மனிதன் அல்ல, இது மனித குரங்கு. எடுத்தேன் என்றால் நன்றாக போட்டுவிடுவேன், ஐயோ பொருமை வேண்டுமே, கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் இதற்காக நாம் ஏதையும் தாங்கிக் கொள்ளத் தான் வேண்டும்.

ஊம் போகிறான் அவர்கள் வீட்டில் சன்மானம் வாங்க.

அப்பா பார்க்க நல்ல பிள்ளையாக இருக்கிறாய். உந்தன் தந்தை பற்றி எல்லாம் எங்களுக்கு அவ்வளவாக தெரியாது ஆனால் போயும், போயும் இந்த குடும்பத்தில் வந்து இருக்கிறாயே. வேறு எங்காவது ஒரு நல்ல வைத்தியர் உனக்கு கிடைக்கவில்லையா கற்றுக் கொள்ள?. இவ்விருவருமே ராட்க்ஷசர்கள் தான். இவர்களிடம் என்னத்தை பயில போகிறாய்? நீ பேசாமல் ஊருக்கு ஒடி விடு என்றனர்.

எதுவும் அவன் பேசவில்லை. தாங்கள் சன்மானம் என்ன கொடுக்க வேண்டுமோ அதை கொடுங்கள் என் குருநாதருக்கு எடுத்து போகிறேன்.

அவன் குருதாதன், அவனை போய் நீ நம்புகிறாயா?.

மன்னிக்க வேண்டும் தாங்கள் எப்படி வேண்டுமானாலும் பேசலாம் ஆனால் என்னை பொறுத்தவரையில் அவர் எனக்கு குருநதார்/ அவர் என்ன சொல்லி கொடுக்கிறாரோ அதை கற்றுக் கொள்ளத் தான் நான் வந்து இருக்கிறேன். அவர் சொல்லும் வேலைகள் எதுவாக இருந்தாலும் நான் செய்யத் தான் வேண்டும்.

ஊம் என்னவோ போ, உன் தலைவிதி இப்படி வந்து மாட்டிக் கொண்டாய். நமக்கு ஏன் வம்பு அவர்கள் எப்படியாவது போகட்டும் என்றனர்.

ஆ அப்பா சொல்லிக் கொடுத்தது சரி தான் மற்றவர்கள் இவர்களை இப்படி பேசுகிறார்கள் ஊம் நாம் எதுவும் பேசக் கூடாது.

சன்மானங்கள் எல்லாம் கொடுத்து முடிந்தாகிவிட்டது. அன்று உதைகளையும் பட்டுக் கொண்டு வேலைகளையும் இருவருமாக செய்தனர். அந்த வீட்டில் உணவும் இல்லை அதனால் இருவரும் தங்கள் இருப்பிடத்திற்கு போயினர்.

பிரதமா பசிக்கிறதா உனக்கு?.

பசிக்கிறது, பரவாயில்லை. பாரடா எங்கள் வீட்டில் அவ்வப்பொழுது சாப்பிடு, சாப்பிடு என்று தொந்தரவு செய்வார்கள். நான் சண்டை போடுவேன் சில நேரங்கள் சாப்பிடாமலேயே ஊரை சுற்றுவேன். நன்றாக தெரிகிறது சாப்பாட்டின் அருமை. பசி வந்தால் தான் அதை பற்றி புரியும். இருக்கிறது என்ற திமிரு இன்று இல்லை தெரிகிறது புத்தி.

என்ன பிரதமா பெரிய ஞானியாகிவிட்டாய் போல் தெரிகிறதே! உபதேசம் எல்லாம் செய்கிறாய்?.

அது வா? வயிறு காய்கிறது உபதேசம் செய்கிறேன், தத்துவம் தான் வரும் வேறு என்ன வரும்?.

பிரதமா எனக்கு அதிகம் பசிக்கிறதடா என்னால் முடியவில்லை.

ஊம் சரி இரு வருகிறேன் ஏதாவது பரவாயில்லையா?

ஏதோ வயிறு ரொம்பினால் சரியடா, எதுவானாலும் பரவாயில்லை.

சரி இதோ வருகிறேன் இரு.

எய் அங்கு போய் கேட்காதே.

ஆ உனக்கு செய்கிறேன் இரு, ஓடினான் வெளியே பிரதமன் எங்கோ போனான் சில இலைகளை எல்லாம் பறித்தான். ஏதோ இரண்டு கிழங்கு போன்றவற்றை எடுத்தான், நன்றாக நகச்கி அந்த இலையில் போட்டான். இவர்களுக்கு என்று வைத்திருக்கும் சில சிறிய மரபாத்திரங்களை எடுத்தான் அதில் இதை வைத்தான் ஊம் இரு வருகிறேன் என்று போனான் சிறிய சிறிய கட்டை துண்டுகளை எடுத்து போட்டான், ஏய் ஒரு மட்பாத்திரம் எங்காவது எடுத்துக் கொண்டு வாடா.

என்னடா செய்ய போகிறாய்?.

நீ எடுத்துக் கொண்டு வாயேன்.

சரி இரு வீட்டில் இருந்து எப்படியாவது எடுத்து வருகிறேன் போனான் பாத்திரத்தை எடுத்து வந்தான். அதற்குள் இங்கே அடுப்பு தயார் ஆனது அதன் மீது வைத்து என்ன என்னவோ போட்டான். மற்றொரு இடத்தில் ஏதோ சிறிய கிழங்குகளை வைத்து பூமியில் புதைத்தான் அதன்கீழ் நெருப்பு பாயும்படி ஒரு ஒட்டையை செய்து நெருப்பை வைத்தான். இரு பொறுமையாக இரு நாம் இருவரும் சாப்பிடலாம்.

ஐயோ அவர்களுக்கு தெரிய போகிறது.

ஆ இது யாருக்கும் தெரியாத விந்தை, பேசாமல் இரு. இருவரும் இருட்டில் உட்கார்ந்து இதை செய்து கொண்டு இருந்தனர்..

எல்லோரும் நன்றாக உறங்குகிறார்கள் அதனால் கவலையில்லை. பிரதமா நாம் ஜாலியாக உலாத்தலாம் என்பது போல் பேசினான். வா நன்றாக உலாத்திக் கொண்டு இருக்கலாம்.

எய் ஏய் உட்காரு பசிக்கிறது என்றாய் அல்லவா, இதோ நொடியில் முடிகிறது பார். முடிந்தது எடுத்தார்கள் இருவரும் வைத்து நன்றாக புசித்தார்கள்.

பிரதமா உண்மையில் இது நன்றாக இருக்கிறதே!.

எல்லாம் மூலிகைகள் தான் சில கிழங்கு நான் எங்கோ பார்த்து வைத்திருந்தேன், அநேகமாக இந்த ஊரில் இதை சாப்பிடுகிறார்களா, இல்லையா என்று தெரியவில்லை. எங்கள் ஊரில் அவ்வளவு வேண்டா வெறுப்பாக எடுத்து கொள்வோம் அவ்வளவுதான்.

ஓ அப்படியா நன்றாக இருக்கிறதடா .

இனி பசி வந்தால் பிரதமனை கேள் இந்த பிரதமன் பசியை ஆற்றுவான்.

அவன் இவனை கட்டி முத்தமிட்டான். உண்மையில் நீ கெட்டிகாரன்தான்டா. நான் எவ்வளவு நாட்கள் பட்டினியாக படுத்து இருக்கிறேன் தெரியுமா? அப்பொழுதே வந்து இருக்கலாம் பிரதமா நீ.

ஐய் என்ன செல்கிறார் பார் இவர் என்னை என்றான் இவன். இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்து சிரித்துக் கொண்டனர். பிறகு பிரதமன் மெதுவாக கேட்டான். ஆமாம் உனக்கு அம்மா அப்பா யாரும் இல்லையா? நீ யார்? எதற்காக இவர்களிடம் இருக்கிறதாய்?. உனக்கு என்ன குறை உன் மனதில் ஏதோ வேதனை இருக்கிறது அதுமட்டும் இல்லை உன் உடலும் இப்போதைக்கு சரியில்லை. நான் பச்சிலை தருகிறேன் தினமும் நீ சாப்பிட வேண்டும் தெரிகிறதா.?.

உனது வயிற்றின் கீழ் ஏதோ கோளாறு இருக்கிறது. அநேகமாக நீ வாயுவால் பாதிக்கப்பட்டு இருப்பாய் என்று நினைக்கிறேன் ஏதோ உனக்கு இருக்கிறது அதற்கு நான் மருந்து கொடுத்துவிடுகிறேன் என்னை நம்பி சாப்பிடுவாயா?.

அழுகிறான் தீர்ஷ்டனு, பிரதமா எனக்கு யாரும் இல்லையடா. நான் ஒரு அனாதை. எனக்கு அன்பும் ஆதரவும் காட்டும் ஒரு ஜன்மம் நீதான்டா என்று கையை பிடித்து அழுதான். இந்த யாரும் இல்லாத எனக்கு எங்கிருந்தோ ஒரு துணை போல் வந்தாயே, என்னை விட்டு பிறிந்துவிடுவாயா, எனக்கு உடல் நலம் சரியில்லை என்று நீ வேதனைப்படுகிறாயே?.

த்ரிஷ்டனு நல்ல நண்பர்களுக்கு அதுதான்டா தகுதி. உனக்கு ஒன்று என்றால் என் உயிரை நான் கொடுக்கவும் தயங்க கூடாது, அதுவும் இல்லை நான் மருந்து, மூலிகைகள் எல்லாம் தெரிந்தவன் ஓர் அளவிற்கு எனக்கு தெரியும் அப்படி இருந்தும் உனக்கு வைத்தியம் செய்யாமல் விடலாமா இது வைத்தியரின் தர்மம் இல்லை தப்பானதாகும்.

பிரதமா தப்பான இடத்திற்கு வந்து இருக்கிறாயே அது தானே அங்கே பிரச்சனையாக இருக்கிறது. நீ வைத்தியரின் முறையை சொல்கிறாய் இவனோ வைத்திய பண்பே இல்லாதவன்.

என்ன த்ரிஷ்டனு என்ன சொல்கிறாய் நீ?.

ஆமாம் சொல்கிறேன் கேள் பிரசவத்திற்கு முன்னால் அதாவது இங்கே இருக்கிறானே இவனது தங்கைதான் என்னை பெற்றவள். சொல்லிக் கொள்ளவும் கேவலமாக தான் இருக்கிறது, என்ன செய்ய தன் தங்கையை ஒருவனுக்கு மணமுடித்து கொடுத்தான், கொடுத்த பிறகு அவன் என் தாயுடன் வாழ்ந்தான். என்தாய் கர்பவதியானவுடன் எங்கோ சென்று மறைந்துவிட்டான். அவனது தொழிலே இப்படி தானாம், யாரையாவது பார்ப்பது நன்றாக அவர்களுடன் பழகுவது நல்ல வேஷம் போடுவது பெண் கர்பவதி ஆனவுடன் விட்டு ஒடிவிடுவது இப்படி பட்ட

புத்தி உடையவன். அவன். எல்லா இடங்களுக்கும் ஏன் பல ராஜ்ஜியங்களுக்கும் சர்வ சாதாரனமாக போவான் என் தந்தை . அவன் வாய் ஜாலத்திற்கும் அவன் பேசும் திரனும் கண்டு பலர் மயங்கி இருக்கிறார்கள் இது எல்லாம் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ இதோ இந்த நமது பாவி கொடுத்து விட்டார், தன் தங்கையை. அப்படி கொடுத்து, அதே போன்று கற்பவதியானவுடன் விட்டு ஒடிவிட்டான் ஆனால் என் தாய் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று தெரியாமல் வாழ்ந்து கொண்டு இருந்தாள். தான் மருந்துகளை தருவதாக சொல்லி கர்பத்தை கலைக்கும் அளவிற்கு மருந்தை கொடுத்து இருக்கிறான். அன்றே நான் போய் இருந்தால் நன்றாக இருந்து இருக்கும். அது ஏனோ என் தாயின் உடலில் அந்த மருந்து உபயோகமற்று போயிற்று. ஆனால் இவர்கள் என்னை வேண்டாம் என்று வைத்துவிடார்கள். அதனால் என் தாயும் எப்படியும் இந்த குழந்தை பிறந்தால் ஆபத்து வரும் என்று தன் தள்ளியே வாழ்ந்து வந்தாள். தான் தனியாகவே கஷ்டப்பட்டாள். ஊரில் உள்ளவர்கள் எல்லோரும் இவனை கூப்பிட்டு திட்டியிருக்கிறார்கள். நீ செய்யும் செயல் நன்றாக இருக்கிறதா தங்கையை காப்பாற்றுவது உனது கடமை தானே என்று எல்லாம் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

பிரசவம் முடிந்ததாம், மருந்துகள் பிரசவத்திற்கு கொடுப்பது எதை அதிகரித்தானோ என்னவோ தெரியவில்லை அது நான் பிறந்தவுடன் என் தாயை பலியாக்கிவிட்டது. தாயும் இறந்துவிட்டாள். குழந்தை மட்டும் இருக்கிறது இந்த குழந்தையை எங்காவது விட்டுவிட வேண்டும் அல்லது தூக்கி போடுங்கள் என்று இந்த வைத்தியன் சொல்லிவிட்டு போய் விட்டான். பிறகு ஊரில் உள்ளவர்கள் பெரியவர்கள் சேர்ந்து இந்த குழந்தை அரசனிடம் கொண்டு செல்லப்பட்டது. உன்னால் தானே இவைகள் நடந்தது அதனால் இந்த குழந்தையை நீ தான் வளர்க்க வேண்டும் அப்படி மறுத்தால் உன்னை சிறையில் வைப்பேன் அல்லது தண்டனை கொடுப்பேன் என்று அரசனால் தீர்பளிக்கப்பட்டது. அரசனின் கட்டளைப்படி தான் நான் இங்கு இருக்கிறேன் ஆனால் மற்றபடி எனக்கு உறவோ அல்லது உனவோ

இல்லை அப்பா இல்லை. உறவும் இல்லை, உணவும் இல்லை இரண்டுமே இல்லாமல் நான் வாழ்ந்தேன் நான் எப்படி வளர்ந்தேனோ எனக்கு தெரியாது இத்தனை காலம் வளர்ந்தேன். கொடுப்பார்கள் உணவு என்று ஒன்றை. அதை சாப்பிடுவேன் சிறிவயதிலேயே வேலைகள் அதிகம் கொடுப்பார்கள். இவர்களுக்கும் பிள்ளைகள், பெரியவர்கள் இருந்தனர்.

ஆமாமடா வேறு யாரும் இல்லையா?

ஆ அந்த வைத்தியரின் கொடுமை தாங்காமல் தான் தம்பிகள் எல்லாம் வெவ்வேறு திசைகளுக்கு ஒடிவிட்டனர். தம்பிகளும் இல்லை, தங்கையும் இல்லை எல்லாம் ஒவ்வொரு திசையில் ஒடிவிட்டனர். பிறகு என்ன இவன் ராஜ்ஜியம் தான் நடந்து கொண்டு இருக்கிறது, ஆனால் வைத்தியத்தில் கைதேர்ந்தவன் தான் அதில் ஒன்றும் சந்தேகமில்லை இவன் தொட்டாலேயே வியாதி குணமாகும் அதுவும் நிச்சயம்தான், அதிலும் சந்தேகம் இல்லை, ஆனால் புத்திதான் இப்படிபட்டது.

ஓ அப்படியா பாவமில்ல நீ ?.

என்ன பாவம், நான் என்ன சொல்ல? பிறந்தது முதல் தாயும் பார்த்ததில்லை, தந்தையும் பார்த்ததில்லை. எது உண்மை என்றும் எனக்கு தெரியாது. ஏதோ இங்கு உள்ள மக்கள் சொல்லும் வார்த்தையை தான் நம்பி, இது தான் உண்மை என்று நினைத்துக் கொள்கிறேன், ஆனால் நான் சொல்வதில் எவ்வளவு உண்மை இருக்கிறது என்று எனக்கு தெரியாது.

ஓ அப்படியா உன் கதையை கேட்க பாவமாக இருக்கிறது.

பிரதமா ஒன்றை நான் உன்னிடம் கேட்கட்டுமா?.

சொல்லு த்ரிஷ்ணு.

இதோ பார் நாம் இருவரும் என்றுமே பிரியாமல் இருக்க

வேண்டும். எனக்கு ஒரே அன்பும், ஆதரவும் நீதான் செய்வாயா?.

அப்படி கேட்கவே கேட்காதே. என்றும் நான் உனக்கு என்று தான் வாழ்வேன் கவலைப்படாதே. உனக்காக நான் எதையும் செய்கிறேன். உனக்காக நான் என் உயிரையும் தியாகம் செய்கிறேன். நாம் இனி நல்ல நண்பர்கள், நல்ல சகோதரர்கள் போல் தான் வாழவேண்டும். நமது இந்த நட்பே உலகில் ஓர் எடுத்துக்காட்டு நட்பாக இருக்கவேண்டும், நண்பர்கள் இப்படி தான் வாழவேண்டும் என்ற விதிமுறையை நாம் இருவரும் தரவேண்டும் நீயும் அப்படி வாழ்வாயா?.

பிரதமா நிச்சயம் உனக்காக நான் எதையும் செய்வேன், வாழ்வேன் உனக்காகவே வாழ்கிறேன் நாம் இருவரும் இப்படியே வாழலாம் .

இப்படி இவர்கள் கதையை பேசி கொண்டு இருக்கையில் நேரம் போனது தெரியவில்லை,

அத்தியாயம்: 9

த்ரிஷ்ணு....

என்ன இன்னும் எழுந்து வர மனமில்லையா என்று குரல் வந்தது.

என்ன த்ரிஷ்ணு தூங்கவேயில்லையே, அதற்குள் கூப்பிடுகிறார்களே மணியாகிவிட்டதா ?.

என்ன (இவர்கள் மணி என்று சொல்வது, அங்கே ஒரு மணியை அடிப்பார்கள் அனைவரையும் எழுந்து கொள்ளும் படி உத்தரவு இட) இருப்பது இருவர் உங்களுக்கு மணிவேறு அடிக்க வேண்டுமா தண்டங்களே எழுந்திருங்கள் என்று குரல் வந்தது.

ஜயೋ இன்று நாம் தண்டம் என்று வாங்கினோம், ஏன்டா ஒரு வேலையும் செய்யாமல் உட்கார்ந்துவிடலாமே, அது தான் தண்டம் என்று சொல்லிவிட்டார்களே இன்னும் எதற்கு வேலை செய்ய வேண்டும் ?.

ஆ உனக்கு கவலையில்லை நீ பிழைத்துக்கொள்வாய் ஓடிவிடுவாய், நான் எங்கு போவது?.

பார்த்தாயா இந்த பிரிவு தான் வேண்டாம் என்பது, திரிஷ்ணு இப்படி பேசாதே. இனிமேல் எனக்கு பிடிக்கவில்லை போகவேண்டும் என்றால் இருவரும் ஓடிவிடலாம் அவ்வளவு தான் இப்படி தனிமை படுத்தி பேசாதே.

ஏய் என்னை மன்னித்துவிடுடா. எனக்கு அப்படி நினைத்தே பழக்கம் ஆனதால் அப்படி பேசுகிறேன் நீ என்னை மன்னித்துவிடு.

ஏய் மன்னிப்பு என்பது நண்பர்களுக்குள் இல்லை. வா, வா போகலாம் இல்லையேல் அடுத்த குரல் வரும்.

குரல் வராது நம்மை நோக்கி கட்டை வரும் எழுந்திரு.

இருவரும் ஓடினர் நீரில் போய் விழுந்தனர். விழுந்து அவன் மௌனமாக நின்று இயற்கையை பார்த்து கொண்டு இருந்தான்

என்ன திரிஷ்ணு உனக்கு ஒன்றுமே சொல்லி தரவில்லையா?.. ஆ இதுவேறு சொல்லித் தருவாரா?.. என்ன தினமும் நான் வருவேன் நீரில் நிற்ப்பேன், போவேன் அவ்வளவு தான்.

ஏதோ சொல்ல வேண்டும் என்றாரே?..

ஆ அது எல்லாம் ஒன்றும் சொல்ல வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை, உனக்கு சொல்லி இருக்கிறாரா?..

எனக்கா? தினமும் நீரில் பழகிக் கொள் பிறகு சொல்கிறேன் என்றார்.

அவ்வளவு தானே இப்படியே பழகிக் கொண்டு இருப்பாய் ஒரு காலமும் வரப் போவதில்லை உனக்கும். நமக்கு இப்படியே நீரிலேயே வயசாகிவிடும்.

அப்படியா சரி நீரில் நாம் நிற்போம். இப்போதைக்கு என்ன நமக்கு, நன்றாகதானே இருக்கிறது. நாம் இருவரும் நீரில் நிற்கலாம்.

ஏண்டா பிரதமா இந்த நீரிலும் மூலிகைகள் எடுக்க முடியுமா?

ஐய்ய செடியா இருக்கிறது நீரில்? என்ன கேள்வி கேட்கிறாய் நீ?.

உயிரினங்கள் இருக்கிறது.

ஆனால் திரிஷ்ணு எனக்கு அது அவ்வளவாக பிடிக்கவில்லை. ஒரு உயிரை பிடித்து கொன்று அதைக் கொண்டு வைத்தியத்தை செய்வது.

அது சரி ஆக்கி வைத்தால் மட்டும் தின்கிறாயே அதுமட்டும் பரவாயில்லையா?.

அதுவேறுடா அது உணவு என்றாகிறது அதனால் தின்கிறேன்.

இது என்னடா நியாயம் உணவு என்றால் தின்பாராம், வைத்தியத்திற்கு இதை உபயோகிக்க மாட்டாராம்.

ஏன் ஒருவன் இறக்க வேண்டும் என்றால் இறக்க வேண்டும் அவ்வளவு தான். ஒரு உயிரை எடுத்து அதை இறக்கவைத்து இவனை பிழைக்க வைக்கக் கூடாது.

ஓ பசியால் இறப்பது என்றால் இறந்து போக வேண்டியது தானே?.

கிழங்குகள் இருக்கு சாப்பிட்டுக் கொள்வேன்.

சாப்பிட வேண்டியதுதானே, எதற்காக இப்படி நீ தின்கிறாய்.

ஆமாம் இல்ல இதுவும் யோசிக்க வேண்டியது தான், நான் ஏன் யோசிக்கவில்லை மிருகங்களை தின்கிறேன் உண்மைதான், ஆனால் வைத்தியத்திர்க்கு உதவக் கூடாது என்று நினைக்கிறேன் அதுவும் உண்மைதான், ஏன்டா திரிஷ்ணு எனக்கு ஏன் இப்படி தோன்றுகிறது, சாப்பிடுவது நியாயமாக தெரிகிறது, ஆனால் மருந்திற்கு உபயோகிப்பது நியாயமாக தெரியவில்லை என்ன இது காரணம்

ஆ உனக்கு புத்தி இல்லை என்பது தெளிவாக தெரிகிறது. நீ எதற்கும் லாயக்கு இல்லை என்பது நன்றாக புரிகிறது.

ஏ எப்படி சொல்கிறாய் பார்த்தாயா நீ, இல்லையடா எனக்கு ஏதோ இங்கே மனதில் ஏதோபடுகிறது என்னவோ தவறு செய்கிறேன் என்று தோன்றுகிறது

ஊம் தண்ணீரில் இருக்கும் போது சொல்வாய். வெளியில் வந்த பிறகு என்ன ஆக்கி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று மேய்வாய் உன்னை பற்றி எனக்கா தெரியாது?.

இல்லையடா யோசிக்கிறேன், நான் யோசிக்க வேண்டும்

ஊம் உனக்கு என்ன நல்ல சாப்பாடு கிடைக்கும் எனக்கு கிடைக்காதே .

ஆமாம் அதில் ஏன் நம் இருவருக்கும் வேறுபாடு கொடுக்கிறார்கள், வேலையில் மட்டும் இருவரையும் ஒரே மாதிரி தான் வாங்குகிறார்கள், சாப்பாட்டில் வேறுபாடு இருக்கிறதே?.

ஆ நீ மெலிந்தால் உங்க அம்மா, அப்பா இவர்களை சும்மா விடமாட்டார்கள் அரசன் வரையில் போய்விடும். நான் மெலிந்து இறந்தால் எனக்கு யார் இருக்கிறார்கள் ?.

எய் அப்படி சொல்லக் கூடாது .

சொல்லக் கூடாது தான் நடப்பதை சொன்னேன் அவ்வளவுதான் .

சரி ஒன்றை செய்வோம். இனி அவர்கள் கொடுக்கும் அந்த உணவை எல்லாம் நீ எடுத்துக் கொள் உனக்கு கொடுக்கும் உணவை எனக்கு கொடுத்து விடு அப்படி மாற்றிக் கொள்வோமா?.

வேணாம் பிரதமா. நீ கற்றுக் கொள்ளவேண்டும், நீ முன்னுக்கு வர வேண்டும் அதுதான் முக்கியமானது என்னை பற்றி கவலைவேண்டாம், என்னை நீ தான் பார்த்துக்கொள்வாயே அதுவே போதும்.

இல்லை. இல்லை ஒன்றை செய்வோம். இருவரும் நம் இடத்திற்கு எடுத்து போவோம் அங்கே வைத்துக் கொண்டு சாப்பிட்டுக் கொள்ளலாம். இரண்டையும் கலந்து இருவரும் சாப்பிடலாம் சரியா இன்று முதல் அப்படி தான் என்ன?.

வேண்டாம் பிரதமா இவர்கள் எதையாவது சொல்லுவார்கள் இது பெரிய பிரச்சனையாகிவிடும்.

பரவாயில்லை விடு, இருவரும் எடுத்து போகிறோம் .

இப்படி உணவுகளும் எடுத்து வந்து சாப்பிட்டனர். நாட்கள் நகர்ந்து கொண்டு தான் இருந்தது உதையும், அடியும் மாலாது வாங்கிக் கொண்டு இருந்தான் பிரதமன். எத்தனை தான் உதைபட்டாலும் குரு, குருஸ்தானம் இருக்கிறது, குருநம்மை பார்த்துக் கொள்வார் எப்படியும் ஒரு நாள் மூலிகைகளை

பற்றி சொல்லி தருவார் என்று காத்துக் கொண்டே இருந்தான். ஆனால் அவரோ சொல்லிக் கொடுப்பதாகவும் தெரியவில்லை. அதே போல் அடியும் உதையும் நிருந்துவது போலும் தெரியவில்லை. அடியும், உதையும் இருந்து கொண்டு தான் இருந்தது. வீட்டில் உள்ளவர்கள் எல்லோருமே அடித்தனர் அதையும் வாங்கிக் கொண்டு இருந்தான். என்ன செய்வது எப்படியாவது இவர் கற்றுத் தருவார் நமக்கு, நம்மை பரிதாபபட்டாவது கற்றுத் தருவார் என்று காத்துக் கொண்டு இருந்தான். இப்பொழுது பிரதமனுக்கு பொருமை வந்தது இன்னும் நல்ல ஒழுக்கமும் வந்தது மனிதர்கள் என்றால் இப்படி தான் இருப்பார்கள் நாம் தான் சரியாக திருந்தி அவர்களுக்கு ஏற்றால் போல் போகவேண்டும். உலகம் என்பது இவ்வளவுதான் மேலே ஒன்றும் உள்ளத்தில் ஒன்றும் வைத்திருப்பார்கள். இந்த உலகத்தில் தாம் வாழ கற்றுக் கொள்ளவேண்டும் இப்படிப்பட்ட மனிதர்கள் இடத்தில் எல்லாம் நாம் நன்றாக கற்றுக் கொள்ளவேண்டும். எப்படி வாழ வேண்டும் என்பதை தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அது இல்லாமல் நாம் எல்லோறையும் நம்பி வாழ்ந்து விடக் கூடாது என்று யோசித்தான்.

அதே போன்று அடிக்கடி த்ரிஷ்ணுவிடமும் ஆலோசித்தான் இப்படி தான் வாழ வேண்டும். நாம் யாரையும் கொடுமைப்படுத்தக் கூடாது. எந்த தீங்கும் செய்யக் கூடாது. இவர்கள் செய்வது போல் எல்லாம் நாம் செய்யக் கூடாது. நல்ல ஒரு பெரிய மருந்து கூடத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஒரு ஆராய்ச்சிக் கூடம் இருக்க வேண்டும். அங்கே பலர் வந்து மருந்துகளை கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் அவர்களுக்கும் நமக்கும் தொடர்பு இருக்கக் கூடாது. நாம் சொல்லிதான் கொடுக்க வேண்டுமே அன்றி அவர்கள் நம்முடன் வாழக்கூடாது. நமக்கு வந்து பனிவிடை செய்யக் கூடாது. அப்படி செய்தால் மீண்டும் இதே பேன்றுதான் ஆகிவிடும். அது எல்லாம் இல்லாமல் நல்லவிதமாக பெரிய ஆராய்ச்சிக் கூடம் செய்ய வேண்டும் எனக்கு ஆசையாக இருக்கிறது. நன்றாக செய்து நிறைய சிறியவர்கள், நம்மை போன்றவர்கள் வந்து கற்றுக் கொள்ள வேண்டும், கற்றுக்

கொண்டு உலகம் முழுவதும் இந்த வைத்தியங்களை பரப்ப வேண்டும். அப்பொழுது தான் யாருக்கும் எந்த நோயும் வராமல் இருக்கும்.

ஆமாம் ஆமாம் உண்மைதான் பிரதமா, நானும் உனக்கு உதவியாக இருக்கிறேன்.

ச்சே உதவி என்ன, நாம் இருவரும் சேர்ந்து செய்கிறோம் புரிகிறதா?, எப்படியாவது ஒரு ஆராய்ச்சி கூடம் வைக்க வேண்டுமடா. எல்லோரும் அங்கு இருக்க வேண்டும். எல்லோரும் படிக்க வேண்டும். தனியாக அவர்கள் அவர்களுக்கு வேண்டிய உணவுகள் அனுப்பிவிட வேண்டும். சாப்பிட்டு காலை முதல் மாலைவரையில் ஆராய வேண்டும். நிறைய மருந்துகளை எடுத்து வர வேண்டும் இது எல்லாம் நாம் செய்தால் நன்றாக இருக்கும் அல்லவா?. எனக்கு இது தான் எனது விருப்பமாக இருக்கிறது, என்ன நடக்கும் என்று பார்ப்போம். இப்போதைக்கு எனக்கே கற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை நான் எதை விரும்பி எண்ணத்தை செய்ய போகிறேன்?.

பிரதமா மனதை தளரவிடாதே உன்னால் முடியும் சாதிக்கலாம் நாம் சாதிப்போம்டா இந்த உலகத்திற்கு நாம் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருந்து காட்டுவோமடா.

ஏது நான் இறங்கும் பொழுது என்னை தூக்கிவிடுகிறாய், நீ இறங்கும் பொழுது உன்னை நான் தூக்கி விடுகிறேன்.

ஆமாம், ஆமாம் நாம் இருவரும் நல்ல நண்பர்களாக இருந்து இதை சாதிப்போம் என்று இருவருமே அடிக்கடி பேசிக் கொண்டனர்..

அத்தியாயம் 10

என்ன பிரதமா ஏதோ யோசித்த வண்ணம் உட்கார்ந்து இருக்கிறாயே?.

ஏய் போடா நான் வந்து பல நாட்கள் ஆகிவிட்டன. எதையும் கற்றுக் கொண்டதாக தெரியவில்லை. எதையும் நம்மிடத்தில் கொடுப்பதில்லை, மூலிகைகள் இருக்கும் பக்கமே போகாதே என்கிறார். பிறகு நான் எப்படியடா கற்றுக் கொள்வது வயது தான் போகிறது போல் தெரிகிறது(ஆம் இவன் வந்து இப்போதைக்கு 4ஆண்டு காலம் முடிந்துவிட்டது) எனக்கு வெறுப்பு வருகிறதுடா. கற்றுக் கொள்கிறோமோ இல்லையோ ஒரு நான்கு வார்த்தை இவரை போய் கேட்டுவிட வேண்டும் போல் இருக்கிறது. இதற்கு மேல் எனக்கு பொருமை எல்லாம் இல்லை. இந்த பாவியை நம்பினால் ஒன்யம் நடக்காது.

பிரதமா ஊருக்கு போக போகிறாயா?.

உம் ஊம் இல்லவே இல்லை.

பின் என்ன செய்ய போகிறாய்?.

அது தான் எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை.

வேறு யார் இடமாவது போய் கற்றுக் கொள்கிறாயா?.

எங்கேடா போவது?. எனக்கு யாரையும் தெரியாது, நான் நாட்டுக்கு போய் அப்பாவை எல்லாம் கேட்டு தான் மீண்டும் போக வேண்டும். நான் என்ன செய்யட்டும் என்று கையை பிசைந்தவாறு போடா ஒன்றும் புரியவில்லை. நாம் இப்படியே வேலை செய்து உபயோக மற்றவர்களாக ஆகிவிடுவோமே என்ற பயம் வருகிறது. நாட்டிடற்கும் சேவை செய்ய போவதில்லை, மருந்துகளையும் தெரிந்து கொள்ளபோவதில்லை நான் உபயோகமற்றவன்டா.

பிரதமா மனம் தளரவிடாதே முயற்சிக்கலாம் ஏதாவது ஒரு வழி தெரியும்.

என்னடா வழி ஒன்றும் புரியவில்லை என்று கண், முகவாய்

கட்டையை துடைத்துக் கொண்டான்.

ஆமாம் இந்த வைத்தியரை விட்டால் வேறு வைத்தியரே இல்லையா.

யாரோ இருக்கிறாராம் இமாலையத்தில். அவர் அந்த காட்டில் திரிவாராம் அவரை கண்டு பிடிப்பதே கஷ்டம், இதுவே நான் இந்த வைத்தியரிடம் அப்படி இப்படி கேட்டு சேகரித்தேன் மீண்டும் உதையும் வாங்கிக் கொண்டு.

பிரதமா ஒன்று செய்தால் என்ன நாம் அவரிடம் போய்விட்டால்?.

உனக்கு உண்மையில் புத்தியே இல்லையடா. அவர் எங்கு இருக்கிறார் என்றே தெரியாதாம் யாரை தேடி எங்கே போவது?..

ஏன் பிரதமா நாம் போய் இமாலைய காட்டில் தேடுவோமே.

ஆ காடு என்ன சுலபமாக இருக்குமா? மிருகங்கள் எவ்வளவு இருக்கும்?.

பிரதமா நமது நோக்கம் நல்ல நோக்கம் தானே, நம்மை எதுவும் ஒன்றும் செய்யாது போகலாமா ?.

நான் இவரிடம் ஒரு வார்த்தை சொல்லிவிடுகிறேன் அப்படியே போனால் நன்றாக இருக்காது.

அவரிடமும் சொல்லு, அவர் மனைவி இடம் சொல்லு ஊர் எல்லாம் சொல்லிவிடு. பிறகு நாம் அழகாக போகலாம் இப்பொழுது உனக்கு தான் புத்தி இல்லை.

இல்லையடா நான் அப்படி வர சம்மதிக்க மாட்டேன். வைத்தியரை கேட்டு பார்க்கிறேன் எனக்கு சொல்லி கொடுங்கள் என்று.

சரி உன் விருப்பம் உனக்கு என்ன செய்யவேண்டுமோ அதை நீ செய்.

ஏய் அப்படி சொல்லி என்னை கழற்றிவிடாதே.

இது என்ன பிரதமா, யோசனை சென்னாலும் ஒப்புக் கொள்ளமாட்டேன் என்கிறாய். மற்றபடி சரி உன் இஷ்டப்படி நட என்றாலும் வேதனைப்படுகிறாய். நான் என்ன பதில் சொல்லட்டும் உனக்கு?

அது தான் எனக்கே தெரியவில்லை. ஏய் என் புத்தி சற்று தடுமாறுகிறது நான் வைத்தியனாக வருவேனா என்ற சந்தேகம் வருகிறது. எப்படியாவது வர வேண்டும் என்று கையை குத்திக் கொண்டான் எனக்கு நான் நினைத்தப்படி எல்லாம் சாதிக்க வேண்டும்,

பிரதமா உனது எண்ணம் தன்னலம் மற்றது தானே, நிச்சயம் அது நடக்கும். (அழைப்பு வந்தது ஓடினான் திருஷ்ணு)

என்னடா அங்கே வம்பு இருவரும் என்ன பேசிக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள் என்று ஒரு அடி அவனுக்கு விழுந்தது.

எற்க்கனவே வெருப்பில் இருந்த பிரதமா நேராக போனான் நாங்கள் பேசினாலும் உங்களுக்கு ஆகாதோ? கற்றுக் கொள்ள வந்தவனுக்கு என்ன வாய்?

ஆஹா அழகாக கற்றுக் கொடுத்தீர்களே, உங்களுக்கு வேலை செய்யத் தான் சரியாக இருக்கிறது. என்னத்தை எங்களுக்கு கற்றுக் கொடுத்தீர்கள். அநியாயம் செய்கிறீர்கள் நானும் எவ்வளவோ பொருத்து இருக்கிறேன் எப்பொழுது தான் கற்று கொடுப்பீர்கள்?

எவ்வளவு வாய் உனக்கு என்று அப்படியே தலையை பிடித்து சுவத்தில் இடித்தனர். இது எல்லாம் போறாது உங்களுக்கு. இருவரும் நில்லுங்களா முங்கில் கொம்பை எடுத்து வந்தார்

மெலிதாக இருக்கும் கொம்பை. தனக்கு இஷ்டம் வந்தவறு இருவரையும் போட்டு அடித்தார்

ஐயா ஐயா அவனை அடிக்காதீர்கள். பிரதமன் ஒன்றும் செய்யவில்லை நான் தான் ஐயா பேச்சு கொடுத்தேன் என்னை அடியுங்கள்.

இல்லை, இல்லை அவன் ஒன்றும் செய்யவில்லை நான் தான் பேச்சு கொடுத்தேன். என்னை அடியுங்கள் என்று சொல்லி இருவரும் மாறி மாறி உதைப்பட்டுக் கொண்டனர்.

அடித்து ஒய்ந்தவர் போய் மூலையில் உட்கார்ந்தார். போங்கள் எல்லாம் என் உயிரை எடுக்க வந்தவர்கள் என்றார்.

பிரதமன் அழுது கொண்டே நின்றான்.

பிரதமா வலிக்கிறதா?

இல்லை திருஷ்ணு வலியே இல்லை உனக்கு வலிக்கிறதா?.

இல்லை பிரதமா எனக்கும் வலிக்கலை. இருவர் மனதிலும் எங்கே தனக்கு வலிக்கிறது என்று சொன்னால் அவன் வேதனைப்படுவானோ என்ற என்னத்தில் இருவருமே மௌனமாக நின்றனர்.

ஏய் என்னால் தாங்க முடியவில்லை வலிக்கிறதடா என்று சிரிது நேரம் கழித்து பிரதமன் சொல்லிவிட்டான். நான் செய்தது தப்பு தாண்டா. நான் அவரை அப்படி கேட்டு இருக்க கூடாது பெரியவர்களை அப்படி பேசலாமா பேசினதால் தானே எனக்கு இப்படி உதை கிடைத்தது. நான் போய் அவரிடம் மன்னிப்பு கேட்டு வந்து விடுகிறேன்.

வேண்டாம் பிரதமா எப்படியாவது போகட்டும் அவன், எதற்கு அவனிடம் மன்னிப்பு நீ கேட்க வேண்டும், நீ நியாயமாக தானே கேட்டாய் மூன்று வருடக்காலம் ஆயிற்று

இன்னும் ஒன்றும் சொல்லி தரவில்லை (இங்கே 3வருடம் அவனுக்கு கணக்கு எதுவும் தெரியாதால் எதையோ சொல்லகிறான்)

இல்லையடா நான் பேசினது தப்பு தான். என் அப்பாவை மீறி பேசிவிட்டேன். இவர்களிடம் ஒன்றும் பேசக் கூடாது என்று சொல்லி இருக்கிறார் நான் போய் மன்னிப்பே கேட்கிறேன்.

வேண்டாம் பிரதமா மன்னிப்பு என்று போனால் அவனை பற்றி எனக்கு தெரியும் நீ போகாதே.

இல்லை ஒரு முறை கேட்டுவிடுகிறேன் என் மனசு சரியில்லை. என் அப்பாவிற்கு நான் துரோகம் செய்தது போல் ஆகும்.

ஆ என் கழுத்து எல்லாம் வலிக்கிறது எதையுமே பார்க்காமல் இப்படி அடித்துவிட்டானே. ஊம் கொடுரக்காரன், இவன் எல்லாம் வைத்தியம் செய்கிறானாம்?.

வேண்டாம் திருஷ்ணு நாம் எதற்கு அப்படி சொல்ல வேண்டும்? இரு நான் இதோ வருகிறேன் பிரதமன் நேராக வைத்தியரிடம் போனான் ஜயா அதிகபிரசிங்கிதனமாக தங்களிடம் பேசியது தப்பு தான் என்ன மன்னித்து விடுங்கள். ஜயா நான் தவறு செய்தவன் தான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். நீங்கள் அடித்ததில் நான் வேதனைப்படவில்லை. தப்பு செய்தால் தண்டனை, தப்பு செய்தேன் தண்டர்த்தீர்கள். மன்னித்துவிட்டேன் என்று சொல்லுங்கள்.

செய்வதையும் செய்து விட்டு இப்போழுது என்னடா நன்றாக தடிமாடு போல் வளர்ந்து இருக்கிறாய் அதனால் எதிர்த்து கேள்விகள் கேட்கிறாய். நான் போடும் தீனியடா, அது இவ்வளவு உன்னை பேச வைக்கிறது. படுபாவி நீ கெட்டதும் இல்லாமல் அவனையும் கெடுத்துக் கொண்டு வருகிறாயே. இருவரும் எப்பொழுதும் பேசிக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள் அப்படி என்னடா உங்கள் உள் பிரச்சனை?.

பார்க்கிற பார்வையை பார், போடா போ அரசரிடம் சொல்ல வேண்டுமானாலும் சொல்லு. இல்லை உங்க அப்பணிடம் சொல்ல வேண்டுமானாலும் போய் சொல்லு. போ கற்றுக் கொள்ள வந்தவன் பண்பாடை பார்த்தாயா உனக்கு ஒன்றும் கற்று தர முடியாது போடா.

ஐயா கழுத்து வலிக்கிறது என்று கழுத்தை காண்பித்தா, ன் ஏதாவது மூலிகை தாருங்கள்.

நீயே தேடி எடுத்துக் கொள் உனக்கு தான் தெரியுமே போ வெளியே. நான் ஒன்றும் உனக்கு கற்றுத் தர முடியாது இன்று என்னை எதிர்த்தவன் நாளை என்ன செய்ய மாட்டான் என்பது நிச்சயம்?.

ஐயா நான் தப்பு என்று தான் சொல்லிவிட்டேனே?

ஆ நீ கற்றுக் கொண்ட பிறகு நான் தூங்கும் பொழுது கல்லை தூக்கியும் என் தலையில் போடுவாய். இந்த சிடன் எனக்கு தேவையே இல்லை போடா வெளியே .

பிரதமன் அவர் காலை போய் பிடித்து அழுதான். பிடிக்க போகும் பொழுதே அழுதான் ஐய்யா நான் செய்தது தப்பு தான் என்னை மன்னித்து விடுங்கள். நான் வைத்தியம் கற்றுக் கொள்ளாமல் என் ஊருக்கு போக முடியாது. ஐயா பல பிரச்சனைகள் அங்கே இருக்கிறது நான் தங்களிடம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று தான் வந்தேன். காலை பிடித்து அழுதான் நான் செய்தது தப்பு தான் என்னை மன்னித்து விடுங்கள் ஐயா.

எட்டி உதைத்தார் மீண்டும் தொலைவில் விழுந்து அடிபடட்டுக் கொண்டான் எழுந்து மெல்ல பிடித்துக் கொண்டு மீண்டும் அவரிடம் வந்தான்..

ஐயா நான் செய்தது தப்பு என்று ஒப்புக் கொள்கிறேன்..

இதை, இவன் பேசுவதையும், நடப்பதையும் கண்டு கொண்டே இருந்த நமது திருஷ்ணு பொறுக்காமல் அழுது கொண்டு இருந்தான். நான் தான் துன்பப்பட வேண்டும் நன்றாக வாழுந்த பிள்ளைக்கு இது என்ன கொடுமை?. இதையாரும் எதுவும் கேட்க மாட்டார்களா? மனிதர்கள் இப்படி தான் வாழ்வார்களா என்ன பாவம், இவன் காலை பிடித்து அழுகிறானே என்று தானும் நின்றபடியே அழுது கொண்டு இருந்தான்.

முடியாதடா உனக்கு இனி நான் சொல்லித் தர முடியாது. உன்னால் முடிந்ததை பார்த்துக் கொள் நீ விரைவில் இந்த இடத்தை விட்டு போக போகிறாய் இங்கே இருக்க கூடாது.

ஐயா தயவு செய்து உங்களை நான் மன்றாடி கேட்டுக் கொள்கிறேன் நான் பேசினது தவறு தான். இனி நான் அப்படி எதுவும் பேச மாட்டேன் அதற்காக வைத்தியம் கற்றுத் தர முடியாது என்று சொல்லி விடாதீர்கள் நான் எங்கே ஐயா போவேன்?.

எங்கேயாவது போடா. நீ வைத்தியத்திற்கு எல்லாம் லாறுக்கு இல்லாதவன். தண்டமாக திரிந்து வெட்டி பேச்சு பேசுகிறார்கள் பார் அவர்கள் மத்தியில் நீ இருக்க வேண்டியவன். போ அவனையும் இழுத்துக் கொண்டு போ, போய் உங்கள் ஊரில் கொள்ளையர்கள் போல் இருங்கள். அதற்கு தான் லாய்க்கு.

மீண்டும் காலை பிடித்து அழுதான் ஐயா நாங்கள் அப்படி இல்லை. நான் எப்படியும் என் தந்தைக்காக இவைகளை கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். நான் வந்ததே இங்கு அதற்காக தான். ஏதோ ஒரு ஆதங்கத்தில் பேசி விட்டேன் என்னை மன்னித்துவிடுங்கள். ஐயா நான் இங்கு இருந்து கொண்டு நல்லவிதமாக கற்றுக் கொள்கிறேன் தாங்கள் கற்றுக் கொடுங்கள் நான் கற்று கொள்கிறேன். அதில் ஏதாவது சிரிய தவறு செய்தாலும் என்னை உடனே அனுப்பிவிடுங்கள்.

எனக்கு உன் மீது நம்பிக்கை இல்லையடா. நான் உனக்கு ஒன்றும் கற்றுத் தர முடியாது. காலை விடு என்று காலை உதரி எடுத்தார். அவன் கையை மிதித்தார் கையின் மேல் கால் வைத்தவுடன் அவனுக்கு இரும்பு வைத்தது போல் இருந்தது.

ஐயா வலிக்கிறது,

போடா போ நான் கொடுமைக்காரன் தான், இப்படி தான் செய்வேன். போ இஷ்டம் இருந்தால் இரு இங்கே, இல்லை என்றால் போ நான் எதுவும் கற்றுத் தர முடியாது.

ஐயா எனக்கு தயவு செய்து கற்றுக் கொள்ள கொடுங்கள்.

எய் வா என்னத்துக்கு நீ வெறுமே அங்கே கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறாய் என்று தனது கழுத்தை தடவிக் கொண்டே திருஷ்ணன் கூப்பிட்டான், ஐயா கோவத்தில் இருக்கிறார் நீ பேசாமல் வா பிறகு பார்த்துக் கொள்வார் என்று தன்னையும் காப்பாத்திக் கொள்ள வேண்டுமே அந்த இடத்தில் என்று இப்படி பேசினான்.

ஏன்டா நீ பேசுவது எனக்கு புரியாது என்று நினைக்கிறாயா? நீ பொறந்ததே என் உயிரை வாங்க தானே, பிறந்தவன் அரண்மனைக்கு அல்லவா அழைத்து போனான். இப்படிப்பட்ட ஒரு பிள்ளை நீ பிறந்ததை பிறந்து இருக்காமல் இருந்து இருக்கலாம். உன்னை போட்டு விட்டு அவன் போய்விட்டாள் இத்தனை காலம் உனக்கு உணவு வேறு தண்டம், மட்பாண்டத்தில் நீர் இருக்கும் அந்த பாண்டத்தை எடுத்து அவன் மீது விசினார். செத்து தொலை தகாத முறையில் பிறந்தவனே வீசியதில் தலையில் இரத்தம் வந்தது.

பிரதமன் பதறி போய் ஒடி அவனை அரவணைத்துக் கொண்டான். ஐயோ இரத்தம் வருதே ஐயா மருந்து கொடுங்கள் இரத்தம் வருது ஐயா.

ஆ அவனுக்கு மருந்தா? போகட்டும் அவன் சாகட்டும் இல்லையேல் உன் ஊருக்கு அழைத்து போ எதுவும் கொடுக்க முடியாது.

ஐயா வைத்தியர் அப்படி இருக்கக் கூடாது பாவம் இல்லையா? கண்

தேய் பட்ட உதை போதாதா இன்னும் வேண்டுமா?..

ஐயா அதிகம் இரத்தம் வருகிறது, தாங்கள் பச்சிலை தருகிறீர்களா இல்லையா? அவன் மயங்கி விழுப்போகிறான் நாடியும் துடிக்கிறது ஐயா.

போகட்டும், சாகட்டும் எதுவும் தர முடியாது.

ஆம், பாவம் பாவம் என்று தன்னையே அடித்துக் கொண்டான் கன்னத்திலும், தலையிலும் பிரதமன். ஒரு வைத்தியர் இப்படியா செய்வார்கள் என்று தலையில் அடித்துக் கொண்டான். திருஷ்ணுவை மெல்ல படுக்க விட்டான் வெளியே எங்கோ ஒடினான் தனக்கு தெரிந்த வைத்தியத்தை பச்சிலைகளை எடுத்து வந்தான் அவனுக்கு போட்டான்.

என்ன திமிறடா உனக்கு? என் எதிரிலேயே அவனுக்கு வைத்தியம் செய்கிறாயா? நீ எல்லாம் தெரிந்து வைத்து கொண்டு கற்றுக்க வந்து இருக்கிறேன் என்று பொய்யா சொல்கிறாய்? அல்லது என்னை சேதனை செய்ய வத்து இருக்கிறாயா என்று எட்டி அவன் முதுகில் உதைத்தார்..

கீழே விழுந்தான் மெல்ல எழுந்தான். ஐயா பாவம் அவன் அவனை நாங்கள் படுத்திருக்கும் அறைக்கு அழைத்து போகிறேன்.

விரைவில் இருவரும் உங்கள் ஊரை தேடி போகிறீர்கள் தெரிகிறதா. போ போ எங்காவது இழுத்துட்டு போ.

என் எதிரில் வைத்தியம் செய்கிறான், உன்னை நாளை கவனிக்கிறேன். வா இருக்கிறது உனக்கு.

பிரதமன் மெல்ல திருஷ்ணுவை தூக்கிக் கொண்டு வந்து தாங்கள் தங்கி இருக்கும் இடத்தில் போட்டான். தன்னை அடித்தவலியும் பொருட்படுத்தாமல் தான் பெற்றுக் கொண்ட அடியும் பொருட்படுத்தாமல் இவனுக்கு சிகிச்சைகள் செய்து வந்தான். தனக்கு தெரிந்த அளவிற்கு என்ன எல்லாம் செய்ய முடியுமோ அவைகளை செய்தான். அவன் எதையாவது மறந்து விட்டால் அவனது வழக்கம் இப்படி கையை வைத்து கொள்வான் அப்பா எனக்கு நியாபகம் படுத்துங்கள் நான் என்ன செய்ய வேண்டும், எனக்கு நியாபகம் படுத்துங்கள் என்று வைத்து அங்கிருந்து சொல்லுவான், இது வைத்தியம் அல்ல அவனை பொறுத்தவரையில் அவனுக்கு நியாபகம் வந்துவிடும். அதே போன்று நியாபகம் வர வைத்தியங்களை நல்ல முறையில் செய்தான்.

கண் விழித்தான் மெதுவாக திருஷ்ணு, பிரதமா உனக்கு ஒன்றும் இல்லையே நீ நன்றாக தானே இருக்கிறாய்.

ஊம் என்னை பற்றி கவலைப்படாதே.

என்ன கவலைப்படாதே, உன் உடல் முழுவதும் காயமாக இருக்கிறது?.

ஊம் பரவாயில்லை தற்போதைக்கு மூக்கு மட்டும் தான் என்னால் தொட முடிகிறது.

திருஷ்ணு அழுகிறான் உனக்கு இது தேவையா? என்னடா பொல்லாத வைத்தியம், விடுடா தூக்கி போடு நீ கத்துண்டவையே போதும் அதை வைத்து பிழைத்துக் கொள் எதற்காக இப்படி அடிபட வேண்டும்.

திருஷ்ணு உனக்கு நான் சொல்லி இல்லை, அங்கே அடிமைத் தனம் நடக்கிறது, இங்கே வந்து கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்

என்று வந்தால் இவர்கள் தொல்லை. என்னடா செய்வது?. இதோ பார் செய்வது அப்புறம் இருக்கட்டும் மெல்ல நீ எழுந்து நான் சொல்லும் மருந்தை எடுத்து எனக்கு போடு நீ குணமாகிவிட்டாய் அல்லவா இப்பொழுது எனக்கு போடு என்னால் முடியவில்லை என்று படுத்துக் கொண்டான் .

சொல்லியப்படி அவனுக்கு அடிப்பட்ட இடங்களுக்கு எல்லாம் மருந்துகளை தடவினான் திருஷ்ணு.

அடேய் திருஷ்ணு என் வாழ்நாளிலேயே இவ்வளவு உதை நான் வங்கியதே இல்லை, மூக்கையும் கண்ணென்றும் தவிர எந்த இடத்தையும் அவன் விட்டுவைக்கவில்லை நல்ல வலுவுடன் தான் அடிக்கிறார் இல்ல?

ஏன்டா உதைபட்டுக் கொண்டு இப்படி பேச தோன்றுகிறதா?.

திருஷ்ணு எனக்கு ஒன்று நியாபகம் இருக்கிறது என்று சிரித்தான்.

இந்த நேரத்தில் உனக்கு சிரிப்பா?.

நீ ஆரம்பத்தில் சொன்னாயே நான் வந்த போது...

போ நான் நிறைய தான் உன்னிடம் பேசி இருக்கிறேன் எதை சொல்கிறாய் ?.

ஒரு குட்டுக்கு நான் எவ்வளவு வேதனை பட்டு உன்னிடம் அழுது புலம்பினேன், இப்பொழுது இவ்வளவு உதையும் பட்டுக் கொண்டு உனக்கு சிகிச்சைகள் செய்தேன். அது தானாட சொல்வார்கள் மனிதன் கஷ்டம், கஷ்டத்தை நினைத்து முதலில் தான் கஷ்டப்படுவார்கள் பிறகு அந்த கஷ்டம் பழகிவிடும் என்பார்கள் எனக்கு இப்பொழுது சிரிப்பு தான் வருது.

ஆஹா! நீ தத்துவ ஞானி.

ஏ திருஷ்ணு இன்று ஏதாவது காட்டுவார்களா உணவு? இல்லை அடியுடன் அது தான் உணவா?

ஏன் உனக்கு பசிக்கிறதா?.

ஆமாம் உனக்கு தான் ஒன்றும் செய்ய தெரியாதே, பசி என்றாலும் நானே எழுந்து செய்ய வேண்டும்.

இருடா அங்கு இருந்து எதையாவது எடுத்து வருகிறேன்.

ஜீயோ அவர்கள் கொடுப்பார்களா? வேண்டவே வேண்டாம், வேறு கொடுத்தால் நம் உடம்பு தாங்காதப்பா, இருவரும் போய் விடுவோம் இவன் நம்மை செத்து விட்டார்கள் என்று நதியில் போட்டு விட்டும் போய்விடுவான். அதற்கு இருப்பது நல்லது(அதாவது வயிறை காண்பித்து பட்னியாக இருப்பதே மேல் என்று கையை அசைத்தான்)

பிரதமா நான் உனக்கு ஏதாவது செய்து தருகிறேன்.

ஆ ஜீயாவால் எழுந்திரிக்கவே முடியவில்லை. மருந்து போட கை, கால் நடுங்குகிறது. இரண்டு முறை என் மேல் விழுந்தாய், நீ எழுந்து போய் செய்ய போகிறாய் பேசாமல் படு, உதை பட்ட பிறகு அது தான் உணவு, உணவே தேவையா நமக்கு?. படு.

பிரதமா நீ நன்றாகவே பேசுகிறாய்?.

உதை பேச வைக்கிறது, திருஷ்ணு ஒன்றை மட்டும் நான் முடிவு எடுத்து விட்டேன்டா எங்கே இருக்கிறார் அந்த காட்டில் அந்த வைத்தியர், ஆ கழுத்து வலிக்கிறது என்னால் ஒன்றும் பண்ணமுடியவில்லை ,கழுத்தை இப்படி நீவி விட்டுக்கொண்டான் (அதாவது இந்த இரண்டு விரலை வைத்து கழுத்து வலி வரும் பொழுது அவனுக்கு சொல்லி கொடுத்த வித்தைப்படி நரம்புகளை மேல்ல நீவிவிட்டுக் கொண்டான் இப்படியே மெல்ல இங்கிருந்து இந்த தோள்

பட்டை வரயையில் மெல்ல இப்படி மிகவும் மேல்ல அதிகமாக அழுத்தம் இருக்க கூடாது மிகவும் மெல்ல நீவி விட்டுக் கொண்டான்) ஆஹா! என்ன சுகமாக இருக்கிறது

என்னடா வலிக்கிறது என்கிறாய் திமர் என்று சுகமாக இருக்கிறது என்கிறாய்!.

ஏய் இது உனக்கு தெரியாது நீ லாயக்கு இல்லை எதற்கும் என்னடா ஏதோ சொல்ல வந்தாயே?.

அந்த வைத்தியர் இருக்கிறாரே பெரிய வைத்தியர் எங்கே இருக்கிறார் என்று பார்க்க வேண்டும் எப்பா என் கை வலிக்கிறது.

உன்னையார் கையும், காலையும் ஆட்டி பேச சொன்னார்கள், அதுதான் பூரா வீங்கி இருக்கிறதே. படுத்து ஒழுங்கா பேசேன். வாய் இருந்தால் போதாதா எல்லாம் ஆட வேண்டுமா?.

திருஷ்ணு எனக்கு அப்படி ஆட்டி பேசியே பழக்கம். ஊம் சரி இந்த பெரிய வைத்தியர் இருக்கிறாரே அவரை சும்மா விடக் கூடாது புடித்து வைத்து ஒரு இல்லை புடித்து வைத்து ஒரு நான்கு கேள்விகள் கேட்க வேண்டும் அதாவது கீழே கொட்ட போகிறான் கையில் பலத்த அடியினால் வைத்தவன், இல்லை என்று எடுத்துக் கொள்கிறான். நல்லா கேள்விகளை கேட்டு விட்டு தான் பிறகு நான் கற்றுக்கொள்வேன் இவர்களுக்கு எல்லாம் இப்படியா வைத்தியம் சொல்லித் தர வேண்டும் முரட்டு தனமாக, மனிதர்களா இவர்கள்?.

அதுசரி பிரதமா இவர் அப்படி இருப்பார் என்று உனக்கு எப்படி தெரியும் அவர் நல்லவராக இருக்கலாம் அல்லவா சரி உன் தந்தை அப்படி செய்கிறாரா ?.

அதுவா என் தந்தை ஒன்றும் இல்லை. அவர் மௌனமே

பெரியதாக இருப்பார், அதிகம் பேசுவதே தப்பு என்று சொல்லுவார். நாங்கள் பேசினாலேயே திட்டுவார். குரல் அதிகம் வரக் கூடாது நரம்பு தளர்ச்சி ஏற்படும் என்பார். கத்துவது உடலுக்கு நல்லதல்ல, அதிகம் பேசுவதும் நல்லதல்ல என்பார், அதனால் இவர் வேறு அவர் வேறு.

அதே போல் அவர் இருக்கலாம் அல்லவா?.

திருஷ்ணு எப்படியாவது நாம் அவரை பிடிக்க வேண்டும் காடும், மலையும் பயப்படாதே போய்விடலாம்.

யார் இது சொல்லுவது பிரதமனா?.

ஆம், ஆம் இந்த பிரதமன்தான். ஆஆஆஆஆஆஆ (அதாவது இங்கே கத்தப் போகிறான் இங்கே வலி அதிகரிப்பதால் நிறுத்திக் கொள்கிறான்) ஆம், ஆம் இந்த பிரதமன்தான் சொல்கிறேன் அதுவும் திருஷ்ணுவின் பிரதமன்தான் சொல்கிறேன் என்று அவனை பட்டென்று ஒன்று போட்டான்..

ஏய் பாவி வலிக்கிறதடா எந்த இடத்தில் அடிக்கிறாய் நீ?.

அது சரி போ நான் என்மீதுள்ள கவனத்தில் உன்னைவிட்டேன் அதற்கு என்ன செய்ய முடியும் பராவயில்லை எனக்காக ஒரு உதைபட்டுக்கொள். எத்தனையோ வாங்கிக்கொண்டாய் இந்த நண்பன் அடிப்பது மட்டும் வலிக்கிறதா. ?.

பாரு அது வேறு, இது வேறு. சரி சொல்ல வந்ததை சொல்.

இல்லை நாம் போகலாமடா முடிவு எடுத்துவிட்டேன் இவரிடம் ஒன்றும் நடக்காது இன்னும் நாளை முதல் எவ்வளவு எவ்வளவு திட்டுவாரோ தெரியாது. உன்னைவிட அதிகமாக திட்டு வாங்குவது இப்போது நானாகத்தான் இருக்கும்.

ஆமாம் உன்னை திட்டிவிட்டு அடிப்பார், என்னை திட்டிக்

கொண்டெட அடிப்பார் நம் இருவருக்கும் இவ்வளவுதான்டா வித்தியாசம். சரி எப்போது போகலாம் என்று சொல்

ஜயோ இப்போது எல்லாம் என்னால் முடியாதப்பா உடல் இருக்கும் நிலைமைக்கு என்னால் ஒரு அடிக்கூட எடுத்து வைக்கமுடியாது. காலையில் நம்மால் எழுந்து பணிகள் செய்ய முடியுதா என்று பார்ப்போம்.

அதெல்லாம் நீ கவலைப்படாதே இரண்டு நாள் ஆனாலும் நம்மை கூப்பிட மாட்டார்கள். அடித்து இப்படிதான் விட்டுவிடுவார்கள். உண்பதற்கு ஒன்றும் கிடைக்காது அவ்வளவுதான். இருக்குமா போகுமா என்று காதை சொறிந்தான்..

எப்படியோ போகட்டும் போடா எனக்கு உணவு கொடுக்கவில்லை என்றாலும் பரவாயில்லை ஏதோ எப்படியோ நடக்கட்டும். உடம்பை முதலில் தேற்றிக் கொள்வோம். பிறகு இங்கிருந்து பறப்பதுதான் நம் வேலை. ஏதோ போனால் போகிறது என்று இவர்களுக்கு உணவும் வந்தது.

சாப்பிட்டார்கள், படுத்தார்கள். ஏய் பராவயில்லை அடித்து நமக்கு உணவும் கிடைக்கிறது. நல்ல வேளை ஏதோ நல்ல புத்தி வந்திருக்கிறது போல் இருக்கிறது.

ஆங் பிரதமா அது ஒன்றும் இல்லை, அங்கே வேலைக்கு ஆள் இல்லை. விரைவில் நாம் எழுந்து வந்தால்தான் வேலை. இன்னும் இரண்டு நாட்கள் நமக்கு இருக்கும்.

இந்த உணவை தருகிறாரே வைத்தியம் செய்தால் என்னவாம். உணவை மட்டும் தானே தருகிறார்.

பிரதமா அவர்தான் செய்வதில்லை என்றாகி விட்டது அல்லவா?.

பிறகு உணவு எதற்கு கொடுக்க வேண்டும்.

அதுதான் வேலைக்கு என்றேனே.

குணமானால்தானே வேலைக்கு போக முடியும்.

அதைப்பற்றி அவர்கள் கவலைப்படமாட்டார்கள் குணமானாலும் ஆகவில்லையென்றாலும் மூன்று நாள் நமக்கு அவகாசம்

ஓஹோ இது வேறா நான் இவ்வளவு காலம் இவருடன் இருந்தேனே உதை அவ்வளவு பட்டுக் கொள்ளவில்லை இல்லே இதுதான் கடைசியோ ?.

உண்மைதான் பிரதமா இந்தநாள் நமக்கு கடைசியாக இருக்க வேண்டும் நாம் இனி இவருடன் நிச்சயம் இருக்கக்கூடாது. பிரதமா இந்த திசைக்கே நாம் வரக்கூடாது. எப்படியாவது இவர்கள் போகட்டும்.

ஹாம் சரி

நாட்கள் மூன்று, நான்கு நாட்கள் ஆயிற்று இவர்களே வைத்தியங்கள் செய்து உடம்பை நன்றாக உடம்பை தேற்றிக் கொண்டார்கள் அவர்கள் கொடுக்கும் உணவு தவிர தங்களுக்கு கிடைக்கும் பச்சிலையும், மிருகங்களையும் அடித்து தின்று நன்றாக வலுவை சேர்த்துக் கொண்டார்கள் உடம்பு தேறியவுடன் வைத்தியரிடம் போனான்.

ஐயா நான் நன்றாக இருக்கிறேன் உடம்பு பரவாயில்லை.

ஆங்,ஆங் நாளையில் இருந்து வேலையை தொடங்கு. நடந்தது நடந்து போச்சு போகட்டும்.

ஐயா எனக்கு மருந்தை சொல்லித்தருகீர்களா? நாளையில் இருந்து வைத்தியம் செய்ய சொல்லி தருவீர்களா?

அதெல்லாம் இப்போதைக்கு முடியாதடா, உனக்கு முதலில் குணம் இருக்கவேண்டும், நல்ல பண்பாடு வளரவேண்டும் பிறகு யோசித்து ஒரு முடிவு எடுக்கிறேன்.

சரி ஜியா. தாங்கள் யோசித்து முடிவெடுத்து நிதானமாக எனக்கு சொல்லிக் கொடுக்கள். நான் பொறுமையாக அதுவரை காத்துக் கொண்டு இருக்கிறேன். என்று ஒருவிதமாக மனசுக்குள் சிரித்துக் கொண்டே வந்துவிட்டான். இரவு ஆனது

இவர்கள் எல்லோரும் உறங்கிவிட்டனர். போய் பார்த்தான். எல்லாம் சரியாகிவிட்டது ஹாம் புறப்படு என்று சைகை காண்பித்தான். பிரதமனும் புறப்பட்டான் போகலாம் வா என்றான்.

இருவரும் இமாலையத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டனர்.

பிடி ஓட்டம் எவ்வளவு தூரம் நம்மால் ஓட முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் நாம் ஓடிவிட வேண்டும் அதன் பிறகு எப்படியெல்லாம் சுற்றிக்கொண்டு போகனுமோ நாம் போய்விடலாம்.

பிரதமா மலை இருக்கிறது, நமக்கு முழுநிலவு. இப்போது நிலவு நன்றாக தெரிகிறது நாம் அந்த மலையை தாண்டிவிட்டால் அப்படியே மலைகளாக இருக்குமாம் மொத்தம் இமாலயமாம் இது நான் சிறு வயதில் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். ஒருமுறை இங்கே மூலிகை எடுக்கவும் வந்திருக்கிறேன் ஓடிவிடலாம். மலையின் வரை போனால் யாரும் வரமாட்டார்கள் இவ்வளவு தொலைவில் அப்படியே தப்பித்து விடலாம். ஹாம் ஓடு இருவரும் சிரித்துக் கொண்டு ஓடினார்கள்.

மலையின் அருகில் வந்தவுடன் ஏய் போடாமுடியவில்லை. படுத்துவிட்டு காலையில் போகலாமே.

ஆங் இன்னும் சிறிது நேரத்தில் விடிந்தே விடும், . படுக்கப்

போகிறாயா?. மலைக்கு போகிறாயா மலைக்கு அப்புறம் போய்விட்டால் தப்பிவிட்டதுதான் கணக்கு ஒடு வா, வா எழுந்திரு. என்று மெல்ல மெல்லத் தூக்கி மீண்டும் ஓடினார்கள். மலை ஏறத் தொடங்கினார்கள் அப்புறம் மலையின் அப்புறம் இமாலயத்தை நாடி வேகமாக நடந்து சென்றுகொண்டு இருந்தார்கள். வழியும் தேரியாது ஆனால் தெரியாது ,யார் எங்கிருக்கிறார் என்றும் தெரியாது தாங்களாகவே ஒரு தீர்மானம் எடுத்துக் கொண்டு இருவரும் நடக்கத் தொடங்கினர்.

நம்மை எப்படியும் அந்த பெரிய வைத்தியர் புரிந்து கொண்டு அழைப்பார் என்று தங்களுக்குள்ளேயே நம்பிக்கை இந்த சிறு வயதில் அவர்களுக்குள் நம்பிக்கை வளர்ந்தது (இங்கே முக்கிய கருத்து நம்பிக்கை இருந்தால் தெய்வம் நம் அருகில் இருக்கும் என்பதை இந்த இடத்தில் பிரதமா தன் வாழ்க்கையின் மூலம் நமக்கு தெரிவிக்கிறார்.)

அத்தியாயம்:11

யப்பா நாம் எவ்வளவு தூரம் வந்துவிட்டோம்.

ஆமாம் பிரதமா நல்ல தொலைதூரம் வந்துவிட்டேம். இனி நாம் இந்த எல்லையை தாண்டிவிட்டால் போய்விடுவோம்.

ஆமாம் இந்தப்பக்கம் காவல் எல்லாம் இல்லையாடா?.

இமாலயத்தின் பக்கம் காவல் அரசன் போடவில்லை, காடு என்பதாலும் யாரும் வரமாட்டார் என்ற நம்பிக்கை இருக்கலாம்.

பரவாயில்லை இது நமக்கு சாதகமாக அமைந்தது அல்லவா. ஏய் எனக்கு பசிக்கிறது. ஏதாவது கிடைக்கிறதா பார்ப்போமா. சில கிழங்குகள் கிடைக்கின்றன. சுடுகிறான். நல்ல வேளை இந்த தீக்கற்களை எடுத்து வந்தாய் .

பிரதமா இது எப்போதும் வைத்திருப்பேன்.. நமக்கு எதுக்காவது உபயோகமாக இருக்கும் அல்லவாசரி, சரி சாப்பிடலாம் திருஷ்ணு பசி மயக்கத்தில் கிடு,கிடு என்று வாயில் போட்டுக் கொண்டான்.

பிரதமா அப்பொதுதான் தோலையேல்லாம் உரித்து பக்குவமாக வைத்திருக்கிறான். அதற்குள் என்ன அவசரமோ வாயில் போட்டுக் கொண்டாய் தின்றுவிட்டாய்.

பிரதமா சாப்பிடாதே, பிரதமா சாப்பிடாதே. பிரதமா எனக்கு இங்கெல்லாம் ஏரிகிறது. மூச்சடைக்கிறது மூச்ச நிற்கும் போல் இருக்கிறது, மூச்ச விடமுடியலை.

அப்படியா இரு இதோ வருகிறேன் போனான் இலைகள் தேடிப் பார்த்தான் எதுவுமே தனக்கு கிடைக்கவில்லை ஒடிவந்தான் நாடியைப் பிடித்துப் பார்த்தான்.

என்ன பிரதமா என்னால் முடியவில்லை தலை சுற்றுகிறது.

டேய் பேசாமல் இரு. வழக்கம் போல் அவன் வைத்தியத்தில் இருக்கும் போது பேசினால் அவனுக்கு பிடிக்காது. மீண்டும் ஒடினான் அய்யோ இதுக்கு என்ன மருந்து என்று தெரியாதே எனக்கு தேடி,தேடிப் பார்த்தான். சுவாசக்குழாயை அரிக்கிறது, அதை அடைக்கிறது இந்தக் கிழங்கு வேறு எதுவும் அது செய்யவில்லை, என்ன புரியவில்லையே என்ன செய்யலாம் எல்லா இலைகளையும் எடுத்து, எடுத்து மோர்ந்து பார்த்தான். எனக்கு எதுவுமே புரியவில்லையே இவைகள் எதுவும் சரியாகபடும் என்று தெரியவில்லையே... தேடினான்.

பிரதமா எனக்கு மயக்கமே வருகிறது .

சொல்லிக்கொண்டுதானே இருக்கிறாய் இன்னும் மயங்கி விழவில்லையே.

எதையாவது கொடேண்டா.

ஆங் நீ மயங்கி விழு உன்னை காட்டில் விட்டு, விட்டு போகிறேன் தேடி, தேடிப் பார்க்கிறான் ஒன்றும் புரியவில்லை. தாற்காலிகமாக இவனுக்கு ஏதாவது ஒன்று செய்யவேண்டும். குருதேவா அய்யோ எங்கிறிக்கிறீர்களோ தெரியாது வைத்தியமும் எனக்கு புரியவில்லை. ஏதோ ஒன்றை செய்யப் போகிறேன் அது நல்லவிதமாக முடியட்டும் . அடேய் திருஷ்ணு உன் பின்னாடி பெரிய நல்லபாம்பு வந்து கொண்டு இருக்கிறது நல்ல பாம்புடா எழுந்திரு ஓடு.

அய்யோ என்னால் எழுந்து ஒடமுடியாதே.

அய்யோ ஓடிவா அதோ வருகிறது ஓடு.

மெல்லப் பிடித்து எழுந்து ஓடுகிறான். ஹாம் வா, வா நானும் ஓடுகிறேன் ஓடிவா, வேகமாக இவர்கள் ஓடிச் சென்று ஒரு அருவியின் அருகே நிற்கிறார்கள்.

அய்யோ எனக்கு முடியவில்லையடா.

ஆங் இப்போது எப்படி மூச்சவிட்டாய்.

ஆமாம் அங்கு பாம்பு இல்லையா?

இல்லை இதற்கு பேரதிர்ச்சி வைத்தியம் என்பது. எனக்கு வழி தெரியவில்லை இப்படிதான் சொல்லிப் பார்ப்போமே என்று செய்தேன் .(தயவு செய்து யாரும் இந்த முறையை கையாளக் கூடாது.) தண்ணீரில் போய் நிலலுடா, தண்ணி அதிகம் குடி ஏதாவது ஒரு வழி பிறக்கும்.

இவனும் மயங்கியவாறு அப்படியே அருவியில் நின்றான். தண்ணீயும் குடித்தான் மூலிகைகள் கலந்த நீர் ஆகையால் சுவாசம் சற்று சரியாற்று.

ஏய் பிரதமா பரவாயில்லையடா. தண்ணீர் அதிகம் குடித்திவிட்டேனா எனக்கு ஒரு மாதிரியாக இருக்கிறது.

இதோ பாரப்பா நீ எனக்கு லாய்க்கேப்பட மாட்டாய். நான் குருவைத் தேடி கற்றுக் கொண்டு வரும் வரையில் நீ இங்கேயே உட்கார்ந்திரு

அய்யோ நான் தனியாக இருக்க மாட்டேன், ஏதோ நீ இருக்கிறாய் என்ற தைரியத்தில் வந்தேன்.

நான் மட்டும் என்னவாம்? நீ இருக்கிற தைரியத்தில் ஒடிவந்துவிட்டேன். ஆனால் ஒன்று மட்டும் நிச்சயம்டா அவரைப் பார்த்து கற்றுக் கொள்ளாமல் வரமாட்டேன். எதுவே வந்தாலும் சரி என்று சிரித்து நீராட எதிர்புறத்தில் புலி வந்து நின்றது.

பிரதமா அதோ அங்கே பாரேன் .
என்னடா பார்க்க வேண்டும்?.

நீ பாரேன் .

பார்த்தால் புலி வந்து கொண்டு இருந்தது. நீரைக் குடிப்பதற்காக.

அய்யோ புலிடா.

ஆமாம் புலிதான்.

ஆமாம் புலிதான் வரட்டுமே பாவம் அதற்கு தாகமாக இருக்கும் தண்ணீர் குடித்துவிட்டு போகப் போகிறது. அது நம்மை என்ன செய்யப் போகிறது. தாகத்தை தீர்த்துகொண்டு போய்விடும்.

பிரதமா அது என்ன மனுஷனா வந்ததும் தாகத்தை தீர்த்துக் கொண்டு போய்விடுவதற்கு. நம்மை பார்த்து கொஞ்சிவிட்டு

போகுமா. புலி நீரின் அருகில் வந்துவிட்டது.

ஆமாம் வந்துவிட்டது நீர் அருகில்தான் வந்திருக்கிறது. குடித்திவிட்டு போகட்டுமே

அய்யோ புலி தண்ணிரீல் இறங்குகிறது எழுந்திருடா பிடி ஒட்டம். இருவரும் தண்ணிரீல் இருந்து மிக வேகமாக எழுந்து ஓடுகிறார்கள். எதையும் திரும்பி பார்க்காமல் ஓடுகிறார்கள். இப்போது அடர்ந்த மலை காட்டினால் புகுந்துவிட்டார்கள்.

ஆமாம் நாம் இருவரும் நீரில் நின்றே புலி என்று சாதாரணமாக பேசிக் கொண்டிருந்தோமே நமக்கு புத்தி இல்லையா ?.

பிரதமா நமக்கு என்று சொல்லாதே , உனக்கு என்று சொல்லிக் கொள்.

பார்த்தாயா இங்கு வந்தவுடன் நீ என்னை பிரிக்கிறாயே.

நான்தான் அங்கேயே சொன்னேனே நம்மைக் கொஞ்சாது என்று .

ஆமாம் சொன்னாய் ஓட வேண்டும் என்று சொன்னாயா?. அது நீரில் இறங்கும் என்று எனக்கு எப்படி தெரியும் அது நம்மை ஒன்றும் செய்யாது என்று நினேத்தேன். அதனால்தான் சொன்னேன் நம் இருவருமே ஒரு விதமானவர்கள்தான்.

எய் இந்த காடு பார்க்க பயமாக இருக்கிறதடா. பகலா இரவா என்றுகூட இந்தக் காட்டில் தெரியவில்லையடா .

திரிஷ்ணு பயந்தால் ஒன்றும் ஆகாது பயப்படுவதால் ஒன்றும் சாதிக்க முடியாது. தெரியத்தை நாம்தான் வரவழைத்துக் கொள்ள வேண்டும். .

ஓஹோ நீ ரொம்ப தெரியசாலியா?.

நீதான் துணைக்கு இருக்கிறாயே அதுதான் தெரியம்.

அதாவது நீ துணைக்கு இருப்பதால் நான் தெரியசாலிதான் .

யப்பா என்னை நம்பாதே எனக்கு அதிக பயமாக இருக்கிறது.

இதோ பார், யாரோ அவர் எங்கிருக்கிறாரோ தெரியவில்லை. அவர் நம்மை காப்பாற்றுவார் என்ற நம்பிக்கை வைத்துக் கொள்வோம். அவர் துணை இருக்கும் போது நாம் எதுக்கு கவலைப் படவேண்டாம்.

இப்படியே அந்த அடர்த்த காட்டில் நடந்து போய் கொண்டிருந்தனர். அவனுக்கு குருவின் மீது நம்பிக்கை எதுவே வந்தாலும் பார்க்காமல் போக கூடாது பெரியவர் சர்வ சாதாரணாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நம்பி குருவைத் தேடி சென்றுக் கொண்டிருகிறான்.

தனக்கு தெரிந்த இலைகள் எல்லாம் தின்று பசியாறிக் கொண்டு போய்க் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

சரி வியாசரும் யோசித்தார் சற்று சோதித்துதான் பார்க்காலாமே என்று அதிகம் தாடியுடனும் அடையாளமே கண்டு கொள்ளாதபடி ஒரு உருவம் எதிரில் வந்தார் ஏய் யார் நீங்கள் இது என் காடு.

பிரதமா காடுகூட பேசுகிறதடா /

அய்யே காடு இல்லை. ஏதோ ஒரு குருவி கூடு பேசுகிறது. காட்டில் குருவிக் கூடு பெரிசாக இருக்கிறது போல் இருக்கிறது.

என்ன திமிர் உங்களுக்கு? என் காட்டில் வந்து என்னை கேவி செய்கிறீர்களா?.

சரி இதோ பார், யார் நீ நேரடியாக வா .

நான் நேரடியாகத்தான் நிற்கிறேன். நான் யாராக இருந்தால்

உங்களுக்கு என்ன? நீங்கள் ஏன் இங்கு வந்தீர்கள் ?.

அதுசரி காடு என்று இருந்தால் எல்லோரும் தான் வருவார்கள் மிருகம் மட்டும் வசிக்குமா ?.

எய் பிரதமா அதிகம் பேசாதே, அதை பார்த்தால் பயமாக இருக்கிறது . .

இதோ பார் நீ பயம் என்று சொன்னால் எனக்கும் பயம் வந்துவிடும் மவுனமாக இரு .

ஆங் இது என் காடு உங்களை அப்படியே தின்றுவிடுவேன் , ஊதி தள்ளிவிடுவேன் , நெருப்பால் எரிப்பேன் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்வேன் .

சரி குருவிகூண்டே நீ செய்து என்ன லாபமாகப்போகிறது. எங்களை கொன்றுவிட்டு உனக்கு என்ன கிடைக்கப் போகிறது சற்று யோசித்துப் பார் அப்படி எங்களை தின்ன வேண்டுமானால் முதலில் அவனை தின்னு.

எய் பிரதமா என்னடா அநியாயம் என்னை தின்னச் சொல்கிறாயே ?.

அங்கு உதைபட்டதே இங்கு போனால் போகிறது இது வயிறாவது ரொம்பட்டும் போ .

காட்டுக்கு வந்ததும் நீ ரொம்பதான் என்னை அடிக்கடி இப்படி சொல்கிறாய் .

திர்ஷ்ணு அது எப்படி தின்கிறது என்று அதன் வாயெல்லாம் பார்க்கவேண்டும். பிறகு என்னையும் தின்னட்டும் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. பார்த்தால் திருப்தியாக நானும் வருவேன் அல்லவா. அதற்காகத்தான் சொல்கிறேன்.

எய் பிள்ளைகளே என்ன நினைத்துக் கொண்டு பேசிக்

கொண்டு இருக்கிறீர்கள் இதோ பார் காற்றை விட்டு ஊதி தள்ளிவிடுவேன்..

காற்றை விடப் போகிறாயா விடு எங்கு விழுகிறோமோ அங்கிருந்து மீண்டும் வரப்போகிறோம். அவ்வளவுதானே நடத்து உன் வேலையை .

ஏய் சிறுவனே உனக்கு இருந்தாலும் அதிகம் திமிர்தான். இதோ பார் என் வலிமையை .

இரு, இரு உன் வலிமையை எங்களிடம் காட்டுவது நல்லாயில்லை. உனக்கு நாங்கள் சரிசமாம என்று யோசித்துதானே உன் வலிமையை எங்களிடம் நீ காட்டவேண்டும். நீ எவ்வளவு ஊதினால் நாங்கள் எவ்வளவு தொலைவில் விழுவோமோ,அதே போல் நாங்கள் ஊத நீ வர வேண்டும் அல்லவா? அப்போதுதானே போட்டி சரியானதாக இருக்கும் இல்லையில் வீரம் இல்லாதவர்கள் அல்ல அதாவது எனக்கு சமாமானவர்கள் என்று ஊதி நீ என்னத்தை செய்யப் போகிறாய்?.

ஏய் பிரதமா அந்த குருவிக் கண்டு மாட்டிக் கொண்டுவிட்டது அதால் பேசுமுடியவில்லை மெளனமாக இருக்கிறது.

ஆங் அது ஊதப் போகிறது நீ போய் விழப்போகிறாய் அது ஊதும் ஊதவில் நீ புலியின் வாயில் போய் விழப் போகிறாய்.

நான் ஊதப் போகிறேன் .

பார்த்தாயா நான் சொல்லவில்லை ஆங் ஊது நாங்கள் இருவரும் நிற்கிறோம் நீ ஊது. உன்னால் முடிந்ததை நீ பார்த்துக் கொள் .

அடேய் என்ன இது மூலிகைவித்தை என்று நினைத்துக் கொண்டாய?ா. அது ஊதினால் நாம் எங்கோ போய் விடுவோம்.

திரிவிண்ணு நீ என்னை கெட்டியாக பிடித்துக் கொள். போனால் இருவரும் ஒரே வழியில்தான் போய் விழுவோம். கெட்டியாக பிடித்துக் கொண்டான் காட்டில் வாழும் என் குருதேவரே தாங்கள் எங்கிருக்கிறீர்களோ தெரியவில்லை, தங்களிடம் கற்றுக் கொள்ளத்தான் வந்தேன். தாங்கள் இருப்பது உண்மையானால் இந்த குருவிக்கூண்டிடம் இருந்து எங்களை காப்பாற்று. என்று அவரிடமே பிரார்த்தித்தான்

இதோ பாரடா ஊதப் போகிறேன் .

எனக்கு இப்படி பேசுவது பிடிக்காது சட்டென்று வேலையை முடித்துவிடு. ஊத வேண்டுமா ஊதிவிடு. சும்மா ஊதப் போகிறேன், ஊதப் போகிறேன் என்று என்ன அது? கோபம் வந்து நானே ஊன்னை ஊதிவிடுவேன். நீ இருக்கிறாய் குருவிக்கூண்டு மாதிரி. ஊதப்போகிறேன், ஊதப்போகிறேன் என்று.. ஊதுவதில் ஊன் கூடு கலையாமல் இருக்கிறதா பார்.

ஊது, ஊது என்று காற்றை ஊதுகிறார் இவ்விருவரும் இடத்தைவிட்டு நகரவேயில்லை

ஆய் பிரதமா என்ன மாயம் ஏதாவது மூலிகைமீது நின்று கொண்டு இருக்கிறாயா?

அடேய் எப்பப்பார் உனக்கு மூலிகை பையித்தியம்தான் பிடித்திருக்கிறது. இது ஒரு நம்பிக்கை மட்டும்தான் வேறு எதுவும் நான் செய்துவிடவில்லை.

என்ன குருவிக்கூண்டே குரு இருக்கும் வழியை காண்பிக்கிறாயா அல்லது வேறு ஏதாவது செய்யவேண்டுமா?

இல்லை உன்னை தீக்கு இரையாக்கப் போகிறேன்.

இதே பார் ஒன்றில் தோற்றுவிட்டாய். எதற்கு உன் வலிமையை எங்களிடம் காட்டி வீணாக்குகிறாய். வழியை

விடு நாங்கள் போகிறோம் .

முடியாது உன்னை தீயில் போடுவேன்.

பொசுக்கி சாம்பலை தின்னவாப் போகிறாய்?.

ஆ நீ அதிகமாக பேசுகிறாய் இதோ தீயை விட்டார்.

அதே பிரார்தனையில் அப்படியே நின்றான் .. தீ இவ்விருவரையும் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்ன இப்போதாவது வழி விடுகிறாயா .. ?.

சரி நீ எங்கு போகிறாய் ?.

ஏன் துணைக்கு வரப்போகிறாயா ஆங்காங்கே வந்து காற்றும் தீயும் விடப் போகிறாயா?. உன்னை விட பலத்து துணை எங்களுக்கு இருக்கிறது.

யாரது, எங்கே?.

ஆங் எங்கள் மனதினுள் நம்பிக்கை இருக்கிறது, அந்த நம்பிக்கையை நீ ஒன்றும் செய்துவிட முடியாது.

எங்கே போகிறீர்கள் சொல்லுங்கள்?

நான் சொல்லுவேன் வழியை நீ சொல்லுவாயா? அப்படியானால் சொல்கிறேன் உன்னிடம். ஆனால் தப்பான வழி சொல்லி கொடுக்கக் கூடாது.

பிரதமா அது நமக்கு நண்பனாகிவிட்டது இல்லே?.

ஹாம் உனக்கு உணவும் தரும் இரு, நீ வேறே சும்மா இரு.

ஹாம் சொல்.

நான் எங்கள் குருவை தேடிப் போகிறேன்.

யார் அவர்?

மூலிகை வைத்தியராம்.

பெரிதாக சிரிப்பு சிரிக்கிறார். காட்டில் மூலிகை வைத்தியருக்கு என்ன வேலை? எல்லோரையும்விட சிறந்தவர் என்று சொல்கிறாய் அப்படி இருக்க இங்கே என்னப்பா வேலை?.. புத்தி இல்லை உனக்கு, போ குருவிக்கூண்டு உனக்கு புத்தி இல்லை என்று சொல் அவரைத் தேடி வருபவர்களுக்கு மட்டும் தான் சொல்லித் தருவாராம் எல்லோருக்கும் சொல்லி தர மாட்டாராம் .

ஓ அப்படியா? எப்படி இருப்பார் அவர் ?

எனக்கு என்ன தெரியும் .

சரி எங்கிருக்கிறார் அவர்?

எனக்கு என்ன தெரியும் ?.

சரி நீ எங்கு செல்லப் போகிறாய் ?.

எனக்கு என்ன தெரியும் ?.

என்னடா, எது கேட்டாலும் எனக்கு என்ன தெரியும், எனக்கு என்ன தெரியும் என்று கையை விரிக்கிறாய். தெரியாதவன் எப்படியடா இந்த காட்டில் நுழைந்தாய்?.. போ,போ நீ திரும்பி போ அப்படியெல்லாம் இங்கு யாரும் இல்லை எனக்கு தெரிந்தமட்டும் சொல்கிறேன்.

சரி வேறு எந்த காட்டில் இருக்கிறாரா என்று கேள் பிரதமா .

ஏய் நீ வேறு சும்மா இரு. இந்த காட்டில் இல்லையா?.

இல்லை, இல்லை போ.

இந்த காடு எவ்வளவு பெரிது? இந்த காடு முழுவதும் நீ சுற்றி இருக்கிறாயா?.
ஹீம் ஓரளவுக்கு எல்லாம் எனக்கு தெரியும்.

அப்படியானால் நாங்கள் ரொம்ப தொலைவில் இருந்து வருகிறோமே அப்போது நீ என்ன செய்து கொண்டு இருந்தாய்?. அங்கே நீ வந்து பார்க்க வேண்டும் அல்லவா?. அங்கேயே துரத்திவிட்டு இருக்க வேண்டும் அல்லவா?. இவ்வளவு தூரம் வந்த பிறகு நீ என்ன என்னை கேள்வி கேட்பது.

பிரதமா உனக்கு அதிகம் தெரியம் வந்துவிட்டது. அந்த குருவிக் கூண்டு என்ன செய்யப் போகிறதோ தெரியவில்லை.

நம்மை ஒன்றும் செய்யாது. பேசாமல் இரு ஹீம் சொல்லுங்கள் நான் என் குருவைத்தான் பார்க்கப் போகிறேன் இங்கு எங்கோ இருக்கிறார். உன்னால் முடிந்தால் எங்களுக்கு வழி காட்டு நான் திரும்ப மாட்டேன் இது உறுதி.

ஓ! அவரை கண்டுபிடிப்பது அவ்வளவு சுலபமா? இது அடர்ந்த காடும், மலையும் நிறைந்தது. நதி வேறு ஒடுகிறது, இதில் நீ எங்கு போய் பிடிக்கப் போகிறாய்?.

அதைப் பற்றி உனக்கு ஏன் கவலை ?.

உனக்கு அவர் கிடைக்கவில்லை என்றால்?, உன்னை பொய் சொல்லி ஏமாற்றியும் இருக்கலாம் அல்லவா?.

இதோ பார் குருவிக் கூண்டே மனசை மாற்றாதே. நான் இந்த காட்டில் தேடிக் கொண்டே இருப்பேன். வயது போனாலும் பராவாயில்லை என் உயிர் போனாலும் பராவாயில்லை தேடி. அவரைப் பிடித்து அவர் கிடைக்கும் வரையில் நான் சுற்றிக்

கொண்டேதான் இருப்பேன். போதுமா வேறு ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமா ?.

நாட்டில் போய் வேலையைப் பார்ப்பாயா, விட்டுவிட்டு வைத்தியன் அது,இது என்று சொல்லி திரிகிறாயே இந்தக் காட்டில். இது ஒரு பிள்ளைக்கு லட்சணமா ?.

அது சரி குருவிக் கூண்டே நீ என்னவோ பெற்று வளர்த்தவன் போல் கேள்விகள் கேட்கிறாயே. இது எங்கள் இஷ்டம் நாங்கள் போவோம் நீ யார் எங்களை கேட்பதற்கு?.

இதோ பாருங்க நல்லதை யார் சொன்னாலும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இப்போது நீ சொல்வது நல்லது என்று யார் சொன்னார்கள்? நீதான் சொல்லிக் கொள்கிறாய் நாங்கள் குருவை பார்க்காமல் நகரமாட்டோம். அவரைப் பார்த்துவிட்டுதான் நகருவோம்.

சரி உன் பிடிவாதம் உனது, போகத்தான் போகிறாய் அல்லவா ?.

ஆமாம் போகிறேன் உறுதியாகச் சொல்கிறேன் அவர் எனக்கு கிடைப்பார் எனக்கு அந்த நம்பிக்கை மனப்பூர்வமாக வந்துவிட்டது.

எப்படி வந்தது.

அதை நான் உனக்கு சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவர் என்னுடனே இருக்கிறார் நான் புறப்படுகிறேன். வழிவிடு. வாடா நாம் போகலாம். இவர்கள் முன்னே புறப்பட்டு போய்க் கொண்டே இருந்தனர். பின்னால் இருந்த வியாசர் பார்த்து சிரித்தார். குரு எப்போதும் எளிதில் கிடைக்கூடாது, கிடைத்தால் அது மதிப்பு இல்லாமல் போகும் கஷ்டப்பட்டால்தான் குருவின் அருமை தெரியும்.

பிரதமா அதிகம் கஷ்டப்பட்டு விட்டாய் நீ, உன்னை சோதித்துப் பார்த்தேன் மனதில் உறுதியாக நிற்கிறாய். உனது இந்த உறுதியே நாளை எல்லோருக்கும் எடுத்துக் காட்டாக விளங்கட்டும் குருமீது நம்பிக்கையும் உறுதியும் இருக்கவேண்டும். அவரை குறை சொல்பவன் என்றும் நன்றாக இருக்க மாட்டான். குருவை நம்பாதவன் நற்கதியே என்றுமே அடைய மாட்டான். பல ஜென்மங்களுக்கு இந்த பாவம் அவனுக்கு தொடரும். குருவை நிந்திப்பவன் பல பிறப்புகளில் துண்பங்களை எய்துவான். குருவை குறை கூறுவது பாவமாகும். குருமீது நம்பிக்கை வைப்பவன்தான் எதிலும் முன்னேறுவான். எதுவே ஆனாலும் நம் குரு நம்மை காப்பாற்றுவார் என்ற நம்பிக்கை அவனை காப்பாற்றுகிறது. பிரதமா நீ நல்ல சீடன்தான் உனது நம்பிக்கை வீணாகவில்லை குருவை நீ காணப்பட்ட துண்பங்களும் போதுமானவையே வைராக்கியத்தில் நீ சிறந்துவிட்டாய் பிரதமா, நீ சிறந்துவிட்டாய் விரைவில் உன்னை சந்திப்பேன் இன்னும் தூரம் நீ போக வேண்டும்.

அத்தியாயம்: 12

யப்பா ஒருவழியாக இதனிடம் இருந்து தப்பித்தோம்.

ஆமாமடா சரியானது அது. என்னன்னவோ சொல்கிறது.

நீ பயந்து, பயந்து நில்லு எல்லாவற்றிற்கும் நான் பதில் பேசகிறேன்.

பிரதமா நீ பேசகிறாயே என்று நான் இருந்துவிட்டேன் உன்னால் பேச முடியவில்லை என்று வந்துவிட்டால் நான்தானே பேசப் போகிறேன்.

ஆய் இவர் பாரடா அறிவாளி, அறிவின் ஒளி அப்படியே வீசகிறது.

பிரதமா அடிக்கடி நீ என்னை இப்படி கேவி செய்கிறாய் நல்லதல்ல.

நீயும்தான் அடிக்கடி என்னை சொல்கிறாய், அப்படித்தான் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அதற்குள் ஒரு பெரிய பறவை இவர்கள் முன்னால் வந்து நின்றது.

யார் நீங்கள் எங்கே போகிறீர்கள்?.

எங்கிருந்து வருகிறது இந்த குரல் என்று சுற்றி முற்றும் பார்க்கிறார்கள். என்னடா எதுவுமே தெரியவில்லையே.

நான்தான் பேசுகிறேன் என்னைப் பாருங்கள் என்றது பறவை.

என்னடா இந்தக் காட்டில் அதிசயம் பறவைகள் எல்லாம் பேசத்தொடந்குகிறதே !

பிரதமா அப்படி இருக்காது, இங்குதான் உன் குரு இருப்பார் அவர் ஏதாவது ஒரு மூலிகை கொடுத்து பேச வைத்திருப்பார்.

ஆஹா அறிவாளி சற்று வாயை மூடக் கொண்டு வருகிறாயா. அது குருவிக் கூண்டு மாதிரி சற்று வித்தியசமாக இருந்ததா?

பிரதமா நான் பின்னால் நின்று கொள்கிறேன் நீ பேச.

ஆங் இப்போது நீ பேச நான் பேச மாட்டேன் பின்னால் நிற்கிறேன். பிரதமா பின்னால் நின்றான், திருஷ்ணு முன்னால் நின்றான் .

யார் நீங்கள்?

பார்த்தால் தெரியவில்லை இரண்டு பிள்ளைகள் .

எதற்காக வந்திருக்கிறீர்கள்??.

ஆங் இந்த காட்டில் உட்கார்ந்து உணவு உட்கொண்டு போகலாம் என்று..

என்ன திமிர் உனக்கு, கேட்கும் கேள்விக்கு ஒழுங்காக பதில் சொல் என்று கூச்சவிட்டது..

அய்யோ பிரதமா நீயே பேசு இது எப்படியோ கூச்சவிடுகிறது. அது வேறு பறந்து கொத்தினால்? நான் பின்னால் நிற்கிறேன் நீ முன்னால் நின்று கொத்தை வாங்கிக்கொள்.

அதானே பார்த்தேன் அய்யா தெரியமாக நின்று நாலு வார்த்தை பேசவாரா என்று இரண்டு வார்த்தைகள்தான் பேசினீர்கள் ஹீம்.

என்ன நீங்கள் இருவரும் பேசிக் கொள்கிறீர்கள் ?.

ஐயா பறவையாரே தாங்கள் இனத்தில் சிறந்தவர் பறக்கிறீர்கள், பூமியிலும் இருக்கிறீர்கள். இப்போது பேசவும் செய்கிறீர்கள் எல்லாம் நன்றாக இருக்கிறது. எங்களை எப்படியாவது எங்கள் குருவிடம் சேர்த்துவிடுங்கள்.

யார் அவர் எங்கு இருக்கிறார் என்று சொல்லுங்கள்.

பறவையாரே அது தெரிந்தால் நான் எதற்கு சேர்த்துவிடு என்று சொல்லப் போகிறேன் நானே தேடி போயிருக்க மாட்டேனா எங்களுக்குத்தான் தெரியலையே .

ஆமாம் உங்கள் குரு எப்படி இருப்பார்?.

தெரியவில்லையே .

ஏன் நானே உங்கள் குருவாக இருந்தால் ?.

இதுவும் நல்ல கேள்விதான் ஆனால் நிச்சயம் நீங்கள் என் குருவாக இருக்க முடியாது. .

எப்படி சொல்கிறாய் ?.

குருவாக இருந்தால் யார் நீங்கள் என்ற கேள்வியே கேட்க வேண்டாமே, அதற்காகதான் நாங்கள் அலைகிறோம் என்று இது கூடவா தெரியாது.

அது எப்படி தெரியும்? காட்டில் உட்கார்ந்து இருப்பவர் அவரைத் தேடித்தான் வரப்போகிறீர்கள் என்று எப்படி தெரியும்.

ஐயா பறவையாரே மனதை புரிந்துக் கொள்பவர்தான் அவர். இப்படி மறைவாக இருப்பவர் நம்மை புரிந்துக் கொள்வார்.

நீ நன்றாகவே பேசுகிறாய் நான் அவரது தூதுவன் அங்கு அழைத்துக் கொண்டு போகிறேன்.

இவ்வளவு நேரம் யார் என்ன என்று கேட்டாய் பிறகு தூதவன் என்கிறாய். பறவையாரே எங்களுக்கு யார் துணையும் வேண்டாம். அவர் மீது நம்பிக்கை இருக்கிறது. அவரை நேரில் வந்து நான்தான் குரு என்று எங்களை அழைத்து போகட்டும் அதுவரையில் இப்படியெல்லாம் வந்தால் நாங்கள் நம்ப மாட்டோம்

எய் என்னடா அதுதான் அழைத்துப் போகிறேன் என்று சொல்கிறதே நாம் போகலாம்.

அது சரி, அது எங்காவது நம்மை கொண்டு போய்விட்டால் அதை எப்படி நம்புவது?.

என்னடா பிரதமா யாரையாவது நம்பித்தானே போகவேண்டும்?.

இதை நம்ப மாட்டேன் இது எப்படி பேசுகிறது.

நான்தான் சொன்னேனே, குரு மூலிகை கொடுத்து பேச வைத்திருப்பார் என்று நாம் இதை நம்பித்தான் போக வேண்டும்.

நீ வேண்டுமானல் இதை நம்பி போ நான் மாட்டேன் எனக்கு என் குரு வரட்டும் அவரே அழைத்துப் போகட்டும். அதுவரை எந்த ரூபத்தையும் நம்ப மாட்டேன்.

பிரதமா ஒன்று நிச்சயம் நம் மரணம் இந்தக் காட்டில்தான் நேரும்.. சுற்றி,சுற்றி,இந்த காட்டில் வருவோம் வயதாகிவிடும் இப்படியே போய்விடுவோம். நீயும் மருந்தில் சாதிப்பதில்லை நானும் உனக்கு உதவியாளனாக இருக்கப் போவதில்லை எல்லாம் போகப் போகிறது.

இதோ பார் மனதை தளரவிடாதே, நாம் நினைத்தபடி நம் குரு வருவார் எங்கும் நம்மை கைவிட மாட்டார்.

பறவை சிரிக்கிறது பிறகு சொல்கிறது. அதோ தொலைவில் ஒரு குகை தெரிகிறது அது பக்கத்தில் சிறிய அருவி போகும் அந்த குகையின் உள்ளே இருப்பார் அவ்வப்போது நீராடுவார் , உலாத்துவார் தாங்கள் போய் பார்த்து வணங்கிவிட்டு நீங்கள் எதற்கு வந்திருக்கிறீர்கள் என்று சொல்லுங்கள்.

இதோ பார் பறவையாரே நாங்கள் எதற்கு வந்திருக்கிறோம் என்று அவருக்கு தெரிந்ததே. நீ விழியை சொல்லிவிட்டாய் மிக்க நன்றி, நான் என்ன செய்யவேண்டும் என்று சொல் .

எனக்கு ஒன்றும் செய்யவேண்டாம் போய் குருவைப்பார் பிறகு உனக்கே தெரியும் .

இவர்கள் தேடிக்கொண்டே போனார்கள். தொலைதூரம் வந்து விட்டார்கள். அந்த குகை கண்ணுக்கு தெரிகிறதே அன்றி நடக்க, நடக்க அது எட்டியதாக இல்லை.

அட என்னடா இது பார்த்தால் பக்கத்தில் இருப்பது போல்

இருக்கிறது, எவ்வளவுதாரம்தான் நடக்க வேண்டும்?.?

ஆமாம்டா திரிஷ்னு எப்படியும் அவர் அங்கே இருக்கிறார். நாம் எப்படியாவது முயற்சி செய்து போய்விடலாம்.

போடா என்னால் முடியவில்லை

ஏய், ஏய் இந்த ஒருமுறை எனக்காக வந்துவிட்டா, அவ்வளவுதாரம் போய் விடலாம்டா.

இதோ பார் பிரதமா அது மேலே ஏறி நாம் போன பிறகு அவர் இல்லை என்று வைத்துக் கொள் பிறகு யார்டா இறங்கி வருவது?. வேறு இடத்திற்கு எங்கே போவது? அதுவும் அது ஏறவே பயமாக இருக்கிறது எங்கே போய் எப்படி விழுவோமோ என்று பயம்.

கவலைப்படாதே எப்படியாவது போய்விடலாம். அங்கே போய் பார்த்து விடலாம். நமக்கு எப்படியும் அவர் கிடைத்துவிடுவார்.

அப்படி, இப்படி என்று கிட்டே போகிறார்கள் அந்த குகை ஒருவித குகையாக இருக்கிறது. கல்லை பிடித்திக் கொண்டு போக வேண்டும் சிறிது தவறினாலும் அவ்வளவுதான் அது பாதாளத்தில் விழுவேண்டியதுதான்.

வாடா தெரியமாக பிடித்து வாடா கிமே பார்க்காதே பத்திரமாக வா.

பிரதமா நீ பத்திரமாக போ என் உயிர் போனாலும் நீ கவலைப்படாதே நீ மேலே போய் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் பலருக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும்.

திருஷ்னு இந்த நேரத்திலா இதை சொல்ல வேண்டும். பேசாமல் ஏறு.

இதுவரையில் சிரமபட்டு ஏறி வருகிறார்கள்.

திருஷ்ணு மேலே ஏறி வருகிறான், வாயிலில் நிற்கிறான் பிரதமன். மேலே, மேலே முயற்சி செய்து ஏறிக் கொண்டே வரும் போது மன் சரிந்து இரண்டு கைகளும் விட்டது.

தேவா! வைத்திய தலைவா தாங்கள்தான் என்னை காப்பாற்ற வேண்டும் எங்கிருக்கிறீர்கள் என்று உரத்தக் குரலில் கத்துகிறான். யாரோ அவனை அணைத்து அழைத்துவருவது போல் தெரிந்தது. அந்த பேசும் பறவைதான் அப்படியே தூக்கி அழைத்து வந்தது. அது பெரிய பறவையாக ஆயிற்று அதை பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டான்.

யார் நீங்கள்? என்னை காப்பாற்றிய குரு தேவரா நீங்கள்?..

வியாசர் சிரித்துக் கொண்டே அவன் முன் உட்கார்ந்தார். வா பிரதமா உட்கார். நான் உன் குருதான்.

ஐயா இந்த கண்களை எப்போதோ எங்கோ சந்தித்தது போல் இருக்கிறது. நீங்கள் யாரோ பழக்கப்பட்டது போல் இருக்கு.

பிரதமா நான் பழக்கப்பட்டவன்தான் இதில் சந்தேகமே இல்லை. நீயும் மூலிகையை கற்றுக் கொள்கிறாய் அல்லவா? அதே போல் நானும் வைத்தியம் செய்து கொண்டு வருகிறேன் இருவரும் ஒரே ஜாதிதானே இதில் பழக்கம் இருக்கிறது. வேறு ஒன்றும் இல்லையப்பா

ஐயா உங்கள் கருணை வார்த்தைகள் மிகவும் அழகாக இருக்கிறது. உங்களை பார்த்தவுடன் என் மனசுக்குள் என் தந்தையை பார்ப்பது போல் தோன்றுகிறது.

நான் உனக்கு பழக்கப்பட்டவன்தான் இதில் சந்தேகமே இல்லை. பிரதமா அப்படிதான் இருக்கும் வாருங்கள் குகையினுள் நாம் வேறுபுறம் போகலாம். இது ஆபத்தான

இடத்தில் இருக்கிறீர்கள்.

வாடா திருஷ்ணு இவர் தான்டா குரு.

புரிந்து கொண்டேன். எனக்கும் ரொம்ப பிடித்திருக்கிறது அவரை, எவ்வளவு நல்லவர் பார் ஆனால் அந்தவைத்தியார்கள் எப்படியெல்லாம் கொடுமை செய்கிறார்கள்?

இவ்வளவு தூரம் வந்தோம் இன்னும் அதையெல்லாமடா நினைக்க வேண்டும்?. உனக்கு நல்லதே தோன்றாதா இதையெல்லாம் மறந்துவிடு. காட்டினால் நுழைந்தவுடன் நான் எல்லாவற்றையும் மறந்துவிட்டேன். பெற்றோர்கள் உட்பட நாம் வந்தது எதற்காக, யாரை பார்க்க வேண்டும் என்ன கற்றுக் கொள்ளவேண்டும் இவ்வளவுதான் என் மனதில் இருந்தது நீ என்னவோ இதையேல்லாம் பேசுகிறாய்.

என்ன அங்கே நின்று பேசுகிறீர்கள்?. வாருங்கள் உள்ளே வாருங்கள், நாம் போகலாம். நிறைய பேச வேண்டும் வா பிரதமா எல்லாம் கற்றுத் தரேன். உணவருந்தி சற்று ஒய்வெடுத்துக் கொண்டு பிறகு எல்லாம் பேசி நாம் முடிவெடுத்து நாம் பாடத்தை ஆரம்பிப்போம் .

சரி குருதேவா தங்கள் விருப்பபடியே ஆகட்டும்.

அய்யா ரக, ரகமான கல்லை வைத்திருக்கிறீர்கள் சில ஏதோ பச்சை, பச்சையாக இருக்கிறது இதெல்லாம் சாப்பிடவா ?.

ஆமாம் பிரதமா! பச்சை காய்கறிகள், பச்சை இலைகள் இதுதான் இங்கு உணவு.

ஏன் மிருகம் எதுவும் கிடைக்காதா?.

பிரதமா இங்கு அது சாப்பிடக் கூடாது இவைகள்தான் நீ சாப்பிட வேண்டியது. உடல் ஆரோகியத்திற்கும் இதுதான் நலமானது.

பிரதமா வாடா முதலில் சாப்பிடுவோம் பிறகு பேசிக் கொள்ளேன் சாப்பிடுகிறார்கள்.

என்ன எல்லாம் திருப்தியாக முடிந்ததா?.

முடிந்ததைய்யா

சரி சற்று நேரம் ஓய்வெடுங்கள்.

இவர்கள் உணவருந்திவிட்டு ஓய்வெடுக்கிறார்கள். ஓய்வும் முடிந்தது. இவ்வாறு பரிவுடம் இரண்டு தினங்கள் கவனித்துக் கொண்டார். அவர் மனதினுள் தேவி எத்தனை ரிஷிகளுக்கு, காண வருபவர்களுக்கெல்லாம் நீங்கள் இருவரும் நன்றாக உபசரித்து இருக்கிறீர்கள் ஆனால் எனக்கு எவ்வளவு பெருமை தெரியுமா? இப்போ உங்கள் இருவரையும் உட்கார வைத்து நான் உபசரிக்கிறேன் காலமும் பிரிவினையும் தான் வேறு ஆன்மா ஒன்றுதானே. தாயே! எனக்கு தாயும் நீ, மகனும் நீ உன்னை உபசரிக்க நான் தன்யன் ஆனேன். இப்படி ஒரு சந்தர்ப்பம் எனக்கும் கிடைத்தது. யாருக்கும் இது அவ்வளவாக கிடைக்காது. எவ்வளவு மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. எனக்கு உள்ளாம் ஆனந்தத்தில் கூத்தாடுகிறது. அம்மா எனக்கு அகங்காரம் இல்லை, எனக்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்தை கொடுத்தாயே என்ற திருப்தி இருக்கிறது. சந்தோஷம் இருக்கிறது.

என்னய்யா எங்கள் இருவரையும் பார்த்துக் கொண்டே யோசிக்கிறீர்கள்

அது ஒன்றும் இல்லை எவ்வளவு பசியாக வந்திருப்பீர்கள் என்றுபார்த்து யோசித்தேன் நன்றாக கனிகளை உண்டு மகிழ்ந்தீர்கள் இந்த இரண்டு நாட்களும் அல்லவா?

ஆமாம் ஐயா உண்மைதான்.

நீ பேசாமல் இரு நானே பேசுகிறேன் என்று பிரதமா ஆமாம்

ஜியா உண்மைதான் .

என்ன எப்பொழுதும் எதையாவது சொல்லி சண்டை போட்டுக் கொண்டே இருக்கிறீர்கள் ?.

ஜியா இருவருக்கும் சண்டை இல்லை, எங்களுக்குள் இருக்கும் அன்பு .

இருக்கும், இருக்கும் இன்று நேற்றா இருக்கிறது என்று சிரித்தார் .

என்ன சொல்கிறீர்கள் ஜியா என்றான் பிரதமா .

பிரதமா! நீ அவனை பார்த்தது முதல், அவன் உன்னைப் பார்த்தது முதல் இருக்கும் என்று சொன்னேன் .

ஆமாம் ஜியா நாங்கள் சந்தித்தது எல்லாம் உங்களுக்கு தெரியுமா!?

என்ன கேள்வி கேட்கிறாய் பிரதமா, தெரிந்ததால் தானே நம் பேரெல்லாம் சொல்கிறார் .

நீ பேசாமல் இரு, நான் அவரை கேட்கிறேன் அவர் பதில் சொல்லட்டும். சொல்லுங்கள் ஜியா.

ஹாம் உங்களை பற்றி எனக்கு நன்றாகத்தான் தெரியும் .

யோசித்துதான் சொல்கிறீர்கள், இல்லை...

ஆமாம் யோசித்துதான் சொல்கிறேன் உங்களை பற்றி எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

ஜியா இது உண்மையா !

என்னப்பா இது உண்மைதான் பிரதமா.

ஏய் பிரதமா என்ன, என்ன கேட்கப் போகிறாய் நீ? அவரும் நம்மை அனுப்பிவிட்டால் நாம் ஒன்றும் இல்லாமல் போய்விடுவோம் பேசாமல் அவர் சொல்வது கேட்டுக்கொள்.

இதோ பார் எப்போதும் நீ சும்மா இருக்க வேண்டும். அதிகம் நீ பேசாதே அல்லது நீ பேச நான் சும்மா இருக்கிறேன். குறுக்கு கேள்விகள் கேட்காதே எனக்கு பிடிக்காது .

நீ மட்டும் எல்லோரையும் குறுக்கு கேள்விகள் கேட்பாய் அது பரவாயில்லை.

ஆமாம் பரவாயில்லை, போ நான் கேட்பேன் எனக்கு உரிமை இருக்கிறது நான் கேட்பேன் .

அப்படியானால் எனக்கு உண்ணிடத்தில் உரிமை இல்லையா?.

இல்லை போ ,போ இப்போதே வெளியே போ.

என்ன அதற்குள் அங்கே.

ஓன்றுமில்லை ஐயா நாங்கள் அப்படிதான் தாங்கள் சற்று கவனிக்காதீர்கள் .

சிரித்துக் கொண்டார், நல்ல பிள்ளைகள் அப்பா நீங்கள், எப்படியோ சேர்ந்து வந்திருக்கிறீர்கள் அவ்வளவு தூரம்.

ஆங் தாங்கள் தப்பிக்க வேண்டாம் என்ன தெரிகிறதா ?.

நன்றாக தெரிகிறது. நீ என்ன கேட்டாய், நீங்கள் இருவரும் சேர்ந்தது தெரியுமா என்று கேட்டாய் தெரியும் என்றேன், நீங்கள் பிறந்தது, வளர்ந்தது தெரியும் என்றேன்.

அப்படியா!

ஆமாம் .

நீர் நல்லவர்தானே?.

இது என்ன கேள்வி காலமும் நேரமும் பதில் சொல்லும்.
அதற்கு எல்லாம் எனக்கு பெறுமை இல்லை.
நீர் பதில் சொல்லும் நீர் நல்லவர்தானே ?.

சரி ஆமாம் என்று வைத்துக் கொள்வோம்.

அப்படியானால் அவ்வளவு உதைபட்டுக் கொண்டு இருந்தோம், வா பிரதமா என்று என்னை பார்த்து ஒரு முறை வந்து கூப்பிட்டிரோ. சரி அப்போதுதான் கூப்பிடவில்லை ஒப்புக்கொள்கிறேன் காட்டினால் வந்தவுடன் நான் இங்கு தான் இருக்கிறேன் வா என்னுடன் என்று சொன்னீர்களா சரி அப்போது விடுங்கள் புலி வந்தது, அப்போது காப்பாற்றினீர்களா? குருவி கூண்டு வந்தது அப்போது வந்தீர்களா, பறவை பேசியது அப்போது வந்தீர்களா? கடைசியில் மேலிருந்து கீழே விழும் போது என்னை காப்பாற்றி கூப்பிட்டு வந்திருக்கிறீர்கள்.

அப்போதாவது வந்தேனே.

ஆங் அங்குதான் இருக்கிறது, வரவில்லை என்றால் தங்கள் பெயர் கெட்டுப் போய்விடும். இவ்வளவு தொலைவில் வந்திருக்கிறேன் நீர்தான் தள்ளினீர் என்று வந்துவிடும். என்னடா, நீ சொல்வாய் இல்லையா? .

ஆமாம் பிரதமா நான் சொல்வேன்.

அவன் எப்போதும் உனக்கு ஆமாம்தான் சொல்வான், தலையாட்டுவது அவனுக்கு சகஜமாயிற்றே.

பேச்சை மாற்றாதீர்கள் நான் கேட்ட கேள்விக்கு பதில் சொல்லுங்கள், நல்லவராக இருப்பின் ஏன் எனக்கு முன்பே வரக்கூடாது.

பிரதமா நல்ல கேள்வியைத்தான் கேட்டிருக்கிறாய், பதிலை சொல்லட்டுமா விரிவாக சொல்வேன் உனக்கு அது புரியுமா?.

எனக்கு புரியும்படி சொல்லிவிடுங்கள் அவ்வளவுதானே. உங்களுக்குதான் என்னை பற்றி நன்றாக தெரியுமே எனக்கும் இவனுக்கும் புரியனும் இருவருக்கும் புரியும்படி சொல்லிவிடுங்கள்.

பிரதமா இந்த இருவருக்கு அல்ல இந்த ஊர் உலகம் முழுவதும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயம்ப்பா. சொல்கிறேன் கேள். பிறவி அதாவது உனது பிறவி மேவிடத்தில் பிறந்திருக்கிறாய், அப்படியானால் உனது கர்மா பூர்வ ஜென்மத்தில் நல்லவிதமாக அமைந்திருக்கிறது,. அதன்படிதான் உனது பிறப்பும் அமையும். அதன்படி உனக்கு பிறப்பு அமைந்தது, நன்றாக வளர்ந்தாய். எல்லாம் உன் பிறவி பயனின் பலனை எதினாய். பிரதமா எது வேண்டுமானலும் உலகில் சுலபமாக பெற்றுவிடலாம். ஆனால் குருவை பெறுவது இருக்கிறதே அது மிக கடினம். வைத்திய ரீதி குருவாக இருந்தாலும் சரி, ஆன்மீக குருவாக இருந்தாலும் சரி. இரண்டுக்குமே குருவாக அமைந்திருந்தால் அது நாம் செய்த நற்பயனே காரணம். ஒரு குரு அமைவது மிக சிரமப்பா. உன்னை ஒருவரிடம் அனுப்பினார்கள் நீயும் ஆசைப்பட்டு சேவை செய்யவேண்டும் என்று கருதினாய். அதேபோன்று வைத்தியமுறைகள் அனைத்தும் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று இருந்தாய், என்ற செய்தது உனது கர்மவினை அங்கே விளையாடி விட்டது. அடியும் உதையும் பெற்றுக்கொண்டாய்.

இந்த அடியும் உதையும்தான் எனக்கு வைராக்கியமே உற்பத்தியானது, அதுமட்டுமல்ல அங்கு போனதால்தான் இப்படி ஒரு நண்பன் கிடைத்திருக்கிறான்.

நண்பன் அமைவதும் நமது கர்மாவின் பூர்வ பலனை வைத்துதான். அதன்படி உனது பூர்வவெஜன்மத்தில்

சம்பந்தம் இருக்கும். அதே ஆன்மாதான் இங்கே நண்பனாக காத்திருக்கிறது. குருவை அடைய வேண்டுமென்றால் எவ்வளவு சிரமம் என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். நமது பாவங்களை முதலில் நிவர்த்தி செய்து கொள்ள வேண்டும். அதனால் அடியும் உதையும் பட்டுக் கொண்டாய். (மனதுக்குள் சொல்லிக் கொண்டார் தேவி! பாவத்தை அவர்கள் சுமக்கத்தான் உன்னை அவர்கள் அடித்தார்கள் ஆனால் உலக ரீதியாக சொல்லும் போது நான் இப்படிதான் சொல்லவேண்டும். அடியும் பட, மனது பக்குவம் அடைந்தது. என்னை காண வேண்டும் என்ற ஆவலும் வைராக்கியமும் வந்தது. எப்போதும் சிறிய வயதில் கோபமும், வைராக்கியமும் எழும் அது விரைவில் மறைந்தும் விடும். அதன் ரீதியாக பார்க்கும் போது உனது வைராக்கியம் இருக்குமா அல்லது மறையுமா என்று நான் யோசிக்க வேண்டும் அல்லவா? அதனால் நீ காட்டில் தவித்து வந்ததை பார்த்தேன் ஆனால் மன உறுதியுடன் இருந்தாய். ஒரு குருவை அடைய வேண்டுமானல் எவ்வளவு கஷ்டந்கள் வந்தாலும் மன உறுதியுடன் நாம் செயல் பட வேண்டும்.

பிரதமா உலகம் என்பது மாயை. அந்த மாயையில் நம்முடன் வாழ்பவர் குரு ஒருவர்தான். நம்மை அதில் இருந்து விடுபட்டு அழைத்து போகின்றவர் அவர் தான். நல்ல குருவை நம்பி என்றுமே வீணானதில்லை. நீ என்னை நம்பி வைராக்கியத்துடன் காட்டிற்கு வந்தாய். ஆனால் கிழங்கை தின்று அவன் தவித்தான். அந்த நேரம் நீ என்ன நினைத்தாய்? குருவே என்ன செய்வது என்று தெரியாது ஆனால் இதுதான் செய்யப்போகிறேன் கூட இருந்து காப்பாற்றுங்கள் என்று சொன்னாயா இல்லையா?

ஆமாம் நான் மனதில் நினைத்ததுகூட சொல்கிறாரே ஆங் அப்புறம்... தன்னை அறியாமலேயே அவர் அருகில் போய் உட்கார்ந்தான்.

உடனே புன்னகை பூத்தார் உனக்கு ஒன்றும் தெரியாது உனக்கு நான் சொல்லவேண்டுமா! சரி என்று அர்த்தம்

பொதிந்த புன்முறுவலுடன், பிரதமா குருவை நினைத்து எதை செய்தாலும் அது நல்லதுதான் தரும் ஆனால் உனக்கு பரிபூர்ணமாற நம்பிக்கை அவர் மீது இருக்கவேண்டும். அந்த நம்பிக்கையை அவர் காப்பாற்றுவார். அவர் இருக்கிறார் நம்முடன் என்ற வைராக்கியம் அதாவது நம்பிக்கை கலந்த வைராக்கியம் என்று பெயர், அது இருக்க வேண்டும். அந்த நேரத்தில் நீ இப்படியும் நினைத்திருக்கலாம் ஆளையே காணோம் எங்கிருக்கிறார் என்று தெரியாது நாம் பார்த்ததும் இல்லை. எப்படி இருப்பாரோ தெரியாது, அவரை போய் நாம் வணங்கி கேட்கிறோமே இது நியாயமாகுமா அல்லது அவர்தான் வருவாரா? என்றெல்லாம் யோசித்திருக்கலாம்.

பிரதமா சித்தனுக்கு முக்கியம் அதுதான் குரு சிந்தை இருந்தால்தான் அவன் செய்யும் பலன் பலிக்கும். அதே போன்று குரு நம்பிக்கையுடன் செய்த வித்தை பலித்தது. புலியை பார்த்து ஒடினீர்கள், உண்மை. தொட்டதுக் கெல்லாம் குருவை நாம் தொந்திரவு செய்யக்கூடாது நம்மால் முடிந்தவரையில் முயற்சி செய்துவிட்டு பிறகுதான் குருவை அணுக வேண்டும். குருவின் ஆசிர்வாதம் வேண்டும், அது உண்ணிடம் இருக்கிறது என்று புரிந்து கொண்டாய். அதாவது வைத்தியத்தின் மூலம் புரிந்து கொண்டாய். புரிந்து கொண்ட பிறகு எதை, எது நாம் செய்ய வேண்டுமோ அதை நாம் செய்ய வேண்டும். எங்கு எங்கு அவர் தேவையோ, அவசியம் அவர் தேவையாக இருக்கவேண்டும். அந்த நேரத்தில் புலியை விட்டு நீ ஒடி வந்தாய். உனக்கு அகங்காரம் இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். குரு இல்லாமலே நான் காட்டில், இருட்டில் நான் வாழ்ந்தேன் புலியிடம் இருந்து நான் தப்பினேன் எனக்கு தைரியம் வந்துவிட்டது. அவர் இல்லையென்றாலும் என்னால் இருக்க முடியும். நான் எனது என்ற அகங்காரம் உனக்கு இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும்.

குருவிடம் போனவன், நான் எனது என்பதை விட்டு விட வேண்டும். தன்னை பற்றிய சிந்தனையே இருக்கூடாது. தனக்கு மரியாதை, தனக்கு கெளரவம், தன்னை கவனிக்க

வேண்டும், தன் பேச்சு கேட்க வேண்டும் இப்படி தான், தான் என்று ஆங்காங்கே வருகிறது. அந்த தன்னலமற்று குருவை நீ சரணைடைகிறாயா, ஆபத்து வரும் போது அழைக்கிறாயா அல்லது எப்போதுமே உன் குருவை உன் சிந்தனையில் வைத்திருக்கிறாயா, நான் எனது என்று இருப்பவனிடம் குரு எப்போதும் வசிக்கமாட்டார். நாமே குருவினுடையது என்று நினைப்பவரிடம் குரு வசிப்பார். சரி புலியிடம் இருந்து தப்பிப்பது போல் அத்த குருவிக் கூண்டிடம் இருந்து தப்ப போகிறாயா, குருவை நம்புகிறியா, நான், எனது என்ற அகங்காரத்தை அங்கே உபயோகிக்கப் போகிறாயா? என்று பார்த்தேன். நீ என்ன, என்ன சொன்னாய் என்று நன்றாக யோசித்துப் பார், அந்த குருவிக் கூண்டிடம் என்னென்ன சொன்னாய்?. என் குரு இருக்கிறார் அவரை நம்பி காட்டினால் வந்திருக்கிறேன் நிச்சயம் அவர் எனக்கு வழி காட்டுவார். இந்த காட்டில்தான் இருக்கிறார் அவர் எங்களை காப்பார் என்றாய். நீ ஓரிடத்திலுமே நான் என்னை காத்துக் கொள்கிறேன் என்று சொல்லவில்லை அதே போன்று குருவையும் எனக்காக அவர் இருப்பார் என்ற நம்பிக்கை.

பிரதமா சீடனை அவ்வப்போது சோதித்தால் தான் அவனுள் இருக்கும் தான் என்ற அகங்காரம் அடங்கும். அப்படி நீங்கவில்லை என்றால் குருவைவிட்டு நீங்கிப் போவான். போகட்டும் அங்கும் குரு இருப்பார் காப்பாற்றுவார் என்ற நம்பிக்கையில் நீ எல்லாம் பேசினாய் அல்லவா? இவ்வளவு தூரம் நம்மை கஷ்டப்படுத்தும் இந்த குரு அவரைப் பார்க்கத்தான் வேண்டுமா அவர் ஏன் நமக்கு துன்பங்களை தருகிறார், இது நியாயமாகுமா என்றெல்லாம் வரும்போது ஒரு முறையாவது நீ நினைத்தாயா? யோசிக்கவில்லை. இப்போது யோசித்து என்னை கேட்கிறாய், பிரதமா என்னிடம் கேட்பது உரிமை, இப்போது நேராக கேட்கிறாய் தவறில்லை ஆனால் அங்கு பேசி இருந்தால் என்னை தவறு கூறுவது போல் ஆகியிருக்கும் அல்லவா, நேராக கேட்பதும் மற்றவர்களிடம் சொல்வதும் வித்தியாசம் இருக்கு பிரதமா.

நீ குரு மீது நம்பிக்கை வைத்தாய், குறை சொல்லவில்லை,

குருவை குறை சொல்லாதவன்தான் நல்ல சீடன் ஆவான். குருவை குறை சொல்பவனும், பழிக்கிறவனும், தவறாக நினைப்பவனும் ஒருநாளும் பிறவிப் பயண எய்தவன் கிடையாது. பிரதமா நல்ல குருவை குறை சொல்பவனும், நிந்திப்பவனும் நிச்சயம் பல ஜென்மங்கள் பிறந்து அனுபவிப்பான். குருவே கிடைக்காமல் தவித்து திரிவான் பிடிப்பே இல்லாத வாழ்க்கை அவன் கைப்பற்றுவான் பல ஜென்மங்கள் பிடிப்பு இல்லாமல் வாழ்வான். இது குற்றத்திலும் பெரிய குற்றமாகும். குருவை நம்பியவன் பிறவி பயன் கிடைத்து முக்தனாகிறான், குருவை போற்றி கொண்டாடுபவன் நற்கதியை அடைகிறான்.

அடுத்து பிரதமா பறவையை பார்த்தாய் தான்தான் உன் குரு என்றது இல்லை உன் குருவை காட்டுகிறேன் என்னுடன் வா என்றது, நீ என்ன சொன்னாய்? என் குரு, என் குருவாகவே வரட்டும் என்றாய். இப்படியெல்லாம் வந்து அழைக்க வேண்டாம் நேராக வந்து அழைக்கட்டும் நான் அப்போதுதான் போவேன் என்றாய். அதாவது இங்கே என்ன குறிக்கிறது தெரியுமா? பல குருக்கள் தோன்றலாம், பலர் பலதை செய்யலாம் ஆனால் நாம் நாடி வந்தது யார் அவருடன்தான் நம் காலம் செல்ல வேண்டும். மற்றவைகள் தேவையற்றது, அதில் நாம் கவனம் செலுத்தக் கூடாது, என் குரு, என் குருவாகவே வரட்டும் அப்படியென்றால் உனக்கு நம்பிக்கை தளரவில்லை. குரு வருவார் எப்படியும் நம்மை அழைத்துப் போவார் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. நமக்காக குரு காத்திருப்பார் என்று நல்ல எண்ணம் எழுகிறது. நமக்கு என்று ஒருவர் இருக்கிறார் என்பதை உணர்ந்தாய், நாம் பார்க்கவில்லை பேசவில்லையென்றாலும் அவர் நமக்குதான் என்று மனமாற என்னை ஏற்றுக் கொண்டாய். குருவை மனமாற ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அவரை குற்றம் குறை சொல்வதைவிட நாம் அவர் செய்யும் எல்லா செயலுமே சந்தோஷமாக ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அவரை குற்றம், குறை சொல்வதை விட அவர் செய்யும் எல்லாவற்றையும் நாம் சந்தோஷமாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். சோதனையும், சோதனை செய்பவர்தான் நாளை உயரவைக்கப் போகிறார்

என்று கருத வேண்டும். சோதனைக்கு பயந்து ஒடுபவன் எதையும் சாதிக்க மாட்டான் ஆனால் நீ பயப்படவும் இல்லை. சோதனைகளை எல்லாம் கண்டு ஜெயித்து வந்தாய். கடைசியாக உண்மையிலேயே நல்ல உறுதியாகத்தான் இருக்கிறாயா என்று பார்க்க வேண்டும் அல்லவா? உன் நன்பன் கூறினான் அங்கே போய் அவர் இல்லை என்றால் மீண்டும் திரும்ப வேண்டுமே என்றான். இல்லையென்றால் இல்லை தேடுவோம் என்றாய். பிரதமா இதுதானாப்பா முக்கியமான கட்டம் குருவிற்காக தன் சர்ரம் கஷ்டப்படுமே, தன் சர்ரம் வேதனைப்படுமே ஏமாற்றத்தை சந்திக்க வேண்டுமே என்றெல்லாம் கருதாமல் குருவுக்கு செய்கிறோம் இந்த தொண்டு குருவின் தொண்டு, நானே அவரின் உடமையாகும் போது என் சர்ரத்தை பாதுகாப்பது குருவின் கடமை, மற்றவர்கள் கடமை அல்ல, உன் நன்பனின் கடமை அல்ல, அவன் உனக்கு உதவி செய்யக்கூடாது. நீ என்னிடம் சரணடைந்த பிறகு நான்தான் உனக்கு எல்லாம் முறையாக செய்ய வேண்டும். அதை உணர்ந்த நீ என்ன சொன்னாய் பரவாயில்லை போகிறேன் மலை ஏறுகிறேன் இல்லையென்றால் வேறு இடத்தில் தேடுவோம் தேடுவது உறுதிதான் என்றாய்..

உன்னை பற்றியும், உன் சர்ரம் பற்றியும் நினைக்கவில்லை, என்னைக் காண வேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கம் அதுவாக இருந்தது, நமது குருவிற்காக எதையும் தாங்கிக் கொள்கிறேம் என்று நினைத்து ஏறினாய் கடைசியாக உன் முழு சரணாகதி என்னிடத்தில் இருக்கிறாயா, இல்லையா என்றும் ஒரு சோதனை பார்க்க வேண்டும் அல்லவா, உனது முழுமையான சரணாகதி இருக்கிறதா என்று பார்க்கத்தான் வழக்கினாய் மலையில், கை தவறினாய், நன்பன் மேலே இருக்க என்னை காப்பாற்று என்று அவனிடம் கேட்டிருக்கலாம், மகனே இந்த இடத்தில் நீ உயர்ந்து நிற்கிறாய், நன்பனே என்று கூப்பிடாமல், குருவே என்னை காப்பாற்று என்று என்னை கூப்பிட்டாய். எக் காரணத்திலும், எந்நேரத்திலும் எப்பொழுதும், நமக்கு கை கொடுக்கும் தூய ஆன்மா நம் குரு மட்டும்தான். அழைத்ததும் அந்த இறைவன் அந்த குருவின்

வடிவில் வந்து காப்பான் என்று பெரியோர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் பிரதமா ஒன்றை சொல்கிறேன் கேள் மனத்துயமையுடன் பரிபூரணமாக நீ குருவினிடம் சரணடைந்தால்தான் இவை உனக்கு பலிக்கும் மனதில் குருவை தியானிக்காது, பழிப்பதும், கோப்படுவதுமாக இருந்தால் நிச்சயம் இவைகள் பலிக்காது. நன்பனே என்று அழைக்காது என்னை அழைத்தாய் உலகில் யாரும் நிலையானவர்கள் இல்லை. நான், என் நன்பன், என் சரீரம், என்று நினைக்காமல் குருவே இது உங்கள் சரீரம் காப்பாற்றுங்கள் என்று என்னி என்னை அழைத்தாய் காப்பாற்றினேன்.. உன் நன்பன் கேட்டான் அவர் அப்படி நடந்துக் கொள்கிறார் இவர் இப்படி நடந்து சொள்கிறார் என்று. நீ என்ன சொன்னாய் காட்டின் உள் நுழையும் போதே நான் எல்லாவற்றையும் மறந்துவிட்டேன் என்றாய் உண்மை பிரநமா குருவிடம் சரணடையும் போது நமதை பற்றி சிந்திக்க கூடாது, நம்மை பற்றி சிந்திக்க கூடாது குரு தொண்டு சிறந்த தொண்டு, குருவிற்காக எதையும் தியாகம் செய்யலாம். தாய், தந்தை, மனைவி, மக்கள் எல்லாம். அப்படி தியாகம் செய்து குரு தொண்டு செய்தால், அங்கேயும், நற்கதியும் முக்தியும்தான் கிடைக்கும். தியாகம் என்பது சுலபமான சொல்தான் பிரதமா ஆனால் உன்னைப் போல் உறுதியாக இருக்கவேண்டும்.

எல்லாம் மறந்தாய் என்றாய். உண்மைதான் அதை நான் உணர்ந்தேன், வாயில் சொல்லி உள்ளத்தில் எல்லா பந்தங்களையும் வைத்திருப்பார்கள். பிரதமா அது பலனை தராது. விட்டேன் என்றால் விட்டேன் என்று வாழ்வதுதான் சாலச் சிறந்தது.. நான் யாரையும் யோசிக்கவில்லை. குருவும் வைத்தியம்தான் எனக்கு முக்கியம். பிரதமா நாம் எடுத்த பிறப்பின் பலனை நினைத்து நிச்சயம் அடைய வேண்டும், நீ எடுத்த பிறப்பின பயன் என்ன? மருத்துவனாக இருப்பது. அதை நீ அடையத்தானே வேண்டும். சொந்தத்தையும் பந்தத்தையும் நீ நினைத்தால் நமது பிறவின் பயன் பயனற்றதாகிவிடும். நாம் சாதிக்க நினைத்ததை சாதிக்காமல் நடுவிலேயே நின்று விடுவோம். அப்போதுதான் பயமும்,

உடல் நலனும், வெராக்கியமும் எல்லாம் குறையத் தொடங்கும்.

பிரதமா சாதிக்க வேண்டும் என்று புறப்பட்டவுடன் பின்னோக்கி செல்லக் கூடாது சாதித்தே காட்ட வேண்டும் அவன்தான் நல்ல சீடன். யாருக்கும் எதற்க்கும் பயப்படக்கூடாது குருவிற்காகவே வாழ்ந்து அவர் தொண்டே சிறந்தது என்று இருப்பவன் எதைபற்றியும் சிந்திக்க கூடாது. மற்றவர் கேளி செய்கிறார் என்று நினைப்பவன் மகா தவறாகும்.. நாமே நம்மை குருவிடம் ஒப்படைத்த பிறகு நமக்கு மற்றவர்கள் என்று யார் இருக்கிறார்கள். எனக்கு அப்படி யாரும் இல்லை அதனால் எதை பற்றியும் நினையாமல், சிந்தனை முழுவதும் நீ எடுக்க போகும் செயலைத்தான் குறிக்கிறது. மனதில் உறுதி வேண்டும் சாதிக்க வேண்டும் என்று நினைப்பவன்தான் நல்ல சாதனையாளன் (குறிப்பு:- நல்ல சாதனைத்தான் எல்லாவற்றையும் சாதிப்பது இல்லை அது பிடிவாதமாக மாறிவிடும் நல்ல சாதனைகள் குரு தொண்டு, வைத்திய சேவை, நாட்டிற்கு சேவை இப்படி செய்வதெல்லாம் நல்ல சேவை) நாம் வைத்தியம் செய்து சாதிக்க வேண்டும் என்று நினைத்தாய் அதை பின் பற்றியே ஆக வேண்டும் என்று உறுதியாக நின்றாய் அதுவும் உனக்கு ஒரு காரணம். உனது மனது இங்கே வருவதற்கு அதாவது வெராக்கியத்திற்க்கு ஒரு காரணம்..

பிரதமா நல்லவை செய்ய இடையூறு எப்போதும் இருக்கும் ஆனால் நீ செய்வது நல்லது என்று பட்டவுடன் அதை பின்பற்றுவதுதான் நல்லது. யாருக்கும் எதுக்கும் பயப்படுவது அவசியமே இல்லை. (குறிப்பு:- நாம் செய்வது எல்லாம் நல்லது என்று சொல்வது அல்ல குரு சொல்படி நாம் கேட்டு நடப்பதுதான் நல்லது. அந்த குருவை பின்பற்றுகிறோம் என்பது மிக நல்லது அதை பின்பற்றுகிறவன் ஊர், உலகுக்காக பயப்பட வேண்டியதில்லை) பிரதமா மற்றவர்களுக்காக என்று சொல்பவன் கோழைத்தனக்காக வாழ்பவன். நல்ல மனிதன் தன்னலமற்று சேவை செய்பவன் ஊரும் உலகமும் அப்படித்தான் இருக்கும். அதைப்பற்றி கவலைப்படதே நீ போகும் பாதை பார்த்து நடந்து செல், உன்னை நீ குருவிடம்

சரணடைந்து நம்பிக்கையுடனும், மனஉறுதியுடனும் வைராக்கியத்துடனும் வாழ்.

நாட்டில் ஏன் இந்த உலகில் நிச்சயம் பலன் ஏற்படும் பிரதமா இதனால்தான் நான் இப்படியெல்லாம் நான் வராமல் காத்திருந்தேன் புரிகிறதா? .

ஜியா என்று கைகூப்பினான் இவ்வளவு இருக்கா இதற்கு? ஏய் திருங்னு புரிந்ததா உனக்கு ?

ஏதோ புரிந்தது, புரிந்ததா, புரியவில்லையா என்று தெரியவில்லை. உனக்கு?

எனக்கு பாதி புரிந்தது, பாதி புரியவில்லை ஆனால் ஜியா பேசியது மட்டும் அழகாக இருந்தது அவரையே பார்த்து ரசித்துக் கொண்டு இருந்தேன். ஜியா நான் உங்களிடம் தவறாக பேசிவிட்டேனா?

பிரதமா உன் தந்தை சொன்னார் தூய்மை, மேன்மை, முதன்மை என்று மூன்றையும் இப்போது நிருபித்துவிட்டாய் பார்த்தாயா? தூய்மையான இருதயத்தில் என்றும் குருவாசம் செய்வார் அது ஊனக்கு இருக்கிறது. குருவாசம் செய்வதால் நீ மேன்மை அடையப்போகிறாய், பெருந்தன்மை இருப்பதால் நீ மேன்மை அடைகிறாய், மேன்மையாக இருக்கும் நீ அனைவர் நடுவிலும் நீ முதன்மையாகத்தான் திகழ்வாய்., துய உள்ளாம் கொண்டவன், பெருந்தன்மை உடையவன், நம்பிக்கை வைராக்கியம் மிக்கவன், இதுதானப்பா இந்த மூன்றிற்கும் அர்த்தம். உன் தந்தை பெயரை காப்பாற்றிவிட்டாய் ஆமாம் ஜியா என் தந்தை சொல்படிதான் இருப்பேன் என்றும் மாறவே மாட்டேன்.

நல்லது மகனே அப்படிதான் இருக்க வேண்டும் நல்லதையார் சொன்னாலும் ஏற்றுக் கொள்ளலாம் இதில் தவறில்லை ஆனால் கவலைப்படாதே நீ அப்படியே நடந்துக் கொள்.

ஐயா இவ்வளவும் அழகாக பேசினீர்கள் உங்களுக்கு மேலே ஒரு குரு இருக்கிறார? போய் அவரையும் பார்த்துவிட்டு வந்து விடலாமே.

ஓஹோ பிரதமனுக்கு என் வார்த்தை சலித்துவிட்டதோ? வேறு ஒரு குருவை தேடுகிறாயோ?.

பார்த்தீர்களா இவ்வளவு புரிந்து கொண்ட நீங்கள் இந்த சொல்லை புரிந்துக் கொள்ளவில்லையே.

பிரதமா ஞானிகள் உயரத்தான் பார்ப்பார்கள், நடுமட்டத்தில் பார்த்து புரிந்துக் கொள்ள மாட்டார்கள் அது அவசியமற்றது. நீயே சொல்லேன்.

ஐயா உங்கள் குருவைப் பார்த்து எனக்கு இப்படி ஒரு நல்ல குருவை கொடுத்து இருக்கிறீர்களே மிக்க தன்றி என்று செல்லிவிட்டு வரத்தான்.

பிரதமா இதற்குதான் சொன்னேன் ஞானிகள் என்றும் மேல் நோக்கித்தான் பார்ப்பார்கள் நடுவில் எதுவும் யோசிக்க மாட்டார்கள் இது ஒன்றும் இல்லாதது நம்மை படைத்த இறைவன் தான் எல்லோருக்கும் குரு. அதை பார்த்து வணங்கேன். உனக்கு கிடைத்ததைப் பற்றி நீ சந்தோஷப் பட்டுக்கொள் யாருக்கு போய் யார் நன்றி கடன் சொல்வது. பிரதமா இயற்கைக்கு நாம் என்றும் சொல்லக் கூடாதப்பா நாம் இயற்கையில் இருக்கிறோம் என்ற பெருமை நமக்கு இருக்கிறது. அந்த இயற்கையை கட்டிக் காத்து பேணி நாம் நல்ல வகையில் கொண்டு வர வேண்டும் அதுதான் நாம் செய்யும் நன்றிக் கடன் .

ஹீம் எனக்கு சரியாகப் புரியவில்லை என்று தலையைச் சொறிந்தான்.

பிரதமா நான் சொல்வதைக் கேட்டு அதன்படி நீ நடந்து கொண்டாலே என் குருவுக்கு என்ன சொல்ல வேண்டுமோ

அது சொன்னது போல் ஆயிற்று.

இவ்வளவுதானா நான் என்னவோ பெரிசா சொல்கிறீர்கள் என்று நினைத்தேன். இயற்கை அது, இது என்ற வேளாக்கு எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை.

சரி பிரதமா நான் எல்லாம் சொல்லிக் கொடுப்பேன் எனக்கு என்ன தட்கஷணை கொடுப்பாய் ?.

ஆங் என்ன அங்கே மாதிரி நீங்களும் ஆரம்பித்துவிட்டார்களா? என்ன கொண்டு வந்திருக்கிறாய் என்று கேட்க!.

பிரதமா நான் மட்டும் கேட்கக் கூடாதா என்ன? காட்டில் தனியாக இருக்கிறேன்.

அதான் பழங்கள் புலி, குருவிக்கூண்டு என்று பல இருக்கிறதே உன்னைச் சுற்றி... உம்மை. ஐயா அவ்வப்போது உன்னை, உம்மை என்று எல்லாம் வரும் பரவாயில்லையா?.

பிரதமா நாம் மனதால் ஒன்றாகி விட்டால் மரியாதைக்கு அங்கு வேலை இல்லை ஆனால் ஒன்றாகிறோமா, அல்லது அதற்கு தகுதியுடையவர்களா என்று பார்த்துக் கொள். பிறகு மரியாதை கொடுப்பதும், விடுவதும் .

யப்பா ஒரு வார்த்தை சொன்னால் அதற்கும் நிறைய வார்த்தை சொல்கிறீர்கள். நான் தகுதியில்லாதவன். உங்களிடம் கற்றுக்கொள்ள வந்தவன் தான் அதனால் மரியாதை தருகிறேன்..

வியாசர் சிரிக்கிறார், மனதுள்! தேவி உலகத்துக்காக இந்த வேஷம் போட்டுத்தானே ஆக வேண்டும். இல்லையேல் நானை நீ தவறு செய்தவள் என்று உலகம் சொல்லிவிடும், அதற்காகத்தான் அம்மா எல்லோருக்கும் புரியும் வண்ணம் சொன்னேன்..

ஆமாம் அது என்ன தக்கினை? அதுக்கு வரவில்லையே தக்கினை, தாங்கள் சொல்லுங்கள்.

நீ என்ன கொடுப்பாய் என்று சொல்.

எய் என்னடா கொடுப்பது?, நம்மிடம் ஒன்றுமே இல்லை எதைக் கொடுப்பது?.

திருஷ்ணு யோசிக்க வேண்டும் சட்டென்று முடிவெடுத்து விடாதே.

ஹாம் பிரதமா சொல் எனக்கு என்ன தக்கினை தரப் போகிறாய்?.

எய் திருஷ்ணு வா இருவரும் எழுந்து நிற்கிறார்கள் .

ஐயா நாங்கள் இருவருமே உங்களது தக்கினைதான் என்று இருவருமே அவர் காலை பிடிக்கிறார்கள்.

சற்றும் எதிர்பாராத வியாசர் கண் கலங்கினார், தாயே! இது என்ன இது? நீயே எனக்கு தக்கினையாக வருவதா என்ன பாக்கியம் பெற்றிருக்கிறேன் நான். பாகவதத்தில் தெய்வமே வந்து சேவை செய்யும் என்று நான் குறிப்பிட்டதை எனக்கே செய்து காண்பிக்கிறாயா? தாயே மிக்க நன்றியம்மா.

ஐகதாத்ரி: என்ன வியாசரே! அப்டியே கலங்கி நிற்கிறீர்கள் என்ன என் மகள் வேதனைப்பட செய்கிறான்களா?

அம்மா ஐகன்மாதா அவளால் நமக்கு வேதனையா நம்மால் அவளுக்கு வேதனை ஏற்படுகிறது என்று நினைத்துதான் வேதனைப்படுகிறேன். இந்த உலகத்தில் பிறந்து அவள் படும் அவதிகளை பார்க்கும் போது இது நம்மால் வந்த வேதனை அல்லவா? குருவை சரண்டைந்திருக்கிறாள் எப்படியும் இவளுக்கு நான் நல்லதை செய்யத்தான் போகிறேன்.

என்ன வியாசரே மெய் மறந்துவிட்டர்கள் போலிருக்கிறதே?.

அம்மா தாயே ஜகதாத்ரி, வேண்டாம் இந்த விளையாட்டு, நான் மெய்யும் மறக்கவில்லை நம்மால் துன்பப்படுகிறனே என்றுதான் சொன்னேன். உண்மைதானே அது இல்லாமால் நம்மால் இருக்கமுடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். யார் யாரிடம் சரண் அடைவது தெய்வத்திடம் நாம் சரண் அடைவதா? நம்மிடம் தெய்வம் சரண் அடைவதா? இது என்னம்மா விளையாட்டு?. இதில் என்னை ஒரு கருவியாக்கி விட்டாயே.

இவ்விருவரும் காலில் விழுந்தார்கள், பார்க்கிறார்கள் மேலே பார்த்தால் குரு எங்கேயோ பார்த்து பேசிக் கொண்டு இருக்கிறார். இவர்களுக்கு புரியவில்லை சரி காலை பிடித்தபடி அப்படியே இருப்போம் என்று பிரதமன் கை காண்பித்தான். நாம் இப்படியே இருப்போம் அவராக சொல்லட்டும் என்று மீண்டும் காலையே பிடித்து அப்படியே இருந்தார்கள்.

வியாசரே எடுக்கும் பிறப்புகள் எடுக்கிறாள் அதில் துன்பப் படவேண்டும் என்று இருந்தால் துன்பப்படுகிறாள். ஆனால் ஒன்றை சொல்கிறேன் கேளுங்கள் அவளை துன்பப்படுத்துவ பவர்கள் யாரும் நலமாக இருக்கப் போவதில்லை. பாவத்தை அவர்கள்தான் சுமக்கப் போகிறார்கள்.

தாயே! இந்த விளையாட்டு உனக்கு நல்லதுதான் ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரையில் இவளுக்கு ஏன் இந்த துன்பம் என்றுதான் கேட்கிறேன். செய்பவர்களை பற்றி நான் கேட்கவில்லை நற்குணமும் , நல்ல நெறியும் அதே பாங்குடன் வாழும் இவளுக்கு ஏனம்மா இன்னும் கொடுமைகள்?.

வியாசரே! எல்லாம் மறந்து விடாதீர்கள். நடப்பவை எப்படி, எப்படி நடக்க வேண்டுமோ அப்படிதான் நடக்கிறது..

தாயே! நம்மால் அவளுக்கு கொடுமை வரக்கூடாது என்று ஒவ்வொருவரும் நினைத்தால் நல்லதாகுமே

வியாசரே! அவள் பிறந்திருப்பது கலியுகத்தில். தெய்வம் என்று சொன்னாலும் அந்த வாக்கை நம்ப நல்ல மனம் வேண்டும். அந்த நேரம் நம்புவார்கள் அடுத்த நேரம் நம்ப மாட்டார்கள் இதுதான் கலியுகம்.

தாயே இது என்ன சோதனை?

வியாசரே! இது அவருக்கு வந்த சோதனை. எல்லாம் நமது ஆதிசக்தியின் கட்டளைப்படி நடக்கட்டும். ஹீம், ஹீம் இவர்கள் காத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் உங்கள் பாதத்தை பிடித்து எங்கோ மெய்மறந்து போக வேண்டாம்., அவர்களை ஆசிர்வதித்து விடுங்கள் நீங்கள் இப்போது ஞானியல்ல சித்த ஞானி வைத்தியம் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும். நானும் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறேன் ஞான மார்கத்தை எல்லாம் சொல்கிறீர்கள் பெரிய உபதேசமே செய்கிறீர்கள்.

அம்மா அவளை பார்த்ததும் என்ன என்னவோ என் மனதில் இருப்பதை எல்லாம் பேச வேண்டும் என்று தோன்றிற்று எல்லாம் கொட்டுகிறேன்.

வியாசரே! இந்த கலியுகத்தில் ஞானிகளும் சித்தர்களும் பலரும் அவளை சந்தித்து அவரவர் மனதில் உள்ளதை நிச்சயம் சொல்வார்கள், அவளை அவர்கள் புரிந்து கொள்வார்கள். போதுமா?

வியாசரே ஹீம், ஹீம் நடத்துங்கள் எழுப்புங்கள் அவர்களை. இந்த உலகிற்கு, அதாவது நீங்கள் இருக்கும் உலகிற்கு போங்கள். நம்முலகிற்கு வராதீர்கள். இப்போது வந்தால் அவளிடம் உண்மையை உள்ளிவிடப் போகிறீர்கள். இப்போது அல்ல அது தெரிய வேண்டிய காலமே கடைசியில்தான். அதனால் எச்சரிக்கை அதை சொல்லிவிட்டுப் போகத்தான் நான் வந்தேன். வந்ததில் உங்கள் ஞான மார்கத்தில் நானே மயங்கிவிட்டேன். சரி புறப்படுகிறேன் நீங்களும் உங்கள் பணியை பாருங்கள்.

பிரதமா எழுந்திரு, திருஷ்ணு எழுத்திரு ஏன் இப்படியே பிடித்திருக்கிறீர்கள்

அது சரி தாங்கள் எங்கோ மேலே பார்த்துக் கொண்டு இருந்தீர்கள், தங்களைபார்த்தோம் எழுவதா இல்லையா என்று தெரியவில்லை அப்படியே காலை பற்றினோம். நாங்கள் தான் உங்களிடம் சரண்டைந்தோமே தாங்கள் எழு என்று சென்னால்தானே எழு முடியும். இல்லையேல் பெரிதாக அதற்கு ஒன்று சொல்வீர்களே.

சிரித்தார். பிரதமா நன்றாக பேசுகிறாய் நீ. அந்த பேச்சதான் அழகாக இருக்கிறது.

ஐயா தங்களின் அருளால்தான் கிடைத்தது (ஏனெனில் வியாசரின் பாதத்தை பற்றியதால் சற்று மனமும் தூய்மை அடைந்தது)

பிரதமா எல்லாம் நன்மைக்காகத்தான் அப்பா. நீங்கள் உங்களை சரண்டைய வைத்தீர்கள் மிக்க மகிழ்ச்சி

ஆமாம் ஐயா நீங்கள் எல்லா இடத்திலும் என்ன சொன்னீர்கள், குருவிடம் சரண்டை, குருவிடம் சரண்டை என்றுதானே சொன்னீர்கள். அதை நீங்கள் வெளிப்படுத் தினீர்கள், பிறகு என்னிடம் காணிக்கை என்று கேட்கிறீர்கள், அவை யோசிக்கும் போது என்னைதான் காணிக்கையாக கொடுக்க வேண்டும். அதுதான் தக்க சன்மானம். ஒரு குருவுக்கு காணிக்கையாக கொடுக்க வேண்டியது அதுதான் அதை கொடுத்துவிட்டேன். நீங்கள் சொல்லிக் கொடுத்தது எனக்கும் நீங்கள் புரிந்திருக்கிறது .

ஆஹா நன்றாகவே புரிந்து கொண்டிருக்கிறாய். பிரதமா, ஞானியிலும் சிறந்தவன் தான் நீ சரி நாளை முதல் வகுப்புக்கள் தொடங்க வேண்டும் என்ன புரிகிறதா?.

சரி ஐயா.

நிபந்தனைகள் எல்லாம் உண்டு ஞாபகம் இருக்கிறதா?.
நானை நிபந்தனை எல்லாம் போடுவேன்

ஐயா தாங்கள் என்ன சொன்னாலும் அதன் படி நடக்கிறோம்.
தங்களை மீறி என்றும் எதுவும் செய்ய மாட்டோம். இது
உறுதி ஐயா.

சரி போங்கள் இடங்களை எல்லாம் சுற்றி பார்த்துவிட்டு
மகிழ்ந்து விட்டு வாருங்கள் போங்கள், உலாத்துங்கள் இன்று
இதுவரை போதும். நன்றாக யோசித்து உங்களை திருத்திக்
கொள்ளுங்கள் என்ன சரியா?.

சரி ஐயா நாங்கள் போகிறோம் சுற்றி பார்த்துவிட்டு மீண்டும்
வருகிறோம்.

ஐக்தாத்ரி: இன்றைய வகுப்பில் ஞான மார்கத்தை பற்றி
எடுக்கும் போது வியாசரே இருந்து அனைத்தையும்
உபதேசித்து இருக்கிறார். பிறகுதான் நான் வந்தேன்
அதாவது நான் எந்த கட்டடத்தில் வந்தேனோ அதே கட்டடத்தில்
இங்கு வந்து மீதியை தொடர்ந்தேன். வார்த்தைகளிலும்
வித்தியாசத்தை பார்த்திருக்கலாம் நடமாட்டத்திலும்
கவனித்திருந்தால் நல்லது உங்களை எல்லாம் ஆசிர்வதித்து
அவர் புறப்பட்டார்

அத்தியாயம்: 13

என்ன எல்லாம் முடிந்ததா ?.
ஆயிற்று ஐயா .

ஹோம் இனி நம் வகும்பை ஆரம்பிக்கலாமா?.

சொல்லுங்கள் ஐயா, உங்கள் நிபந்தனைகள் சொல்லி
விடுங்கள்.

ஏன் ஒத்து வரவில்லை என்றால் போய்விடுவாயா ?.

அப்படியில்லை. என்ன என்று தெரிந்து கொள்ளலாமே என்றுதான் கேட்டேன்.

சரி உட்கார், இருவரும் உட்காருங்கள் .

உட்கார்ந்தனர். முதல் நிபந்தனை இருவரில் ஒருவருக்குத்தான் கற்றுத் தருவேன், நீங்களே முடிவெடுத்துக் கொள்ளுங்கள் இருவரில் யார் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பது.

ஐயா நிபந்தனைகளை கேட்டு அதன்மீது கேள்விகள் கேட்கலாமா அல்லது பேசாமல் இருந்துவிட வேண்டுமா?.

பிரதமா கேள்வி கேள் முடிந்தால் பதில் சொல்வேன் இல்லையேல் சொல்ல மாட்டேன் இது என் விருப்பம் .

சரிதான்.

நிபந்தனை இரண்டு. நான் கற்றுத் தரும் போது ஒருவர் அதாவது கற்றுக் கொள்பவர் மட்டும் உள்ளே இருக்க வேண்டும். இன்னொருவர் அதோ அங்கே இருக்க வேண்டும். என்று ஒரு இடத்தை காண்பித்தார். உள்ளே என்ன நடந்தாலும் நான் கூப்பிடும் வரை உள்ளே வரக்கூடாது. வெளியே என்ன நடந்தாலும் கற்றுக் கொண்டு இருப்பவர் வெளியே போகக் கூடாது. இது இரண்டாவது நிபந்தனை.

மூன்றாவது, பொருளுக்காகவோ, விரோதத்திற்காகவோ, வைத்தியத்தை கற்றுக் கொள்ளக் கூடாது. அப்படி செய்தால் வைத்தியம் பலிக்காமல் போகும்.

நான்காவது எப்போதும் எந்நேரத்திலும் உதவிக்கு தயாராக இருக்க வேண்டும் அதுதான் நல்ல வைத்தியனுக்கு அழகு.

மருந்துகள் மாற்றிக் கொடுப்பது பிறகு மாற்றுவது புகழுக்காக செய்வது இது எல்லாம் இருக்கக் கூடாது இது ஐந்தாவது நிபந்தனை. ,இந்த ஐந்தையும் கடை பிடிக்க வேண்டும்

ஐயா இந்த ஐந்தையும் இருவருமே கடைப்பிடிக்கிறோம், இதில் என்ன ஒருவருக்கு மட்டும் சொல்லித் தருவேன் என்பது! .இருவருமே கற்றுக் கொண்டால்தானே உலகம் முழுவதும் நன்றாக இருக்கும்.

பிரதமா முன்பே கூறிவிட்டேன் சிலவைகள் என் விருப்பம் என்று. நான் ஒருவருக்குத் தான் சொல்லித் தருவேன் முடிந்தால் இன்னொருவர் மற்றொருவருக்கு சொல்லிக் கொடுக்கட்டும், கற்றுக் கொள்கிறவர் மற்றவருக்கு சொல்லிக் கொடுக்கட்டும் அதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லையே.

சரி ஐயா எங்கள் இருவரில் யார் கற்றுக் கொள்வது என்று யோசித்து வருகிறோம். சற்று அவகாசம் கொடுங்கள்.

தாராளமாக அவகாசம் தருகிறேன். எப்போது வருகிறீர்களோ அப்போது பாடத்தை துவக்கலாம்.

இருவரும் வருகிறார்கள், ஏய் திருஷ்ணு நீ போய் கற்றுக் கொள்ளடா. உனக்குத்தான் மண்ணையில் ஒன்றுமில்லை நீ கற்றுக் கொண்டு எனக்கு கற்றுக் கொடு, அதையே நான் பிடித்துக் கொள்வேன். எனக்கு அந்த சாமர்த்தியம் இருக்கிறது.

பிரதமா !ஆசையாக கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று நீதானே வந்தாய். உன்னை பின் தொடர்ந்து நான் வந்தேன் இப்போது எனக்கு கொடுத்துவிட்டு நீ என்ன செய்யப் போகிறாய்?.

திருஷ்ணு ஒருவருக்குத் தான் கற்று கொடுப்பேன் என்கிறார். நீ கற்றுக் கொள் உன்னிடம் இருந்து நான் கற்றுக் கொள்வேன். எனக்கு அது முடியுமடா இருவரும் பயன் அடையலாம்

அல்லவா?.

பிரதமா எனக்கு எவ்வளவோ உதவிகள் செய்திருக்கிறாய் நீ. நான் உனக்கு உதவியாளாக இருப்பேன். நான் கற்றுக் கொள்ள விரும்பவில்லை. பிரதமா நீயே கற்றுக் கொள் அவ்வப் போது ஒன்று இரண்டு என்று உன்னிடம் இருந்து கற்றுக் கொள்கிறேன். அது போதும் பிரதமா.

இல்லை திருஷ்ணு நீதான் போக வேண்டும் ஏய் போகிறாயா இல்லையா இப்போது இப்படியே பேசிக் கொண்டு போனால் என்ன அர்த்தம்?.

பிரதமா நீதான் போகிறாய் போ உள்ளே என்று திருஷ்ணு கூச்சவிட்டான்.

பிரதமன் இவனையே பார்த்து நின்றான். எனக்கு தேவையா நீயே கற்றுக் கொள்ளலாம் போ.

போ அதிகம் பேசாதே.

சரி போகிறேன் .

பிரதமா நேராக குருவிடம் அதாவது வியாசரிடம் வந்தான்.

என்ன , என்ன தீர்மானித்தீர்கள் யார் கற்றுக் கொள்ளப் போகிறீர்கள்?.

ஐயா நான்தான் கற்றுக் கொள்ளப் போகிறேன்.

மிக்க மகிழ்ச்சி. பிரதமா உனக்கு சொல்லிக் கொடுப்பதில் நான் அளவு கடந்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

கொடுத்தவருக்கே கொடுத்ததைப் பற்றி சொல்லும் போது அதில் ஒரு சந்தோஷமிருக்கிறது.

என்ன சொல்கிறீர்கள் ?.

பிரதமா இது உனக்கு அல்ல இது நானே பேசிக் கொண்டது. அவ்வப் போது அப்படிதான் பேசிக் கொள்வேன் அதேயேல்லாம் நீ பொருட்படுத்தக் கூடாது.

அப்படியானல் இது உனக்கு அல்ல என்று சொல்லிவிட்டு பேசுங்கள் இல்லையேல் என் மண்டை குழம்பியே விடும். உடனே தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை என்றால் என்னால் பொருமையாக இருக்க முடியாது.

சிரிக்கிறார் நல்ல பெண்ணடா நீ.

ஆங் என்ன சொன்னீர்கள் !.

நல்ல பையன் என்று சொல்ல வந்நேன் அது தவறி பெண்ணாகிவிட்டது.

இதோ பாருங்கள் இப்படியெல்லாம் கூப்பிடக் கூடாது ஒழுங்காக பிரதமா என்றே கூப்பிடுங்கள்.

சரி, சரி, சரி அப்படியே செய்கிறேன்.
என்ன நிபந்தனைகள் எல்லாம் ஞாபகம் இருக்கிறதா ?.

இருவரும் தலையாட்டினார்கள், ஹாம் ஞாபகம் இருக்கிறது ஜியா.

ஆங் என்ன சொன்னாய் உன் பேர் திருஷ்ணு வெளியே போ எந்த சப்தம் வந்தாலும் உள்ளே வரக்கூடாது. அதே போன்று பிரதமா கற்றுக் கொள்ளும் போது கவனம் இங்கேதான் இருக்க வேண்டும் வெளியில் எந்த சத்தம் வந்தாலும் போகக் கூடாது.

தெரியும், தெரியும் நிபந்தனை எல்லாம் தெரியும். திருஷ்ணு வெளியே போகிறான் பிரதமன் வந்து உட்காருகிறான்.

பிரதமா இது எப்படி வந்தது இந்த வைத்தியங்கள் என்று தெரிந்து கொள் என்று ஷாகம்பரி யை அப்படியே இங்கு சொல்கிறார்.

ஓஹோ அப்பா ஒருவிதமாக சொன்னார் இப்போது புரிந்து கொண்டேன். யாரோ தேய்வம் இருக்கிறது அது செய்கிறது இல்லையா ?.

சரி அப்படிதான் செய்கிறது என்று வைத்துக் கொள். இயற்கையே செய்கிறது என்று வைத்துக் கொள்.

சரி இந்த சித்தர் என்று சொன்னீர்களே இதன் அர்த்தம் என்ன. எப்படி ?

பிரதமா வைத்தியத்தில் சில சித்து வைத்தியமும் நீ கற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும் அதாவது சித்து வித்தைகள் அதையும் சொல்லித் தருகிறேன்.

சரி ஐயா சொல்லிக் கொடுங்கள் கற்றுக் கொள்கிறேன்.

காலை அதிகாலை நீரில் இறங்கி ஜபம் செய்துவிட்டுதான் மற்ற வேலைகள் செய்ய வேண்டும் அன்றாட வாழ்க்கைகள் தொடங்க வேண்டும் .

நீர் இல்லாத இடத்தில் என்ன செய்வது?.

காலை குளித்துவிட்டு மௌனமாக அமர்ந்து ஜெபம் செய்துவிட்டு பிறகு ஒரு மணி நேரம் பேசக் கூடாது..

ஐயோ இதுதான் எனக்கு சுகமாயிற்றே என்று முகத்தை தடவிக் கொண்டான்.

அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் இதுதான் வைத்திய நியமம்.

சரி ஒரு மணி காலம் பேச மாட்டேன்.

கத்தக் கூடாது.

சரி கத்த மாட்டேன்

ஷசகை காண்பிக்கக் கூடாது.

சரி அதுவும் காண்பிக்க மாட்டேன்.

ஆனால் பிரதமா நீ இப்படி இருப்பது யாருக்கும் தெரியக் கூடாது. இல்லையேல் இது உனக்கு ஆபத்தை விளைவிக்கும்.

நான் மௌனமாக இருப்பது எனக்கே ஆபத்து வருமா?

கண்ணே இப்போது கேட்கிறாய். நீ நேரம் வரும் போது புரிந்து கொள்வாய் எச்சரிக்கையுடன் இருந்து கொள்.

சரி ஐயா தாங்கள் சொல்லாயபடியே கேட்கிறேன்.

பிரதமா அதிகமாக மருந்துகள் உபயோகிப்பதை குறைக்க வேண்டும். உன்னால் முடிந்தவரையில் நீ ஐந்து காற்றை வைத்தே உடம்பை சரி செய்ய வேண்டு.

ஐயா அவர்களுக்கு பிடித்தால் நான் செய்யமுடியும், அவர்கள் அதற்கு வர வேண்டும் அல்லவா, ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும் அல்லவா?.

பிரதமா அதிக மூலிகைகள் உள்ளே போவதும் சரியல்ல. எளியமையானவற்றை எல்லாம் கற்றுக் கொள் இதை மக்களுக்கு பழக்கப்படுத்தி இதையும் செய்யலாம் என்று சொல். அதை ஒரேயடியாக சொன்னால் பிறகு உன்னை வைத்தியன் என்று நம்ப மாட்டார்கள். உடலை பாதிக்காத கஷாயத்தை கொடுத்துவிடு இதையும் சொல்லி அதையும் கொடுத்தால் ஆங் எதையோ கொடுத்தார்கள் என்று நினைப்பார்கள்.

ஓ இப்படி ஏமாற்ற வேண்டுமா ?.

கண்ணா இது ஏமாற்றல் இல்லை, நிச்சயம் ஏமாற்றல் இல்லை. மன நிலை, அவர்களின் மனதிலைக்கு ஏற்றவாறு நாம் நடந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஓ அப்படியா சரி புரிந்து கொள்கிறேன்.

பிரதமா! நீ இப்போது சிறியவன் எல்லாவற்றையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் .ஆனாக்குரிய உபாதைகள், பெண்ணிற்குரிய உபாதைகள் எல்லாம் தெரிந்து கொண்டால்தான் நீ முழு வைத்தியன் ஆவாய்.

ஐயா சொல்லிக் கொடுங்கள் கற்றுக் கொள்கிறேன்.

எல்லாம் உனக்கு பொருமையாக கற்றுத் தருகிறேன். பிரதமா முதலில் உன் உடலை பத்திரமாகவும் ஆரோக்கியமாகவும் வைத்திருக்க வேண்டும். இல்லையேல் அவன் நல்ல வைத்தியன் இல்லை அவனை பார்க்கும் போதே அவன் சரியாக இல்லையென்றால் அவன் உடலே சரியாக இல்லை நம் உடல்மட்டும் எப்படி சரியாக இருக்கும் என்று என்னம் மற்றவர்களுக்கு வரும். அதற்காக நீ உடற்பயிற்சி செய்ய வேண்டும் காலையிலோ, மாலையிலோ உடற்பயிற்சி செய்ய வேண்டும்.

வைத்தியம் கற்றுக் கொள்ள இவ்வளவு தேவைப்படுகிறதா? என் உடலைப் பற்றி என்ன கவலை?.

பிரதமா முதலில் அதுவும் முக்கியமப்பா இந்த உடல் நன்தாக இருந்தா தானே மற்றவர்களுக்கு வைத்தியம் பார்க்க முடியும்?.

ஆமாம் இதுவும் சரியானதுதான்.

சில பயிற்சிகள் உனக்கு சொல்லித் தருகிறேன், அது ஆரோக்கியமாக இருப்பதற்கு போதுமானது அதிகம்

சொல்லித் தர மாட்டேன்.

ஹாம் சொல்லிக் கொடுங்கள்.

ஜபம் செய்ய உட்காரும் போது எல்லாம் பத்மாசனத்தில் தான் உட்கார வேண்டும், நேராக உட்கார வேண்டும் புரிகிறதா?.

சரி ஐயா உட்கார்ந்து அப்படியே செய்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்து ஐந்து வாயுக்களை நாம் உள்ளே வைத்து வெளியே விட வேண்டும் (சுருக்கமாக சொன்னால் பிராண்யாமத்தை சொல்லித் தருகிறார் உள்ளே எப்படி செலுத்த வேண்டும் மீண்டும் எப்படு வெளியே விட வேண்டும் என்று சொல்லித் தருகிறார்) இதை ஜபம் செய்யும் போதும் செய்யலாம் உடற் பயிற்சியின் போதும் செய்யலாம். பிரதமா உடற் பயிற்சி செய்யும் போது எப்போதும் தலைகீழாக நிற்க கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அது முதல் படியாகும் அப்படி நின்று காற்றை உள்ளே இழுத்து வெளியே விட்டு அப்படி 54 முறை செய்ய வேண்டும். தலை கீழாக நின்று செய்ய வேண்டும், இது ரத்த சுத்தியாகும் பிறகு சற்று ஒய்வெடுக்க வேண்டும். ஒய்வெடுப்பது என்றால் படுக்க கூடாது சற்று அங்கேயே அப்படியே நடக்க வேண்டும். அடுத்தபடி பிரதமா இந்த பாதத்தை நன்றாக மூலத்தை மூடியவண்ணம் உட்கார வேண்டும், இந்த பாதத்தை மேலே வைத்து உட்கார வேண்டும், இந்த இரண்டு கரங்களும் இப்படி இருக்க வேண்டும். உடம்பு ஆடக் கூடாது.

அடுத்து பத்மாசனம் போட்டு இந்த வயிற்றை உள்ளே அப்படியே இழுத்துக் கொள்ள வேண்டும் உள்ளே இழுத்துக் கொள்ளும் போது அப்படியே காற்றை இழுத்துக் கொள்ள வேண்டும் மார் பாகங்கள் மேலே இருக்க வேண்டும் தலை நேராக இருக்க வேண்டும். முதுகும் நேராக இருக்க வேண்டும், வயிற்றை உள்ளே இழுக்கவும் மூச்சை உள்ளே இழுத்துக் கொண்டு சிறுது நிமிடங்கள் உள்ளே வைத்து பிறகு வெளியே

விட்டு வயிற்றை பெரிதாக்க வேண்டும் இப்படி இதை செய்து வந்தால் கொழுப்பு சத்துக்கள் வயிற்றில் தங்காமல் போய்விடும். அடுத்து முக்கியமான ஆசனம் நன்றாக படுக்க வேண்டும் கவிழ்ந்து படுத்து ஆமை போன்று தலையை மேலே தூக்கி பின் இரண்டு கால்களை நன்றாக பிடித்துக் கொண்டு வயிறு மட்டும் தரையில் படும்படி அப்படியே ஊஞ்சல் ஆடினால் உடல் வலிகள் போய்விடும். இதுவும் பயிற்சியில் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து கைகளை நேராக வைத்து அவ்வப்போது அசைத்து கைகளுக்கு பயிற்சி தர வேண்டும், (இவைகள் எல்லாம் யோக என்ற பெயரில் புத்தகங்கள் இருக்கிறது) அடுத்தது ஒரு கையை உயர்த்தி இந்த காலை தொட வேண்டும், இந்த காலை உயர்த்தி தொட வேண்டும் அது நின்று கொண்டு குனிந்து செய்ய வேண்டும், இவைகள் செய்தால் உடல் ஆரோக்கியமாக இருப்பார்கள். இதற்கு மேல் வேண்டாம் பிரதமா.இதை நீ தினமும் செய்ய வேண்டும்.

ஆங் இதில் என்ன கஷ்டம் இருக்கிறதோ தெரியாதே.

ஏய் கஷ்டத்தை பார்த்து செய்யக் கூடாது செய்ய வேண்டும் என்ற நியமனம் பார்த்து செய்ய வேண்டும். செய்வதற்கு முன்னால் ஒன்றும் சாப்பிடக் கூடாது. செய்த பிறகு அரை மணி கழித்து பிறகுதான் சாப்பிட வேண்டும். தண்ணீர் குடிக்கவே கூடாது, புரிகிறதா ?.

ஹாம் பாதியில் பசி வந்தால் இவ்வளவு செய்கிறோமே ?.

அதுதான் ஒருமணி நேரம் முன்னாடியே சாப்பிடு என்று சொல்லியிருக்கிறேனே.

ஹாம் சரி பின் பற்றுகிறேன் இதையும் கற்றுக் கொள்கிறேன் அதன்படி இருக்கிறேன்..

ஆம் அது நல்லது. சரி அடுத்து பிரதமா முக்கியமானது

ஒன்றை தெரிந்து கொள், மூன்றே, மூன்றுதான் உடலை பாதிக்கிறது வாதம், பித்தம், கபம், என்று முக்கோணமாக நிற்கிறது. பிரதமா வாதம் என்பது காற்று சம்பந்த சேஷ்டைகள் நமது உடலில் பாதிக்க செய்கிறது.

அது என்ன அப்படி ஒரு காற்று இருக்கிறதா? உலாவுகிறது வாதம் என்று சொல்லி

வாதம் என்பது ஒரு வகையான காற்றை உற்பத்தியாக்குவது அதாவது நமது உடலில் நம் உள்ளே எடுக்கும் காற்றும் வெளியே விடும் காற்றும் இருக்கிறது அல்லவா? உள்ளே எடுக்கும் காற்று சரியாக பரவாமல் நின்றுவிடும் அப்படி நிற்கும் காற்று நரம்புகளை சுற்றிக் கொண்டே வரும். (அதாவது இன்றைய கால கட்டத்தில் ஏர் பப்புல்ஸ் என்று சொல்வார்கள்.) இவை உடலில் ஆங்காங்கே சுற்றிக் கொண்டே வரும், எந்தெந்த இடங்களை சுற்றுகிறதோ ஆங்காங்கே உனக்கு வலிக்கவும் குத்தவும் செய்யும், இதன் உற்பத்தி சில கிழங்குகளிலும், காய்களிலும் இருக்கின்றன.

அதென்ன, அது எப்படி ஜயா?

சொல்கிறேன் கேள். இந்த சில காய்கறிகள், சில கிழங்குகள் உட்கொள்ளும் போது அது வயிற்றில் போய் தங்கி விடுகிறது. அது ஜீரணம் ஆவதில்லை உடனே ஜீரணிக்கும் தன்மை அதுக்கு இல்லை. நமது வயிற்றில் ஒரு வித நீர் சுரக்கும் இந்த கிழங்குகளும், காய்களும் உள்ளே போய் நீரை குடித்து ஒருவித காற்றை உற்பத்தி செய்யும். அந்த காற்று உடலில் பரவ தொடங்குகிறது அது மூலத்தின் மூலமும் வெளி வருகிறது. வெளி வராத காற்று உடலை சுற்றுகிறது சுற்றும் போது ஆங்காங்கே உற்பத்தியாகிறது.

சரி ஜயா இதற்கு மாற்று என்ன இருக்கிறது?

இப்படி சாப்பிடும் வகைகளை ஜீரணிக்கும் வகைகளுடன் சேர்த்து சாப்பிட வேண்டும். வாதம் இது மிகவும்

மோசமானது தங்கி விட்டால் ஆபத்து ஆகிவிடும், அதாவது நடமாடிக் கொண்டு இருந்தால் பிரசினை இல்லை அது ஓர் இடத்தில் தங்கி விட்டால் பிரசினை ஆகிவிடும். இப்படி நாம் உட்கொள்வது வருகிறது என்றால் அது வயிற்றில் தான் இருக்கும். அதற்கு தக்க மூலிகைகள் இருக்கிறது நான் சொல்லித் தருகிறேன். அதன்படி செய்துவிட வேண்டும். அதனால் நம் கவனமே ஜீரணத்தில் இருக்க வேண்டும். முதலில் அளவோடு உட்கொள்வது நல்லது. அதிகம் உட்கொண்டால் இவைகள் ஏற்படத்தான் செய்யும். வயிறு வீங்கிக் கொள்ளும், மார்புகள் வலிக்கும் முதுகுகள் வலிக்கும், கால்கள் இழுக்கும் இவை அனைத்தும் வாதத்தை சேர்ந்ததுதான், குத்தலும் வலியும் அதிகரிக்கும் இதனால் உடலில் ஒருவித அரிப்பும் ஏற்படலாம். இது சில நேரங்களில் மேல் தோலையும் பாதிக்கும், இது எப்படியும் உடலை பாதிக்க செய்துவிடும் ..

அடுத்து வருவது பித்தமாகும் நீரின்மூலம் உபாதை. இந்த பித்தமும் மோசமானது இது வயிற்றில் இருந்துதான் ஆரம்பிக்கும் இதை கவனத்துடன் பார்க்க வேண்டும். இது முழு ஜீரணத்தையே பாதிக்கச் செய்யும், (இந்த காலகட்டத்தில் சொல்வோமே விவர், கிட்னி என்றெல்லாம் இவை எல்லாவற்றையும் பாதிக்க செய்யும்) இந்த பித்த நீர் எங்கு செல்கிறதோ அது பாதிக்கச் செய்யும், பித்த நீர் சுரந்தாலும் உடலில் உஷ்ணம் ஏறிவிடும், வாதத்தால் உஷ்ணம் ஏறாது, பித்த நீரால் ஏறும், அதாவது இப்போது ஜீரம் என்று சொல்வார்கள் அதுதான். இந்த பித்த நீர் நம் வயிற்றில் சுரக்கிறது, இந்த பித்த நீரே ஆபத்தை வினைவிக்கிறது, நம் இரத்தத்திற்கு இரத்த உற்பத்திக்கு போதுமான அளவு இரும்புசத்து எடுத்துக் கொண்ட பிறகுதான் இது அயர்ன், அயோடின் (ஆங்கிலமும் சொல்லி வந்தால் உங்களுக்கு புரியும்) போன்றவைகள் அதிகம் சேர்வதால் பித்த உற்பத்தி ஏற்படுகிறது. நம் இரத்தத்திற்கு தேவையானதை எடுத்துக் கொண்டு மீதம் வெளியேறாமல் அதுநாள்டைவில் பித்தமாக மாறுகிறது. இது வாந்தி, தலைவலி, தலைசுற்றல் சோர்வு, நீரிழிவு, காமாலை,

போற்ற வியாதிகள் உற்பத்தியாகும். இந்த பித்தத்துடன் வாதமும் கலந்தால், வயிற்றில் கட்டிகளை உற்பத்தி செய்யும். அஜீரண கோளாரு, உடலில் உஷ்ணம், கோபம், தள்ளாமை, சர்மத்தில்கோளாறு போன்றவைகள் உற்பத்தியாகின்றன. வாதமும், பித்தமும் கலக்கும் போது, வாந்தி வருவது போல் இருக்கும் ஆனால் வாந்தி வராது. சர்ம நோய் வந்தால் உடலிலும் ஒருவித தூர் நாற்றத்தையும் உற்பத்தி செய்யும், மலம் கழிக்கவும் முடியாமல் அவதிப்பபடுவார்கள், அதாவது இங்கே பித்தமும், வாதமும் ஒன்று சேரும் போது மூலம் ஏற்படும். மல வியாதிகளும் தொடங்குகிறது, எனெனில் ஒவ்வொரு உறுப்பின் பணிகளும் அப்படியே தாமதிக்கிறது. வாதத்தையும், பித்தத்தையும் கவனிக்காமல் விட்டால் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஜீரணத்திற்குறிய உறுப்புக்கள் அனைத்தையுமே பாதிக்க செய்யும்.. சூடு ஏறுகிறது, எனெனில் சூடு தேவைப்படுகிறது. உடம்பில். மேலும் பல வியாதிகள் உற்பத்தியாகிறது வாதத்தையும், பித்தத்தையும் எப்போதும் நமது பிடியில் வைத்திருந்தால் இவைகள் வராது.

அடுத்தது கபம்:- இதுவும் ஒரு முக்கியமான வியாதிதான் நீரினால் உற்பத்தியாவதுதான்..எந்த நீரை குடித்தாலும் உள்ளே கபம் சேராமல் இருக்க வேண்டும், உடம்பில் இரண்டு வகை உள்ளது சீதள உடம்பு என்றும், உஷ்ண உடம்பு என்றும் இருக்கிறது நீரில் குளித்தால் சீதள உடம்புகள் பாதிப்புக்கள் ஏற்படும்.
ஐயா அப்போது குளிக்க கூடாதா அவர்கள்?.

அப்படியல்ல தக்கவாறு வெந்தீர் வைத்து குளிக்க வேண்டும் என்பதுதான், இங்கே குளித்து பழகியவர்களுக்கு ஒன்றும் ஆகாது, பழகாதவர்க்கு இது ஆபத்தை விளைவிக்கும். இதைவிட முக்கிமானது காற்றிலேயே நீர் துளிகள் இருக்கும். நாம் உள் எடுக்கும் இந்த சீதளக் காற்று, அந்த சீதள உடம்பினுள் போகும் போது அது அப்படியே கபமாக மாறிவிடுகிறது. இதை நீர் கோர்த்துக் கொண்டது என்பார்கள், இது அதிகம் நுரையீரலை பாதிக்கும்.

எப்படி ஜியா?

உனக்கு உதாரணம் சொல்ல வேண்டுமானால் மேகம் எப்படி இருக்கிறதோ அதைப் போன்று தான், நீர் கொதித்து மேலே செல்கிறது, மேலே போகப், போக குஞ்சமை ஏற்படுகிறது, அப்படியே மேகமாக மாறுகிறது. அதே போல் தான் இங்கே நாம் உட்கொள்ளும் ஆகாரங்களின் நீர் ஆவிகள் ஜீரணிக்கிறது அது ஆவியாக வெளியே வர வேண்டும். ஒன்று வேர்வையில் வரும் இல்லை நாம் சுவாசிக்கும் சுவாசத்தில் வரும். இந்த சீதள உடம்புக்காரர்களுக்கு அவை வெளியில் வராமல் அங்கேயே அடைத்து விடும், குஞ்சமையாகிவிடுகிறது அது அப்படியே நின்று விடுகிறது இப்படி பட்டவர்கள் சீதள வஸ்துவை சாப்பிடக் கூடாது. இந்த நீர் ஒன்று நுரையீரலில் நின்றுவிடும் இல்லையென்றால் மேலே வந்து புருவத்தில் தலையில் வந்து நின்றுவிடும்.

அப்படியென்றால் உஷ்ணம் இருப்பவர்களுக்கு ஒன்றும் ஆகாது அல்லவா?.

பிரதமா அப்படியல்ல இடம் முக்கியமானது நாம் எங்கிருக்கிறோம், அங்கே சீதோஷ்ண நிலை என்ன? அது இந்த உடலுடன் ஒத்துப் போகிறதா? இவைகளைப் பார்க்க வேண்டும். அடுத்தபடி நாம் உண்ணும் உணவு நம் உடலில் ஒத்துப் போகிறதா என்று யோசிக்க வேண்டும். ஏனெனில் சில உணவுகள் உடனுக்குடன் உட்கொள்வதால் அதிகமாக சில சீதளத்தையும் உற்பத்தி செய்யும், அதற்குரிய உஷ்ணம் உடலிலும் இல்லாமல் இருக்கலாம். இந்த சீதளம் மிகவும் கொடியது, இவை முதலில் எலும்புகளை பாதிக்கும், நுரையீரலில் உள்ள எலும்புகள் அனைத்தும் பாதிக்ப்படும். இந்த சீதளத்தின் மூலம் ஒரு ரகமான கிருமி உற்பத்தியாகும். அந்த கிருமிகள் நமது எலும்புகளை தின்னத் தொடங்கும் இது அதிகரிக்க, அதிகரிக்க ஆள் மெலிந்தும் போவார். ஆகாரம் நிறைய கொடுத்து வந்தால் சரியாகிவிடும், இல்லையேல் வாதமும், பித்தமும் இதனுடன் சேர்ந்துவிடும், இங்கே

கபம் கட்டி இருப்பதால் சரியாக உணவு சாப்பிடமுடியாது. அப்படி சாப்பிட முடியாததால் அடுத்து வாதம், பித்தம் என்று ஒவ்வொருவராக உள்ளே நுழைகிறார்கள்.

மூன்றும் சகோதரர்கள் ஒன்று போனால் இருவரை அழைத்து வந்துவிடுவார்கள். இந்த கபத்தினால் செவிகள் பாதிக்கப்படலாம், கண்கள் பாதிக்கப்படலாம், சுவாசப்பை பாதிக்கப்படலாம், நுரையீரல்கள் பாதிக்கப்படலாம், பித்தத்தினால் கீழே உள்ளவைகள் கபத்தினால் மேல் பாகம் உடல் முழுவதும் வாதம், அதனால் நாம் முதலில் நாடியைப் படித்து எது கபமா? பித்தமா? வாதமா என்று அதற்கு ஏற்றார் போல் பரிசோதித்து மூலிகையை கொடுக்கவேண்டும்.

இவைகளால் மட்டும் தான் நோய் வருமா? இல்லை வேறு ஏதாவது இருக்கிறதா?

பிரதமா மற்றும் இயற்கையால் உடலில் சில பாதிப்புக்கள் நேரும் தான் நேராது என்று சொல்ல முடியாது. அவையும் நாம் கவனிக்கத்தானே போகிறோம், அதாவது நான் சொல்லத்தான் போகிறேன். ஆனால் பிரதமா இவைகளில் முக்கியமானதே இவை மூன்றுதான் அதிக வியாதியை தரக்கூடியது. மனிதனுக்கு நல்ல காற்று சுவாசம் எப்போதும் இருக்கவேண்டும், வாயால் அடிக்கடி சுவாசிப்பவர்கள் இருதயக்கோளாரை எற்படுத்தச் செய்யும் அதாவது போதுமான காற்று சில நேரங்களில் அதிகம் வருகிறது, சில நேரங்களில் குறைவாக வருகிறது, போதுமான காற்று அந்த இருதயத்துக்கு வருவதில்லை, அதனால் இரவில் இவர்கள் தூங்கும் போது ஒருவிதமான சப்தத்துடன் தூங்குவார்கள், இது காற்று சுவாசப் பை சரியாக திரந்து மூடாததே ஆகும். அவசரமாக காற்று உள்ளே போவதும், அவசரமாக வெளியே வருவதும், சுவாசப்பைக்கு ஒருவித அதிர்ச்சியைத் தருகிறது. அந்த அதிர்வுதான் ஒருவித சப்தத்தை உற்பத்தி செய்கிறது, சுவாசத்தை சரிசெய்து கொண்டால் இந்த சப்தம் நீங்கிவிடும். அதாவது இந்த சுவாசக் குழாய் நல்ல மூச்சடன் இருந்தால் போதும். இதற்கு வைத்தியமே பயிற்சிதான் முக்கியமானது,

இவர்கள் தங்களையும் அறியாமல் வாயில் மூச்சு வாங்குவதும், விடுவதுமாக இருப்பார்கள், பேசும் போதும் சரி, முக்கை அவ்வளவாக உபயோகிக்க மாட்டார்கள், இதனால்தான் இந்த தொல்லை ஏற்படுகிறது, அதனால்தான் உனக்கு சொன்னேன் காலையில் பிராண்யாமம் செய்துவிடு என்று.

பிரதமா எப்போதும் மூக்கால் மட்டுமே மூச்சுவிட வேண்டும், வாயை உபயோகித்துக் மூச்சுவிடக் கூடாது அது நன்மை பயக்காது, தீமைதான் விளைவிக்கும். சில நேரங்களில் வாதமும் ஏற்பட வாய்புக்கள் உண்டு, அதனால் நம் விடும் மூச்சு எப்போதும் மூக்கினால்தான் இருக்க வேண்டும் படுப்பதற்கு முன்னால் நன்றாக கைகளை நீட்டி வைத்துக் கொண்டு தலையணை எதுவும் இல்லாமல் சரிசமமாக படுத்துக் கொண்டு ஒரு ஐந்து நிமிடமாவது எந்த சிந்தனையும் இல்லாமல் மௌனமாக மூச்சை மட்டும் சுலப மூச்சு விட வேண்டும். இந்த மூச்சு நாபியில் இருந்து வெளியில் வரவேண்டும்..

பிரதமா மூச்சுக் காற்று நாபியில் இருந்து இழுத்துக் கொண்டால் தான் நமக்கு போதுமான சத்து ஏற்படும், ஆனால் யாரும் அப்படி யோசித்து செய்வதில்லை, செயல்படுவதில்லை இப்படி ஐந்து நிமிடம் சுவாசத்தை நல்லவிதமாக விட்டுவிட்டு , எழுந்து இரண்டு, மூன்று நிமிடங்கள் நடந்துவிட்டு, அதாவது ஒருமருந்தைச் சொல்கிறார், ஓமத்தை சிறிதளவு எடுத்து மெல்லிய சூடில் வறுக்க வேண்டும் லேசாக வறுத்துவிட்டு, வறுத்த ஓமத்தை வாயில் போட்டுக் கொண்டு தின்ன வேண்டும், அது ஜீரனத்திற்கும் நல்லது , சுவாசத்திற்கும் நல்லது, பிறகு ஒரே ஒரு டம்ளர் தண்ணீர் குடிக்க வேண்டும், நீர் குடித்தால் குறட்டை வராது என்று பலர் நினைக்கிறார்கள், ஆனால் உண்மையில் அதிகம் ஏற்படும். அந்த நீரையும் மெல்ல, மெல்ல குடிக்க வேண்டும், குடித்துவிட்டு உடனே படுக்கக் கூடாது அப்படியே இரண்டு , மூன்று நிமிடம் முழு சுவாசத்தை விட்டு நடக்க வேண்டும். நடந்துவிட்டு பிறகு . இப்படி படுத்தால் இரவில் வரும் சப்தம் நீங்கும்.

இதே தன்மை புதினா என்று சொல்லப்படும் இலை இருக்கிறது அல்லவா, அந்த புதினா இலையும் சாப்பிடலாம், ஓமவள்ளி இலை சாப்பிடலாம் இவை வறுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை இலையை பறித்து தின்றாலேயே குணமாகும். ஓமவள்ளி இலை, புதினா இலை, சாப்பிட்டால் நன்று, அதற்கு இவ்வளவு வைத்து சாப்பிடவும் கூடாது, ஓமவள்ளி இலை சற்று பெரிதாக இருக்கும் இரண்டு இலை போதும், புதினா இலை 10 இலையாவது இருக்க வேண்டும். இவை செய்து வந்தால் நல்ல குணத்தை காண்பிக்கும், சப்தம் குறைந்து வந்தால் இரண்டு மூன்று நாட்கள் பார்க்க வேண்டும், நன்றாக குறைந்து விட்டு இருந்தால் மருந்தை நிறுத்திவிட்டு மற்றவைகளை பழக்கப் படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இப்படி செய்தால் உடலில் ஆரோக்யமும் வரும், சப்தமும் நீங்கும். பிரதமா இதுவரையில் நான் சொல்லிக் கொடுத்தது எல்லாம் ஒரு முறை எனக்கு சொல். நீ என்ன புரிந்து கொண்டிருக்கிறாய் என்பதை பார்க்கிறேன். பார்த்துவிட்டு உனக்கு புரிந்து விட்டிருந்தால் மேலே தொடருவேன், புரியவில்லை என்றால் இதையே எடுக்கிறேன்.

அத்தியாயம்: 14

பிரத்தமா எல்லாம் நன்றாகத்தான் புரிந்து கொண்டு வருகிறாய்.

ஐயா எல்லாம் தங்களது அருள்தான் தாங்கள் எனக்கு சொல்லிக் கொடுக்கும் விதமே நன்றாக புரிகிறது.

பிரத்தமா எவை எவைகளுக்கு என்னென்ன மூலிகைகள் என்று காண்பித்தேன்.

ஆமாம் ஐயா மூலிகை என்கிறீர் ஏதோ எடுக்கிறீர் பச்சிலையைக் காண்பிக்கிறீர் பார்த்தால் அப்போது பறித்த இலைபோல் தெரிகிறது, எல்லாம் நிமிடத்தில் தங்களுக்கு

எப்படி கிடைக்கிறது?

முதலிலேயே சொல்லியிருக்கிறேன் இது மாதிரி கேள்விகள் எல்லாம் என்னை கேட்கக் கூடாது என்று.

சரி,சரி கோபிக்க வேண்டாம் புரிந்து கொள்கிறேன்.

பிரத்தமா இந்த இலைகளை பற்றியும் நீ நன்றாக தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் இலை, தண்டு, வேர், பூ, காய், கனி, விதை இந்த ஏழு உள்ளது இந்த ஏழு இல்லாமல் பட்டை, காந்தம், தாள் போன்றவைகளும் உள்ளது.

பிரத்தமா எனக்கு பயமாக உள்ளது உடனே வேளியே வாயேன். பிரத்தமா ஆபத்தில் சிக்கி இருக்கிறேன் வாயேன், என்னை காப்பாற்று பிரத்தமா என்ற குரல் வெளியில் இருந்து வந்தது.

சொல்லுங்கள் ஜயா இவை என்னென்ன என்பதை.

அதாவது சில மரங்களில் ஒவ்வொரு மரத்திலும், ஒவ்வொரு பொருட்கள் உபயோகமாக இருக்கலாம். அல்லது இரண்டு பொருட்கள் உபயோகமாக இருக்கலாம் அல்லது 4 பொருட்களும் உபயோகமாக இருக்கலாம், 7ம் உபயோகமாக இருக்கலாம் இதுதான் மரமோ, செடியோ இதன் குணதிசயங்கள்.

ஜயா மரத்தில் என்ன குணம் இருக்கிறதோ அந்த குணம்தானே பூவுக்கோ, காய்க்கோ வரும்!..

இல்லை பிரதமா வராது அதற்கு காரணம் இருக்கிறது. முதலில் நாம் வேரை எடுத்துக் கொள்வோம் வேர் பூமியில் பதிகிறது வேரின் பகுதிகள் எல்லாம் முத்து, முத்தாக வேர்க்கிறது.அவைகள் மண்ணில் கலக்கிறது, மண்ணில் உள்ள சத்து இதனுள் கலக்கிறது, ஆனால் மேலே போகும் ஆகாரத்தை குறைத்து அனுப்பும். சத்துக்களை தானே

வைத்துக் கொள்ளும். உதாரணமாக கிழங்குகள் பார்க்கிறோம் அடியில் இருந்து வருகிறது அதாவது சத்துக்களை பூமியின் அடியிலேயே வைத்துக் கொள்கிறது. அந்த பூமியின் நிலை மாற்றம் பனி, வெயில், மழை, காலங்கள் மாறுவதால் பூமியின் நிலைகள் மாறுகிறது. அதன்படி வேர் நிலையும் பக்குவப்பட்டு, சரியாக மாற்றிக் கொள்கிறது. அந்த வேரில் நல்ல மருந்துகள் உற்பத்தியாகலாம், நல்ல மருந்துக்கு பயனாகும், நிறைய வேர்கள் உபயோகப்படுகிறது. இதைப் போன்று சில தண்டில் வைத்துக் கொள்கிறது, பூமியில் இருந்து வரும் சத்து மற்றும் சீதோஷனத்தால் வரும் சத்து இந்த சத்தை தான் சேகரித்து வைத்துக் கொள்கிறது அதனால் நமக்கு தண்டு உபயோகப்படுகிறது. இலைகள், பூக்கள், காய்கள், கனிகள், விதைகள், இந்த விதத்தில்தான் நடக்கிறது.

பிரத்தமா நீ வரவே இல்லை நான் செத்துவிடப் போகிறேன்.

வியாசர் மவுனமாக பிரத்தமனை பார்த்தார்.

பிரத்தமன் தொடங்கினான் ஜயா இதைப்பற்றி சரியாக விளக்குங்களேன். வேர், இலை, தண்டுகள் வெவ்வேறு உபயோகப்படுத்துகிறோம் உண்மை. பூக்கள் உபயோகப்படுத்துகிறோம், வேரில் இருந்து வரும் சத்துதான் பூக்களும், மேலும் சில செடிகளுக்கு பூக்கள் இருக்கிறதா அதன் நிலை என்ன? சற்று தெளிவாக்கினால்...

புரிகிறது உன் கேள்வி பிரத்தமா எல்லாமே ஒரு வியாதிக்கு குணமாகாது. அதைப்போன்று எல்லாமே அவ்வளவு சத்து உள்ளதா, கிடையாது. பிரத்தமா ஒவ்வொரு வியாதிக்கும், வியாதியின் குணாதிசயத்தை புரிந்து கொள்ள வேண்டும். உதாரணத்திற்கு ஒரு வியாதி இருக்கிறது அந்த வியாதியின் குணாதிசயத்தை படித்துக் கொள், அதாவது புரிந்து கொள், எடுத்த எடுப்பில் வைத்தியத்தை தொடங்காதே அது பலிதம் ஏற்படாது முதலில் வியாதியை புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்தெந்த எண்ணிக்கை, இந்தெந்த வியாதி நாடியில் குறிக்கிறது, என்று சொல்கிறார். பிரத்தமா

கைகளிலும் நரம்புகள் இருக்கின்றன, நரம்புகளின் நுனியில் வந்து திரும்புகின்றன கால்களிலும் இருக்கின்றன, இதற்கு ஆரோக்கிய சக்கரங்கள் என்று சொல்லுவார்கள். நாயியிலும் அதே போன்று இருக்கின்றது, மூளையிலும் அதைப் போன்று இருக்கின்றது. முதுகெலும்பின் கீழும் இருக்கிறது, இருதயத்திலும் அவை இருக்கின்றது, இந்த சக்கரத்தை நீங்கு புரிந்து கொள்ள வேண்டும், கவனமாக கேள். பிரத்தமா, உணவு ஆராய்ச்சியில் இத்தனாவது நாடி இருந்தால் இந்த சக்கரத்தில் இந்த கோளாறு ஏற்படும், நாம் வேண்டுமானால் உதாரணம் சொல்லாம் நாடிதுடிப்பு இருக்கனும் என்று சொல்கிறோம் அந்த 80 இருந்தால் இரத்த அழுத்தத்தில் கோளாறு இருக்கிறது முதலில் இருதய சக்கரம் பார்க்க வேண்டும் பிறகு நாபி சக்கரத்தை யோசிக்க வேண்டும், வாதம், பித்தம், கபம், இந்த மூன்றில் எவை இருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும், இதனால் இருதயசக்கரம் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இவை அனைத்தும் உதாரணம் இப்படி நாம் சரியான முறையில் யோசிக்க வேண்டும். இந்த மருந்து உடலில் எப்படி ஒத்துக் கொள்ளும், எப்படி தாக்கு பிடிக்கும், ஒருவனுக்கு அதிக அளவு கொடுத்துவிட்டால் ஆபத்து வந்துவிடும். பிரத்தமா, உயிரே போய்விடும். நாம் அதுவும் செய்யக் கூடாது குறைந்த அளவில் கொடுத்தால் வியாதி போகாமலும் இருந்துவிடும், அதனால் உடலின் பலம் எவ்வளவு என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஐயா அந்த உடலின் பலத்தை எப்படி கண்டுக் கொள்வது?

பிரத்தமா அவையும் நாடிக் கணக்கில் உள்ளது, அந்த நாடி கணக்கை பிடித்து பார்த்தால் உடலில் பலம் இருக்கிறதா இல்லையா என்று தெரிந்துவிடும். குறைந்த பட்சம் 10,20,பேர் பார்த்தாலே இந்த உடலில் இருக்கு, இல்லை என்று புரிந்து கொள்ளலாம். பிரத்தமா வைத்தியம் செய்ய, செய்யத்தான் அனுபவம் ஏற்படும், இதை படித்துக் கொண்டுவிட்டால் போதாது. மனிதனின் ஒவ்வொரு உடலிலும் வித்தியாசம் இருக்கிறது எல்லாமே வித்தியாசமாக போகும் இது

இப்படிதான் என்று யாராலும் நிர்ணயிக்க முடியாது. இடம், சீதோதங்ன நிலை மனிதனின் உடலின் அமைப்பு, முதாதையர்க்கு இருந்த வியாதிகள், இப்படியெல்லாம் பார்க்க வேண்டிவருகிறது.

ஓஹோ இவ்வளவு இருக்கிறதா இதில்!.

ஹாம் அதெல்லாமும் சொல்லித் தருகிறேன் நன்றாக புரிந்து கொள். எவை, எவை எப்படி இருக்கும் என்று சொல்லி தருகிறார்.

ஐயா இவைகளை புரிந்து கொண்டேன்.

பிரத்தமா புரிந்து கொண்டால் மட்டும் போதாது. இதே நிலை பூவில் உள்ளதா, தண்டில் உள்ளதா, வேரில் உள்ளதா, என்று ஆலோசிக்க வேண்டும், ஆராய்ச்சி செய்த பிறகு இந்த உடலுக்கு இது சரியானதென்று கொடுக்க வேண்டும்.

ஐயா அவ்வளவு நாட்கள் கழித்து கொடுத்தால் வியாதி வந்தவர் போய் சேர்ந்துவிடுவார் அல்லவா? அதை ஆராய்ந்து, இதை ஆராய்ந்து எப்படி கொடுப்பது?

பிரத்தமா இந்தெந்த வியாதிக்கு இந்தெந்த மருந்து என்று காண்பித்து கொடுத்திருக்கிறேன் அல்லவா? இதை வைத்துக் கொண்டுதான் செயல் படவேண்டும். முதலில் அதிகம் கொடுக்காதே, குறைத்து கொடு, பார்த்து புரிந்து கொண்டு செயலில் இறங்க வேண்டும்ப்பா. இவைகள் அன்றாட வாழ்க்கையில்தான் நடத்தி முடித்துக் கொள்ள வேண்டும். அதாவது கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் இவை, இவைகளுக்கு என்று உனக்கு தெரியும். வியாதி இதுதானா என்று நீதான் கண்டுபிடித்துக் கொள்ள வேண்டும், இவை இல்லை என்று சந்தேகத்தில் வந்தால் முதலில் உள்ள மருந்தைக் கொடுத்துவிட வேண்டும். வாதம் இல்லை பித்தம் என்று வைத்துக் கொள், சரி ஒரு சந்தேகத்திற்கு வந்தாலும் முதலில் வாதத்திற்கு கொடுத்தாலும் பிறகு பித்தத்திற்கு

மாற்றி கொடுத்துவிட வேண்டும். பொறுமையாக இருந்து ஆராய்ந்துதான் கொடுக்க வேண்டும். அவசரப்பட்டு மருந்துகளை கொடுத்து விடாதே.

பிரத்தமா சில நம்மைக் கொண்டே வைத்தியம் செய்து கொள்ளலாம். நாம் சான்று இல்லாமல், மூலிகை என்று இல்லாமல் நாமே வைத்தியம் செய்து கொள்ளலாம், பிரத்தமா நமது உடலிலும் எதிர்ப்பு சக்திகள் இருக்கின்றன. நமக்கு எப்படி என்று தெரியாது, உடல் அதை உபயோகித்துக் கொள்ளும், அப்படி உபோகித்துக் கொள்ளும். படியவில்லை என்ற நிலைக்கு வருகிறது அப்போதுதான் உடம்பு படுக்கையில் விழுகிறது, சிவற்றை நாம் தற்காலிகமாகவும் செய்து கொள்ளலாம், அவைகள் நல்ல பலனைத் தரும். பிரத்தமா கூடியவரையில் மூலிகைகள் உபயோகிப்பதை நிறுத்து, பச்சிலைகள் மருந்துகள் உபயோகிப்பதை நிறுத்து. உடலை பயிற்சியாலும், நல்ல விதத்தாலுமே கொண்டு வரவேண்டும்.

பிரத்தமா காலையில் எழுந்ததும், வாயை முதலில் நன்றாக அலசிக் கொள்ள வேண்டும். அது இல்லாமல் பேசுவதோ, செயல்படுவதோ நல்லது அல்ல, உடலின் ஆரோக்கியம் கெடும், எழுந்தவுடன் யாருடனும் பேசாதே உன் வாயின் மூலம் வரும் துர்நாற்றம், கிருமிகள் மற்றவர்களை பாதிக்கும்.

ஐயோ எழுந்தவுடன் மௌனமாக இருக்கமுடியாதே.

என்ன பிரத்தமா இது இரண்டு நிமிடம் ஆகாது, போய் வாயை சுத்தம் செய்து கொள், பிறகு சிறிது வெது, வெதுப்பான நீரை தொண்டையில் வைத்து அதை உருட்டி துப்ப வேண்டும்.

இது எதற்கு செய்ய வேண்டும் ?.

ஆங் முன்பு சொல்லியிருக்கிறேனே தூங்கியபிறகு சத்தம் வருகிறது என்று அது இதுவும் நிறுத்தும் உனது சவாசப்பை சுத்தமாகிறது, அடைப்புகள் இல்லாமல் சுத்தமாக இருக்கும்.

காலையில் எழுந்து இதையும் செய்து இரவில் அதையும் செய்தால் சத்தம் வராது, வெந்நீர் அதிகம் சூடாக இருக்க கூடாது, (இது என்னுடைய கருத்து ஃப்பிளில் வைக்கும் நீர் சத்தமாக குடிக்க கூடாது, அது உடலுக்கு நல்லதல்ல) அப்படி செய்தால் பிரத்தமா அடைச்சல் இருக்காது சத்தமாக இருக்கும் கபம் இருந்தால் வெளியில் வந்துவிடும், சளிக்கு நாம் இடமே தராமல் வைக்கலாம், அதனால் எழுந்தவுடன் அப்படி செய்ய வேண்டும். அடுத்து குளிக்கும் போது தலை முதல் கால் வரை சத்தம் செய்து கொள்ள வேண்டும். (எல்லோரும் கடலைமாவு சிறந்தது என்று நினைப்பார்கள் ஆனால் சில காலம்தான் சிறந்தது, அதாவது 20 நாள், 40நாள், என்று தேய்க்கலாம் தினமும் உபயோகித்தால் நமது சருமம் வறண்டு காணப்படும். அதிகம் உபயோகிப்பது தப்பாகும், அவர் சொல்வது இன்றைய காலத்தில் பூந்திக்கொட்டை, சீயக்காய், இவை பொடியாக்கி வைத்துக் கொண்டு, பூந்திக் கொட்டை, சீயக்காய், செம்பருத்தி பூ, அடுக்கு செம்பருத்தி இலை, வெந்தியம், ரோஜப்புவை வெது வெதுப்பான நீரில் போட்டு பக்குவப் படுத்தி இலையை காயவைத்து உபயோகிப்பது என்பது வேறு விதம், அது சரியாகாது அதற்கு பதில் இப்படி செய்தால் நல்லது, கொஞ்சம் வெட்டி வேர், 2 சொட்டு சந்தன தைலம், இவைகளையெல்லாம் ஒன்றாக வைத்து அரைத்து கல்லில்தான் அரைக்க வேண்டும் இதனுடன் மல்லிப்பூ இருந்தால் போட்டுக் கொள்ளலாம், செம்பருத்தி பூ, மல்லிப்பூ கிடைக்கவில்லை என்றாலும் வெந்தியம், சீயக்காய் (குறைவாக இருக்க வேண்டும்) பூந்திக் கொட்டை (அதிகமாக இருக்க வேண்டும், அதிகம் சீயக்காய் உபயோகித்தாலும் சருமத்திற்கு நல்லது அல்ல) இதில் கஸ்தூரி மஞ்சள் கிடைத்தால் சேர்த்துக் கொள்ளலாம், 4 அல்லது 5சொட்டு தேங்காய் எண்ணெய் விட்டு இவை நன்றாக கலந்து, உருண்டையாக்கிக் கொண்டு எப்போது வேண்டுமோ அப்போது எடுத்து தேய்த்தால் சருமத்திற்கு ஒன்றுமே வராது.

பிரத்தமா கால், கை நக இடுக்குகள் நன்றாக தேய்த்துக் குளிக்க வேண்டும், தொடை, அக்குள், இடுக்கு இவை

எப்போதும் சுத்தமாக இருக்க வேண்டும், வியாதியின் பிறப்பிடமே அங்குதான் அதனால் இவைகளை சுத்தப் படுத்திக் கொள். அதே போன்று மூலம், பிறப்புகுறி இவைகளும் சுத்தப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும், கண்களை நீரில் விட்டு கண்ணை சுத்தப் படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். தலை, காது, கழுத்து எல்லாவற்றையும் சுத்தப்படுத்திக் கொள். நன்றாக குளித்த பிறகு உடலை ஒத்தி எடுக்கவும், ஈரம் இருந்தாலும் அதை ஒத்திதான் எடுக்க வேண்டும், அழுத்தக் கூடாது, முகத்தை எப்போதும் கீழ் நோக்கி தேய்க்க கூடாது, அப்படி தேய்த்தால் முதுமை தன்மை விரைவில் வந்துவிடும். நம் உடலில் தேய்க்கும் போது மேல் தோக்கிதான் தேய்க்க வேண்டும் சருமத்துக்கு நல்லதல்ல. ஒருமுறைதான்,சதை,, நரம்பு இவை நீவிதான் விடவேண்டும். குளித்துவிட்டு ஐப்மோ, உடற்பயிற்சியோ செய்ய வேண்டும், செய்துவிட்டு 1 மணி கழித்து நீராகாரம் எடுக்கவும். பிரத்தமா நீர்தான் முதலில் உள்ளே போக வேண்டும்,. இதில் சிறந்தது பால் என்று சொல்லப்படுகிறது, காரணம், பிரத்தமா எலும்புகள்தான் இரத்தத்தின் உற்பத்தி ஸ்தலம், இந்த எலும்புகளுக்கு தக்கபடி சத்துக்கள் போக வேண்டும். உண்ணும் உணவில் சத்துக்கள் இருக்கிறது, ஆனால் அதில் முதன்மையானது வெறும் வயிற்றில் பாலைக் குடிக்கும் போது அதன் சத்து முழுவதுமாக உடலில் போய் சேருகிறது. உடற்பயிற்சி செய்தவுடன், இந்த பாலைக் குடிக்கும்போது உடனே எலும்புகளுக்கு தக்கவாறு சத்துகள் கிடைத்துவிடுகிறது, பசு மாட்டுப் பால் மிகவும் சிறந்தது.

ஐயா இதையெல்லாம் நாங்கள் வைத்தியமாக கொடுப்போம் ஆனால் குடித்தது இல்லையே?

பிரத்தமா இனி குடிக்க ஆரம்பிக்கிறாய்,(அன்று முதல்தான் பாலை தினமும் குடுக்க வேண்டும் என்று தெரிந்தது), அதுவரையில் மருந்து பொருளாகத்தான் இருந்தது, அதே போன்றுதான் நம் உணவில் காய்களும், கனிகளும், விதைகளும் சேர்ந்தாக இருக்க வேண்டும். .

ஹாம் சரி அப்படியே செய்கிறோம்.

எந்த பொருளையும் எந்த உணவையும் தீயவைத்து தின்பது உடலுக்கு நல்லதல்ல. கிழங்குகளை தீய வைக்கலாம் காய்களை தீயவைக்க கூடாது. வேகும் பதம் அரையாக இருக்க வேண்டும், முழுவதுமாக இருக்க கூடாது, சத்து உடலில் வராது, சில காய்களுக்கு வேகும் போது நீர் எடுக்க வேண்டும், சில காய்களுக்கு நீர் அப்படியே இருக்க வேண்டும், இப்படி செய்தால் உடம்புக்கு வலு ஏற்படும்.

பிரத்தமா பாலைக் குடித்த பிறகு சற்று அப்படியே உலாத்தவும், பிறகு ஐந்து நிமிடம் உட்கார வேண்டும். மெளனமாக, யாருடனும் எதையும் பேசாதே, எதையும் சிந்திக்காதே மெளனமாக உட்கார்.

ஐயா அன்று நிறைய நேரம் சொன்னார் போல் இருக்கிறதே.

அது உனக்கு, இது பொதுவானவர்களுக்கு,..
சரி,சரி..

உட்கார்ந்த பிறகு நம் பணிகளைத் தொடங்குவோம், ஏதாவது ஒரு ஆகாரம் கிழங்கோ, எதுவோ, ஒன்று தின்றுவிட்டு, ஆகாரத்து முடித்துக் கொண்டு வேலையில் இறங்கு. பிரத்தமா கூடியமானவரை மாமிசங்களை வைத்தியன் தவிர்கலாம், மந்தப் புத்தியும், கொழுப்பு சக்தியும் உடலில் ஏறும், சோம்பலும் அதிகேறும் அதனால் தவிர்ப்பது நல்லது

அப்படியானால் வைத்தியத்திற்கு உபயோகிக்கிறார்களே?

கூடியமானவரையில் அதுவும் தவிர்ப்பது நல்லதுதான், ஒரு ஜீவனைக் கொன்று நாம் வாழ வேண்டுமா, சற்று யோசித்துப் பார்.

ஆமாம் ஐயா இந்த ஒரு கேள்வி முன்பே இருந்தது, வைத்தியத்திற்கு ஒப்புக் கொள்ள மாட்டோம் ஆனால்

சாப்பிடுவதற்கு ஒப்புக் கொள்வேன், ஏன்யூ என் மனது அப்படியிருக்கிறது?

என்ன பிரத்தமா உன் மனது உனக்குதானே தெரியும்?

ஆங் இதுதானே வேண்டாம் என்பது. என்னை விட உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும் அல்லவா? சொல்லுங்கள் நான் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். வைத்தியத்திற்கு ஒப்புக் கொள்ள மாட்டேன், தின்பதற்க்கு ஒப்புக் கொள்வேன் எனக்கு இது புரியவில்லை..

பிரத்தமா நீ வைத்தியன் என்ற முறையில் பார்க்கும் போது அனாவசியமாக ஒரு ஜீவன் கொல்லப்பட்டு, மறு ஜீவனைக் காப்பாற்ற வேண்டுமா என்று நினைக்கிறாய். அது வைத்திய ரீதியாக வைத்தியன் நினைப்பது, சரியானதுதான், மனுஷ ரீதியாகப் பார்க்கும் போது என் வயிறு காய்கிறது அதற்காக தின்கிறேன் வேறு வழியில்லை தின்கிறாய், இங்கே சுயநலம் வருகிறது, அதை விட்டுவிடு. பிரத்தமா சுயநலம் உனக்கு எப்போதும் இருக்க கூடாது.

அப்படியானல் நான் அவைகளை சாப்பிடக் கூடாதா?

வேண்டாமே இலைகள், கனிகள், காய்கள், எவ்வளவோ கிடைக்கிறது, அவையெல்லாம் உபயோகியேன் ரகங்கள் செய்து உண்டுக் கொள்.

சத்து ஏற்படுமா?

பிரத்தமா இவைகளிலும் சத்து இருக்கிறது, இறைவன் நமக்கு அதற்காகத்தான் கொடுத்திருக்கிறான், அதாவது அந்த இயற்க்கை. இதில் சத்து இல்லை என்று யார் சொன்னார்கள், பிரத்தமா ஒரு ஜீவனைக் கொன்று அப்படியாவது இந்த ஜீவன் வாழ வேண்டுமா, நாம் செய்யும் அக்கிரமங்களுக்கு நாமே தீனி போட்டுக் கொள்ள வேண்டுமா, யோசித்துப் பார்.

ஜயா நானும் இங்கு வந்து நீண்ட நாட்கள் ஆகிவிட்டது, அதெல்லாம் தின்னவில்லையே. (அதாவது இப்போதைக்கு இரண்டு வருடக் காலமாகிவிட்டது இங்கு வந்து).

நல்லது பிரத்தமா அப்படியே இருந்து கொள்.

பார்கிறேன் முயற்சி செய்கிறேன்.

முயற்சி அல்ல நீ செய்ய வேண்டும், ஒரு வைத்தியன் இவைகளை தின்பது நல்லதல்ல புரிகிறதா பிரத்தமா ஆகையால் ஆகாரம் சற்று குறைவாக இருக்க வேண்டும், வயிறு முழுக்க தின்னாதே, தின்னக் கூடாது, எல்லாம் முடித்த பிறகு நல்ல உச்சிகாலத்தில் முழு வயிறு உட்கொள், எப்போதும் உண்ட பிறகு படுக்காதே, உண்ட மயக்கம் தொண்டனுக்கும் உண்டு இதன் அர்த்தம் இறைவனை அவன் திருநாமங்களையும் அவனது காட்சியும், தரிசனமும் கண்டு மகிழ்ந்து உண்டேன், மயக்கம் என்பது எல்லாம் கண்டு ரசித்தேன், இனி உலகத்தில் கண்டு ரசிக்க ஒன்றுமில்லை, நான் அந்த ஆனந்தத்திலேயே வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறேன், இந்த தொண்டன் இனி உலகத்தில் பார்க்க ஒன்றுமில்லை என்பது பொருள் .

சாப்பிட்டவுடன் சற்று நடக்கவும், 10 நிமிடமாவது நட, உறங்கக் கூடாது. பிரத்தமா அப்படி உறங்கினால் உண்ட உணவு அதிக கொழுப்பு சத்தை அதிகரித்து செய்துவிடும், அதனால் பாதிப்புகள் ஏற்படும் நாம் உண்ட பிறகு படுக்ககூடாது.

சரி ஜயா.

சிறுது நேரம் பொறுத்து ஒரு அரைமணி காலம் படுக்கலாம். அதுவும் இளம் வாலிபர்கள் முக்கியமாக படுப்பதை தவிர்க்கவும். இது உடலின் ஆரோக்யத்தை கெடுக்கும். இது என் வாக்கு.

ஜியா ஏன் நாங்கள் படுக்கூடாது, வயதானவர்கள் படுக்கலாம் என்று கூறுகிறீர்கள்?

பிரத்தமா இன்னும் அந்த பாடம் வரவில்லை முக்கியமாக அந்த பாடம் வருவேன். அப்போது சொல்லித் தருகிறேன்.

சரி

சிந்திக்காதே, மதியம் படுக்காவிட்டாலும் ஒரு இடத்தில் உட்கார்ந்துக் கொள் ஓய்வாக இரு ஆணால் சிந்திக்காதே, மனதை சிந்திக்க வைக்காதே அமைதியாக வைத்துக் கொள்..

ஏன்யா அப்போது ஆராய்ச்சிகள் செய்து கொள்ளலாமா?

தாராளமாக செய்யலாம்.. வேறு சிந்தனை இருக்க கூடாது. நல்லவை மீது இருக்கலாம் தப்பில்லை .கண்டபடி நீ சிந்தனை செய்யக் கூடாது.

சரி ஜியா அப்போது மத்தியான நேரங்களில் நான் ஆராய்ச்சியை வைத்துக் கொள்கிறேன்.

என்ன பிரத்தமன் இப்போதே ஆராய்ச்சி செய்யத் தொடந்கிவிட்டாரோ?

ஜியா ஒரு பேச்சுக்கு சொன்னேன் அவ்வளவுதான். நானும் என் நேரங்களை எல்லாம் சரி செய்துக் கொள்ள வேண்டும் அல்லவா?

ஹாம், ஹாம், ஆகட்டு,ஆகட்டும் சரி செய்து கொள்ளப்பா.

சரி அப்புறம்?.

பிரத்தமா மீண்டும் குளியல், மாலை சூரிய அஸ்தமனத்திற்க்குள் குளிக்க வேண்டும், குளித்துவிட்டு உன்னால் முடிந்தால் உடற்

பயிற்சி இல்லையேல் மெளனமாங இரு. சற்று உலாவு, ஏதாவது ஒன்றை செய், பராவாயில்லை இது உன் விருப்பம்.

இவ்வளவும் செய்துவிட்டு பிறகு என் விருப்பம் என்ன இருக்கிறது. சரி அப்படியே இருந்துவிட்டு போகிறோம்.

அடுத்து சூரியன் அஸ்தமனம் ஆனவுடன் உணவை உட் கொள்ள வேண்டும், அஸ்தமிக்கும் சமயத்தில் எதையும் உட் கொள்ளாதே, சந்தியா நேரத்தில் உட்கொள்வது வியாதியை தரும். அதே போன்று பிரத்தமா மாலையிலும் சற்று உலாத்திவிட்டு சந்திரனையும் ரசித்து உலாவலாம், இயற்கைகளை எல்லாம் ரசிக்கலாம், மாலையில் இயற்கைகளை ரசிப்பது அவசியமகும்.

என் ஜியா எதற்கு மாலையில் மட்டும் பார்க்க வேண்டும்?

நான் இன்னும் அந்த பாடம் வரவில்லை, வரும் போது சொல்கிறேன், இப்போது என்ன சொல்கிறேனோ அதைக் கேளேன்.

சரி சொல்லுங்கள்

10 மணி அளவில் (ஜகதாத்ரி: அதாவது அவர் நேரம் சொல்லவில்லை நான் உங்களுக்கு பரியும்படி டைமை சொல்கிறேன் இரவில் 10 மணி அளவு) அதற்கு முன்னாலோ சிறிதளவு மீண்டும் பால் குடிக்க வேண்டும்.

அது சரி எங்கெல்லாம் கிடைக்கிறதோ இல்லையோ என்ன செய்வது?

கிடைத்தால் குடி இல்லையேல் விட்டுவிடு என்ன நிபந்தனையா என்ன? குடித்தால் நல்லது என்று சொன்னேன் இரவிலும் உண்ட பிறகு படுக்கூடாது, சற்று நடமாட வேண்டும், நடமாடிவிட்டு படுத்து உறங்க வேண்டும். முறைகள் சொல்லியிருக்கிறேன். எப்படி உறங்க வேண்டுமோ

அப்படி உறங்க வேண்டும். இளைஞர்கள் என்றுமே கவிழ்ந்து படுக்கக்கூடாது, உடலுக்கும் நல்லதல்ல நமது மூளைக்கும் நல்லதல்ல படுக்கும் போது எப்போதும் அடக்கத்துடம் படுக்க வேண்டும்.

அது என்னயா படுக்கும் போது அடக்கம் எங்கிருந்து வரும், அதான் அடங்குகிறோமே.

பிரத்தமா அப்படியில்லை கைகளையும், கால்களையும் விரித்து படுப்பது, ஒரு நேராக படுக்காமல் இஷ்டம் போல் படுப்பது காலை மேலே தூக்கிவைப்பது, கையை தூக்கி போடுவது, கையை தலையணைப் போல் உபயோகித்துக் கொள்வது, காலை மடித்து சுருட்டி படுத்துக் கொள்வது, இவைகள் எதுவுமே8 நல்லதல்ல. காலை சரீயாக நீட்டி படுக்க வேண்டும், பிரத்தமா சில குணாதிசயங்களும் மாறிவிடும். நரம்பு தளர்ச்சிக்கு காரணம் இவைகள்தான். படுக்கும் இடம் சுத்தமாக இருக்க வேண்டும். நாம் படுக்கும் போது நல்ல சிந்தனையுடன் படுக்க வேண்டும், அப்படி படுக்கும் போது கைகளையும் கால்களையும் எப்படி வைக்க வேண்டுமோ அப்படி வைக்க வேண்டும். அப்படி படுத்தால் உடலுக்கு எந்த வியாதியும் வராது, படுப்பதற்கு முன்னால் ஜெபம் செய்துவிட்டு படுக்க வேண்டும்.

அப்பா ஒரு நாளைக்கு இவ்வளவு இருக்கிறதா!.

இன்னும் இரவில் நிறைய இருக்கிறது அது எனக்கு நேரம் வரும் போது சொல்லித் தருகிறேன். பிரத்தமா ஒன்று நன்றாக யோசித்து பார் படுக்கும் போது நாம் எதையும் யோசிக்க கூடாது, யோசிப்பவனுக்கு உறக்கம் வராது, யோசிக்காதவன் நிமிடத்தில் உறங்குகிறான். ஒருவனுக்கு உறக்கம் கெட்டால், அந்த உறக்கம் வேறு நேரத்தில் வருவதால் உடலில் மாற்றங்கள் ஏற்படுகிறது. அதனால் வியாதிகள் உற்பத்தியாகிறது, இதையும் நீ புரிந்து கொள்ள வேண்டும். .

அடுத்தபடியாக தற்காலிகமாக சிலவற்றை நீ கற்றுக் கொள் என்று சொன்னேன், அல்லவா?

ஆமாம் ஐயா.

கபம் இல்லாமல் வறட்டு இருமல் என்று தோன்றுகிறது அல்லவா இதற்கு கஷாயமோ, மருந்தோ தேட வேண்டாம், நம்மிடமே இருக்கிறது மருந்து. இந்த இரண்டு விரல் பாகத்தில் சக்கரங்கள் இருக்கிறது. இந்த இரண்டு விரலின் பாகம் நமது தொண்டையில், அந்த வறட்டு இருமலை போக்க கூடிய தன்மை வாய்ந்தது. அதனால் உட்கார்ந்து விரலை தொண்டையில் வைக்க முடியாது, வைக்கவும் கூடாது அதனால் என்ற செய்வது என்றால் இந்த கையில் உள் விரலை உள்ளுக்கு அனுப்ப போகிறேன் இதில் என்ற உள்ளது. மூச்சுக் காற்றே மோதும், உள்ளே இழுக்கும் மூச்சுக் காற்றே இவை சேய்து விடும் எப்படி ஐய்யா?

இதெல்லாம்தாம் விந்தைகள் என்று நாம் சொல்வோம், உடலின் விந்தைகள் என்று பெயர் நம் உடலில் பல விந்தைகள் இருக்கிறது நமக்கு தெரியாது ஆனால் உண்மை, நேராக உட்கார்ந்து கையை இப்படி வைக்கவும், இங்கே தொடையில் வைக்க வேண்டும், இந்த முட்டியும், இந்த முட்டியும் ஒன்றாக பட வேண்டும், ஐந்து விரல் ஒரு சக்கரமாக இருக்க வேண்டும். சுவற்றின் பக்கத்தில் உட்காரக் கூடகாது சற்று தள்ளி உட்கார வேண்டும், இந்த நரம்புகள் போய்க் கொண்டிருக்கிறது, அப்போது நாடியில் படும், இந்த மற்ற இரண்டு விரல்களும் பக்கத்தில் பட வேண்டும், இந்த இரண்டு விரலில் அழுத்தம் இருக்க கூடாது, இந்த முட்டிக்கு இந்த முட்டி வரவேண்டும், பரியாக முச்ச விட வேண்டும் பிறசகு நம் வேலைகளுக்கு செல்லாம் இவை ஒரு வைத்தியம்

அடுத்தபடி வயிற்றில் காற்று போய் சேர்ந்து கொண்டால் என்ன செய்வது? காற்றை உள்ளே விழுங்கி மீண்டும்

காற்றை வெளியே விடவேண்டும். (தேவி சிலவற்றை செய்து காண்பிக்கிறாள், அது இந்த சரித்திரம் கேட்பவர்களிடம் கேட்டு தெரிந்துக் கொள்ள வேண்டும்)

அடுத்தபடியாக பிரத்தமா இந்த சதை பிடிப்பு நரம்பு சுற்றிக் கொள்வது இது எல்லாம் வழக்கமாக வருவது, இவைகள் நாம் எப்படி நிவர்த்தி செய்துக் கொள்ள வேண்டும், இந்த பிடிப்பு வாதத்தாலா, பித்தத்தாலா, கபத்தாலா என்று முதலில் யோசிக்க வேண்டும், கபம் என்பது சீதளம், சீதளம் மூலமும் வலி ஏற்படும், அதற்கு இலைகள் போட்டு தடவினால்தான் போகும், வாதத்தின் மூலம் உள்வலி வரும் அதற்கு மருந்து கொடுத்தால்தான் தீரும், பித்தம் என்றால் அரிப்பை அதாவது உடலைத்தான் பாதிக்குமே தவிர அவ்வளவாக பாதிக்காது. இவைகள் இல்லாமல் வலிக்கிறது என்று வைத்துக் கொள்வோம் அது நாம் படுத்தது சரியில்லாமல் இருந்தாலும் வலி இருக்கும், என்ன செய்ய வேண்டும், இந்த இரண்டு புறமும் வலிக்கிறது அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும், (இதையும் செய்து காட்டுவதால் அவர்களிடம் கேட்டு தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் இது நீவும் முறை) வலதுகைக்கு, இடதுகை. இடது கைக்கு வலதுகை, இப்படிதான் நீவி விட வேண்டும் இது மற்றவர்கள்தான் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் இருக்கும் இந்த சக்கரம்தான் நமது இந்த கையை குணப்படுத்தும், மெலிதாக நீவி விட வேண்டும், மிக அழகாக நீவி விட வேண்டும். அழுத்தம் இருக்க வேண்டும், மூலாதாரம் வரை நீவி விட வேண்டும். இப்படி செய்தால் வலி போய்விடும். நீவி விடும் போது உடம்பு எரியும் அதற்கு எண்ணென்று சிறந்தது அதில் நல்லெண்ணென்று சிறந்தது, அது இல்லை என்றால் விளக்கெண்ணென்று சிறந்தது.

அங்காங்கு வலிகள் வருகிறது வாதம், பித்தம் எல்லாம் பார்த்தும் சதைப்பிடிப்புகள் வருகிறது காலில் இந்த இடத்தில் சதைப்பிடிப்புகள் வருகிறது இதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும்?

இதற்கும் இங்கே பிடிக்க வேண்டும். சக்கரம் இங்கே இருப்பதால் காலின் சக்கரத்தை நன்றாக பிடித்துவிட்டால் நன்றாக அழுத்தவேண்டும், தலை வலி என்றால் இந்த இடத்தை அழுத்த வேண்டும், தலைக்கு எப்போதும் நடுபாகம் அதனால்தான் ஆண்டவன் வழி வைத்திருக்கிறான், இவை பற்கள், இவை தலை, இவை பாகம், இவை கிட்னி இங்கே அழுத்தினால், அதாவது யூரின் வரவில்லை என்றால் இங்கே மட்டும் நல்லெண்ணய்யோ, விளக்கெண்ணயோ நன்றாக போட்டு நீவி விடவேண்டும், நீவிக் கொண்டே வந்தால் அது உடனே வெளியே வரும்..இல்லையில் கட்டை விரலில் சுண்ணாம்பு தடவி விட்டு, தடவி விட்டுவிடக் கூடாது இப்படி நீவ வேண்டும், அப்படி விட்டால் மூத்திரம் போன்ற வியாதிகள் நீங்கும். எல்லாமே தற்காலிகம்தான் குணமாகவில்லை என்றால் பிறகு மருந்துக்கு போக வேண்டும்.

அடுத்தபடி தலைவலி எனும் போது உடனே நாம் என்ன செய்கிறோம், மாத்திரை எடு இல்லையென்றால் எதாவது எடுத்து தடவிக் கொள்வீர்கள், அல்ல எதில் வரும் தலைவலி என்று பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். வாதத்திலா, பித்தத்திலா, எதில் வருகிறது, பார்த்துவிட்டு பிறகு நேராக படுக்கச் சொல்லவும், படுத்தவுடன் இந்த இருவரல்தான் உபயோகிக்க வேண்டும், நன்றாக கவனியுங்கள் விரல்கள் மாறினாலும் வலி நீங்காது, செயல்கள் மிறினால் வலி நீங்காது இதற்க்கு நான் பொறுப்பு அல்ல. தாங்களே அழுத்திக் கொண்டால் நிச்சயம் வலி போகாது, மற்றவர் அழுத்த வேண்டும். இந்த இடத்தை நன்கு அழுத்தவும், எல்லா நரம்புகளையும் அழுத்த வேண்டும் அழுத்தினால் வலிகள் நிவர்த்தி அடையும்

பிடிப்புகள் அதாவது வாதம் கவிழ்ந்து படுத்து இதை இப்படி முதுகில் அழுத்த வேண்டும், கழுத்து மேலே தூக்க வேண்டும் ஆமை போன்று உடம்பு படுத்திருக்க வேண்டும் மெதுவாக கழுத்திலிருந்து அழுத்திக் கொண்டே வர வேண்டும் எச்சரிக்கை விரல்கள் படக்கூடாது, பட்டால் பாதிப்பு அது வரக்கூடாது, ஏனெனில் பட்டுவிடும் பட்டாலும் பாதிப்பு

வரக் கூடாது, படுவது தவறில்லை அழுத்தி படக்கூடாது லேசாக பட்டால் ஒன்றுமில்லை. அழுத்தானால் வயிற்றில் உள்ள காற்று வெளியில் வந்துவிடும். முதுகில் இருந்த காற்றும் வெளியில் வந்துவிடும், சாப்பிட்டவுடன் தயவு செய்து அழுத்தாதீர்கள், சாப்பிட்டவுடன் அழுத்தினால் காப்பாடும் வெளியில் வந்துவிடும்

அடுத்து கையின் மூட்டுக்கள், இடுப்புகள், காலின் மூட்டுகள், விரலின் மூட்டுக்கள், எல்லாம் மூட்டுக்களும், வலி இருக்கும், ஒரு மூட்டு வலி என்றால் சண்ணாம்பு சத்து, சத்து குறைவாக இருப்பதால் ஏற்படுகிறது என்று அர்த்தம் மூட்டு வலிகள் அதிகமாக இருப்பதாக இருந்தால் வாதம் காரணமாக இவை ஏற்படுகிறது என்று அர்த்தம், தற்காலிகமாக வந்து போவதற்கு வைத்தியம், காலைநேராக நீட்டவும், இந்த நுனி சரியாக இருக்க வேண்டும், விரல்கள் சரியாக இருக்க வேண்டும், எல்லாம் சரிசமாமாக இருக்க வேண்டும், இந்த விரலை இங்கே தான் வைக்கவேண்டும் வைத்துவிட்டு மெல்ல அசைக்க வேண்டும். வலி இருக்கும் மெல்ல அசைத்துக் கொண்டே வர வேண்டும், இப்படி அசைத்துக் கொண்டு மூச்சை மேலும், கீழும் சரியாக இழுக்க வேண்டும், இது அசக்கும் கவனத்தில் மூச்சை விட்டால் ஆபத்து, மூச்சையும் பார்த்துக் கொண்டு அப்படியே நகர்த்த வேண்டும் இந்த இரண்டு விரலை வைத்து இங்கிருந்து இது வலையிலும், அங்கிருந்து அதுவரையிலும், நகர்த்த வேண்டும் இப்படி போன பிறகு, மீண்டும் இப்படி வரனும், இப்படி வந்துவிடாதீர்கள் பிறகு அது நோவை உற்பத்தி செய்யும், இப்படியே போக வேண்டும் போனால் மூட்டு வலி நீங்கிவிடும். முடிந்த பிறகு காலிலும், கையிலும் ஒரு அழுத்து அழுத்த வேண்டும், இந்த பயிற்சி முடிந்தவுடன் இந்த இரண்டு விரலை உபயோகித்து அழுத்தினால் டக் என்று ஒரு சத்தம் வரும் வலி நின்றுவிடும், இந்த இரண்டு விரலை வைத்து பெரு விரலை வைத்து நீவி விட்டால் வலி நின்றுவிடும். என்ன பிரத்தமா பிடிப்புகள் எல்லாம் சொன்னேன் இவை அனைத்தும் வாதத்தால் வருவதுதான், நாம் குறைந்த அளவில், நம் கவனம் குறைந்த அளவில்

உணவில் வைத்தால் அது நமக்கு நன்மையைத்தான் தரும், எல்லோரும் நினைப்பார்கள் நாம் அதிகம் உண்டால் நல்லது என்று, என்னைப் பொறுத்தவரை பிரத்தமா குறைவாக உண்பதுதான் நல்லது.

அது சரி ஜயா பசித்துக் கொண்டே இருக்கிறது பிறகு குறைவாக எங்கே தின்பது?

பிரத்தமா பசி எடுப்பது நல்ல அறிகுறி, பசி எடுக்கும் போதெல்லாம் சாப்பிடலாம் தப்பில்லை..

நீங்கள்தானே பட்டியலே போட்டு சொன்னீர்கள் இப்படிதான் இருக்க வேண்டும், அப்படிதான் சாப்பிட வேண்டும்.

அது தனி எல்லோருக்கும் எல்லா நேரமும் பசி எடுக்காது, பசி எடுக்கும் போது அதுக்கு தக்கவாறு சாப்பிடு, வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை, ஒரே மொத்தத்தில் தின்னாதே அது சரியல்ல.

சரி ஜயா அப்படியே ஆகட்டும்.

ஜகதாத்ரி; இங்கே பிரத்தமன் வெளியில் இருந்து வந்த சத்தத்தை சற்றும் கவனிக்கவில்லை அவன் அவனுடைய செயலில் ஈடுபட்டிருந்தான். இவன் நிச்சயம் முன்னேறுவான் நாம் எதில் இருக்கிறோமே நம் கவனம் அதில்தான் இருக்க வேண்டும். நம் கவனம் சிதறினால் நம் பணி சரியாக முடிக்க மாட்டோம். இங்கு பிரத்தமனை பார்க்கும் மருந்து கற்றுக்கொள்ள வந்துவிட்டோம் கவனம் முழுவதும் இருக்க வேண்டும் முழுவதுமாக கற்றுக் கொள்ள வேண்டும், என்ன இவர் இப்படி சொல்கிறார் என்று இருக்கும். நான் இன்றைய காலகட்டத்துக்கும் பிள்ளைகளுக்கு இதுதான் அறிவுறுத்துகிறேன். வகுப்புக்கு போகும் போது கவனம் பாடத்தில்தான் இருக்க வேண்டும், அக்கம் பக்கத்தில் இருக்க கூடாது, அரட்டையிலும், டீ.வியிலும், சினிமாவிலும் கவனம் இருந்தால் எங்கிருந்து பாடம் வரும், பாடத்தை நீ படிக்கிறாய், எப்படி படிக்கிறீர்கள்

படித்து அப்படியே ஒப்பிப்பது போல் படிக்கிறீர்கள், ஆனால் இங்கு வைத்தியர் என்ன சொல்கிறார். பாடத்தை உணர்ந்து கொள், படிக்காதே உணர்ந்தால் நீ எழுதுவாய், அதாவது வைத்தியம் செய் எதற்காக வந்தோம், நாம் என்ன செய்யப் போகிறோம், நாம் வந்ததே இதற்காகத்தான், படிப்பதற்காக இங்கே வந்திருக்கிறாய். அப்படி படிக்காமல் அவர் கூப்பிடுகிறார், இவர் கூப்பிடுகிறார், என்றால் என்ன அர்த்தம், அதே போன்றுதான் படிப்பதற்கு போனால் படிப்பில் கவனம், அதைவிட்டு படிப்பதைவிட்டு மற்ற எல்லாவற்றிலும் இவர்களுக்கு கவனம் அதிகம். அதனால் இவர்கள் அவசரத்தில் படிக்கிறார்கள், ஏதோ வைத்தியன் என்று வந்துவிட்டால் இவர்களிடம் யார் வைத்தியம் செய்துக் கொள்வது, உணர்ந்தா வைத்தியம் செய்கிறார்கள்?. இங்கு இன்னொன்றை தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்,. வைத்தியராக இருப்பவர் மனநிலை ஒரே இடத்தில் இருக்க வேண்டும், நாளை ஒரு வைத்தியம் பார்க்க போகிறாய் அங்கு அக்கம் பக்கத்தில் பேசிக் கொண்டிருப்பார்கள், என்னவோ செய்வார்கள் நம் மனது அதில் எல்லாம் போகாமல், படித்திருப்பவர்க்கு என்ன வியாதி அவருக்கு என்ன கொடுக்க வேண்டும், அவர் எப்படி பிழைப்பார் என்று கவனம் இருக்க வேண்டும், அந்த கவனம் பிரத்தமனுக்கு கவனம் இருக்கிறதா இல்லையா என்று பார்க்க இப்படி ஒரு சோதனை.

நான் பாடத்தை சொல்லிக் கொடுத்து வெளியில் அனுப்புகிறேன் எனது சீடன் தவறு செய்தால் முதலில் பாதிப்பு எனக்குதானே ஏற்படும், அதனால் இவனை நன்றாக சோதித்து எல்லா ரகத்திலும் இவன் தேர்ந்தவனாக மருத்துவனாக அனுப்ப வேண்டும்.இன்றைய காலகட்டத்தில் 500, அல்லது 1000 மருத்துவர்கள் தயார். மருத்துவர்களுக்கு என்ன தெரியும் ஊரைச் சுற்றி வந்திருக்கிறார்கள் எதோ ஒரு சான்றிதழ் ஒன்றை பெறுகிறார்கள், கேட்டால் நாங்கள் மருத்துவர்கள் என்கிறார்கள். இவர்களுக்கு என்ன புரியும்?. ஒடே சீடனாக இருந்தாலும் அவனுக்கும் நிபந்தனை உண்டு அவன் இந்த நிபந்தனை கடைப்பிடித்தால்தான் மருத்துவத்துக்கு உதவுவான். அதனால் வியாசர் மீது

கோபப்படுவதை விட அவர் செய்தது சரியானது என்பதை புரிந்து கொள்ள வேண்டும், மருத்துவர்களுக்கு முக்கியமானது கவனம் தேவை., இதற்கு மதிப்பெண் தேவையில்லை படிப்பே தேவையில்லை, புத்தகமும் தேவையில்லை சொல்லிக் கொடுப்பதை நன்றாக அங்கேயே புரிந்துக் கொண்டால் அதற்கு நாம் அப்படியே சான்றிதழ் வாங்கலாம். இவ்வாறு பிரத்தமன் வகுப்பை கற்றுக் கொண்டான். சில சிறிய குறிப்புகள் நானும் கொடுக்கிறேன் வகுப்பில் சேர்ந்தார் முடித்தார் என்றுதான் போட்டிருக்கிறது இருந்தாலும் நடுவில் உங்களுக்கு நல்ல குறிப்புகள் வரட்டுமே நம் பிரத்தமனின் வைத்தியம் என்று போட்டுக் கொள்ளலாம் என்று சொன்னேன்.

அத்தியாயம்: 15

என்ன பிரத்தமா பாடங்களை எல்லாம் புரிந்து கொண்டு நன்றாக பயிற்சி பெற்றாயா?

ஆம் நடந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது. திருஷ்ணு இன்னும் நிறைய இருக்கிறதாம். இன்னும் நாம் போக நிறைய நாட்கள் ஆகும் பரவாயில்லையா?

எனக்கு என்ன இருக்கு, போய் அங்கு என்ன செய்ய வேண்டும், அதைவிட முழுவதுமாக நீ கற்றுக் கொள். அதுதான் முக்கியம்.

ஆமாமமடா இன்னும் நிறைய பயிற்சிகள் எடுக்க வேண்டும்.

பிரத்தமா கவலைப்படாதே எவ்வளவு முடிகிறதோ அவ்வளவும் எடு. உன்னால் நாட்டிற்க்கு நன்மை ஏற்படும், அதுதான் முக்கியம். நீ அவசியம் பயிற்சி எடுக்கத்தான் வேண்டும். பலருக்கு நன்மை தரும் அல்லவா?.

நிறைய சொன்னாரடா வித, விதமாக கேட்டேன்.

தினமும்தான் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறாயே பிறகு அது
ஏன் சொல்லுவானேன்.

சொல்கிறேன் கேளேன்.
எனக்கு என்ன அவசரம்

ஹாம் நானா அவசரப்படுகிறேன் சரி, சரி வா இப்படி
சுற்றிவிட்டு இன்றைய பொழுதை கழித்தி விட்டு போகலாம்.

(இது வரை பேசிய பிரத்தமன் அன்று கூப்பிட்டாயே ஏன்
என்று இதுவரையில் கேட்கவில்லை அதை வியாசர் கூர்ந்து
கவனித்துக் கொண்டு இருந்தார். இவன் காதில் விழுவே
இல்லை பரவாயில்லை இவன் தேறிவிடுவான் பயிற்சியில்
என்று நினைத்து சந்தோஷமும், பெருமிதமும் அடைந்தார்)

பிரத்தமா தொடங்கலாமா?.

ஐயா இன்று ஏனோ தெரியவிலை உங்களை பார்த்தால் ஒரு
வித மயக்கமாக தெரிகிறது..

ஏன்பா நான் என்ன செய்தேன் உன்னை?. என்னைப்
பார்த்து மயக்கம் வருகிறது உனக்கு!

இல்லை உங்களது பார்வை ஒரு மாதிரியாக தெரிகிறது என்ன
செய்கிறது என்று தெரியவில்லை என்னால் உட்காரவும்
முடியவில்லை என்னை அறியாமல் கண் மூடுகிறது..

சரி பிரத்தமா இப்போதே வைத்தியம் சொல்லட்டுமா
அதற்கும், .

சொல்லுங்கள்.

இந்த இரண்டு விரலை வைத்து நாடியில் வைத்து நீவி
விடவேண்டும், இது முன்னமே பார்த்து இருக்கிறோம்
அப்படியே உட்கார் என்கிறார் பத்மாசனம் போட்டு விட்டு

அவன் கைகளைப் பிடித்து உட்காருகிறான் ஐந்து நிமிடம் இருக்கும் சுறு, சுறுப்பாக எழுந்து உட்காருகிறான்.

ஐயா நான் தெளிவாகிவிட்டேன் நன்றாக இருக்கிறதே.

பார்த்தாயா மூலிகைகள் இருந்தாலும் நம்மாலேயே நம்மை பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியும்.

பிரத்தமா சித்தர்கள் என்று சிலர் இருக்கிறார்கள் ,யோகிகள் என்று இருக்கிறார்கள் யோகிகள் தங்கள் உடம்பை தாங்களே சரி செய்து கொள்வார்கள், இதற்கு மூலிகைகள் எதிர் பார்க்க மாட்டார்கள்.

அது எப்படி ஐயா? முடியுமா?

பிரத்தமா முடியும், குடலையும் வெளியில் எடுத்து மறுபடியும் உள்ளே போட்டுக் கொள்ளலாம், ஆனால் இது பழக்கத்தில் வரவேண்டும் நாம் நினைப்பது போல் இன்று செய்துவிட முடியாது, ஒவ்வொன்றையும் சுவாசம், குறட்டை என்று நாம் சொல்கிறோம், இதுவும் சரி செய்யலாம் எப்படி என்றால் முதலில் மூக்கில் நூலைவிட்டு காதில் எடுக்க வேண்டும். இப்படிவிட்டு இந்த காதில் எடுக்க வேண்டும்,அதை சுத்தம் செய்ய வேண்டும் பிறகு இந்த காதில் விட்டு இப்படி எடுக்க வேண்டும் பிறகு சுத்தம் செய்ய வேண்டும்.

ஐயோ!

ஆமாமப்பா யோகிகள் இதை செய்வார்கள், அதே போல் வாயில் விட்டு மூக்கின் மூலம் எடுப்பார்கள் அதையும் சுத்தம் செய்ய வேண்டும். எல்லா துவாரங்களையும் சுத்தமாக வைத்துக் கொள்வார்கள். துவாரங்களில் அடைப்புக்கள் ஏற்பட்டால்தான் உடலில் பாதிப்புகள் ஏற்படுகிறது,அதனால் அவ்வப்போது எங்கங்கே, என்னென்ன இருக்கிறதோ அதை சரி செய்து கொள்வார்கள் இந்த பஞ்ச பூதத்தால் ஆன காற்றில் தங்களையே அர்பணித்துக் கொள்வார்கள்.

ஆங் அது எப்படி ஜயா!

சொல்கிறேன் கேள் இந்த காற்றை உள்ளில் எடுக்கிறோம். மீண்டும் விடுகிறோம், காற்றினால் உற்பத்தியானதுதான் நமது தேகம், அதனால் ஐந்து காற்றை நாம் பிரித்துக் கொள்கிறோம் அல்லவா இந்த ஐந்து காற்றையும் தேகத்தில் இருந்து பிரிக்க வேண்டும் தேகத்தில் இருந்து பிரித்தால் இது காற்றில் கரைந்துவிடும்.

ஜயா புரியவில்லையே சற்று புரியும்படியாக, தெளிவாகச் சொல்லுங்கள்.

பார் நான் யோகமார்க்கம் சொல்லிக் கொடுக்க இங்கு வரவில்லை உனக்கு வைத்தியம்தானே கேட்டாய் ஏதோ இது நடுவில் தெரிந்துக் கொள்ளட்டுமே என்று சொல்கிறேன்.

ஜயா, ஜயா தெரிந்துக் கொள்ளத்தான் ஒருமுறை சொல்லிவிடுங்களேன் அதுவும் கேட்க அருமையாக இருக்கிறது.

பிரத்தமா உடலை காற்றில் கரைக்க வேண்டும் பஞ்சபூதத்தால் ஆன இந்த தேகத்தை மீண்டும் பஞ்ச பூதத்திற்கே அர்பணித்துவிட வேண்டும் அது உள்ளே இருக்கும் நமது சரீரத்தை எந்தெந்த பூத காற்றுகள் அதாவது ஐந்து ரகமான காற்றும் சரீரத்தை அப்படியே தின்னத் தொடங்கிவிடும், காற்று அதிகமாகவிடும், சரீரத்தை தின்ன தொடங்கிடும்.

அப்போது ஏதாவது ஒரு பொருள் கீழே விழாதா?

ஹ~ஹ~ம் காற்றில் அது மெல்ல கரையும் (உங்களுக்கு உ.ம் கற்பூரம் பெரிதான வஸ்து அதை ஏற்றினால் கரைந்துவிடுகிறது, சரி கற்பூரம் ஏற்றினால் கரைகிறது, அன்றாடம் உபயோகிக்கும் பெட்ரோல் மண்ணெண்ணய் இவை கீழேவிட்டால் மறைகிறது, இது திறந்து வைத்தால் காற்றில் கரைகிறது, இவை எல்லாம் எப்படி கரைகிறது இது

காற்றினுள் கலந்து மாறிவிடுகிறது, எங்கிருந்து வந்ததோ அங்கு மூலத்துக்கே போய்விடுகிறது) அதே போன்று நம்முள் எடுக்கும் காற்று உண்ணமாக வெளி வருகிறது அந்த உண்ணத்தின் மூலம் அனுப்பிவிடலாம்.

அப்படி என்றால் தேகம் எரியுமா?

இல்லையடா தேகம் கரைந்துவிடும்.

போ, போ ஐயா என்னால் நம்ம முடியவில்லை.

நான் சொல்கிறேன் அல்லவா?

சரி நீங்கள் சொல்கிறீர்கள் நம்முடியவில்லை.

சரி பிரத்தமா இப்போது இங்குதானே உட்கார்ந்து இருக்கிறேன்.

ஆமாம் .

சரி நீ வாயிலைப் பார் வாயிலில் இருந்து மறைகிறார் வாயிலில் இருந்து மீண்டும் உள்ளே வருகிறார்.

ஆங்! இங்கே எப்படி வந்தீர்கள் ஐ அங்கே இல்லையே.

இதுதான் சொன்னேன் முடியும் என்று.

பிரத்தமா இது இன்னொரு ரகத்தில் செய்யலாம்.

ஆங் எப்படி சொல்லுங்கள் .

ஒன்றுமில்லை ஒரு பச்சிலை இருக்கிறது அதை நன்றாக மை செய்து தேகத்தின்மீது போட்டுவிட்டால் நாம் அவர்கள் கண்ணுக்கு தெரிய மாட்டோம்,

ஆங் இதோ பார் இதுவும் நன்றாகத்தான் இருக்கிறது, எதற்கு கஷ்டப்படுவானேன் காற்று, அது, இது என்று இதை தூவி விட்டால் சரியாகி விடுகிறது

பிரத்தமா இது நாம் உபயோகிக்க கூடாது, பல பச்சிலைகள் வேறுவிதமாகவும் இருக்கிறது, ஒருவனின் மனதிலை, குணநிலை நமக்கு ஏற்றார் போல் செய்வதற்கு எல்லாம் இருக்கிறது.

அது எல்லாம் நான் கற்றுக் கொள்ளட்டுமா ?

சொல்லித் தர மாட்டேன். அவை தாந்ரீகம் எனப்படும், இந்த தாந்ரீகங்கள் உனக்கு நல்லதல்ல வைத்தியத்தில் இருப்பவன் தாந்ரீகத்திற்கு போகக் கூடாது

சரி ஜியா மூலிகையில் யாராவது தாந்ரீகத்தை செய்து முடியவில்லை என்றால் வைத்தியரிடம் தானே வருவார்

ஆமாம் உன்படி நீ என்ன செய்யப் போகிறாய், நீ நாடியை படித்து இந்த இடத்தில் கோளாறு என்று சொல்லப் போகிறாய், சில நேரம் தெரியும், சில நேரம் தெரியாது அவ்வளவுதான் உன்னை ஒன்றும் சொல்ல முடியாது, ஆனால் நீ இதை கற்றுக் கொள்ளக் கூடாது.

சரி வேண்டாம் என்றால் வேண்டாம். நான் என்ன சொல்லட்டும் தாங்கள்தான் விரும்பவில்லையே என்று மெளனமாக இருந்தான்.

பிரத்தமா பிறகு நீ தெரிந்துக் கொள்வாய் இப்போதைக்கு இது வேண்டாம்?.

பிறகு என்றால் எப்போது

இது எல்லாம் கேட்கக் கூடாது குறுக்கு கேள்வி கேட்கக் கூடாது.

சரி,சரிபதில் வேண்டாம் மேலே சொல்லுங்கள்.

அதனால் இந்த நாம் பச்சிலைகள் உபயோகிக்கூடாது இது நல்லதும் அல்ல, அதே போன்று நீ சித்தம்தான் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் யோகத்தை நீ கடை பிடிக்க முடியாது, அது உனக்கல்ல யோகியர்கள் வேறு, சித்தர்கள் சிலர் இருக்கிறார்கள், சித்தத்தையும் செய்வார்கள் யோகத்தையும் பயன்படுத்திக் கொள்வார்கள்.. யோக மார்க்கத்தில், சித்த மார்க்கத்தையும் எடுத்து வருவார்கள் பச்சிலை தேவைப்படும் இடங்களில் அவையும், இல்லாத இடங்களில் தாங்களே குணப்படுத்துவதும் இருக்கிறது.

வேண்டாம் ஜயா இதே போதும், பச்சிலையே கற்றுக் கொடுங்கள் நன்றாக ஏதாவது ஒன்றில்தான் பயிற்சி பெற முடியும். எல்லாவற்றையும் கற்றுக் கொண்டு ஒன்றுமே இல்லாமல் நிற்க கூடாது அல்லவா .

பிரத்தமா நான் எதுவும் சொல்லித் தர போவதில்லை, ஆனால் இது இருக்கிறது என்று சொல்கிறேன்.

அப்படியா சரி சொல்லுங்கள் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

யோக சித்திகள் சிலருக்கு உற்பத்தியாகிறது, சிலருக்கு ஆகாது இது ஒரு வித சக்தியாகும், இதனாலும் உடலை குணப்படுத்தலாம்.

என்ன ஜயா சொல்கிறீர்கள் ?.

கேட்டுக் கொள் இப்போது ஒருவருக்கு முதுகு தண்டு வலிக்கிறது என்று வைத்துக் கொள்வோம் உடனே என்ன செய்வார்கள் என்றால் அவரைப் படுக்கவிட்டுவிட வேண்டும், கவிழ்ந்து படுத்திருப்பார்.

சரி ஜயா .

படுத்தபிறகு இந்த வைத்தியர் பத்மாசனம் போட்டு அமருவார் இப்படி படுத்திருக்க இடுப்புக்கு நேர் தான் பத்மாசனம் போட்டு அமருவார், உட்கார்ந்து கொண்டு தங்கள் கரத்தை தூக்குவார்கள் சரியான தங்கள் உடல் அளவுக்கு தூக்குவார்கள் இந்த பாத உள் கையை அப்படியே வலி இருக்கும் இடத்தில் பதிய வைப்பார், அதாவது தொட மாட்டார் வைத்துவிட்டு தங்கள் உடலில் உள்ள குண்டலினை சக்தியை எழுப்பி அதன் மூலம் அங்கு உஷ்ணத்தை பரப்புவார்கள் .

ஐயா இது சாத்தியம் ஆகுமா!?

இதோ பார் இதை கேட்காதே உனக்குதான் அந்த வைத்தியமாயிற்றே இதை பற்றி தெரிந்துக் கொள், அவ்வளவுதான். என்னென்னவோ அதற்குரிய நாடியை பார்த்து , சவாசத்தை பார்த்து அது அதிகமாக இருப்பதை தங்களின் கரத்தின் மூலம் இங்கே செலுத்துகிறார்கள், ஆனால் இவர்களால் எதையும் சரிசெய்துவிட முடியும். வயிற்றில் உள்ள கட்டி, மண்டையில் உள்ள கோளாறுகள் பல இவர்களால் சரி செய்துவிட முடியும், சிலவற்றை இவர்களால் முடியாது அதுவும் இருக்கிறது. சிலவைகளுக்கு நாம் மூலிகைதான் தர வேண்டும். மற்றபடி இவர்களால் முடிவது சிரமம் ஆகும் .

எப்படியும் மூலிகைக்குதானே வரவேண்டும் அதை கற்றுக் கொண்டால் போதுமே.

ஆமாம் உண்மைதான் பிரத்தமா அதுவும் உண்மைதான்.

ஆமாம் அடுத்து என்ன சொல்லப் போகிறீர்கள்

பிரத்தமா பறவைகள், மிருகங்கள் எல்லோரையும் பார்க்கிறாய் அல்லவா அது அதற்கு குழந்தை உற்பத்தியாகிறது.

ஆமாம்.

இப்போது தெரிந்துக் கொள் ஆணுக்கும், பெண்ணுக்கும், வித்தியாசம் இருக்கிறது. பிரத்தமா உறுப்புகள் வெவ்வேறு அது உனக்கும் தெரியும், பெண்ணுக்கு உறுப்பு அதிகமாக இருக்கும்

என்ன சொல்கிறீர்கள்!.

ஆமாம் பிரத்தமா பெண்களுக்கு கர்பப்பை ஒன்று இந்த பகுதியில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது இது கால வசத்தால் இந்த கர்பப்பை இவர்கள் வளர்ந்தவுடன் ஒரு பக்கம் அடைந்து விடுகிறது அது அடைந்து விட்டவுடன் பெண் என்ற பெயரை அடைகிறாள். கன்னி என்று சொல்கிறோம், பிரத்தமா முட்டையில் நீ கருவை பார்த்திருக்கிறாய் அல்லவா கருவை சுற்றி ஒரு நீரை பார்த்திருப்பாய் அல்லவா?

ஆமாம் ஐயா ஒருவிதமாக இருக்கும் தெரியும்,

இப்போது நன்றாக தெரிந்து கொள் அந்த கர்பப்பை ஒருவிதமான இரத்தம் தோய்ந்த நீர் ஒன்று உற்பத்தியாகும் 30 நாட்களுக்குள் அவை வெளியேறி மீண்டும் தொடங்கும் இவை சில நேரங்களில் கட்டியாக விழும், சில நேரங்களில் அது நீராகவும் இருக்கும், இப்படி இது உற்பத்தி ஆவதால் உடம்பில் மாற்றங்கள் ஏற்படுகிறது, இந்த உடம்பின் மாற்றங்களால் மார்பகங்கள் ஏற்படுகிறது, இந்த மார்பகத்தின் மூலம் பால் சுரக்க தொடங்குகிறது, முக்கியமாக பெண்களுக்கு இந்த இடத்தில்தான் கோளாறு ஏற்படும், அதாவது பாதிப்புகள் ஏற்படும். அது உற்பத்தியாகும் போதும் கால்களும் இடுப்பும், தொடைகளும் வலி எடுக்கும், அது உற்பத்தியானவுடன் அது வெளியேறும் வரை இவர்கள் உடல்நிலை பாதிக்கப்படும். அது குறிப்பிட்ட கால கட்டத்தில்தான் அது வெளியேறும், குறைந்த அளவு 3,நாட்கள் முதல் 5 நாட்கள் வரை அவை வெளியேறும், அதே போன்று வயது போகப், போக தாய்மை அடைந்த பிறகு நாள்டைவில் இவை நின்றுவிடும், உற்பத்திகள் நின்றுவிடும்.

சத்து குறைவதாலும் அந்த நீரின் உற்பத்தி குறையத் தொடர்க்கும் பிறகு அவை நீங்கிவிடும். இந்த நேரங்களில் பெண்களுக்கு தலைவலியும், உடல்வலியும் அதிகரிக்கும். பலஹீனத்தினால் கோபம் அதிகரிக்கும், தாங்கள் என்ன செய்கிறோம், எதை செய்கிறோம் என்று தெரியாமல் இருப்பார்கள். வெறுப்பு அதிகரிக்கும் அதனால் அப்போதைய நிலையில் இவர்களை நன்கு கவனிக்க வேண்டும். இந்த கர்ப்பபையின் உறுப்பினால்தான் குழந்தைகள் பிறக்கிறது, பிரத்தமா இறைவனின் படைப்பை பார்த்தாயா? கர்ப்பபை அங்கே இருக்கிறது அதனுள் காக்கப்பட வேண்டிய(கருவை) எல்லாவித சக்தியை படைத்துவைத்திருக்கிறான்.

பிரத்தமா சொல்கிறேன் கேள் ஞானியர்கள், யோகியர்கள் மற்றும் சதா இறைவனை என்னுபவர்கள் இவர்கள் மீண்டும் பிறக்க விரும்புவதில்லை ஏன் தெரியுமா?

புரியவில்லையே ஐயா, ஏன் என்று எனக்கு எப்படி தெரியும்.

சொல்கிறேன். அதன் விளக்கம் உனக்கு பிறகு சொல்கிறேன், ஆனால் இந்த கேள்வியை மனதுள் வைத்துக் கொள்.

சரி.

அடுத்து சொல்கிறேன், சிறுவர்கள் உண்ணும் உணவில் அதாவது இங்கே ஆண்களைப் பற்றி சொல்கிறேன், உணவின் மூலம் குண்டலினை சக்தியை ஏற்படுத்தும் உஷ்ணத்தின் மூலம் ஒரு விதமான நீர் சேகரிப்பு ஏற்படுகிறது, இந்த நீர் சேர, சேர இதில் விந்து என சொல்லப்படும் விரை. விந்து என சொல்வது ஒரு பிறப்புக்கு காரணமாக அமைவதாகும், விந்துக்கள் எல்லாமே உற்பத்தியை தந்துவிடாது சத்துள்ளவிந்தும், சத்து இல்லா விந்தும் இருக்கிறது சத்துள்ள விந்துதான் உற்பத்தி அணுக்கள் உருவாகிறது. சத்தில்லா விந்துகள் அணுக்கள் உருவாவதில்லை இந்த விந்து நாம் சாப்பிடும் காய், கனிகளாலும் நாம் எடுக்கும்

காற்றினாலும், இந்த விந்து உற்பத்தியாகிறது, பிரத்தமா இந்த விந்தும் காற்றில் கரையக் கூடியதுதான், கபமும், விந்துவும் ஏறக்குறைய ஒருமாதிரியாக இருக்கும், கபம் பச்சையாக இருக்கும் விந்து வெளிர் நிறமாக இருக்கும், கபம் துப்பினால் அப்படியே இருக்கும் காற்றில் கரையாது, காய்ந்து போய் ஒருவித ஏடாக வந்து வெளியேறும். விந்து முழுவதும் காற்றில் கரைந்துவிடும், இதுதானப்பா மகிமையே இருக்கிறது, இது எப்படி கரைகிறது என்று பார்த்துதான், தங்கள் உடலையும் கரைக்கிறார்கள், அது வேறுவிதம் இப்போது உனக்கு சொல்லவில்லை.

விந்து குறிப்பிட்ட காலத்தில் தான் ஆண் களுக்கு உற்பத்தியாகிறது, அப்போதுதான் ஆண் என்னும் பெயரைப் பெறுகிறான். இது உற்பத்தியாகும் போதுதான் பெண்ணுக்கும், ஆணுக்கும் உடல் மாற்றங்கள் ஏற்படுகிறது,(ஆங்கிலத்தில் சொல்ல வேண்டுமானால் ஹார்மோன்ஸ் என்று சொல்வார்கள், இந்த ஹார்மோன்ஸ் மாறும் போது) ஆண்களுக்கு மீசை ஆங்காங்கு வளரத் தொடங்குகிறது, பெண்களுக்கு வளரும் ஆனால் உதிரும் அது அழகை ஊட்டும் இருவருமே அழகை கொடுக்க கூடிய தன்மையில் வருவார்கள்.

பிரத்தமா சொல்கிறேன் கேள் ஆண்தன்மை அடைந்தவுடன், ஏன் இப்போது நல்ல ஆண் தன்மையுடன் இருக்கிறாய். ஆண்தன்மை எய்தியவுடன் மிகவும் எச்சிரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். உணர்வுகள் உடலில் உற்பத்தியாகும், நம்மை அறியாமல் நம்மை கட்டிப் பிடிக்க மாட்டார்களா என்று எல்லாம் தோன்றும் உடலில் இயக்கங்கள் ஏற்படும், இதனால் மனதிலையும் பாதிக்கப்படும், இந்த நேரத்தில்தான் நல்லவனாவதும், நீயவனாவதும் ஒரு காலகட்டமாக நிற்கிறது. பெண்கள் கட்டுமானத்துள் போய்விடுகிறார்கள், அண்களுக்கு கட்டுமானம் இல்லை அதனால் மனம் அலைபாய்கிறது, (இது எனது வாக்கு) அவசியம் விந்தை கட்டுப்படுத்த வேண்டும், கற்பனையை முதலில் நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும், பார்ப்பவனை எல்லாம் அனுபவிக்க

வேண்டும் என்ற எண்ணம் வரக்கூடாது, அதைவிட கொடியது வேறு ஒன்றுமில்லை, விந்து முற்றிலும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியது, அப்படி பாதுகாத்தால் நன்மை பயக்கும் இதற்கு முக்கியம் மனக்கட்டுபாடுதான்.

பிரத்தமா பருவம் எய்தியவர்கள் சும்மா இருப்பதில்லை. மனக்கட்டுபாடும் இல்லை, தங்கள் கைகள் சும்மா இருப்பது மில்லை இதனால் விந்து நஷ்டத்தை ஏற்படுத்துகிறார்கள். சில நேரங்களில் சிலர் பருவம் எய்தியவர்கள் விந்து வீணாக போய்க் கொண்டிருக்கும். அது இவர்கள் கற்பனை செய்வதால்கூட இருக்கும். தங்களை கட்டுப்படுத்த முடியாததால் கூட இருக்கும், இரண்டும் இல்லாமல் விந்து உற்பத்தியாவதால் நீராக வெளி வந்திருக்கும், அந்த உற்பத்தி சரியாக அமைந்திருக்காது, முதலில் நாம் சொன்ன இரண்டில் ஆரோக்கியம் பாதிக்காது நன்றாக சாப்பிடுவார்கள், ஆனால் நான் இரண்டாவதாக சொன்னேன் பார் உற்பத்தியே இல்லாமல் நீராக போய் கொண்டிருக்கும் இவர்கள் உடல் மெலியும், வெளிறிட்டு விடுவார்கள். இரத்தம் குறையத் தொடங்கும், ஆரோக்கியம் சரியாக இருக்காது. இந்த நீர் முத்திரத்திலும் போகத் தொடங்கிவிடும் இதை நிறுத்தி கட்டுமானம் செய்ய 41 நாட்கள் துளசி விதையை சாப்பிட வேண்டும். எல்லோருக்கும் துளசி விதை என்றால் விந்து உற்பத்தியாகாது என்று நினைப்பார்கள் அது அப்படியல்ல உற்பத்தியும் செய்யும், அதிகம் சாப்பிட்டால் அது நாசமும் செய்யும், இரண்டு குணமும் அதற்கு உண்டு.

41 நாட்கள் அரைஸ்பூன் வாயில் போட்டு நன்றாக மென்று வெறும் வயிற்றில் முழுங்க வேண்டும் இது குறைந்தது 10, 11 நாட்களிலே போதுமானதாகும், அதனால் 41 நாட்கள் சாப்பிட வேண்டும் என்பது முறையல்ல இதனுடன் வேறு மருந்துகள் கொடுத்திருக்கிறார், மாற்று மருந்துதான் இதை சொல்கிறேன், அப்போது மனவலிமையும் தெம்புடன் காணப்படுவார்கள், ஆனால் முக்கியமாக போவதே வேறு விதத்தில்தான், பிரத்தமா இப்படி வராது, அதே போன்று

இன்னொன்றையும் சொல்கிறேன் கேள், 60 தினங்களில் ஒரு விந்து முழு உற்பத்தியை பெறுகிறது, பெற்றவுடன் அது நீரை மட்டும் தனியாக அனுப்பிவிடும், அதற்கு இரண்டு மீன்று நாட்கள் முன்னால் தொடை வலியும், கைகால் வலியும் ஏற்படும், அப்படி ஏற்பட்டு விட்டு உடனே வெளியில் போகும், இது 60 நாளுக்கு ஒரு முறை இப்படி நடக்கும், இது நடப்பதால் நாம் எந்த பயமும் மேற்க் கொள்ள வேண்டாம் நீர்தானே. மீண்டும் அந்த முத்து உடலில் கலப்பதற்கு போய்விடும் . நீர் மட்டும் வெளியேறிவிடும்.

யோகியர்களும், ஞானியர்களும் என்ன செய்வார்கள் என்றால் இந்த முத்தை சேகரித்து அதை மூலாதாரத்தில் வைத்து குண்டலினி சக்தியாக உபயோகிப்பார்கள். தினமும் நேராக உட்கார்ந்தால் விந்து தொல்லை எப்போதும் குறையும், இந்த முத்தை வைத்து அக்னியாக்கி, பிறகு குண்டலினி சக்தியாக்குவது வேறு ஒரு விதம் இதை தற்போது உனக்கு சொல்லி தரப் போவதில்லை..

பிரத்தமா ஆண் குழந்தையும், பெண் குழந்தையும் பெண்கள் தருவதல்ல ஆண் விந்தின் மூலம்தான் அது நீர்ணயிக்கப்படுகிறது, விந்தின் பலங்களை வைத்துதான் இது பெண்ணா, ஆணா என்று சொல்ல முடிகிறது, விந்து நீராகவும், அவ்வப்போது வெளியேற்றுபவராக இருந்தால், முதலில் பெண் குழந்தைதான் பிறக்கும், கட்டு மானத்தில் இருந்தால் ஆண் குழந்தை பிறக்கும், உடலில் உற்பத்தியில் கோளாரு இருந்தால் பெண் குழந்தை பிறக்கும்.

ஆண் உறுப்பு, பெண்ணின் உறுப்புக்குள் போன பிறகுதான் விந்து போக வேண்டும், அதுதான் தக்க முறையாகும் அப்படி உள்ளே போகும் விந்துக்கள் எல்லாம் உற்பத்தி செய்யாது, அதுவும் பெண்ணின் அனுக்கங்களும், ஆணின் விந்துவும் வேகமாக இருந்து ஒன்றொடொன்று மோதிக்கொண்டு அது ஒருவித கலவையைச் செய்யும், இந்த விந்துவும், ஒரு இரத்தக் கட்டியும் கலக்கும் மற்ற உதிர்க் கட்டிகள் கீழே வந்துவிடும், இந்த உதிர கட்டியும் விந்துவும் கலந்த பிறகு, நன்றாக

வயிற்றில் குழையத் தொடங்கும், இந்த குழப்பம் உண்டாகும் போதுதான் கர்ப்பையில் கரு உண்டாகிறது, வயிற்றை புரட்டுகிறது, வாந்திகள் வரத் தொடங்குகிறது, உள்ளில் ஒரு மாற்றம் இருப்பதால் என்ன செய்யவேண்டும் என்று தெரிவதில்லை. கணவன் தன் பக்கத்தில் இருக்க வேண்டும், என்ற ஒர் எண்ணமும் தோன்றுகிறது, அதுமட்டுமில்லை உறவு கொள்ள வேண்டும் என்றும் தோன்றும், அப்படி கலந்த கலவை ஒரு உயிர் அணுவை உற்பத்தி செய்கிறது. கரு உற்பத்தி செய்கிறது.

இந்த கரு உற்பத்தி வளர வேண்டும் அல்லவா? இதற்கு என்ற ஆகாரம் என்று கேட்கலாம் பிரத்தமா கேட்டால், நீ ஒருவித அச்சப்படுவாய் ஆனால் உண்மைதான். ஆணிடம் உள்ள விந்தைதான் அது உட்கொள்ளத் தொடங்குகிறது, முதலில் அந்த கரு உற்பத்தி விந்து உண்டுதான் வளரணும், இந்த கலவையில் வரும் உற்பத்தி ஆணின் விந்தை உண்ணத்தொடங்குகிறது, அதனார்தான் 6, 7 மாதங்கள் கர்ப்மடைந்தபெண்ணின் உடனும், உடல் உறவு இருக்க வேண்டும் என்று சொல்வது வழக்கம், இது இவைகளை உண்கிறது பிறகு பெண்ணின் நாவியில் துவாரம் வருகிறது, இந்த கர்ப்பை நாபியைச் சார்ந்துதான் இருக்கும், நாபியில் இருந்து ஒரு நாணல் சுற்றியிருக்கும், பலூன் சுற்றியிருக்கு பிறகுதான் நாபியின் கிட்டே நெருங்கி இருக்கும், சுவாசம் உள்ளே போகத் தொடங்கும், நாபியில் காற்று போகத் தொடங்கும், இந்த அணு உள்ளே வர சத்துக்கள் தாயின் இடத்தில் இருந்து போகத் தொடங்குகிறது, மொதம் கழித்துதான் குழந்தையின் உடலுக்கு உணவு போகத்த தொடங்குகிறது.

இது வளர்ந்து வருகிறது எல்லா உறுப்புகளும் அதுவே செய்து கொள்கிறது, முழுவதும் உற்பத்தி செய்து கொள்கிறது, அப்போது பெண்ணிற்க்கு தாய் தன்மை அடையத் தொடங்குகிறாள், அவளது உடலிலும் பால் உற்பத்தியாக தொடங்குகிறது. பிறக்கும் குழந்தைக்குறிய ஆகாரம் அங்கே தயாராகிக் கொண்டு இருக்கிறது, அதனால்தான் பெண்களை

தாய் என்றும், தெய்வம் என்றும் சொல்கிறார்கள். இந்த குழந்தை பெண்குறி பாகத்தின் மூலம் வெளியில் வருகிறது, இதனுடன் நீரும் வெளி வருகிறது, இது வருவதற்கு முன்னாலேயே இந்த நீர் வெளியேறிவிடும், இரத்தக்கட்டிகள் இராது எல்லாம் வெளியேறிவிடும், பெண்ணின் கர்பப்பை இப்போது சுத்தமாக இருக்கும், குழந்தையை பெற்ற ஒரு தாய் சுத்தமானவள், என்று கருதப்படுகிறது, அதாவது கர்பப்பை சுத்தமாக இருந்தால் அவளை சுத்தமானவள் என்றும் அப்பொழுதுதான் தாய் என்ற பட்டத்தையும் அவள் பெறுகிறாள்.

உற்பத்தியாகும் பாலை குழந்தைக்கு கொடுக்கிறாள், குழந்தையின் வளர்ச்சிக்கு துணையாக இருக்கிறாள், கணவனுக்கு இடம் கொடுத்து அவன் மூலம் வந்த விந்துவை காப்பாற்றி, விந்துவின் மூலம் வந்த கருவை காப்பாற்றி கருவின் மூலம் உற்பத்தியாகும் குழந்தையை காப்பாற்றி உலகில் ஒரு பிரஜையாக்கி தருகிறாள் தாய்.

இவை அனைத்தையும் நன்கு உணர்ந்த ஒருபெண் தாய்மையாக இருந்து ஒரு தெய்வத்தை பெறுவாள் எப்படி என்றால் கணவனுக்கு இடம் தருகிறாள் அதாவது கணவனை தன்னுள் சேர்த்துக் கொள்கிறாள். இதன் மற்றொரு விளக்கம் வீட்டில் வருபவருடன் அனுசரணையுடனும், நல்லவிதமாகவும் பழக வேண்டும். என்பது கருத்து. கணவனால் உற்பத்தி ஆன விந்துவை பெறுகிறாள், அதாவது இங்கே வரும் மனிதர்களுக்கு தன்னால் என்னென்ன உதவிகள் செய்ய முடியுமோ அனைத்தையும் செய்கிறாள், உணவு பறிமாறுதல் உணவு செய்தல், மற்றும் சார்ந்தவர்கள் அனைவரையும் நன்றாக பேணி காத்தல், போல் விந்தின் மூலம் கருவை காக்கிறாள். குடும்பங்களில் இருக்கும் பிரச்சனைகள் வெளியில் வந்தால் ஆபத்து நேரும் நம் வீட்டுப் பிரச்சனை நம்முள் இருக்க வேண்டும் வெளியே யாரிடமும் சொல்லாமல் பிரச்சனை நாம் தீர்வு செய்து நல்ல விதமாக வேண்டும் என்று காப்பது போல் கருவை பாதுகாக்கிறாள், அந்த குழந்தையை காக்கிறாள் ரகசியங்களை மட்டும்

காப்பாற்றுவதில்லை, வீட்டின் ஏற்றத்தாழ்வுகள் புரிந்துக் கொண்டு ஏற்றதாழ்வுக்கேற்றார் போல் சமானம் செய்து வைக்கிறாள்.

வீட்டில் எந்த குறையும் இல்லாமல் அவள் பார்த்துக் கொள்கிறாள் குழந்தைக்கு பாலைக் கொடுத்து வளர்க்கிறாள், அந்த வீட்டில் பெரிய ஆலமரம் போன்று மற்றவர்களை விழுதாக்கி தான் முன்னே நின்று வீட்டை நடத்துகிறாள் கேவலம் உறவுக்கு மட்டுமின்றி தான் தன் கடமை, எப்படி இருக்க வேண்டும் சுட்டிக் காட்டுவதுதான் இந்த உறவே. பெண் என்பவள் இப்படி இருக்க வேண்டும் இப்படிபட்ட பெண்ணை தெய்வமாவும் ஆக்கலாம், கோவிலுக்கு போக வேண்டியதில்லை தெய்வத்தை வணங்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

ஐயா இப்படியும் யாராவது இருப்பார்களா? இவ்வளவும் தெரிந்திருக்க வேண்டுமே ?.

நல்ல கேள்வி பிரத்தமா நல்ல கேள்வி மனதில் எண்ணி சிரித்தார், பிரத்தமா உன் பேரே ஒன்று வரப்போகிறது அதில் வள்ளியம்மா என்று உலகத்தில் பேர் பெறப் போகிறாய், அதுவும் நீ புரிந்துக் கொள்ளவில்லை ஹாம் உண்மைதானே அதனால்தானே அவளுக்கு குழந்தை இல்லை காரணம் எல்லாவற்றிலும் குணவதியாகவும், தெய்வமாக நிற்கிறாள், இவளுக்கு எப்படி ஒரு குழந்தை பிறக்கும் .

ஐகதாத்ரி: பெண் என்பவள் எல்லோரையும் பேணிகாத்து எல்லோருக்கு பூர்த்தி செய்து வாழ்ந்ததுதானே நம் வள்ளியம்மா. அவள் எதற்க்கு கடவுளை வணங்க வேண்டும் வியாசரே வேண்டாம் என்றாரே அவளே தெய்வம் அவளை வணங்கினால் போதும் என்று

அதனால்தான் ஆண்கன் பொருப்புகள் குறைகிறது ஏதோ அவர்களுக்கு கொடுத்துவிட்டோம் என்று அவர்கள் இச்சைக்காக போகிறவர்கள் போன்று இருக்கிறார்கள். பிரத்தமா இது மிகவும் தப்பானது நம் இச்சைக்காக நாம்

போகக் கூடாது. உண்மையை உணர்ந்து போகிறவன்தான் உண்மை கணவன் (இன்றைய காலகட்டத்தில் இருவரும் அப்படி யாரும் இல்லை அது வேறு விஷயம் இதை நாம் இங்கே சொல்ல கூடாது)

பிரத்தமா முக்கியமானது சொல்கிறேன் கேள் மாலையில் படுக்கும்முன் சற்று நேரம் இயற்கையை பார்த்துவிட்டு படு என்று சொன்னேன் அல்லவா? (இது மனமானவர்களுக்கு)

என் என்ன?

பிரத்தமா மனதில் ஆயிரம் சஞ்சலங்களும், குழப்பங்களும் வைத்துக் கொண்டு, உடலுறவு செய்வது சாலச் சிறந்தது அல்ல இதனால் நல்ல பிரஜை நிச்சயம் உருவாக மாட்டான், இச்சையில் போகிறவனுக்கு கரு இச்சைக் கருவாக மாறும், மோகத்தை குறைக்க வேண்டும் மோகிப்பது சரியல்ல அதனால் இயற்கையை பார்த்து அமைதிப் படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். எந்தவித மனக்கலக்கமும், சஞ்சலமும் மனதில் இருக்க கூடாது, இருவரின் மனம் சுத்தமாக இருக்க வேண்டும். மனதை தூய்மைப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் முதலில் ஆனும், பெண்ணும் மனதை தூய்மை படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். தூய்மையான பிறகு மற்ற விவகாரங்களை பேசுவதைவிட தாங்கள் இருவம் தங்களைப் பற்றி அன்பாக பேசிக் கொள்ள வேண்டும். இதுதான் முறை மற்றவர்களை குறை சொல்வதை அந்த இடத்தில் நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அப்படி குறைகள் பேசினால் அன்று உறவு கொள்ளாமல் இருப்பது நல்லது. உறவு கொள்ளும் போது குறைகள் பேசக் கூடாது, இருவரும் தங்கள் உறவில் ஆழ்ந்து இருக்க வேண்டும், அதாவது சந்தோஷித்து இருக்க வேண்ணும், கடமைக்காக கொள்வது அல்ல இந்த உறவு. நாட்டின் பிரஜையை தருவது இந்த உறவு, அது ஒவ்வொருவரும் மனதில் நினைக்க வேண்டும், இதை தூய்மையான உறவுதான் என்று சொல்ல வேண்டும் இதை அசிங்கப்படுத்த ஒன்றுமில்லை இறைவனால் கொடுக்கப்பட்டவை அது உனது என்று வந்த பிறகு நீயும்

அவளது, இதை தூய்மையாக எடுத்தால் இது தூய்மைதான், இச்சையாக இருக்க்கூடாது.(ஐகதாத்ரி: இந்த நேரத்தில் இறைவனை நினைப்பது சாலச் சிறந்தது, இது எனது வார்த்தை அவர் இந்த நேரத்தில் நல்லவை நினைப்பது சாலச் சிறந்தது என்று சொல்கிறார்,,)

எதையும் மனதில் கருதாமல் இறைவனை நினைத்தால் நன்மை உண்டாகும், உறவை இனிதே முடித்தவுடன் இருவரும் நன்கு நீரில் குளித்துவிட்டு உறங்க வேண்டும் , பொழுது விடுந்து குளிப்பது தவறு, இது உடல் ஆரோகியத்திற்கு கெடுதல், படுக்கும் படுக்கை மாற்றுவது நல்லது, இவையும் இருக்க கூடாது, இவைகள் எல்லாம் வியாதிக்கும் குழந்தையின் உடல் நலத்தைப் பாதிக்கும், உடல் உறவின் போது உற்பத்தியாகும் காமத்து பாலை பருகாமல் இருப்பது நல்லது அது அவ்வளவு தூய்மையானது அல்ல இதையும் எல்லோரும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும், ஆனால் இயற்கையின் உணர்வுகளால் நாம் நம் நிலையை மறந்து அப்படி நடக்க சூழ்நிலை ஏற்படலாம், அந்த நேரத்தில் தாங்கள் குளித்துவிட்டு 10, 15 நிமிடம் நடக்க வேண்டும் அப்படி நடந்தால் மனநிலையும், ஆரோக்யமும் ஏற்படும். பெண்களும் வெந்நீரைக் கொண்டு மார்பை ஒத்தடம் செய்து கொள்ள வேண்டும், உபாதைகள் குறையும் .

பிரத்தமா அடுத்தபடி தினமும் உடலுறவு கொள்வது நல்லது அல்ல, வாரத்தில் மூன்று நாட்கள் மட்டுமே உறவு கொள்ள வேண்டும், பிரத்தமா எவ்வளவு குறைக்கிறோமோ பிற்காலத்தில் வயதாகும் வரையில் நாம் அனுபவித்து கொண்டு இருக்கலாம், அது குறைக்காமல் இருந்தால் நமது இன்பமும் விரைவில் குறைந்துவிடும், அதனால் குறைப்பது நல்லது உடல் ஆரோகியத்திற்கும் நல்லது. இளையவர்கள் வாரத்தில் மூன்று நாட்களும் , ஒரு பிள்ளையை பெற்றவர்கள் வாரத்தில் இரண்டு நாட்களும், இரண்டு, மூன்று பிள்ளைகள் பெற்றவர்கள் வாரத்தில் ஒரு நாளும் இருக்க வேண்டும். இப்படி இருந்தால்தான் உடலில் ஆரோக்யம் வரும்.

இல்லையேல் ஆரோகியமும் விரைவில் கெட்டுவிடும்.

அதனால் இங்கும் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் இரவு உணவு கொண்டவுடன் உறவு கொள்வது தவறானது, இரவு 12 மணியிலிருந்து 3மணி மட்டும் முடித்துக் கொள்ள வேண்டும், இரண்டிலிருந்து மூன்று என்றால் சற்று ஞானியாகவும் பிறக்கும், குணத்தூய்மை, நேரத்தின்படி உறவு, பகவானை நினைத்து உறவு அல்லது குருவை நினைத்தோ வைத்துக் கொண்டால் நல்ல ஒரு பிரஜையை தருவீர் இதற்கும் மீறினால் அதற்கு கர்ம விணை என்று அப்போதுதான் சொல்லலாம், அதனால் அவரவர்களே யோசித்து பார்க்கலாம். கர்மவினையால், அல்லது தாங்கள் செய்த தப்பால் நடக்கிறதா என்று புரிந்துக் கொள்ளலாம். இப்படி சரியான உறவு வைத்திருந்தால் நல்ல அமைதியும் ஏற்படும். பிரத்தமா இளம் வயதில் விந்துக்களை வீண் செய்தால் இதனால் உடல் உறவு செய்யும் நேரத்தில் இதை எதிர் பார்த்திருக்கும் மனைவிக்கு நீ ஏமாற்றத்தை தருவாய், அங்கே நீ பயன்ற்றதாகிவிடுவாய் பிறகு உனக்கு அங்கே மதிப்பு இராது, முழு சுகத்தைக் கொடுக்காதவன் ஒரு உண்மையான கணவன் என்று சொல்ல முடியாது, அதனால்தான் சொல்கிறேன் மதியம் உறங்குவதையும் தேவையற்ற கற்பனையையும் உடனே நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இல்லையேல் விரைவில் உன்னால் ஒன்றும் செய்யாமல் போய்விடும், அதனால் அங்கும் நன்கு புரிந்துக் கொள்ள வேண்டும் பிரத்தமா.

ஆம் புரிந்துக் கொள்கிறேன் ஜயா, புரிந்து கொள்கிறேன்.

கேள்விகள் ஏதாவது இருக்கிறதா பிரத்தமா?.

ஜயா இப்போதுதானே சொன்னீர்கள், உடனே எப்படி கேட்பது, எல்லாம் நான் நன்றாக யோசிக்க வேண்டும்.

ஜயோ திரிஷ்ணு உள்ளே வாயேன் எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது பாரேன். என்று திரிஷ்ணுவுக்கு ஒரு குரல் கேட்கிறது, இரண்டு அடி முன்னே வைக்கிறான் ஹாம், போகக் கூடாது என்று பின்னே போகிறான்.

வாயேன்டா இங்கு வந்து பார்

மீண்டும் இரண்டு மூன்று அடி வைக்கிறான் பிறகு பின்னே போகிறான்.

திருஷ்ணு வேகமாக வா எவ்வளவு அருமையாக இருக்கு தெரியுமா? இங்கு வந்து பார் வா, வா, சீக்கிரம் வா.

இப்போது திருஷ்ணுவால் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை ஒடுகிறான் பிரத்தமனை நோக்கி.

என்ன பிரத்தமா கூப்பிட்டாயா என்று திருஷ்ணு உள்ளே நுழைந்தான்

ஐயா பிரச்சனைகள் எனக்கும் தோன்றுகிறது எனக்கும் கேட்க வேண்டும்.

பிரத்தமா கூப்பிட்டாயா?

வியாசர் பார்க்கிறார் உன்னை யார் இங்கே வரச் சொன்னது? எதற்காக வந்தாய்?.

திருஷ்ணு தலை குனிந்து நின்றான்.

பிரத்தமா எதையுமே கண்டு கொள்ளவில்லை, மௌனமாக இருந்தான்.

ஏன் உள்ளே வந்தாய்?

மனதில் எண்ணினார் பாவம் இவனுக்கே சாபம் இருக்கிறது பல பிறப்புக்கள் எடுக்க வேண்டும் இவனை போய் நாம் என்ன சொல்வது. சொன்னால் சொன்ன சொல் மீறாமல் நடக்க வேண்டும். அவை தெரிந்து கொள், போ வெளியே என்றார்.

தலை குனிந்து கொண்டு திருஷ்ணு வெளியேறினான்.

பிரத்தமா ஒன்றை சொல்கிறேன் கேள் வராது என்று சொல்லியும் வந்ததால் அவனாலேயே உனக்கு ஆபத்து ஏற்படும் நீ எச்சரிக்கையுடன் இருக்க வேண்டும்.

ஐயா நண்பர்கள் என்று வந்த பிறகு நாம் இப்படி இருப்பது நல்லதாகுமா ஒளிவு, மறைவு என்று நண்பர்களுள் இருந்தால் பிறகு அது நண்பர்கள் இல்லை. உங்கள் விருப்பம் அப்படி இருந்தால் அப்படிதான் நடக்கட்டும்.

பிரத்தமா இவன் என்றுமே நிலையான புத்தியில் இருக்க மாட்டான்.

ஐயா எது எப்படி நடக்கனுமோ அப்படி நடக்கட்டுமே நாம் பாடத்திற்கு போகலாம். தாங்கள் வீணாக மனதை போட்டு குழப்ப வேண்டாம், கோபித்துக் கொள்ள வேண்டாம்

சொல் பிரத்தமா உன் கேள்விதான் என்ன

ஆமாம் நீங்கள் சொன்னீர்கள் வயிற்றில் உருவாகும் கரு உணவை உட்கொள்ளும் அதாவது தந்தையின் மூலம் என்று சொன்னீர்கள் தந்தையே இல்லாதவர்கள் என்ன செய்வார்கள்? அதாவது கணவன் மடிந்துவிட்டாலோ, அல்லது ஏதாவது ஒன்று ஆகிவிட்டாலோ என்ன ஆகும்?

நல்ல கேள்விதான் பிரத்தமா ஆனால் ஒன்றை புரிந்து கொள் தந்தையிடம் மட்டும் அல்ல தாயிடமும் எடுத்துக் கொள்ளும், அந்த உதிரக் கட்டிகள் எல்லாம் உள்ளது அல்லவா அவை எல்லாம் சேகரித்துக் கொள்ளும், அதனால் நீ இப்படியே எடுத்துக் கொள்ளாதே இதுவும் இருக்கிறது

ஓ இப்போது புரிந்து கொண்டேன்.

பிரத்தமா முக்கியமானது ஒன்றை சொல்கிறேன் கேள் பெண்களுக்கு இந்த உதிரம் கொட்டும் நேரத்தில் உறவை வைத்துக் கொள்ள கூடாது, அது பல நோய்களை உற்பத்தி செய்துவிடும் ஆணின் உடலுக்கே ஆபத்தாகிவிடும். பல நோய்களும், கிருமிகளும் பரவும். அவர்கள் கூடுமானவரையில் அந்த ஆறு நாட்கள் தனியாக இருப்பதுதான் நல்லது, அப்படி இருந்தால்தான் உடலுக்கும் ஆரோக்யம், அவர்களுக்கும் சரி, ஆனுக்கும் சரி இதுதான் நல்லது.

பிரத்தமா நம் உடலில் நாம் உடகொள்ளும் உணவினால் ஒருவிதமாக ரசாயனக் கற்கள் உற்பத்தியாகும், இந்த கற்கள் நமது மூத்திர குழாயில் அடைப்பை ஏற்படுத்தும் இவை சிறுநீரகத்தில் இருந்து வெளிவரும், இவை வராமல் தடுக்க வேண்டும், இதற்காக பச்சிலைகள் மூலிகைகள் எல்லாம் சொல்கிறார்கள்,(நமது இந்த காலகட்டத்தின்படி சொல்கிறேன் கேளுங்கள்,) வாழைத் தண்டை நன்கு கல்லில் நகச்கி சாறு எடுத்து தூய துணியில் வடிகட்ட வேண்டும், அப்படி எடுத்து காலை வெறும் வயிற்றில் அதை குடிக்க வேண்டும். குடித்து அரை மணிஅளவிற்கு ஒன்றும் குடிக்க கூடாது அந்த சாறை குடித்த அன்று, பால் சம்பந்தபட்ட எதுவும் சாப்பிடக் கூடாது, சம்பந்தபட்டது என்றால் பால், தயிர், மோர், எதுவும் உட்கொள்வது தவிர்க்க வேண்டும் இதை முக்கிய குறிப்பாக வைத்துக் கொள்ளவும், யாரும் இதை கடை பிடிப்பது இல்லை, அதே போன்று வெற்றிலை போடக்கூடாது, இப்படி 3 அல்லது 7 நாட்கள் சாப்பிட்டால் கற்கள் தானே கரைந்துவிடும், இதற்குதான் பிரத்தமா தண்ணீர் நிறைய குடிக்க வேண்டும், குடித்தால் இவைகளை சுத்தப்படுத்தி வெளியே எடுத்துவிடும்.

மாதத்தில் 3 நாள் இந்த சாறை குடித்தால் நல்ல பலன், இந்த பிரசினை நம்மை என்றுமே நெருங்காது. சில பச்சிலைகள் சொல்கிறார்கள் , ஒன்று நமக்கு கிடைக்க கூடியது இந்த கீழா நெல்லி எனப்படும் இலை, இதுவும் மாதத்தில் மூன்று நாட்கள் சாப்பிட வேண்டும், இந்த இலை,அதன் கீழே சிறிய,சிறிய இலை இருக்கும் அதையும் பறித்து காலையில்

வெறும் வயிற்றில் நன்றாக மெல்ல வேண்டும், எல்லோருமே அரைத்து சாறை தின்பார்கள் அல்லது உருண்டையாக வைத்து முழுங்குவார்கள் உண்மையில் அப்படி செய்யக் கூடாது வாயில் போட்டு நன்றாக மென்று தின்ன வேண்டும், ஒரு பெரிய நெல்லிகனி அளவு இருக்க வேண்டும் நன்றாக மென்று தின்று அரை மணி அளவு நடக்க வேண்டும், பிறகு கூடான் வஸ்துக்கள் குடிக்க கூடாது, மோரோ, அல்லது இளநீரோ, குடித்துக் கொள்ளலாம், முக்கியமாக மோர் குடித்தால் இதமாக இருக்கும், இதை மாதத்தில் மூன்று நாட்கள் சாப்பிட்டால், நீரிழிவு நோய்களை தவிர்க்கலாம், இரத்தக் கொதிப்பு தவிர்க்கப்படும், இந்த கீழாநெல்லி சாப்பிடும் அன்று முக்கியமாக பாவக்காய் சாப்பிடக் கூடாது, மூன்று நாட்களிலும் பாவக்காய் இருக்க கூடாது, இவை சாப்பிடுவதால் பெரும் குடல், சிறுகுடல், ஜிரணம் எல்லாம் சரியாக வரும்.

இதை அடுத்து பார்த்தால் தூதுவளை, கரிசலாங்கன்னி, வெந்தியக் கிரை, சிறிய நங்கை, பெரிய நங்கை, நம் உபயோகத்திற்கு இப்போது கிடைக்க கூடியவை, இவை எல்லாமே நம் ஆரோகியத்திற்கு, நோயை எதிர்க்கும் சக்தியை கொண்டவை, இவைகளை நாம் உபயோகித்தால் நல்லது, இது மட்டுமல்ல நிறைய இருக்கிறது சொல்லிக் கொண்டே போனால் போகலாம்,(இவர் இப்போது இவனுக்கு சொல்லித் தருகிறார் அவை அப்படியே சொல்லிக் கொண்டு வருகிறேன்,) பெரும் நெல்லி மிகவும் முக்கியமானது உடலுக்கு, நோய்களை எதிர்க்கும் தன்மை அதற்கு அதிகம் உண்டு, அதனால் அதை சாப்பிடுவது மிக்க நல்லது.

அடுத்து கடுக்காய், சுக்கு, திப்பிலி, இவைகள் எல்லாமே உடலுக்கு நல்ல ஆரோகியத்தை தரக் கூடியதாகும், பிரத்தமா இந்த தோல் சம்பந்தபட்ட வியாதி இருக்கிறதே, இவைகளில் மிக கொடியது, வர ஆரம்பித்தால் தொடர்ந்து வரும் இவைகளையும் தவிர்க்கலாம் (ஜகதாத்ரி; இன்று சில மூலிகைகள் சொல்லி, இதனால் தவிர்க்கப்படலாம் என்றகிறார், இன்றைய காலத்தில்) பூவரசன் என்று

சொல்லப்படும் மஞ்சளாக பூக்கும் அந்த இலைகளைப் பறித்து தேங்காய் எண்ணெயில் போட்டு ஒரு வெள்ளை துணியால் போர்த்தி நிழல் வெயிலில் உலர்த்தி இப்படி 40 நாட்கள் வைத்தால் அந்த எண்ணெய் சருமத்திற்கு நல்லது, காலை குளிப்பதற்கு முன்னால் சருமம் முழுவதும் நன்றாக தேய்த்துக் கொண்டு அரை மணி அளவு ஊற வேண்டும், அப்படி ஊறிய பிறகு குளிக்க வேண்டும்,(முக்கியமாக உடம்பிற்கு இன்றைய சோப்புகள் எவ்வயும் உபயோகப்படுத்த கூடாது,) இதை தடவும் போது சீயக்காய் தடவ கூடாது, இந்த குங்கிடி கொட்டை அல்லது செம்பருத்தி இலையும் குங்கிடி கொட்டையும், சேர்த்து கொள்ளலாம், செம்பருத்தி இலை, வெந்தியம், கஸ்தூரி மஞ்சள், வைத்து தேய்த்துக் கொண்டால் நல்லது, அதே போன்று கொத்தமல்லி, தனியா சேர்க்க வேண்டும் உள்ளுக்கு இதனால் சர்ம நோய்களை தவிர்க்கலாம் அதாவது எல்லா நோய்களையும் என்று சொல்ல முடியாது, பலது சொல்கிறார்கள். இப்போது நாம் சொல்ல முடியாது, இவ்வாறு செய்தால் பிரத்தமா உடல் ஆரோகியமும், வலிமையும் இருக்கும்,

கத்தாழை என சொல்லப்படும் அது உள்ளில் இருக்கும் நுங்கை எடுத்து தேய்த்து ஊறினால் அதுவும் சர்ம நோய்க்கு நல்லது, அதே மோன்று நமது வாயுத் தொல்லைக்கு பிரண்டை முக்கிமானதாகும் பிரண்டை, பெருங்காயம் அகத்தி, முருங்கை கீரை வாயுத் தொல்லை நீங்க உபயோகமாக இருக்கும். எல்லா உணவுக்கும் வெந்தியம் சேர்ப்பது நல்லது, புளி அளவோடு இருக்க வேண்டும். காரம் அளவோடு இருக்க வேண்டும், உப்புஅளவுக்கு சற்று குறைவாகவே இருக்கலாம், இனிப்பு அளவுக்கு சற்று குறைவாகவே இருக்கலாம், கசப்பு அளவுக்கு சற்று அதிகமாக இருக்கலாம், துவர்ப்பு அளவுக்கு சற்று அதிகமாக்கலாம், கடுப்பு அது அளவுக்கு சற்று சமானமாக இருக்க வேண்டும், மிகவும் இல்லாமல், குறைவும் இல்லாமல், முடி நரைப்பவர்களும், முடி குறைவாக இருப்பவர்களும் இவர்களுக்கு சிறந்து மருந்தே கறி/வேப்பிலைதான், கறி/வேப்பிலை அதிகம் தின்றால் முடி கருப்பாகவும், ஆரோக்யமாகவும் இருக்கும், இதனுடன்

நெல்லியும் சாப்பிட்டால் மிக்க நல்லது, வெட்டிவேர், நெல்லி, செம்பருத்தி இலை, வெந்தியம், இவைகளை நன்கு அரைத்து தேங்காய் எண்ணேயில் போட்டு மெல்லிய சூட்டில் காய்ச்சி அதை வடிகட்டி உபயோகித்தால் முடி வளர்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் இதனுடன் கறிவேப்பிலையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம், தப்பில்லை.

ஜகதாத்ரி: இவைகள் எல்லாம் நம் பிரத்தமா தன் ஆராய்ச்சியின் மூலம் கண்டுபிடித்தது, சிலது நம் வியாசர் சொல்வது எல்லாம் சேர்த்து ஒரே வகுப்பாக சொல்லிவிடுகிறேன், ஆனால் இதற்கு நாம் பிரத்தமன் வைத்தியம் என்றே சொல்லிக் கொள்ளலாம், எப்படியும் குரு வியாசர்தானே, இவை எல்லாமே உடல் ஆரோகியத்தை குறிப்பதாகும்.

கீரகள் உணவில் உட்கொள்வது சாலச் சிறந்தது, உளுந்து, மிளகு போன்றவற்றை சேர்த்துக் கொள்வது நல்லது. சீரகம் அதிகம் இருந்தால் நல்லது, இஞ்சி அதிகம் இருந்தால் நல்லது, எண்ணேய் அளவோடு இருக்க வேண்டும் எண்ணேய் இல்லாமல் இருந்தாலும் உடலில் சரும நோய்கள் வர ஏதுவாக இருக்கும், அதனால் எண்ணேய் சத்தும் தேவை. அது அளவோடு இருந்தால் சரி. இப்படி இவைகள் எல்லாமே உடலை ஆரோக்யப்படுத்தும்.

பிரத்தமா இவையெல்லாம் கற்றுக் கொண்டாய் சரும நோய்க்கு உள்ளேயும் மருந்தை கொடுக்க வேண்டும், இந்த மூலிகையை இந்த பதப்படுத்தி கொடுத்தால் இவை சரியாகு..

சரி ஐயா.

என்ன பிரத்தமா எல்லாம் சரியாக புரிந்து கொண்டாயா (நம் கணக்கின்படி 3 ஆண்டு காலம் இப்போது நிறைவேருகிறது)

புரிந்து கொண்டேன், புரிந்து கொள்கிறேன். ஐயா, ஆங்காங்கு கேள்விகள் கேட்டு தெரிந்து கொண்டேனே.

பிரத்தமா நீ புரிந்து கொண்டால் போதாது , ஆராய்ச்சியும் செய்ய வேண்டும், நல்ல வைத்தியனாகவும் வர வேண்டும்.

வருகிறேன் ஐயா தாங்கள் ஆசிர்வதியுங்கள் நிச்சயம் வருவேன்..

பிரத்தமா இனி நீ உன் பணியை தொடங்கலாம் அல்லவா? புறப்படலாம்.

ஐயா எல்லாம் முடிந்ததா?

பிரத்தமா எவ்வளவு சொல்ல வேண்டுமோ சொல்லி இருக்கிறேன், மற்றவைகள் நீ ஆராய்ந்து புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இலையின் நிலைகளைப் பார்த்து கொள், அதாவது மூலிகையின் நிலைகள் எப்படி ஒத்து வரும் என்னவாகும் என்று பார்த்துக் கொள் அதன்படி நீ பரிசோதித்து கற்றுக் கொள்.

ஐயா இந்த மிருகத்திடம் இருந்து எடுக்கும், வைத்தியங்களைப் பற்றி?

பிரத்தமா அவை சரியானது அல்ல, வேண்டுமானால் நீ பார்த்து ஆராய்ந்து சொல்லிக் கொள், என்னை பெருத்தவரையில் எனக்கு அது நல்லதாகப் படவில்லை.

சரி ஐயா தங்களுக்கு விருப்பம் இல்லை என்றால் விட்டு விடுகிறேன்.

இல்லை பிரத்தமா நீ ஆராய்வதை ஆராய்ந்து வை நடப்பதை எழுதிவை எல்லோருக்கும் சொல்லி வை, ஆனால் உபயோகிப்பதை பார்த்து உபயோகி. இந்த மூலிகையையே பார்த்து உபயோகி என்றுதானே சொல்கிறேன், மூலிகையின் பெயர்களை எப்போதும் சொல்லாதே, இவை சொல்லக் கூடாதது, காண்பித்து கொடுக்கலாம் இவை, இவைக்கு என்று ஆனால் அதை நமது வாயால் சொல்லக் கூடாது

ஜியா ஏன் சொல்லக் கூடாது?

பார்த்தாயா இது கேள்வி சரியானது அல்ல சொல்லக் கூடாது என்றால் விட்டு விட வேண்டும், பிரத்தமா சில மூலிகைகள் பெயரை சொன்னாலே அதற்கு பலன் இல்லாமலே போய்விடும், அவை பலன் தராது

அது எப்படி ஜியா?

சொல்கிறேன் கேள், அதன் பெயரிலேயே நாம் உச்சரிக்கும் உஷ்ணகாற்றின் மூலம் அது கெட்டுவிடும், உச்சரிப்பு காற்று வருகிறது அல்லவா, சப்தம் வருகிறது அல்லவா? அந்த சப்தம் அதை போய் அடையும் போது அதன் தன்மையை இழந்துவிடுகிறது. அதற்குதான் சொல்வார்கள் பதிவிரதா இலைகள், அல்லது பதிவிரதா மூலிகைகள் என்று சொல்வார்கள் அது பெயரைச் சொன்னாலேயே வாடிவிடுமாம், சிலவைகள் பார்க்கிறாய் தொட்டால் மூடிக் கொள்கிறது அல்லவா? அது எப்படி? நம் உஷ்ணம் அதில் பட்டவுடன் மூடிக் கொள்கிறது அல்லவா, அதே போன்று தான் இவைகள் நம் வாயில் இருந்து வரும் சப்த மாத்திரத்தில் மயங்கி மக்கிவிடுகிறது, அதனால்தான் சொல்கிறேன் பிரத்தமா சொல்லக் கூடாது. சில வகைகள் சுலபமாக கிடைக்கும் அதனால் அதை கேவி செய்வார்கள் அதற்கு உதாரணம் அருகம்புல் மற்றும் எருக்கம், தும்பை, நந்தியாவட்டை போன்றவைகள் எல்லாம் சுலபமாக கிடைப்பது இது தானே என்ற பெருமை என்று நினைப்பார்கள் அதுதான் சொல்லக் கூடாது என்பது. வைத்தியர் மட்டுமே தெரிந்து கொண்டிருந்தால் நல்லது

ஓஹோ, அப்படியா சரி ஜியா.

இதையும் கற்றுக் கொள்கிறேன். (இங்கே முக்கிய குறிப்பு என்னவென்றால் கண்களுக்கு என்று சொல்வது என்றால் அடுக்கு நந்தியாவட்டை என்று சொல்லப்படும் அதை தாய்பாலில் தோய்த்து, கண்ணை மூடி மேல் வைத்தால்

கண்ணின் உஷ்ணம் தெளியும், மற்றும் விளக்கெண்ணையே தைய்த்தாலும் உஷ்ணம் தெளியும். அப்படி விளக்கெண்ணைய் கண்ணுக்கு தேய்க்கும் போது எப்போதும் தெப்புஞ்சுக்கும் தேய்க்க வேண்டும், ஒர் இடத்தில் மட்டும் விளக்கெண்ணைய் தேய்க்க கூடாது, இவை எல்லாம் கற்றுக் கொண்டு விட்டாய் இனி என்ன செய்யப் போகிறாய்.

ஜியா நாம் உலகத்திற்கு செய்ய வேண்டிய கடைமைகளை செய்ய வேண்டியதுதானே.

நல்லது மக்களுக்கு நல்லதும் செய். வியாதி நிவாரணமும் செய், நிறைய செய்ய வேண்டும் நீ நிறைய குணப்படுத்த வேண்டும் நீ. திரீஷ்னு அவனுடன் இஉர ஆனால் எச்சரிக்கையாக இரு. சில நேரங்களில் உன் மனநிலையும் மாறிவிடும் அதனால் மிகுந்த எச்சரிக்கையுடன் இரப்பா.

சரி ஜியா அப்படியே செய்கிறேன்.

பிரத்தமனை விட்டு போகாதே அவனுடன் இரு, இருவரும் ஒரு எடுத்துகாட்டாக நல்ல நண்பர்களாக இருங்கள்.

சரி ஜியா

பிரத்தமா நீ நல்ல பொறுமையாகவும், எதையும் மறக்காமல், என்னிடம் புத்தி தடுமாறாமல் இருந்து கற்றுக் கொண்டாய், உனக்கு என்ன வேண்டும்?

ஜியா தாங்கள் துணை இருந்தால் போதும், எனக்கு வேறு எதுவும் வேண்டாம், நாட்டின் நலனுக்காக, சேவைக்காக நான் போகிறேன், அது நல்லவிதமாக முடிய வேண்டும் எல்லோர்க்கும் என்னால் முடிந்த சேவை நான் செய்ய வேண்டும், தாங்கள் என் உடன் இருந்து நான் கொடுக்கும் மருந்துகளை எல்லாம் சரியாக கொடுத்து அது குணமடையும்படி செய்ய வேண்டும்.

என்ன பிரத்தமா இது, ஒரு குரு சொல்லிக் கொடுத்தது, சிஷ்யன் எப்படியும் பெற்றுக் கொள்ளப் போகிறான், நீ தேர்ச்சி பெற்றுவிட்டாய், பல சோதனைகளும் செய்து பார்த்தேன், எல்லாம் நீ தேர்ச்சி நன்றாகவே பெற்றிருக்கிறாய், அப்படி இருக்கும் போது உனக்கு, ஏதாவது ஒரு வரன் தர வேண்டும் நான். சொல் என்ன வேண்டும் கேள்.

ஐயா எனக்கு எதுவும் கேட்க தெரியவில்லை, தாங்களாகவே கருதி எப்போது என்ன தர வேண்டுமோ அப்போது தாருங்கள், இப்போது வேண்டும் என்று கேட்கவில்லை, எப்போதாவது உங்களுக்கு என்று முடியுமோ, எப்போது தரவேண்டுமோ அப்போது தாருங்கள் எனக்கு இப்போது எதுவும் வேண்டாம்.

நல்லது பிரத்தமா நல்லது, உன் செயலைப் பார்க்கிறேன், நீ இந்த வைத்தியத்தில் எவ்வளவு நன்றாக செய்கிறாய் என்று பார்க்கிறேன், பார்த்துவிட்டு பிறகு உனக்கு வேண்டிய வரனைத் தருகிறேன், போதுமா?

ஐயா நான் இங்கே வரனை எதிர் பார்த்து வரவில்லை, கற்றுக் கொள்ள வந்தேன் கற்றுக் கொண்டு விட்டேன் இதைவிட பெரிய வரன் எனக்கு வேறு என்ன வேண்டும், தாங்கள் அதை கொடுத்து விட்டார்கள், அது போதாதா?

பிரத்தமா உண்மைதான் இரும்பினும் சரி நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன் உனக்கு எப்போது என்ன செய்ய வேண்டுமோ அப்போது செய்து கொள்கிறேன் போதுமா?

சரி ஐயா

ஆமாம் இருவரும் எங்கு போகப் போகிறீர்கள்?

ஐயா இப்படியேதான் போக வேண்டும், எங்கள் நாட்டிற்கு போக வேண்டும், தாய் தந்தை எல்லாம் பார்க்க வேண்டும் நான் வந்து பலகாலம் ஆகிவிட்டது, அங்கு போக வேண்டும்.

அப்படியா? முதலில் நான் சொல்கிறேன் கேள் இங்கிருந்து இவ்வழியே கீழே சென்றால் விரைவில் நீ ஒரு தேசத்தை அடைவாய், அந்த தேசம் ஒரு காலத்தில் இமத்வஜ தேசமாக இருந்தது. தற்போதைக்கு அங்கு அரசரின் மகன் அதாவது இளவரசன் நல்ல திறமை பெற்றவன், எல்லா கலையிலும் சிறந்தவன், ஆனால் காலவசத்தால் உடல் நிலை பாதித்து தற்போது படுத்திருக்கிறார், இவனை நீ குணப்படுத்தினால் பலவகையில் நன்மையும், வழியும் தெரியும், போய் பார் பிரத்தமா அந்த இடம் உனக்கு பிடித்திருக்கும், என்று மனதுக்குள் சிரிக்கிறார், (காளிகாவாக நீ இருந்தாய் இப்போது பிரத்தமனாக நீயே வைத்தியம் செய்யப்போகிறாய், நல்லதுதான் என்று மனதில் எண்ணி சிரித்தார்) சரி போ, போய் பார் புரிந்துக் கொள்.

ஐயா அங்கிருந்து

அங்கிருந்து நீங்கள் அப்படியே ஆங்காங்கு போய்கொண்டே உங்கள் தேசத்திற்கு செல்லலாம், வழியெல்லாம் இருப்பவர்க்கு நல்ல வைத்தியம் செய்யப்பா.

சரி ஐயா தங்கள் சொல்படி செய்கிறேன்,

ஐகதாத்ரி: நல்ல சீடன் கிடைக்க ஒரு குருவும் கொடுத்து வைத்திருக்க வேண்டும், என்னை பொருத்தவரையில் பிரத்தமன் நல்ல சீடன், உத்தமம் ஆனவன், மனதை அலைபாயவிடாமல் உட்கார்ந்து நன்றாக கற்றுக் கொண்டார், குரு சொல்வதை கேட்டு கற்றுக் கொள்வதுதான் சிறந்தவன், குருவே விரும்பி வரன் தரவேண்டும், அப்படிபட்டவன்தான் நல்ல சிஷ்யன்

புறப்பட தயாராக இருந்தனர்.

தன்னை விட்டு தேவி பிரிகிறாள் என்ற மனவேதனை வருகிறது, பிரத்தமா இன்னும் இரண்டு தினங்கள் கழித்துவிட்டு போயேன் எங்கிறார்

சரி ஐயா தங்கள் விருப்பம், மேலும் இரண்டு தினங்கள் இருக்கிறார்கள்.

மீண்டும் பிரத்தமா இன்னும் இரண்டு தினங்கள் இருந்துவிட்டு போயேன், என்கிறார்.

சரி ஐயா என்கின்றனர், மீண்டும் இரண்டு தினங்கள் இருக்கிறான்.

பிரத்தமா இரண்டுமுறை நான் கேட்டதற்க்கு நீ ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறாய், என்னுடன் எந்த சலனமும் இல்லாமல், இருந்திருக்கிறாய் பிற்காலத்தில் உனக்கு நான் நற்பெருமையை செய்விக்கிறேன்.

சரி ஐய்யா தங்கள் விருப்பபடி என்று புறப்படுகிறார்கள் இவர்கள்.

பாகம்: 2

ஸ்ரீ ஓம்
அத்தியாயம்:16

என்ன வியாசரே முடிந்ததா பணி?

தாயே ஜகன் மாதா என்னால் முடிந்ததை சொல்லி கொடுத்துவிட்டேன் ஆக வேண்டியது உன் கையில், நீதான் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

எல்லாம் அவர்களே பார்த்துக் கொள்வார்கள் நாளென்ன பார்த்துக் கொள்வது. நன்றாக சொல்லிக் கொடுத்தீர்களா?

தாயே எனக்கு தெரிந்தவைகள் எல்லாம் நன்றாக சொல்லிக் கொடுத்தேன், தாங்கள் சொல்லிக் கொடுத்ததை அப்படியே சொல்லிக் கொடுத்திருக்கிறேன். எல்லாம் நன்றாகத்தான் கேட்டுக் கொண்டாள்.

ஓ அப்படியா ஏதோ இரண்டு என்று பேசினீர்கள் நான் சற்று கவனிக்கவில்லை என்ன அது இரண்டு?

அவருக்கு வரன் தரப்போகிறேன், அப்படியா என்ன அது இரண்டு வரம் நான் கேட்கலாமா?

ஜெகன்மாதா நான் சொல்லுவேன் ஆனால் என் மனதில் உள்ளதை தாங்களே புரிந்துக் கொள்ளுங்கள் என்ன இரண்டு வரம் என்று ஆனால் இப்போதைக்கு வெளிப்படுத்த முடியாதே.

சரி வேண்டாம்.

சரி நீங்கள் புரிந்து கொண்டார்களா ?.

சரி வியாசரே உங்கள் விருப்பம் நல்ல விருப்பமாக இருக்கிறது. நாம் அதை ஏற்றுக் கொள்கிறோம். இரண்டு, இரண்டு நாட்கள் மேலும் தங்கியதும் ஒரு குரு சிஷ்யனுக்கு

பணிவிடை செய்ததும், அதே போன்று சிஷ்யன் குருவுக்கு பணிவிடை செய்து எல்லாவற்றையும் நன்கு கற்றுக் கொண்டு அவர் சொல் மீறாது நடந்ததற்கு, தாங்கள் கொடுக்கும் இந்த பரிசு உண்மையில் நல்ல பரிசுதான்.

ஜகதாத்ரி வாக்கு: தற்போது நானும் இங்கு சொல்ல முடியாது தேவியின் 18 அவதாரங்கள் முடிக்கும்போதுதான் இந்த பரிசு என்ன என்பது தெரிய வரும். நான் இப்போதைக்கு சொல்வதிற்கு இல்லை.

சரி வியாசரே எல்லாம் செய்துவிட்டார்கள் நல்லதுதான்

தாயே ஜகன்மாதா எனக்கு ஒரு விருப்பம் இருக்கிறது.

சொல்லுங்கள் நிறைவேற்றிவிட்டால் போகிறது

இந்த பிரத்தமன் சரித்திரம் எப்போது தாங்கள் சொல்லீர்களோ அப்போது நான் இந்த பிரத்தமனுக்காக ஒரு காயத்ரியை உருவாக்கி இருக்கிறேன். அது அந்த பிரத்தமனை தியானிப்பதற்கு என்று தேவி தெய்வமாகிறானோ அன்று தியானிப்பவர்களுக்கு பிரத்தமனாக இருந்து குணப்படுத்தட்டுமே.

இந்த காலத்திற்கு ஏற்றார் போல் என்ன இரண்டு வரங்களை பெற்றதற்கு ஒன்று அன்பளிப்பா?

தாயே இந்த சரித்திரத்தை கேட்பவர்கள் நம் பிரத்தமனை நம்பி விரும்பவர்களுக்குதான் இது. எப்படி மூலிகையின் பெயரை சொன்னால் பலிக்காதோ அதே போன்றுதான் இந்த மந்திரத்தை பலருக்கு சொன்னால் பலிக்காது, அவர்கள் உள்ளத்தில் பிரத்தமனை நினைத்து தியானித்து செய்தால் பலிக்கும் அவ்விதமாகத்தான் வைத்திருக்கிறேன், இதிலும் ரகசியம் வைத்திருக்கிறேன் முறைப்படி உபதேசம் பெற்று முறைப்படி அவர்கள் என்று ஸ்ரீ ஓம் தேவியேஜபிப்பார்களோ அன்று இந்த பிரத்தமனை வழிபடலாம். குணங்கள் செய்து

கொடுப்பாள். அதற்கு என்று மருந்துகள் சாப்பிடக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை அதையும் நாம்தானே தயார் செய்தோம், ஆனால் உடல் ஆரோகியத்துடன் இருக்கும். எந்தவித பாதிப்பும் இல்லாமல் இருக்கும், அதனால் இதை உற்பத்தி செய்தும் வைத்திருக்கிறேன்,

ஓஹோ மூலிகை போல் மந்திரமும் இருக்கிறதா?

என்ன தாயே இது மந்திரத்தால் குணமாகாதது என்ன இருக்கிறது, சப்த மாந்திரத்தின் மூலம் எப்படியும் குணப்படுத்திவிடலாம் அல்லவா? தங்களுக்கு தெரியாதது என்ன? சப்த மாத்திரம் ஒழுங்காக ஜபித்தால் அது உடலில் ஆரோக்யத்தைத்தானே தரப் போகிறது, தாயே கவசங்கள் எல்லாம் இதற்காகத்தானே உருவாக்கி இருக்கிறது. சப்த மாத்திரம் சரியாக உச்சரித்தால் இந்த கவசத்தை உச்சரிக்கும் போதே உடலில் ஆரோக்யம் ஏற்படப் போகிறது. 5 காற்றும் ,5 திசைகளும் உள்ளே சென்று எல்லாம் உடலை ஆரோக்யமாக்க போகிறது நீதானே ஜகன்மாதா

ஓஹோ நான் இப்படி போனால் தாங்கள் இப்படி வந்து மடக்குகிறீர்களோ வியாசரே தங்கள் ஞானத்தின் முன்பு நான் என்ன சொல்ல முடியும்,

தாயே இந்த பெரிய வார்த்தை வேண்டாம் தாங்களும் இருக்கிறீர்கள் என் வாக்கின் மூலம் தெரிந்து கொள்கிறீர்கள் அவ்வளவுதானே தவிர எனக்கு என்றுமே அகங்காரமும் வேண்டாம், நான் செய்கிறேன் என்ற பெருமையும் வேண்டாம் எல்லாம் தங்களது

வியாசரே என்னையும் கஷ்டத்தில் ஆழ்த்துகிறீர்கள் பார்த்திர்களா? எல்லாம் அவளது நான் மட்டும் எனது என்று சொல்ல வேண்டுமா எனக்கும் அதில்லை. (இருவரும் சிரித்தோம்) சரி நாம் புறப்பட வேண்டியதுதான் அவரவர் பணிகளை காண அதுசரி வியாசரே ஏதோ காயத்தறி என்றீர்கள் பிறகு மெளனமாக போகலாம் என்றால் பாவம்

மக்கள் சொல்லுவோம். சரி,

தன்வந்தரி சிஷ்யைச்ச வித்மஹே
பிரத்தமா ச்ச தீ மஹீ
தன்னே ஸ்ரீஸ்ம் தேவி ப்ரோஜெயாத்

அதாவது எனது சிஷ்யன் தன்வந்தரி

வியாசரே உங்களது சிஷ்யன் இருக்கிறார்கள், தன்வந்திரியாக இருக்கும் நீங்கள் இப்போது எல்லாம் சொல்லிக் கொடுத்தீர்கள், அது யாருக்கு சொல்லிக் கொடுத்தீர்கள் என்று தெளிவாக வேண்டும், பலருக்கு சொல்லிக் கொடுக்கும் போது பலரும் பெயரை சேர்த்துக் கொள்ளலாம் அல்லவா

அப்படியா ஜெகன்மாதா தன்வந்தரி ப்ரிய சிஷ்யைச்ச வித்மஹே, என்னுடைய ப்ரியமான சிஷ்யன் எதுவானாலும் வைத்துக் கொள்ளலாம் சிஷ்யே, சிஷ்யன் எதுவானாலும் வைத்துக் கொள்ளலாம் தன்வந்தரி ப்ரியாச்ச வித்மஹே, அல்லது சிஷ்யச்ச வித்மஹே, பிரத்தமாச்ச தீமஹீ.

வியாசரே தன்வந்தி என்றால் புரியும் பிரத்தமாச்சதீமஹீ என்று சுலபமாக சொல்கிறீர்களே அது எப்படி

சரி வைத்திய பிரத்தாச்ச என்று வைத்துக் கொள்ளுங்களேன், சரி அன்றைய கால கட்டத்தில் சொல்கிறார் வைத்திய பிரத்தாமச்ச தீமஹீ, தன்னோ ஸ்ரீஸ்மதேவி ப்ரஜோதயாது அதாவது ஸ்ரீஸ்மதேவி அம்சமாகிய பிரத்தமன் ஐபித்தால் நான் அனுகிரகம் செய்கிறேன்.

வியாசரே பேச்சு மாற்றக் கூடாது என் மகளுக்கு ஆபத்து நாளை விளைவிக்க கூடாது.

தாயே இது என்ன அப்படியும் நான் செய்வேனா? உண்மையில் இந்த ஐபத்தை செய்பவர்களுக்கு எல்லாம் வந்திரியாக நான் இருந்து நானே காப்பாற்றுகிறேன் இது

என் உறுதி வாக்கு

இதற்காத்தானே நான் இவ்வளவு நேரம் காத்துக் கொண்டிருந்தேன். வியாசர் சொன்னால் ஜகத்தில் எல்லாம் நடந்தது போல்தானே உண்மையும் அதுதானே அதனால் தாங்களே ஆசிர்வதியுங்கள்

நான் முன்னின்று நானே ஆரோக்யப்படுத்துகிறேன் அதனால் இந்த ஜபத்தை 108 முறை செய்பவர்களுக்கு வைத்திய ரீதியாக கோரும் எது ஒன்றும் நான் செய்கிறேன் போதுமா தேவி.

நல்லது வியாசரே தாங்கள் அருள் செய்தது மக்களுக்கு நல்லது. என் பெண்ணிற்கும் பெருமையை தேடித் தருகிறது.

ஜெகன்மாதா நான் என்ன அவளுக்கு தேடி தருவது, அவளுக்கு இயற்கையிலேயே உண்டல்லவா.

வியாசரே எதுவாக இருப்பினும் ஒரு குருவிடம் பெறுவது தான் சாலச் சிறந்தது, அதனால் குரு என்ற ஸ்தானத்தில் அவளுக்கு ஒரு காயத்ரீ இயற்றியது இது உலக நன்மைக்காக என்று கருதுவோம்.

ஜகதாத்ரி: இந்த ஸ்லோகத்தை இந்த ஜபத்தை ஜபித்து பிரத்தமனை வழிபட்டால் மருத்துவ ரீதியாக படிப்பவர்க்கு ஞாபக சக்தியும், உடலுக்கு ஆரோக்ய சக்தியையும் கொடுத்து நம்முடன் துணையாக இருப்பாள், வியாசர் நமக்கு துணையாக இருந்து செயல்படுவார், என்று அவரே அவர் வாக்கு மூலம் நம்மை ஆசிர்வதித்திருக்கிறார். இதை நாம் பயன்படுத்தும் நேரம் வந்துவிட்டது, எதையும் விட்டு வைக்க கூடாது அல்லவா இப்போது பயன்படுத்தும் நேரம் வந்தவுடன் நாம் பயன் படுத்திக் கொள்ள வேண்டும், இதை நாம் தினமும் ஜபிக்கலாம் நன்மை உண்டாகும்.

வியாசரே பிரத்தமனாக இருக்கும் நம் ஸ்ரீஸ் தேவியையும் ஆசிர்வதித்தீர்கள் அதே போன்று இந்த சரித்திரத்தை

கேட்டுக் கொண்டிருப்பவர்களையும் ஆசிர்வதித்தீர்கள்,

அதுமட்டும் இல்லை ஜெகன்மாதா இந்த சரித்திரத்தை படிக்கும் போது எல்லாம் நானும் இருப்பேன் தாங்களும் இருக்கவேண்டும், ஆசிர்வதிக்க வேண்டும். யார் எப்போது இந்த சரித்திரத்தை படித்தாலும் அவர்களை நீங்கள் ஆசிர்வதிக்க வேண்டும்.

இது என்ன எனக்கே கட்டளையா?.

ஆமாம் ஜெகன்மாதா உண்மைதான். நாம் இருவரும்தானே இங்கே இருந்தோம், அதனால் இந்த சரித்திரம் படிக்கும் போது எல்லாம் இருவரும் ஆசிர்வதிக்க வேண்டும், உடல் ஆரோக்யம் இல்லாமல் படுத்திருப்பவர்கள் இந்த சரித்திரத்தை அடிக்கடி படிப்பதனால் மனதில் ஒரு உறுதியும், தெம்பும் ஏற்பட்டு தாங்கள் வலிமையுடன் இருக்க நம்மை பிரார்த்திக்கட்டும்.

சரி வியாசரே நாம் இங்கு இருந்தால் அதிகம் கொடுத்துக் கோண்டே இரும்போம் புறப்படலாம் அங்கே என்ன நடக்கிறதோ அதை எழுத வேண்டும் தாங்கள் வாருங்கள் நாம் போகலாம். என்று நாங்களும் புறப்பட்டோம்.

திர்க்குனு அது என்னடா அது எதோ தேசம் என்றாரே.

ஏய் இமாத்வஜம் தேசம் என்றுதானே சொன்னார், இமாத்வஜனுடைய தேசமாம் அது இப்போது ஏதோ பெயராம்..

இல்லையடா ,

இவர்கள் தேசத்தை நெருங்க இவர்களுக்கு எல்லாம் பார்த்தது போல் இருக்கிறது.

ஏய் இதெல்லாம் பார்த்தமாதிரி இருக்கிறதே!..

உனக்குமட்டுமா எனக்கும்தான் அப்படி தெரிகிறது.

அப்போது ஏன் அப்படி தோன்றுகிறது

இதோ பார் ஏன் என்ற கேள்வி எல்லாம் கேட்க கூடாது.

என்ன குருவைப் போல் சீடன் வந்துவிட்டாயா?

ஆமாம் எனக்கு கேள்வி கேட்டால் பிடிக்காது கேட்காதே ,
நானும் என் குருவைப் போல்தான்.

ஆஹா,அவர் பொறுமையாகத்தான் இருக்கிறா , இவர்
எப்படியோ ?

இவர் பொறுமையாக இருப்பார் ஆனால் கோபமும்படுவார்
அதுதான் இவரது பொறுமை என்ன புரிகிறதா

சரி வா, வா போகலாம் .

யார் மீங்கள் என்று எல்லையில் நிறுத்தினர்.

ஐயா நாங்கள் சிறந்த வைத்தியர் இவர் பேர் பிரத்தமன்.

எந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவர்?

அடேய் நாம் எந்த நாடு? .

யாருக்கு ஹீம் எந்த நாடு தேசாங்கு நாட்டைச் சேர்ந்தவர்
பொய்யைச் சொன்னார்கள்

ஏய் ஏண்டா தேசாங்.

ஆமாம் தபேத்திய நாடு என்று சொன்னால் அவ்வளவுதான்
தேசாங்கு நாட்டைச் சேர்ந்தவனாக இருந்தால் நம்பை

உள்ளே போட்டுவிடுவான். பிறகு நம்மால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது இதுவும் தேவை புரிந்துக் கொள்

சரி, சரி நீயே பேசு

அதுதான் ஆதியில் இருந்து நடக்கிறது

அப்படியா எதற்க்கு வந்திருக்கிறீர்கள்?

ஏதோ இளவரசருக்கு உடல்நிலை பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறதாம், அதனால் வந்துவிட்டு போகலாம் என்று வந்தோம்

நீங்கள் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?

உடல் பாதித்தவரை குணப்படுத்தலாம் என்று வந்தோம் என்ன செய்ய இருக்கிறது

குணப்படுத்தவில்லை என்றால் தலை துண்டிக்கப்படும் தெரியும் அல்லவா?

ஓஹோ வேண்டாமடா போய்விடலாம்

ஏண்டா முதன் முதலில் ஒரு வைத்தியம் செய்யப் போகிறேன் அதையுமாடா கெடுக்கிறாய்.

அதனால்தான் பயப்படுகிறேன் முதல் வைத்தியம் பலிக்கவில்லை என்றால் இப்போதே நாம் மரணம் அதை தெரிந்து கொள்.

இதப்பாருடா எப்போதோ, என்றாவது போகப் போகிறோம் முன்னாலேயே போகிறோம் என்று வைத்துக் கொள், அடேய் வைத்தியம் அப்போது எப்படி செய்வாய்.

ஒருத்தனை கொன்றால் தெரிந்துவிடுகிறது சரியாக செய்கிறோமோ, இல்லையா என்று நமக்கு இளவரசன்

கிடைக்கிறான் பார் கொல்வதற்கு அதை தெரிந்து கொள்.

பிரத்தமா இது நியாயமானது அல்ல.

இதோ பார் என் வைத்தியத்தின் மீது நீ அதிகம் சந்தேகிக்கிறாய் எனக்கு அது பிடிக்வில்லை, நீ போ வெளியே.

நான் போகிறேன்

என்ன இருவரும் பேசிக் கொண்டே இருக்கிறீர்கள் தெரியுமல்லவா இளவரசனை குணப்படுத்தவில்லை என்றால் தங்கள் தலை துண்டிக்கப்படும் இது அரச கட்டளை.

பிரத்தமா அவன் ஒருமுறைக்கு இரு முறை சொல்கிறான்.

இதோ பார் திருஷ்ணு அவன் சொல்வதைவிட நீ அதிகம் சொல்கிறாய் . என்னால் குணப்படுத்த முடியும் நான் போகிறேன் தேவை இருந்தால் உள்ளே வா இல்லையேல் நான் போகிறேன்.

இல்லையடா வருகிறேன் போனால் இருவரும் போகப் போகிறோம் பரவாயில்லை வா.

இல்லை நாங்கள் குணப்படுத்துகிறோம்.

உங்களை பார்த்தால் சிறுவர் போல் தெரிகிறீர்கள் என்ன படித்து என்னத்தை குணப்படுத்தப் போகிறீர்கள்?.

அவ்வளவுதான் பிரத்தமனுங்கு கோவம் வருகிறது. உனக்கு அவ்வளவுதானே வேண்டும் சரி உனக்கு எங்காவது வலியா சொல்.

ஹோம் வலியா எனக்கு கால்,தொடை எல்லாம் வலிக்கிறது.

ஆமாமய்யா காலம் முழுதும் நின்று கொண்டு இருக்கிறாய் வலி இல்லாமல் என்ன வரும் என்றான் திருஷ்ணு.

ஏய் சும்மா இரு. உம் ஏன் வலிக்கிறது?.

அது தாங்கள்தான் சொல்ல வேண்டும், வைத்தியர் என்று வந்துவிட்டால் அது தாங்கள்தானே சொல்ல வேண்டும்.

சரி வா, போனான் நாடியைப் பிடித்தான்

இவை விரைவில் குணமாகிவிடும் அதற்கு இந்தெந்த மூலிகைகள் என்று தேடி பிடித்து கொடுத்தான்

மற்றவன் வந்தான் என்னடா என்ன நடக்கிறது?.

ஏய் இவன் நல்ல மூலிகை தருகிறான்டா உடல் நன்றாக இருக்குமாம்.

அவன் வருகிறான் ஐயா, ஐயா எனக்கு கூட உடம்பு சரியில்லை .

சரி உனக்கு என்ன செய்கிறது ?.

அதுதான் தெரியவில்லை ஆனால் உடல் சரியில்லை.

இது உடலில் கோளாறு இல்லை உன் மனநிலைதான் கோளாறு என்று நாடியைப் பிடித்து பார்க்கிறான், அது சரி மனைவியை விட்டு வந்து எவ்வளவு நாட்கள் ஆகிறது.

ஐயா அது ஆயிற்று என்ன செய்வது ஏதோ போகிறோம் வருகிறோம்

ஒன்றுமில்லை உன் மனைவியுடன் கொண்டாடு குதூகலமாக இரு உடல் எல்லாம் சரியாகப் போய்விடும்

ஏய் என்னடா வைத்தியம் கேட்டால் இப்படி சொல்கிறாய்?.

சும்மா இருஅவனுக்கு ஒன்றுமில்லை அவனுக்கு தேவையானது வேறு எதுவோ அவன் போனால் சரியாகிவிடுவான்.

அது என்னடா வேறு எதுவோ?.

திருஷ்ணு நீ அடிக்கடி கேள்விகள் கேட்கிறாய், குறுக்கே கேள்விகள் கேட்காதே என்று சொன்னேன்,

வேறு என்னவோ என்றால் அது என்ன என்று எனக்கு தெரிய வேண்டாமா?.

பாரடா அது வேறு என்று ஒன்றுமில்லை, மனைவியுடன் இருந்தால் போதும்.

அது எப்படிடா பெண்ணுடன் இருந்தால் போதும் என்கிறாய்?.

ஐயோ உன்னிடம் என்னத்தை சொல்ல, வயதுதான் ஆகிறது உனக்கு அறிவே இல்லை இரு நல்ல பெண்ணாக பார்த்து உன்னை மாட்டிக் கொடுக்கிறேன், பிறகு தெரியும் உனக்கு செய்தி, பிறகு அவள் பின்னால் அலைவாய், எதற்கு அலைகிறாய் என்று அப்போது கேட்கிறேன்.

அது என்னவோ போ சரி,வா, வா, போகலாம்

ஐயா நாங்கள் உள்ளே போகலாமா?.

வைத்தியத்திற்குதானே போகப் போகிறீர்கள்?.

வேறு என்ன எங்களிடம் இருக்கிறது ஒன்றுமில்லை . சரி போங்கள் .

இவர்கள் உள்ளே நுழைகிறார்கள் பார்க்கிற இடம் எல்லாமே ஒருவித பழக்கப்பட்ட இடமாக தெரிகிறது.

திருஷ்ணு இதெல்லாம் எங்கேயோ பார்த்தாற் போல் இருக்கிறது, மனதில் ஏதோ தோன்றுகிறது, ஆனால் என்ன என்று தெரியவில்லை இந்த மண்ணின் மீது சற்று பற்று வருகிறது. ஏன் என்றும் புரியவில்லை!.

இதோ பார் அதிக ஆண்டுகள் அவருடன் இருந்துவிட்டாய் குருவுடன். அதனால் உனக்கு புத்தி இப்படிதான், ஏதாவது உளருவாய். பேசாமல் என்னுடன் வா நாம் போய் குணப்படுத்தும் வேலையைப் பார்ப்போம்.

ஏய் உனக்கு இல்லை என்று சொல்.

எனக்குகூட இருக்கிறது ஆனால் உன்னளவுக்கு இல்லை, ஏதோ இங்கிருந்தாற் போல் தெரிகிறது அவ்வளவுதான்.

நடந்து கொண்டே போகிறார்கள் ஓர் இடத்தைப் பார்த்து அப்படியே நிற்கிறான் பிரத்தமன்.

என்னடா ஏன் இங்கு நிற்கிறாய் ?.

தெரியவில்லை திருஷ்ணு என்று கண்களில் நீர் வருகிறது.

என்னடா ஏன் அழுகிறாய் ?.

இல்லை எனக்கு தெரியவில்லை என்னை அறியாமல் எனக்கு அழுகை வருகிறது இந்த இடத்தில்.

என்ன ஆயிற்றுடா ஏதாவது கலக்கமாக இருக்கிறதா? மன வேதனை இருக்கிறதா?

தெரியலைடா இந்த இடம் என்னை மிகவும் வேதனைப்படுத்துகிறது, என்னவோ என் மனதுக்குள் ஏதோ சொல்கிறது என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை, முடியவில்லை திருஷ்ணு என்று அழுகிறான்.

ஐயடா என்னடா இவன் அந்த குரு சரியானவர், உன்னை இங்குதானா அனுப்ப வேண்டும் முதலில், வேறு எங்காவது அனுப்பக் கூடாதா?

ஏய் அவரை பற்றி தப்பு சொல்லாதே.

பிறகு என்ன ஏதோ ஒரு இடத்தில் உட்கார்ந்து திடிர் என்று அழகிறாய்.

சற்று நீ யோசித்துப் பாரேன் உனக்கு இதில் ஏதாவது தெரிகிறதா பாரேன்.

பிரத்தமா எனக்கு அவ்வளவாக புரியவில்லையடா, நீ வேண்டுமானால் அழ நான் உன்னை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன், அவ்வளவுதான் என்னால் முடியும். இவன் அந்த இடத்திலேயே அழகிறான்.

எனக்கு சரியாக புரியவில்லையடா சரி போகலாம் என்று புறப்படுகிறான் (ஆமாம் உண்மைதான் காலையில் நம் ராஜ மாதா இறந்த இடம் அது, மடியில் மடிந்த அதிர்ச்சி அவன் மனதில் படிந்திருந்தது, அதை கண்டுதான் அழுதான். அதனால்தான் இதையும், அதையும் ஒரே இடத்தில் எடுத்து வந்தோம். நாம் புரிந்துக் கொள்ளவும் சுலபமாக இருக்கும் அதுமட்டுமல்ல அந்த காட்சியும், இந்த காட்சியும் ஒன்றாக வரும்)

அழுதவன் அப்படியே உட்காருகிறான்.

என்னடா இங்கே உட்கார்ந்திருக்கிறாய் அரண்மனைக்கு போக வேணாமாடா. ஆட்கள் வேறு போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இருடா ஒரு நிமிடம் வருகிறேன் என்று உட்காருகிறான்.

ஏய் இங்கு யாரோ ஒரு பெண் மடிந்திருக்கிறாள், அந்த

பெண் என் மடியிலே படுத்திருக்கிறாள், மடிந்திருக்கிறாள், எனக்கு புரியவில்லையடா தலைவலிக்கிறது என்னால் முடியவில்லை என்கிறான்.

என்ன பிரத்தமா என்னவாயிற்று?.

இல்லையடா எனக்கு தலை பயங்கரமாக வலிக்கிறது என்னால் முடியவில்லை.

பச்சிலையாவது சொல்லேன்டா எடுத்து வந்து தருகிறேன்.

இல்லை இது இலையால் தீருவதல்ல இரு சற்று நேரம் இரு என்று உட்கார்ந்தான், குருதேவா எனக்கு வேண்டாம் இந்த சோதனை. எனக்கு ஏனோ தெரியவில்லை ஒருவிதமாக கலக்கம் ஏற்படுகிறது இந்த இடத்தில் என்னவோ நடக்கிறது என் மனது ரொம்ப இழுக்கிறது.

குரு தேவரின் குரல் வருகிறது மகனே பிரத்தமா அந்த இடத்தை விட்டு உடனே புறப்படு, அங்கே இருக்காதே. (ஏனெனில் அப்படி அவன் இருந்தால் அவனுக்கு ஒரு வேளை தெரியவந்தால் வைத்திய பணி நின்றுவிடும், வராது அப்படி வந்தாலும் நின்றுவிடும் , செய்யும் செயல்கள் நிறைய இருக்க இங்கு எதற்கு இருப்பானேன் என்றுதான்) சொல்கிறார் இவனும் எழுந்து கொள்கிறான் சரி வாடா போகலாம் புறப்படுகிறான்.

என்னடா, ஏன்டா அழுதாய் என்னவோ சொன்னாய் பிறகு புறப்படுகிறாய் எனக்கு புரியவில்லையடா .

எனக்கே புரியவில்லை, ஏதோ மனதில் குருவை நினைத்தேன் அவர் போ என்றார் வந்து விட்டேன்.

அது எப்படி! குருநாதர் அப்போது, அப்போது மனதுக்குள் பேசுகிறாரா?.

இதோ பார் கேள்விகள் கேட்காதே என் மனதில் தோன்றியது செய்கிறேன். அது என் குருநாதர் சொல்கிறார் என்று வைத்துக் கொள்ளேன் .வா போகலாம் மீண்டும் போகிறார்கள்.

தொலைதூரம் போய் பார்த்தால் அங்கு சிறிய கோவில் இருக்கிறது, அந்த இடத்தைப் பார்க்கிறான் பார்த்தவுடன் கண்ணீர் வடிக்கிறான் மீண்டும் .

என்னடா இங்கு எல்லோரும் வழிப்படுகிறார்களடா இது தெய்வம் போல் தெரிகிறது இங்கு எதற்கடா கண்ணீர் வடிக்கிறாய்!

ஐயோ எனக்கு புரியவில்லை எனக்கு அழவேண்டும் போல் இருக்கிறது .

அங்கு ஒருவர் சொல்கிறார் கோயிலை பற்றி கூறுகிறார் திருஷ்ணு மட்டும்தான் கேட்கிறான் , ஆனால் நம் பிரத்தமனுக்கு ஞாபகம் இல்லை எதையோ பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறான். இது காமிக்கா என்று சொல்லப்படும் தேவதை இந்த தேவதைக்கு மாதவிலக்கு ஆகும் அதுதான் முக்கியசிறப்பு வைத்திருப்பதோ ஒரு கட்டை விக்கிரகம்தான் ஆனால் இதற்கு நடக்கும் .

அப்படியா அப்படி என்றால் என்ன?. எதுவோ சரி எப்படி நடக்கிறது?.

அது அப்படிதான். அந்த தேவதை அப்படிதான். பிறகு சொல்கிறேன் வாருங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஒன்றும் பிரத்தமனுக்கு காதில் விழுவில்லை.

ஏய் வாடா போகலாம், வழிபட்டுவிட்டாயா ?.

என் நவோடா இதை பார்க்கும்போது பாவமாக தோன்றுகிறது.

இதப்பாரடா தயவு செய்து சொல்கிறேன் வைத்தியம்

பார்த்துவிட்டு இந்த ஊரைவிட்டு எவ்வளவு சீக்கிரம் காலி செய்ய முடியுமோ செய்து ஓடிவிடலாம். நீ செய்யும் இந்த விபரீத சேஷ்டைகளை பார்க்கும் போது எனக்கே பயமாக இருக்கிறது. இவன் கையைப் பிடித்துக் கொள்கிறான்.

எய் வா போகலாம் இது ஏதோ என்னவோ நடக்கிறது இங்கு என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை பரவாயில்லை வா போகலாம். போகிறார்கள். .

அன்றைய காலகட்டத்துக்கு உள்ள அரண்மனைக்கு நுழைகிறான், இப்போது இங்கு நிறைய மாற்றங்கள் இருப்பதால் அவனால் கண்டு கொள்ள முடியவில்லை, ஏனெனில் பலகாலம் முடிந்து விட்டது.

உள்ளே வருகிறான். அரசனை சந்திக்கிறான் ஐயா! நாங்கள் தேசாங்கு தேசத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறோம். நாங்கள் வைத்தியத்தில் கை தேர்ந்தவர்கள், தங்களுக்கு ஏதாவது வைத்தியம் செய்ய வேண்டும் என்றால் சொல்லுங்கள்.

நான்தான் பறை சாற்றி இருக்கிறேனே என் மகனுக்கு வைத்தியம், செய்து நிவர்த்தி செய்பவர்க்கு நாங்கள் எல்லா சன்மானங்களும் தருகிறோம், அப்படி ஆகவில்லை என்றால் அவனை வெட்டி விடுவோம், இதுதானே எங்களது பறைசாற்று.

இதுவரை எத்தனை பேர் வந்திருக்கிறார்கள்.

வந்திருக்கிறார்கள் வைத்தியம் செய்யாமல் விட்டு, விட்டு பயந்து ஓடியும் இருக்கிறார்கள்.

ஆமாம் ஐயா எடுத்த எடுப்பிலேயே கழுத்தை எடுப்பேன் என்றால் எப்படி நியாயமாகும் ஏதாவது...

நீங்கள் சொல்வது சரிதான் நாங்கள் பல வைத்தியரை வைத்தோம், சன்மானத்தைக் கொடுத்தோம், பார்த்தார்கள், இல்லை இதை குணப்படுத்த முடியாது என்று

போய்விட்டார்கள். இப்படியே வருபவர்கள், எல்லாம் போய்க் கொண்டிருப்பதால் இப்படி ஒன்றை சொல்லி வைத்தோம். அதிகம் பேர் வராமல் இருக்கட்டும் என்று.

அதற்குள் திருஷ்ணு புகுந்தான் அப்படி என்றால் தலை வெட்ட மாட்டார்கள் அல்லவா? .

சே, சே வைத்தியர்களை அப்படி செய்யலாமா? செய்யக் கூடாது எதற்கும் இப்படி செய்தி போட்டு வைத்திருக்கிறோம் அப்படி இருந்தாலும் யாராவது நல்ல ஆராய்ச்சி செய்து வந்து வைத்தியம் செய்வார்கள் என்றுதான் ஒரு பேச்சுக்கு அப்படி செய்திருக்கிறோம்.

அது சரி இது அரச கட்டளை அல்லவா?

ஆமாம் அது அரசகட்டளைதான். சரி செய்யமுடியவில்லை என்று சொன்னால் விட வேண்டியதுதான். சிறையில் வைப்போம் பிறகு விட வேண்டியதுதான், அது வெட்டுவது சரியல்ல.

பரவாயில்லையே அரசர் நன்றாகத்தான் பேசுகிறார். ஆனால் நீங்க கூடவா இப்படி படுத்த வேண்டும். நான் இல்லை இவன்தான் இவன் கூட படுத்துவான்

எய் ஆங்காங்கு வந்து சொன்னால் உதை போடுவேன், இருவரும் சேர்ந்துதானே வந்தோம். உனக்கு அவ்வப்போது ஞாபகப்படுத்த வேண்டும் என்று இருவரும் அங்கேயே ஆரம்பித்தார்கள்.

என்னப்பா உங்கள் இருவருள்ளேயே தகறாரா?

அது ஒன்றுமில்லை நாங்கள் அப்படித்தான் பேசிக் கொள்வோம். .

எனப்பா நீங்கள் வருவது அரச சபைக்கு, சற்று மரியாதையும்

இருக்க வேண்டும் அல்லவா? எங்கள் முன்பு செய்வது சரியா?

மன்னிக்க வேண்டும் இனி நாங்கள் அப்படி செய்ய மாட்டோம் என்று பிரத்தமன் தலை குனிந்தான்.

சரி உங்களில் யார் வைத்தியர்.

பிரத்தமன் நான்தான் வைத்தியன் அவன் எனது துணையாளர்

ஓ அப்படியா சரி வாருங்கள் போகலாம் என்று உள்ளே அழைத்துப் போனான். அரண்மனையை சுற்றி வந்து கொண்டே இருந்தார்கள் ஓர் இடத்தில் அப்படியே நின்றான் மீண்டும் பிரத்தமன்.

என்னடா இங்கு என்ன?.

இந்த இடம் மட்டும் ஏதோ பழக்கப்பட்ட இடம் மாதிரி இருக்கிறதே .

ஓ இங்கே நிற்கிறீர்களா வாருங்கள் இங்கு இல்லை அங்கு இருக்கிறான் மகன். அழைத்துப் போகிறேன்

பிரத்தமன் அப்படியே பார்க்கிறான்.

ஓ இந்த இடம் அருமையாக இருக்கிறது என்று பார்க்கிறீர்களா இதை நாங்கள் பாதுகாத்து வருகிறோம் இது தொன்று தொட்டு வருகிறது. எனது தாத்தா, அவரது தாத்தா, அவரது தாத்தா, என்று பல காலமாக வருகிறது, பல காலமாக இந்த அறையை வைத்திருக்கிறோம்.

அப்படி என்ன இருக்கிறது அறையில்.

வாருங்கள் காண்பிக்கிறேன்.

அறை சுத்தமாக இருக்கிறது எது, எது எப்படி போடப்பட்டிருக்கிறதோ அப்படி இருக்கிறது சுற்றி பார்க்கிறான்

ஆமாம் ஏன் இதை பாதுகாத்து இருக்கிறீர்கள்

எங்கள் முதாதையரில், முதாதையர் ஒருத்தர் ராஜ மாதா என்று ஒருத்தி இருந்தாளாம் அவர் ராணியாக வாழ்ந்தாராம், எனக்கு அவ்வளவாக சரித்திரம் தெரியாது அப்போது அவர்கள் அந்த அறையில் தான் இருந்தார்களாம் இது அப்படியே பாதுகாத்து வந்திருக்கிறார்கள். அரண்மனை முழுவதும் மாற்றி, மாற்றி அமைத்திருக்கிறோம் இந்த அறை மட்டும் அப்படியே வைத்திருக்கிறோம் இது அந்த ராஜ மாதா வாழ்ந்த இடம் அதற்கு பிறகு ஒரு பேத்தியாம் வாழ்ந்தாளாம், எனக்கு அவ்வளவு தெளிவாக தெரியாதென்று நிறுத்திக் கொண்டான்.

அங்கிருந்து பார்த்தால் தெரிகிறது ஆஹா அருமையாக இருக்கிறதே என்று அவ்வழியே வந்து நதியைப் பார்க்க, வந்தான் பார்க்கும் பொழுது தொலை தூரத்தில் இருக்கும் மலை தெரிகிறது அதையே பார்த்து நின்றான்.

என்னடா

இல்லை அதுவும் எனக்கு பழகியது போல் இருக்கே, எனக்கு தலை வலிக்கிறதடா.

முதலில் இந்த இடத்தைவிட்டு கிளம்பு. நீ இங்கே உள்ளே இருந்தால் ஆகாது என்று இழுத்துக் கொண்டு வெளியில் வந்தான் திருஷ்ணு.

மீண்டும் கதவு தாளிடப்பட்டது

வெளியில் வந்தவுடன் தன் வேலையை கவனிக்கத் தொடங்கினான், நேராக வந்தான்.

இளவரசன் படுத்திருந்தான் . போய் நாடியைப் பிடித்து பார்த்தான்

அரசே நான் இளவரசருடன் தனியாக பேச வேண்டும், தாங்கள் அனுமதித்தால் பேசுகிறேன், இல்லையேல் நான் விட்டுவிடுகிறேன், முதலில் பேச வேண்டும் பிறகுதான் குணமாவதை பற்றி யோசிக்க வேண்டும், நான் பேசுவதிலேயே எனக்கு தெரிந்துவிடும் , குணப்படுத்திவிடுவேன்.

என்ன சொல்கிறீர்கள்?!

ஆமாம் இளவரசர் ஒப்புக் கொள்கிறாரா?

ஹாம் எனக்கு ஒன்றும் பயமில்லை.

காவலுக்கு யாராவது வைக்கட்டுமா?

அரசே எந்த தீங்கும் செய்யமாட்டேன் இது என் குரு மீது ஆணை. நான் வைத்தியம் மட்டும் பார்த்து சொல்கிறேன். மருந்து எதையும் கொடுக்கவும் மாட்டேன் தாங்கள் வந்தபிறகுதான் கொடுப்பேன் சில வார்த்தைகள் நான் பேச வேண்டும் அதனால்தான் கேட்கிறேன்.

சரி நீங்கள் இருவரும் இருங்கள் நாங்கள் போகிறோம் என்று அரசர் போகிறார்.

வந்தவர்கள் எல்லோரும் போகிறார்கள் திருஷ்ணு நிற்கிறான்

ஏய் போடா வெளியே என்றான்.

ஏய் நான் இருந்தால் என்னவாம், என்னைப் போ என்கிறாய் எனக்கு என்ன தெரிய போகிறது.

திருஷ்ணு புரிந்து கொள் நீ இருந்தால் அவர் பேச மாட்டார்,

நீ வெளியே போ.

என்னடா என்னதான் பேசுகிறார் என்று கேட்டுவிடுகிறேன்டா.

இல்லை நீ போகிறாய் வெளியே.

சரி கோபிக்காதே போய்விடுகிறேன் என்று திருஷ்ணாவும் வெளியேறினான். இவன் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து நாடியை பார்க்கத் தொடங்கினான்.

அத்தியாயம்: 17

இளவரசே வைத்தியரிடம் எதையும் ஒளிவு மறைவு இல்லாமல் சொல்லிவிட வேண்டும். அதே போன்று கேட்கும் கேள்விக்கு சரியான பதில் சொல்ல வேண்டும், பொய் சொல்லக் கூடாது

சரி வைத்தியரே.

என்னை வைத்தியர் என்று கூப்பிட வேண்டாம், பிரத்தமா என்றே கூப்பிடுங்கள்.

சரி கேளுங்கள் பிரத்தமா.

ஆமாம் பல வைத்தியர்கள் உங்களை பார்த்தார்களா இல்லையா?

இது என்ன கேள்வி !

பார்க்காமலா நாங்கள் அறிவித்திருப்போம் .

எனக்கு இப்படி பேசினால் பிடிக்காது கேட்ட கேள்விக்கு பதில் நேராக வர வேண்டும் .

சரி மன்னிக்க வேண்டும்.

பல வைத்தியர்கள் உங்களை பார்த்தார்களா இல்லையா?

பார்த்தார்கள் ஏதோ மருந்து கொடுத்தார்கள் ஆனால் எதுவும் குணமடையவில்லை.

தங்களுடன் பேசினார்களா இல்லையா?

உடம்பைப் பற்றி பேசினார்கள் சொன்னேன் அவ்வளவுதான்..

உடம்பை பற்றி என்ன சொன்னீர்கள்?

அது தாங்கள் அல்லவா எனக்கு சொல்ல வேண்டும்.

நான் சொல்வது பிறகு தாங்கள் என்ன சொன்னீர்கள்?

எனக்கு இயலாமை இருக்கிறது என்னால் ஒன்றும் முடியலை என்று சொன்னேன்.

பரிசோதித்து பார்த்தார்களா?

ஆம்

கேள்விகள் கேட்டார்களா?

இருவர், இருவர் கேட்டு இருப்பார்கள் ஆனால் யாரும் சரியாக கேட்கவில்லை

அதாவது தாங்கள் எதிர் பார்த்த கேள்வி அவர்கள் கேட்கவில்லை அல்லவா?

ஆமாம்

அப்படி எதிர்பார்த்த கேள்வி அவர்கள் கேட்கவில்லை என்றால் தாங்களாக சொல்லக் கூடாதோ?

சொல்லுவதும், சொல்லக் கூடாததும் அது பிற்பாடு சொல்கிறேன் தாங்கள் என்னை கேள்வி கேட்கலாமே .

உங்கள் மனநிலை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

உண்மை அது எல்லோரும் சொல்லிவிட்டார்கள், இன்னும் சொன்னால் என் மனநிலை பாதித்திருக்கிறது என்று நாட்டில் எல்லோருக்கும் தெரியும்.

கேட்ட கேள்விக்கு பதில் மட்டும் போதும் அதிகம் பேச வேண்டாம்

முதல் நாளே வைத்தியர் கண்டிப்பாக இருக்கிறார்.

அந்த மனநிலை பாதித்ததற்கு பல காரணம் இருக்கிறது..

முதல் நாங்கள் எங்கேயோ போய் ஏமாற்றத்தில் வந்திருக்கிறீர்கள்.

சரி.

ஆனதா, இல்லையா என்று சொல்லுங்கள் சரி என்று என்ன பதில்.

சரி ஆமாம்.

இயலாமை என்பது உங்களுக்கு முக்கியமான இடத்தில் இருக்கிறது.

முங்கியமான இடம் என்றால் என்ன பிரத்தமா?

இருக்கிறதா இல்லையா என்று சொல்லுங்கள் பிறகு சொல்கிறேன்.

இடம் தெரியாமல் எப்படி சொல்வது?

ஓரத்தில் பல்லை கடித்தான் முக்கியமான இடம் அதாவது தங்களுக்கு கோளாறே ஆண் குறியில்தான் இருக்கிறது.

எனக்கு பிறவியில் இருந்து எதுவும் இல்லையே.

அது எனக்கு தெரியும் அதற்குதான் சொன்னேன். எங்கோ எதற்கோ ஏமாந்து இருக்கிறீர்கள் என்று.

அப்படி எதுவும் இல்லையே பிரத்தமா.

பிறகு ஏன் முதலில் சரி என்றீர்கள்.

அது வந்து.....

என்னிடம் பொய் சொல்லக் கூடாது என்று சொன்னேன்.

சரி பிரத்தமா சொல் நீ, உண்மைதான் சொல்.

உங்களால் இப்போதைக்கு ஒன்றும் செய்யமுடியவில்லை, அதாவது ஆண் குறியில் உணர்ச்சி இல்லை ,இப்படி இருந்தால் யார் மனப்பார்கள், வெளியில் தெரிந்தால் இதைவிட கேவலம் இல்லை என்று நினைத்து மனதில் வருத்தப்படுகிறீர்கள்

அது சரி பிரத்தமா நீ கண்டுபிடித்த மாதிரி மற்ற யாரும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை..

அவர்கள் உடலில் ஆரோக்யம் இல்லையா என்று கேட்டிருப்பார்கள், நீங்களும் ஆமாம் என்று கூறி இருப்பீர்கள். மறு கேள்வி அவர்களும் கேட்கவில்லை, நீங்களும் சரியாக பதில் சொல்லி இருக்க மாட்டார்கள். எல்லோரும் இருந்திருப்பார்கள் பதில் சொல்ல உங்களுக்கு பிடித்திருக்காது இது எல்லாம் சாதகம்தானே.

அது சரி அவர்களாக புரிந்து மருந்து ஏன் கொடுக்கக் கூடாது?

இது நல்ல கேள்வி ஆனால் இது உங்களுக்கு பிறப்பில் இருந்து இல்லை, நடுவில் ஆகி இருக்கிறது. அதாவது அந்த உணர்வு கட்டப்பட்டிருக்கிறது, அது புரிந்து கொள்பவர்கள் சிலர் இருப்பார்கள் எல்லோராலும் புரிந்து கொள்ள முடியாது

சரி பிரத்தமா நீ எப்படி புரிந்து கொண்டாய!

எல்லாம் என் குருநாதர் துணை, என் ஜியாவின் துணையில் தான் கண்டு கொண்டேன் இளவரசே இப்போதாவது உண்மையை சொல்லுங்கள்.

பிரத்தமா உன்னிடம் சொல்கிறேன் இங்கிருந்து நான் நாடு சுற்றி பார்க்க வேண்டும் என்று சென்றேன், தபாத்திய நாட்டுடன் நிறுத்திக் கொள் அதற்கு மேல் போகாதே என்று சொன்னார்கள் தேசாங்கு போனேன் அங்கிருந்து சரி அப்படி மேல் பக்கம் அங்கு என்னென்ன இருக்கிறது என்று போனேன், தாங்கிஷியம் என்னும் ஒரு இடம் இருந்தது. ஒரு சிறிய நாடுதான் அது. அந்த நாட்டில் பெண்கள்தான் அதிகம் இருக்கிறார்கள் ஒருவிதத்தில் அது அல்லி ராஜ்ஜியம், இவள் அழகானவனை மணப்பது என்று முடிவெடுத்து இருக்கிறாள், அதாவது அல்லி ராஜ்ஜியம் என்றால் பெண்கள் மட்டுமல்ல ஆண்களும் இருக்கிறார்கள் ஆனால் பெண்கள் அதிகம். பெண்களுக்குதான் அதிக வாய்ப்பும் உண்டு, பேசுவதற்க்கோ உரிமைகள் எல்லாம் பெண்களாது.

அழகி என்றால் ஒரு அழகனை மணக்க வேண்டியதுதானே?

அங்குதான் என்ன நடக்கிறது என்று புரியவில்லை, இவள் தனக்கு பிடித்திருக்கிறது என்று சொன்னால் மூன்று நாள் அங்கே தங்க வேண்டும், என்று சொல்கிறார்கள், அதே போல் மூன்று நாட்கள் தங்கியிருந்தேன்,, 4வது நாள் அவள் அழைக்கிறாள், என்ன விருப்பமா என்று கேட்கிறாள், சரி எனக்கு விருப்பம்தான் என்று சொன்னால் தாங்கள் அந்த முறைப்படி பெண் கேட்டு வந்து செய்து கொள்ளலாம்

என்று சொல்கிறார்கள், சரி நாமும் ஒப்புக் கொண்டால் இன்று இருந்துவிட்டு நானை போங்கள் என்கிறார்கள். சரி என்று ஒப்புக்கொண்டானே! என்ற சந்தோஷத்தில் நாமும் இருக்கிறோம் ஒப்புக் கொண்ட பிறகு, நாம் சந்நோஷத்திலும் குதூகுலத்திலும் இருப்போம் அல்லவா, அப்போதுதான் தெரிய வருகிறது நமக்கு உணர்வே இல்லை என்று, எங்கே சொல்லிக் கொண்டு வருவது சொல்லாமல் நாட்டை விட வேண்டியதுதானே, தீவிர விசாரித்ததில் பலர் இப்படிதான் சொல்லாமல் ஒடி இருக்கிறார்கள்.

அரசே, இளவரசே இதற்குதான் சொல்வது எங்கேயும் ஆசைப்பட்டு போகக்கூடாது என்று போனதின் விளைவை பார்த்தீர்களா?.

அது சரி நான் சுற்றிப் பார்க்கத்தானே போனேன்.

போனவர் அத்துடன் விட்டிருக்கலாம் அல்லவா?

சரி அழகி ஆயிற்றே ஆனது ஆயிற்று மனந்து கொண்டு நம் நாட்டிற்கு வரலாம் என்று இருந்தேன்.

முதலில் இங்கிருக்கும் கலாசாரமும், அங்கிருக்கும் கலாச்சாரமும் ஒத்து வருமா? அதை யோசித்து பார்த்தீர்களா?

அதெல்லாம் எங்கிருந்து யோசிப்பது, அழகியாக இருக்கிறாள் என்று பார்த்தேன் அவ்வளவுதான்.

இப்போதும் அவ்வளவுதான். வந்த விளைவு என்ன என்று தெரிகிறதா?

அது சரி இப்படி செய்வதில் அவர்களுக்கு என்ன ஸாபம் இருக்கிறது?

தாங்கள் யார் என்று சொல்லிக் கொண்டு போனீர்கள்?.

நான் இந்த தேசத்து இளவரசன் ஊர் சுற்றி பார்க்க வந்தேன் அப்படியே போகிறேன் என்று முழு அனுமதியுடன்தான் வந்திருக்கிறேன், பாதுகாப்பும் தர வேண்டும் உள்ள சுற்றிவிட்டு போய் விடுகிறேன் என்று தான் போனேன்.

ஹீம் நன்றாக யோசியுங்கள் இப்படி ஆங்காங்கு இளவரசர்கள் போனால் அவர்களின் ஆண் தன்மை குறைந்தவுடன் நாட்டிற்கு அவர்கள்தானே தலைவர்கள் ஆவார்கள். ஆண்தன்மை இல்லாமல் நாட்டை ஆள்கிறான் எப்படியும் அவனுக்கு மனநிம்மதி இருக்காது. அந்நாட்டை போர் இல்லாமலே கைப்பற்றலாமே. இளவரசே இப்போது மூலிகைகள் காலம் இதை வைத்து விளையாடுகிறார்கள்.,

சரி எனக்கு என்ன வைத்தியம்?.

இளவரசே இடுப்புக்கு கீழ் இருக்கும் நரம்பு கட்டுப்பட்டு இருக்கிறது, அதாவது மரத்து இருக்கிறது மரத்துப் போய் இருக்கிறது. அதற்கு தக்கப்படி நாம் மருந்து கொடுக்க வேண்டும். தாங்கள் உட்கொண்ட பச்சிலைக்கு மாற்று பச்சிலை கொடுத்தால்தான் சரியாகும். வேறு எது கொடுத்தாலும் நிவர்த்தி ஆகாது. அப்படிப்பட்ட பச்சிலையை கொடுத்திருக்கிறார்கள், மாற்று பச்சிலை அவர்களிடம் இருக்கலாம் , எங்கிருக்கிறதோ?

ஐயோ என் நிலமை என்ன ஆவது

பொறுங்கள், பொறுங்கள் வேறு எங்காவது இருக்கலாம் என்று சொன்னேன்.

அதுசரி பிரத்தமா கண்டுபிடித்துவிட்டு மெளனமாக இருந்தால் பிறகு என்ன செய்வது, எனக்கு குணமாகுமா, ஆகாதா?

அவசரப்படாதீர்கள் நான் யோசித்துதான் செய்வேன். யோசிக்கும் போது என்னை தொந்திரவு செய்யக்கூடாது.

பார்க்கிறேன் மீண்டும் சற்று உங்கள் நாடியை பார்க்கட்டுமா?

சரி பிரத்தமா பார்.

பார்க்கிறான் ஏதோ கணக்கு போடுகிறான் அது இப்படி இருக்க வேண்டும், இது இப்படி இருக்க வேண்டும், இதற்குரிய இலை இந்த ரகத்தில் இருக்க வேண்டும், அந்த ரகத்தில் இருக்கும் இலைக்கு இந்தெந்த குணாதிசயங்கள் இருக்க வேண்டும் என்று ஏதோ அவனே பேசிக் கொண்டு இருந்தான்.

பிரத்தமா நன்றாகத்தானே இருக்கிறாய் நீ

இளவரசே நன்றாகத்தான் இருக்கிறேன் தயவுசெய்து என்னை தொந்திரவு செய்யாதீர்கள், எனக்கு கோவம் வந்துவிடும். நான் வேலையில் இருக்கும் போது என்னை யாரும் தொந்திரவு செய்யக் கூடாது.

சரி, சரி

ஹாம், ஆங் சரி இந்த குணாதிசயம் உள்ளது எங்கு இருக்கும், அதற்கு அந்த மாதிரியான இடம் இருந்தால் அந்த இடத்தில்தான் வளரும், அந்த இடம் எங்கிருக்கிறது, ஆஹா இமயத்தில் நாம் வரும் வழியில் பார்த்தோமே, அதற்கும் அந்த குணாதிசயம்தானே. ஆங் அனேகமாக அது சரியாகும் என்று நினைக்கிறேன். ஐயா வைத்திய தலைவரே (இங்கே குருதேவா என்று சொல்வதில்லை வைத்திய தலைவன்தான் என்று சொல்கிறான்,) அனேகமாக இந்த நாட்டினுள்ளோ, அல்லது நுழைவதற்கு முன்னாலோ, ஆங் ஒரு இடத்தில் நின்றோமே ஒரு இடத்தில் ஏதோ பார்த்தோமே அந்த இடத்தில்தான் இருக்கிறது இந்த மூலிகை, குருதேவா தாங்கள்தான் வழிகாட்ட வேண்டும் அது எப்படியாவது கிடைக்க வேண்டும் நான் குணமடைய செய்ய வேண்டும், நான் போனால் ஒருவிதமாக இருக்கிறது ஆனால் நான்தான் போய் எடுக்க வேண்டும் மற்றவர்களுக்கு அது தெரியாது.

என்ன பிரத்தமா தங்களுக்கு ஏதாவது.....

பேசாமல் இருக்கிறீர்களா இதற்கு மேல் பேசக் கூடாது, பிறகு எப்போதும் படுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும், அதிகம் பேசுவது தவறு.

அவ்வளவுதான் இளவரசர் ஆடி படுத்துவிட்டார். இனி இவனிடம் பேசக்கூடாது. இவர் என்ன வைத்தியர்! திட்டும் வைத்தியராக இருக்கிறார்? .

ஹாம் சரி உங்கள் வியாதியை நான் குணப்படுத்துகிறேன் எப்படியாவது என் குரு நாதரின் தயவில் செய்வேன் நம்பிக்கை வந்துவிட்டது. எனக்கு ஒரு இடம் போக வேண்டும் அங்குதாம் மூலிகை கிடைக்குமா என்று பார்க்க வேண்டும்.

பிரத்தமா இந்த நாட்டிலா வேறு நாட்டிலா?

இல்லை அது உங்கள் நாட்டிலேயே இருக்கிறது அதுதான் இந்த நிலைக்கு, அந்த இதற்கு சரியாகும் எனக்கு புரியவில்லையப்பா .

உங்களுக்கு புரிய வேண்டிய அவசியமில்லை, ஆமாம் எப்படி அந்த மூலிகையை கொடுப்பது, 3 வேளையா, 2 வேளையா, 1 வேளையா சரி அங்கு போய் பார்ப்போம் பார்த்து நாமே அங்கு முடிவு செய்யாலாம். இது எப்படியும் இளவரசர் உடம்பு கிடைத்திருக்கிறது நமக்கு முதல் ஆராய்ச்சிக்கு வைத்துக் கொள்வதுதான் என்று மனதில் யோசித்துக் கொண்டான்.

பிரத்தமா வைத்தியம் தவறக் கூடாது, தவறினால் ஆபத்து உனக்கு தெரியும் அல்லவா?

ஒன்றும் தவறாது கவலைப்படாதீர்கள் குருநாதர் இருக்கிறார்,

நன்றாக நடக்கும்

நிச்சயமாக என்னை குணப்படுத்திவிடுவாயா?.

கவலைப்படாதீர்கள் குருநாதர் செய்வார், வழி காட்டுவார்.

பிரத்தமா அப்படி என்னை குணப்படுத்திவிட்டாய் என்று வைத்துக் கொள் உனக்கு நல்ல நண்பனாக இருப்பேன் எந்த நேரத்திலும் உனக்கு ஆபத்து என்றாலோ, அல்லது உனக்கு உதவி என்றால் முதலில் நான் நிற்பேன் இந்த ராஜ்ஜியமே உனக்கு உதவி செய்யும் கவலைப்படாதே. நான் ஒரே மகன்தான் அடுத்து பதவியில் நான் தான் வரப்போசுகிறேன். நான் உன்னைப் பார்த்துக் கொள்கிறேன், நீ இங்கேயே இருந்துவிடலாம் அல்லது உன் சொனகர்யப்படி எப்படி இருக்கனமோ இருந்து கொள்.

ஹாம் இங்கு இருக்க மாட்டேன் நான் வேறு இடம் போக வேண்டும் எனக்கு கடமைகள் அதிகம் உள்ளது, ஆனால் ஒன்றில் மட்டும் மாறக்கூடாது இளவரசே.

இல்லை மாறமாட்டேன் இந்த ராஜ்ஜியத்தில் சொன்ன சொல் மாறமாட்டார்கள், என்ன சொல்.

அதாவது எனக்கு உதவி என்று வரும்போது கேட்பேன் எனக்கு உதவி செய்ய வேண்டும்.

கட்டாயம் பிரத்தமா, எப்போதும் பிரத்தமனுங்காக இந்த இடம் திறந்திருக்கும், கவலைப்படாதே.

அதுசரி,இளவரசே தங்கள் பெயரை தெரிந்து கொள்ளலாமா?.

ஓ தாரளமாக நீலமேகம், நீலன் நீலமேகம். என் தந்தை நல்ல சிவபக்தர் அதனால் சிவனின் ஒரு பேரை வைத்திருக்கிறார்,

அது என்னவோ பக்தி எனக்கு அதெல்லாம் கிடையாது,

அதெல்லாம் எங்களுக்கு தெரியாது சிவனோ யாரோ தெரியாது.

சரி பரவாயில்லை அதைபற்றி இப்போது எதற்கு, இப்போது பேச வேண்டிய அவசியமே இல்லை.

சரி நான் போய் மூலிகை எடுக்கட்டுமா?

ஆட்கள் வரவேண்டுமா?

இல்லை நான் போகிறேன். எனக்கு எப்படியும் என் ஆள் இருக்கிறான், வருவான் போகிறேன்.

சரி அப்படியானால் போய் எடுத்து வாருங்கள்.

ஆம் எல்லோரும் வரலாம் என்று பிரத்தமன் வெளியே வந்து சொன்னான்.

அரசன் உள்ளே வந்து பார்க்கும் போது இளவரசன் முகத்தில் ஒரு தெளிவு இருந்தது, அஹா என்ன கொடுத்தாய் பிரத்தமா?.

ஒன்றுமில்லை இனிமேதான் கொடுக்க வேண்டும் இப்போதுதான் பேசினோம்.

சரி என்ன பேசினீர்கள்? .

அரசே அது வேண்டாமே உங்களுக்கு, சிலவற்றை சிலர் முன்பு சொல்ல முடியும், சிலவற்றை சிலர்முன்பு சொல்ல முடியாது.அதனால் இதை பெரிதாக கேட்க வேண்டாம், விட்டுவிடுங்களேன் ஒன்றுமில்லை அவருக்கு ஒரு சிறிய பச்சிலை மருந்தை கொடுத்தால் சரியாகி விடுவார்.

என்ன பிரத்தமா எத்தனை பேர் பார்த்திருக்கிறார்கள் அதெல்லாம் இல்லாமல் இப்படி சொல்கிறாயே!

அரசே அது வேறு, விடுங்கள். யாரையும் நாம் குறை சொல்லக் கூடாது, ஏதோ எனக்கு குருநாதர் அருளில் நான் செய்கிறேன். அவ்வளவுதான்.

பிரத்தமா குணமடையவேண்டும் இல்லையேல் தலை..

கவலைப்படாதீர்கள் குருநாதருக்கு என் தலை போக வேண்டுமென்றால் போக வைக்கப் போகிறார் இல்லை என்றால் தங்கள் மகனை காப்பாற்றப் போகிறார், எல்லாம் அவர் இருக்கிறார்.

இது என்ன பிரத்தமா!

ஆமாம் இதுதானே உண்மை .

சரி என்ன செய்வாயோ போ.

ஏய் பிரத்தமா இவர் ஒருவருடன் பேசாதே .

என்ன பேசினாய் உள்ளே முதலில் அதை சொல்,

திருஷ்ணு இதெல்லாம் சொல்லக் கூடாது, இது எனக்கும், அவனுக்கும் உள்ள ரகசியம்.

அதானே பார்த்தேன் நண்பன் என்று சொல்லி என்னை வெட்டுகிறாய் பார்த்தாயா?

சரி இங்கே வேண்டாம் போகலாம் வா

எங்கேடா?.

அங்கு.

அதான் எங்கு ?.

அந்த இடத்திற்க்கு போக வேண்டும் .

அட எந்த இடம் என்று சொல் .

அதான்டா அங்கு பார்த்தோமே.

என்ன பார்த்தோம்?.

நான் ஒரு மாதிரி நின்றேனே ..

ஆமாம்.

அந்த இடத்திற்க்கு .

சரி என்ன செய்ய வேண்டும் அங்கு போய் ?.

அங்கிருக்கிறது மூலிகை, எடுக்க வேண்டும் .

இங்கு எங்காவது இருக்கிறதா பார் .

இல்லை, இல்லை அங்கு மட்டும்தான் இருக்கிறது எனக்கு தெரியும்.

பெண்ணைப் பார்த்தேன், என்கிறாய் யாரோ மடிந்திருக்கிறாள் என்கிறாய், தலைவை என்றாய் இப்போ மூலிகையும் அங்கே, பிரத்தமா தலை ஞாபகம் இருக்கட்டும், போய்விடப் போகிறது

இதோ பார் என் வைத்தியத்தில் நீ அதிகம் சந்தேகப்படுகிறாய், இது முறையும் அல்ல, நல்ல நண்பனுக்கு அழுகும் அல்ல.

சரி அதெல்லாம் விடுடா என்ன பேசினாய் உள்ளே.

அது நீ தெரிந்து கொள்ளக் கூடாதடா.

பிரத்தமா எனக்கு சொல்லவில்லை என்றால் அவ்வளவு தான்.

என்ன ஆவாய்?.

என்ன ஆவாய் எனக்கு தெரியாது எனக்கு சொல்லிவிடு, என்னதாம் அங்கு உள்ளே நடந்தது, என்னதான் அவ்வளவு நேரம் பேசினாய் சொல் பிரத்தமா

ஒன்று மில்லையடா அவனுக்கு சிறிய கோளாறு அவ்வளவுதான்.

சிறிய கோளாறு என்றால் என்ன?.

ஏதோ உடலில் உபாதை .

சரி அந்த உபாதை என்ன ?.

அதுதான் உபாதை என்றேனே.

அதுதான் கேட்கிறேன் அல்லவா அவ்வளவு காலம் உனக்காக வெளியில் உட்கார்ந்து இருந்தேன் இல்லே, உனக்காக பனியில் எல்லாம் இருந்தேன், உனக்காக எல்லாம் செய்தேன், இந்த சிறிய விஷயம் எனக்கு சொல்ல மாட்டேன் என்கிறாய்

ஜயோ அடேய் நான் செய்ததில் ஒரே தப்பு..

பிரத்தமா உனக்கு உதவியாளன் வேண்டும், அதனால்தான் நீ என்னை பார்த்தாய். தனியாக காட்டிற்கு போவாயா ஏதோ துணைக்கு வேண்டும் என்னை அழைத்துப் போனாய் இவ்வளவு எல்லாம் செய்துவிட்டு இப்போது மட்டும் ஏன்டா? பிரத்தமா சொல்லவிட்டா ஜயோ எனக்கு முடியலைடா சொல்லிவிடு

நான் சொன்னால் உனக்கு புரியாது உன் மரமண்டைக்கு ஏறாது.

இல்லை பிரத்தமா சொல்லேன்.

என்னத்தை சொல்ல அவனுக்கு ஆண்தன்மை இல்லை அவ்வளவுதான்.

அப்படி என்றால் என்ன?.

அட என்னவென்றால் அதெல்லாம் சொல்ல முடியாது அவ்வளவுதான் இல்லை என்றால் இல்லை.

பிரத்தமா அது எப்படி ஆகும்? அப்படி என்றால் என்ன? என்ன செய்யும்?

இது உனக்கு தெரிந்து என்னடா ஆகப் போகிறது?.

எனக்கு இருக்கா இல்லையா ?.

ஐயோ உனக்கு நன்றாகவே இருக்கிறது

அது எப்படி உனக்கு தெரியும், தெரிந்த விதத்தில் எனக்கு சொல்.

யாரடா இவன் ஏதோ சொல்வார்கள் அப்படிபட்டவன் சீ, நீ பேசாமல் வா.

பிரத்தமா மீசை முளைக்கவில்லை என்றால் ஆண்தன்மை இல்லை என்று அர்த்தமா ?.

ஐயோ

பின்னே என்னடா சொல்லேன்.

ஏய் உனக்கு எல்லாம் விளைக்கமாக சொல்ல முடியாதடா இவ்வளவுதான்டா இருக்கிறது.

அந்த இடத்திற்கு வருகிறார்கள் மீண்டும் பிரத்தமனுக்கு

அமுகை வருகிறது இடத்தைப் பார்க்கிறான் , பிறகு மூலிகையை தேடப்பார்க்கிறான்.

பிரத்தமா இப்போதாவது சொல்லிவிடுடா . அது என்ன ஆண்தன்மை எப்படி இல்லாமல் இருக்கும்?. அது ஆண்தன்மை என்றால் என்னடா ?.

இதோ பார் நான் வைத்தியத்திற்கு மூலிகை தேடப் போகிறேன் என்னை கோவப்படுத்தாதே.

இதோ பார் உன்னை வைத்தியம் தேடவிடாமல் செய்வேன் , எனக்கு தெரிந்த பிறகு நீ போ.

சொன்னார் அன்றே குரு நாதர் இவனால் தொல்லைகள் அதிகம் இவனை ஏன் வைத்துக் கொண்டாய் என்று இது அப்படியேதான் செய்கிறது, ஆங் ஆண்குறி இருக்கிறது அல்லவா அது எழவில்லை அவ்வளவுதான் போ

அது எப்படிடா!

ஐய்யய்யோ இதற்கு மேல் நீ பேசினால் உன்னை இந்த இடத்தில் சாமாதி கட்டிவிடுவேன் , நான் மருந்து தேடப் போகிறேன் இதோ பார் சில நேரங்களில் சிலதுதான் கேட்கவேண்டும் சிலது கேட்கக் கூடாது, புரிகிறதா?

சரி இப்போதைக்கு புரிந்து கொள்கிறேன் பிற்பாடு இதன் விவரம் கேட்பேன் உன்னை .

நான் செய்தது பெரும் பாவமடா, உன்னை சேர்த்திருக்கக் கூடாது ஹௌம் என்று கத்தினான்.

அவன் இதை கவனிக்கவே இல்லை,அவன் யோசித்து அவன்பாட்டுக்கு உட்கார்ந்து இருந்தான்.

இவன் மூலிகையை தேடினான் மீண்டும் உடகார்ந்து

கணக்கு போட்டான் இதன் தன்மை இதுவாக இருக்கும், இது இதுவாக இருக்கும் யோசித்தான் ஹம் என்று சிறிய இலையை பறித்தான்

ஏய் திருஷ்ணு இங்கே வா என்றான்.

ஏய் என்னடா?.

நான் சொல்வதை அப்படியே செய் இல்லையேல் உதைப்பேன் நான் உன்னை.

சரி என்ன?.

இந்த இலையை தின்னு.

அடேய் நானா உனக்கு முதலில் கிடைத்தேன்? பிரத்தமா நான் உன் நண்பன்டா முதல், முதலில் எனக்கு கொடுக்கிறாயடா ஆமாம் நீ என் நண்பன் அல்லவா முதலில் உனக்கு பார்த்தால் சரியாகும்.

ஏண்டா எனக்கு ஆண்தன்மையா இல்லை

அதெல்லாம் எனக்கு தெரியாது இதை உனக்கு கொடுக்கப் போகிறேன் என்ன நடக்கிரது என்று பார்க்கப் போகிறேன்.

வேணாம் எனக்கு பயமாக இருக்கிறது.

சாப்பிடுகிறாயா அல்லது உதை கொடுக்கட்டுமா?.

பிரத்தமா... .

இதோ பார் நம் இருவர் தலை போவதற்கு பதிலாக உன்னை சோதித்து பார்த்து முடிந்தால் எடுத்து கொண்டு போகலாம் இல்லை இப்படியே ஒடிவிடலாம் அல்லவா ?.

ஆங் இது நல்ல யோசனைதான்.

சரி சாப்பிடு.

சரி கொடு பிரத்தமன் வைத்தியம் என்றும் தவறாகாது என்று சாப்பிட்டான்.

அப்படியே உட்கார் அங்கே என்றார்.

5 நிமிடம் தரையில் உட்கார்ந்தான்.

படு இப்போது என்றான்.

என்னடா?

படு.

சரி படுத்தான் அவனையே உற்று பார்த்து கொண்டிருந்தான்.

என்னடா பார்க்கிறாய் ?.

ஏய் உனக்குகூட தன்மை இல்லையா என்ன இப்படியே படுத்திருக்காயே இந்த மூலிகை சரியில்லையா என்று அவனையே பார்த்தான்.

ஏய் பிரத்தமா எனக்கு என்ன்னவோ செய்கிறது உடல் எல்லாம் .

ஆங் என்ன செய்கிறது?.

ஏய் போடா எனக்கு யாரையாவது கட்டி பிடிக்க வேண்டும்...

ஆங் அப்புறம் வேறு என்ன செய்கிறது?.

ஃ கேட்காதே .

அப்போது கேட்டாய் கேள்வி எல்லாம் , இப்போது நான் கேட்கிறேன் சொல்.

பிரத்தமா அதெல்லாம் சொல்ல முடியாது என்னென்னவோ செய்கிறது.

சரி என்னதான் செய்கிறது?.

அதெல்லாம் எழுகிறதடா அவ்வளவுதான் போ.

அது நன்றாக எழும்புகிறதா?.

ஈ என்ன கேள்வி கேட்கிறாய்.

ஏய் நான் வைத்திய ரீதியாக கேட்கிறேன்.

ஆமாம் தானாகவே எழுந்து கொள்கிறது.

அப்படியா ஏறி என்ன செய்கிறது?.

ஈ பே என்னால் பதில் சொல்ல முடியாது என் உடம்பே ஒரு மாதிரி இருக்கிறது.

இவ்வளவு சிறிய இலைக்கே உனக்கு அப்படி என்றால். ஹாம் சரி, சரிடா நீ போ, ஓரமாக நில் புரிந்து கொண்டேன். தக்க மருந்தை நான் கொடுப்பேன்.

ஏய் குணமாகிவிடுவாரடா இளவரசர்.

நிச்சயம் ஆவார் நீதான் இருக்கிறாயே போதாதா? .

ஏய் என்னென்னவோ செய்கிறது என் உடம்பு ஒரு மாதிரியாக இருக்கிறது.

எல்லாம் சரியாகும் அப்படி போ என்ன செய்ய வேண்டுமோ,

செய்துவிட்டு வா போ என்ற அவனை அனுப்பிவிட்டான். யோசித்தான் இதுதான் சரியான மூலிகை இதை வைத்து கொடுக்க வேண்டும். முதலில் காலையில் கொடுப்போம், இப்போது இவன் வெறும் வயிற்றில் இல்லை சாப்பிட்ட பிறகுதான் சாப்பிட்டு இருக்கிறான் அதனால் வெறும் வயிறு இதற்கு முக்கியமல்ல, ஆனால் அவனுக்கு முடிவு ஏற்பட வேண்டுமே, இவனுக்கு நல்ல உடம்பு சரி வெறும் வயிற்றில் கொடுப்போம், ஒரு மூன்று நாளைக்கு கொடுத்து பார்ப்போம், என்ன நடக்கிறது என்று.

குருதேவா தாங்கள்தான் அருள் செய்ய வேண்டும். இதுதான் மூலிகை என்று கண்டுபிடித்து விட்டேன் இதற்கு எனக்கு துணையாக இருங்கள். இந்த இடத்தில் யார் மடிந்தார்களோ தெரியவில்லை புண்ணிய ஆத்மா இன்னும் இந்த ராஜாங்கத்தை காப்பாற்றிக் கொண்டு இருக்கிறது உலகம் உள்ளவரையில் இருக்கும் போல் இருக்கிறது இது. இந்த மூலிகை இந்த இடத்தில் மட்டுமே இருக்கிறது வேறு எங்கும் இல்லை. உண்மையில் நல்லவர்கள் யாரோ இறந்து இருக்கிறார்கள் அதனால்தான் இந்த இடத்தில் இந்த மூலிகை இருக்கிறது. நல்லவர்கள் இறந்தார்கள் அதன் பலித்தம்தான். சரி இந்த மூலிகை என்று சொன்னோம் சரி அப்படியானல் அந்த நல்லவர்கள் யாராக இருக்கும். நமக்கோ ஒரு பெண் படுத்திருக்கிறாள், பக்கத்தில் ஒரு பெண் உட்கார்ந்து இருக்கிறாள் அதை நாம் பார்த்தோம், தெரிந்தது அப்போ படுத்தவள் நல்லவளாக இருக்க வேண்டும் இந்த ராஜ்ஜியத்திற்கு ஒரு முக்கியமானவளாக இருக்க வேண்டும், இந்த ராஜ்யத்தின் மீது பற்று, பாசம், பரிவு வைத்திருக்கிறாள், அது மட்டுமல்லாது இந்த ராஜ்யத்தை ஆண்ட கணவன்கள் ஆகட்டும், பின்னைகள் ஆகட்டும், அதிகம் பாசம் வைத்திருக்க வேண்டும், அப்படி இருந்தால்தான் இப்படி ஒரு மூலிகை இருக்க வாய்ப்பு உண்டு. (இவை அத்தனையும் வியாசரிடம் கற்றுக் கொண்டது, அதாவது இந்த இடத்தில் மூலிகை ஏன் வளர்கிறது என்று அதை வைத்தே சொல்லலாம், அதன் மீது நாட்டமும், பாசமும் இருக்கிறது. அதாவது மூலிகை வைத்தே இது இந் வகையை சேர்ந்தது என்று கண்டுபிடிப்பான்.

அதனால் காட்சியும் பார்த்ததால் புரிகிறது.)ஆனால் அவர்கள் யாரோ அவர்களை நாழும் பிரார்திப்போம் , என்று இதோ பாருங்கள் இந்த தேசத்தில் இருப்பவர்க்குதான் கொடுக்கிறேன் நல்ல குணமாகட்டும் தாங்கள் வாழ்த்துங்கள் என்று சொல்லி பறித்தான் , புறப்பட்டான்.

என்னடா எல்லாம் முடிந்ததா?

ஆங் நல்ல மூலிகை கொடுத்தாய் போ.

ஹாம் சரி வா புறப்பட்டு போகலாம்.

எங்கேடா?.

அரண்மணைக்கு.

இதை கொடுக்கப் போகிறாயா?

உனக்கல்லடா இளவரசர்க்கு.

ஐய்யய்யோ விபரீதம்.

ஏனடா கவலைப்படுகிறாய் நிறையப் பெண்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள் பார்த்துக் கொள்வார்கள் பேசாமல் இரு உனக்குதான் ஒன்றுமில்லை வா போகலாம்.

பிரத்தமா நீ ஆனாலும் மோசக்காரன் .

ஏய் என்ன விளையாடுகிறாய்?. நான் என்ன எப்படிபட்ட வைத்தியன் , யாரிடம் கற்றுக் கொண்டவன் என்னை பார்த்து சொல்கிறாயா , இன்னும் 4 இலை கொடுத்துவிடுவேன் உனக்கு

ஏய் வைத்தியர்கள் கோவப்பட்டு தப்பான வைத்தியம் கொடுக்கக்கூடாது.

இதோ பார் திருஷ்ணு அப்படி கொடுக்கவே மாட்டேன் எனது ஒவ்வொரு ஆராய்ச்சிக்கும் உன்னை வைத்து செய்வேன் அவ்வளவுதான் .

அடேய் மிருகங்கள் வைத்து செய்வார்கள் .

நீ மட்டும் என்னவாம் அதானே அறிவே ஒன்னுமில்லாத மிருகம் அவ்வளவுதான், உனக்கே செய்யலாம் போதும்.

பிரத்தமா அடிக்கடி என்னை நீ கேவலப்படுத்துகிறாய்.

இல்லையடா திருஷ்ணு என் வைத்தியத்திற்கு நீதான் நல்ல மனிதன் போதுமா ஹ்ம் சரி என்னவோ போ.

அத்தியாயம்: 18

இருவரும் அரண்மனைக்கு வருகிறார்கள்.

அரசே நான் இந்த மருந்தை இளவரசர்க்கு கொடுக்கலாமா?

ஆங் மூலிகை என்றால் கொடுங்கள். இதனால் எந்த ஆபத்தும் இருக்காதே?.

இல்லை நான் இருக்கிறேன் பக்கத்தில்.

சரி.

காலையில் இவன் செய்யும் ஜபம் மற்றும் எல்லா கடமைகளும் முடித்தான் பிறகு குருவை நினைத்தான் யாருடனும் பேசாமல் புறப்பட்டான்.

மருந்து கொடுக்கப் போகிறாயா ?.

ஸ் பேசாதே நான் மருந்து கொடுக்கப் போகும்போது யாருடனும் பேசமாட்டேன் இது உனக்கு தெரிந்ததுதானே என்று சைகை காண்பித்தான் .

எப்படி தெரியும் இதுதானே முதல் தடவை நீ கொடுக்கப் போவது, இதுவரை நீ யாருக்கு வைத்தியம் பார்த்தாய்.

சரி இன்றையிலிருந்து தெரிந்து கொள் என்று சைகை காண்பித்தான் .

சரி ஐயா, இவரு இவர் சொல்படியே கேட்கிறோம் ஹம் போ.

இவன் முன்னே நடக்க அவன் பின்னே நடந்து போனான். பிரத்தமன் நேராக போய், ஹம் என்றான்..

அவனும் என்ன என்று கேட்க.

இலையை காண்பித்தான் நான் பேச மாட்டேன் இலையை காப்பிடுங்கள் என்று சைகை காண்பித்தான்.

போட்டுக் கொண்டான்.

பிறகு எழுந்து நடமாடுங்கள் என்று சைகை காண்பித்தான்.

நான்தான் மருந்தை போட்டுக் கொண்டேனே பிரத்தமா வாயை திறந்து பேச என்று சொன்னான்.

சற்று குரு நாதரை மெளனமாக நினைத்தான். பிறகு பேசத் தொடங்கினான், இந்த மூலிகை அநேகமாக குணமாகிவிடும் என்று நினைக்கிறேன் சற்று நடந்கள்.

நடக்கிறான்.

இன்று பார்ப்போம் நாளையும் கொடுக்க வேண்டும் வைத்திருக்கிறேன்.

என்ன நீ மருந்தை கொடுத்துவிட்டு போய்விடுவாயா?.

இல்லை தாங்கள் பூரண குணமாகும் வரையில் பார்க்கிறேன்.

சரி 3 நாள் ஆனது 3 வது நாள் சோதித்து பார்த்தான் சற்றுதான் குணமாகும் போல் தெரிந்தது ஹூ-ஹூம் இது 40 நாள் குறையாமல் போக வேண்டும் உள்ளே அப்போதுதான் முறிவு ஏற்படும் என்று கொடுக்க தொடங்கினான். 10 நாட்கள் கொடுத்ததும் இளவரசர்கு அதிக ஜூரம் வரத் தொடங்கியது, கண்ணே திறக்க முடியாமல் வாயில் ஒருவித நுரையும் வரத் தொடங்கியது.

பிரத்தமா தாங்கள் கொடுத்த வைத்தியம் தவறு என்று நினைக்கிறேன். என் மகன் அதிக ஜூரத்திலும், வாயில் நுரை தள்ளிக் கொண்டிருக்கிறான் அப்படி அவன் இறந்துவிட்டால் உங்கள் இறப்பு நிச்சயம்.

என்னடா பிரத்தமா முதல் வைத்தியமே இப்படியாடா போய் விட்டதா?

அடேய் நல்லதை பேசேன், எடுத்த எடுப்பிலேயே போய்விட்டதா என்று என்னடா கேட்டாய்? ஆரம்பத்திலேயே நீதான் கேட்டாய் முதலில் இளவரசனையா ஆபத்தா என்று எல்லாம் சொன்னாய் நல்லதை நினைப்போம்.

அது சரி என் ஜூரம் வந்தது?.

எனக்கு என்ன தெரியும் ?.

ஆங் நீதானே வைத்தியன் 10 நாட்கள் நீதான் கொடுத்துவிட்டாய் இப்போது எனக்கு என்ன தெரியும் என்றால் அடேய் இளவரசரின் உயிர்டா ஒரே மகனாம் பலர் அவரை நம்பி வாழ்கிறார்கள், அரசர் அவ்வளவுதான் இப்போதாவது தப்பி ஓடிவிடலாமடா

தப்பு மருந்தை கொடுத்துவிட்டு தப்பி ஓடுவது தப்பு என் உயிரே போனாலும் சரி நான் இங்கிருப்பேன் பார்க்கத்தான் செய்வேன்.

பிரத்தமா வேறு மருந்தாவது கொடு.

பொறுத்திரு .

என்னடா இவ்வளவு தூரம் ஆகி இருக்கிறது பொறுத்திரு என்று சொன்னால் என்ற அர்த்தம்.

இவன் படுத்திருக்கிறான் இருவரும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே யாரும் இல்லை.

இவன் உடலை சோதிக்கிறான் உஷ்ணம் இருக்கிறது நுரைத் தள்ளுகிறது அது என்ன தெரியவில்லை! ஆனால் நாடிகள் சரியாகத்தானே வேலை செய்கிறது, என்ன கோளாராக இருக்கும்!

ஏய் மருந்து அதிகம் கொடுக்க கூடாதே, என்னவோ 10நாட்கள், 40 நாட்கள் என்று நீயாகவே தீர்மானம் செய்து கொடுத்து கொண்டிருக்கிறாய் .

இதோ பார் முதலில் எனக்கு வெட்டு விழுகிறதோ இல்லையோ முதலில் உன்னை வெட்டிவிடுவேன் அதிகம் பேசிக் கொண்டே போகிறாய். நீ அப்படி போய் உட்கார் எதையும் வாய் திறக்க கூடாது, திறந்தால் அவ்வளவுதான் இன்று தீர்ந்தாய் முதலில் உன்னைதான், எப்போதும் வைத்தியம் செய்யும் போது பேசாதே பிறகு எப்படி ஆராய்ச்சி செய்வது?.

அது சரி செய்த ஆராய்ச்சிதான் இப்படி ஆனதே.

ஏய் மரியாதையாக இரு உனக்கும், எனக்கும் இப்போது சரியான சண்டை வரும் எழுந்து அறைந்துவிடுவேன் போ,

போய் அப்படி உட்கார்.

பிரத்தமா கோவிக்காதே நல்ல புத்தியுடன் ஆலோசனை செய் அன்றும் கோபித்துதான் இந்த மருந்தை எடுத்து வந்தாய் நீ என்னிடம் கோபிப்பதால்தான் உனக்கு இப்படியேல்லாம் நடக்கிறது.

இன்னொரு முறை வாயே திறக்காதபடி மருந்தை கொடுத்துவிடுவேன் பேசாமல் போ.

என்ன இங்கு என்ன நடக்கிறது நான் எதில் தவறிவிட்டேன் குருதேவா இது என்ன சோதனை புரியவில்லையே நாடி சரியாக இருக்கிறது, உடல் உஷ்ணமாக இருக்கிறது, உஷ்ணத்தை குறைக்க வேண்டியதுதானே, ஆமாம் ஏன் குறைக்கவில்லை நான், அது சரி உஷ்ணம் ஏன் அதிகரிக்கிறது உணர்வுகள் அதிகரித்தால் உஷ்ணம் அதிகரிக்கிறது, உணர்ச்சி வர வேண்டுமானால் உஷ்ணம் இருக்க வேண்டும் அல்லவா நமக்கோ இது எல்லாம் அனுபவமே இல்லை இப்போதுதானே பாடம் கற்றுக் கொண்டு வந்தோம் ஆனால் உண்மை அதுதான், உணர்ச்சி அதிகமானால் உடலில் உஷ்ணம் ஏற்படும், அந்த ஏற்பாடுதான் இது அதிகரித்துக் கொண்டே போய் இருக்கிறது. அப்படியானால் மாற்றங்கள் இருக்கிறதா இல்லையா இவன் படுத்த படுக்கையாக இருக்கிறான் என்ன செய்யலாம், சரி எப்படி கொடுப்பது சரி குஞ்சமைக்கு கொடுக்கலாமா வேண்டாமா, கொடுத்தால் இது ஆபத்தில் முடியும். வாயிலோ நுரை தள்ளுகிறது, ஆமாம் ஏன் நுரை தள்ளுகிறது, உண்மைதானே நாம் அந்த மருந்தை முறிப்பதற்காக கொடுத்திருக்கிறோம், அப்போது அது வாயின் மூலம் வெளி வருகிறது, அப்படியும் நடக்கலாம் அல்லவா, அப்படியும் இருக்கலாம்.

என்ன செய்வது மெல்ல இளவரசே எழுந்துக்க முடிகிறதா? முடிகிறதா உங்களால் என்று கேட்கிறான்.

அவன் உடலில் வலுவே இல்லாதவன் போல் ஒன்றும்

முடியவில்லை என்று கையை ஆட்டுகிறான் ஆமாம் ஆகாரம் எல்லாம் நன்றாக சாப்பிடுகிறீர்களா?.

இல்லை சாப்பிட முடியவில்லை என்றான்.

ஆஹா இதற்கு ஆகாரத்தை அல்லவா நாம் தேடி இருக்க வேண்டும், அதை கொடுக்காமல் மருந்தை கொடுத்து விட்டோமே, ஐயோ உடனே யோசிக்கிறான் எல்லாவற்றுக்கும் தகுந்த ஆகாரம் கொடுக்க வேண்டும் இப்போது. சரி அரசரிடம் சொல்கிறான் இந்தந்த ஆகாரம் உடனே வேண்டும் என்கிறான் வருகிறது தானே பக்கத்தில் இருந்து எல்லா பணிவிடையும் செய்து, உணவையும் ஊட்டுகிறான், இந்த உணவுதான் சாப்பிட வேண்டும், வேறு எந்த உணவும் சாப்பிடக் கூடாது என்று சொல்லி அவன் உடலை எல்லாம் சுத்தம் செய்கிறான். சுத்தம் செய்து விட்டு, ஊட்டுகிறான் உணவு உள்ளே போகிறதா?.

ஆம் என்று தலை அசைக்கிறார்.

சரி இனி நாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது என்னவென்றால் மருந்து கொடுக்கும் போதே உணவு வகையும் சேர்த்து கொடுக்க வேண்டும். இதை மறந்துவிட்டேன் இது என்த வறுதான் இது நீடித்திருந்தால் அவ்வளவுதான், இவன் போயே சேர்ந்திருப்பான் எப்படி இந்த தவறோ செய்தேன் நான்? இந்த தவறே இனி நேரக் கூடாது, ஆனால் உணவு உட்கொள்ளாமல் அவன் எப்படி இருந்தான், அய்யோ நாம்தான் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் யாரோ இந்த இடத்தில் நம்மை காப்பாற்றி இருக்கிறார்கள், நல்லது இனி இந்த தவறு என்றுமே செய்யக் கூடாது.

திருஷ்ணு அவ்வப்போது எடுபிடி வேலைகள் செய்வதும், போவதுமாக இருந்தான். பல நாட்கள் கழிந்தது.

ஏய் திருஷ்ணு இங்கே வா. இளவரசர் சற்று பராவாயில்லையா என்று கேட்டான்

தெரியவில்லை கேட்டேன் ஹாம், ஹாம், ஹாம் என்று தலையை அசைத்தார் கையும் காலும், பராயில்லை என்றார்.

ஏய் திருஷ்ணு இங்கே வாயேன்.

என்னடா?

வா இங்கே.

என்ன?

வா இங்கே என்று சொல்கிறேன் இல்லே, சரி கிட்டே வந்தான் என்னடா?

போய் இளவரசர் ஆண் குறியை தொட்டுவிட்டு வாயேன்.

அட சீ நான் அதெல்லாம் தொட மாட்டேன் என்ன நினைக்கிறாய்?

நீ போ நான் செய்ய மாட்டேன் நீதான் போக வேண்டும்.

அடேய் என்னடா இது கொடுமை எல்லாவற்றிற்கும் நான்தானா அகப்படுகிறேன்

அப்படி இல்லடா நீ தொடும் போது அவர் முகத்தை நான் பார்க்க வேண்டும் கைகளை பார்க்கவேண்டும், கால்களை பார்க்க வேண்டும், உணவு எப்படி இருக்கிறது என்று எல்லாம் நான் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும்

நீயே தொட்டுக்கோ, நீயே பார்த்துக்கோ, நான் எதற்கு, இது என்ன விளையாட்டாக இருக்கிறதே.

இதோ பார் சொன்னால் சொன்னதை கேள், அப்போது எத்தனை கேள்வி என்னை கேட்டாய் இப்போது நான்

சொன்னதை நீ செய்ய வேண்டும் எனக்கு உதவியார்தானே நீ?

ஆமாம் அதற்காக இதெல்லாமாடா செய்வேன்?.

நான் எது சொன்னாலும் நீ செய்ய வேண்டும் அதுதான் உதவியாளன், நல்ல நன்பன், தெரிகிறதா?

எய் பிரத்தமா நீ தொடக்கூடாதா? நான் பார்த்து சொல்கிறேன் அவர் என்ன என்ன ஆட்டுகிறார் என்று.

அது உனக்கு தெரியாது, நான்தான் பார்க்க வேண்டும். உணர்வு வேண்டும், கூச்சம் வேண்டும், என்னென்ன இருக்கு என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

அது அங்கு தொட்டால்தான் தெரியுமா வேறு எங்காவது தொடுகிறேனே.

முடியாது நான் சொல்வதை நீ செய் அவருக்கு அங்குதானே பலம் இல்லை.

இதை கேட்டு இளவரசரே சிரிக்கிறார்

என்ன நீங்கள் பேசிக் கொள்கிறீர்கள் என்று சைகை காண்பித்து கேட்டார்?.

பிரத்தமன் காது கேட்கவில்லையா என்று கேட்கிறான்.

ஏதோ அங்கு பேசவது புரியவில்லை என்று சைகை காட்டுகிறார்.

நல்லது பேசாமல் படுங்கள் என்றான்.

டேய், டேய் அவர் புரிந்து கொள்வார் அதற்குள் நீ போ.

அது சரி இப்போது படுத்து இருக்கிறார். மனுஷன் நாளை எழுந்துவிட்டால், எங்கெங்கோ இவன் தொடுகிறான்

என்றுஎன்னை சிறையில் போட்டால் என்ன செய்வது?.

நான் பார்த்து கொள்கிறேன் உனக்கு நல்ல உணவு கிடைக்கும், சிறையில் அதுவரையில் பொறுத்து இருந்து பார்த்துக் கொள்கிறேன் போதுமா ?.

அடேய் என்னுடன் நீயும் வரவேண்டும், நான் எதற்கு சிறைக்கு போக வேண்டும்?.

எல்லாம் பார்த்துக் கொள்ளலாம் சொன்னதை செய் போ, வா போகலாம் இருவரும் போகிறார்கள்.

இவன் முழுவதுமாக பார்க்கிறான். இளவரசரே கண்ணே மூடிக் கொள்ளுங்கள் என்றான்.

ஆங் இது நல்லது இப்போது நீ தொட்டாயா, இல்லை நான் தொட்டேனா என்று தெரியாது அப்படியே இருக்க சொல் என்று சைகை காண்பித்தான்.

கண்ணே மூடி கொண்டார் பிறகு மெல்ல போய் அவன் தட்டிவிட்டான்

டேய், டேய் உயிரே போய்விடும் மெல்ல தொட்டு வா என்று சொன்னால் நீ எதோ செய்கிறாயே.

சரி இப்போ?.

சட்டென்று ஒரு அதிர்ச்சி ஏற்பட்டது அவர் கண் திறந்து என்ன, என்ன என்று பேசினார், பேச்சு வரவில்லை அசைத்தார் பேசாமல் கண்ணை மூடுங்கள் என்றான், கண் மூடிகொண்டார் இன்னொரு தட்டு தட்டு என்றான்.

அடேய் வேண்டமடா இந்த வேலை.

சொன்னதை செய் போ, போகிறான் இன்னொரு தட்டை

தட்டுகிறான், அவர் திடுகிட்டு கை,கால் எல்லாம் அசைத்தார் கண்ணென விரித்து பார்த்தார் என்ன நடக்கிறது என்று. கண்ணென மூடிக் கொள்ளுங்கள் என்றான், மீண்டும் கண்ணென மூடிக் கொண்டார் ஏய் இதுதான் கடைசி முறை போய் தட்டு என்றான்.

என்னடா?.

போயேன் மூன்றாவது முறையாக தட்டினான் , சட்டென்று அவருக்கு உணர்வு வந்தது, யார் கை வைத்தது என்று கையை அகற்றினார், வைத்தியம் வேலை செய்கிறது ஐய், என்று திருஷ்ணுவை கட்டிக் கொண்டான், திருஷ்ணுவும் இவனும் கட்டிக் கொண்டார் இளவரசர் எழுந்து என்ன நடக்கிறது ஏன் இவர்கள் கட்டிக் கொண்டார்கள் என்ன, என்ன என்று சைகை காண்பிக்கிறார்.

ஓன் று மில்லை இரண்டு மூன்று தினங்களில் நீங்கள் குணமாகிவிடுவீர்கள், கவலைப்படாதீர்கள் என்றான்.

எப்படி என்று சைகை காண்பித்தார் பொருமை.

அவன் கணக்குபடி 15 ஆம் நாள் அவருக்கு உணர்வு வரத் தொடங்கியது.

திருஷ்ணு நாம் ஜெயித்து விட்டோமடா

நான் தட்டியதால்தானே வந்தது?.

நான் இவ்வளவு நாள் மருந்து கொடுத்து தவறாமல் துடைத்து, உணவு கொடுத்து..

ஆமாம் இவ்வளவு செய்தாயே இதற்கு மட்டும் நான் ஏன்டா போக வேண்டும்,?

அப்படி நான் போகக் கூடாது தவறு எனக்கு அது பிடிக்காது.

ஆஹா இதற்கு நான்தான் சிக்கினேன்.

ஏய் பேசாமல் இரு இப்போது குணமாகிவிட்டார் அதுதான் நமக்கு தேவை

(ஆமாம் முதன் முதலில் நம் பிரத்தமாவுக்கு பெரிய ஆராய்ச்சியாக அமைந்தது. சிறிய ஆராய்ச்சி அல்ல இது பெரிது . இவன் ஆராய்ந்து நாடியை பிடித்து கற்றுக் கொள்ளலாம். உணர்வுகள் வந்துவிட்டதா, இல்லையா என்று, இருப்பினும், நல்லவிதமாக மருந்து வேலை செய்கிறதா, நல்ல ஆரோக்யமாக இருக்கிறாரா, எல்லா உணர்வும் சரியாக நடக்கிறதா? என்றும் பார்த்தாற் அதாவது ஒரு முழுமையான கடமை என்னவோ அதை அப்படியே பார்த்துக் கொண்டு செய்தான்)

15 நாள் ஆனபிறகு இளவரசர் எழுந்தார், உட்கார்ந்தார் , பிரத்தமா என்று கூப்பிட்டார்.

என்ன இளவரசே எப்படி இருக்கிறீர்கள்?.

பிரத்தமா ஆரம்பத்தில் உன்னை பார்த்தேன், இவன் சிறியவன் இவன் என்ன செய்யப் போகிறான் உயிரைத்தான் மாய்த்துக் கொள்ளப் போகிறான் என்று நினைத்தேன், ஆனால் உண்மையில் நீ கெட்டிக்காரன்தான்.

ஜியா இது நான் அல்ல என் குருநாதர்தான். இந்த ராஜ்ஜியம் அப்படிபட்டது உங்களை காப்பாற்றி இருக்கிறது என்றான்.

என்ன சொல்கிறாய் நீ ?.

ஆமாம். அந்த மூலிகை எடுத்தவிதம், அங்கு நடந்தவிதம், எல்லாவற்றையும் சொல்கிறான்.

அப்படியா? எனக்கு அவ்வளவாக தெரியாது என்ன

நதந்ததோ எதுவோ எனக்கு தெரியாதப்பா, சமீப காலத்தில் என் அப்பாவின், அப்பா அவருடையவர் அப்படி யாரும் அங்கு இறக்கவில்லை அது நன்றாகத் தெரியும்.

என்னவோ எது எதுவோ வந்தது, இதெல்லாம் பெரிதாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டாம். இது உண்மை, ஏதோ ஒரு நல்ல ஜீவன் இங்கே காப்பாற்றிக் கொண்டு இருக்கிறது. அது தெரிகிறது.

ஒரு வேளை நாங்கள் வழிபடும் தேவதை இருக்கிறாள் அவளாக இருக்குமோ என்னவோ ?.

என்ன சொல்கிறீர்கள்?.

ஏய் நாம்தான் அங்கு போய்விட்டுதானே வந்தோம் .

அப்படியா?..

ஆமாம் அவ்வளவுதான் நீ எங்கோ போனாய் ,வந்துவிட்டோம், வாடா என்றேன் வந்துகிட்டாய்.

இருக்கலாம் இவர்கள் முழுவதுமாக பேசவில்லை. காமிக்கா என்றும் எதுவும் இங்கு பேசவில்லை .

இருக்கலாம் என்று இவன் நிறுத்தவே இளவரசரும் ஒப்புக் கொண்டார்.

சரி தாங்கள் இனி கொஞ்சம், கொஞ்சமாக குணமாகிவிடுவீர்கள், இன்னும் நாங்கள் இங்குதான் இருக்க வேண்டும், கொஞ்ச நாளைக்கு அனுமதிப்பீர்களா

என்ன பிரத்தமா நானும் நீயும் நல்ல நண்பர்கள்

வைத்தியர் இருக்கட்டும் அப்போது நான்.

திருஷ்ணு நீயும் நண்பன்தான் நாம் மூவரும் நண்பர்கள்தான் கவலை வேண்டாம்.

ஆங் அப்படியானல் சரி .

பிரத்தமா உனக்கு எப்போது என்ன உதவி வேண்டுமோ அப்போது எனக்கு சொல்லி அனுப்பு தான் செய்கிறேன். ஐயா இளவரசே குணப்படுத்திவிட்டேன் என்று உதவி கேட்பேன் என்பது தவறானது, தாங்கள் காணிக்கையாக கொடுப்பதுதான் முறையானது. தாங்கள் என்ன காணிக்கை கொடுக்கப் போகிறீர்களோ அதை நான் மனமாற ஏற்றுக் கொள்கிறேன்.

அப்படியா பேச்சை மாறமாட்டாய் அல்லவா?

இல்லை மாறமாட்டேன் இன்னும் முழு சிகிச்சை முடிந்த பிறகு நாம் காணிக்கை வைத்துக் கொள்வோம் என்றான்.

சரி அப்படியே ஆகட்டும், நானும் நன்றாக யோசித்து வைக்கிறேன்.

ஏய் உனக்கு என்ன கிடைக்கும்?.

சீ எதை யோசிக்கிறாய் பார், எதையும் எதிர்பார்த்து செய்யக் கூடாதடா அவர்கள் விரும்பி என்ன கொடுக்கிறார்களோ அது போதும் .

ஆங் ஒன்றும் கொடுக்காமல் இவ்வளவே கொடுத்தால்.

போதும், கொடுக்கவிட்டாலும் பரவாயில்லை. எனது முதல் ஆராய்சிக்கு உடம்பை கொடுத்தார் அல்லவா? அதுவே பெரியது நாம் காப்பாற்றி கொடுத்துவிட்டோமே இது போதாதா? .

சரிடா உன் விருப்பம் அதுவானால் அப்படியே இருக்கட்டும்.

திருஷ்ணு காணிக்கை என்று ஒரு பெண்ணை கொடுத்தார் என்று வைத்துக் கொள்ளேன் நீ மணந்து கொள், பொருள் ஏதாவது கொடுத்தால் நான் எடுத்துக் கொள்கிறேன் சரியாடா?

ஆங்,...

என்னடா நல்லதைதானே சொல்கிறேன் பெண் என்றால் நீ எடுத்துக் கொள், பொருள் என்றால் நான் எடுத்து கொள்கிறேன்.

அது எப்படி?.

இதுதான் சரியாக இருக்கும், அப்போதுதான் உனக்கு நிறைய விஷயங்கள் தெரியும் இல்லையேல் என் உயிரை வாங்குவாய்

இல்லை இப்போதே பாதி புரிந்து கொண்டேன் எனக்கும் பெண் வேண்டாம், நாம் இருவரும் ஒற்றுமையாக இருப்போம், அது போதும்.

நாட்கள் கடந்தன.

அத்தியாயம்: 19

நல்ல பொலிவும், உணர்வும், நல்ல குணமும், ஆரோக்யமும் பெற்று இளவரசர் எழுந்தார் அதை கண்ட அரசன் பெருமை அடைந்தான்.

பிரத்தமா தங்களுக்காக இந்த நாட்டையும் அர்பணிக்க தயார், நீர் நல்ல வைத்தியன் எப்படி குணப்படுத்தியிருக்கிறீர்கள் 40 நாட்களுக்குள் நல்ல குணம் தெரிகிறது நன்றாகவே இருக்கிறார்.

ஐயா எனக்கு உதவி என்று எதுவும் வேண்டாம், எங்களுக்கு என்று ஒன்றும் வேண்டாம், தாங்களாக எது

விரும்பி கொடுத்தாலும் அதை நாங்கள் விரும்பி பெற்றுக் கொள்கிறோம்.

நீங்கள் எவ்வளவு தூரம் போக வேண்டுமோ, எங்கு போக வேண்டுமோ அதற்குரிய ஏற்பாடு நான் செய்து தருகிறேன், வேறு என்னென்ன கேட்டாலும் நான் செய்து தருகிறேன், எப்போது நீங்கள் உதவி கேட்டாலும் நான் தருகிறேன்.

ஐயா ஒரு சிகிச்சை செய்துவிட்டு உதவி கேட்பது நியாயம் அல்ல, தாங்கள் என்று, எப்போது என்ன செய்ய வேண்டும் என்று நினைக்கிறீர்களோ அதை செய்யுங்கள் என்றான்.

இளவரசர், பிரத்தமா சற்று உள்ளே வருகிறாயா?

ஏய் என்னடா உன்னை மட்டும் கூப்பிடுகிறார், நான்?.

இல்லை தாங்கள் அங்கே இருக்கவும். பிரத்தமனை அழைத்து உள்ளே போகிறார், உள்ளே போய் தனியாக நின்றார் பிரத்தமா பூரண குணமடைந்துவிட்டேன்.

இளவரசே மிக்க சந்தோஷம் தாங்கள் நன்றாக இருக்க வேண்டும்.

இளவரசர் கைகளை பற்றினார் பிரத்தமா உண்மையில் நீ தெய்வம் போல் உள்ளாவன். நீ வைத்தியன் அல்ல என்னைப் பொருத்தவரையில் எனக்கு அதுதான் தோன்றுகிறது, எவ்வளவு எளிதாக பார்த்தவுடன் கண்டுபிடித்து மூலிகையும் கண்டுபிடித்து, இந்த வியாதிக்கு இது சரி போகும் என்று சொல்லி குணப்படுத்தி இருக்கிறாய் என்னை வாழ வைத்த தெய்வம், பிரத்தமா என்று அவனையே பார்க்கிறார்.

என்ன இளவரசே என்ன என்னையே பார்க்கிறீர்கள் ?.

அழுகிறார். பிரத்தமா இந்த உதவிக்கு பிரதியாக எப்போதாவது, எந்த ஜன்மத்திலாவது, அல்லது எப்போதும்

என்ன நேர்ந்தாலும் உனக்கு செய்ய வேண்டும் இது பல ஜென்மங்கள் செய்தாலும் தீராதப்பா இந்த உதவி பேருதவியை நீ செய்திருக்கிறாய்.

ஐய்யா இதெல்லாம் அப்படிதான் வைத்தியன் என்றால் இதை எல்லாம் செய்வார் இதில் பாகுபாடு எதுவும் இல்லை, நான் எதையும் எதிர்பார்த்து செய்யவில்லை .

இல்லை பிரத்தமா நீ எதிர்பார்த்தாய் என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். என்னை துடைத்து எனக்கு வேண்டிய எல்லா பணிவிடையும் நீயே செய்தாய் உயர்ந்தவன் நீ.

ஐய்யா நான் ஒரு உண்மையை சொன்னால் கோபிக்க மாட்டார்களே, நான் ஒரு தவறும் செய்திருக்கிறேன் வைத்தியத்தில் உங்கள் உணவை சரியாக கவனிக்காமல் விட்டுவிட்டேன் அது என் தப்பு என்னை மன்னித்துவிடுங்கள்

என்ன பிரத்தமா !

இல்லை நீங்கள் மன்னித்தேன் என்று சொல்லுங்கள்.

பிரத்தமா இது போய் ஒரு முக்கியமா?.

இல்லை ஐய்யா உங்கள் உயிருக்கே ஆபத்தாகி இருக்கும், நல்ல வேளை என் குருநாதர் எனக்கு ஞாபகம் செய்தார், உணவு பற்றி திடீர் என்று ஞாபகம் வந்தது அதனால் பிழைத்தீர்கள். நாடிகள் சரியாக இருந்தது உங்னம் மட்டும் இருந்தது, உணவில்தான் ஏதோ தகராறு ஏற்பட்டு இருக்கிறது அதற்கு உடனே மாற்று உணவு ஏற்பாடு செய்து மருந்தை கொடுக்க தொடங்கினேன், ஐய்யா 10 நாட்கஞக்குள் உள்ளே சாப்பிட்ட மருந்து வெளியே வரத் தொடங்கிவிட்டது, அதாவது இந்த மருந்து உள்ளே போக, அவர்கள் கொடுத்த மருந்து வெளியில் வர தொடங்கிவிட்டது, அது வெளியில் வரும்போது அதற்கு தாக்கு பிடிக்கும் அளவுக்கு உணவு கொடுத்திருக்க வேண்டும், அதனால்தான் தாங்கள் படுத்துவிட்டார்கள். இல்லையேல் சாதரணமாக வாந்தி எடுத்து அதை நீங்கி விட்டு நடந்து

இருப்பீர்கள், உணவில் ஒரு தவறு செய்திருக்கிறேன் இது என் குருநாதருக்கு செய்த ஒரே தப்பு இதுதான். மன்னிப்பும் கேட்டுவிட்டேன் இனி இந்த தவறு என் உயிர் போகும்வரை செய்யமாட்டேன் சத்தியம் செய்திருக்கிறேன்.

பிரத்தமா என்னைதான் காப்பாற்றிவிட்டாயே பிறகு..

ஜய்யா, காப்பாற்றிய சந்தோஷம் தான் ஒருவனை கொன்றதால் வரும் துக்கம், இப்போது அந்த துக்கம்தான் அனுபவிக்க வேண்டும். தங்களை காப்பாற்றினேன் என்று சந்தோஷப்படக்கூடாது ஏன் எனில் அப்போதுதான் இந்த தவறு நடக்காமல் இருக்கும், இல்லையேல் ஜய்யா தவறு நடந்தாலும் பிறகு காப்பாற்றிவிடுவோம் என்ற ஆணவம் வரும். அது ஒரு வைத்தியனுக்கு அழகல்ல. தவறை தான் நினைக்க வேண்டும், தவறை நோயாளியிடம் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும், இது இதனால்தான் நடக்கிறது என்று நடந்தது ஆனால் காப்பாற்றிவிட்டேன் என்று கூற வேண்டும்.

அது சரி பிரத்தமா யார் ஒப்புக்கொள்வார்கள் உன்னை அடிப்பார்கள் .

ஜய்யா நல்லதுதான் சொல்கிறீர்கள். இல்லை என்று சொல்லவில்லை. என்னை பொறுத்தவரை ஒரு தவறு அப்படியே மனதில் பதிய வேண்டும் இன்னொரு முறை அப்படி செய்யக் கூடாது, அதுதான் எனக்கு குருநாதர் சொல்லிக் கொடுத்தார் அதனால் நீங்கள் என் வைத்தியத்தில் பிழைத்தீர்கள் அது ஒருவிதத்தில் சந்தோஷம், நான் தப்பு செய்தேனே என்று வருந்துகிறேன், மனமாற வருந்துகிறேன். ஜயா இந்த தவறு நான் செய்திருக்க கூடாது, அந்த 10 தின்களுக்கு பிறகு தாங்கள் நன்றாக நடமாடும் வரையில் நான் எந்த உணவும் உட் கொள்ளவில்லை, நீர் ஆகாரம் மட்டும் உட்கொண்டேன், நான் செய்த தவறுக்கு நான் தண்டனை அனுபவித்தேன், இது நானாக எடுத்துக் கொண்டது அதற்கு தண்டனையை விதிக்கிறேன், இன்றுதான் ஜயா முழுமையான உணவு, நான் உண்ணப் போகிறேன்.

என்ன பிரத்தமா என்ன சொல்கிறாய் நீ ?.

உண்மைதான் சொல்கிறேன் அப்போதுதான் இந்த அறிவுக்கு இன்னொருமுறை இந்த தவறு நடக்க கூடாது என்று எச்சரிக்கும். ஐயா மருத்துவம் என்பது சுலபமானது அல்ல ஒரு உயிருடன் நாம் விளையாடுகிறோம், அந்த உயிரை காப்பாற்ற நமக்கு அருகதை இல்லை என்றால், நாம் மருத்துவத்துக்கே அருகதை இல்லை என்று அர்த்தம் .

எப்படி பிரத்தமா பிறந்தவர் ஒரு நாளைக்கு இறந்துதானே ஆகவேண்டும், என்னதான் மருந்துகள் கொடுத்தாலும்..

ஐயா, இயற்கை மரணம் எய்தினார் என்று இருக்கலாம். மருந்தை கொடுத்து இறந்தால் மருந்தில்தான் ஏதோ கோளாறு என்று உலகம் சொல்லுமே தவிர இயற்கை மரணம் எய்தினார் என்று சொல்லாது. சற்று யோசித்து பாருங்கள், இப்போதே உங்களுக்கு நடந்து இருந்தால் என் உயிரும் போய் இருக்கும் அல்லவா?. நான்தான் தவறு செய்தேன் என்று சொல்வார்கள், இயற்கையிலேயே உங்கள் உயிர் போயிருந்தால் என்ன செய்ய முடியும், அதனால் கவனம், எச்சரிக்கை எங்களது, எங்களால் முடிந்த அளவு நாங்கள் செய்ய வேண்டும், பிரார்த்து கொள்ள வேண்டும், மருந்தினால் அவர் இறக்கவில்லை அவர் நல்ல குணமடைந்தார், பிறகு போனார் என்றால் அது நல்லது. வைத்தியத்தின் மூலம் போனார் என்று வரக் கூடாது. ஏதோ இதைதான் நான் விரும்புகிறேன் எனக்கு அப்படிதான் நடக்குமா என்று எனக்கு தெரியாது.

பிரத்தமா நீ மிகவும் உயர்ந்து இருக்கிறாய். உன் குணாதிசயங்கள் உயர்ந்தவை, எல்லாம் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும் என்று நினைக்கிறாய், அது காலத்துக்கு ஒத்து வருமா என்று யோசித்து பார்.

ஐயா இதுதான் வாழ்க்கை என்று போட்டால் அதன்படிதான்

நடக்க வேண்டும். நாம் காலத்தையும் மக்களையும் பார்க்க கூடாது, என்னைப் பொறுத்தவரை இப்படிதான் நடக்க வேண்டும், குருநாதருக்கு சத்தியம் செய்து கொடுத்து இருக்கிறேன். என் தந்தைக்கு சத்தியம் செய்து கொடுத்து இருக்கிறேன், அதன்படிதான் நான் நடப்பேன். இதை மீறி எந்த செயலும் செய்ய மாட்டேன், இவ்விருவர் போட்ட கட்டளைப்படிதான் நான் நடப்பேன்.

பிரத்தமா நீ நன்றாக உயர்வாய் கவலைப்படாதே.

ஐயா உயர்வதும் தாழ்வதும் நம் கையில் இல்லை, என் குருநாதர் என்னை உயர்த்த வேண்டும் என்றால் உயர்த்தப் போகிறார், இல்லை என்றால் இல்லை, அது அவர் கையில் என்று சிரித்தான்

எல்லாவற்றிருக்கும் குருநாதர் என்கிறாயே நான் போய் அவரை பார்க்க முடியுமா? .

ஐயா அவ்வளவு சுலபமான முடியாது, நான் பார்த்தேன் என்று அகங்காரமும் கொள்ளவில்லை, உங்களால் முடிந்தால் பாருங்கள் .

சரி விடு பிரத்தமா உனக்கு பெரிய பரிசை தரப்போகிறேன்.

என்னய்யா பரிசு ?.

அதுதான் பெரியது என்கிறேனே.

சரி அதுதான் என்ன என்று கேட்கிறேனே

இதோ நில் .

நின்றான் .

நேரே நில்

நேரேதானே நிற்கிறேன்.

கண்ணை முடிக் கொள்

சரி முடிக் கொண்டேன்.

இப்போது உன் முன்னே என்ன இருக்கிறது என்று பார்.
ஐயா என்னய்யா கண்ணை திறக்கட்டுமா?.

ஹாம் திறந்து பார்.

பார்த்தால் இளவரசர்தான் நிற்கிறார், என்னய்யா நீங்கள்தான் நிற்கிறீர்கள்!.

உண்மை பிரத்தமா நான் என்றும் இந்த பிரத்தமனுக்கு அடிமை, அல்லது என்றும் இந்த பிரத்தமனுங்கு நன்பன், மருத்துவ ரீதிக்காக சொல்லவில்லை உனது குணாதிசயத்தை கண்டு நான் பாராட்டுகிறேன், இப்போதும் சொல்கிறேன் பிரத்தமா என்னை குணப்படுத்தியதற்காக சொல்லவில்லை, சன்மானமும் இல்லை, உன் குணத்திற்கு நான் அடிமை, இந்த பிரத்தமனுக்கு என்றும் இந்த நீலன் அடிமை, எப்போது என்ன வேண்டுமோ எங்கு என்னை கூப்பிட்டாலும், நான் உனக்கு வந்து உதவி செய்கிறேன், உன்னுடன் இருக்கிறேன், ஆனால் இது வைத்தியர்திக்காக சொல்லவில்லை பிரத்தமன் நட்புக்காக சொல்கிறேன். நான் உனது நன்பன் என்றும் என்னை கைவிடாதே, பிரத்தமா என்று திடீர் பிரத்தமனின் கால்களில் விழுந்தான்.

ஐயா இது என்ன இது! இப்படி எல்லாம் செய்தீர்கள், வேண்டவே, வேண்டாம் எழுந்திருங்கள், என்று கட்டிக் கொண்டான், அவனும் இவனை கட்டிக் கொண்டான்.

நாம் இருவருமே நண்பர்கள் என்றுமே இப்படி இருக்க வேண்டும். இந்த உயிர் உள்ளவரை இந்த பிரத்தமனுக்கு கடமைபட்டிருக்கிறேன். எப்போது அழைத்தாலும் பிரத்தமன்

முன் வந்து நிற்பேன் இனி நீ ஜயா என்று அழைக்கக்கூடாது, இளவரசர் என்று அழைக்க கூடாது, இனி நீலன் என்றுதான் அழைக்க வேண்டும் புரிகிறதா?

ஜயா அவ்வளவு சுலபத்தில் வராது .

இல்லை வர வேண்டும் .
சரி நீலா சிரிக்கிறான் பிரத்தமன்

என்ன சிரிப்பு, நீலா என்றதும் சிரிப்பு வருகிறதே என்னவாம்?.

நீலா ஒன்றை பார்த்தாயா, என் தந்தை என்ன புண்ணியம் செய்திருக்கிறார் பார்த்தாயா அவருக்கு அரசர் துணை, அப்போது இளவரசர், இப்போது அரசர், ஆனால் நான் பெரியம்மா, பெரியப்பா என்று அழைப்பேன், அதே போன்று இப்போது எனக்கு நடந்திருக்கிறது பார் என்று நினைத்து சிரிக்கிறேன், இதுவும் பரம்பரை வியாதி போல் தெரிகிறது, இவர்களுக்கு இதுதான் அமையும், இப்படிதான் அமையும் என்று பார்த்தாயா?

அரசனா வைத்தியனா யார் நீ? எங்கிருந்து வருகிறாய்? இதுவரையில் என்கிட்டே சொல்லவே இல்லையே .

ஜயோ என்னை மறந்து என்னை பற்றி சொல்லிவிட்டேனா? ஓ இந்த நண்பனிடம் சொல்லக் கூடாதோ?. சொல்லலாமே நான் நண்பனை நம்புகிறேன் சொல்கிறேன், நான் தபேத்திய நாட்டில் இருந்து வருகிறேன், தபேத்திய நாட்டின், நாட்டு மருத்துவரின் அதாவது அரசாங்க மருத்துவரின் பிள்ளை ஒரே பிள்ளை நான் .

அப்படியா ?.

அனால் நான் அவருடன் வளரவில்லை, இமாலயத்தில் போய் குருநாரை பார்த்து எல்லாம் கற்றுக் கொண்டு இனிதான் என் தந்தையை போய் பார்க்க போகிறேன்.

ஆமாம் என்ன சொன்னாய் தபேத்திய நாட்டு மன்னின் ஆஸ்தான வைத்தியன் உன் தந்தையா?

ஆமாம்.

15 பெண் மற்றும் ஒரே பிள்ளை என்றெல்லாம் சொன்னார்களே?.

ஒரே பிள்ளை நான்தான் சொல்லுங்கள் என்ன ?.

தேசாங்கு தேசத்தின் அடிமை.

ஆமாம் உண்மைதான் அது, அதுவும் உண்மைதான் சொல்லுங்கள் என்ன தெரியுமா அவரை உங்களுக்கு ?.

பிரத்தமா நீ எப்போது போனாய் ?.

நான் சிறுவயதிலேயே போட்விட்டேன்.

சிறுவயதிலேயே போய்விட்டாயா? திரும்பி உன் வீட்டிற்கு போனாயா?

இல்லையே நாங்கள் இப்படி வந்தோம், இனி வரும் நாடெல்லாம் சுற்றிவிட்டு என் வீட்டிற்கு போகலாம் என்று நினைக்கிறேன்

பிரத்தமா நேராக உன் வீட்டிற்கு போவது நல்லது. தபேத்திய நாட்டிற்கு உடனே புறப்படுவது நல்லது.

என்ன சொல்கிறீர்கள் ?.

முதலாவது அரசன் உடல்நிலை சரியில்லை .

அப்படியா? பெரிப்பாவிற்கு என்னவாயிற்று ?.

தெரியாது ஆனால் உடல்நிலை சரியில்லை, இது இப்போது அல்ல நான் அங்கு தேசாங்கு எல்லாம் போய் இது எல்லாம் பட்டுக் கொண்டு வரும்போது வந்த செய்தி இது. ஆனால் தேசாங்கில் ..

என்ன நீலா தீடிர் என்று மெளனமாகிவிட்டாய்?.

பிரத்தமா எப்படி சொல்வது என்று தான் எனக்கு கவலையாக இருக்கிறது. முதன்முதலில் நாம் நண்பர்கள் ஆகி நானே இந்த செய்தியை உனக்கு சொல்ல வேண்டி இருக்கிறது பார்.

என்ன செய்தி சொல்லப் போகிறீர்கள் என்னதான் சொல்லப்போகிறீர்கள் சொல்லுங்களேன்.

சொல்லவில்லை என்றாலும் உன்னிடம் நான் மறைப்பது தவறு என்று தோன்றுகிறது, சொன்னால் உனக்கு என்ன வேதனை வருமோ என்று பயமாக இருக்கிறது.

என்ன நீலா சொல்லு எதுவானாலும் செல் பார்த்துக் கொள்ளலாம், குருநாதர் இருக்கிறார் பார்ப்பார்

பிரத்தமா தற்போதைக்கு உன் தந்தை உயிருடன் இல்லை.

என்ன? என்ன சொன்னாய்??

உன் தந்தை உயிருடன் இல்லை.

நன்றாகத் தெரியுமா?

நன்றாகத் தெரியும்.

அப்படி என்றால் என்னவானார், எப்படி போனார் ?.

சொல்கிறேன் கேள் நடந்தது அனைத்தையும் சொன்னான்.

தேசாங்கு மன்னனா கொன்றது ?.

அவரை பிடித்து அடித்துவிட்டார்களாம், எப்படியோ உயிரை கையில் பிடித்துக் கொண்டு தேசத்தினுள் வந்துவிட்டாராம். வந்துதான் உயிரை துறந்தாராம், பிரத்தமா இப்போது உன் தந்நை உயிருடன் இல்லை.

நன்பா இந்த செய்தியை உனக்கு நான் சொன்னதற்கு மன்னிக்க வேண்டும், நாம் நன்பர்கள் ஆனவுடன் இந்த செய்தி சொல்வதற்கு ஆளானேன் பார்

ஹாம் நீலா அதெல்லாம் பார்க்கவில்லை, அப்பா போய்விட்டாரே என்ற வருத்தம் இருக்கிறது உண்மைதான், நான் அதிகம் பாசம் வைத்தது என் தந்தைமீதுதான், அதற்கு அடுத்து எனக்காக ஒரு ஜீவன் வெளியில் நிற்கிறதே அந்த திருஷ்ணு , இப்போது நீ.

என்ன பேசாமல் இருக்கிறாய் பிரத்தமா?.

கொடுமைக்காரர்கள் கொடுமை செய்கிறார்கள், எங்களுக்கெல்லாம் நீங்கள் நல்லது செய்ய மாட்டார்களா? அரசன் என்று வந்துவிட்டால் எங்களையெல்லாம் அடிமைப்படுத்துவதுதான் முறையாகுமா?

பிரத்தமா நாங்கள் அப்படி இல்லையே, எங்கள் நாட்டில் அவ்வளவாக இப்படி எல்லாம் செய்வதில்லை

ஆமாம் நீங்களும்தான் தன்டோரா போட்டுவிட்டார்களே தலையே வாங்கிவிடுவேன் என்று

அதற்கு காரணம்தான் சொல்லிவிட்டோமே ?

என் தந்தை போய்விட்டார் என்ன செய்யட்டும், ரொம்ப நல்லவர், வைத்தியத்தில் தேர்ந்தவர்தான் என்னை உயிரினும்

மேலாக நேசிப்பார், நானும் அவரை நேசிப்பேன், என்மீது அளவு கடந்த பாசம் பாவம் இறக்கும் போதுகூட நான் பக்கத்தில் இல்லை, என்று நினைத்து எவ்வளவு வேதனை அடைந்து இருப்பார். போப்பா இனி நான் என்ன செய்யப் போகிறேன், என்ன வைத்தியன், இது எல்லாம் கற்று என்ன லாபம், தந்தை போன பிறகு எதுவும் தேவையில்லை. நண்பா நீ சொல்வது தவறு, எல்லோருக்கும் எடுத்து காட்டாக நில் .

என்ன செய்வது, நாங்களே அங்கு அடிமை, இப்போது நான் போனால்?.

ஆமாம் நீதான் அவர் மகன் என்று எல்லோருக்கும் தெரியுமா?

இல்லை நான் வைத்தியம் கற்றுக் கொண்டேன் என்று யாருக்கும் தெரியாது, யாருக்கும் சொல்லவில்லை எங்கள் அரசாங்கத்தில் தெரியும் அவ்வளவுதான். ஆங் அது தெரிந்தால் என்ன யாராவது சொல்லாமலா போய் இருப்பார்கள், சொல்ல மாட்டார்கள் என்ற ஒரு நம்பிக்கைதான் ஏன் ஏனில் வைத்தியன் படும் வேதனைகள் அதிகம், அதனால் சொல்ல மாட்டார்கள்.

சரி பிரத்தமா நாட்டிற்கு போ என்ன, எப்படி நடக்கிறது என்று பார், பிறகு நாம் ஒரு முடிவை செய்வோம், பிரத்தமா.

சொல்லு என்ன சொல்ல வேண்டுமோ சொல் .

இதோ பார் இங்கு உன்னை ஆஸ்தானத்தில் அமைக்கிறேன் என்று நான் சொல்ல மாட்டேன், அப்படி சொன்னால் நீ செய்ததற்கு நான் கைமாறு கொடுத்தது போல் ஆகும் எனக்கு அது தேவையில்லை பிரத்தமா உன் வளர்ச்சிக்கு, உன் வைத்தியத்திற்கு என்ன, என்ன செய்ய முடியுமோ நான் செய்கிறேன், அதே நேரத்தில் தேசாங்கு நாம் எப்படியும் சந்திக்கலாம் அதை சீர்திருத்தம் செய்வோம், நான் இன்னும் சில நாடுகளுடன் பேசி ஒற்றுமை கொண்டு வந்து பிறகு

தேசாங்குடன் பேசுவோம்.

ஆம் அதை செய்தால் நலமாக இருக்கும் ஏன் எனில் அவர்கள் செய்யும் அட்டகாசம் கொஞ்ச, நஞ்சமல்ல, வைத்தியர்களை அழைத்துப் போய் இந்த கொடுமை செய்கிறார்கள்.

புரிகிறது பிரத்தமா புரிகிறது இதற்கு ஒரு வழி நிச்சயம் செய்கிறோம், பிரத்தமா கவலைப்படாதே செய்யலாம், உனது விருப்பம் என்ன பிரத்தமா?

இந்த மூலிகைகளின் பெரிய ஆராய்ச்சிக் கூடம் நடத்த வேண்டும், அதில் பலர் வரவேண்டும் இதில் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

அவ்வளவுதானே அதை செய்தால் போகிறது, கவலைப்படாதே விரைவில் நாம் இங்கு தொடங்குவோம்.

இங்கா?

என்ன பிரத்தமா தபேத்திய நாட்டில்தான் தொடங்க வேண்டுமா என்ன? இங்கு தொடங்கக் கூடாதா?

சரி அது பிறகு யோசிப்போமே, இப்போதைக்கு நான் ஊருக்கு புறப்படுத்டுமா? போய் தாயை பார்க்க வேண்டும் பெரியம்மா, பெரியப்பாவை பார்க்க வேண்டும், எப்படி இருக்கிறார்களோ தெரியவில்லை அவர்களை பார்க்க வேண்டும், நான் புறப்பட்டுமா?

இந்த நண்பரை மறந்துவிடாதே என்றும் உனக்கு சேவை செய்ய காத்திருக்கிறேன், அதே போன்று எப்போது இங்கு வர வேண்டுமானாலும் நேராக வந்து விடு, நானும் வருவேன் தாபேத்திற்கு உன்னை பார்க்க புரிகிறதா?

சரி ஒரே ஒரு முறை அந்த ராஜமாதா என்று சொன்னீர்களே பார்த்துவிட்டு போகட்டுமா?

என்ன பிரத்தமா இதுவும் உன் வீடு போலத்தான் நீ எங்கு வேண்டுமானலும் போகலாம் .

என்னடா இவ்வளவு நேரம் என்ன பேசினாய்?

நிறைய பேசியிருக்கிறேன் போகும் போது சொல்கிறேன், நம் ஊரை நோக்கி போக வேண்டும்.

உம் போகலாம் என்ன கொடுத்தார் நமக்கு ?.

ஏய் பேசாமல் வாடா கொடுப்பதையே யோசிக்காதே, அதைபற்றி கவலைப்படக் கூடாது. நமக்கு என்ன கிடைக்கும் என்று இருக்கிறதோ அதுதான் கிடைக்கும், ஆசைப்படாதே.

பிரத்தமா உன்னை பார்த்தால் ஏதோ வேதனையில் இருக்கிறது போல் தெரிகிறதே, என்ன பிரத்தமா ஏதாவது கஷ்டமா? .

திருஷ்ணு ஒன்றுமில்லையடா, என் அப்பா போய்விட்டாராம்.

ஆங் எப்படி தெரியும் உனக்கு?.

இவ்வளவு நேரம் நாங்கள் அதைதான் பேசினோம், அப்படி, இப்படி என்று பேசும் போது நான் யார் என்று சொல்ல வேண்டி வந்தது, அதன்படி பார்க்கும் போது அப்பா போய்விட்டாராம், திருஷ்ணு நான் அதிகம் பாசம் வைத்தேன் என்னை விட்டு போய்விட்டாரே, என்னை பற்றி எவ்வளவு நினைத்திருப்பார், அந்த நேரத்தில் நான் பக்கத்தில் இல்லையே, என்னடா என்ன கற்று என்ன பிரயோஜனம், எந்த நேரத்தில் நாம் பக்கத்தில் இருக்க வேண்டுமோ அந்த நேரத்தில் நாம் இல்லை, இப்போது எவ்வளவு கற்று நான் எவ்வளவு செய்தால் அது எதை குறிக்கப் போகிறது,

பிரத்தமா நீ எவ்வளவு செய்தாலும் நீ அவர் பேரில்தானே

செய்யப் போகிறாய் நல்லதுதானே?.

ஓன்றை சொல்கிறேன் கேள் திருஷ்ணு, உயிருக்கு உயிராக நேசிப்பவர் போகும் தருணத்தில் பக்கத்தில் இருப்பதுதான் நாம் அவருக்கு செய்யும் பெரிய தொண்டு. அந்த பாக்கியமும் எனக்கில்லை, நான் ஒன்றும் அவருக்கு செய்யவும் இல்லை.

பிரத்தமா ஓடிந்து போகிறாய். மனதை சரி செய்து கொள், வருவதும் போவதும் இயற்கைதானே, என்னை எடுத்துக் கொள் அப்பனும் இல்லை, தாயும் இல்லை, ஒரு அனாதையாக வரவில்லையா அதை வைத்து நீ சந்தோஷப்படு, எனக்கு இருப்பது எல்லாம் இந்த பிரத்தமன் ஒருவன்தானே?.

திருஷ்ணுவை அப்படியே கட்டுகிறான் ஆமாம், சரி வா நாம் ஊரைப் பார்த்து போவோம்.,

அரசரிடம் விடைப் பெற்று, சன்மானங்கள் ஏதோ பெற்று, எதுவும் வேண்டாம் என்று சொல்லி புறப்பட்டனர். எங்களுக்கு தேவைப்படும் போது நாங்கள் பேசிக் கொள்கிறோம், இளவரசரிடம் அனைத்தும் பேசிவிட்டோம், என்று சொல்லி அங்கிருந்து புறப்படுகின்றனர்.

அத்தியாயம்:20

வந்து கொண்டிருக்கும் வழியில்.. தபேத்திய நாட்டிற்கு முன்னால்தான் தாங்கள் கற்று கொண்ட வைத்தியர் அதாவது திருஷ்ணுவின் மாமன் அந்த வீடும், அந்த வழியாகத்தான் வர வேண்டும்.

ஏய் இந்த வைத்தியரை பார்த்து நாம் நன்றி சொல்லிவிட்டு போகலாமா?.

பிரத்தமா நாம் எதற்கு அங்கே போக வேண்டும் ஒன்னும் வேண்டாம் நேராக போவோம், நம்மை படுத்தியதற்கு அவரைப் போய் என்ன பார்வை, இப்போது

பொறாமைப்படுவார், உனக்கு ஏதாவது செய்வார், வேலை இல்லை வா போகலாம்.

இது தவற்டா நாம் போய் பார்த்துவிட்டு போகலாம் .

பிரத்தமா தந்தை இறந்துவிட்டார் அங்கு என்ன நடக்கிறதோ தெரியாது, போக வேண்டும் வீட்டிற்கு வா போவோம்.

முடியாது நாம் போய் பார்க்கத்தான் வேண்டும்.

சரி வா நான் சொன்னால் நீ எங்கே கேட்பாய்? போகலாம்.

வைத்தியர் வீட்டை நோக்கி வருகிறார்கள்.

ஐயா .

யாரது ?.

ஆங் வருகிறாள் வந்து பானையை தூக்கி உன் தலையில் போடப் போகிறாள் என்றான்.

பேசாமல் இருடா திருஷ்ணு.

அம்மா ஐயா இல்லையா ?.

உம் இருக்கிறார், இருக்கிறார் நீங்கள் இருவரும் யார்?

ஏய் நம்மை அடியாளமே கண்டுக் கொள்ள வில்லை மறந்துவிட்டார்கள் .

விடுடா நல்லதுதான் இல்லை நாங்கள் வைத்தியரை பார்க்க வேண்டும்.

என்ன ஊருக்கு புதுசா ?.

உம் புதியது மாதிரிதான் என்றான் திருவ்னு .
சரி இருங்கள். இல்லை உள்ளே வாருங்கள் பார்க்கலாம்.

இருங்கள் என்று சொன்னீர்கள் ஆம் ஏதோ ஞாபகத்தில் சொல்லி விட்டேன் தற்போது அவரால் எழுந்திருக்க முடியாது .

என்ன சொல்கிறீர்கள் அம்மா!.

உள்ளே வாங்கள் சொல்கிறேன், உள்ளே போனார்கள். படுத்து இருக்கிறார்

என்னய்யா படுத்து இருக்கிறீர்கள் என்றான்.

ஏதோ தெரிந்த குரல் போல் இருக்கிறதே யாரப்பா நீ என்கிறார் .

ஐயா நான் பிரத்தமன், இவன் திருவ்னு இப்படி வந்தோம்.

ஆமாம் எங்கே ஓடிப் போனீர்கள், பிரத்தமா உனக்காக ஏங்கி நான் அழுதேன், உன்னை பார்த்து மன்னிப்பு கேட்க வேண்டுமாப்பா.

என்னய்யா பெரிய வார்த்தைகள் எல்லாம் பேசுகிறீர்கள்?.

உம் என்னால் உழுந்திருக்க முடியாது, இரண்டு கால்களும் இல்லை, இரண்டு கைகளும் இல்லை எல்லாமே போய்விட்டது, எல்லாம் செய்த கொடுமையடா, உங்களுக்கு செய்த கொடுமை பாதித்து விட்டது

எனய்யா மருந்துகள் எல்லாம் எடுத்துக் கொள்ளவில்லையா?.

பிரத்தமா எந்த மருந்தும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை? அது ஏன் தெரியுமா நான் செய்த கொடுமை உங்களை அப்படி தண்டித்திருக்க கூடாது என்னென்ன பேசுவிட்டேன் ,

எப்படி எல்லாம் பேசிவிட்டேன், அனுபவிக்கிறேன் செய்த பாவத்தை எப்போதும் அனுபவிக்கத்தான் வேண்டும், நன்றாக அனுபவிக்கிறேன், கடைசி நிமிஷத்தில் கூட நீ கெஞ்சினாய் மன்னித்து ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்று, உன்னை உதைத்தேன், ஹௌம் உதைத்த கால் அன்றே போய்விட்டது, சொல்லாமல் ஒடினாய் என் காலும் சொல்லாமலே போய்விட்டது, என்னை கேட்கவும் இல்லை அதே போன்று உங்களை அடித்தேன், இந்த கையால் கொட்டினேன், இப்போது கைகளும் இல்லை, பிரத்தமா நல்லவரை துன்புறுத்தினால் இதற்கு தண்டனை இதுதானப்பா, மற்றவர்களைவிட உனக்கும், திருஷ்ணுவுக்கும் நிறைய கொடுமைகள் செய்திருக்கிறேன் அந்த கொடுமையின் கோரத்தைப் பார்த்தாயா? நான் அனுபவிக்கும் போதுதான் உன்னை நினைக்கத் தோன்றுகிறது, துன்பத்தில் இறைவனை நினைப்போம் இந்த நேரத்திலும் நான் உன்னைதானப்பா நினைக்கிறேன்,

ஐயா பேசாமல் இருங்கள் இதையெல்லாம் பேசாதீர்கள்.

ஏய் நல்லா வேணும் அவனுக்கு. வைத்தியம் உதுவும் செய்யாதே இவனுக்கு, அப்பா வேறு போயிட்டார்.

திருஷ்ணு தவறு பேசாமல் இரு ஐயா தாங்கள் எதுவும் வருத்தப்படாதீர்கள் என்னால் முடிந்த உதவி செய்கிறேன் நான் இமாலயத்தில் குருதேவரை பார்த்தேன், அவரிடம் கற்று வந்தேன்.

பிரத்தமா நீ உயர்ந்தவன் உனக்கு எல்லாம் நடக்கும் , நான் பாவி, தெரிந்த பாவிதான் நான்

ஐயா இனி அப்படி பேசாதீர்கள் நான் குணபடுத்துகிறேன், நாடியைப் பிடித்தான் பிறகு யோசித்தான், ஐயா நாளை முதல் வைத்தியம் தொடங்குகிறேன், நாங்கள் இங்கே தங்கிக் கொள்ளலாமா?

பிரத்தமா இது உன் வீடப்பா, தங்கிக் கொள் இவர் குணமானால் போதும், நாங்கள் கொடுமை செய்தோம் உண்மை பிரத்தமா அதற்கு அனுபவிக்கிறோம், என்றாள் வைத்தியரின் மனைவி.

அம்மா கவலைப்படாதீர்கள், அவரை குணமடைய செய்கிறேன்.

நாங்கள் முன்பு இருந்தோமே அதே இடத்தில் இருக்கட்டுமா?

பிரத்தமா அங்கு இருக்க முடியாது, எல்லாம் கொடுத்துவிட்டோம் ஒன்றுமில்லை, இருப்பது இந்த சிறிய இடம்தான் இங்கேயே தங்கிக் கொள்.

சரி நாங்கள் வெளியில் தங்கிக் கொள்கிறோம் நீங்கள் கவலைப்படாதீர்கள், வெளியில் வருகிறான் மூலிகைத் தேடலாம் என்று புறப்படுகிறான்.

ஏய் அவன் படுத்திருக்கட்டும் அவன் செய்த கொடுமைகளுக்கு அவன் அழறான், நீ ஊருக்கு போய் அங்கு எல்லோரையும் பார்த்துவிட்டு என்ன செய்ய வேண்டுமோ செய்துவிட்டு, முடித்துக் கொண்டு வா, நானும் வருகிறேன், இல்லையேல் நான் இவனை பார்த்துக் கொள்கிறேன், என்ன செய்வது என்னை வளர்த்தானே அதற்காகவாவது பார்த்துக் கொள்கிறேன், நீ போ .

திருஷ்ணு ஒரு வைத்தியர் செய்யும் செயல் அல்ல இது, வைத்தியன் கண் எதிரில் நோயாளி இருந்தால் நோயாளிக்குதான் முதல் மரியாதை, தன் குடும்பத்தாருக்கு அல்ல, என் குடும்பத்தில் அப்படி யாரும் நோயாளி இல்லை, அங்கு போக வேண்டிய அவசியமும் எனக்கு இல்லை, அடேய், திருஷ்ணு எனக்கு அறிவுறை சொல்லாதே நான் செய்வதுதான் சரி.

ஆனாலும் இவன் நம்மை செய்ததற்கு..

திருஷ்ணு ஒருவன் நமக்கு கொடுமை செய்தாலும் , நாம் அவனுக்கு நன்மைதான் செய்ய வேண்டும் அதுதான் வைத்தியனின் குணம். இதற்கு மேல் நீ பேசக் கூடாது, நான் ஒரு நல்ல வைத்தியன் ஆக வேண்டும் என்றால், நல்லதைத்தான் செய்வேன். நான் யாருக்கும் நீங்கு விளைவிக்க மாட்டேன், இப்படி இவரை விட்டு போக ஏறக்கு மனம் வராது, நான் செய்ய மாட்டேன் தப்பு, என்று , கத்தின கத்தலில் பேசாமல் இருந்தான்.

சரி உன் இஷ்டம்ப்பா, செய்யலாம் .

மறுநாள் பிரத்தமன் வைத்தியத்தை ஆரம்பித்தார், இந்த முறை உணவை கவனத்தில் வைத்துக் கொண்டு சிகிச்சை ஆரம்பித்தார், நமது கணக்கின்படி 40 நாட்கள் கழிந்தன, அவர் மெல்ல எழுந்து நடக்கும் தன்மையை பெற்றார்.

உயிர் கொடுத்தவர் பிரத்தமா, என்னை காப்பாற்றினாய், உனக்கு சொல்லித்தர நான் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டேன். இந்த நேரத்தில் நீ விட்டு ஒடலாம், இருப்பினும் என்ன காப்பாற்றினாய்.

ஐயா வைத்தியனின் வேலை அதுவல்ல நோயாளியை குணப்படுத்துவதுதான் அவனது வேலை, எதிரி என்றெல்லாம் பார்க்கக் கூடாது.

பிரத்தமா நீ உயர்ந்து நிற்கிறாய் நான் அந்த நிழலில் நிற்க்கவும் அருகதையற்றவன், கொடுமைக்கார பாவிக்கும் ஒரு நற்கதியை காண்பித்தாய், பிரத்தமா உன்னை நினைப்பவனுக்கு வியாதி குணமடையும்ப்பா, தூய்மை உள்ளம் படைத்த நல்ல வைத்தியன் நீ, உன்னை நினைத்தாலே வரும் வியாதி பயந்து ஒடிவிடும், ஐயோ பிரத்தமன் வந்து குணப்படுத்திவிடுவான் என்ற பயமே வந்துவிடும் அந்த வியாதிக்கு, என்றார். அதே போல் வைத்தியரின் மனைவியும், நாங்கள் செய்தது எல்லாம் தவறுகள், எதையும் மனதில் வைக்காமல் குணப்படுத்தினாயே நீ உயர்ந்தவன் என்றாள்..

அம்மா என் குருநாதரை நான் காப்பாற்றவில்லை என்றால் எப்படியம்மா நடக்கும்.

ஜகதாத்ரி: வியாசர் மேலிருந்து வாழ்க பாரத்தமா வாழ்க, என் சீடன் நல்ல பேரை எடுக்கிறான், ஹௌம் துரோகம் செய்தவனுக்கும், தீமை செய்தவனுக்கும், நன்மை செய்கிறான் பிரத்தமன், வாழ்க உன் தொண்டு வளர்ட்டும் உன்னை கண்டு மருத்துவம் என்றால் என்ன என்று தெரிந்து கொள்ள டும், உம் நீ தொடுவதெல்லாம் வெற்றியாகும் என்று அவரும் வாழ்த்தினார், நாமும் வாழ்த்துவோம் பிரத்தமனை.

இந்த 41 நாட்களில் ஊரில் உள்ளவர்களுக்கும் வைத்தியம் செய்தான், ஊரில் நல்ல பரிவும், பாசமும் அவன் மீது ஏற்பட்டது. பிரத்தமா என்ன புறப்படுகிறாயா? என்றாள் வைத்தியரின் மனைவி.

ஆமாம் அம்மா இன்னும் சிறிது நாட்களுக்கு இந்த மூலிகைகள் கொடுத்து வாருங்கள் சரியாகிவிடுவார், நாங்கள் போக வேண்டும் எனக்கு வேலை இருக்கிறது.

பிரத்தமா நீ போகிறேன் என்றால் இந்த ஊரே அழுகிறது , நாங்களும் வேதனைத்தான் படுகிறோம்.,
என்னம்மா செய்யட்டும் எனக்கு வேலைகள் இருக்கிறது,
வருகிறேன் அவ்வப்போது வந்து பார்த்துக் கொள்கிறேன்

வர வேண்டும் பிரத்தமா நீ அடிக்கடி வரவேண்டும்.

வருகிறேன். இருப்பினும் தனக்கு பணி இருப்பதால் புறப்படுகிறான், திருஷ்ணு வா போகலாம்.

பிரத்தமா இந்த திருஷ்ணுவை இங்கே விட்டுவிடு நாங்கள் பார்த்துக் கொள்கிறோம், செய்த தப்புக்கு எல்லாம் பிராயசித்தமாக அவனை வளர்க்கிறோம், மேலே அவனுக்கு நன்மை செய்கிறோம்.

இல்லையம்மா எனக்கு உதவியாக இருக்கிறான் , அதுமட்டுமல்ல அன்று இருவரும் ஒன்றாக போனோம் , இன்று இங்கே விடுவது பாதியில் அவனை விடுவது போன்றதாகும் ,அது நான் செய்வது தவறாகும் ,இல்லையம்மா என்னுடனேயே இருக்கட்டும் நாங்கள் போகிறோம் .

என்ன பிரத்தமா உண்மையாகத்தான் சொல்கிறாயா?

ஆமாம் நான் அழைத்துப் போகிறேன் நாங்கள் போகிறோம் என்று புறப்பட்டனர்.

தொலை தூரம் வந்திருப்பார்கள்.

இமாலயத்தில் இருந்து ஒரு சித்தர் சந்திக்கிறார் , பிரத்தமா , நீதானே பிரத்தமன் .

ஆமாம் .

மூலிகை எல்லாம் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறாயா?

ஆமாம் .

என்னடா மூலிகை , மூலிகை தேவையில்லை இலைகள் தேவையில்லை . சித்து மூலமாக அவருக்கு இருக்கும் உடம்பை நாம் பெற்றுக் கோண்டு நாம் குணப்படுத்த வேண்டும் , இது என்னடா மூலிகை கொடுத்துக் கொண்டு ..

ஐயா அது வேறு அதன் மார்க்கமே வேறு , இப்போது அது சாத்தியப்படாது அதனால் மூலிகை கொடுத்து குணமாக்குகிறோம் .

ஹாம் என்ன மூலிகை சித்தில் இல்லாத மூலிகையில் வரப்போகிறது..

ஐயா சித்தர்கள் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன், யோகிகள், இந்த சித்தர்கள் வைத்திய மார்க்கத்தை கடைப் பிடிக்க வேண்டும் அல்லவா?

ஆமாம் பிடிக்கத்தான் வேண்டும் ஆனால் இதோ பார், என்னை பொறுத்தவரையில் உடல் சரியில்லையா அந்த உடலை நாம் பெற்றுக் கொண்டு, அந்த தோயை நாம் குணப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியதுதான், நான் இப்படித்தான் செய்வேன்..

ஐயா அது யோகமும் சித்தமும் கலந்தாகிறது அல்லவா? அப்படி செய்வது சரியல்ல அவர் உடலே மருந்தை கொடுத்தால் தானே சரியாகும்.

ஆங் இதுதான் சரியாகும், உனக்கு சொல்லிக் கொடுத்தவர் சரியில்லை, இதையாவது சேர்த்து சொல்லிக் கொடுக்கலாம், இப்படி சொல்லி கொடுத்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும்.

ஐயா சரியாகத்தான் சொல்லிக் கொடுத்தார், எது தேவையோ, இப்போது எது முக்கியமோ அதைதான் சொல்லிக் கொடுத்தார், சொல்லிக் கொடுத்தவரை குறை சொல்லக் கூடாது.

என்ன சொல்லி கொடுத்தார், உம், எதை சொல்லிக் கொடுத்தார் ஒன்றுமில்லை யோகத்திலே உடலைப் பெற்றுக் கொள், வியாதியை நீ வாங்கிக் கொள், நீ மருந்தை தின்று குணப்படுத்திக் கொண்டு போய்க் கொண்டே இரு. தீர்ந்தது நாம் எதற்கு அங்கே உட்கார்ந்து அங்கே காவல் இருந்து அதெல்லாம் எதற்கு?.

ஐயா அது யோகமும், சித்தமும் கலந்தது அது தேவையில்லை நாம் குணப்படுத்தலாம்.

ஆங் இந்த மருந்துகள் நம்பி எதற்கு லாபம் பிரத்தமா?.. முடிந்தால் நம் யோக மார்க்கத்தையே கடைப்பிடிக்கலாம், சித்த மார்கம் தைவையில்லை

பிரத்தமா இதெல்லாம் விடு நான் சொல்லித் தருகிறேன் யோக மார்கத்தை, வா

ஐயா என்னை மன்னிக்க வேண்டும் என் குரு நன்றாக சொல்லிக் கொடுத்திருக்கிறார், நான் பயின்றதோ வைத்தியம், சித்தமார்க்கம்தான். வைத்தியம்தான் செய்வேன் நான் ஒரு நல்ல வைத்தியன், தாங்கள் சொல்படி நான் நடக்க மாட்டேன்.

வலிய வந்து நானே சொல்லித் தருகிறேன் என்கிறேன் இது வேண்டாமாம், இவன் பச்சிலைகளை வைத்து அரைத்துக் கொண்டிருப்பானாம், என்னடா..

ஐயா மன்னிக்க வேண்டும் என் குருநாதர் ஒருவர்தான், குரு என்பவர் ஒருவராகத்தான் இருக்கமுடியும் அந்த குரு என்ன சொன்னாரோ அதை கடைபிடிக்க வேண்டும். அவர் இதைத்தான் உலகிற்கு பரப்பு என்றார்.

ஆங் அவன் ஏதோ சொல்லுகிறான், அதை கேட்டால் போதுமா? நானும் சொல்கிறேன் கேட்டுக் கொள்.

ஐயா என் குருவைப் பற்றி அவதூறாக என்னிடம் பேசாதீர்கள், உங்களுக்குள் எப்படியோ அது வேறு, ஆனால் என்னிடம் பேசாதீர்கள், எனக்கு அது பிடிக்கவில்லை.

என்னடா மார்கம் எதுவும் சொல்லிக் கொடுக்கவில்லை சரியாக, எல்லாம் ஆங்காங்கே சொல்லிக்கொடுத்து வெறும் பச்சிலை மட்டும் சொல்லிக் கொடுத்திருக்கிறார், அதுவும் கண்டதை சொல்லிக் கொடுத்து இருக்கிறார் என்னடா எதுவுமே சரியில்லை.

ஐயா அளவுக்கு மீறி பேசுகிறீர்கள், நீங்கள் என்பதை இங்கே விட்டு விட்டு நீ யார் பேசுவதற்க்கு என்றான்

ஏய் என்ன? கற்றுக்கொள் என்றுதானே சொல்கிறேன் நல்லதை கற்றுக்கொள், என்ன வைத்திய முறைகள் என்று சொன்னேன், அவ்வளவுதானே. இதோ பார் நாம் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் வியாதியை இதுதான்டா நல்ல சிறந்தது, அதை கற்று தருகிறேன் வா .

ஐய்ம் பச்சிலைகள் தவிர எதையும் மாற்ற மாட்டேன், என் நாட்டம் முழுவதும் என் குரு சொல்லிக் கொடுத்ததில் தான் இருக்கும், குருவை மிஞ்சி நான் எதுவும் செய்ய மாட்டேன், அவரை கேளாமல் நான் எதுவும் செய்ய மாட்டேன்.

இதில் கேட்க என்ன இருக்கிறது முன்னே போவதற்குதானே வழி சொல்கிறேன்.

மன்னிக்க வேண்டும் எனக்கு விருப்பம் இல்லை, தங்களை சந்தித்ததே எனக்கு பிடிக்கவில்லை

என்ன சொல்கிறாய் நீ?

ஆமாம், எனக்கு உங்களை சந்தித்தது பிடிக்கவில்லை, நீங்கள் யாராக இருந்தால் எனக்கு என்ன, என் வழியை விடுங்கள் நான் போகிறேன்.

பிரத்தமா யாருடன் என்ன பேசுகிறாய்?

யாராக இருந்தால் எனக்கு என்ன, எனக்கு என் குருநாதர் முக்கியம், எனக்கு எல்லாம் தெரியும், எதை செய்ய வேண்டுமோ அதை செய்கிறேன், எது அவரது கட்டளையாக நினைக்கிறேனோ, அதை நான் ஏற்று நடத்துகிறேன்.

பிரத்தமா யோகி, சித்தர் எங்களுடன் விளையாடாதே .

நான் விளையாடவில்லை, எனக்கு குரு இருக்கிறார் அவர் உங்களிடம் போ என்று சொல்லவில்லை, அப்படி இருக்கும் போது நான் கற்றுக் கொள்ளமாட்டேன்.

நாங்கள் வலிய வந்து சொன்னால் .

தேவையில்லை எனக்கு, இதனால் பல பொருட்கள் எனக்கு வந்தாலும் பரவாயில்லை, குருவின் வார்த்தை மீறி நான் நடக்கமாட்டேன்.

பிரத்தமா

ஆமாம் என்ன மிரட்டனாலும் சரி, என் விருப்படி நான் நடப்பேன்.

இதோ பார் பிரத்தமா உனக்கு வைத்தியம் எல்லாம் தெரியும் என்ற அகங்காரமா?

அகங்காரம் இல்லை.

பின் என்னவாம்? எதற்காக இப்படி வாதாடுகிறாய்?

எனக்கு விருப்பமில்லை என் குருவை தவறாக பேசினீர்கள், எதற்கும் எனக்கு விருப்பமில்லை.

பிரத்தமா ஒன்றை சொல்கிறேன் கேள்.

ஒன்று என்ன பலது சொல்லுங்கள் அதைப்பற்றி எனக்கு அக்கறையில்லை, நீங்கள் சொல்வதை எனக்கு கேட்க வேண்டும் என்ற அக்கறை இல்லை.

பிரத்தமா

எனக்கு பிடிக்கவில்லை எதை சொல்லக் கூடாதோ இங்கே ஆத்திரத்தில் சரமாரியாக திட்டவிட்டான்.

பொறுமையாக கேட்டுக் கொண்டு இருந்த யோகசித்தர் பிரத்தமா, எனக்கு வைத்தியம் தெரியும், குரு காப்பாற்றுவார் என்ற தெரியத்தில் பேசுகிறாய், ஒன்றை சொல்கிறேன் கேள்

எப்படியும் ஒரு பிறவியில் இதுவாக வருவாய் ஞானியாக அன்று நீ அவதிப்படுவாய் அப்போது உனக்கு தெரியும்,

எது வந்தாலும் எனக்கு கவலையில்லை .

ஞானிகள் என்றும் மருந்தில்தான் வாழ்வார்கள் என்ற பெயரைப் பெறப் போகிறாய் நீ.

இருக்கட்டும் பெற்றுக் போகிறேன் எனக்கு கவலையில்லை அன்றும் என் குரு என்னை காப்பாற்றுவார், பரவாயில்லை நான் அப்படியே இருந்து விட்டு போகிறேன், தாங்கள் அதைப்பற்றி கவலைப்படவேண்டாம் .

ஹும் உனக்கு வைத்தியம் தெரிந்திருக்கிறது என்ற அகங்காரத்தில் பேசுகிறாய் .

இல்லை என் குரு இருக்கிறார் என்ற தைரியத்தில் பேசுகிறேன் .

நான் போகிறேன் என்றார் (அன்று கொடுத்த சாபம்தான் இன்று மாத்திரைகளாக முழுங்குவதைப் பார்க்கிறோம்)

மன அமைதி இல்லாமல் பிரத்தமா சே இவர் ஏதேதோ பேசி நம் மனஅமைதியை கெடுத்து விட்டார், யோகியாம், சித்தராம் என்ன இவர்கள், யோசித்தான் குருதேவா.

பிரத்தமா யோகசித்தர் வந்தாலும் சரி பெரியவர்கள் என்று வந்தால் பெருந்தன்மையுடன் பேசக் கற்றுக் கொள், ஆத்திரப்பட்டு கத்தினாய் பார்த்தாயா? ஐயா பிறகு கற்றுக் கொள்கிறேன், முதலில் இதில் கைதேர்ந்து விட்டு பிறகு உங்களிடம் வந்து கற்றுக்கொள்கிறேன் என்று ஒரு வார்த்தை சொல்லியிருக்கலாம் அல்லவா? . யாரையும் நாம் அவதூறாக பேசக் கூடாது ஆமாம் உண்மை , அல்லது என் குருநாதரிடம் கேட்கிறேன் அவர் ஒப்புக் கொண்டால் வருகிறேன் என்று சொல்லலாம் அல்லவா? அதுவும் சொல்லவில்லை

ஜியா உங்களை குறை கூறினார் கோபம் வந்தது.

உண்மை, உண்மை எதை கேட்டார் சொல்லி தரவில்லையா என்று கேட்டார் அல்லவா, இல்லை சொல்லி கொடுக்கவில்லை, இதில் தேர்ச்சி பெற்ற பிறகு சொல்லி கொடுப்பார் என்று சொல்லலாம் அல்லவா?

ஜியா?.

தப்பு பிரத்தமா வேறு குருவாக இருந்தாலும் அதற்குரிய மரியாதை கொடுத்து வெளியே வர வேண்டும், எப்படி பேச வேண்டுமோ அப்படி பேசி நாம் வெளியேற வேண்டும், அவர்களுடன் நாம் இருந்து சரிக்கு சரி போராட நமக்கு அருகதை இல்லை, அதுவும் உனக்கு அருகதை இல்லை, குரு குருவுடன்தான் போராடலாம். ஒருசிடன் போய் போராடுவது தவறானது ஆகும், அதுவும் நீ சரியாக பேசவில்லை, கோபப்பட்டு ஆத்திரத்தில் நீ கத்திவிட்டாய்.

அவர் பேசியது..

பேசட்டும் நாம் அதை பெருட்படுத்தாமல் புறப்பட வேண்டும். ஜியா எங்கள் குருவிடம் கேட்டு எல்லாம் செய்கிறோம், எங்கள் குரு என்ன அனுமதி கொடுத்தாலும் அதன்படி நடக்கிறோம், என்று ஒரு வார்த்தை சொல்லிவிட்டு புறப்பட வேண்டியதுதானே. எல்லாவற்றிற்கும் என்னிடம் அனுமதி கேட்கிறாய் இங்கு என்னவாயிற்று, இனி அவசரப்படாதே பிரத்தமா, செயலில் அவசரப்பட்டு கோவப்படாதே, இதனால் துன்பம்தான் எய்வாய், பார் என்ன சொல்லிவிட்டு போனார்.

போகட்டும் ஜியா நான் என்ன செய்யட்டும், தப்புதான் செய்தேன் நீங்கள் என்னை மன்னித்துவிடுங்கள்.

பிரத்தமா அப்படி நடக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. சரி மன்னித்தேன் இப்படி யாரிடமும் பேசாதே புரிகிறதா,?.

சரி ஐயா?.

ஆமாம் பிரத்தமா எதற்கு கத்தினாய் அப்படி அவருடன் ?.

ஏய் பேசாமல் வா எல்லாம் முடிந்துவிட்டது இதை பற்றி இனி பேசக் கூடாது.

அத்தியாயம்: 21

தபேத்திய நாட்டிடற்கு வந்தான் ஏய் இதுதான்டா எங்கள் நாடு, தன் வீட்டை நோக்கி தேடி வந்தான், அம்மா என்றான் உள்ளிருந்து புரிந்து கோண்டு

யாரு பிரத்தமனா!

அம்மா நான்தான் வந்திருக்கிறேன்.

வா பிரத்தமா .

அவளைப் பார்த்து வணங்கினான் என்னம் மா ஏன் அழுகிறீர்கள்?.

ஒன் று மில்லை கண்ணா உன் னைப் பார்த்ததும் அழுகை வருகிறது, எவ்வளவு காலம் ஆயிற்று எப்படி வளர்ந்திருக்கிறாய் பார்.

ஆமாம் அம்மா எப்படி என்னை அடையாளம் கண்டு கொண்டாய் !

அடேய் வைத்தியா இதுவாடா முடியாது, உன் வைத்தியத்தில் பெற்ற தாய் கண்டுபிடிப்பதில்லையா அதைபற்றி நீ படிக்கவில்லையா , எப்படி உன்னால் மூலிகைகளை கண்டுபிடிக்க முடியுமோ, அப்படி வாசனையில் என் மகனை கண்டுபிடிக்க முடியும், இதை தெரிந்க் கொள், என்ன

பிரத்தமா?.

அம்மா, அப்பா..

ஓன்றுமில்லை அவர் இறந்துவிட்டார் இதை நீ பெரிதாக மனதில் வேதனைப்படாதே.

இல்லையம்மா எப்படி இறந்தார் என்று எனக்கு எல்லா செய்தியும் தெரியும் பாவும் நீங்கள்.

நான் இல்லைப் பாவும் சொல்லப் போனால் உன் பெரிம்மாதான் பாவும், போய் முதலில் அவளை சந்தி.

என்னம்மா?.

ஆமாமடா உன் அப்பா போன சிறிது காலத்திலேயே உன் பெரிப்பாவும் போய்விட்டார், வேதனை, தேசாங்கு தேசத்தால் வரும் துன்பங்கள் எல்லாம் பார்த்து அவர் போய்விட்டார், இப்போது ஆட்சி பெரிம்மாதான் செய்து கொண்டு வருகிறான். பாவும், பல பிரச்சனையடா, நீ போய் பாரேன், பெரிம்மாவை முதலில் போய் பார் போ .

வருகிறான் பெரிம்மா என்று ஓடி வருகிறான்.

என் பிரத்தமனா! நீயா இப்படி வளர்ந்துவிட்டாய் அடப்பாவி இவ்வளவு பெரிசாகி விட்டாயே !

என்ன பெரிம்மா நான் ஒன்றும் அப்படி உயர்ந்துவிடவில்லை, வைத்தியத்தில் உயர்ந்து இருக்கிறேன் குள்ளம் அதே குள்ளம்தானே.

உம் பேச்சும் அதே பேச்சுதான் அதுவும் மாறவில்லை, வா, வா ஆமாம் எங்கே என்ன, என்ன கற்றுக் கொண்டாய்

அதுசரி பெரிப்பா எங்கே ?.

அவர்தான் போய்விட்டாரே, அப்பா போனவுடன் பெரிப்பாவும் போய்விட்டார், நான்தான் பார்த்து கொண்டிருக்கேன். எங்களது அரசாட்சி ஏதோ நடக்கிறது

என்னம்மா என்ன இப்படி சொல்கிறீர்கள் .

பிரத்தமா இந்த ராஜ்ஜியமே இன்னும் சரியான நிலைக்கு வரவில்லை, ஏதோ ஒரு கோளாறு இருந்து கொண்டே வருகிறது, என்ன செய்யட்டும் ?.

பெரிம்மா எல்லாம் சீராக்குவோம் கவலைப்படாதீர்கள்.

நீதானேடா சீராக்க வேண்டும்

அதற்குள் ஒரு அழகான பெண் வந்தாள், இவரும் எதுவோ கொடுத்தாள் போனாள். அவளையே பார்த்தான், பெரிம்மா இது யாரு என்றான்

எது யார்?

யார் வந்தார்கள் என்றேன் பெரிம்மா, இன்னும் அதே குறும்பு விளையாட்டா என்னுடன்?. அந்த பெண் யார் ?.

அப்படி கேட்டு விட்டு போயேன், பெண் யார் என்று சொல்கிறேன், என் பெண்தான்.

என்ன?

ஆமாம் என் பேத்தி நீ மணக்கப் போகிறாயே அவள்தான் அவள்.

நன்றாகத்தான் இருக்கிறாள்.

ஏனடா அதற்குள் அவசரமா? படித்து முடித்தவுடன் மணம்தானா அப்போ வேலை எதுவும் இல்லையா? என்ன உருப்படியாக கற்றுக் கொண்டாய்? என்ன மணப்பதையா

கற்றுக் கொண்டாய்?, வைத்தியம் என்ன கற்றுக் கொண்டாய்?, நாளை அரசபையில் அரச வைத்தியன் நீ தெரிந்துகொள், பெண்ணை பார்த்தவுடன் மயங்குகிறான் என்று குத்தினாள்.

பெரிம்மா பெண்ணைப் பார்த்து ஒன்றும் மயங்கவில்லை, யார், யாரோ வந்து சந்திக்கிறாரே பார்த்தேன் கேட்டேன் அவ்வளவுதான்.

கேட்பாய்,. கேட்பாய் என் அந்தரங்க அறையில் யாராவது வந்து பார்ப்பார்கள், டேய் என்னடா என்னிடம் பேசுகிறாயா நீ? எனக்கு உன்னைப் பற்றி தெரியாது.

சரி போகட்டும் விடுங்கள்.

தேசாங்கு ராஜ்ஜியத்தின் மீது நாம் ஏதாவது செய்ய வேண்டுமடா இவர்கள் பெரும் பயங்கரவாதிகளாக இருக்கிறார்கள் நல்ல யோசனைக் கூறு .

பெரிம்மா அப்பாவுக்கு ஒரு பெரிப்பா கிடைத்தது போல் எனக்கு ஒருவர் கிடைத்திருக்கிறார், இமத்வாஜ தேசம்

என்ன சொன்னாய்?.

இமத்வாஜ தேசம் பெரிம்மா.

இமத்வாஜா தேசமா! ஏனடா அங்கு ஒரு தேவதை இருக்குமே!

என்ன தேவதை!!!!!!

அங்கே ஒரு தேவதையை வழிபடுவார்கள், போய் பார்த்தாயா?

சொன்னார்கள் போனேன் அங்கு என்ன, என்னவோ நடந்தது அதிசயம், பார்த்து வந்து விட்டேன்.

என்ன பார்த்து வந்துவிட்டாயா, அந்த தேவதையை பார்க்கவே இல்லையா? போகவில்லையா?,

போனேன் ஆனால் சரியாக கவனிக்கவில்லை.

என்னடா போனேன், என்கிறாய், போகவில்லை என்கிறாய்?.

பெரிம்மா அது எல்லாம் ஒரு அதிசயம் பிறகு சொல்கிறேன்.

என்னவோ போ பார்த்து வந்து இருந்தாலாவது நன்றாக இருந்திருக்கும், என்ன செய்தாயோ?.

அது சரி பெரிம்மா அப்படி என்ன முக்கியத்துவம் இருக்கிறது?.

ஆங் முக்கியத்துவமே இருக்கிறதடா, அந்த தேவதையை நாமும் வழிபட வேண்டும். முறையாக நாமும் அங்கு போய் வழிபட வேண்டும், நமக்கும் உரியவள்தான் அந்த தேவதை ஏன் தற்போதைக்கு நாம் அங்கு போக முடியாது, அவர்கள் இங்கு வரமுடியாது என்ற நிலை இருக்கிறது.

ஏன்?.

அது நீண்ட நாளைய பகை அது, அப்படியே விட்டுவிட்டோம்.

அது சரி ஏன் இந்த பகை வந்தது,

பிரத்தமா எனக்கு முழுவதும் தெரியாது பகை என்று மட்டும் தெரியும், அதாவது நாம் வழிபடும் தேவதை இமத்வாஜத்தில் இருக்கிறாள் என்று மட்டும் தெரியும், அவள் நம்மீடம் இருந்தாள், நம்மை சபித்து அங்கே போய் இருக்கிறாள்.

ஏன் பெரிம்மா நம்மிடம் இருந்தவளை ஏன் அனுப்பினார்கள், பெரிம்மா இந்த தேவதை ஏல்லாம் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை, பிடிக்காது.

சரி நம்பாமல் இருந்தால் இரு. உண்மை இதுதான், அது யாராலும் மாற்றமுடியாது அல்லவா? பிரத்தமா ஒன்றை வேணால் செய்.

என்ன?

இமத்வாஜ தேசத்தவன் உனக்கு நண்பன் அல்லவா?

ஆமாம்.

எப்படியாவது அவருடன் பேசி நாமும் வழிபட ஏற்பாடு செய், நிறைய பெண்கள் அங்கு வழிபட்டால் ஆண் குழந்தை பிறக்கத் தொடங்கும், நம் சாபமும் நீங்கும், இந்த ஒன்றை நீ செய்தால் நலமாக இருக்கும்

ஆகா இது ஒன்றுமே இல்லாத விவகாரம் இதைபோய் பெரிசாக சொல்கிறாயா, நான் சொன்னால் அவர்கள் ஒப்புக் கொள்வார்கள்.

இல்லை பிரத்தமா பலகாலமாக, பலபிறவிகளாக கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம், அவர்கள் நம்மை அனுமதித்ததே இல்லை, இப்போது அனுமதித்தால் நம் நாட்டின் நிலமை நிச்சயம் நன்றாகி விடும்.

ஆமாம் இது ஏன் எனக்கு முதலில் சொல்லவில்லை

என்னடா நீ சிறியவன் உன்னிடம் எதை சொல்ல?,, இப்போதுதானே அந்த தேசத்தைப் பற்றி சொன்னாய் அதனால் சொல்கிறேன்.

சரி பெரிம்மா அதற்கு வழி வகுக்கிறேன், வழி போடுகிறேன் கவலைப்படாதீர்கள்.

முதலில் நானே போய் வழிபட வேண்டுமடா, எவ்வளவு

துன்பங்கள் அனுபவிக்கிறோம், காலம், காலமாக இந்த துன்பம் வந்து கொண்டுதானதா இருக்கிறது, இத்துடன் இதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும், பிரத்தமா அதற்கு நீதான் முழுமையாக இருந்து செய்ய வேண்டும் .

என்ன பெரிம்மா ஒன்றும் இல்லாத விஷயத்தை சொல்கிறீர்கள், தேசாங்கு மன்னனை சமாதானப்படுத்தி மற்றவைகளை பேச வேண்டும் என்றால், ஒன்றுமில்லாத இந்த விஷயத்தை சொல்கிறீர்கள்.

இதோ பாரடா தேசாங்கை விடு தேசாங்கின் மேல் இன்னொரு பகுதி இருக்கிறது.

ஆங் தெரியும், ஏதோ பெண்ணிடம்.

ஆங் ஏன்னடா அங்கெல்லாம் சுற்றிவிட்டு வந்துவிட்டாயா என்ன?.

என்ன அந்த பெண் இடம் இல்லை, இல்லை நீங்கள் சொல்லுங்கள் முதலில் பிறகு நான் சொல்கிறேன்

இது பெண் இடம் இல்லை ஒரு இடம் இருக்கிறது.

சரி எந்த இடம்?.

நமக்கும் சொந்மானவர்கள்தான் ஒரு வகையில் நம் நாட்டுக்கு உதவுவார்கள்.

சரி அங்கு போய் என்ன செய்ய வேண்டும் ?.

சொல்கிறேன் கேள், உனது வைத்திய விவகாரங்களை அங்கு வைத்துக் கொள், இங்கே நீ வைத்தியனாக இருந்தால் உனக்கு ஆபத்துதான்.

சரி.

அங்கு , நீ நல்ல ஒரு வைத்தியனாக வா ஆனால் தேசாங்கிற்கு நீ அங்கு இருப்பது தெரியக்கூடாது.

இது என்ன பெரியம்மா இங்கிருந்து அங்கு போனால் வித்தியாசமாக இருப்பேன், எப்படியும் புரிந்து கொள்வார்கள்.

இல்லையடா அதற்கு வேண்டியது செய்கிறேன், பேசுகிறேன் அவர்களிடம். நீ இமத்வாஜத்தில் இருந்து வந்து இருக்கிறேன் என்று சொல், உன் சாயல் எல்லாம் ஒரே மாதிரியாகத்தான் இருக்கிறது, அதனால் அதை சொல்லிப் போ.

சரி.

அந்த தேசத்தில் நீ முலிகையை தொடங்கு. நீ இவளை மணந்து கொள், நீ இவளை அழைத்துப் போ, சரி அங்கு தொடங்கு உன் முலிகையைப் பற்றி ,
சரி.

தொடங்கும் போது அங்கு இருக்கும் மன்னனுக்கு எல்லா முலிகையும் சொல்லிக் கொடு அதாவது உன் திறமை எல்லாம் காண்பி. அவன் உன்னை வரவேற்பான்.

அவனுக்கும் தேசாங்குக்கும் பகை இருக்கிறது,

சரி.

இந்த பகை நம் வைத்தியத்தின் மூலம் வரவேண்டும்.

நான் வைத்தியத்தின் மூலம் யாருக்கும் பகை செய்ய மாட்டேன்.

ஐய்யே சரியாக புரிந்து கொள், அவசரக்காரா, இந்த அவசரப்படுவதால் எதுவும் சரியாக நடக்காது.

சரி கோவப்படாதீர்கள் சொல்லுங்கள்.

வைத்தியத்தில் இந்த நாடு சிறந்து வருகிறது என்று அவன் தெரிந்து கொள்வான். தேசாங்கு எப்படியும் அந்த நாட்டின் மீது படை எடுக்க முடியாது, காரணம் அந்த நாடு வலிமையாக இருக்கிறது, அதனால் எப்படியாவது நண்பனாகி உன்னை அங்கிருந்து அபகரிக்க வேண்டும் என்று யோசிப்பான்.

சரி.

மற்றதை அரசன் பார்த்துக் கொள்வான் உனக்கு ஏன் அதைப்பற்றி.

சரி.

அதனால் விரைவில் அங்கு புறப்படு, அப்போதுதான் நம் நாட்டிற்கும், வைத்தியர்களுக்கும் நல்ல செய்தி கிடைக்கும்.

அது சரி நாட்டின் பெயர் என்ன ?.

அந்தநாட்டின் பெயர் சென்னோங்கி, அந்தசென்னோங்கியைப் பார், அரசன் நல்லவன் நல்ல தெரியசாலி, வீரன் கவலைப்படாதே, அங்கு வைத்தியத்திற்கு போ.

அது சரி பெரியம்மா எப்படி போவது?..

முதலில் செய்தியை உன் நண்பனுக்கு அனுப்பு, அவன் அவனுடைய நாட்டிலிருந்து உன்னை அனுப்புவதாக இருக்கட்டும், அதன் மூலம் நீ அங்கு போ..

சரி பெரிம்மா போகிறேன்.

அது சரியடா நீ ஏதோ ஒன்று சொன்னாயே பெண் என்று?.

அது ஒன்றுமில்லை உனக்கு எதற்க்கு அதெல்லாம், வயதாகிவிட்டது அரசாட்சியை ஒழுங்காக பார்த்துக் கொள்..

ஏய் எனக்கா உபதேசம்? சொல்லடா என்ன அது?

என்னவோ பெண்கள் ராஜ்ஜியம் என்று.

ஓஹோ! அந்த பெண் வேறு வேண்டுமா? இருக்கிற அழகி போதாதா?.

ஆமாம் மூலிகைகள் பல கிடைக்கிறது, உடம்பை ஆரோக்யமாங் வைத்துக் கொள்கிறேன், நான் வேறு ஒன்றும் வைத்துக் கொள்கிறேன் உங்களுக்கு என்னவாம்.

நல்லதுதான்டா இந்த நாட்டில் பெண்கள் அதிகம் அதற்கென்று நாலா ?

சரி ஆறே வைத்துக் கொள்கிறேன்.

ஏய் ஒரு தாயிடம் பேசும் பேச்சா?

பெரியம்மா தாயிடம்தான் இதெல்லாம் பேசலாம், மற்றவர்களிடம் பேசினால் அசிங்கம்.

ஆமாம் யாரடா இவன் அழைத்து வந்திருக்கிறாய்?

ஆங் வன் திருஷ்ணு .பாவம் இவனுக்கு யாரும் இல்லை எனக்கு உதவியாளனாக இருக்கிறான்.

திருஷ்ணும் வணங்கினான். அரசியும் பிரத்தமனும் பேசுவதாக இல்லை யாரோ நெருங்கிய நண்பர்கள் பேசிக்கொள்வது போல் இருப்பது எனக்கு ஆச்சர்யமாக இருக்கிறது.

அப்படியா பிரத்தமன் சின்ன வயதில் இருந்தே இங்கு வளர்ந்தவன், உம் இவன் என் குழந்தைதான் எல்லாவிதத்திலும் அவனை நான் நம்புவேன், ஒன்று மட்டும்

நம்ப மாட்டேன்.

பெரியம்மா

போவதற்குள் சொல்கிறேன்.

ஏய் சொன்னேனே திருஷ்ணு, பேதிக்கு கொடுத்தேன் என்று.

ஆங் புரிந்தது, புரிந்தது,... பாவம் கஷ்டபட்டார்களா ?.

சிரித்தாள் உம் என் பிள்ளையால் என்றுமே எனக்கு கஷ்டமே இல்லை, என்ன பிரத்தமா?.

ஏய் பாவம், அவர்கள் சொல்லவில்லை நானேதான் சொன்னேன் சொல்லிவிட்டு திட்டும் வாங்கினேன், இதே இடத்தில்தான், சொல்லப் போனால் திருஷ்ணு, இந்த இடத்தில் நான்...

சொல்லாதே அசிங்கம் பேசாமல் இரு என்றாள் பெரிம்மா.

உம் சொல்லப்பா உனக்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டுமா நாங்கள்.

பெரியம்மா பிரத்தமனுக்கு கல்யாணம் செய்யப் போகிறீர்கள்... ஓஹோ உனக்கும் பெண் வேண்டுமோ, எங்கள் நாட்டில் அதற்கு பஞ்சமே இல்லை. இருக்கிறது தருகிறோம் உனக்கு . மன்னிக்கவும் உனக்கு நாங்களே செய்து வைக்கிறோம் .

பெரிம்மா இவனுக்கு இப்போது செய்யக் கூடாது இன்னும் கொஞ்ச நாள் பொருக்கட்டும்.

அடேய் அங்கு உடனே செய்து கொள் என்றாய் , இங்கு வந்தபிறகு நீ மட்டும் செய்து கொள்கிறேன் என்கிறாய்.

ஆமாம் நான் செய்து கொண்டால் அதில் ஆயிரம் கேள்வி

என்ன கேட்பாய். அதனால் ஒத்திப் போட்டு பிறகு உனக்கு செய்கிறேன்

டேய் டேய் செய்து கொண்டால் இருவரையும்,

யீ இருவரும் ஒருவரை அல்ல வேறு வேறுதான்.

போதுமே நீங்கள் பேசிக் கொண்டது நன்பர்கள் இப்படியா பேசிக் கொள்வது, நல்ல விதமாக பேசங்களேன்.

பெரியம்மா ஒன்றை சொல்கிறேன் முதலில் அந்த நாட்டிற்க்கு போய்விட்டு அங்கு பார்த்துவிட்டு எல்லாம் சரியானவுடன் வருகிறேன், என்ன பெரிம்மா.

அதுவும் நல்லதுதான், வந்து மணமுடித்து இவளை அழைத்துப் போ, தப்பில்லை.

சரி பெரிம்மா.

நாட்கள் நகருகிறது.

செய்தி வருகிறது. இங்கே வைத்தியங்கள் செய்கிறான், பிரத்தமன் என்பது பெயர் இமத்வாஜ தேசத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறான் வைத்தியத்தில் தேர்ச்சி பெற்றவன், என்று நாட்டில் பரப்ப பட்டது செய்தி.

தேசாங்குக்கும் போனது செய்தி, ஆஹா யாரோ ஒருத்தன் வந்திருக்கிறானாம் அவனை எப்படியாவது இங்கே அழைக்க வேண்டும், என்று தேசாங்கு மன்னன் குறி வைத்துக் கொண்டிருந்தான், அதற்குள் இவன் வேறு நாட்டை நோக்கி போய்விட்டான்.

அத்தியாயம்:22

அடேய் அந்த நாட்டிற்கு போவதற்கு முன்னால் அந்த

அழகியை ஒருமுறை பார்த்துகிட்டு போகலாமா?

ஐயோ நாம் இன்னும் மணமே ஆகவில்லை, அவள் ஏதாவது கொடுத்து நமக்கு ஏதாவது ஆகப் போகிறது. வேண்டாம், வேண்டாம்

இல்லையடா போய்தான் பார்க்க வேண்டும் போகலாம் வா, ஆனால் இந்த முறை நாம் எப்படி போக வேண்டும்?.

உம் தபேத்திய நாட்டு இளவரசன் என்று போய்விடலாம்.

ஐயோ என்னடா இவ்வளவு பெரிய பொய் ?.

எப்படியும் பெரிம்மா இளவரசன்தான் நான், இதில் என்ன இருக்கிறது? பொய் இல்லை போகலாம்.

ஏய் எனக்கு பயமாக இருக்கிறதடா, ஆன்மை தன்மை போய்விடுமே, இன்னும் நமக்கு...

ஏய் பேசாமல் இரு போகலாம் வா.

முதலில் நாட்டினால் நுழைந்தான். தபேத்திய நாட்டில் இருந்து வந்திருக்கிறோம், நாங்கள் இளவரசன் என்றான்.

தபேத்திய நாட்டு அரசிக்கு இளவரசன் இருக்கிறானா என்று யோசித்து பார்த்தார்கள், தபேத்திய நாடு ஒன்றும் பெரிய நாடு அல்ல அதில் போய் யாராக இருந்தால் என்ன என்று விட்டார்கள்.

போனான் உள்ளே, எல்லாம் சுற்றி பார்த்துக் கொண்டிருந்தான், ஒருத்தி இவனையே பார்த்து சுற்றிக் கொண்டு வந்திருந்தாள்..

திருஷ்ணு உன்னை யாரோ பார்க்கிறார்கள்.

ஆங் இந்த முஞ்சியையா? உன்னை , உன்னை பார்த்து சுற்றிக் கொண்டு வருகிறான் .

சீ ஏதோ ஒன்று அழகி இருக்கும் இடத்தில் இருக்கும், நாம் அங்கே போகலாம். ஏய் திருஷ்ணு இவளைப் பிடித்தால் அங்கே போகலாம் நீ போய் பேச்சுக் கொடேன்.

இதோ பார் புது இடத்தில் அதுவும் பெண்கள் இடத்தில் நான் போய் பேச வேண்டும், நீ பேச மாட்டாய்.

இல்லை, இல்லை. நீ போனால் சரி, உனக்குதான் பேச முடியும் போ பேச.

திருஷ்ணு போய் பேசுகிறான்.

எப்படி அரண்மனைக்குள் போக வேண்டும்?. அழகியை காண வேண்டும் என்று எல்லாம் சொல்கிறான், இவர் இளவரசர் என்று சொல்கிறான் .

அப்படியா என்று 2, 3 முறை பார்க்கிறான். நான் வேண்டிய ஏற்பாடு செய்கிறேன், எங்களுடன் வந்து இருங்கள் என்று சொல்கிறான்.

இரு கேட்டு வருகிறேன் என்று இங்கு வருகிறான்.
என்னடா இவளுடன்தானே இருப்போம் வா போகலாம்.

ஐயோ இவளை நம்பி எங்கேடா போவது?.

போகலாம் வா என்ன செய்துவிடப் போகிறான் வா போகலாம் வா.

அங்கே போகிறார்கள், அவளும் நன்றாக கவனிக்கிறான். அவனும் நன்றாக சோதிக்கிறான், நல்லதுதான் என்று பார்த்து உட்கொள்கிறான், அதே போன்று திருஷ்ணுக்கும் சொல்கிறான் நான் எதை தின்கிறேனோ அதை மட்டும்

சாப்பிடு என்று. அதிகம் ஆசைக் கொள்ளாதே , எதையும் நீ அதிகமாக தின்னாதே.

உம் சரி என்றான்.

ஆமாம் என்னடா அவள் விட்டுட்டு போய்விட்டாள்.

பார்க்கலாம் இரு.

ஏதாவது செய்துவிட போகிறாள்.

ஏய் இதே பயத்தில் வராதே போசாமல் இரு.

சற்று நேரம் போய் படுத்தாள் , என்னால் ஒன்றும் முடியவில்லை உடம்பு சரியில்லை என்றாள்.

ஏய் உடம்பு சரியில்லையாம் போய் பாரேன்.

உம் பார்க்கிறேன் ஆமாம் வைத்தியர் ஆயிற்றே இப்போது என்ன சொல்வது சரி பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று மெல்ல போனான்.

உடம்புக்கு என்ன செய்கிறது?.

புரியவில்லை உடம்பு எல்லாம் ஒருவிதமாக இருக்கிறது எனக்கு என்னவென்று தெரியவில்லை.

ஏதோ எனக்கு கொஞ்சம் அப்படி, இப்படி என்று வைத்தியம் தெரியும், நாடியை பார்க்கட்டுமா?.

உம்.

ஹாம், ஹாம் உனக்கு இதுதானா குறை சரி என மனதில் எண்ணுகிறான், சரி உங்களுக்கு அவ்வளவாக ஒன்றுமில்லை ஒய்வெடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.

அவ்வளவுதானா?.

ஆமாம் அவ்வளவுதான் ஒன்றுமில்லை.

வெறும் கையைத்தான் பிடிப்பீர்களா?

அவ்வளவுதான் வேறு என்ன செய்ய வேண்டும் என்கிறாய்?.

பார்க்க இளவரசன் அழகாகத்தானே இருக்கிறார்கள் ஒரு பெண் பக்கத்தில் இருப்பது தெரியவில்லையா?

தெரிகிறதே நீதான் படுத்திருக்கிறாய் தெரிகிறது, உடல் நலம் சரியில்லை புரிகிறது.

இதை புரிந்தால் போதுமா? இந்த பெண்ணை பற்றி தெரிந்து கொள்ள வேண்டாமா?.

அவசியமில்லை, நாங்கள் அழகியைப் பார்க்க வந்தோம், அவள் எங்கிருக்கிறாள், நாங்கள் அரண்மனைக்குப் போகவேண்டும் அவ்வளவுதான்.

உம் என்று மெல்ல அவன் தோளின் மீது கையைப் போட்டாள். என்னைப் பிடிக்கவில்லையா என்றாள் .

அவனும் கையை மெல்ல எடுத்துவிட்டு பிடிக்கவில்லை என்று இல்லை, எந்த காரணத்திற்கு வந்தோமோ அதை முடிக்க வேண்டும்.

ஹீம் இப்படி அழகர்கள் வருவதும் போவதும் பழக்கமாகிவிட்டது, என்ன சுகம் என்றாள்..

என் என்ன?.

எங்களை யாரும் கண்டு கொள்வதில்லை.

சரி நீங்கள் வெளியே போகவேண்டியதுதானே ?.

உம் இந்த நாட்டின் சட்டம் வேறு வெளியில் எங்கும் போகமுடியாது.

சரி உங்கள் நாட்டில் ஆண்கள் எவ்வளவு நடமாடுகிறார்கள்.

உம் அது எல்லாம் பெரிய கதை ஒருவனுக்கு 4, 5 என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறான்

இது என்ன நாடு?.

ஹாம் நல்லவராக வந்திருக்கிறீர்கள்.

அம்மா சற்று கையை எடு, மேல் எல்லாம் கை போடாதே, என்னைவிடு. நானும் மன்றதவன்தான் எனக்கும் ஒன்றல்ல இரண்டு மனைவிகள் இருக்கிறார்கள், இதோ வந்திருக்கிறானே அவனுக்கு யாருமில்லை அவனை வேண்டுமானால் பார்த்துக் கொள்ளேன்.

உண்மையாகவா?

ஆம் உண்மைதான், வெளியில் வந்துவிடுகிறான்.

என்னடா பிரத்தமா என்ன ?.

அவளுக்கு உடம்பு பாவம் ஏதோவிதமாக இருக்கிறதாம், நீ போனால் சரியாகிவிடும் என்று நினைக்கிறேன்.

நானா என்னடா சொல்கிறாய் !

அப்படிதான் நீ போ.

என்ன சொல்கிறாய்?.

போடா புடிக்கும் இடத்தை புடி போடா, தெரிந்து கொள். நிறைய தெரிந்து கொள்ள ஆசைப்பட்டாய் அல்லவா? இப்போது போய் தெரிந்து கொள்.

பாவி என்ன சொல்கிறாய் நீ சொல்.

ஒன்றும் சொல்லவில்லை அழகியவள் உள்ளே இருக்கிறாள் அவரூக்கு வேண்டுமாம் ஒரு ஆள், நான் மணமாகி எனக்கு இரண்டு மனைவிகள், உனக்கு மணமே ஆகவில்லை, நீ தூய்மை, அதனால் உள்ளே அனுப்புகிறேன் என்றேன். அவ்வளவுதான் என்று சிரித்தான்

ஆங் உனக்கு இரண்டு மனைவியா?.

இதோ பார் நான் எப்போதும் சுத்தமாக இருக்க வேண்டும், நான் பிழைத்தேன் நீ போ, உன்னால் முடிந்தால் வெற்றியுடன் திரும்பி வா, இல்லேயில் அவரூக்கு வெற்றியை கொடு, யாராவது ஒருத்தர் அனுபவிக்க வேண்டும், போ நீ போய் அனுபவி.

பிரத்தமா என்ன சொல்கிறாய்?.

ஆங் உள்ளே போனால் புரியும் .

அதற்க்குள் இவன் போய் உட்கார்ந்தான் என்ன சொல்கிறான் இவன், உள்ளே போக வேண்டுமா, வேண்டாமா?

அவள் வந்தாள் வெளியே. வாருங்களேன் இங்கேயே நிற்கிறீர்கள் அவர்தான் விரட்டி, விட்டு போய்விட்டார் இல்ல, இதுகூடவா புரியவில்லை என்று கையை இடுப்பில் போட்டாள்.

ஜேயோ எனக்கு ஒருமாதிரி இருக்கிறது தொடாதே என்னை என்றான்.

ஆமாம் அப்படித்தான் இருக்கும், தங்களுக்குதான் அனுபவமே இல்லையே, என்று இழுத்து கட்டிப் பிடித்தாள்

ஐய்யோ என்னை கட்டிப்பிடிக்கிறான்டா பிரத்தமா.

உம் பிடிக்கட்டும் பார்த்துக்கொள், நடக்கட்டும் நான் இல்லை.

என்னடா?.

எதற்கு அவரை கூப்பிடுகிறீர்கள், எல்லாம் நான் சொல்லித் தருகிறேன் என்று அவனை தள்ளிக் கொண்டு போனாள்.

பிரத்தமன் யோசிக்கிறான், இந்த நாட்டில் பல பிரச்சனைகள் இருக்கிறது, பெண்களுக்கு ஏதோ ஒன்று நடக்கிது, ஏன் இப்படி செய்கிறார்கள், ஆண்களையும் வாழ விடமாட்டேன் என்கிறார்கள், என்ன நடக்கிறது, அரசி கொடுமைக்காரியா? அல்லது இங்கு இருப்பவர்கள் சூது செய்கிறார்களா? நல்லவேளை நாம் இவனை அனுப்பினோம், பரவாயில்லை ஒருநாள் அனுப்பினாலும் இவளை வைத்துதான் காரியத்தை முடிக்க வேண்டும், அதனால்தான் பாவம் அவனை அனுப்பிவைத்தேன் அவனும் எல்லாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

மறுநாள் திருஷ்ணு வந்தான் ஏன்டா நான் உனக்கு என்ன துரோகம் செய்தேன் பாவி, என்னை அவளிடம் மாட்டிவிட்டு படாதபாடுபட்டு வெளியில் வந்தேன்.

அதுதான்டா உண்மையான அனுபவம், நன்றாக அனுபவித்தாயா?

அடச்சி, நீ எல்லாம் ஒரு நண்பன்

ஏய் நல்லதுதானே செய்தேன், பாவம் அவள் ஏங்கினாள்.

ஏன்டா, நான் போக வேண்டுமா நீ போக கூடாதா? ஊரில்

என்ன என்ன நடக்கிறது யார், யார் எப்படி இருக்கிறார்கள் எல்லாவற்றிற்கும் என்னை அனுப்பிவிடு, நீ சுகமாக இரு.

இதோ பார் உனக்கு உடல் நிலை சரியில்லை என்றால் நான் வைத்தியம் செய்வேன், எனக்கு சரியில்லை என்றால் யார் செய்வார்கள் அதனால்தான் உன்னை அனுப்பினேன்.

அதுசரி பரவாயில்லை ஓரளவுக்கு நன்றாகவே புரிந்துவிட்டேன், இனிமேல் இந்த விவகாரத்துக்கே போக மாட்டேன், நல்ல பெண்ணை பார்த்து மணமுடித்து நிம்மதியாக இருப்பேன் புரிகிறதா இதுதான் கடைசி.

நல்லது திருஷ்ணு நல்லது, முதலில் அனுபவித்துவிட்டாய் அல்லவா இப்போது புரிந்தது அல்லவா இனி கேள்வி கேட்க மாட்டாய் அல்லவா நல்லது நன்று .

உம் நான் ஒன்றுமே எதிர்பார்க்கவில்லை திடிர் என்று எவளிடமோ அனுப்பிகிட்டாய்.

அப்படிதான் இருக்கவேண்டும் திடர் என்றால்தான் வாழக்கையில் ஒரு திருப்புமுனையை தரும்.

ஆங் தரும், தரும்
சரி வெட்டிப் பேச்சு பேசுவதைவிட இங்கு நடப்பவை பல இருக்கித்தா, நான் எல்லாம் புரிந்துவைத்து இருக்கிறேன், எப்படியாவது இவள் மூலம் நீ அரண்மனைக்கு போக வேண்டும், அதற்கு வழி வகுத்துக் கொள்.

இவள் மூலமா?

ஆமாம்.

இவர்கள் ஏற்பாடு செய்தது போல் அரண்மனைக்கு போவதற்க்கு அவனே திரிஷ்ணுக்கு ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தாள், இப்படி செய்யுங்கள், அப்படி செய்யுங்கள்

என்று.

அரண்மனைக்கு போனார்கள். நாங்கள் இந்த தேசத்து இவரசன் என்று சொன்னான், ஆம் வாருங்கள் என்று மரியாதைகள் கொடுக்கப்பட்டது, இதோ என்று அந்த அழியும் வந்தாள், அவனை சந்தித்தார்கள். நீங்கள் மூன்று நாள் தங்கிவிடுங்கள், பிறகு பேசிக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லிவிட்டு எழுந்து போய்விட்டாள். இவர்களுக்கு தனிப்பட்ட இடம் கொடுக்கப்பட்டது அங்கு போயினர். இந்த மூன்று நாள் என்று சொல்கிறார்களே யோசிக்க வேண்டும் ஏன் என்று.

ஏன்டா, உனது ப்ரியை என்ன சொல்கிறாள் ?.

யார் அவள்? என் ப்ரியை என்கிறாய்.

அதான் நம்மை அழைத்துப் போனாலே அவள் எங்கே, உம் அவளிடம் எப்படியாது பேச்சுக் கொடுத்து இங்கே என்ன நடக்கிறது என்று கேள்.

நானா?.

நீ கேட்டால் நிச்சயம் நடக்கும் போ உன்னால் முடியும் போடா.

அப்படியா சரி இதோ கேட்டு வருகிறேன் போகிறான் அவளுடன் பேச்சுக் கொடுக்கிறான், அவளும் பிடி கொடுக்காமல் எல்லாம் பேசிக் கொண்டு வருகிறாள்

ஆமாம் எதற்கு மூன்று நாள் தங்கவைத்து இருக்கிறார்கள்

அப்படிதான் இங்கு தங்க வேண்டும் நான்காம் நாள் அரசி பேசவாள், பிறகு நீங்கள் புறப்படலாம்,

அதுசரி நான்கு நாள் தங்கி, நான்காம் நாள் ஏன் பேச வேண்டும், முதல் நாள் பேசக்கூடாதா?

எவ்வளவோ இருக்கும் அவர்களுக்குள்.

என்ன அப்படியா நான் இளவரசனுடன் இங்கேயே இருந்துவிட்டுமா?

அங்கு வரக்கூடாதா என் இடத்தில் இருக்க கூடாதா? நீங்கள் இங்குதான் இருக்க வேண்டுமா?

நான் வேண்டுமல்லவா?

வந்தால் நன்றாக இருக்கும் .

அப்படியானல் ஏன் இங்கு மூன்று நாள் இருக்க வேண்டும் என்கிறார்கள், உன்னுடன் இருந்துவிட்டு போகிறோம்

இது ஒன்றுமில்லை இவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

இல்லை நீ எதையோ என்னிடம் மறைக்கிறாய். நாங்கள் மறைத்தோமா? நேற்று என்ன சொன்னார், நான் மணமாகாதவன் என்று என்னை உன்னிடம் கொடுத்தாரா, இல்லையா? இதை எல்லாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் நீ, எங்களுக்கு இப்படி துரோகம் செய்யலாமா நீ, பார் இன்று உன்னுடன் வரமாட்டேன் நல்லதை சொன்னால் நான் உன்னுடனே இருந்துவிட்டு போகிறேன், என்னை உனக்கு பிடித்திருக்கிறது அல்லவா?

ஆமாம் பிடித்திருக்கிறது.

நான் வேண்டுமல்லவா?

ஆனால் நீங்கள் இங்கே இருக்க முடியாதே.

என்ன சொல்கிறாய்?.

இவர்கள் அனுமதிக்க மாட்டார்கள், இங்கு இருக்கும்

ஆண்களைவிட வேறு ஆண்களை அனுமதிக்க மாட்டார்கள், இந்த ராஜ்ஜியம் அப்படிபட்டது.

ஏன் என்னவாம் எதற்கு அனுமதிக்க மாட்டார்கள், நான் இன்று இரவு வரட்டுமா? வேண்டாமா?

வேண்டும்.

பிறகு சொல்

வாருங்கள் அப்படி போய்விடலாம், இங்கு வேண்டாம், தனியாக அழைத்துப் போனாள்.

சரி சொல் என்ன நடக்கிறது இங்கே, ஏன் இப்படி செய்கிறார்கள்.

அதுவா இந்த நாட்டு அரசு இருக்கிறானே.

ஆமாம் இருக்கிறாள்.

அவருக்கு மன்னன் இருக்கிறான் அல்லவா?.

ஆமாம் இருக்கிறான் என்ன சொல்.
மன்னன் உணர்ச்சி அற்றவன்.

சரி அதற்கும், மற்றவர் வருவதற்கும்...

தன் பெண்ணை மணந்து கொடுக்க வேண்டும்.

ஆமாம் மணந்து கொடுக்கத்தான் வேண்டும், இதில் என்ன இருக்கிறது?.

அரசிக்கு தன் பெண்ணை மணந்து கொடுக்க இஷ்டமில்லை.

இது எப்படி! பெண்ணை மணந்து கொடுக்க இஷ்டமில்லை

என்று சொல்வது நியாயமாகுமா?

கேளுங்கள் முறையாக, முத்த மனைவிக்குதான் அந்த பெண் பிறந்தாள், மனைவி இறந்துவிட்டாள் அடுத்து இவள் வந்வுடன் இவருக்கு அடிபட்டு ஆண்மை தன்மை போய்விட்டது, அதனால் வைத்திர்கள் பல செய்தும் தேர்ச்சி பெற மாட்டார் என்றாகிவிட்டது, சரி, அதனால் இந்த பெண்ணுக்கு மனமே முடித்து கொடுக்கக் கூடாது, அதே போன்று புதிதாக ஆண்கள் உள்ளே வரக்கூடாது, வந்தால் வந்தால் சொல்லு, உம் சொல்லு வந்தால், சொல் என்ன வந்தால் என்று அப்படியே நிறுத்துகிறாய்

வந்தால் அவர்களுக்கு ஒரு பச்சிலை மூலிகையை கொடுத்து, ஆண்மைதன்மையின்றி செய்துவிட்டு அப்படியே அனுப்பிவிடுவார்.

இது இளவரசிக்கு தெரியுமா?

தெரியாது.

உனக்கு தெரிந்து இருக்கிறதே.

மன்னிக்க வேண்டும் நான் அரசியின் அந்தரங்க காவலாளி, எனக்கு மட்டும் தெரியும்.

அடிப்பாவி அரசியின் காவலாளி இவ்வளவு சுலபமாக சொல்கிறாயா?

எனக்கு நீங்கள் வேண்டும் உங்களிடம் உண்மையை சொல்கிறேன்.

இவ்வளவு சிறிய விஷயத்திற்கா இப்படி நடக்கிறது?

மன்னிக்க வேண்டும் இங்கு வரும் சில ஆண்கள்... நான் எப்படி சொல்வது அரசியும், ஆண்டு அனுபவித்துதான்

அனுப்புகிறாள், மூன்றாம் நாளைக்குள் ஆண்மை தன்மையை பறித்துவிட்டுதான் அனுப்புகிறாள், தனக்கு ஒத்துவந்தால் சரி, ஒத்துவராவிட்டாலும் சரி இதையும் செய்கிறாள், பலர்.

சரி யாரும் வெளியில் சொல்ல மாட்டார்களா?

இது என்ன சண்னையும்மா போட மாட்டார்கள் இளவரசர்கள் எல்லாம் வருகிறார்கள்

ஊம், அங்குதான் நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் இன்று இரவு எத்தனை பெண்கள் உங்கள் இளவரசனை சந்திக்க போகிறார்கள் பாருங்கள், முதலில் பார்ப்பாள், ஒத்துவந்தால் இரண்டாம் நாள் தான் போவாள், அல்லது மூன்றாம் நாள் தான் போவாள், இல்லையேல் இவன் பெண் விருப்பம் இல்லாதவன் என்று ஆண்மையை கழட்டி அனுப்பிவிடுவாள், இதுதான் இவளது சூழ்சி

இதில் இவனுக்கு என்ன லாபம்?

உம் அவள் ஒரு கொடுமைக்காரி, அவள் லாப, நஷ்டத்தை பற்றி அவள் கவலைப்படமாட்டாள் இந்த நாடே அப்படி பட்டது.

நீயுமா? .

நான்தான் உண்மை எல்லாம் சொல்லிவிட்டேன் அல்லவா

ஜேயோ இப்படி எல்லாம் நாடு இருக்குமா என்ன?

இதோ இருக்கிறதே. இவர்கள் இப்படி எல்லாம் செய்கிறார்கள்

என்ன செய்யலாம் சரி நீ போ மற்றதை நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன், போனான் பிரத்தமனிடம் எல்லாம் சொன்னான்

ஓ இவ்வளவு இருக்கிறதா? இது என்னடா விசித்திரமான விவகாரமா இருக்கிறது, இதை எல்லாம் இளவரசன் சொல்லவில்லையே

எப்படி சொல்வார்?. பெண்கள் எல்லாம் அறைக்குள் வருகிறார்கள் என்றால் நீ யோசிக்க மாட்டாய், அவனை தப்பாக நினைக்க மாட்டாய், அதனால் அதை எல்லாம் அவன் சொல்லி இருக்க மாட்டான் அவ்வளவுதான் ஏய் திருஷ்ணு ஒரே நாளில் நீயும் தேர்ச்சி பெற்றுவிட்டாயடா ஏய் சும்மா இரு நாம் எப்படியாவது தப்பிக்க வேண்டும்.

தப்பிக்க கூடாது அரசிக்கு நல்ல பாடம் கற்பிக்க வேண்டும் என்ன செய்வாய் ?.

அதுதான்குழம்புகிறேன் ஏதாவது ஒரு நல்ல முடிவை எடுக்க வேண்டும், இத்த அரசியை நாம் எப்படியாவது திருத்த வேண்டும்.

எப்படியடா திருத்துவாய் அது முடியாதது, நீயோ சண்டைக்கு போக மாட்டாய் எதுவும் செய்ய மாட்டாய், எப்படி செய்வது ?.

முடிவு எடுக்கலாம். அரசரை சந்தித்து பேசி இதற்கு ஒரு முடிவு எடுக்கிறேன், அதை அவளிடம் கேள் எப்படியாவது அரசரை சந்திக்க ஏற்பாடு செய்யச் சொல், நான் அரசரை பார்த்து மற்றதை பேசி முடித்துவிடுகிறேன்.

உன்னால் முடியுமா?

முடியும் ஏற்பாடு செய். மற்றதை நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன், அதேபோல் ஏற்பாடாயிற்று இவன் அரசனை போய் சந்திக்கிறான்.

அரசர், என்னவோ தெரியவில்லை வருகிறார்கள் நான்கு நாட்களுக்கு பிறகு போய் விடுகிறார்கள், இங்கு என்ன நடக்கிறது எனக்கு புரியவில்லை. என் மகனுக்கோ திருமணம் ஆகவில்லை, தாங்கள்தான் முதன் முறையாக என்னை சந்திக்க வந்திருக்கிறீர்கள், இதுவரையில் யாரும் தனிமையில் சந்தித்ததில்லை. இருவரும் இருப்போம் சந்தித்து இருக்கிறார்கள், தனிமையில் தாங்கள்தானே அழைத்தீர்கள்.

நல்லது அரசே நல்லது, இன்று இரவு மாறுவேடத்தில் தாங்கள் என் அறையில் தங்க வேண்டும்.

எதற்கு எதற்காக இதை சொல்கிறீர்கள்!

தாங்கள் வந்து தங்குங்கள் பிறகு தெரியும்.

சரி.

அதை போன்று தங்குகிறார், பெண்கள் வருகிறார்கள் இல்லாத ஜாலக்குகள் செய்து பார்க்கிறார்கள், பிரத்தமன் எதற்கும் மயங்காமல் அரசனிடம் காட்டுகிறான். என்ன நடக்கிறது பாருங்கள் என்று, அரசனும் மறைவில் இருந்து பார்க்கிறார். பிறகு பெண்களை விரட்டி விட்டு இவன் சொல்கிறான் அரசனிடம், பார்த்தீர்களா?.

மயக்குவது எதற்காக, ஏன் நடக்கிறது எனக்கு புரியவில்லையே!?.

பிறகு எல்லாவற்றையும் விவரமாக சொல்கிறான்.

சே! இப்படியா அவள் செய்கிறாள்.

உண்மைதான் அரசே இப்படிதான் நடக்கிறது.

ஜியோ என் பெண்ணின் வாழ்க்கையும் கெட்டுவிடுமே, உண்மைதான் எனக்கு இப்படி ஆனது உண்மைதான் அதை வைத்துக் கொண்டு இப்படி எல்லாமா விளையாடுகிறாள், ஆனால் இந்த நாட்டில் பெண்களின் ஆக்ரமிப்பு அதிகம்தான், இதனால் வரும் தொல்லைகளும் அதிகம்தான்.

அரசே இப்போது என்ன செய்யலாம்?.

ஒன்றுமில்லை பிரதமா அரசியை இங்கே வரச் சொல்லுங்கள், அரசியின் மீது விருப்பம் இருக்கிறது என்று சொல்லுங்கள், மற்றதை நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன், அதே போன்று அரசி அழைக்கப்பட்டாள், அவனும் இங்கே வந்தாள், அரசியை அந்தரங்க காலாளிதான் அழைத்து வந்தாள்.

ஆம் அரசி உங்களை சந்திக்க வேண்டுமாம் , சரி வரச்சொல் என்றான்.

அரசி வந்தாள் , அவள் இல்லாத ஜாலக்கு பேச்சுகளும் இவனை மயக்கும்வண்ணம் பேசிக் கொண்டு இருந்தாள், அரசன் பார்த்தான் ஊம் இவ்வளவு கொடியவளா நீ என்று கத்தி வெளியில் வந்தான்.

இங்கு என்ன நடக்கிறது என்று இத்தனை காலம் எனக்கு புரியவில்லை , இவ்வளவு சூழ்சிகளா செய்கிறாய் நீ, நீயேல்லாம் ஒரு பெண்ணா? என்று அரசன் கூச்சலிடுகிறான், அவள் ஆத்திரப்படுகிறாள் பிரத்தமனை பார்த்து

என்ன செய்கிறாய் நீ என்னை ஏமாற்றவா பார்க்கிறாய் நீ என்று தனது வாளை உருவினாள். சிறிய வாள்தான். அவள் கையில் இருக்கும் அந்த வாளை எடுத்தாள், இந்த துரோகம் செய்தற்க்கு உன்னை விடமாட்டேன் நீ எப்படி வைளியில் போகிறாய் என்று பார்க்கிறேன், என்று வீசினாள்.

அந்த நேரத்தில் அவளது அந்தரங்க காவலாளி அந்த பெண் ஒடிவந்தாள், ஜியோ அம்மா அவர்களை ஒன்றும்

செய்யாதீர்கள். அவள் மீது கத்தி பாய்ந்து அவள் வீழ்ந்தாள். எல்லாவற்றிற்கும் யார் காரணம் எப்படி இது தெரியும் என்று கத்தினாள் அரசி.

எனக்கே தெரியும். நான் கண்டுபிடிக்கதான் வந்தேன் என்றார் அரசர். அரசருக்கும் அரசிக்கும் நீண்ட சண்டையும், வாக்குவாதமும் நடந்து கொண்டிருந்தது. பலத்த சண்டையும் நடக்க அரசர் ஒங்கி அறைந்தார். அரசி அங்கேயே விழுந்தாள், பிரத்தமன் ஓடினான் அவனுக்கு வைத்தியம் பார்த்தான்.

அரசே தாங்கள் பலமாக அடித்துவிட்டார்கள் உடல் சற்று பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, பிழைக்க வைக்கலாம்.

ஆமாம் நீ யார் எங்கிருந்து வந்திருக்கிறாய், என்ன செய்கிறாய்?

நான் பிரத்தமன் வைத்தியங்களை பார்ப்பவன், இமத்வாஜத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறேன், நான் மேலே போகப்போகிறேன்

இமத்வாஜ தேசமா? அங்கிருந்தும் இளவரசர் வந்திருக்கிறார்

நடந்தவைகளை சொல்கிறான் எங்கள் இளவரசர் இங்கு வந்ததால் இப்படிப்பட்ட பச்சிலையை கொடுத்து மாற்றி இருக்கிறார்கள்.

ஓஹோ எல்லாம் இங்கு நடக்கும் வைத்தியரின் வேலை, வைத்தியர் என்றால் எங்கள் நாட்டில் பெண்தான் இருக்கிறாள், அவள் செய்யும் வேலைதான் இது.

அதுவும் பெண்ணா? என்கிறான் திருஷ்ணு.

ஆமாம் பெண்தான் அவள் சரி உடனே வைத்தியரை அழைக்கப்படுகிறது. குற்றத்தை சொல்கிறார்கள் அவளை கைது செய்து வைக்கிறார்கள். இனி இதுமாதிரி செய்தால்

இந்த நாட்டில் எந்த அனுமதியும் இல்லை, எல்லா ஆண்களும் வரலாம் என்று சொல்லி நாட்டை திருத்தினார்கள்.

நாட்கள் நகர, நகர அரசியும் குணமடைந்து எழுந்தாள், தான் செய்த தவறை எல்லாம் மன்னிக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டாள், அந்த இளவரசி பிரத்தமனை மிகவும் விரும்பினாள்.

அரசி பிரத்தமனை பார்த்து நீங்கள் இந்த நாட்டையும் திருத்தி எங்களையும் திருத்தி இருக்கிறீர்கள், அதனால் எங்கள் பெண்ணை தாங்கள்தான் மணக்க வேண்டும் என்றாள்..

முடியாது நான் மணமானவன்தான்..

என்ன பிரத்தமா இங்கு ஒன்று வைத்துக்கொள், அங்கு ஒன்று வைத்துக் கொள் அவ்வளவுதானே இதற்கு போய் மணமானவன் என்று சொல்லி எதற்கு விடுகிறாய்?.

தப்பு நான் செய்ய மாட்டேன் அந்த தவறை, நான் மணமானவன், இமத்வாஜதேசத்தில் இருக்கும் இளவரசருக்கு உங்கள் மகளை கொடுக்கவும் என்றான்.

இமத்வாஜ தேசத்தில் அவர் இப்போது என்ன நிலமையில்.....

நல்ல நிலமையில் இருக்கிறார், கவலைப்படாதீர்கள் அவருக்கு இந்த பெண்ணை கொடுக்க வேண்டும். நாட்டிற் நிலவரம் மாற வேண்டும், பெண்களும் மாற வேண்டும். ஒரு நல்ல பண்பை ஏற்படுத்துங்க ,என்று நாட்டையும், மக்களையும் திருத்தினான் பிரத்தமன். இப்படியே போய் கொண்டிருந்தால் நல்லதல்ல எல்லோரும் மாறுங்கள் என்று நல்ல அறிவுரைகளை சொல்லி மாற்றினான்.

திருஷ்ணு மட்டும் அழுதான். பாவமடா ஒருநாள் இருந்ததற்க்கு எல்லா உண்மையும் சொன்னாள், செத்தும் போய்விட்டாள், அடேய் எனக்கு ஒருநாள் மனைவி அமைந்தாள் ஒரே நாளில்

செத்துவிட்டாள், என்னடா வாழ்க்கை?.

வழியில் வந்தது, வழியில் போனது விடு, வேறு ஒரு பெண்ணை பார்த்து உனக்கு மணமுடித்து வைக்கிறேன், கவலைப்படாதே.

ஆனால் ஒன்றை மட்டும் சொல்கிறேன் பிரத்தமா இன்னொருமுறை என்னை இப்படி அனுப்பாதே.

இல்லையடா இப்போதும் சொல்கிறேன் உன்னை அவளிடம் மாட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்பது இல்லை, ஆனால் இத்தனை உண்மையும் வெளிவராது, யாராவது ஒருத்தர் தியாகம் பண்ணித்தான் ஆக வேண்டும்.

தாங்கள் பண்ணமாட்டாரோ?.

அப்படியல்ல என்னைவிட ஆசை உனக்கு தானே இருக்கிறது. இதையெல்லாம் பார்க்க வேண்டும் இதையெல்லாம் அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற ஆசை உனக்கு இருக்கிறது அல்லவா? அதனால் உன்னை முதலில் விட்டேன், தப்பானால் மன்னித்துக் கொள்ளாடா.

பிரத்தமா நீ எது செய்தாலும் சரிதான், நான் என்றுமே தப்பாக எண்ணியதில்லை. எனக்கும் அனுபவமும் வந்தது, புத்தியும் வந்தது, அதுதானே முக்கியம். நல்ல அனுபவத்தை கொடுத்தாய், நல்ல புத்தியை கொடுத்தாய், எதற்க்கும் நாம் அலையக்கூடாது, மனம் நிலையாக இருக்க வேண்டும், நமக்கு எப்போது எது கிடைக்குமோ அதை வைத்து சந்தோஷப்பட வேண்டும், நன்றாக புரிந்து கொண்டேன். அப்படியும் பாரேன் மறுநாளே மரணம் அடைந்துவிட்டாள், இதுதான்டா வாழ்க்கை. பிரத்தமா நீ செய்தது சரிதான், செய்வதும் சரிதான், நாட்டில் எத்தனை பேரை திருத்த வேண்டி வந்தது. எனக்கு இது தவறாகபடவில்லை, என் ஆசையும் தீர்ந்தது, எல்லாமும் புரிந்தது, பிரத்தமா நீ என்றும் என் நண்பன்தான் என்று கட்டிக் கொண்டான்.

இவனும் ஆமாம் என்றும் என் நணபன்தான் , ஏய் நான் உனக்கு தப்பு செய்தால் மன்னித்து கொள்ளடா மனதில் வைக்காதே

பிரத்தமா என்றுமே எனக்கு அப்படி கிடையாது, என் ஆசையை புரிந்து, என்னை அதில் ஆழ்த்திவிட்டாய் உண்மைதானே?.

பிரத்தமன் கண்ணீர் விட்டான். நான் உன்னை என்ன செய்தாலும், அதை ஒப்புக் கொள்கிறாயே!.

அப்படியில்லை பிரத்தமா நீ எது செய்தாலும் ஒரு நல்ல காரியத்திற்காகதான் செய்வாய், நான் உன்னை நன்கு புரிந்து கொண்டேன்..

பிரத்தாமவும், திருஷ்ணுவும் சென்னாங்கி நாட்டை தோக்கி புறப்பட்டனர்.

நாங்கள் இமத்வாஜ தேசத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறோம், நாங்கள் வைத்தியர்கள் எங்களுக்கு இங்கே அனுமதிக்க வேண்டும்.

அத்தியாயம்:23

நாங்கள் இமாத்வஜ தேசத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறோம், நாங்கள் சிறந்த வைத்தியர்கள், எங்களுக்கு இங்கே அனுமதிக்க வேண்டும் என்று காவலில் சொன்னான் .

முன்பே இங்கே வைத்தியர்கள் இருக்கிறார்கள், இங்கு எதற்கு வேறு வைத்தியர்கள் என்றான் காவலாளி.

ஆங் நாங்கள், அந்த வைத்தியர் சரியாக இருக்கிறாரா, இல்லையா என்று பார்க்க வந்தோம். அட என்னய்யா ஊரை சுற்றி பார்க்கனும் , சரி இங்கு இருந்துவிட்டு போகலாம் என்று அப்படியே இங்கு வந்தோம் என்றான் திருஷ்ணு.

திருஷ்ணு அதிகமாக பேசாதே இவர்களுடன்.

சரி நீயே பேசிக்கொள்.

இல்லை ஐயா இமாத்வஜ தேசத்தில் இருந்து செய்தி வந்திருக்கும், அரசனுக்கும் தெரியும், தாங்கள் அனுமதிக்க வேண்டும்.

நீங்கள் வைத்தியர்தான் என்று கண்டு கொள்ள என்ன அத்தாட்சி?

அதுசரி நாங்கள் என்ன நெத்தியிலா ஒட்டி வர முடியும், வைத்தியர் வைத்தியர்தான் சரி உனக்கு ஏதாவது கோளாறு இருந்தால் சொல், இதோ இருக்கிறாரே நம் வைத்தியர் குணப்படுத்துவார், ஆனால் கால் வலி, கை வலி என்று சொல்லாதே, இது எல்லாம் நோயே அல்ல பெரிய நோயாக இருந்தால் சொல்

அப்படி ஒன்றும் எங்களுக்கு நோய் இல்லை எங்கள் வைத்தியர் நன்றாகவே பார்க்கிறார்.

சரிதான் போய்யா. நோய் என்று வந்தால் பிறகு வைத்தியர் தேவைப்படும், உங்கள் வைத்தியர் அவ்வளவாக பார்க்க மாட்டார், எங்கள் வைத்தியர்தான் சிறந்தவர்

திருஷ்ணு பேசாதே. ஐயா உள்ளே போக எங்களுக்கு அனுமதி கொடுங்கள்.

சரி நீங்கள் போகலாம் என்று விட்டார்கள்.

நாட்டில் நுழைந்தார்கள் .

திருஷ்ணு காவலாளியிடம் அதிகம் பேசக் கூடாது. கேட்ட கேள்விக்கு பதிலை சொல்ல வேண்டும். நாம் இன்னும் பல இடங்களுக்கு போக வேண்டும், இப்படியா நீ செய்வாய் ?

ஏய் என்னடா நீ! என்னவோ எங்கும் எதுவும் பேசாதே. நீ இதைப் பண்ணாதே, அதைப் பண்ணாதே என்கிறாய். இது எல்லாம் சரிதான், இப்படிதான் பேசுவேன், நான் என்ன உன் மருந்தகத்திலா வந்து சொன்னேன் இல்லையே.

ஆம் சரி, சரி உன் விருப்படியே நட. வா போகலாம்.

போனார்கள் அரசனை சந்திக்க வேண்டும் என்று சொல்ல சரி என்று அனுமதித்தார்கள்.

அரசே நாங்கள் இமத்வாஜ தேசத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறோம்.

ஆம் செய்தி வந்திருந்தது தாங்கள் வந்ததை பற்றி மிக்க மகிழ்ச்சி, தாங்கள் இங்கு வந்து என்ன, என்ன மூலிகைகள் என்று பார்க்கப் போகிறார்களா, என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?

ஆமாம் மூலிகைகள் என்னென்ன இங்கு எப்படி கிடைக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். பல விவரங்கள் தங்களிடம் பேச வேண்டி இருக்கிறது

ஆகட்டும் முதலில் எங்களின் வைத்தியர் பரிசோதிப்பார். அவர் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு எல்லாம் தாங்கள் சரியாக பதில் அளித்தால், அவர் அனுமதித்தால் தங்களுக்கு இங்கே அடைக்கலம் கிடைக்கும்.

ஏய் பிரத்தமா இது ஒத்து வராது. இவர்கள் என்ன நம்மை கேள்வி கேட்க வேண்டும். இவர்கள் அனுமதித்தால் தங்கலாமாம், எதற்கு போடா, வா நம் போகலாம் வா நம் நாட்டிற்கு என்றான்.

ஏய் பேசாமல் இரு திருஷ்ணு. இப்படி எல்லாம் சொல்லக் கூடாது. நம் திறமை எப்படி அவர்களுக்கு தெரியும், செய்து காண்பித்தால்தானே தெரியும்.

ஆமாம் திறமை எதற்கு அவர்களுக்கு ?.

திருஷ்ணு, ஏய் திருஷ்ணு சொல்வதைக் கேள் .

சரிடா.

நீங்கள் இரண்டு நாள் ஓய்வெடுக்லாம். பிறகு எங்கள் வைத்தியரை சந்தித்து...

என்னடா இங்கும் இரண்டு நாள், மூன்று நாள் என்கிறார்கள்! எதையாவது செய்யப் போகிறார்கள் இதோ பார், இந்த முறை பெண் என்றால் நீ போ நான் எல்லாம் புரிந்து கொண்டேன், நீ இன்னும் புரிந்து கொள்ளவில்லை, அனுபவம் இல்லை நீ போ.

ஏய் அதற்க்குள் ஏண்டா அவசரப்படுகிறாய், என்ன நடக்கிறது என்று பார்க்கலாம் பேசாமல் இரேன்.

இரண்டு நாள் இருங்கள் சபை கூட்டுவோம். பிறகு வைத்தியர் உங்களை கேள்வி கேட்பார் நீங்களும் தக்கவாறு அதற்கு பதில் சொல்ல வேண்டும்.

சரி சொல்லவில்லை என்றால்?.

திருஷ்ணு எதற்கடா இந்த கேள்வி?.

ஆம் சொல்லவில்லை என்றால் உடனே உங்கள் நாட்டுக்கு அனுப்பிவிடுவோம்.

வேறு ஒன்றும் தலை,கிலை வாங்குவது இல்லையே?.

இதையும் அவனிடமே சொல், நல்ல யோசனை சொல்லி தருகிறாய், நீர்மானிந்துக் கொள்ளலாம் இப்படிதான் இருக்க வேண்டும் என்று, ஐயோ.

அது எல்லாம் ஒன்றுமில்லை உடனே அனுப்பிவிடுவோம் .

நல்லது, ஆமாம் அரசே அந்த இமத்வாஜ தேசத்தில் இருந்து எதுவுமேவா வரவில்லை?.
வந்ததால்தானே அனுமதித்திருக்கிறேன்.

பிறகு என்ன இந்த சோதனை?.

எய் திருஷ்ணு பேசாமல் இரு. அவர்களுக்கு ஒரு விதிமுறை இருக்கும் அவர்களின்படி அவர்கள் நடக்கிறார்கள், நாம் அதெல்லாம் கேட்கக் கூடாது.

இப்போது என்ன, கேட்டால் பதில் சொல்கிறார் மன்னன்.

தாங்கள் யார்?

நான் இவருக்கு உதவியாளன், நான் வைத்தியன் இல்லை, இவர் எதையாவது சொன்னால் அதை செய்வேன், தவறாக எண்ண வேண்டாம், என்னை கேள்விகள் கேட்க வேண்டாம்.

சரி, சரி, தாங்கள் மட்டும் எல்லோரையும் கேள்வி கேட்பீர்களோ ?.

நான்தான் உதவியாளர் ஆயிற்றே நான்தான் கேள்வி கேட்க வேண்டும், அவ்வளவு தெரியாது அவருக்கு பேச.

ஓஹோ!..

ஆங் எனக்கு பேசத் தெரியாது, உனக்கு பேசத் தெரியும், கவனிக்கிறேன் இரு உன்னை.

இருவரையும் பார்த்தால் வேடிக்கையாக இருக்கிறது, நன்றாகவும் இருக்கிறது, தாங்கள் தங்கிவிட்டு போங்கள், ஆமாம் உங்கள் பெயர் என்ன சொன்னீர்கள்.

இவர் பிரத்தமா.

தாங்கள்?

நான் திருஷ்ணு

சரி உங்கள் பெயர் எங்கள் வாயில் வருவது கஷ்டம், சரி இங்கே தங்கிக் கொள்ளலாம்..

ரொம்ப நன்றி என்றான் பிரத்தமன்.

எங்களுக்கு ஆகாரம் எல்லாம் நன்றாக கிடைக்கும் அல்லவா?

இங்கு அதெல்லாம் பிரச்சனையில்லை நன்றாக கொடுப்பார்கள், அவ்வளவுதானே வேறு என்ன வேண்டும்,

ஏய் எந்த இடத்தில் என்ன பேசுகிறாய் பேசாமல் இரு, ஐய்யா எங்களுக்கு ஒன்றும் வேண்டாம் நேரத்திற்க்கு ஆகாரம் இருந்தால் போதும்.

ரொம்ப நல்லது.

இழுத்து வருகிறான், ஏதாவது வேண்டுமா என்கிறார். உனக்கு அறிவிருக்கிறதா நம்மை தப்பாக நினைக்கப் போகிறார்.

அங்கே பெண்கள் அனுப்பினார்கள் அல்லவா அதே மாதிரி ஏதாவது செய்கிறார்களா என்று கேட்டுதான் பார்ப்போமே என்றுதான்

சரியானவண்டா நீ, புத்தியில்லதவன் சே வா போகலாம், இங்கு வேறு ஆசையா?

அப்படியில்லையடா ஏதோ விவரம் தெரிந்துக் கொள்ளலாம்

சரி, சரி வா அழகான இடம் கொடுக்கப்படுகிறது. எந்த பிரச்சனையும் இல்லை. உணவும் கிடைக்கிறது, சுற்றி பல மூலிகைகள் பார்க்கிறான், ஏய் இங்கே நிறைய மூலிகைகள்

இருக்கிறதடா, சில மூலிகைக்கு அதிசயம் இருக்கிறது, இதை வைத்து தேசாங்கத்தை ஒரு வழியாக்குகிறேனா

என்ன வழியோ அமாம் இந்த உணவு எல்லாம் உனக்கு பிடித்திருக்கிறதா?

ஏனடா?.

அது என்னவோ எனக்கு சரியாக பிடிக்கவில்லை, எல்லாம் பச்சை, பச்சையாக இருக்கிறது, வெந்தது இல்லை. எல்லாம் அரைகுறையாக இருக்கிறது, பலவிதமாக இருக்கிறதடா. நீ கனிகளை சாப்பிடுகிறாய், மற்றும் சாத்வீகமாக கிழங்குகள் சாப்பிட்டு இருக்கிறாய், நான் சற்று அப்படி இதெல்லாம் பார்த்தேன் ஊம் ஒன்றும் சரிபடவில்லை எனக்கு.

நீயும் இனி இதை சாப்பிடுவதை நிறுத்திவிட்டு. காய்களையு. கனிகளையும் சாப்பிடு, அங்கு எல்லாம் சாப்பிடாமல்தானே வந்தாய் பிறகு?.

அதான் அந்த பெண்ணிடம் போனேன் அல்லவா சற்று பழக்கமாகி விட்டது.

அடசீ பழக்கத்தைவிடு, நம் பழக்கப்படி நடந்து கொள்.

சரி, சரி வைத்தியர் ஜயா சொல்லிவிட்டார் இனி மாற்றிக் கொள்ளலாம்.

இரண்டு நாள் இருந்தார்கள்.

சபை கூடியது, ஏல்லோரும் வந்தனர். அவர்களின் ஆஸ்தான வைத்தியரும் வந்திருந்தனர்.

இமத்வாஜ தேசத்தில் இருந்து வந்திருக்கும் வைத்தியரே நல் வரவேற்பு, வாருங்கள்.

ஆங் இங்கே ஆஸ்தான வைத்தியராக பணிபுரிபவரே வணக்கம்.

ஆங் வணக்கம் நாங்கள் இந்த தேசத்து ஆஸ்தான வைத்தியர்தான், ஆனால் பல மூலிகைகள், பல ஆராய்ச்சிகள் செய்ய வேண்டும் என்று இருக்கிறோம். தற்போதைக்கு எங்களால் முடியாமல் நிற்கிறது. சரி, தாங்கள் இங்கு வந்திருப்பது மிக்க மகிழ்ச்சி, இங்கு ஆராய்ச்சிகாக வந்திருக்கிறீர்கள் என்று தெரிகிறது, நல்லது, சில கேள்விகளை நாங்கள் கேட்போம், அதற்கு எல்லாம் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

சரி கேள்விகளை கேள்வுள் எங்களுக்கு தெரிந்த பதிலை சொல்கிறோம்.

உடலின் துவாரங்கள் எத்தனை?

ஆமாம் கதவு வைத்து மூடிக் கொண்டு இருக்கிறோம், இவன் துவாரத்தை தெரிந்து என்னத்தை செய்யப் போகிறான்.

பேசாமல் இரு , உடலின் துவாரங்கள் எட்டு ஆகும்.

எவைகள் என்று தாங்கள் சொல்ல முடியுமா? .

ஏய் எட்டா எங்கேடா வாய்மட்டும் தானேடா இருக்கிறது, வேறு எங்கேடா துவாரம் இருக்கிறது?.

ஸ்ஸ்�.....

சரி இவன் எப்போதும் என்னை திட்டுவான் .

ஆமாம், வாய், மூக்கின் இரண்டு துவாரங்கள், இரு காதுகளின் துவராங்கள், நாபி ஒன்று, பிறகு இரண்டு தூவாரங்கள் என்று உங்களுக்கே தெரியும், மொத்தத்தில் எட்டு.

இந்த எட்டு எவையை குறிக்கும்?

இந்த எட்டுமே எண்வகை சக்கரத்தை குறிக்கும் இவை வைத்திய ரீதியாக இருக்கும். இந்த உடலில் மூச்சகாற்றில் எண்வகை சக்கரமும், பணி புரிகிறது. இதை நமது ஆதிகத்துள் எடுத்துவந்தால் சித்திகள் எட்டு உருவாகும், இந்த எட்டு தான் அஷ்டமா சித்திகள் ஆகும். இந்த சித்திகள் தேர்ச்சி பெறவேண்டும். இந்த எட்டின் மூலம்தான் எந்தந்த வியாதிகள் வருகின்றது என்று பார்க்க வேண்டும், அதை எப்படி வெளியேற்ற வேண்டும் என்று பார்க்க வேண்டும். அதை எப்படி வெளியேற்ற என்பதை தெரிந்து வெளியேற்ற வேண்டும்.

நல்லது. நல்லதை சொல்லியிருக்கிறீர்கள், அடுத்து உடலின் கண்கள் எத்தனை?

என்னடா இவன் வைத்தியனா எத்தனை கண்கள் இருக்கிறது!, எல்லோருக்கும் இரண்டு, மாறினால் ஒன்று இருக்கும், இவ்வளவுதானே, பெரிதாக இதைப் போய் கேட்கிறான் ஜயோ.

திருஷ்ணு பேசாமல் இரு, உடலின் கண்கள் மொத்தம் 22 .

எப்படி சொல்கிறீர்கள்

கை நகக் கண்கள் 10, கால்நகக் கண்கள் 10, 2 கண் சேர்த்தால் மொத்தம் 22

சரி இவைகள் என்ன பயனைத் தரும்?.

நகக்கண்கள் நகத்தை கண்கள் போன்று பாதுகாக்கின்றன, அதாவது விரலை பாதுகாக்கிறது, இதில் அழுக்குகள் சேராமல் சுத்தப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும், இதை நேரத்திற்கு ஏற்றாற் போல் சீவி விட்டு சுத்தப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இந்த நகம் வளருவதால் உடலில் ஆரோக்யம் இருக்கிறது என்று அர்த்தம். ஒருவரின்

ஆரோக்யத்தை நகத்தை வைத்தே கண்டுபிடித்து விடலாம். நகம் சற்று மிருதுவாக இருந்தால் வாதம், பித்தம், கபம், என்னும் ஒரு பாகத்தால் உடல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அர்த்தம். நகம் சற்று பூச்சி பிடித்தால் வயிற்றில் ஏதோ கோளாறு இருக்கிறது என்று அர்த்தம். நகத்தின் விரல் வெளிறி போய் இருந்தால் இரத்தம் குறைவாக உள்ளது என்று அர்த்தம். நகத்தை வைத்தே வியாதியை கண்டுபிடித்து விடலாம், அதனால் நகக்கண்கள் 20ம் முக்கியமானதாக நிற்கிறது.

கண்கள் என்று சொல்லும் போது கண்கள் இரண்டு, இவ்விரண்டு கண்களும் காட்சிகளுக்கு ஏதுவாக இருக்கும், வர்ணங்களை பிரித்து காட்டுகிறது, கண் என்பது முக்கியமானது, வர்ணங்களை பிரிக்கிறது, எந்த வர்ணம் எதை குறிக்கிறது என்று பார்த்து தெரிந்து கொள்கிறது. இந்த வர்ணங்களை பிரிப்பது தொலைவில் தெரிவது அருகில் தெரிவது போல் ஆக்குகிறது. இலைக்கும், செடிக்கும் வித்தியாசத்தை காண்பிக்கிறது, இதில் கோளாறு என்று வந்தால் வித்தியாசங்கள் மாறும். சில நேரங்கள் தொலைவில் இருப்பது அருகில் தெரியும். அருகில் இருப்பது தொலைவில் இருப்பது போல் இருக்கும், இவைகள் எல்லாம் இதில் வரும் கோளாறுகள் .

சரி நன்றாக பதில் சொன்னீர், வைத்தியரே மிக அற்புதமாக பதில் சொன்னீர்கள், அடுத்த கேள்வி உடம்பில் முக்கிய அங்கம் எது?

சை, என்ன கேள்வி கேட்கிறான். இப்போது அங்கே போய் வந்தோமே ஆண்மை இல்லை என்றார்கள். அதுதானே முக்கியம், அது இல்லாமல் என்ன நடக்கும்?

ஏய் திருஷ்ணு சும்மா இரு. ஐயா உடலின் முக்கிய அங்கம் எது, எதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும், என்று கேட்கும் கேள்வியே அவ்வளவு சரியானது என்று தோன்றவில்லை.

எப்படி சொல்கிறீர்கள்?.

ஐயா இந்த உடல் இயற்கையால் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த உடலின் எல்லா அமைப்பும் தேவை என்றுதானே இருக்கிறது. தேவையில்லாத உறுப்பை உடலில் சேர்க்குமா? இருக்காது அல்லவா? அப்படி தேவையானதை கொடுத்துவிட்டு இதில் எது முக்கியம் என்று கேட்டால் எப்படி சொல்வது?.

சொல்லலாமே. எதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லலாமே, என் சொல்ல முடியாது?.

ஐயா இந்த ஐந்து விரல் இருக்கிறது. ஐந்து விரலும் வெவ்வெறாக இருக்கின்றது, ஒன்று உயர்ந்தும், ஒன்று தாழ்ந்தும், இன்னொன்று குட்டையாகவும், இருக்கின்றது. இந்த ஐந்தும் இணைந்து சமமாக இருந்தால், உணவு உண்பது எப்படி? நாம் செயல்படுவது எப்படி? சற்று யோசித்து பாருங்கள், அதனால் ஏற்றத்தாழ்வுடன் இருப்பதால் பணிகளும் செய்கின்றன அல்லவா?. அப்படி என்றால் கைவிரல்கள் முக்கியமானதாக இருக்கின்றது. இந்த கை, ஒரு கையை எடுத்துவிட்டால் நமக்கு பணி ஒருகையில்தான் நடக்கும், பணி நடக்கும் அது வேறு விவகாரம், ஆனால் ஐயா போன கை போனதுதானே, அது இல்லாது இருந்தால் எப்படி அதனால் அதுவும் தேவை, தலையை வெட்டினால் உயிர் போகிறது அப்போது தலையும் தேவை. இப்படி ஒவ்வொன்றாக பார்த்தீர்களானால், எல்லாமும் தேவையாகத்தானே இருக்கின்றது?. எதை வேண்டாம் என்று கூறுவது, எதை முக்கியம் இல்லை என்று சொல்வது ?.

ஆனால் பிரத்தமா என்னை பொறுத்தவரை இருதயம்தான் முக்கியமானது. இருதயம் இல்லாமல் எப்படி நடக்கும் அங்கே கோளாறு என்றால், ஆபத்துதானே?.

ஐயா உடலில் எந்த பகுதியில் கோளாறு என்றாலும் ஆபத்துதான். அது உயிரைத்தான் கொல்லும் முதலில் இங்கே பாதித்தாலும் இருதயத்தை பாதிக்கத்தான் போகிறது, அல்லவா? நன்றாக யோசித்து பாருங்கள். ஒருவன் கத்தி

எடுத்து வயிற்றில் குத்தினால் அந்த இடத்தில் பாதிப்பு ஏற்படுகிறது, அந்த பாதிப்பால் இருதயம் துடித்து மரணம் எய்கிறது. அப்படி என்றால் அந்த வயிறு முக்கியம்தானே?.. இருதயத்தையா பார்த்து குத்துகிறோம் இல்லையே. ஐயா ஒவ்வொன்றையும் யோசித்து பாருங்கள் இருதயம் முக்கியம் இல்லை என்று சொல்லவில்லை, அதே நேரத்தில் உடலில் எல்லா அங்கமும் முக்கிமானதுதான். ஒன்றால் மற்றொன்று பாதிக்கப்படும், இதுதான் உண்மை கருத்து.

என்னவாம் போதுமா கேள்வி, இதற்கு மேல் என்னடா பதில் சொல்ல வேண்டும்?.. அவருக்கு கேள்வி கேட்க தெரியாது அதனால்தான். பிரத்தமா சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் நீ கேள்விகள் கேட்டுவிடு அவன் பதில் சொல்கிறானா பார்ப்போம்.

தப்பு. நாம் இங்கு போட்டிக்கோ, மான, அவமானத்துக்கோ வரவில்லை. பேசாமல் இரு. கேள்வியை கேட்கட்டும், நமக்கு தெரிந்த பதில் சொல்கிறோம்.

அரசே இந்த பிரத்தமன் சிறந்தவனாகத்தான் தெரிகிறான், ஒருவகையில் நல்ல அறிவாளியாக தெரிகிறான், இன்னும் சில பரீட்சைகள் செய்து விடுகிறேன்.

சரி நடத்துங்கள் .

அடேய் என்னவாண்டா இவனுக்கு, அவனும் அவன் தாடியை பார், அவன் மீசையைப் பார், இவர்கள் என்ன இவ்வளவு நீள மீசை வைத்துக் கொள்வது!. ஏய் எனக்கு ஒரே ஆசையாக இருக்கிறத்தா, போய் ஒரு இழு, இழுத்து விட்டு வரனும் போல் தோன்றுகிறது. அருமையாகத்தான் இருக்கிறது இந்த மீசையும்.

உனக்கு இங்கே விளையாட நேரம். நான் எப்படி இருக்கின்றேன் என்று யோசிக்காதே.

ஆமாம் அவன் கண் என்ன, மூக்கு என்ன என்று கேட்கிறான் எனக்கு எதை தெரியும். அதை இத்தனை பேர் உட்கார்ந்து

வேடிக்கை பார்க்கிறார்கள், இவர்களுக்கு என்ன தெரியும் என்று வேடிக்கை பார்க்கிறார்கள். நானும் பார்க்கிறேன் அரசசபையில் எல்லோரும் உட்காருவார்கள், இவர்கள் மட்டும் பேசிக் கொள்வார்கள் பிறகு எதற்கு சபை, எதற்கு இத்தனை பேர், உம் தண்டமடா.

சிரிக்கிறான் பிரத்தமன். திருஷ்ணு பேசாமல் இரு எதையாவது சொல்லாதே.

ஏய் உனக்கு கூட சிரிப்பு வருகிறது பார்த்தாயா? ஹங்கங் எல்லோருமே சிரிப்பார்கள் பேசாமல் இரு.

பல மூலிகைகள் கொண்டு வருகிறார்கள். சில வேர்கள், சில பச்சிலைகள், பூ எல்லாம் பல ரகமானவை.

வைத்தியரே! இதில் மூலிகைகள் எல்லாம் வைத்திருக்கிறேன், இவைகளின் எல்லா சிறப்பம்சமும் சொல்ல வேண்டும். எவை, எதற்கு உபயோகப்படும் என்று சொல்ல வேண்டும், ஆனால் ஒரு நிபந்தனை.

சொல்லுங்கள்.

தாங்கள் அங்கேயே நிற்க வேண்டும் கையில் தொடக் கூடாது, முகரக் கூடாது.

தொட்டாதானே முகர முடியும், ஊம் தூர இருந்துகூட முகர்ந்து கொள்ளலாம் இல்லே? சரி தப்பு, தப்பு என்று நடுவில் திருஷ்ணு பேசினான் .

அங்கிருந்து பார்த்தே சொல்ல வேண்டும், முடிந்தால் நான் எடுத்து காண்பிக்கிறேன் .

ஓ! இவர் பெரிய ஆளு இவர் எடுத்து காட்ட வேண்டுமோ? நாங்களே பார்த்து புரிந்து கொள்வோம்.

ஏய் திருஷ்ணு பேசாமல் இரு.

நாங்கள் எடுத்து காட்டுகிறோம், தாங்கள் அங்கிருந்து கொண்டே சொல்ல வேண்டும். குறிப்பு சரியாக இருந்தால் நான் மிகவும் பாராட்டி இங்கேயே இருக்க அனுமதிக்கிறேன்.

இல்லை என்றால் என்ன செய்யப் போகிறாய், போகிறோம், போயேன் நாங்கள் எப்படியும் போவோம் எங்கள் நாட்டுக்கு. அட போய்யா ஏதோ எடுத்து வந்தான் காட்டுகிறான், இந்த மூலிகை தெரிந்து என்ன ஆக வேண்டும்?. ஏய் பிரத்தமா எனக்கு ஒரு சந்தேகம் உன்னை வைத்துக் கொண்டு இதையெல்லாம் இங்கு வைத்தியம் செய்யப் போகிறான், இது என்ன, அது என்ன இது எந்த வியாதிகளுக்கு என்று நீ சொல்வாய், இதையெல்லாம் குறித்துக் கொள்வான் இதன்படி இவன் வைத்தியம் செய்யப் போகிறான். மாட்டினான் அவன். தப்பு தப்பாக சொல்லிவிடு, போகட்டும் எப்படியாவது. நம் ஊருக்கு நாம் போகலாம்.

உம் எல்லாம் புரிந்துதான் அவர்கள் செய்கிறார்கள் சற்று பேசாமல் இரு.

உம் முதலில் இந்த வேரை காண்பிக்கிறேன் இது எந்த வேர் இது எதை சேர்ந்தது?

ஐயா வேரை பார்த்து விட்டேன் புரிந்து கொண்டேன், அடுத்தது என்ன காட்டப் போகிறீர்கள்?.

இல்லை முதலில் இதை காண்பித்தேன், இதைப் பற்றி சொல்.

ஐயா இந்த வேர் சிலவற்றை குணமடையச் செய்யும் என்று சொன்னான்.

சரி என்று வைத்தார். பட்டையை எடுத்தார் இது எதை சேர்ந்தது, இது என்ன பட்டை?. நீ வேரைபற்றிதான் சொன்னாய் அது என்னமரம், என்ன குணாதிசயத்தை சேர்ந்தது என்று சொல்லவில்லை, மரமா, செடியா,

கொடியா அது என்ன என்று சொல்லவில்லை. இப்போது பட்டையை காண்பிக்கிறேன் இதையும் பார்த்து சொல்..

ஐயா இந்த பட்டைக்கு எந்தவித குணாதிசயமும் இல்லை, இது தண்டம் இதை உபயோகிக்க முடியாது, தாங்கள் எடுத்து வைத்து விடலாம்.

ஏய் என்னடா திஹர் என்று இப்படி சொல்கிறார் யோசித்து சொல்.

தெரியும் பேசாமல் இரு.

எடுத்து வைத்தார்.

சரி பட்டை வேண்டாம் என்றாய், அடுத்து இந்த இலை, இந்த இலை எந்த குணத்தை உடையது?.

ஐயா இந்த இலை சற்று குணப்படுத்தும் அவ்வளவுதான், அதற்கு மதிப்பு அவ்வளவாக இராது வேருக்கு இருப்பது போல் அவ்வளவாக இராது .

அப்படி என்றால்?.

அதாவது நீங்கள் காண்பித்த வேருக்கு உள்ள குணாதிசயம் இந்த இலைக்கு இல்லை என்று சொல்கிறேன்.

சரி இந்த மலர்?.

ஐயா இந்த மலர் உபயோகமில்லாதது, இந்த மலரை உபயோகிக்க முடியாது, இவை எதற்கும் சமானமில்லை, வைத்துவிடலாம் நீங்கள்.,

வைத்தார்.

ஆனால் நீங்கள் எவை, எவை எதை சேர்ந்தது என்று இன்னும் சொல்லவில்லை.

சொல்கிறேன் ஜயா.

அடுத்து ஒரு காயை காண்பிக்கிறார் இவை எதற்கு?.

ஜயா இது ஒரு வகை காய் இதை காயவைத்து இருக்கிறார்கள். இதில் உள்ள கொட்டட மிக முக்கியமானது, இவை மலம் கழிக்க, மற்றும் பூச்சி கோளறுகள் நீங்கும், முக்கிமானதுதான் இவை.

எடுத்து வைத்தார். எடுத்து வைத்துவிட்டேன் நீங்கள் சொன்னது குணாதிசயங்கள் சரிதான். இவை எந்தெந்த மரத்தை, கொடி சேர்ந்தது என்று தயவு செய்து சொல்லவும். உம் சிரித்தான் பிரத்தமன். குருதேவா அவசியம் இல்லாமல் சோதித்து பார்க்கிறார்கள், ஒன்றுமே இல்லாதது. ஜயா இவை அனைத்தும் ஒரே மரத்தில் இருந்து எடுக்கப்பட்டவை வேரும் ஒரே மரம், இலையும் ஒரே மரம், பூஜும் ஒரே மரம், காயும் ஒரே மரம், ஜயா இது வேறல்ல ஒன்றில் இருந்துதான் எடுத்து காண்பிக்கிறார்கள்.

வைத்தியர் மிக்க சந்தோஷமாக கையை தட்டினார். அரசே சிறந்த வைத்தியன் இவன்தான் இதில் சந்தேகமே இல்லை, இன்னும் ஒரே ஒரு பரீட்சையாக, கடைசியாக செய்துவிடுகிறேன்.

ஏய் இவனை..... கத்தி ஏதாவது இருந்தால் கொடுக்கச் சொல் வெட்டிவிடுகிறேன். என்னடா இவன் ஒரே ஒரு பரீட்சை, ஒரே ஒரு பரீட்சை, ஒரே ஒரு பரீட்சை, இவன் யார் பரீட்சை வைப்பதற்க்கு?. பிரத்தமா வாடா யாரும் உனக்கு ஒன்றும் பரீட்சை வைக்க வேண்டாம் என் பிரத்தமன், என்றும் சிறந்தவன்தான். முட்டாள் அவனுக்கு வைத்தியமும் தெரியவில்லை, சரியாக இப்போது சொல்லி விடுவேன்..., நீ சொல்கிறாயே அவன் எந்த தன்மையும் இல்லாதவன் வாடா நாம் போகலாம்.

ஏய், ஏய், பொறுத்திரு என்ன நடக்கிறது என்று பார்க்கலாம்.

ஆங் என்ன பொறுக்க வேண்டும்? நாம் என்ன இவர்கிட்ட பரிட்சைக்கா வந்தோம், ஏதோ வந்தோம்.

நாம் வந்தது அடைக்கலம்தானே?.

ஏதோ என்னடா அடைக்கலாம், நம் நாட்டிலே வைத்துக் கொள்ளலாம், இவர்களை நம் நாட்டிற்கு வரவழைக்கலாம்.

தப்புடா நாம் இங்கு செய்து காண்பித்து இவர்களை நம் காலில் விழ வைக்கனும், அதை வைத்துக் கொள். பிறகு நம் வேலை எல்லாம் முடித்துக் கொள்ள வேண்டும். திறமையை காட்டு, பிறகுதான் மற்றவையை பேச வேண்டும். திறமை இல்லாதவன் மற்றவர்களை பார்த்து பயந்து ஒடுவான், நான் என் பயப்பட வேண்டும் குருநாதர் துணை இருக்கவே இருக்கிறது, தெரியமாக நான் போராட தயார்.

ஒரு பெண் வந்து நிற்கிறாள்.

சொல்லுஙள் வைத்தியரே, இவள் நாடியை பார்க்கக் கூடாது, இவளை அங்கிருந்தே பார்க்க வேண்டும், பார்த்துவிட்டு இவளுக்கு மணமாகிவிட்டதா? இவளுக்கு குழந்தை இருக்கிறதா என்று சொல்ல வேண்டும்.

சீ இது என்ன கேவலம். அவள் வீட்டுக்காரனை கேட்டால் எத்தனை குழந்தை என்று சொல்லிவிட்டு போகிறான். அது சரி யாரை யார் எப்படி வைத்துக் கொள்கிறார்களோ எப்படி என்று நமக்கு என்ன தெரியும்?. தேய் இது எல்லாம் ஒரு சோதனையாடா பிரத்தமா வா போகலாம் வைத்தியனுக்கு புத்திதான் சரியில்லை. எனக்கு இந்த சோதனை பிடிக்கவில்லை, போய் கையை பிடித்து இழுக்கிறேன், பளார் என்று கொடுத்தால் சரி இவளுக்கு மணமாகிவிட்டது என்று வைத்துக் கொள்ளலாம், நம்முடன் வந்தால் இல்லை என்று சொல்லிவிடு. இதற்கு போய்

என்னடா சோதனை?.

நல்லா சொல்றாய் பார்ப்போம் . முயற்சி செய்வோம் இரு. நம் குருநாதர் இருக்கிறார்.

உம் சொல்லுங்கள்.

நேராக நிற்கிறான் அவளை உற்று மேவிருந்து கீழ்வரை பார்க்கிறான். ஐயா இவளுக்கு வயதாகிறது , இவளுக்கு ஆண் தொடர்பே இல்லை, இவளுக்கு இன்னும் மனமாகவில்லை.

ஏய் என்னடா எப்படிடா கண்டுபிடித்தாய்!.

ஷ் பேசாமல் இரு. அதனால் அனேகமாக இவள் மணமுடிக்கவில்லை , இவள் என்று நிறுத்துகிறான்.

என்ன சொல்லுங்கள்.

வைத்தியர் ஐயா ஒரு பெண்ணை சபையில் வர்ணிப்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல.

பரவாயில்லை சொல்லுங்கள், இவளை பற்றி எங்கள் தேசத்தில் எல்லோருக்கும் தெரியும் சொல்லுங்கள்.

ஐயா இவளுக்கு சற்று புத்தி கோளாறாக இருக்கிறது, அதாவது சரியாக இயங்கவில்லை. எங்கோ ஒரு கோளாரு இருக்கிறது, வளர்ச்சி இருந்த அளவுக்கு புத்தியில் இல்லை, இன்னும் கண்களில் சிறு பிள்ளைதனம் அப்படியே இருக்கிறது. அவள் கையும், காலும் ஆட்டும் சேஷ்டைகள் பார்க்கும் போது இவள் வளர்ச்சி குறைவு என்று தொன்றுகிறது. அதாவது வயதுக்கு வந்த அளவுக்கு வளர்ச்சியில் இல்லை, புத்தி வளர்ச்சி சற்று குறைவாக உள்ளது.

சரி இதற்கு என்ன வைத்தியம் செய்வீர்கள்?

இந்தெந்த மூலிகைகள் கொடுத்து வந்தால் சரியாகிவிடும், ஆனால் இது நீங்கள் கொடுத்துதான் வருகிறீர்கள், இப்போதைக்கு அவனும் சற்று குணமும் அடைந்தும் வருகிறாள்.

ஓடி வந்து வைத்தியர் அப்படியே கட்டிக் கொண்டார். பிரத்தமா வாழ்க, சிறந்து விளங்கட்டும் இந்த வைத்தியர்! அரசே சிறந்த சன்மானங்களும், வேண்டிய உதவிகளும் பிரத்தமனுக்கு செய்ய வேண்டும். மிகச் சிறந்தவன். பிரத்தமா அந்த பெண் வேறு யாருமல்ல என் மகள்தான் என்றார் வைத்தியர்.

ஐயா?.

ஆமாம் என் மகள்தான் நீதான் அவளை பூரணகுணம் செய்ய வேண்டும், முதல் பெறுப்பே நான் உனக்கு தருகிறேன்.

என்னடா பிரத்தமா எங்கு போனாலும் பெண்தானே வருகிறார்கள். ஏன்டா யாருக்காவது ஆனுக்கு அப்படி புத்தி இருக்காதா, நம்மை ஏன்டா பெண் தேடிக் கொண்டே வருகிறது?.

ஆங் உனக்கு தான் வரவேண்டுமாம் வருகிறது, போதுமா?.

அரசனும் மகிழ்ந்தான். பிரத்தமா தங்களுக்கு என்ன உதவி வேண்டுமானலும் நாங்கள் செய்கிறோம், இந்த நாட்டில் இருக்கலாம், என்ன, என்ன ஆராய்ச்சிகள் செய்ய வேண்டுமோ செய்யுங்கள்.

ஆமாம் பிரத்தமா நானும் உங்களுக்கு உதவியாக இருக்கிறேன், என்ன வேண்டுமோ அதை செய்யுங்கள்.

நல்லது ஐயா.

அரசே! தாங்கள் உதவியாக இருக்கவேண்டும், நான்

வைத்தியனாக இருந்தாலும் மக்கள் அனைவரும் புதிதாக வந்திருக்கும் பிரத்தமனை நாடி போகட்டும், பிரத்தமனும் வைத்தியத்தில் சிறந்தவன்தான், இருக்கட்டும், வைத்தியத்தில் சிறந்தவனாக இருக்கட்டும், நாம் நல்ல வைத்தியர்களை உருவாக்கி நமக்கு எதிரியாக இருக்கும் அந்த தேசாங்கை ஒழிக்க வேண்டும்.

என்ன வைத்தியரே என்ன சொல்கிறீர்கள்!.

பிரத்தமா சொல்கிறேன் கேள், வைத்தியர்கள் எல்லாம் அடிமைப்படுத்துகிறான் இந்த தேசாங்கு மன்னன், மருந்துகள் தயாரிக்க வேண்டும் எல்லோரும் அவனைப் போய் கெஞ்சி வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும், என்று ஒரு நியமத்தை போட்டு வைத்திருக்கிறான். இந்த நாடு பலசாலி நாங்கள் இங்கேயே தயார் செய்து கொள்கிறோம், எதற்கும் அவனிடம் போவதில்லை, ஆனால் அவன் நம்மிடம் வரவேண்டும். பிரத்தமா அதுதான் எங்கள் து குறிக்கோள், ஆனால் எந்தெந்த வைத்தியர் என்னென்ன கொடுக்கிறார்களோ தெரியவில்லை, சிறந்து செய்து வருகிறான். நாம் எதையாவது கண்டுபிடித்து அவன் எதிராக நிற்க வேண்டும், இதுதான் எங்களது நோக்கம். அதற்காக அரசர் என்னவும் செய்யத் தயாராக இருக்கிறார், அதற்குதான் உங்களையும் இங்கு வரவழைத்தது, நீங்களும் ஒத்துழைத்தால் நாம் இருவரும் சேர்ந்து இதை செய்தால் நல்ல முடிவை கைப்பற்றலாம். பிரத்தமா இதன் பெருமை உன்னையே சேரட்டும் கவலையில்லை, ஆனால் எங்களுக்கு வேண்டியது எல்லாம் அவனை ஒரு நிலைக்கு கொண்டுவர வேண்டும். எங்கள் கீழ் வரவேண்டும் அந்த தேசாங்கு. இதுதான் எங்களது முழுமையான எண்ணம். நாங்கள் மட்டுமல்ல பல நாடு இப்படி இருக்கிறது.

அப்படியா?

ஆமாம் ஆனால் தேசாங்குக்கு இந்த வழியில் அவ்வளவு அதிகாரம் இல்லை, அதிகாரமும் செலுத்தமுடியாது,

செலுத்தினால் அவனுக்குதான் ஆபத்து, அதனால் இந்த பக்கத்தில் வர முடியாது, அப்பக்கத்தில்தான் அவன் அதிகம் செய்வது எல்லாம்.

மிக்க நன்றி ஐயா. நான் எல்லாம் தெரிந்து கொண்டேன், எங்களால் முடிந்த உதவியை செய்கிறோம்.

ஏய் சொல்லுடா நாங்கள் தபேத்திய நாடுதான் எங்களுக்கும் பகை இருக்கிறது என்று.

இப்போது சொல்லக்கூடாது. யார் எப்படி என்று தெரியாது பிறகு சொல்லிக் கொள்ளலாம். நம் குறிக்கோளும், அவர்கள் குறிக்கோளும் ஒன்றுதான். அதன்படி பார்த்து நடந்து கொள்ளலாம்.

சரி.

போயினர் வைத்தியங்களும் நடந்து கொண்டிருந்தது, ஆராய்ச்சியும் நடந்தது.

அத்தியாயம்: 24

ஐயா..

என்ன?

வைத்தியரை பார்க்க வேண்டும்.

முதலில் என்னை பார்த்தால் பிறகு அவரை பார்க்கலாம், நான்தான் முதலில். என்னிடம் சொல்ல வேண்டும் முதலில்.

இருவரில் வயதானவர் எங்கே போய் இருக்கிறார்?.

எங்கள் பிரத்தமன் ஏதோ முக்கியமான வேளையில் இருக்கிறார்.

உனக்கு என்ன வியாதி என்று என்னிடம் சொல், பிறகு நான் அவரிடம் சொல்கிறேன்.

ஐயா வயிறு அதிகம் வலிக்கிறது.

என் வலிக்கிறது ?.

அதை கேட்கத்தானே இங்கு வந்தேன் வைத்தியரிடம்.

ஹாங் என்ன சாப்பிட்டாய்?

இவைகள், இவைகள் சாப்பிட்டேன்.

போதுமாடா இவ்வளவு சாப்பிட்டு வந்து வயிறு வலிக்கிறது என்றால் வலிக்காமல் என்ன செய்யும் போனார், நமது திருஷ்ணு அஜீரணம் அதாவது இன்றைய காலகட்டத்தில் பேதிக்கு என்று சொல்லும் மருந்தை எடுத்தார், உம் இந்தா எடுத்துக் கொண்டு போ.

ஐயா வைத்தியரை பார்த்து

இன்னும் என்ன பார்வை கொடுக்கிறேன் அல்லவா? போ சரியாகிவிடும். நானும் அவருக்கு உதவியாளன்தான் எல்லாம் செய்வேன் போ. போய்விட்டான்.

அடுத்து இளம்வயது வாலிபன் வந்தான்.

ஐயா கை, கால் எல்லாம் ஒரே சோர்வாக இருக்கிறது.

எத்தனை நாளா?

அது இருக்கிறது பத்து, பதினெந்து நாளாக.

என் இருக்கிறது?.

அதை கேட்கத்தானே உங்களிடம் வந்தேன். முடியவில்லை ஜயா எதுவும் செய்ய முடியவில்லை, என்ன வோ வேதனையாக இருக்கிறது.

ஆங் ஏதாவது பெண்ணை பார்த்தாயா?

ஜயா,.....

எய் நெளியாதே, பெண்ணை பார்த்தாயா?

பார்த்தேன் அவ்வளவுதான்
அவ்வளவுதானே போய் வேலையை முடி சரியாகி விடுவாய்.

ஜயா மருந்து?.

அதான் சொல்லிவிட்டேன் அல்ல போ வந்துவிட்டான் மருந்தாம் சே! இந்த வைத்திய தொழிலே மோசமானதப்பா, தேவையில்லாமல் தின்றுவிட்டு வருவது, உடலில் ஏதோ என்று வேண்டாம் நான் சொல்லக் கூடாது..

என்ன திருஷ்ணு நீயே பேசிக் கொண்டிருக்கிறாய்?..

நானும் இன்று வைத்தியன் ஆகிவிட்டேன் சிறந்த வைத்தியர், நல்ல வைத்தியர் தெரியுமா, பிரத்தமன் கீழே இருக்கும் வைத்தியன் சிறந்தவனாகத்தான் இருக்க வேண்டும், இல்லையா?

சரி என்ன செய்தாய் யாருக்காவது ஏதாவது கொடுத்துவிட்டாயா?.

ஓருவன் வந்தான் இப்படி சொன்னான் கொடுத்தேன் பேதி மருந்தை சரியாகிவிட்டது, போய்விட்டான்

அடேய் நாடி பார்க்க வேண்டுமடா அது அவனுக்கு ஒப்புக்கொள்ளுமா, கொள்ளாதா என்று, ஜயோ என்டா

எனக்கு ஆபத்து விளைவிக்கிறாய் , வேறு நாட்டில் இருக்கிறோம் ஞாபகம் இருக்கட்டும், உனக்கு புத்தியில்லை எதையாவது..

ஏய் அடிக்கடி புத்தி என்று சொல்லாதே, புத்தியுடன்தான் செய்திருக்கிறேன்.

இது புத்தியுடன் செய்வதா நாடி பார்த்தாயா?

எனக்கு என்ன தெரியும்?.

அவனுக்கு அது ஒத்துக்குமா என்று தெரியுமா?

எனக்கு என்ன தெரியும்?. அவன் தின்றதை பார்த்தால் இதை கொடுத்தால்தான் சரியாக இருக்கும்.

ஏன்டா தினமும் இப்படி தின்னுவானா என்று கேட்டாயா? அவன் ஆகாரமே அப்படி இருந்தால் என்ன செய்வாய் ?.

ஐய்யோ என்ன செய்யட்டும்?.

நாளை வந்தால் மாற்று பருந்து இல்லையேல் ஊரே வருவார்கள் வாங்கிக் கொள், எனக்கு தெரியாது.

ஐயோ இன்னொருத்தனுக்கு நல்ல வேலை மருந்தை கொடுக்காமல் அனுப்பிவிட்டேன், பிரத்தமா இப்போது நல்ல வைத்தியன் என்று நீயே சொல்வாய் . அவனுக்கு இப்படி சொன்னேன்.

ஐயோ ஐரம் வருவதற்கு முன்னாலும் கைகால் வலி இருக்கும்.

அப்படியா!.

ஆமாம் அது ஒரு வகையான ஐரம் , கைகால், வலி இருக்கும்.

உடல் ஆரோக்யம் இல்லாமல் இருக்கும். பிறகு ஜீரம் வரும், அப்படி ஜீரமாகவும் இருக்கலாம் அல்லவா? என்ன செய்திருக்கிறாய், நீ தொட்டு பார்த்தாயா?

அது சரி உஷ்ணம் எந்த உஷ்ணமோ எப்படி தெரியும் ?.

அதுக்குதான் நீ இனி இப்படி எல்லாம் வைத்தியம் செய்யாதே, சற்று புரிந்து கொண்டு செய். உன் விருப்பப்படி செய்தால், என்ன நடக்கும் பார்த்தாயா? உம் நான் என்னத்தை சொல்ல.

திருஷ்ணு தலை குனிந்து மவுனமாக இருந்தான்.

என்னடா ஏன் மவுனமாக இருக்கிறாய்?.

நீதான் என்னை திட்டிவிட்டாயே .

அப்படி இல்லையடா நாம் எல்லாம் கவனித்துதான் செய்ய வேண்டும், கவனிக்காமல் எதையும் செய்யக் கூடாது.

சரி இனி நான் அப்படி செய்ய மாட்டேன், என்னை மன்னித்துவிடு, என்னை மன்னித்துவிடுடா.

கவலைப்படாதே உன்னை நான் கைவிட மாட்டேன். மன்னிப்பு எதற்கு ஏதோ விளையாட்டு பிள்ளை, உனக்கும் வைத்தியன் ஆகவேண்டும் என்று ஆசை, செய்திருக்கிறாய் போகட்டும் விடு, இதெல்லாம் பெரிது அல்ல.

பிரத்தமா தப்புதானே நான் செய்தது?.

ஏய் விடுடா நான் இங்கு பலவித ஆராய்ச்சிகள் செய்து வருகிறேன் எல்லாம் குருதேவரின் அருளில் முடியுமடா, நமக்கு நல்லதே நடக்கும்.

சில ஆராய்ச்சிகளை செய்தான். வைத்தியரிடம் சொன்னான், வைத்தியரும் சோதித்து பார்க்கலாமே என்று சொல்லி

அவையும் பார்த்தார்கள். அதிலும் வெற்றிதான்.

பிரத்தமா தாங்கள்.

என்னையா தாங்கள் என்று சொல்கிறீர்கள்!

சரி பிரத்தமா என் மகள் பூரணகுணமடைந்துவிட்டால், அமாம் அடைந்துவிட்டாள் தான், அதற்கு தாங்கள்தானே காரணம். நீதானே காரணம், நான் கொடுக்கும் மருத்தால் குணமடைய பல நாட்கள் ஆகும் அனால் நீ வேகமாக ஆராய்ச்சி செய்து நல்ல மருந்தை கொடுத்து பரிபூரண குணத்தை செய்து விட்டாய்.

உண்மைதான் ஐயா அவள் நல்ல குணத்தைத்தான் பெற்றிருக்கிறாள்

பிரத்தமா எனக்கு ஒன்றுமில்லை, உன்னிடம் கேட்க வேண்டும் .

சொல்லுங்கள்.

என் மகளை நீ மணந்து கொள்கிறாயா?

ஐயா இது சற்று சொல்ல சங்கடமாக இருக்கிறது இருப்பினும் சொல்ல வேண்டும், எனக்கு பெண் இருக்கிறாள், போய் நான் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும். அதுவும் அல்லாது, அவளை மணந்து கொல்கிறேன் என்று நான் வாக்கு கொடுத்து இருக்கிறேன், இப்போது நான் மாறினால் சரியாக இராது ஐயா.

அதுசரி இரண்டுபெண்கள் மணப்பது, அல்லது மூன்று பெண்கள் மணப்பது நமக்கு சகஜம்தானே?.

ஐயா என்னைப் பொறுத்தவரையில் அவள் ஒருத்திதான் எனக்கு. வேறு எதையும் நான் நினைப்பதில்லை. இந்த

மூன்று நான்கு மணப்பதையே மாற்ற வேண்டும் என்று நினைக்கிறவன் நான். ஒருத்தியுடன் நாம் வைத்திய ரீதியாக எப்படி வாழ வேண்டுமோ அப்படி வாழ வேண்டும். வாழ்ந்து மக்களுக்கு காட்ட வேண்டும் என்று நான் நினைக்கிறேன். அதன்படி பார்க்க போனால் வாக்கு கொடுத்துவிட்டு....

இல்லை முக்கியமானவருக்கு வாக்கு கொடுத்துவிட்டாயா?

ஒருவிதத்தில் என் தாயை போன்றவருக்குத்தான் வாக்கு கொடுத்து இருக்கிறேன்.

தாய்?

தாயும் இருக்கிறாள்.

உன் விவரம் தெரிந்து கொள்ளலாமா?

எல்லாவற்றையும் சொல்கிறான் பிரத்தமன். இதுதான்யமா என் கதை இப்படிதான் நான் வந்தேன்.

பிரத்தமா என்று கைகளை பிடிக்கிறார், உயர்ந்த இடத்தில் இருந்து கற்றுக் கொண்டு வந்திருக்கிறாய் உன் ஞானம் சிறந்து விளங்கும், உன்னை நான் வற்புறுத்த மாட்டேன், உன் விருப்பப்படியே நீ அங்கு போய் மணந்து கொள், ஆனால் உங்கள் ராஜ்ஜியம் எவ்வளவு அடிபட்டிருக்கிறது என்று இப்போது புரிந்து கொண்டோம்.

ஐயா என் ராஜ்ஜியம் மட்டுமில்லை என் தந்தையும் போய்விட்டார்.

எல்லாம் தெரிகிறதப்பா, எல்லாம் புரிகிறது, எங்களால் முடிந்த உதவியை நிச்சயம் செய்கிறோம், கவலைப்படாதீர்கள், நான் அரசரிடம் பேசி தக்க உதவிகள் செய்ய சொல்லி ஏற்பாடு செய்கிறேன், நீ கவலைப்படாதே.

சரி ஜயா.

நீ அவளையே மணந்து கொண்டு இங்கே அழைத்து வந்துவிடு, அதுதான் நல்லது. இங்கே இருக்கட்டும் நம்முடன்.

சரி ஜயா, ஆமாம் இதோ வந்திருக்கிறானே உன்னுடன் இந்த திருஷ்ணு...

அவனுக்கும் மணமுடிக்க வேண்டும் நல்ல பெண்ணாக பார்க்கிறோம்.

என்ன பெண் சரியில்லை வேண்டாம் என்று பார்கிறாயா எப்படி?.

இல்லை ஜயா, அவள் குணமடைந்துவிட்டாள் நன்றாக இருக்கிறாள். திருஷ்ணு நீ என்ன சொல்கிறாய்.

ஜயா நான் ஒரு அனாதை எனக்கு யாருமில்லை. என்னை காப்பாற்றி வளர்த்தவர் இந்த பிரத்தமர்தான், இவரும் நானும் ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறோம்.

சீ நான் ஒன்றும் காப்பாற்றவில்லை, நாம் வளர்ந்து வந்தோம், நல்ல நண்பர்களாக இருக்கிறோம்.

அதனால் நான் பிரத்தமன் என்ன சொன்னாலும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதோ பாரடா இது உன் வாழ்க்கை, இந்த ஒரு விஷயத்தில் நீயாக முடிவெடுப்பதுதான் சாலச் சிறந்தது.

உம் ம் ம் பிரத்தமா நீ என்ன சொல்கிறாய் சொல்லடா, ஒருத்தியை விரும்பினேன் போயே விட்டாள்.

என்ன?

ஓ இந்த தேசத்தில் இப்படி நதந்தது என்று எல்லாம் சொன்னான்.

ஓஹோ இது வேறா? நீ அவளை விரும்பினாயா?

ஏதோ கொஞ்சம் ஆசை வைத்தேன் பாவம் நல்லவள்தான், என்மீது ஆசையும் வைத்திருந்தாள். பாவம் எல்லா உண்மையும் அவள் சொல்லிதானே தெரியும். அவள் இறப்பதற்கு முன்னால் சற்று அவள் மீது பாசம் வைத்தேன், அவளை மணக்க வேண்டும், அவளை நன்றாக வாழ வைக்க வேண்டும், என்று நினைத்தேன் போய்விட்டாள் அவ்வளவுதான்.

பிறகு என்ன இவளை மணக்கலாமே?.

உம் எனக்கு மணப்பது சவுகரியம்தான், என்னடா என்ன சொல்கிறாய்

உன் இஷ்டமடா, உனக்கு விருப்பம் இருந்தால் சரி. நாளை நீ தவறாக நினைக்கக் கூடாது, எந்த தப்பும் சொல்லக் கூடாது, உனக்கு மணப்பூர்வமாக பிடித்து இருந்தால் நாம் செய்துவிடலாம்.

உம், இதில் என்ன மனப்பூர்வம், எனக்கு பிடித்து இருக்கிறது செய்துவிடலாம்.

ஐயா அவள் பெயர் சற்று தெரிந்து கொள்ளலாமா உங்களது மகளின் பெயர்தான்.

தெங்காங்கி.

ஐயோ எப்படி ஐயா கூப்பிடுவது?.

தெங்காங்கி.

ஏய் இவர் சாதாரணமாக சொல்கிறார், என்டா கூப்பிடவே கஷ்டமாக இருக்கும் போல் இருக்கிறதே?.

நீ கி என்று கூப்பிட்டுக் கொள் அது போதும்.

சரி பிரத்தமா ஆமாம் கி என்றே வைத்துக் கொள்ளலாம், கி தானிது தேங்காங்களில் நமக்கு வராது.,

ஏய் வருகிறதடா, ஆனால் கூப்பிட சிரமமாக இருக்கும். வேணாம் கி யே சரி.

ஆனால் இவனை கேட்க வழில்லை இவனைப் பிடித்திருக்கிறதா என்று. நல்லா குணமைடைந்திருக்கிறாள், நன்றாக இருக்கிறாள், நன்றாக பேசுகிறாள், எந்த விதத்திலும் குறையில்லை, இவ்விருவருக்கும் திருமணமும் இங்கே நடக்கிறது.

அத்தியாயம்: 25

என்னடா ஊருக்கு வரப்போகிறாயா? அல்லது இங்கேவா ?

ஊம் ம் நான் உன்னுடன் வருவேன் உன் திருமணம் முடிந்து அவளையும் அழைத்து வந்துவிடலாம் இங்கு வந்து இருப்போம்.

இருவரும் ஒரே வீட்டிலா நடக்காதப்பா, நடக்காது, எந்த நேரத்தில் எந்த பிரச்சனை கேட்பாய் என்று எனக்கு நன்றாக தெரியும், அதனால் நீ வேறு இடத்தில் நான் வேறு இடத்தில் இருப்போம். நாம் சந்திக்க ஒரு இடம் வைத்துக் கொள்வோம்.

அதற்கு வைத்தியர் ஆமாம் அதுவும் உண்மைதான் எல்லோரும் இங்கே சேருவோம் மாலையில் அவரவர் இடத்துக்கு போய்விடுவோம். ஆனால் திருஷ்ணு உனக்குதான் யாரும் இல்லை என்கிறாயே பேசாமல் என்னுடனேயே

இருந்துவிடுங்கள். அவன் மட்டும் தனியாக இருக்கட்டும்.

பிரத்தமா இரவில் உன்னைவிட்டு இருக்க வேண்டுமா?

பிறகு

ஆங் சரி வா நாம் ஊருக்கு போகலாம், அரசரிடம் போகிறான் அதற்க்குள் அரசருக்கு எல்லா விவரமும் வந்துவிடுகிறது, வைத்தியர் சொல்லி.

கவலைப்படாதே நாங்கள் வேண்டிய ஏற்பாடு செய்கிறோம், பிரத்தமா முதலில் வைத்தியத்தில் எல்லா பயிற்சிகளும் பெற்ற பிறகு நாம் தேசாங்கை முறைப்படி பேசி பிறகு அடிக்க வேண்டும், அதை நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன்.

ஐயா சிறிய வேண்டுகோள் ஆராய்ச்சி இங்கு செய்கிறேன். பல மூலிகைகள் இங்கு இருந்து எடுத்து போய் பெரிய கூடம் ஒன்றை அமைக்கப் போகிறேன், தபேத்தில் எல்லாவகை மூலிகையும் எடுத்து போய் வைக்கப் போகிறேன், அங்கு நான் மூலிகை பயிற்சியை கொடுக்கப் போகிறேன், இதற்கு தங்கள் சம்மதம் வேண்டும்..

நான் தேசாங்கு என்று நினைத்தாயா? உம் உலகம் நன்றாக இருக்கட்டும், எல்லோரும் நன்றாக இருக்கட்டும், அதைதான் நாங்கள் கருதுகிறோமே. அவனைப் போன்று நாங்கள் நினைக்கவில்லை, தாராளமாக நீ அங்கு செய்யலாம்.

மிக்க நன்றி ஐயா, தாங்கள் சொன்னது பற்றி எனக்கு மிக்க சந்தோஷம், எங்கள் நாட்டின் வளர்ச்சியும் தேவைப்படுகிறது.

இதோ பார் பிரத்தமா நீ அங்கிருந்து கீழே உள்ள நாடுகளுக்கு எல்லாம் பார்த்துக் கொள், நாங்கள் இங்கிருந்து எங்களுக்கு உள்ள நாடுகள் எல்லாம் பார்த்துக் கொள்கிறோம். நம் இருவருக்கும் நடுவில் இந்த தேசாங்கு ஒருவன்தான், மற்றபடி ஒன்றுமில்லை, நீ அப்படி போ, நாங்கள் இப்படி

போகிறோம், புரிகிறதா இருவருக்கும் போட்டியும் இல்லை பொறாமையும் இல்லை.

ஐயா தாங்கள் நல்ல குணத்தில் சிறந்து இருக்கிறீர்கள் மிக்க நன்றி ஐயா.

அரசன் இப்படிதானப்பா இருக்க வேண்டும். அப்படி தேசாங்கு போல் இருக்கக் கூடாது. இது எல்லோருக்கும் நன்மை பயக்கக் கூடியது, இதை வைத்து நாட்டையே நல்லாதாக்குவோம், விலைக்கு வாங்க வேண்டாம்.

ரொம்ப நல்ல செய்திதான். எனக்கு சந்தோஷமாக இருக்கிறது, என்று ஊர் திரும்புகிறான்.

எல்லாவிவரத்தையும் தனது பெரியம்மா அரசியிடம் சொல்கிறான். அரசியும் பூரித்து சந்தோஷப்படுகிறான்.

பிரத்தமா எங்களை காக்க வந்தாயடா. என்னைப் பொறுத்தவரையில் என்னை காக்க வந்த தெய்வம் நீயடா. பிரத்தமா வைத்தியன் அல்ல தெய்வ வைத்தியன் என்றுகூட சொல்லலாம், ஒரு வகையில் மக்களையும் காப்பாற்றிவிட்டாய், ஒரு வகையில் முன்னேற்றத்தையும் கொண்டு வந்தாய். தாழந்து இருந்த நாடு தபேத்திய நாட்டை உயர்த்த முயற்சி செய்கிறாய், நன்றாக வெற்றி அடையட்டும். பிரத்தமா இந்த தாட்டையே உனக்கு பரிசாக கொடுத்தாலும் தகும், நான் கொடுக்க தயார்தான், நம் மக்களும் அதை ஒப்புக் கொள்வார்கள்.

பெரியம்மா நாட்டுக்காக நான் இல்லை எனக்கு பரிசும் தேவையில்லை, என் பெரியம்மா என்னுடன் இருக்கட்டும் எது எப்படி நடக்கனுமோ அது அப்படி நடக்கட்டும்.

உம் சரி செய்.

திருமணம் முடிந்தது, இதற்கு இமத்வாஜ தேசத்து அரசனையும்

அழைத்து இருந்தான், அவனுக்கும் மணமுடிந்து எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்தார்கள் இங்கே, தபேத்தியநாட்டில்.

இளவரசே,..

எய் என்ன இளவரசே என்று சொல்கிறாய் நீலன் என்றே சொல்,

சரி நீலனே,..

என்ன?

எனக்கு ஒரு உதவி செய்ய வேண்டும்.

சொல் என்ன உதவி உனக்கு நான் செய்ய வேண்டும்?..

ஏதோ உங்கள் நாட்டில் ஒரு தேவதை இருக்கிறதாம்.,

ஆமாம் இருக்கிறது.

அந்த தேவதையை வழிபட இங்கிருந்து மக்களுக்கு அனுமதி தர வேண்டுமாம்.

ஓ இது தபேத்திய நாடாயிற்றே சற்று சிரமமடா நாங்கள் அனுமதிப்பதில்லை.

பார்த்தாயா அன்று ஏதோ நடந்தது, அதை வைத்துக் கொண்டு இன்று இப்படி நடப்பது சரியா?

பிரத்தமா ஒன்றை சொல்கிறேன் கேள் உண்மையில் இவர்களை அங்கே அனுமதிக்க வேண்டும் என்று இருந்தால் நீ அங்கு வர வேண்டும், அந்த தேவதையிடம் வந்து நிற்க வேண்டும்.

எதற்கு? நான் எதற்கு அங்கு வந்து நிற்க வேண்டும்.

ஆமாம் சில நிபந்தனைகள் இருக்கிறது. அது உன்னால் முடிந்ததானால் பார்கிறேன், நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன்.

என்ன புதிர் புதுசாக சொல்கிறாய்?.

ஆமாம் பிரத்தமா நீ அங்கு வந்தால்தான் தெரியும், இப்போதைக்கு நான் ஒன்றும் சொல்ல முடியாது.

பிரத்தமா போய் வா ஏன் இங்கே நிற்கிறாய் புறப்படு, நமக்கு வெண்டியது எல்லாம் அந்த தேவதையை வழிபட வேண்டும். இந்த நாட்டிற்கு நல்லது நடக்க வேண்டும். உன்னால் அது முடிந்தது என்றால் முடியட்டுமே, போ நீ புறப்படு என்றாள் அரசி.

சரி என்று புறப்பட்டான். அதே போல் போகும் வழியால், பழைய வைத்தியரை பார்த்து எல்லாவற்றையும் சொன்னான்.

ஆஹா நீ பெருமையாக வாழ வேண்டும் பிரத்தமா. நன்றாக நீட்டுழி வாழ்க், உன் தொண்டு எல்லாம் வெற்றியாகட்டும், என்று அவனை மனமாற வாழ்த்தினார், அன்று நான் சபித்தேன் இன்று நானே உன்னை வாழ்த்துகிறேன். பிரத்தமா நீ நன்றாக இருக்க வேண்டும்.

பிறகு அங்கிருந்து வந்தான்.

நீலா தேவதை.....

ஆமாம் வா அழைத்துப் போகிறேன் என்று அந்த இடத்துக்கு அழைத்துப் போனார்கள்.

இவன் முன்பே வந்து போய் இருக்கிறான், ஆனால் அன்று இவன் கவனத்தில் இல்லாததால் வந்து போய்விட்டான்.

வந்தான். ஆங் அதோ பார் என்றார்கள்.

என்ன உள்ளே ஒன்றும் தெரியவில்லையே திரை போட்டிருக்கிறது தெரியவில்லையே.

பிரத்தமா அதுதான் முக்கியம் சொல்கிறேன் கேள், பல ஆண்டுகள் முன்பு தபேத்திய நாட்டில் இருந்து ஒரு செய்தி வந்தது, எப்படியாவது எங்களை அனுமதிக்க வேண்டும் தேவதை பூஜைக்கு, இல்லையேல் நாங்கள் போர் தொடுப்போம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். என்ன இவர்கள் இப்படி பேசுகிறார்கள் என்று நாங்களும் அச்சப்பட்டோம், சரி போரும் வேண்டாம் நாம் எல்லோரும் சாமதானமாக போவோம், எதற்கு போரெல்லாம் என்று நினைத்து விடலாம் என்று நினைத்தோம். அதன்படி தபேத்திய நாட்டில் இருந்து முக்கிய பிரமுகர்களை விட்டோம், அவர்கள் வந்ததும் தேவதையை பார்த்து அவர்களும் தலை வணங்க இரண்டு கண்கள் போயின. அதுமட்டுமல்லாது இந்த திரைகள் அன்று போடப்பட்டது, இன்னும் நாங்கள் நினைத்தாலும் திறக்க முடியவில்லை. எங்களாலும் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. நித்தியம் என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ செய்கிறார்கள், ஆனால் எதுவும் முடியவில்லை, தபேத்திய நாட்டில் இருந்து எவன் ஒருவன் தூய உள்ளத்துடன் திறக்கின்றானோ, அப்பொழுதான் இந்த திரை திறக்கும். அன்றுதான் இந்த தேவதையின் பார்வை எங்கள் எல்லோருக்குமே அமையும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். பிரத்தமா இதில் எவ்வளவு உண்மை, எவ்வளவு பொய் என்று எனக்கு தெரியாது. ஆனால் திரை திறப்பதில்லை அது எனக்கு தெரியும்.

ஐயோ பிரத்தமா இதல்லாம் நமக்கு வேண்டாம் நாம் போய்விடலாம்

அது சரி இந்த தேவதையின் பெயர் என்ன?.

காமிக்கா.

என்ன எனது பெரிம்மா சொல்லி,, அப்பா சொல்லி ஒஹோ காமிக்கா, நமக்கு, இந்த தபேத்திய நாட்டிற்கு சாபம் விட்டவள் அல்லவா? இப்போது புரிகிறது, போகிறான் நேராக நிற்கிறான். காமிக்கா! நான் வந்திருக்கிறேன், நான் யார் என்று எனக்கு தெரியாது, தூய்மையானவனோ, நல்லவனோ யார் என்று உனக்குதான் தெரியும். நான் வந்து இந்த திரையை திறக்கப் போகிறேன், என் கண்கள் இருக்க வேண்டும் என்று நீ நினைத்தால் இருக்கட்டும், எடுக்க வேண்டும் என்று நினைத்தால் எடுத்துவிடு, ஆனால் ஒன்றை சொல்கிறேன் நீ தெய்வமாக இருந்தால் நான் இது வரை தெய்வத்தை வழிப்பட்டது இல்லை, எனக்கு அதில் நம்பிக்கையும் இல்லை, எனக்கு ஒரே நம்பிக்கை என் குருதான், அதே போன்று திறந்து விடுவேன் உன்னை வணங்கிவிட்டு போவேன். மீண்டும் வர மாட்டேன், வணங்க மாட்டேன், எனக்கு இதில் அவ்வளவாக ஆர்வமும் இல்லை, ஆனால் என் நாட்டு மக்கள் அதாவது தபேத்திய நாட்டு மக்கள் நலமாகவும் இருக்க, நன்றாகவும், முன்னேறி இருக்க, ஒரே ஒரு வழிதான் இருக்கிறது. நீ திரை திறந்தால்தான் அந்த வழி பிறக்கும், காமிக்கா இதை எங்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று நினைத்தால் கொடு, இல்லை என்றால் விட்டு விடு.

எல்லோரும் காத்துக் கொண்டு இருந்தனர்.

அவன் அங்கே போய் நின்றான், தன் உடலில் பரவசமாக இருப்பதை பார்த்தான், என்ன காமிக்கா தெய்வமே அருள் செய், என்று எனக்கு கேட்க தெரியாது மக்கள் வாழ்டும், எல்லோரும் வாழ்டும், எல்லோரும் நன்றாக இருக்க வேண்டும். நீ கருணை புரிந்தால் நன்றாக இருக்கும்.

ஹாம் உன் கைகாளாலேயே எல்லோரையும் வெட்டி குவித்தாய், இன்று நீயாகவே வந்து எங்களை காப்பாற்று என்று என்னிடம் மண்டியிட்டு அழுகிறாய்!. எந்த மக்களை வெறிதனத்தில் வெட்டினாயோ, அந்த மக்களை காப்பாற்று என்று நீ வந்து அழும் போது நான் செய்யாமல் இருக்க முடியுமா காளிக்கா? நிச்சயம் செய்வேன், என்

மக்கள்தானே அவர்களும் நிச்சயம் நான் காப்பேன். காளிக்கா நீ வர வேண்டும் என்றுதான் எதிர்பார்த்து நின்றேன், வந்துவிட்டாய் காளிக்கா, வந்துவிட்டாய், என்று காமிக்கா சந்தோஷப்பட்டாள். இவனுக்கு ஒன்றும் தெரியாது பாவம்.

சரி நான் பிரார்த்தனை முடித்துவிட்டேன் என்று திரையை திறந்துவிட்டான், பளிச்சென்று எல்லோரும் தரிசித்தனர், அந்த தேவி மரத்தால் ஆன முகம் பளிச்சென்று இருந்தது. இவனும் மீண்டும் ஏதோ ஒரு தேஜஸ்ஸை பெற்றது போல் இவன் உடம்பும் பளிச்சென்று இருந்தது. வெளியில் வந்தான்.

அரசே இனி நாங்கள் வழிபடலாமா?

உம் இனி உங்கள் நாட்டவரும் இங்கே வந்து வழிபடலாம், காமிக்கா பொதுவானவள் தபேத்திய நாட்டிற்கும், இந்த இமத்வாஜ தேசத்திற்கும், பொதுவானவள் தான். எல்லோருமே இப்போது வழிபட இப்போது வழி வகுக்கிறேன், உங்கள் நாட்டை வழிபாட்டிற்கு வர அனுமதிக்கிறேன், குறிப்பிட்ட நாட்கள் மட்டும் வந்து வழிபாடு செய்ய வேண்டும். ஏனேனில் வழிபாடு என்ற பெயரில் மக்கள் உள்ளே வந்தால் பிரச்சனை அதிகரிக்கும் அல்லவா? அதனால் குறிப்பிட்ட நாட்களில் வரட்டும், செய்யட்டும்.

இளவரசே! இது எல்லாம் உங்கள் திட்டம், நான் வந்தது இதற்காக அல்ல, ஏதோ இது நடக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது போல் இருக்கு.

ஆமாம் பலரால் முடியாததை நீ ஒருத்தனாக போய் சாதித்தாய்..

நான் ஒன்றும் பிரார்த்தனை செய்யவில்லை, நீலா எல்லோரும் நன்றாக இருக்கட்டும் என்றேன், அவ்வளவுதான், நீங்கள்தான் யாராரோ பயமுறுத்தினீர்கள் ஒன்றும் இல்லை, நன்றாகத்தான் இருக்கிறது.

அது ஒன்றும் இல்லை அந்த காமிக்காவுக்கும் வைத்தியம் பார்த்திருப்பான் நம் பிரத்தமன், வேறு என்ன விஷயம் வைத்தியம் பார்த்தால் யார்தான் இறங்க மாட்டார்?. அதுவும் பெண் வேறு பிரத்தமனை பார்த்தவுடன் இறங்கி இருப்பாள்.

எய், சை எங்கு வந்து என்ன விளையாட்டு, இது எல்லாம் இங்கு விளையாடதே, பேசாதே பேசாமல் இரு.

இங்கு வழிபாடு தொடங்கிற்று, இளவரசன் சொல்கிறான், வழிபாட்டை தொடங்கிவிட்டோம் பிரத்தமா அது ஒரு பக்கம் போகட்டும், உனது திட்டம் என்ன? அடுத்து என்ன செய்யப் போகிறாய்?.

முதலில் எங்கள் நாட்டில், மூலிகைகளை போட்டு பயிரிடப் போகிறேன், ஆராய்ச்சி செய்யப் போகிறேன். அங்கே எவை எல்லாம் வருமோ, அவையெல்லாம் எடுத்து வந்து, செய்யப் போகிறேன் அப்படி செய்கையில் எவை நமக்கு மற்ற நாடுகளுக்கு உபயோகமாக இருக்குமோ, அவைகளை அனுப்புகிறேன்.

இளவரசே! உங்கள் நாட்டில் யாருக்கு வைத்தியம் கற்றுக் கொள்ளவேண்டுமோ தபேத்திய நாட்டுக்கு அனுப்புங்கள், யார் யாருக்கு எல்லாம் வைத்தியம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று வைத்தியர்கள் விரும்புகிறார்களோ, இவர்களை எல்லாம் எங்கள் நாட்டுக்கு அனுப்புங்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் கற்றுக் கொடுத்து, நல்ல பயிற்சி கொடுத்து, மூலிகையும் கொடுத்து ஆங்காங்கே வைக்கச் சொல்கிறோம், இந்த மூலிகைகள் உலகம் பூராவும் பரவட்டும், இது நன்மை பயக்கட்டும், இதைதான் நான் யோசிக்கிறேன்.

அப்படியானல் ஒன்றை செய்யலாம் பிரத்தமா அங்கிருந்து இங்கே வரட்டும், இங்கிருந்து மற்றவர்களுக்கு போகட்டும், ஏனெனில் உங்கள் பாஷை வேறாக தெரிகிறது, மற்றும் அரசாட்சி எல்லாமே வேறு இங்குள்ள நாகரீகம் வேறு,

அதனால் இவர்கள் வரட்டும், நான் அனுப்புகிறேன், நீ இங்கும் ஒரு ஆராய்ச்சி நிலையம் வைத்துக் கொள், அங்கிருந்து இங்கு எடுத்து வா, இங்கு வந்து அனைவருக்கும் சொல்லிக் கொடு, இவ்வாறு முழுவதுமாக போகலாம் அல்லவா? ஏ பல தேசங்களை நீ சந்திக்க வேண்டும் நீ பலரின் உடலை பரிசோதிக்க வேண்டும், இதனால் பிரத்தமன் எங்கிருந்து வந்தான், பிரத்தமன் தபெத்திய நாட்டில் இருந்து வந்தான், மிகச் சிறந்தவன், நல்ல வைத்தியன், தபேத்திய நாடு வைத்தியத்தில் சிறந்து விளங்கும், இது நாம் போடும் திட்டதால் வரக்கூடியவை. பிரத்தமா உன்னை யார் எதிர்த்தாலோ, அல்லது உனக்கு யார் இடம் தரமாட்டேன் என்று மறுத்தாலோ, இவர்களை ஒன்று போரில் சந்திப்போம், அல்லது எப்படியாவது அனுமதி பெறுவோம்.

உம் போரில் சந்திப்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல, நாம் எப்போதும் நல்ல ரீதியாவே போய், சந்தித்து இவர்களிடம் பேசிவிடலாம்.

சரி பிரத்தமா நம்மால் முடிந்த உதவிகள் எல்லாம் செய்கிறோம், நீ வெற்றி வாகை சூடுவேண்டும், மருந்தகத்தில் பிரத்தமாவை விட்டால் யாரும் இல்லை என்ற அளவிற்கு வரவேண்டும்.

ஊம், பிரத்தமாவை அல்ல தபேத்தியாவை விட்டால் என்று வர வேண்டும், எல்லாம் தபேத்திய நாட்டை நோக்கி ஒடிவர வேண்டும், எங்கள் நாட்டின் வளம், பெருக வேண்டும். நாட்டை அனைவரும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும், எங்கள் மக்கள் எல்லோரும் நன்றாக வாழ வேண்டும், இதுதான் எனது குறிக்கோள்.

நல்லதுதான் பிரத்தமா நல்ல எண்ணத்தில்தான் இருக்கிறாய், உம் நாம் எல்லாமே தொடங்குவோம்.

அங்கிருந்து புறப்பட்டான்.

அரசியிடம் வந்து எல்லாம் சொன்னான், தன் மனைவியை அழைத்துக் கொண்டு சங்காய் அதாவது அந்த தேசத்தை நோக்கி புறப்பட்டான்.

அத்தியாயம்: 26

அரசே ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது, தேசாங்கு தேசத்தில் இருந்து செய்தி.

என்ன செய்தி?.

தாங்கள் வைத்தியர்களை வைத்து ஆராய்ச்சி செய்வதும், புதிய வைத்தியங்கள் கண்டுபிடிப்பதும், எங்களுக்கு தெரியப்படுத்தவில்லை, எங்களை கேட்காமல் செய்வது தவறாகும், மூலிகையை சிறந்து நாங்கள்தான் தந்து கொண்டு இருக்காறோம், அப்படி இருக்க தாங்கள் குறுக்கே வருவது நாங்கள் விருப்பப்படவில்லை, தாங்கள் ஆராய்ச்சி செய்ததை உடனே ஒப்படைக்காவிட்டால், தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும், தங்கள் நாட்டின் மீது போரும் தொடுக்க நேரிடும்.

தேசாங்கு மன்னன் அவரால் முடிந்ததை பார்த்துக் கொள்ளாட்டும், நாங்கள் ஆராய்ச்சி செய்ததை கொடுக்க முடியாது,இந்தவைத்தியங்கள் அனைத்தும் எல்லா உலகுக்கும் போக வேண்டும். நமது உலகத்திற்கு அனைவருக்கும் போக வேண்டும், அதனால் நாங்கள் ஒப்புக் கொள்ளமாட்டோம். அவரிடம் போய் மற்றவர்களுக்கு கொடுப்பது சரியாகாது, முடியாது, என்ற சொல்லுங்கள்.

என்ன பிரத்தமா?

உண்மைதான் அரசே இது உண்மைதான் தாங்கள் போட்ட கட்டளையே நல்லதுதான், தாங்களே தேசாங்கிடம் சொல்லிவிடுங்கள்.

பிரத்தமா தற்போதைக்கு நமது ஆஸ்தான வைத்தியர் இல்லை இங்கே , அவரும் மரணமடைந்து விட்டார், இங்கும் நீ ஆஸ்தான வைத்தியனாக இருக்க வேண்டும், அதுமட்டுமில்லை மற்ற இடங்களுக்கு நீ போகத்தான் வேண்டும். இத்த தேசாங்கால் தொல்லைகள் தான் அதிகம், எப்படியும் இவனை சரி செய்துவிட்டால் நமக்கு பிரச்சனை இராது.

ஐயா என்னால் முடிந்த வைத்தியங்கள் செய்து பார்த்தேன், ஆனால் அவர் குணமடையவில்லை காரணம் உடலில் இரத்தவிருத்தி ஆகவில்லை, இது கொடிய நோயாக தெரிகிறது, இதுவும் நான் ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டு வருகிறேன், இதுவும் வராமல் இருக்க வேண்டும்.

உம் நல்லதுதான்.

ஐயா ஒரு புதிய யோசனை வைத்து இருக்கிறேன் .

சொல் பிரத்தமா அது என்ன புதிய யோசனை ?.

தாங்கள் என் ஆராய்ச்சி கூடத்திற்கு வந்தால் நன்றாக இருக்கும், இது அரச சபையில் பேசுவது அல்ல.

ஆகட்டும் வருகிறேன் என்றார்.

பிரத்தமன் மனைவியிடம் பேசுகிறான், உனக்கு இந்த இடம் எல்லாம் பிடித்திருக்கிறதா? அங்கிருந்து நாம் இங்கு வந்திருக்கிறோம், எல்லாம் நன்றாகத்தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

ஆம் பிடித்து இருக்கிறது.

சரி ஏன் ஒருவிதமாக இருக்கிறாய்?.

நான் சொன்னால் தவறாக எடுக்க மாட்டார்கள் அல்லவா?.

சொல் உனக்கு என்ன சொல்ல வேண்டும் சொல்..
எனக்கு தங்கள் நண்பர் இங்கே வருவது பிடிக்கவில்லை.

ஏன் அவன் என்ன செய்தான்?.

அவர் பேசுவது அவ்வளவாக பிடிக்கவில்லை.

ப்ரியே ஒன்றை யோசித்து பார், பேசுவது பிடிக்கவில்லை என்று சொல்வதைவிட, எந்த அர்தத்தில் பேசுகிறார் என்று யோசித்து பார், அவனது பழக்கமே அப்படி, அதை நாம் தான் புரிந்து கொள்ள வேண்டும், ப்ரியே கள்ளம் கபடம் அற்றவன், மனதில் ஒன்றுமில்லை தூய்மையானவன், அதை தெரிந்து கொள்.

தங்களுக்கு பிடித்திருக்கலாம், தூய்மையாக இருக்கலாம், ஆனால் எனக்கு அது சரியாகப்படவில்லை, அது மட்டுமல்ல இன்னொன்று சொல்ல வேண்டும்.

சொல் என்ன வேண்டுமோ சொல்.

தாங்கள் அந்த கியடனும் நெருங்கி பழகுவது பிடிக்கவில்லை, உம் அவருக்கு வைத்தியம் செய்து காப்பாற்றினீர், அவரும் நல்லவள் தான் எனக்கு பிடிக்கவில்லை என்றுதான் சொன்னேன்.

ஏன் பிடிக்கவில்லை தெரிந்து கொள்ளட்டுமா?.

பிடிக்கவில்லை அவ்வளவுதான். கணவன், மற்ற பெண்களுடன் சிரித்து பழகுவது எனக்கு பிடிக்கவில்லை.

அப்படி ஒன்றும் நான் பழகவில்லை.

எனக்கு பிடிக்கவில்லை என்றுதான் சொன்னேன், தாங்கள் இதை தவிர்க்கலாமே.

சரி ப்ரியை அவள் வருவது கூடுமானவரை தடுக்கிறேன். அது என்ன எல்லா பெண்களின் கையை பிடித்துதான் பார்க்கனுமா?

ப்ரியே இது தொழில் அப்படிதான் செய்ய வேண்டும்.

எனக்கு இந்த தொழிலே பிடிக்கவில்லை.

அம்மா அப்படி சொல்லாதே பலருக்கு நாம் உதவி செய்கிறோம், என்னுடன் நீயும் இருந்து உதவி செய்ய வேண்டும், அதை விட்டு விட்டு உலக நன்மைக்காக நாம் வாழ வேண்டுமே தவிர, நமக்காக நாம் வாழ்வது எதை சாதிக்கிறது.

உண்மைதான் என்னால் ஒப்புக் கொள்ள முடியலை.

என்ன ப்ரியே சற்று மாற்றிக் கொள்.

பார்க்கிறேன் ஆனால் உங்கள் நண்பர் இங்கு வருவது எனக்கு பிடிக்கவில்லை.

சரி அவன் வராமல் பார்த்துக் கொள்கிறேன், அவளுடன் பழகாமல் பார்த்து கொள்கிறேன். இதோ பார் நாம் இருவரும் சண்டையிட்டுக் கொண்டால், அது நல்ல கணவன், மனைவிக்கு அழகல்ல. என்னை பொறுத்தவரை நாம் சேர்ந்துதான் வாழ வேண்டும், வைத்திய ரீதியாக நல்லவர்கள், நல்ல குணவதிகள், என்று எல்லாம் இருக்க வேண்டும், இதை மனதில் வைத்துதான் நான் உன்னை மணந்தேன்.

இருக்கட்டும் இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை, உங்கள் விருப்பப்படி நானும் இருக்க முயற்சிக்கிறேன், ஆனால் இவைகள் எனக்கு பிடிக்கவில்லை.

ப்ரியே இந்த சந்தேகம் ஒரு வியாதி இது தொடர்ந்துவிட்டால்,

நம் வாழ்க்கை இனிமையாக இருக்காதம்மா, மனசஞ்சலம் இருவருக்கும் ஏற்பட்டு இருவருக்குமே நிம்மதி இல்லாமல் போய்விடும், இதை முதலில் புரிந்து கொள்.

ஐயோ நான் உங்கள் மீது சந்தேகப்படவில்லை, ஆனால் வரும் பெண்களோ, மற்றவர்களோதான் சரியில்லை, என்னவோ எனக்கு பிடிக்கவில்லை, என்று சொல்லி உள்ளே போனாள்

சரி நீயும் மாறுவாய் பார்த்துக் கொள்ளலாம். இதைவிட நமக்கு பணி அதிகம் இருக்கிறது. இவளிடம் என்ன பேச்சு என்று பறப்பட்டான்.

ஐகதாத்ரி: இவள் வேறு யாரும் அல்ல இவரும் ஒரு பணிப்பெண்தான், அங்கே ஒரு பணிப்பெண்ணில் ஒருவர்தான் இங்கே மனைவியாக வந்திருக்கிறாள், இன்னொரு பணிப்பெண்ணாக உத்ரேஷ்ட, அதாவது திருஷ்ணுவின் மனைவியாக வந்திருக்கிறாள், மூவருமே இப்போது பக்கத்தில்தான் இருக்கிறார்கள், பிரச்சனை தொடங்கத்தானே வேண்டும் தொடங்கிவிட்டது.

சரி என்று புறப்படுகிறான், அரசே வாருங்கள் ஆராய்ச்சி கூடத்திற்கு போகலாம் வாருங்கள், என்று அழைத்து போனான்.

என்ன பிரத்தமா பலமாக வரவேற்கிறாய்!

இருக்கிறது எனக்கு ஒன்றை செய்து பார்க்க வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது .

செய்ய வேண்டியதுதானே?

செய்தும் வைத்திருக்கிறேன், ஆனால் உம்,

என்ன சொல் பிரத்தமா தயக்கம் ஏன் சொல் .

ஐயா இந்த இரண்டு மரங்கள் இந்த ஒரு செடி, இரண்டையும் சேர்த்து புதிதாக ஒன்றை உருவாக்கி இருக்கிறேன்,

என்ன பிரத்தமா என்னவோ சொல்கிறாயே, மருந்துகளைதான் தயார் செய்கிறாய் செடியில் வேறு போய்விட்டாயா? .

ஐயா இந்த மருந்தின் குணாதிசயம் என்ன. என்ன என்று இந்த செடியில் பார்த்தேன், இந்த செடியில் உள்ள குதிசயம் என்ன என்று பார்த்தேன், இந்த இரண்டும் சேர்ந்தால் என்ன நடக்கும் என்று பார்த்தேன், ஆனால் இதில் ஒரு அதிசயம் நடக்கிறது, மற்றவைகளுக்கு இதில் இருக்கிறது.

என்ன பிரத்தமா!

பல நோய்களை குணப்படுத்த கூடிய ஒருவிதமான செடி உருவாகிறது.

என்ன சொல்கிறாய் நீ!?

ஆமாம். இதற்கு உஷ்ண நிலை தேவைப்படுகிறது, இதற்கு பனிதான் ஆகாது

என்ன பிரத்தமா என்ன சொல்கிறாய்?.

பட்டை உபயோகப்படுகிறது, வேர் உபயோகப்படுகிறது, இலை உபயோகப்படுகிறது, காய் உபயோகப்படுகிறது எல்லாமே நல்லவைதான்.

அதுசரி மரமே வராமல் எப்படி சொல்வாய்?.

ஐயா அந்த குணதிசயங்களை வைத்து சொல்ல முடியும் அல்லவா?.

சரி என்னதான் செய்திருக்கிறாய்?.

இதோ என்று காண்பிக்கிறான்.

ஜகதாத்ரி: நாம் எல்லாம் அதிசயப்படுவோம் என்ன என்று, அது வோறு ஒன்றும் இல்லை கருவேப்பிலையும், இந்த காட்டு வேப்பிலையும் ஒன்று சேர்த்து, வேப்பிலை மரத்தை உருவாக்கினார். நல்ல செயலை செய்தார் ஆனால் பெயர் இல்லை இப்போது. வேப்பிலை எப்படி வந்தது என்றால் கருவேப்பிலை செடியாக இருந்தது, அந்த காலகட்டத்தில் இது வேம்பு, இது காட்டு வேம்பு, மரமாக இருந்தது. காட்டு வேப்பிலை குணாதிசயத்தையும், இந்த வேப்பிலை குணாதிசயத்தையும், ஒன்று சேர்த்து, இன்றுதான் ஒட்டு கண்டுபிடிக்கவில்லை நன்றாக கவனியுங்கள், அன்றே இதை கண்டுபிடித்திருக்கிறான் பிரத்தமன். இந்த இரண்டையும் ஒட்டு போட்டான், நல்ல பதமான மண்ணை எடுத்தான், அந்த பதமான மண்ணில் இரண்டு கண்ணையும் வைத்தான், வைத்து அதற்கு தக்க பாதுகாப்பை கொடுத்து பாதுகாத்து வளர்த்து பார்த்தான். ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து அது உற்பத்தியை தெடங்கியது. இது இவனின் குருநாதரின் செயலும், இவனின் குணாதிசயமும் சேர்ந்து வந்தது.

ஆமாம் இது றனி தேசத்தில் விளையாது என்கிறாயே?.

ஆமாம் ஜயா காற்றில் நீர் இல்லாத பனியில் வேண்டுமானல் வரலாம், ஆனால் நீர் இருக்கும் பனியாக இருந்தால் சில நேரம் வரலாம், சிலது பூமியின் மாற்றங்களுக்கு இது வராது, ஆனால் இது மிக உயர்ந்ததாக விளங்கும்.

அது சரி பிரத்தமா அது இங்கே வருமா? .

உம் இந்த தேசத்தில் வரவே வராது.

பிறகு நீ எப்படி செய்தாய்?.

ஜயா அதற்கு என்ன மாதிரி வேண்டுமோ அந்த சூடை

கொடுத்தேன்.
என்ன நெருப்பை போட்டா?

இல்லை ஐயா அதற்கு எல்லா வேண்டிய ஏற்பாடும் செய்து தூரத்தில் இருந்து சற்று சூடையும் கொடுத்து, அதை பக்குவப்படுத்தி பதப்படுத்தினேன். எப்படியோ செய்து பார்த்தேன் எனக்கு வெற்றி வந்தது, ஆனால் இந்த செடியை காப்பாற்றி நாம் இமத்வாஜ தேசத்தில்தான் நட வேண்டும், முதலில் அங்குதான் நாம் நடவேண்டும், பிறகுதான் எங்கும் நடமுடியும்.

என்ன சொல்கிறாய்?.

ஆமாம் நல்ல பூமியின் நிலை அங்கு இருக்கிறது, அதனால் அங்கு எடுத்து போய் நட்டு பார்ப்போம், உடனே ஆளுகளை அனுப்புங்கள், நான் செய்தியை அனுப்புகிறேன்.

சரி ஆகட்டும் இது நல்லதாக வரட்டும்.

ஆமாமய்யா இது வளர்ந்த பிறகுதான் நமக்கு எல்லா நன்மையும் தரும், இதில் இருக்கும் விதைகளை வைத்து போட்டு பார்க்க வேண்டும், அவை வரத்தொடங்கினால் பறவைகளின் மூலம், ஒவ்வொரு இடத்திலும் பரப்ப வேண்டும்.

ஐகதாத்ரி: அன்றே பறவையின் மூலம் பரப்பி இருக்கிறான், இதுவும் முக்கியமான செய்தி, ஒட்டுப்போட்டது அன்று, பறவையின் மூலம் பரப்பியது அன்று நடந்து இருக்கிறது, புதிய உற்பத்தியும் நடந்து இருக்கிறது.

அது சரி இவ்வாறு செய்கிறாயே...

ஐயா இவை செய்து பார்க்கலாமே என்று செய்தேன்.

ஆமாம் இரவும், பகலும் நீ வைத்தியத்திலேயே இருந்தால்

குடும்பம்?.

ஆங் அது இருக்கிறது. குடும்பம் போய்க்கொண்டிருக்கிறது, ஏன்யா நம் கவனம் இதில் இருக்க வேண்டும், நம் கவனம் இதில் செலுத்த வேண்டுமே தவிர, குடும்பம் என்று போய்விட்டால் பிறகு யார் இதை செய்வது, அது இருக்கட்டும்.

ஆமாம் இதோ திருஷ்ணு இருக்கிறானே.

ஆமாம் என்னை தொடவே விடவில்லையே, என்னை பக்கத்தில் விடவே மாட்டார், பிரத்தமன், வந்தால் கத்துவான், ஏய் இங்கே வராதே என்பான்.

ஆமாம் ஜயா இவன் வருவதும் அல்லாமல் பல கேள்விகள் கேட்பான். என்னால் பதில் சொல்ல முடியாது, இது ஏன் இப்படி, அது ஏன் அப்படி என்று கேட்டால் என்ன சொல்வது?.

உம் என்ன அப்படி கேள்விகள் கேட்கிறான்?.

ஜயா, ஒன்றை சொல்லட்டுமா அது சுலபமானது, வண்டு ஏன் பூக்களின் மீது உட்காருகிறது என்றான், தேன் எடுக்க உட்காருகிறது என்றேன், அந்த தேன் எதற்கு எடுக்கிறது என்றான், அது அங்கே போய் சேர்த்து வைக்கிறது என்றேன். இங்கிருந்து போய் அக்கு சேர்த்து வைப்பானேன், என்று இப்படி ஒரு கேள்வியை கேட்டால் யார்ய்யா பதில் சொல்வது, போய் வண்டை கேள் என்றேன்.

அரசே! நான் சரியான கேள்வியைத்தான் கேட்டேன், இவனுக்குதான் எனக்கு சொல்லும் அளவுக்கு புத்தி இல்லை,,

சரி நீ கேள் நான் சொல்கிறேனா என்று பார்க்கலாம்.

பிறகு உங்களுக்கும் புத்தி இல்லை என்று சொல்வான் பரவாயில்லையா? .

சொல்லிக் கொள் நீ சொல்வதால் ஒன்றும் ஆகப்போவதில்லை

அல்லவா? நாம் எல்லாம் ஒரு குடும்பாத்தார் போல்தானே பரவாயில்லை

ஐயா பூ இருக்கிறது.

உம் இருக்கிறது.

இதன் மீது வண்டு உட்காருகிறது.

ஆமாம் உட்காருகிறது.

தேனை கேகரிக்கிறது.

ஆமாம் சேகரிக்கிறது.

இந்த தேனை எடுத்து வேறு இடத்தில் சேகரிக்கிறது.

சரி சேகரிக்கிறது.

பலனை அது அனுபவிக்கிறதா?

என்ன சொல்கிறாய்?.

உம் சொல்லுங்கள்.

தேன் சொட்டும் அதை பிடித்து நாம் எல்லோரும் அனுபவிக்கிறோம்.

இங்கிருந்து சேர்த்து அதன் பலனை மற்றவர்களுக்கு கொடுக்கிறது அல்லவா?.

இது உண்மைதான்.

எதற்கு அந்த வண்டு செய்ய வேண்டும், இதைதான் நான் கேள்வியாக கேட்டேன், இப்போது நீங்கள் பதில்

சொல்லுங்கள்..

இது எடுத்து போகிறது அவ்வளவுதான்.

அது தேன் எடுத்தால் மகரந்தம் உற்பத்தியாகும், பிறகு காய்களும் கணிகளும் உற்பத்தியாகும்.

அந்த பதில் பிரத்தமன் சொல்லிவிட்டார் , ஆனால் எதற்கு எடுத்து போகிறது?

பார்த்தீர்களா அதுவும் தெரிந்திருக்கிது பிறகு என்ன ஒரு கேள்வி?.

என்னவோ எங்களுக்கு இருவருக்கும் தெரியவில்லை, நீயேதான் சொல்லேன்.

ஆங் பிரத்தமன் இருக்கிறார் பல ஆராய்ச்சிகள் செய்கிறார், அவருக்கு என்ன பலன், ஒன்றுமில்லை, தேனை சேகரிப்பது போல் பல நாடுகளுக்கு போய் மருந்துகளை எல்லாம் கொடுக்கிறார், எல்லோரும் நலமாக இருக்கிறார்கள், இவருக்கு என்ன பலன் ஒன்றுமில்லை. தன்னலம் கருதாமல் உழைப்பவன் பிரத்தமன், தான். தனக்கு, தன்னலம் என்று கருதாமல் இருக்கிறார். பிரத்தமன் எதை போன்று இருக்கிறான்? வண்டை போன்று எடுத்து சேகரித்து விட்டு விடுகிறான், மற்றவர்களுக்கு என்று செய்கிறான், நேராக தேனை பூவில் இருந்து எடுத்து உண்ணமுடியாது அல்லவா? அதன் சாரத்தை புரிந்து கொண்டு, அந்த சாறை மட்டும் நமக்கு தருகிறார், இதில் உயர்ந்தது பிரத்தமனா இல்லையா?

அது சரி கேட்கும் கேள்வி வைத்தியத்தில். அர்த்தம் எதையோ சொல்கிறாய்.

இதுதான் நமது செயல். நான் எப்போதும் நன்றாகத்தான் யோசிப்பேன், நான் யோசிப்பது உங்களுக்கு புரியாது அவ்வளவுதானே தவிர நான் நன்றாக யோசிப்பேன்.

ஆமாம் மிகவும் நன்றாகத்தான் யோசிப்பாய் சிரித்துக் கொண்டே கி அங்கு வந்தாள்.

ஏன் என்ன ஆயிற்று ?.

உம் உங்கள் வைத்தியரைப்பற்றி குறை சொல்லத்தான் வந்திருக்கிறேன்.

ஏன் என்ன செய்தான்?.

என்ன செய்தாரா பாருங்கள், குழந்தை படுத்து இருக்கிறது எழுந்திருக்கவே இல்லை.

யார் இவன் குழந்தையா? இவனை போல் தூங்கு முஞ்சியாக இருக்கும்.

இல்லை இரவில் ஏதோ கஷாயத்தை கொடுத்து விட்டார், இதை இரவில் கொடுக்க வேண்டும் பிரத்தமன் கொடுக்க சோன்னார் என்று கொடுத்து இருக்கிறார், அவன் இன்னும் எழுந்திருக்கவில்லை என்னத்தை கொடுத்தார் என்று தெரியவில்லை, பத்து நிமிடம் இவரை நம்மி குழந்தை கொடுக்கவில்லை, எதையாவது செய்து வந்திருக்கிறார் கேட்டால் வைத்தியம் என்கிறார்.

அடேய் பாவி என்னடா செய்தாய்?.

தினமும் இரவில் அழுகிறது, தூக்கம் இல்லை, இரண்டு, மூன்று நாள் முன்பு உன்னிடம் கேட்டேனே, தூக்கத்திற்க்கு இருந்தால் ஏதாவது கொடு என்று, நீ என்ன சொன்னாய் தூக்கத்திற்கு எதையுமே சாப்பிடக் கூடாது, அது தப்பு என்றாய்.

ஆமாம் சொன்னேன்.

பிறகு ஏதேதோ பேசிக்கொண்டே வரும்போது இதுதான்

தூக்கத்திற்கு என்றாய். கண்டுபிடித்து விட்டேன், இது தினமும் அழுகிறது அல்லவா, இதற்கு வைக்கவேண்டும் மருந்து என்று கொடுத்து விட்டேன்

அடேய் பாவி குழந்தைக்கு உயிருக்கு ஆபத்தடா, அப்படி எல்லாம் செய்யக் கூடாது எதையாருக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்பது விவஸ்தை இல்லையா? பார்த்தீர்களா! என் பெயரை கொடுத்து வைக்க என்று என் கூடவே இருக்கிறான்.

இதோ பார் நான் கெடுக்கவில்லை அரசே! நான் கெடுத்தேனா சொல்லுங்கள், நான் கேட்பதெல்லாம் இவர் யார் பதில் சொல்ல வேண்டும், சொல்லிவிடுகிறான், அதை நான் செயலில் பார்க்கிறேன். என்ன இவர் மட்டும் தான் ஆராய்ச்சியா? நான் நேரடியாக மனிதனுக்கு கொடுத்து ஆராய்ச்சி செய்கிறேன் அவ்வளவுதான்.

அடேய் பாவி. அரசே இதுமட்டுமல்ல வேறு ஒரு வேலையும் செய்து வைத்து இருக்கிறான்.

என்ன அது?. நன்றாகத்தான் இருக்கிறது கேட்க.

பாருங்கள் ஒரு முயலை பிடித்தான், அதை பிடித்து எதையோ அதன் காதில் விட்டு விட்டான்.

ஏய் சரியாகச் சொல், என்ன மருத்து விட்டேன்?. அரசே! இவன் என்ன சொன்னான் இந்த மருந்து காதுக்கு நல்லது என்றான், ஆனால் நோய் வந்தால்தான் ஆராய்சி செய்து தக்க மருந்து விடவேண்டும் என்றான், சரி என்று கேட்டேன். வேறு ஒரு மருந்தை அதன் காதில் விட்டேன், பிறகு அதற்கு நோய் வரும் அல்லவா? அப்போது இவன் வைத்தியம் பண்ணட்டுமே.

பார்த்தீர்களா இவனை வைத்துக் கொண்டால் எனக்குதான் ஆபத்து, வேறு ஏதாவது மனிதனுக்கு கொடுத்து விட்டால்?.

அதையும்தான் செய்து கொண்டிருக்கிறாரே பிறகு என்னவாம் என்றாள் அவள்.

அரசே! எல்லோரும் என்னை குற்றம் சாட்டுகிறார்கள், நான் நல்லது நினைத்துதான் செய்கிறேன், அது என்னவோ தெரியவில்லை அவன் செய்யும் ஆராய்சி எல்லாம் நல்லதாகப் போகிறது, நான் செய்யும் ஆராய்சி எல்லாம் தீயதாக வருகிறது, எனக்கு மட்டும் ஆசை இருக்காதா? ஒரு நல்ல ஆராய்சி செய்ய வேண்டும் நானும், முன்னே வர வேண்டும் என்று.

நல்லதுதான் நீ நினைப்பது நல்லது அது அதற்கு தகுதி என்று ஒன்று வேண்டுமே, எல்லோரும் அந்த தகுதி பெற்றுக் கொண்டால், அது நன்றாக இருக்காது.

எனக்கு தகுதி இல்லை என்கிறார்கள். உம் அரசன் வரை தெரிந்துவிட்டது எனக்கு மூன்றை இல்லை என்பது. பரவாயில்லை இருக்கட்டும், இதோ பாருங்கள் என்றாவது, எதற்காவது நான் உதவுவேன், அன்று சொல்வீர்கள் திருஷ்ணு நீ உயர்ந்தவென் என்று, அதுவரையில் காத்திருக்கிறேன்.

ஏய் சீ கோவப்படாதே, மனவருத்தப்படாதே, நாங்கள் சகஜமாகத்தான் பேசுகிறோம்.

உம், உம், உம், உங்களுக்கு அது சகஜம், என்னைப் பொறுத்தவரையில் முட்டாள், முட்டாள்தானே, என்ன செய்வது எனக்கு ஒன்றும் சரியாக வரவில்லை. பிறந்தது அனாதைபின்னே எப்படி இருக்கும். வந்தவுடன் அவரும் போய் சேர்ந்தார், நான் எங்கு கால் வைத்தாலும் அவர்கள் போய் விடுகிறார்கள். ஒருத்தியை காதலித்தேன் போய்விட்டாள், இவளை மணந்தேன் ஹாம் இது எப்படியோ?.
அடேய் பாவி அவளை ஏண்டா சாகடிக்கிறாய்?.

நான் அப்படி சொல்லவில்லை இது எனக்கு நடக்கிறது, அதைதான் சொல்கிறேன், ஹங் போகட்டும்

அரசர் சிரித்தார் நல்ல குடும்பம், இந்த வைத்திய குடும்பம் இருக்கிறதே இதை நான் சிரித்து, சிரித்து மகிழ்வேன், அப்படிதான் இருக்கிறது உங்கள் குடும்பம்.

அரசே இதோ ஒரு ஆரய்ச்சி கண்டுபிடித்து இருக்கிறேன், இந்த இலை மிகவும் அவசியமான இலை சர்ம நோய் முதல் பல நோய்களை குணப்படுத்தக் கூடியது, ஜீரணம், அஜீரணக் கோளாருகளை, குணப்படுத்தும், நல்ல ஒரு மூலிகை இது.

அப்படியா இது என்ன மூலிகை?.

ஜகதாத்ரி; அதாவது அன்றைய காலத்தில் அதற்கு வேறு பெயர் இன்று புதினா என்று சொல்வோமே அதுதான் அன்று கண்டுபிடித்திருக்கிறார்.

இதைப்போன்று சில காண்பிக்கிறான் இன்னும் பல நம் நாட்டில் இருக்கிறது சரியாகிவிடும், அரசே இப்படி வாருங்கள் என்று தனியாக அழைத்துப் போனான், முக்கியமான ஒரு மூலிகையை கண்டுபிடித்து வைத்திருக்கிறேன், சரி ஒரு நிமிடம் இருங்கள், என்றான் நேராக போனான், தங்கள் விரலை சற்று காண்பிக்கிறீர்களா?

என்னப்பா கத்தி வைத்து விரலை காண்பி என்கிறாய், தாங்களே இந்த விரலை வெட்டிக் கொள்ளுங்கள்.

என்ன நீ சொல்கிறாய் உன் ஆராய்சிக்கு நானா கிடைத்தேன்?.

வெட்டிக் கொள்ளுகள் அரசே.

இதோ பார் உலக நன்மைக்காக என்றால் நான் எதையும் செய்யத் தயார், அவ்வளவுதானே வெட்டு நீயே வெட்டு.

சண்டு விரலை வெட்டுகிறான், ஒருவித இலையே போட்டு கட்டுகிறான், குருநாதர் சொல்லிக் கொடுத்தபடி, அந்த இலையும், வேறு ஒரு இலையின் சாரை, அவ்வப்போது

பிழிந்து கொண்டு வாருங்கள், என்றான்.

என்ன சொல்கிறாய்?

ஒரு மணியளவுக்குள் விரல் சேர்ந்துவிடும். கொஞ்சம், கொஞ்சமாக சேரும் பிறகு நன்றாகவே சேரும், இது போர் வீர்களுக்கு எல்லாம் தேவைப்படுமே, ஆனால் இதை ரகசியமாக வைக்க வேண்டும். இதை நீங்கள் வெளியில் சொன்னால் வந்துவிடும் ஆபத்து உங்களை தேடி.

சரி இது எந்த இலை என்று எப்படி.....

ஐயா இதே போன்ற இலைகள் பல இருக்கின்றது, இதன் இலை அருகில் போய் குணாதிசயத்தை கண்டுபிடித்த பிறகுதான் அதை உபயோகப்படுத்த முடியும், மாறுதலாக வேறு இலை உபயோகித்தால் அவ்வளவுதான், அது என்றுமே கூடாது.

பிரத்தமா சரி பார்க்கலாம் இது எப்படி இருக்கின்றது என்று பிறகு பார்க்கலாம்.

அடேய் அரசனன்யே வெட்டி விட்டாயே, எனக்கு செய்து இருக்கலாம் அல்லவா?

உம் உனக்கு செய்தால் ஊரே கேட்பார்கள் என்ன என்று எல்லோருக்கும் சொல்லிவிட்டு வந்துவிடுவாய்.

இப்போது மட்டும் என்னவாம் அரசர் கையில் என்ன என்று நானே கேட்டுக் கொண்டு போவேன் இரண்டும் ஒன்றுதானே?

ஐயோ உன்னை அழைத்து வந்தது தப்புடா .

தவறாக நினைக்கிறாயா? சரி போய்விடுகிறேன்.

ஏய் இப்போது எல்லாம் நீ மிகவும் வேதனைப்படுகிறாய், தாழ்வு மனபான்மை வருகிறது அதை மாற்றிக் கொள்.

ஆமாம் வீட்டிற்கு வராதே என்றுவிட்டாய், வீட்டிற்கு எதற்கு வருகிறாய் நாம் இங்கேயே சந்திக்கலாம் என்றாய், ஆங் உன் பதவி ஏறுகிறது அரசருடன் நண்பனாக பழகுகிறாய், இந்த ஆண்டி எனக்கு என்ன இருக்கிறது

ஏய் அப்படி எல்லாம் ஒன்றுமில்லை, இவ்வளவு சிரம பட்டு அங்கு ஓடிவருவானேன், அங்கிருந்து மீண்டும் இங்கு ஓடிவருவானேன், இங்கேயே இரு நான் நேராக வந்துவிடுகிறேன், என்றுதான் சொன்னேன். இங்கு மனைவியை பற்றியும் சொல்லவில்லை, தன் நிலையை பற்றியும் சொல்லவில்லை மனதில் மட்டும் என்னுகிறான் எனக்கு மட்டும் இல்லையா என்ன? வீண் பிரச்சனை வேண்டாம் என்றுதான், அதை சொன்னால் நீ வருத்தப்படுவாய், அதனால் சொல்லாமல் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். திருஷ்ணு உலகத்தில் புகழ் இருக்கிறது ஆனால் மனதில் நிம்மதி இல்லை, சரி நான் பிறந்தது சேவைக்கு, செய்து கொள்கிறேன், வேறு எதையும் என்னால் எதிர் பார்க்க முடியவில்லை, ஆனால் கடைசிவரையில் நான் உன்னை விடமாட்டேன். ஏய் தாழ்மை எல்லாம் வைத்துக் கொள்ளாதே.

அப்படி எல்லாம் இல்லை. நானும் உன்னை கவனித்துதான் வருகிறேன், நீ என் மனைவியுடன் கூட சரியாக பேசவில்லை. வருகிறாய் உன் வேலையை பார்க்கிறாய், அப்படியே புறப்படுகிறாய், நாங்கள் இருவரும் உனக்கு பாரமாக இருக்கிறோமா? சொல்லு நான் ஊருக்கு வேணால் போய் விடுகிறேன், அல்லது நான் உன் பக்கத்தில் இருப்பது உனக்கு அவமானமாக இருக்கிறதா? அல்லது அடிக்கடி நான் கேட்கும் கேள்விகளும், நான் செய்யும் சேஷ்டைகளும், உனக்கு அசிங்கப்படுத்துகிறதா? .

திருஷ்ணு அப்படி எல்லாம் எதுவும் இல்லை, உன்மீது என் உயிர் இருக்கிறது வேறு எதுவும் என்னால் சொல்ல முடியவில்லை, நீயாக நினைத்தால் நான் என்ன செய்ய

முடியும்?.

பிரத்தமா எல்லோரும் என்னை அறிவில்லாதவன், இப்படி, அப்படி என்று தவறாகவே பேசுகிறார்கள், நான் அப்படி இல்லையே ஏன் பேசுகிறார்கள்?.

உம் யாரும் அப்படி இல்லை நாம் நினைத்துக் கொள்வதுதான் அப்படி, உன் மனநிலை தாழ்வு மனபான்மையாக வந்துவிட்டது, பலர் என்னிடம் பழகுவது, எல்லோரும் உன்னை கேலி செய்கிறார்கள் என்று நினைத்திருக்கிறாய், ஏன் இப்போதும் கேலி செய்கிறார், உன்னை கீழ்த்தரமாக நடத்துகிறார் என்றுதானே நினைத்தாய். அது வேறு ஒன்றும் இல்லை, எனக்கு உயர்வு வருவதை உன் மனது பொறுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை.

அப்படியில்லை பிரத்தமா அப்படியில்லை, சத்தியமாக சொல்கிறேன் அப்படியில்லை.

திருஷ்ணு மனநிலை மனிதனாலேயே கண்டு கொள்ள முடியாதது, நம் உள்ளத்தில் என்ன இருக்கிறது என்று நாமே ஆராய்த்தான் வேண்டும், இல்லையேல் சிரமமடா, நீ உன்னை தாழ்வுபடுத்திக் கொள்ளாதே, அதே நேரத்தில் மற்றவர்கள் பேசுவதை தவறாக எண்ணாதே, அரசன் சகஜமாக பேசுகிறான், எல்லோருமே நிலமைக்கு ஏற்றவாறு சகஜமாக பேசுகிறார்கள், அதை நீ பெரிதுபடுத்தி வேதனைப்படுகிறாய், காரணம் உனக்கு உயர்வு வேண்டும் என்று நினைக்கிறாய்.

இல்லை பிரத்தமா எனக்கு உயர்வு வேண்டாம், நான் உயர்வை பற்றியும் யோசிக்கவில்லை, ஆனால் என்னவோ என் மனநிலை பாதித்து இருக்கிறதா தெரியவில்லை.

ஆங் பாரடா இந்த பேர் புகழ் எல்லாம் எதற்கும் உதவாது, நாம் பிறந்ததற்க்கு நம்மால் நாட்டிற்கு என்ன சேவை செய்ய முடியுமோ, அதுதான்டா செய்யனும், திருஷ்ணு மற்றவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்களோ நினைக்கட்டும்,

நாம் மற்றவர்களை நல்லதாக நினைக்கலாமே, இதையும் நீசுகஜமாக ஏற்றுக் கொள். அரசன் விளையாடினான் என்று வைத்துக் கொள், மனபக்குவத்திற்கு வா, இல்லையேல் இந்த தாழ்மை நம்மை பிரித்து விடும்.

பிரத்தமா என்ன இருந்தாலும் நீ உயர்வுதான், உன்னை நாடி மக்கள் வருகிறார்கள், நான் தாழ்வுதானே.

திருஷ்ணு நான் ஆரம்பமுதல் சொல்கிறேன், நம் இருவரையும் வேறாக நினைத்து பேசாதே, அன்றே சொன்னேன் நீ போய் கற்றுக் கொள் நான் வெளியில் இருக்கிறேன் என்று, நீதானே என்னை கற்றுக் கொள் என்றாய். இன்று நான் இந்த நிலைமைக்கு வர நீயும் ஒரு காரணம் அல்லவா? பிறகு ஏந்டா வருத்தப்படுகிறாய். நான் உயர்கிறேன் உண்மை, இல்லை என்று சொல்லவில்லை, ஆனால் மாறவில்லையடா, மாறவில்லை, உன்னை நான் தாழ்வாகவும் நினைத்தது இல்லை, ஆனால் நீ நான் அப்படி நினைக்கிறேன் என்று கருதுகிறாய், உன்னை நான் வெறுக்கிறேன் என்று கருதுகிறாய், பலர் மத்தியில் உன்னை கேவி செய்வதாக நினைக்கிறாய். இல்லை திருஷ்ணு அப்படி இல்லை, எப்போதும் உன்னுடன் விளையாடுவதும், உன்னுடன் இருக்கும் உன் உரிமையும்தான், நான் எடுத்து கொண்டு இருக்கிறேன். வேறு எதையும் நான் எடுத்து கொள்ளவில்லையடா, அதே உரிமை நண்பன், நண்பனுக்கு உள்ள உரிமையைதான் நான் எடுத்து கொண்டேன்.

இருந்தாலும் பிரத்தமா எனக்கு யாரும் இல்லை அல்லவா?

உம் இந்த உலகத்தில் யாருக்கு யார்தான் சொந்தம்?.

உனக்கு அரசன் இருக்கிறான், மக்கள் இருக்கிறார்கள், எல்லாம் இருக்கிறது, எனக்கு என்ன என் மனைவி மட்டும் பாவம் அவளுக்கும் யாரும் இல்லை, எனது குழந்தை அவ்வளவுதானே என் உலகம்.

உன் உலகத்தில் நானும் இல்லையாடா?

நீதான் உயர்ந்து கொண்டே போகிறாயே, பலர் முன்னிலையில் உன் அருகில் இருக்க தகுதி இருக்கிறதா எனக்கு?..

திரிஷ்ணு ஒன்றை பார்த்தாயா எல்லாம் வர, அமைதி போகிறது, நமது நட்புக்கே ஒரு கலங்கம் ஏற்படுகிறது, திருஷ்ணு மறந்துவிடு வேண்டாம் நம் நிலைமையில் நாம் இருப்போம், உன்னை சீர்திருத்திக் கொள், ஆமாம் பலர் முன்னிலையில் பல கேள்விகள் கேட்பது சரியாக இல்லை திரிஷ்ணு, அதனால் அவர்கள் உன்னை கேவி செய்கிறார்கள், அதை பார்க்கும் போது என் மனம் துன்பப்படுகிறது. அதை மறைத்து உன்னை கேவி செய்து உன் திசையை மாற்றுகிறேன், நீ எங்கே வருத்தப்படப் போகிறாயோ என்று, ஆனால் காலத்தைப் பார்த்தாயா, திருஷ்ணு என்னடா உயர்வு, மதிப்பு, புகழ், எல்லாம் உண்மையான நண்பர்கள் நமக்குள் ஒற்றுமை இல்லை, வந்து என்ன செய்யட்டும், போகட்டும். என் குரு தேவர் எப்படி வைக்க வேண்டுமோ அப்படி வைக்கட்டும்.

பிரத்தமா நான் உன்னை வேதனை அடையச் செய்தேனா.

திருஷ்ணு இதுவும் சகஜம்தானே, எல்லாவற்றையும் பழக்கப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும், உரிமை உள்ளவர்களிடம், உரிமை எடுத்துக் கொள்கிறோம், அதிலும் பிரச்சனை ஏற்படுகிறது. பார்க்கலாம் எல்லாம் எப்படி போகிறது என்று பார்ப்போம். கவலைப்படாதே, திருஷ்ணு கவலைப்படாதே, எந்த உயரத்தில் இருந்தாலும் அந்த உயரத்தில் பக்கத்தில் இருப்பது நீதான், அதை மட்டும் மறந்துவிடாதே, என்று கண்களில் நீர்விட மெல்ல கிளம்பினான்.

ஐயோ பிரத்தமனை பாவம் வேதனைடையச் செய்துவிட்டோமே, சே நாம் ஏன் இப்படி சொல்ல வேண்டும், அவன் மனது வேதனையாகிறதே. என்று இவன் கலங்கினான்.

அரசே தாங்கள் அனுப்பிய செய்தியால் தேசாங்கு மன்னன் சந்தோஷிக்கவில்லை, தங்களை சந்திக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறார்.

மன்னிக்க வேண்டும் நான் இப்போது சந்திக்க முடியாது, நாங்கள் வைத்தியத்தில் சிறந்தவர்களாக விளங்கப் போகிறோம், அதனால் எங்களுக்கு நீங்கள் ஆதரவு தர வேண்டும், எதிர்க்க கூடாது, என்று செய்தியை சொல்லி அனைப்புகிறான்.

என்ன பிரத்தமா நல்லதுதானே சொன்னேன்?.

ஆமாம் ஜயா நல்லதுதான் நானும் இமத்வாஜத்திற்கு எல்லாம் ஏற்பாடு செய்தேன், அங்கும் வேலைகள் நடக்கிறது நன்றாக, எங்கள் நாட்டிலும் நிறைய மூலிகைகள் சேகரித்து வந்துவிட்டேன், நிறைய ஆண், பெண்கள் எல்லாம் சேர்த்து வைத்து சொல்லிக் கொடுத்து வந்திருக்கிறேன், அங்கும் இருக்கிறேன், இங்கும் இருக்கிறேன், எல்லாம் நடந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது.

பிரத்தமா அன்று செய்தாயே அது மிகவும் நல்ல வைத்தியம், இதை வைத்துக் கொண்டுதான் தேசாங்கை ஒரு வழியாக்க வேண்டும்.

உண்மைதான், உண்மைதான் செய்யலாம் உண்மைதான், அதை நாமும் செய்யத்தான் வேண்டும், ஆனால் நாம் அதிகம் இதற்க்கு போகக் கூடாது, சண்டைக்கு போகாமலே பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும், ஒற்றுமையை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும், அவரும் குணம் மாற்றும், மாறினால் எல்லா நன்மையும் ஏற்படும் அல்லவா?.

அதுவும் உண்மைதான் பிரத்தமா, பேசிப் பார்க்கலாம் ஒருமுறை போய் பேசி பார்ப்போ., நான் மட்டும் போகட்டுமா

அல்லது நீயும் வருகிறாயா?.

நானா தேசாங்கு தேசத்திற்க்கா?. சரி பார்க்கலாம், போகலாம் எப்படி வேண்டுமோ அப்படி செய்யலாம்.

நல்லது.

ஆமாம் சொல்லு ப்ரியே அந்த இமத்வாஜர் மணைவி இப்போது உங்களுடன் சகஜமாக பேசுகிறானோ?.

ப்ரியே அது ஒரு பெரிய கதை. நிறுத்திவிட்டான் இல்லை அவரும் எனக்கு தெரிந்தவள்தான்.

ஓஹோ பெண்கள் எல்லாம் முதலில் நீங்கள் தெரிந்து கொண்டு மற்றவர்களுக்கு மணமோ?.

ப்ரியே எந்த அர்த்தத்தில் கேட்கிறாய்?.

அதாவது தாங்கள் பார்த்த பிறகுதான் தங்கள் நண்பர்களுக்கு..

அசிங்கமாக பேசாதே .

அதனால்தான் எனக்கு வாரத்தில் மூன்று நாள் மட்டும், வைத்திய கணக்குபடி உறவோ, ஏன் எனில் ஆராய்ச்சி என்ற பெயரில் அங்கு பார்க்கிறோ?.

வேண்டாம் ப்ரியே பழிக்காதே அப்படியில்லை நான், நீ நினைக்குமாறு நான் இல்லை, என்னை தயவு செய்து பழிக்காதே.

பழிக்க என்ன இருக்கிறது உண்மைதானே .

இதோ பார் உண்மையும், பொய்யும் நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. என்னை பொறுத்த வரையில் தூய்மையாகத்தான் இருக்கிறேன். எனக்கு நீதான், உன்னை

விட்டால் எனக்கு யாரும் இல்லை.

இது பல பேரிடமும் சொல்வதா அல்லது எனக்கு மட்டும் சொல்வதா?

ப்ரியே இந்த நாட்டில் அரசன் என்னை நம்பி பல இடத்திற்கு அழைத்து போகிறான், பலரை சந்திக்கிறோம், பலரை சந்திக்கிறேன், அங்கு எல்லாம் மூலிகையை, வைத்தியம் பற்றி எல்லாம் சொல்கிறேன், ஆனால் என் சொந்த வாழ்க்கையில் எனக்கு என்ன இருக்கிறது.

என்ன இங்கு வந்து கதையா? .

இதோ பார் என் பெரிம்மாவிற் காக உனக்கு வாழ்கைப்பட்டேன், உனக்கு வாக்குறுதி கொடுத்தேன், உன்னை கலங்காமல் பார்த்துக் கொள்கிறேன், அவரும் போய் சேர்ந்தார், பெரிம்மாவும் இல்லை, உன் அம்மா அவ்வளவாக எனக்கு பழக்கம் இல்லை, நான் உனக்கு விரும்பியவாறுதான் நடக்கிறேன்.

ஆமாம் யார் இல்லை என்றார்கள் இதே போல்தானே பலருடனும் நடப்பீர்களா என்று கேட்கிறேன்.

ப்ரியே என் வேலை அப்படிபட்டது.

ஆமாம் ராஜாங்கத்தில் இருப்பவரை பற்றி தெரியாதா என்ன? அரசனுக்கு இரண்டு என்றால் அவன் கூட செல்பவனுக்கு மூன்று என்று சொல்வார்கள்.

ப்ரியே என்னைப் பற்றி இன்னுமா புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை, ஆனால் ஒன்றை சொல்கிறேன் கேள் இவைகள் நல்லதல்ல, என்றாவது ஒருநாள் உன்னை சந்தேகித்தால், எவ்வளவு வேதனைப்படுவாய் என்பதை புரிந்து கொள்வாய். உனது வேதனை அன்று தெரியும், நான் என்ன வேதனைபடுகிறேன் என்று. சரி அப்படியே ஆகட்டும்

நீ என்ன நினைக்கனுமோ நினை.

உம் நமக்கு இரண்டுபிள்ளைகள்தான் இருக்கிறார்கள், பெண் இல்லை.

அவ்வளவுதானே, அதற்கேற்றார் போல் வைத்திய முறையில் கற்றுக் கொண்டு வருகிறேன், அதன்படி செய்தால் பெண்ணும் பிறக்கும்.

இந்த ஆராய்ச்சி எவ்வள வைத்து முடித்திருக்கிறீர்கள்? எவ்வளக்கு அந்த பெண் பிறந்திருக்கிறது?.

ஹாங் குருதேவா, குருதேவா, உலகத்தில் என்னைப் போற்றுகிறார்கள், தூய்மையானவன், நல்லவன், சிறந்தவன், வைத்தியத்தில் முதன்மை என்று எல்லாம் இங்கே இல்லை, இதுதான் எனக்கு போட்டது, சரி அப்படியே ஆகட்டும், புறப்பட்டான் இங்கு வந்தான்.

என்ன தேசாங்கிற்கு போவதாக செய்தி கேட்டேன், ஆங்காங்கு என்னை அழைத்து போனாய், இப்போது என்ன அழைத்து போவாயா? அல்லது தாங்கள் மட்டும் போகப் போகிறீர்களா?

என்ன திருஷ்ணு தாங்கள், நீங்கள் என்றெல்லாம் பேசுகிறாய்?.

ஓ நான் பேசும் பேச்சு ஏரிச்சலாகத்தான் இருக்கும், என்ன செய்வது பதவி அப்படி, தங்களுக்கு ராஜமரியாதை தான்.

யார் அங்கே யாரப்பா வாருங்கள்.

வைத்தியர் இருக்கிறாரா?.

ஊம் இருக்கிறாரே, இங்குதான் இருக்கிறார், ஆனால் நான் வைத்தியன் இல்லை, வைத்தியர் இருக்கிறார்.

திருஷ்ணு பேசாமல் இரு என்னப்பா என்ன வேண்டும்?.

அதாவது அல்லி ராஜ்ஜியம் என்று சொன்னோமே அந்த அரசிக்கு, அவளுக்கு உடல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, என்ற செய்தி வந்தது.

ஓ அரசிக்கு அதாவது அந்த அரசிக்கு, அதற்கு உடல் அப்படிதான் இருக்கும், பின்னே கண்டதெல்லாம் பார்த்தது அல்லவா? அப்படிதான் போகும்.

ஏய் பேசாதே, குணப்படுத்த வேண்டியது நமது கடமை. வா போகலாம்.

நான் வந்து என்ன செய்யப் போகிறேன்,?.

அப்படி இல்லை இருவருமே போகலாம் வா.

திருஷ்ணு யோசிக்கிறான். இல்லை நீ மட்டும், போய் வா இம்முறை நான் வரவில்லை

என்ன திருஷ்ணு புதிதாக சொல்கிறாயே!.

ஆமாம் இமத்வாஜத்துக்கு அன்று போனாய், என்னை அழைத்தா போனாய், என்ன சொன்னாய்?.

திருஷ்ணு அன்று இங்கு வேலை இருந்தது, பல மூலிகைகள் தயாரித்து தபேத்திய நாட்டில் நாம் நட வேண்டும், அதனால் அங்கு போய் நட்டுக் கொண்டிரு, அதற்குள் நான் போய் சொல்லிவிட்டு வருகிறேன், என்றுதானே போனேன்.

இப்போதும் ஏதாவது வேலை கொடுத்துவிட்டு போவதுதானே, நான் செய்து கொள்கிறேன், ஐயா தங்கள் கீழ் வேலை செய்பவர்கள் தானே நாங்கள், நீர் என்ன சொன்னாலும் அது நாங்கள் செய்கிறோம், இரண்டு வேலை ஆட்கள் தங்களுக்காகதானே வாழ்கிறார்கள்.

என்ன திருஷ்ணு!

கவலைப்படாதே எனக்கும் இப்போது நான்கு குழந்தைகள் பிறந்துவிட்டது, எல்லாமே உனக்கு வேலை ஆட்களாக நியமிக்கிறேன். உம் இங்கு ராஜ்ஜியத்தில் பதவி இல்லை எங்கும், எதிலும் மரியாதை இல்லை, உன்னுடன் வேலைக்காரன் போல் வாழலாம்.

திருஷ்ணு தாழ்வுடன் பேசாதே என்று பலமுறை சொன்னேன், நீயும் கேட்பதாக இல்லை, உனக்கு ஏன் இந்த புத்தி, எதற்காக இந்த மாற்றம், ஐயோ குருதேவா நான் எப்போதும் போல்தானே இருக்கிறேன், எல்லோரிடமும் அதே அன்புடனும், அதே மாதிரிதானே பழகுகிறேன், ஆனால் ஏன் என்னை இவர்கள் வித்தியாசமாக பார்க்கிறார்கள், தேவையா எனக்கு இந்த வாழ்க்கை?.

ஐயா,..

என்ன?

இமத்வாஜர் ஏதோ ஒரு புதிய செடியை கொடுத்தார்களாம், நன்றாக துளுத்திருக்கிறது, அது மேலே வரப்போகிறது, நல்ல செடியாக இருக்கும்போது, அது மரமாவதற்குள் தாங்கள் வந்து ஒருமுறை பார்க்கவேண்டும், என்று சொல்கிறார்.

அவசியம் வருகிறேன், மிக சந்தோஷமான செய்தி, நிச்சயம் வருகிறேன், தாங்கள் புறப்படுங்கள். குரு தேவா ஒருபக்கம் துக்கம், ஒரு பக்கம் சந்தோஷம், இரண்டும் ஒரே நேரத்திலா பார்க்க வேண்டும், சந்தோஷம் என்று சிரிப்பதா, துக்கம் என்று அழுவதா? உம் வாழ்க்கை இப்படிதான் இரண்டும் சந்திக்க வேண்டும் என்று வைத்திருக்கிறாய், அப்படியே ஆகட்டும். சரி திருஷ்ணு நீ வரப்போகிறாயா, இல்லையா?

இல்லை, இல்லை இந்த முறை நான் வரவில்லை தாங்கள் போகலாம், ஏன் ஏதாவது பெண் வந்தால் என்னை உபயோகிக்கலாம் என்று பார்க்கிறாயா? இனி என்னால் முடியாது, உன் அளவுக்கு ஆரோக்யமும் இல்லை உனக்குதான் இருக்கிறதே ஆரோக்யம், போய் பார்த்துவிட்டு வா.

திருஷ்ணு நாம் நல்ல நண்பர்களாக இருக்க வேண்டும்.

நான் உனக்கு எந்த துரோகமும் செய்யவில்லையப்பா, இன்னும் உன்னுடன்தான் இருக்கிறேன், உன்னை விட்டு போகவும் மாட்டேன்.

திருஷ்ணு பட், பட்டென்று வார்த்தைகளை வெட்டாதே, நன்றாக பேச.

ஆமாம் அனாதைக்கு ஒருவரும் இல்லையே, நாது உன்னிடம்தானே, வந்துவிட்டேன் நீ பார்த்துக் கொள்வாய் அவ்வளவுதான்.

சரி இங்கு..

உம் என்ன வேலையோ சொல்லிவிட்டு போ வேலை செய்ய தயாராகத்தான் இருக்கிறேன்.

சரி இந்த மூலிகைகள் எல்லாம் இப்படி, இப்படி செய்ய வேண்டும் இப்படி, இப்படி பதப்படுத்த வேண்டும் என்று சொன்னான்.

சரி அதில் எல்லாம் சரியாக இருப்பேன் கவலைப்படாதே, நீ போய் வா.

குருதேவா இது என்ன இவன் ஒரு புறம் நம்மை புரிந்து கொள்ளாமல் எதையோ பேசுகிறான், அவள் ஒருபுறம் புரிந்து கொள்ளாமல் பேசுகிறாள், நாட்டிலோ நல்ல மரியாதை உயர்கிறது, இவர்கள் நல்ல சந்தோஷமாக இருக்கலாம், இந்த நேரத்திலா இவர்கள் இப்படி செய்ய வேண்டும், என்று

நினைத்துக் கொண்டே வெளியில் வந்தான்.

கி வந்தாள் என்ன புறப்பட்டு விட்டர்களா?

ஆமாம்

என்ன இந்த முறை அவரை அழைத்துப் போகவில்லையா?

இல்லையம்மா சற்று பணி இருக்கிறது.

ஆமாம் நியாயம்தானே அங்கு வந்து உளராமல் இருக்க அவன் எதற்கு என்று நினைத்திருக்கிறீர்கள், தாங்கள் உயர்ந்து இருக்கிறீர்கள், நாங்கள் எப்போதும் தாழ்ந்துதானே இருக்கிறோம், தாழ்வானவர்கள் அதிகம் ஆசைப்படலாமா?.

என்ன சொல்கிறாய் உன் தந்தையால்தான் நான் இங்கு அருமையாக இருக்கிறேன்.

உம் அது என்றோ நினைத்திருக்க வேண்டும், அதுதான் இல்லையே.

ஐகதாத்ரி:ஆனால் இவள் நினைத்திருக்கலாம் இவன்தான் குணப்படுத்தினான் என்று அதை இவள் மறந்துவிட்டாள், இவனை சொல்கிறாள்.

நான் நினைத்துதான் சொல்கிறேன் எனக்கு எந்த வேறுபாடும் இல்லை .

ஆமாம் ஐயாவுக்கு அதிகம் மரியாதை இருக்கிறது , எங்கு போனாலும் பிரத்தமன் வைத்தியம் முதன்மை வைத்தியம், பிரத்தமர் வைத்தியர் வாழ்க என்றுதானே செய்தி கேட்கிறது, யாரும் திருஷ்ணுவோ, அல்லது கியோ என்று யாரும் சொல்வதில்லையே, நாங்கள் எல்லாம் எதற்கு பின்னால் வருவதற்கு தானே, பணிகள் செய்ய நாங்கள் அவ்வளவுதானே.

ஏனம்மா வைத்தியம் நான் கண்டுபிடித்து சொல்கிறேன், உடல் நலத்தை பார்க்கிறேன், மக்கள் என்னை சொல்கிறார்கள்.

ஆமாம் ஜயா சொல்லத்தான் செய்வார்கள், இதையே என் கணவருக்கும் கற்றுக் கொடுத்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும் அல்லவா?

நான் மாட்டேன் என்று சொல்லவில்லை, வேண்டாம், வேண்டாம் என்று விட்டு விட்டான்.

பரவாயில்லை இருக்கட்டும் நீங்கள் உயர்வாக இருக்க வேண்டும், இருங்கள் நாங்கள் கீழே பணிகிறோம் தவறில்லை.

ஏனம்மா இதுவரையில் நீ சொன்னதை என்றாவது நான் தட்டியிருக்கிறேனா? நீ சொன்ன வேலையும் செய்திருக்கிறேன், அவன் சொன்ன வேலையும் செய்திருக்கிறேன், என் மனைவி சொல்லும் வேலையும் செய்கிறேன், மூவருக்குமே நான் எந்தவகையிலும் தீங்கு நினைக்கவில்லை. உம் சொல்வது சுலபம் அவரவர்கள் மனதில் எண்ணிப்பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இதற்கு மேல் பேச எனக்கு ஒன்றுமில்லை உங்களுடன்.

அதான் அன்றே என்ன உயர்வு வந்ததோ அன்றே பிரித்து விட்டார்களே, தங்கை கி என்று கூப்பிடுவதை விட்டுவிட்டு வாம்மா, போம்பா என்று இரண்டு வார்த்தை பேச வேண்டும் என்று பேசுகிறீர்கள்.

குழ்நிலை தெரியாமல் ...

என்ன குழ்நிலை அப்படி பெரியது. என்னை குணப்படுத்தி, என்னை நல்ல இந்த நிலமைக்கு கொண்டு வந்தது தாங்கள்தான், பிறகு என்னுடன் பேசவும் உங்களுக்கு நேரம் கிடைக்கவில்லை.

சரி விட்டு விடேன் தப்புதான்.

என்ன தப்பு, என் தந்தையால் அரசாங்கத்தில் இவ்வளவு பதவி, அரசன் உங்களை நாடி வருகிறான் என்றால், அதற்கு காரணம் யார் என் தந்தைதானே, இவ்வளவு செய்திருக்கிறோம் நாங்கள். சற்றும் உங்களுக்கு எங்கள் மீது இறக்கம் ஏற்படவில்லையா? என்னதான் பதவி என்று வந்துவிட்டாலும் இப்படி நடக்கக் கூடாது தாங்கள்.

சரி கி தப்புதான், குருதேவா உயர்வை சந்திப்பவன், இவைகளையும் சந்திக்க வேண்டும் இதுதானே நியதி, உலக நியதி அதுதான். எனக்கு சுகமும் துக்கமும், ஒன்றாக இருக்க வேண்டும் என்று நீ நினைத்திருக்கிறாய், அதன்படி செய்கிறாய் நடக்கட்டும், நான் வருகிறேன் கி.

தாரளமாக போய் வாருங்கள், அரசி சன்மானம் கொடுப்பாள் முடிந்தால் தங்களுக்கு அந்த ராஜ்ஜிய சபை உங்களுக்கு அடிமையாக்கவும் செய்யலாம், உங்கள் கையில் வைத்தியம் இருக்கிறது எதையும் சாதிக்கலாம். ஹோம் என்று உள்ள போனாள்.

புறப்பட்டான் அரசே அந்த நாட்டிற்கு போக வேண்டும், அரசிக்கு உடல் நலம் சரியில்லையாம்.

என்னவாம் என்ன கோளாறாக இருக்கும் என்று நீ நீ கருதுகிறாய் ?.

அரசே அதை மட்டும் சொல்ல முடியாது. காரணம் பல பிரச்சனை இருக்கலாம், நான் போய் பார்த்துவிட்டு வேண்டிய சிகிச்சை செய்துவிட்டு வருகிறேன், பிறகு நாம் தேசாங்கு போவதைப்பற்றி யோசிப்போம்.

நாம் வருகிறோம் என்று சொல்லி அனுப்பிவிடுகிறேனே.

இவன் இங்கே யோசித்தான் அரசே! மற்றவர்களிடம் சொல்லி அனுப்புவதைவிட நமது திருஷ்ணுவை அனுப்பினால் என்ன?

அவனுக்கும் சற்று வித்தியாசமாக இருக்கும் அல்லவா?.

ஆம் இதுவும் நல்ல அபிப்பிரயம்தான் இங்கே இவன் செய்தது தவறு, சரி அதையும் சொல்லி அனுப்பிவிடுங்கள், நான் இதற்கு போகிறேன் என்று அரசியை காணப் போகிறான்.

அத்தியாயம்: 28

திருஷ்ணு முதன் முறையாக தேசாங்கு சபைக்கு வந்தான், எங்கள் வைத்தியனும், அரசரும் விரைவில் வந்து சந்திப்பார்கள் அதற்கு தக்கவாறு ஏற்பாடுகள் இருக்கிறதா என்று பார்க்க நான் வந்திருக்கிறேன், அல்லது ஏற்பாடு செய்ய நான் வந்திருக்கிறேன்.

அப்படியா மிக்க மகிழ்ச்சி, உங்கள் வைத்தியர் அவசியம் வர வேண்டும், நீங்கள் யார் என்று தெரிந்து கொள்ளலாமா? நான் வைத்தியரின் என்று சொல்லலாமா? சொன்னால் என்ன, நான் வைத்தியருடன் இருப்பவன், ஆஸ்தான வைத்தியருடன் நான் உதவியாளனாக இருக்கிறேன். ஒஹோ, வாருங்கள், வாருங்கள், வாருங்கள் தங்களுக்கு நல்வரவாகட்டும் வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்கிறோம்.

நல்ல ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன, தினமும் வைத்தியரைப் பற்றி கேட்பதுதான் தேசாங்கிற்கு வேலை, இவனும் ஆம் இதை கண்டுபிடித்தான், அதை கண்டுபிடித்தான் அப்படி செய்வான் இப்படி செய்வான், என்று ஏதோ பாவம் வைத்தியரின் புகழை சொல்வது போல் நினைத்து, எப்போதும் போல் எல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறான் இங்கே.

அங்கே..

வைத்தியம் முடிந்தது வந்தனர், அரசிக்கு வைத்தியம் பார்த்துவிட்டேன் என்றான்.

என்ன அப்படி கோளாறு?.

அது ஒன்றுமில்லை உதிரப் பிரச்சனைகள் அது எல்லாம் தீர்த்துவிட்டாகிவிட்டது, இப்போது நாம் தேசாங்கிற்கு போகலாமா?

உம் போக வேண்டியதுதான் அங்கு போய் சில ஆராய்ச்சிகள் காண்பிக்க வேண்டும், காண்பித்துவிட்டு ஒற்றுமையை கேட்போம், அவர்களிடமும் வளர்ப்போம் தேசாங்கு மன்னன் ஒற்றுமையாக இருக்கட்டும் .

ஆம் அதுவும் நல்லதுதானே, இருவரும் வருகிறார்கள். அங்கே இமத்வாஜ அரசரையும் வரச் சொல்கிறான். தேசாங்குக்கு நீயும் வந்துவிட்டால் நன்றாக இருக்கும், நாம் பேசுவதற்கு துணையாக இருக்கும் நாம் ஒற்றுமையைப் பற்றி பேசலாம், இன்னும் இரண்டு மூன்று ராஜ்ஜியங்களை அழைத்தான், எல்லோருமே வாருங்கள் ஒற்றுமைமைப் பற்றி தேசாங்கிடம் பேசுவோம்.

வந்தனர் தேவீங்கு மன்னனிடம் ..

நீங்கள் இவ்வளவு கொடுமைகள் செய்திருக்கிறீர்கள். வைத்தியர்களை, ஆங்காங்கு ஆராய்ச்சிகள் தொடங்கி எங்கள் நாட்டில் பல மூலிகைகள் செய்ய தொடங்கிவிட்டோம், இனி தங்களிடம் வர எங்களுக்கு எந்தவிதத்திலுமே சம்மந்தம் இல்லை, இனி தாங்களாக ஒற்றுமையாகப் போனால் நல்லது இல்லையேல் நாங்கள் எல்லோருமாக சேர்ந்து போர் எடுக்க வேண்டி வரும்.

இல்லை எப்படியாவது ஒற்றுமையாகிறோம், ஆமாம் நீங்கள் கண்டுபிடித்த அனைத்தையும் எங்கள் நாட்டிலும் வைக்க வேண்டும், தேசாங்கு ராஜ்யத்திலும் இருக்க வேண்டும் .

தேசாங்கு மன்னா சற்று கேட்க வேண்டும் நீங்கள், எல்லா வைத்திய இலைகளும் வராது. அதுவும் உங்களது பனி

நிறைந்தவை, அதனால் சிலவைகளே இங்கு உற்பத்தியாகும். மற்றவைகள் அங்காங்கே உற்பத்தியாகும், நாம் மாற்றிக் கொள்வோம் நல்ல சமூக உறவை வைத்துக் கொள்வோம். மன்னா தபேத்திய நாட்டிலும், இமத்வாஜத்திலும் நன்றாக விளைகிறது எல்லாம், அங்காங்கே வைத்திருக்கிறோம், மற்றும் கீழே உள்ள நாடுகளிலும் வைத்திருக்கிறோம், அதே போன்று இவர் சென்னாங்கி அதன் மேலே உள் நாடுகளுக்கு எல்லாம், வைத்து பார்த்திருக்கிறார்கள், சிறிய நாடுகளில் வந்திருக்கின்றன, இவ்வாறு மூலிகைவளை நாம் பரப்பவேண்டுமே தவிர ஒரே இடத்தில் அதை வைத்து ஆட்சி செய்வது சரியானது அல்ல என்று பிரத்தமன் சொல்ல..

அதை மற்றவர்களும், ஆமாம் வைத்தியர்களை அடிமையாக்குவதைவிட வைத்தியர்களை சுமுகமாக விட்டால் இவர்களால் நல்ல பயனை நாம் அடையலாம், தாங்கள் அடிமையாக்கி கொடுமைகள் செய்வது அது சிறந்தது அல்ல.

ஊம் யோசிக்க வேண்டும்.

மன்னா யோசிப்பதற்க்கு ஒன்றுமில்லை, தேசாங்கு ராஜ்ஜியம் சிறிய ராஜ்ஜியமே, இப்போது வந்திருக்கும் அனைத்து நாடுகளும் தங்கள் மீது படை எடுத்தால் அவ்வளவுதான். இன்னும் தபேத்திய நாட்டில் அரசர் நியமிக்கப்படவில்லை, விரைவில் அரசர் நியமிக்கப்பட வேண்டும்.

ஓஹோ அப்படியா நியமிக்கலாம்.

மன்னிக்க வேண்டும் அது எங்கள் நாட்டு பிரச்சனை என்று பிரத்தமனே வாயை உடைத்தான் இங்கே

என்ன சொல்கிறாய் ?.

ஆமாம் நான் தபேத்திய நாட்டை சேர்ந்தவன், இத்தனை வருடங்களுக்கு முன்னால் எங்கள் தந்தையை தாங்கள் கொன்றிருக்கிறீர்கள்.

ஒஹோ பழி தீர்க்க வந்தாயோ?.

நிச்சயம் இல்லை மன்னா. நடந்தவை, நடந்தவைதான் முடிந்துவிட்டது, இன்று எங்கள் ராஜ்ஜியம் முன்னில் இருக்கிறது, அதை தெரிந்து கொள்ளுங்கள், இன்று இங்கே கிடைக்காத மூலிகைகள் அனைத்தும் அங்கே இருக்கிறது, என்னால் முடிந்தால் உங்கள் நாட்டை அடிமையாக்க முடியும் அதை தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

ஹேய் இருக்கட்டும் ஒரு வைத்தியன் என்னை இத்தனை சபையில் இத்தனை பேர் முன்பு சொல்கிறானா? அவமானப்படுத்துகிறானா? தபேத்திய நாடு அதுவும் எவ்வளவோ சிறிய நாடு உம் என்று மனதில் கருதிக் கொண்டான்,.

மன்னா தபேத்திய நாட்டுக்கு அரசனைப் போட்டுக் கொள்கிறோம், முறையாக அரசரின் பரம்பரையில் இருப்பவர்கள், அவர்களை நியமித்து நாங்கள் எல்லாம் செய்து கொள்கிறோம், ஆனால் வைத்தியர்களை விடுவிக்க வேண்டும். தபேத்திய நாடு உங்களுக்கு அடிமை இல்லை என்று உடனே நீங்கள் செய்ய வேண்டும். தபேத்திய நாட்டுக்கு சுதந்திரம் தர வேண்டும். இது தேசாங்கு ராஜா எங்களுக்கு செய்யும், நல்ல நன்றிக் கடனாக இருக்கட்டும்.

ஆம் தாங்கள் அதை செய்யத்தான் வேண்டும், மூலிகையை வைத்து மிரட்டி பல ராஜ்ஜியத்தை ஏமாற்றானீர்கள், இவைகள் இனி பலிக்காது, இந்த மூலிகைகள் எல்லா நாடுகளிலும் பரவ வேண்டும். தாங்கள் தங்கள் போக்கை உடனே கைவிட வேண்டும் என்று அரசர் எல்லாம் சொன்னார்கள்.

அப்படியே ஆகட்டும் எல்லாம் கூடி சொல்லும் போது நானும் ஒப்புக் கொள்ளத்தானே வேண்டும், இந்த தேசாங்கு அரசாங்கம் இனி யாரையும் அடிமையாக வைத்திருக்காது.

எல்லா வைத்தியர்களையும் உடனே விடுவிக்கிறேன். இன்றுமுதல் உடனே அவர்களுக்கு விடுதலை. நமது பிரத்தமன் காரியத்தில் வென்றுவிட்டான். இந்த தபேத்திய நாடு எவ்வகையிலும் தேசாங்கு நாட்டிற்கு சம்மந்தம் இல்லை, அதையும் விடுவித்து விடுகிறேன் எல்லோரும் சமூகமாகவும், அன்பாகவும், சந்தோஷமாகவும் பழகலாம், வைத்தியங்கள் எல்லாம், எல்லா இடத்திலும் பரவட்டும்.,

மிக்க நன்றி அரசே மிக்க நன்றி, இனி எல்லோரும் நன்றாக இருக்கட்டும், நாட்டின் நிலவரம் எல்லாம் செழிக்கட்டும். இவர்கள் எல்லோருமே சந்தோஷத்தில் இருந்தனர்.

தேசாங்கு மட்டும் ஒரு வைத்தியன் என்னை சபையில் அவமானப்படுத்தி இருக்கிறான் நாட்டுக்காக போராடி தன் நாட்டில் பல மூலிகைகள் வைத்திருக்கிறான். உம் இருக்கட்டும் வைக்கட்டும் பார்த்துக் கொள்ளலாம் இவனை.

அவரவர்கள் புறப்பட்டனர், தேசாங்கு தனியாக பிரத்தமனை அழைத்தான், வைத்தியரே வருகிறீர்களா?.

சொல்லுங்கள் அரசே என்ன உதவி வேண்டுமோ செய்கிறேன்.

எங்கள் நாட்டில் முக்கியமான ஒரு மூலிகை வேண்டும், தங்களிடம் உள்ளதாம், வெட்டபட்டு சேர்க்கும் ஒரே அளவில் அதை வைத்துக் கட்டினால் சேர்ந்து விடுமாம். அப்படிப்பட்ட மூலிகை எனக்கு தேவைப்படுகிறது. எந்த நாட்டில் வைக்கிறீர்களோ இல்லையோ இந்த நாட்டுக்கு தேவைப்படுகிறது. சுதந்திரம் கொடுத்துவிட்டேன் உங்கள் விருப்ப்படி எல்லாம் செய்துவிட்டேன் நான் கேட்பது இது ஒன்றுதான், செய்வீர்களா.

அரசே நிச்சயம் அப்படி ஒன்று கண்டுபிடிக்கவில்லை, இது ஏதோ தவறாக வந்த செய்தி, அப்படி இருந்தால் உங்களுக்கு விரைவில் தருகிறேன்.

இதோ பார் நீ கண்டுபிடித்து கொடுத்தாலும் சரி, அல்லது தந்தாலும் சரி நல்லது, ஆனால் நான் யார் வாழ்க்கையும் எடுக்க மாட்டேன், நாட்டையும் பறிக்கமாட்டேன், நீயாக கொடுத்துவிடு நல்லது.

அரசே அப்படி நான் கண்டுபிடித்ததாக தெரியவில்லை பார்க்கலாம், என்று சொன்னான்.

ஆஹா இது நம் திருஷ்ணுவின் வேலையாகத்தான் இருக்க வேண்டும், எதையோ நினைத்து சொல்லப் போய் இதையெல்லாம் சொல்லி இருப்பான், நமது பெருமையை சொல்லி இருப்பான் அது இங்கு தவறாக கணக்கிடப்பட்டுள்ளது, குருதேவா பொய்யை சொன்னேன் என்ன மன்னித்துவிடுங்கள்.. பிரதமன் நாட்டிற்கு வருகிறான்.

அரசே இனி நாங்கள் இங்கு இருந்து என்ன சேய்ய வேண்டும் நான் தபேத்திய நாட்டிற்கே போகிறேன். அங்கும் அரசன் நியமிக்கப்பட்டது ஏதோ தேவதை வழிபாடு எல்லாம் நல்லவிதமாக இருக்கிறது ஏதோ அவர்களின் நம்பிக்கையின் படி பிள்ளைகளும் பிறக்கத் தொடங்கின, எங்கள் ராஜ்ஜியம் நன்றாக இருக்கிறது. ஏதாவது உதவி என்றால் தாங்கள் செய்யலாம், நாங்கள் எங்கள் ராஜ்ஜியத்திற்கே போகிறோம், எனக்கும் பிள்ளைகள் பிறந்து வளர்ந்துவிட்டார்கள், அவர்களை அந்த நாட்டில் விட்டு அவர்களுக்கு பணிகளை சொல்லித் தரவேண்டும் அதனால் நான் புறப்படுகிறேன்.

இங்கே திருஷ்ணுவின் மூத்தமகன் நல்ல வைத்தியத்தில் தேர்ச்சி பெற்றிருக்கிறான், பலதை அவனுக்கு சொல்லி கொடுத்திருக்கிறேன், அவன் இன்று நல்ல வைத்தியனாக வருவான், அவனை தாங்கள் இங்கே நியமித்துக் கொள்ளலாம்.

பிரத்தமா ஒன்றை கேட்கட்டுமா?

கேளுங்கள் அரசே.

திருஷ்ணு உன்னை என்ன புரிந்து கொண்டான்?. இன்னும் இப்படிதான் எதை, எதையோ பேசுகிறான், ஆனால் நீயோ அவன் மகனுக்கு இவ்வளவு கற்றுக் கொடுத்திருக்கிறாய், இப்போது ஆஸ்தான வைத்தியத்தில் வைக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறாய்.

அரசே நம் கடமையை நாம் செய்யவேண்டும், அவன் நமக்கு என்ன செய்தால் என்ன, உம் திருஷ்ணு யார் என் நண்பன்தானே, என்னைதானே சொல்ல முடியும். அவனால் என்ன வேண்டுமோ சொல்லட்டுமே, அரசே வேளியில் போய் சொன்னால் அவன் உதைபட்டுக் கொள்வான், பலரிடம் அவன் போனால் இப்படி நடந்தால் நன்றாக இருக்காது, அதைவிட என் நண்பன் என்னை சொல்லட்டும், என்ன வேண்டுமோ சொல்லட்டும். அதற்காக அவனை விட்டுவிடவா முடியும்?. அரசே உரிமை உள்ளவன்தான் பலதை பேசுவான், என்மீது உரிமை இருக்கிறவன்தான் பேசுகிறான் நான் விட மாட்டேன் அரசே, பிறகு நட்பின் தர்மம் போய்விடும், இம்போதும் சொல்கிறேன், திருஷ்ணு நல்லவன், ஏதோ தாழ்வு மனபான்மை அவ்வளவுதான், பலர் சொல்ல அதை நினைத்து தானாகவே கற்பனை வளர்த்தி வீணாக தன்னயே பாழ்ப்படுத்திக் கொள்கிறான். அதற்காக அவனை விடமாட்டேன். அரசே! இப்போதும் சொல்கிறேன் முத்தபிள்ளை இங்கே விடுவோம் மற்ற மூன்று குழந்தைகளையும், அவன் மனைவியும் எங்கள் ராஜ்ஜியத்திற்கு போவோம், என்றுமே அந்த திருஷ்ணு என்னுடன்தான் இருப்பான்.

அரசன் அவன் கைகளைப்பற்றி சொல்கிறார் நட்புக்கு இலக்கணம் நீதானப்பா, ஆனால் ஒன்றை சொல்கிறேன் கேள் இது ஒருபுற நட்பாக இருக்கிறது, இருபுறம் வேண்டும். இருவருமே இவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும், ஒருபுறமாக இருப்பது அவ்வளவு சரியாகப்படவில்லை.

அரசே! ஒருபுறம் என்று இல்லை இருவருமே ஒன்றுதான்,

பரவாயில்லை இதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை.

பிரத்தமா! பலதை நீ மனதிலேயே வைத்து அப்படியே மறைத்தோ அல்லது மறந்தே போகிறாய், உனக்கு துண்பமாக இல்லை?.

ஐயா உலகில் பெயர் இருக்கிறது, பலர் வாழ்த்துகிறார்கள், உள்ளே மனதுள், அருகில் இருப்பவர்கள் தூற்றுகிறார்கள், எல்லாம் ஒன்றுதான். வாழ்த்துகிறவர்கள் தூய மனதுடன் வாழ்த்தவில்லை, இந்த தூற்றுபவர்கள் என்னை தூய்மை இல்லா மனதுடன் தூற்றவில்லை, என்மீது பாசமும், பற்றும் அதிகம் இருப்பதால் ஏனோ ஒருவர்களில் ஒரு வித்தியாசம் தோன்றுகிறது, அவ்வளவுதான் இதை நான் பெரிதாக கருதவில்லை.

பிரத்தமா இது உன் கரங்கள் அல்ல, இது உன் கால்கள், உண்மையில் நீ சிறந்தவன், வைத்தியத்தில் மட்டுமல்ல குணத்திலும் சிறந்தவன்.

ஐயா எதில் சிறந்தவனாக இருந்தால் என்ன, நமக்கு என்று ஒரு சந்தோஷம் இருக்க வேண்டும் உள்ளத்தில், எவனுக்கு அந்த உள்ளத்தில் சந்தோஷம் கிடைக்கிறதோ அவன்தான் சிறந்தவன், அதனால் தவறாக என்னை சொல்லிவிட்டார்கள், ஹாம் நான் இல்லை.

என்ன பிரத்தமா இப்போதுதான் சொன்னாய் எல்லாம் பற்றுள்ளவர்கள் என்று...

அரசே அவரவர்களின் நிலைகளில் அவர்கள் நல்லவர்கள், என் நிலையை கருதும் போது உலகத்திற்கு நான் வைத்தியத்திற்காக தேவை, இவர்களுக்கு பாசத்திற்கு தேவை, அல்லது இவர்களின் விருப்பத்திற்கு ஏற்றபடி நடந்து கொள்ள வேண்டும், என் விருப்பத்திற்கு எதுவும் இல்லை, யாரும் இல்லை, இந்த ஒரு குறை மட்டும் நிரந்தரமாக நின்றுவிட்டது, இருகட்டும் அரசே என் குருநாதர் எனக்கு

என்ன தருகிறாரோ அதுதானே.

அது சரி பிரத்தமா அதுக்கு நீ சந்தோஷம்தானே பட வேண்டும்?.

ஐயா உண்மை சந்தோஷமாகதான் எல்லாம் செய்கிறேன் பணிகளில் தவறு செய்யவில்லை, சரியாகத்தான் செய்கிறேன், ஆராய்ச்சி சரியாகத்தான் செய்கிறேன். அங்கும் தவறு இல்லை, சரி, ஆனால் மனிதன் என்று ஒன்று இருக்கிறதய்யா, மனிதனாகப்பட்டவன் நடமாடுவான், நடமாடும் போது தனக்கு என்று ஒன்று வேண்டும் என்று கருதுகிறான், அது என்ன தெரியுமா சந்தோஷம், தன் உள்ளத்தில், தன் விருப்பதி, தான் நினைக்கும் வண்ணம், ஏதாவது ஒன்று நடக்காதா என்று நினைப்பான்.

ஐயா இன்று மனம் விட்டு சொல்கிறேன் கேளுங்கள், நான் பெண்ணை விரும்பியதில்லை, எந்த பெண்ணையும் பார்த்ததில்லை, ஏன் அதற்கு முன்னால் தந்தையிடம் கேட்டேன், உடனே இந்த இடத்திற்குக்கு போ உனக்கு வைத்தியம் சொல்லி தருவார், சொல்லி கொடுக்க வேண்டிய தந்தை சற்று சொல்லி கொடுத்தார், என்னைவிடசிறந்தவரிடம் போ என்றார், சரி அவர் விருப்பதி நடப்போம் அன்றும் நான் மறுக்கவில்லை, போனேன். அதன்படி அங்கு கொடுமைகள் நடந்தது, ஆனால் எனக்கு போட்டு வைத்த வாக்குகளை, அப்படியே கடைப்படித்தேன், அங்கிருந்து குருநாதரை தேடிப் போனேன், அவர் சொல்வதை எல்லாம் கேட்டு அப்படியே நடந்தேன், வந்தேன். அரசி எனக்கு பெண்ணை பார்த்து வைத்திருக்கிறேன் மனந்து கொள் என்றாள், மனந்து கொண்டேன், மனந்து கொண்டவள் சில நாள் நன்றாக பழகினோம், ஏனோ தெரியவில்லை என் வைத்திய முறைப்படிதான் என் உறவுகள் எல்லாம் வைத்திருந்தேன், நன்றாகத்தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது, அதில் இன்றும் குறை இல்லை, ஆனால் ஏனோ தெரியவில்லை, நான் செய்த பாவம், அவள் என்மீது சந்தேகப்படுகிறாள். என்னை வெறுக்கிறாள், ஒதுக்குகிறாள். எதற்கு என்று புரியவில்லை,

பரவாயில்லை.

நன்பனை சந்தித்தேன், நன்பனை உயிராக நேசித்தேன், ஆனால் அவனுக்கு ஏனோ தாழ்வு மனப்பான்மை, நான் என்னவோ உயர்ந்துவிட்டேன், அவன் தாழ்ந்துவிட்டதாக நினைக்கிறான், அல்லது அவனை நான் தாழ்வுபடுத்துவதாகவும் நினைக்கிறான், அரசே அவனிடம் எனது உண்மை அன்பை எனது அதிகாரத்தை கேட்கிறேன், நாம் எப்படி இருந்தோம் அதே போன்று இருக்கலாமே என்றுதான் சொல்கிறேன். அரசே! ஒருகாலத்தில் ஒரே இடத்தில் உட்கார்ந்து எச்சிலை தின்றோம், இன்று அவனே மாறுகிறான், நான் அப்படித்தான் இருக்கிறேன், ஆனால் என்னை உயர்ந்தவன், உயர்ந்தவன் என்று எல்லாம் சொல்லி தன்னை தாழ்மைப்படுத்தி ஏனோ தெரியவில்லை அவன் அப்படி நடக்கிறான்.

சரி வந்தேன் வைத்தியரின் பெண்ணைப் பார்த்தேன் ஏதோ ஒரு பெண், நல்லா குணமடையட்டும், நன்றாக இருக்கட்டும் என்று குணமடையச் செய்தேன், அந்த வைத்தியருக்கும் என்னால் எவ்வளவு செய்யமுடியுமோ அதை செய்து வந்தேன், பார்த்தீர்களா அரசே அவளும் இன்று, உன் நலத்தை பார்க்கிறாய் நீ சுயநலவாதி, எங்கள் நலத்தைப் பற்றி நீ கருதவில்லை, உனக்கு நீதான் முக்கியம், என்று சொல்லிவிட்டாள். பரவாயில்லை என்று, அதையும் ஏற்றுக் கொண்டேன், அரசே இப்போதைக்கு, உலகத்தில் புகழைப் பெற்றோம், நெருக்கத்தில் இப்படி இருக்கிறேன், என்ன செய்யட்டும்?

அவர் கண்களில் நீர் விட்டார், பிரத்தமா உண்மையில் நீ ஒரு தெய்வீக பிறவியப்பா, இத்தனை துன்பங்கள் வைத்தும் உன் பணியில் நீ நன்றாகத்தானே செய்து வருகிறாய். எதையுமே சொல்லாமல் மனதோடு வைத்து, அப்படியே இருக்கிறாய், பிரத்தமா நெருங்கியவர்களால் எப்போதும் துன்பம்தான் என்பது, தெரிகிறது பார்த்தாயா?.

ஜியா அப்படி சொல்லாதீர்கள், இவர்களும் புரிந்து கொள்வார்கள் நேரம் வரும்.

பிரத்தமா இன்னும் உனக்கு பாசம் விடவில்லையா?.

ஜியா அன்று முதல் திருஷ்ணுவை பார்த்ததுதானே, இன்று மட்டும் விட்டுவிட முடியுமா? என் திருஷ்ணு என்னுடையவன்தானே, பரவாயில்லை. ஜியா நமக்காக தியாகம் செய்து வருகிறாள் மணைவி, அவளை நான் விட்டுவிட முடியுமா?. அவள் பெண்ணைப் போன்று, என்தங்கை போன்று நினைத்தேன் இவளை நான் விட்டுவிட முடியுமா? பரவாயில்லை எல்லாம் இப்படித்தான் நடக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது, இது எல்லாம் காலம், காலத்தின் கோலம்.

பிரத்தமா நீ உயர்ந்து நிற்கிறாய் பண்பிலும், குணத்திலும், இன்னும் உயர்ந்து நிற்கிறாய், வைத்தியத்திலும் நீ நன்றாகவே உயர்ந்து நிற்கிறாய், முதன்மையானவன், நட்பில் முதன்மையானவன், பழகுவதில், மேன்மையானவன், யாரையும் எந்த சொற்களும் சொல்லாமல், நல்ல அன்புடன் பழகினாய். எல்லோரிடமும் ப்ரியமுடன் இருக்கிறாய், எந்நேரத்திலும் வைத்தியத்துக்கு கூப்பிட்டாலும் ஒடி உதவி செய்கிறாய், முதன்மையானவன், மேன்மையானவன், அதாவது ஒடி செய்வதில், பிரத்தமா உன்னை யார் புரிந்து கொள்ளாவிட்டாலும் உனக்கும், எனக்கும் இந்த சிறிய, அதாவது நீ வளர்ந்து ஆளாகி ஆராய்ச்சிக்கு வந்தாய் அப்போதும், வைத்தியர் இருக்கும் போதும் நான் தெலைவில்தான் இருந்தேன், வைத்தியர் போன பிறகு தான் நம் இருவருக்குமே ஒரு நல்ல நட்பு ஏற்பட்டது, இந்த நட்பின் படி நான் சொல்கிறேன் கேள், நீ தூய்மையானவனும் கூட, மேன்மையானவன், முதன்மையானவன், உண்மையப்பா. உள்ளத்தில் எந்த தீங்கும் இல்லாமல், யாருக்கும் எதுவும் விளவிக்க கூடாது, என்று நினைக்கிறவன், உனக்கு கெடுதல் செய்பவனுக்கும் நீ நல்லது யோசித்து கொண்டு, உன்னை தண்டித்துக் கொள்கிறாய், இது நூய்மை ஒருவனுக்கு

மட்டுமே இருக்கும், அந்த உள்ளத்துய்மை இருப்பவன்தான் அப்படி செய்ய முடியும்.

ஜியா பிரத்தமா நீ உயர்ந்து நிற்கிறாய் உனக்கு என்ன ஆசை சொல், நான் நிறைவேற்றுகிறேன், இந்த ஒன்றையாவது உனக்கு என்று சொல் பிரத்தமா. செய்கிறேன்.

ஜியா தாங்கள் பாராட்ட இந்த உலகம் எல்லாம் பாராட்டுகிறது, இதற்கு காரணம் யார் என் குருநாதர், அவரது உருவம் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும், யாராவது மரத்தில் வடித்து கொடுத்தால், எனது தேசத்தில் தபேத்திய நாட்டில் அவருக்கு ஒரு கோயில் கட்ட வேண்டும், வேறு எதையும் நான் விரும்பவில்லை. தினமும் அவரை நினைத்து கோயில் கட்டிக் கொண்டே இருக்கிறேன், ஆனால் செயலில் முடியவில்லை. ஜியா யாரிடமும் சன்மானமாக பெறவில்லை, எனக்கு என்று எதுவுமே இல்லை, ராஜ்ஜியம் பெறவில்லை, தருகிறேன் என்றார்கள். வைத்தியத்திற்கு ராஜ்ஜியமா வேண்டாம் என்றேன். ஜியா பலவகையான பொருட்கள் என்னை நாடி வந்தன, வேண்டாம் என்றேன். பெண்கள் வத்தனர் வேண்டாம் என்றேன். காரணம் எதுவும் எனக்கு ஆசையில்லை. எதுவும் எனக்கு தேவையும் இல்லை. ஜியா வரும்போது எதை எடுத்து வந்தோம், போகும் போது எதை எடுத்து போகப் போகிறோம், ஒன்றுமில்லை. ஆனால் போகும் போது இதோ இப்போது சொன்னீர்களே இந்த மூன்று வார்த்தை, ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் இருக்க வேண்டும், முதன்மையாகவும் இருக்கவேண்டும், மேன்மையாகவும் இருக்கவேண்டும், தூய்மையாகவும் இருக்க வேண்டும், எவன் அப்படி போகிறானோ அவனை இந்த உலகம் வாழ்த்தும், இயற்கை வாழ்த்தும். ஜியா இந்த மூன்றும் இருப்பவனுக்கு மக்கள் வாழ்த்து கம்மியாகத்தான் இருக்கும், ஆனால் இயற்கை வாழ்த்தும், அதை நான் பெற்றுக் கொள்கிறேன் அது போதும், வேறு எதுவும் எனக்கு வேண்டாம், எனக்காக தாங்கள் எங்கள் நாட்டில் இந்த ஒரு உதவியை செய்யுங்கள், கட்ட வேண்டும் தாங்கள் முன்னின்று இதை செய்ய வேண்டும்.

ஆனால் தங்களை முன்னே வைக்கிறேன் என்று சொல்கிறேன், ஐயா எனது முதல் ஆராய்ச்சியை இங்கு தொடங்க வந்ததில், என்னை சோதித்து கேள்விகள் கேட்டார்கள், கேட்க வைத்தீர்கள், தேர்ச்சி பெற்றவுடன் என்னை மேலே, மேலே, மேலே, உயர்த்தி வந்தீர்கள், முக்கியம் எது? நான் தேர்ச்சி பெறுவதுதானே. அந்த தேர்ச்சி பெற்றவுடன் என்னை ஊக்குவித்தீர்கள், ஐயா ஒன்றை சொல்கிறேன் கேளுங்கள், கஷ்டப்பட்டுபவனை என்றும் ஊக்குவிக்க வேண்டும். நமக்கு என்று பாடுபடுபவனை என்றுமே ஊக்குவித்து முன்னே எடுத்து வர வேண்டும். அவன் எப்படி செய்தாலும் அவனை ஒப்புக் கொண்டு, அவனை முன்னேற்ற வேண்டும் ஐயா எனது ஆராய்ச்சியில் பல நஷ்டங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறேன். பல தேசங்களில் இருந்து எல்லாம் இதை எடுத்து வரவேண்டும், அதை எடுத்து வரவேண்டும் என்றெல்லாம் கேட்டிருக்கிறேன், எதையும் தாங்கள் மறுத்ததில்லை. ஐயா இந்த உண்மையான உழைப்பவனுக்கு தாங்கள் கை கொடுத்து வந்தீர்கள், அதாவது கொடி இருக்கிறதே, அந்த கொடி வந்தவுடன் எதையாவது பிடிக்க முடியுமா என்று தவிக்கும் அப்போது பக்கத்தில் இருக்கும் மரம், ஏன் தவிக்கிறாய் நான்தான் மரமாக நிற்கிறேனே, உன்னால் எவ்வளவு மேலே போக முடியுமோ அவ்வளவு போ என்று சொல்கிறது.

இத்த கொடியும் அதை சுற்றி, சுற்றி, சுற்றி, அதில் உள்ள சத்தை எல்லா உறிஞ்சி வேகமாக வளர்கிறது, வளர்ந்து மேலே நிற்கிறது. அது மேலே நின்றவுடன், மேல் நோக்கி போய்விடுகிறது, ஆனால் அதன் குணத்தை பார்த்தீர்களா, மேலே சென்றவுடன் மரம் என்றால் இவ்வளவுதான் வளர முடிகிறது, இனி நான் பக்கவாட்டில் வளரும்போது, அந்த கொடி மேலே போயும் தலைகுனிகிறது, நான் நேராக நிற்கிறேன், உன்னை வென்றுவிட்டேன் பார், என்று சொல்லவில்லை மீண்டும் மரம் எந்த திசை போகிறதோ அந்த திசையில் போகிறது.

இதன் அர்த்தம் என்ன பிரத்தமா?.

ஐயா நாம் எவ்வளவு உயர்ந்து போனாலும் நாம் கீழே நோக்க வேண்டும், நாம் எப்படி உயர்ந்தோம் என்பதை மனமாற எண்ண வேண்டும். அதை நான் நினைக்கிறேன், எனக்கு மரமாக இருந்தது தாங்கள் அல்லவா, என்னை ஊக்குவித்தது, என்னை இந்தளவுக்கு எல்லாம் கொண்டு சென்றது யார்? தாங்கள்தானே. அப்படி இருக்க இந்த கொடி அங்கும் போய் தலைதான் குனியும், வேறு திசையில்தான் படருமே அன்றி நான் நிமிர்ந்து நிற்கிறேன் என்ற எண்ணம் என்றுமே எனக்கு கிடையாது..

ஐயா எனக்கு அகங்காரம் இல்லையா இருக்கிறதா என்று எனக்கு தெரியாது தாங்கள் தெரிந்க கொள்ளலாம், ஆனால் மனதளவில் நான் நினைப்பது எல்லாம் இதுதான். நாம் எங்கிருந்து வளர்ந்தோமோ அந்த வளர்ச்சி என்றும் நினைக்க வேண்டும், யாரால் நாம் தூய்மை அடைந்தோம், யாரால் நாம் உயர்ந்து நிற்கிறோம், ஐயா தங்களுக்கு என்றும் அடிமைப்பட்டவன்.

அவர் மீண்டும் கண்கலங்குகிறார், என்ன பிரத்தமா ஏதேதோ சொல்கிறாயே..

அந்த உயிர், அந்த குருநாதர்தானே அதனால்தான் அத்த சிலையும் தங்களால் கட்டப்பட வேண்டும், என் எனில் புகழ் தங்களுக்குதான் வர வேண்டும். அந்த செடி வளர நீரை விட்டது தாங்கள்தானே, பிறகு பெருமை எனக்கா? நான் கட்டி நான் பெருமைபட இல்லை, என் குருநாதருக்கு தாங்கள் கட்ட வேண்டும், உலகம் உங்களை புகழ் வேண்டும், இந்த பிரத்தமன் வளர்ந்ததே தங்களால்தான்.

பிரத்தமா என்ன பெரிய சொல் எல்லாம் சொல்கிறாய்.

ஐயா பெரிய சொல் அல்ல, உண்மையே சொல்கிறேன், உங்களை பாராட்டவில்லை, புகழ்ச்சியும் இல்லை. என்

மனதில் உள்ளதை அப்படியே சொல்கிறேன். ஐயா நான் இது வரையில் எதுவும் சொன்னதில்லை, மனம் விட்டு எல்லாமே உங்களுக்கு சொல்லியிருக்கிறேன், முடிந்தால் எனக்கு இந்த உதவி செய்யுங்கள்.

பிரத்தமா முடிந்தால் அல்ல இப்போதே கட்டளை இடுகிறேன், வேண்டிய உதவிகள் நடக்கப்படும், உன் நாட்டை சிறப்பாக அமைக்கிறேன்.

செய்யுங்கள் ஐயா சிறப்பாக அமைத்து கொடுங்கள், அதை ஒன்றுதான் நான் கேட்கிறேன்.

பிரத்தமா நிச்சயம் செய்து தருகிறேன்.

ஐயா நான் ஒரே ஒரு தவறு செய்து இருக்கிறேன் இம்போது உங்களிடம் சொல்லிவிடுகிறேன்.

பிரத்தமன் தவறு செய்தானா? அப்படி சரித்திரத்தில் வரவே வராதே, புதிதாக சொல்கிறாயே, வேண்டுமானால் சரித்திரத்தையே மாற்றி எழுதிவிடுவேன். என் பிரத்தமன் தவறு செய்தான் என்று எழுதமாட்டேன் என்ன சொல்.

ஐயா தேசாங்கு தேசத்தில் ஒரு பொய்யை சொல்லிவிட்டு வந்தேன், இதை கண்டு பிடிக்கவில்லை என்று சொல்லிவிட்டேன். ஐயா தாங்கள் வைத்தியத்திற்கு மட்டும் உபயோகித்து கொள்ளுங்கள், இந்த மருந்தை. போருக்கு எல்லாம் ஒத்து வராது, காலப்போக்கில் பல பிரச்சனைக்கு இதுவே ஆளாகிவிடும், அதனால் இதை வைத்தியத்துடன் நிறுத்தி கொள்ளுங்கள்.

பிரத்தமா ஒன்றை சொல்கிறேன் கேள், என் பிரத்தமன் செய்யவில்லை என்று சொன்னால் அந்த மருந்தையே நான் மறந்துவிடுவேன், அவ்வளவுதான். அப்படி ஒன்று இருக்கிறது என்று ஏன் நினைக்க வேண்டும். செய்யவில்லை, செய்யவில்லை அவன் ஆராய்ச்சியில் ஆயிரம் செய்து இருக்கிறான், அவ்வளவுதான். ஆராய்ச்சி எல்லாம் கை

கூடுவது என்று சொல்லுவதா? நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன் பிரத்தமா. கவலைப்படாதே. ஆனார் இது இமத்வாஜத்திற்கும் மற்ற தேசத்திற்கும் இவை போய் இருக்கிறது.

போகட்டுமே வேறு எங்காவது இருக்கட்டும், நாம் செய்யவில்லை என்று ஆகட்டும்.

பிரத்தமா ஒன்றை சொல்கிறேன் கேள் இந்த இடத்தில் எல்லாம் இருந்தால்தான், இந்த தேசாங்கு அதிகம் வம்புக்கு வருவான், அது வேறு திசையில் போய்விட்டால் அவன் பயப்படுவான், காரணம் பலசாலிகள் அங்கு இருக்கிறார்கள், அவனால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. அதனால் விட்டுவிடு இதைப்பற்றி யோசிக்காதே. பிரத்தமன் நல்லதைத்தான் செய்தான், போதுமா அவனை பிடித்து கட்டிக் கொண்டு சொல்கிறார், பிரத்தமா எனக்கு ஒரு பிள்ளை இப்படி இல்லையே என்று வருத்தப்படுகிறேன், அல்லது உன்னுடன் இருந்து சேவை செய்ய முடியவில்லையே என்று வருத்தப்படுகிறேன்.

ஐயா ஒன்றை சொல்கிறேன் கேளுங்கள், இப்படி வருத்தப்பட்டால், அடுத்த பிறவி வரும் என்னுடன் சேர்ந்திருக்கலாம் என்று வரும், அன்று இவர்கள் செய்வதை போல் செய்ய வேண்டி வரும்.

புரியவில்லையே பிரத்தமா.

இப்போது இங்கே இவர்கள் என்ன செய்திருக்கிறார்கள், இவர்களும் எப்போதாவது நினைத்திருக்கலாம், எப்போதும் நீ என்னுடன் இருக்க வேண்டும் என்று. பிறந்த பிறகு என்ன நடக்கிறது?. ஐயா நெருங்கியவர்களை விட தொலைவில் இருந்தே என்னைப் பாருங்கள், அது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும், நெருக்கத்தில் பிறந்து விட்டால் நாம் தொல்லையைத்தான் அனுபவிக்க வேண்டும்.

பிரத்தமா நீ விரக்தியில் பேசுகிறாய், இருக்கட்டும், ஆனால் ஒன்றை சொல்கிறேன், எங்காவது ஒரு பணியில் உனக்கு

உதவிகள் செய்வேன், எப்படியாவது வந்துவிடுவேன் உன்னிடத்தில், பார்த்துக் கொள் இப்போது இல்லை என்றாலும் நடக்கும் பார். நான் பிரத்தமனை பூஜிக்கிறேன், அவ்வளவுதான் எனக்கு குருநாதர் என் பிரத்தமன் என்று சிரித்தார்..

ஐயா நடக்கட்டும் தாங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்களோ அப்படியே நடக்கட்டும். நான் எதுவும் சொல்வதற்கில்லை. சரி எங்கள் நாட்டை நோக்கி புறப்படுகிறேன், என்று புறப்பட்டான்.

இவர்களையும் அழைத்துக் கொண்டான், தன்பிள்ளைகள், மனைவி மற்றும் திருஷ்ணு அவன் மனைவி பிள்ளைகள், ஒரு பிள்ளைக்கு தேர்ச்சி பெற்று இங்கே ஆஸ்தான வைத்தியனாக நியமித்துவிட்டு புறப்பட்டு இங்கே வந்தார்கள். அவரவர் பிள்ளைகளுக்கு எல்லாம் இனி திருமணம் நடத்த வேண்டும், வயதாகிறது என்று அதுவும் ஒரு வகையில் நடக்கிறது. எல்லோருக்கும் மருந்துகளின் குறிப்புகளை எல்லாம் ஒப்படைக்கிறான். தன் பிள்ளைகளுக்கும் இந்த, இந்த இடங்களில் இவை, இவை பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும், என்று அவர்களுக்கு கற்று தருகிறான், அதே போன்று அங்கும் கற்று தருகிறான், அதாவது எல்லாருக்கும் திருஷ்ணுவின் மகன்களுக்கும் சொல்லி கொடுக்கிறான். பொதுவான நல்ல தேர்ச்சி பெற்ற, முதுர்ச்சி பெற்ற ஒரு வைத்தியராக திகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறான்.

அத்தியாயம்: 29

ஏய் பிரத்தமா,

என்ன சொல் நீலா உனக்கு தான் வயதாகிறது.

ஆஹா எனக்கு வயதாகிறது தெரிகிறது ஆனால், பிரத்தமா இன்றும் அதே இளமையில் அழகாக இருக்கிறாய்.

ஆம் எங்கெக்கு கட்டுமானம் இருக்க வேண்டுமோ அங்கங்கு கட்டுமானம் இருக்க வேண்டும், உன்னால் முடியவில்லை, நீ இப்படி இருக்கிறாய், என்னால் முடிகிறது நான் இப்படி இருக்கிறேன்.

சரி, சரி ஒன்றை சொல்லி நான் உன்னை அழைத்துப் போக வந்திருக்கிறேன்.

என்ன! எங்கே அழைத்து போகப் போகிறாய்?..

ஒன்றுமில்லை அதாவது எங்களது தேசத்தில், நாங்கள் ஒரு பெரிய விஷேமான அந்த காமிக்காவின், பெரிய பூஜை ஒன்று நடத்துகிறோம், அதில் நீயும் வந்து கலந்து கொண்டால், நன்றாக இருக்கும்.

ஹீம் நான் அன்றே சொல்லிவிட்டு வந்துவிட்டேன், நான் வரமாட்டேன், யார், யார் வேண்டுமானாலும் இங்கிருந்து அழைத்துப் போ. என்னை சேர்ந்தவர்கள் வந்தாலும் சரி, நாட்டில் உள்ளவர்கள் வந்தாலும் சரி, யார் வந்தாலும் சரி வரட்டும், நான் வரமாட்டேன், நான் வணங்குவது என் குருநாதரை மட்டும், அதுமட்டும் இல்லை எனக்கும் குருநாதரின் சிலை வருகிறது, பார் இங்கே அவர் கோயில் கட்டி கொண்டு வருகிறார்.

ஐகதாத்ரி: ஆமாம் உண்மைதான், இன்றும் தபேத்திய நாட்டில் புத்தர் என்ற பெயரில், அதாவது தன்வந்ரி புத்தர் என்று இருந்தது, பிற்பாடு அது மாறி, வியாதி விக்கிரக புத்தர், அதாவது ரோகங்களை எல்லாம் நீக்குவார் இந்த புத்தர் சிலை என்று மாற்றி வைத்திருக்கிறார்கள், அதாவது நாள்பட, நாள்பட மாற்று அமைக்கப்பட்டது, அதே இடத்தில், அதே போல் இன்றும் இருக்கிறது, இது உண்மை இது தாங்கள் குறிப்பில் வைத்துக் கொள்ளவும்.

நான் கோயிலை அமைக்க வேண்டும், அதனால் நான் இங்கேயே இருப்பேன், எனக்கு குருநாதர்தான் எல்லாம், மற்றது எதுவும் இல்லை

ஹாம் செய்.

குருநாதரின் விக்ரகம் வந்தது, அதை நீராட்டிவிட்டு அதை எடுத்து வந்து வைத்தார்.

தேசாங்கு அரசன் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறானாம் அவன் உங்களை வைத்தியத்திற்கு அழை க்கிறான்.

சரி இப்போதைக்கு இல்லை உடனே புறப்படுகிறேன், குருநாதரே நான் வந்து உங்களை என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அவை வந்து ஸ்தாபிதம் செய்கிறேன், அதுவரையில் என்று எடுத்து போய் வைத்தான், ஆனால் முழுமையாக ஸ்தாபிதம் நடக்கவில்லை, வைத்துவிட்டு மனைவியிடம் போனான், தேசாங்கிற்கு போகிறேன் என்ன நீயும் வருகிறாயா?

உம் வருகிறேன்.

திருஷ்ணுவைப் போய் பார்த்தான் நான் தேசாங்கிற்கு போக வேண்டும், என்ன நீயும் வருகிறாயா?

ஆம் வருகிறேன், என்று நான் உன்னை பிரிந்து இருக்கிறேன் வருகிறேன், கி மெல்ல சொன்னாள் நானும் வரட்டுமா?.

சரி வா போகலாம் என்று இவர்கள் தேசாங்கிற்கு போனார்கள், அரசன் உடல்நிலை சரியில்லை என்று கேள்விப்பட்டேன் என்று போய் பார்த்தான், நாடி மோசமாக இருந்தது, மருந்துகளை எல்லாம் கொடுத்து, அரசனை மெல்ல குணப்படுத்தினான்.

தேசாங்கு மன்னன் கேட்டான். அந்த மருந்து இன்னும் நீ கண்டுபிடிக்கவில்லையா?.

ஜியா என்னால் முடியவில்லை விட்டுவிட்டேன் அவ்வளவுதான் தாங்களும் இதை பெரிதாக நினைக்க வேண்டாம்.

உம் கடைசிவரையில் எனக்கு சொல்லக் கூடாது என்று நினைத்துக் கொண்டாய், பரவாயில்லை சரி இருக்கட்டும்.

ஜியா நான் என் குருநாதரின் சிலை வைக்கப் போகிறோன் அங்கு தாங்களும் வந்தால் நன்றாக இருக்கும்.

ஆகட்டும் வருகிறோம், எங்களுடன் சிலரை அழைத்து வருகிறேன் நானும் பார்க்க வேண்டும், வருகிறேன், மீண்டும் இவர்கள் திரும்பி வந்தனர்..

உம் என்ன வயதானாலும் தாங்கள் எல்லோரிடமும் நன்றாகத்தான் பேசுகிறீர்கள், உங்களைப் பார்த்தால் இளமையாகத்தானே தெரிகிறது.

என்ன ப்ரியே உன்னைப் பார்த்தாலும் இளமையாகத்தான் தெரிகிறது, நீ ஒன்றும் முதுமை அடைந்து விடவில்லை.

ஆமாம், ஆமாம், சொல்கிறார்கள், இவரை பார் நல்ல மெலிவாக இருக்கிறார், உடல் வாகு எவ்வளவு கட்டு, எவ்வளவு நன்றாக இருக்கிறது, அவள் இவருக்கு ஜோடியாம், கிழவி போல் இருக்கிறாள் என்றுதான் சொல்கிறார்கள். காதில் விழுந்தது.

ப்ரியே நமக்கும் வயதாகிவிட்டது, இதை எல்லாமா பொருட்படுத்துவாய்?..

ஆமாம் அன்றுமுதல் இன்றுவரையில் இப்படிதானே நடக்கிறது. என்றுதான் நீங்கள் சந்தோஷமாக வைத்திருக்கிறீர்கள்?.

ப்ரியே சந்தோஷம் நாம் ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும், தவறாக நினைத்தால் அது நமது சந்தோஷத்தை கெடுக்கும்,

அவ்வளவுதானே.

சரிதான்..

இவர்கள் வந்தனர் பரவாயில்லை, உனக்கு வயதானாலும் எல்லா தேசத்திலும் மரியாதை, மரியாதைதான்..

திருஷ்ணு என்னடா நீ இப்படியே பேசிக் கொண்டிருக்கிறாய்? இதோ பாருங்கள் இத்தனை நாட்கள் ஒன்றும் சொல்லவில்லை, ஆனால் உங்கள் மூவரையும் வைத்து இன்று சொல்கிறேன், நான் போனால் அதிகம் துண்பங்கள் படுவீர்கள், இந்த ஜீவன் இருக்கும் வரையில் உங்களுக்கு சந்தோஷங்கள் இருக்கும். உண்மையைப் பாருங்கள், இல்லையேல் வருத்தம் தான் படுவீர்கள், இனியாவது திருந்தி நடந்து கொள்ளுங்கள். என்னை இன்னும் இப்படி செய்து வராதீர்கள். நான் உங்களுக்கு எந்த தீங்கும் நினைக்கவில்லை. அன்பை, பாசத்தை மட்டும் நான் உங்களிடம் எதிர்பார்க்கிறேன், அதுவும் தர மறுக்கிறீர்களே, உலகத்தார் என்னை போற்றுகிறார்கள் எனக்கு அது தேவை இல்லை. நான் கேட்பது எல்லாம் நீங்கள் என்னை நலமாக வைய்யுங்கள் என்று, அதுவும் முடியாதா?

மூவரும் மௌனமாக போகிறார்கள், பதிலே சொல்லவில்லை.

சரி குருதேவா இப்படிதான் இருக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. இருக்கிறோம் அவ்வளவுதானே.

இங்கே குருநாதர் விக்கிரகம் பிரதஷ்டை செய்ய ஏற்பாடு ஆகிறது, காமிக்கியா ஊரில் பூஜை நடக்கிறது என்று பல பேர் சென்றுவிடுகிறார்கள், இங்கு சிலர் இருக்கிறார்கள்.

கோயிலை கட்டி கொண்டிருக்கும் அரசன் முன்னே வருகிறான்.

என்ன பிரத்தமா?.

ஆங் எல்லாம் நடந்து கொண்டு இருக்கிறது அரசர்களை எல்லாம் வர சொல்லி இருக்கிறேன். யார் வரப்போகிறார்கள், என்ன நடக்கப் போகிறது எல்லாம் குருநாதர் கையில் என்றான்.

ஆம் நடக்கும், நடக்கும் எல்லாம் நல்லவிதமாக நடக்கும் கவலையேப்படாதே என்றார்.

தேசாங்கு வந்தான் தன்னுடன் இரண்டு மூன்று ஆட்களை அழைத்து வந்தான், திருஷ்ணுவிடம் போனான். ஒரு ஆள் ஆமாம் அவர் என்னென்ன செய்வார் அவரது வழக்கமான, வேலைகள் எல்லாம் என்ன., என்ன.?.

காலையில் அவன் நதிக்கு போவான் பேசமாட்டான், பிறகு ஐபம் செய்துவிட்டுதான் பேசவான்.

என்ன, என்ன உடற்பயிற்சி செய்வார். இவர் இவ்வளவு நன்றாக உடலை வைத்திருக்கிறாரே நாமும் இதை கடைப்பிடிக்க வேண்டும், அதனால் என்ன என்ன செய்கிறார் என்று தெரிந்தால் நாமும் அதை கடைப்பிடிக்கலாம் அல்லவா?

பாவம் இவர்களுக்கு தான் எதை சொல்ல வேண்டும், எதை சொல்லக் கூடாது என்று தெரியாதே, அதனால் திருஷ்ணு எல்லாவற்றையுப் சொல்கிறான்.,

ஓ அப்படியா நல்லதுதான் என்று கேட்டு போகிறான்.

மறுநாள் அதிகாலை வீட்டிற்கு போகிறான், வைத்தியர் இருக்கிறாரா, என்று மனைவியிடம் கேட்கிறான்,

வைத்தியரா! இப்போ அவர் எங்கே இங்கு இருப்பார், இங்கு இருக்க மாட்டார் நதிக்கரையில்தானே இருப்பார்

நதிக்கரையா? எங்கே எந்த இடத்தில் இருக்கும்?

அதோ ஆனால் அவர் யாருடனும் பேசமாட்டார். தாங்கள் இங்கேயே இருந்துவிட்டு போகலாம், இல்லையேல் திருஷ்ணுவிடம் பேசவிட்டு போகலாம், ஆனால் அங்குதான் இருக்கிறார், இல்லை போய் பார்க்க வேண்டுமானால் போய் உட்கார்ந்திருக்க வேண்டும், தங்கள் விருப்பம் என்று சொல்கிறாள்.

இல்லை நான் அவரை நேராக போய் பார்க்கிறேன் என்று சொல்லி புறப்பட்டான். இவள் காண்பித்த இடத்தில் பிரத்தமன் இல்லை, நம் குருநாதரை இங்குதானே நீராட்டினோம், நாம் எதற்கு அங்கு போக வேண்டும், என்று வேறு இடத்திற்கு போய் இருந்தான், கியும் அவ்வழியே குளித்துவிட்டு வந்து கொண்டிருந்தாள், ஆமாம் நீங்கள் யார்?. நீங்கள் எங்கே போகிறீர்கள் என்று கேட்டாள்,

இல்லை வைத்தியர் அங்கு இருக்கிறார் என்று வைத்தியின் மனைவி சொன்னாள், அதனால் போய் கொண்டிருக்கிறேன்.

ஆனால் அவர் இப்போது பேசமாட்டார், பார்க்க மாட்டார், எதற்கு போகிறீர்கள்?.

இல்லை உண்மைதான். பேசவதில்லை, பார்ப்பது இல்லை தெரிந்ததுதான், போய் உட்காரலாம், முடிந்தவுடன் பார்த்து பேசாலாம் என்றுதான் .

ஓ அப்படியா வீட்டில் வீட்டுகாரர் இருக்கிறார் அவரை வேண்டுமானால் சந்தியுங்கள்.

இல்லை நான் வைத்தியரைதான் சந்திக்க வேண்டும்.

அக்காங் வருபவர்கள் எல்லாம், வைத்தியர்களை தான் சந்திப்பார்கள், உம் சரி அங்கே போகாதீர்கள் இந்த வழியில் இருக்கிறார் அவர் என்று வேறு வழியும் காண்பித்து இவள்

புறப்பட்டாள்.

என்ன இது அவள் அங்கே என்றாள், நீங்கள் இங்கே என்கிறீர்கள்.

ஆமாம் அந்த அம்மா சொன்னது உண்மைதான். ஆமாம் அங்குதான் நீராடுவார், இன்று என்னவோ தெரியவில்லை இவ்வழியே போய் இருக்கிறார்.

ஓ அப்படியா சரி. போனான். அவன் இங்கு முழுக்கு போட்டுவிட்டு த்யானத்தில் இருந்தான்.

ஆமாம் என்ன மூலிகை கிடைத்ததா, இல்லையா? உண்மையில் மூலிகை கிடைத்திருக்கிறது நீ அந்த அரசனிடம் கொடுத்திருக்கிறாய், அதனால்தான் உனக்கு இங்கே கோயில் கட்டுகிறான்.

எனக்கில்லை அந்த ஆண்டவனுக்கு என்று சைகை காண்பிக்கிறான், இது எனக்கில்லை ஆண்டவனுக்கு என்று சைகை காட்டுவது, உனக்கு கொடுக்க மாட்டேன், அவனுக்கு கொடுப்பேன் என்று இருக்கிறது. அப்படி என்றால் என்ன? என்னிடம் இல்லை அங்கு கொடுத்திருக்கிறேன், ஓஹோ உன்னிடம் இல்லை அங்கு கொடுத்திருக்கிறேன் என்கிறாயா? அப்படியானல் நீ கொடுத்தது உண்மைதானே?

இல்லை என்கிறான்.

என்னய்யா ஒருமுறை ஆமாம் என்றகிறாய், ஒருமுறை இல்லை என்கிறாய், நாங்கள் யார் தெரியுமா?

தெரியாது என்கிறான்.

நாங்கள் தேசாங்கு தேத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறோம் எங்களுக்கு தேவைப்பட்டதை கொடுத்துவிடு.

இல்லை என்பது சொல்வதும் ஒன்றுதான், முடியாது என்பது சொல்வதும் ஒன்றுதான் அதனால் ஹீம், என்றான் ஆபத்தில் தனக்கு என்ன நேர்கிறதோ, இருந்தாலும் பரவாயில்லை என்று அப்டியே கடைப்பிடிக்கிறான்.

தேசாங்கு மன்னன் கோயிலை சுற்றி பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

அங்கு அரசரிடம் பேசுகிறான் ஆஹா, அருமையாக கட்டுகிறார்கள், மிகவும் அற்புதமாக இருக்கிறது என்ன எல்லாம் பிரத்தமரா?..

ஹீ ஊம், இது பிரத்தமன் அல்ல இது அவனுடைய குரு தேவர், அவன் செய்ய சொன்னான் செய்கிறோம் .

லஞ்சமாக செய்கிறீர்களா?.

லஞ்சமா என்ன சொல்கிறாய் நீ?.

பல மூலிகைகள் கொடுத்து இருக்கிறான் அதற்கு கொடுத்திருப்பீர்கள்.

அது எல்லா நாட்டிலும் இருக்கிறது, நமது சீதோஷணத்திற்கு ஏற்றார் போல் ஆங்காங்கே விளைகிறது, அவ்வளவுதானே.

ஓ மீண்டும் சுற்றிபார்த்துக் கொண்டு வருகிறான்.

அங்கே..

என்ன சொல்லப் போகிறாயா இல்லையா?.

தெரியாது என்று கையை அசைக்கிறான்

ஒங்கி அடி ஒன்றை பலத்த அடி தலையில் போடுகிறான், என் என்றால் , உடல் வாகு அதிகம், பலம் அதிகம் அதனால்

தலையில் அடிக்கிறான்.

இங்கே தேசாங்கு சுற்றி வரும்போது, பெரிய மரம் ஒன்று அங்கே வைக்கும் போது தவறி தேசாங்கு தலையில் விழுகிறது, அவனும் கீழே விழுகிறான். ஜயோ தேசாங்கு அரசன் மண்டையில் அடிபட்டுவிட்டது, வைத்தியரை உடனே அழை.

இவனுக்கும் மண்டையில் பலத்த அடி, அடித்தவன் ஓடிவிடுகிறான். மெல்ல நீரில் இருந்து எழுந்து குருதேவா காப்பாற்று, மூலிகைகளை நான் கண்டுபிடித்தது நல்லதுக்கு தானே இதிலும் இவர்கள் இப்படி செய்கிறார்களே .. ஓடிவருகிறாள் மனைவி ஜயோ நமது தேசாங்கு அரசனுக்கு தலையில் இது விழுந்து விட்டதாம், மேல் இருந்து கட்டை, தாங்கள்தான் வரவேண்டும், உடனே குணப்படுத்த வேண்டும், உள்காயம்.

இவர்களிடம் ஒன்றும் சொல்வதில்லை, எனக்கு தலை சுற்றுவது போல் இருக்கிறது என்றான்.

பரவாயில்லை உடனே வாருங்கள் நாம் அழைத்து வந்திருக்கிறோம் நாளை ஏதாவது என்றால் பழி சொல்வார்கள் உடனே வாருங்கள் என்றாள். சரி வருகிறேன் என்று மெல்ல அவளை பிடித்து வந்தான்.

தேசாங்கு மன்னன்தான் என்னை அடித்தது பரவாயில்லை, என்று நேராக வந்தான். குருதேவா உடலில் வலிமையை கொடு, நான் அவனுக்கு மருந்துகள் கொடுத்து குணப்படுத்த வேண்டும், மெல்ல போய் பார்த்தான் நாடியை பிடித்தான், உயிருடன் இருக்கிறார் பேசவில்லை, ஏன் என்றால் பேசமுடியாது இவன் இன்னும் மவுனத்தில்தான் இருக்கிறான், மூலிகைகள் எடுத்து வந்து சரி செய்து தலையில் போட்டான். இந்த பாவிக்கு தன் தலையிலும் போட்டுக் கொள்ள வேண்டும் என்று தோன்றவில்லை, வைத்தியத்தில் ஈடுபட்டால் தன்னை மறந்துவிடுவான் அல்லவா? அதனால்

தன்னை மறந்து வைத்தியத்தை செய்து வருகிறான். இவன் நேரம் வருகிறது பேசுகிறான், அனேகமாக இவர் குணமாவார் என்று நினைக்கிறேன் பரவாயில்லை, எனது குருநாதருக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யுங்கள் என்றான்.

அரசே எனக்கு ஏதோ தலை வலிக்கிறது என்றான், அடித்ததையே மறந்துவிட்டான், வைத்தியத்தில் இறங்கியதால்.

நீ எதை, எதையோ யோசித்துக் கொண்டிருப்பாய் பேசாமல் இரு, என்றான் அரசன்.

மனைவியும் ஆமாம் உங்கள் உடல் அங்கேயே ஏதோ மாதிரிதான் இருந்தது, என்னவாயிற்று உங்களுக்கு?.

ப்ரியே தெரியவில்லை ஏதோ ஒருவிதமாக இருக்கிறது, பார்த்துக் கொள்ளலாம் சரியாகிவிடுவேன்.

நீங்கள் நன்றாக வேண்டும், இப்படி படுக்கக் கூடாது என்றாள் மனைவி.

திருஷ்ணு ஓடி வந்தான் என்ன உனக்கா உடம்பு சரியில்லை, ஒன்றும் இருக்காது எழுந்திரு பிரத்தமா,.

இல்லை, இல்லை ஒன்றும் இல்லை நீ வேதனையடையாதே, திருஷ்ணு நீ வேதனையடையாதே ஒன்றும் இல்லை சரியாகிவிடுவேன், கியும் ஓடிவந்தாள்.

அண்ணா ஏதாவது ஆயிற்றா?

ஒன்றுமில்லை அம்மா எனக்கு ஒன்றுமில்லை அடிபட்டவன் அவன், இரண்டு நாளாக கண்விழித்து கொண்டு வைத்தியம் செய்தான், தன்னை மறந்து தன் உடல் நிலையை மறந்து, நான் வைத்தியன் நம் ஆரோகியத்தை பார்க்கக்கூடாது, முதலில் அவனுக்குதான் வைத்தியம், அப்பா நான் எதிராளிக்கு தீங்கு நினைக்கவில்லை, அவனை காப்பாற்றினால்தான்

இந்த வார்த்தை உண்மையாகு., இல்லை எனில் தீங்கு நினைத்ததாக ஆகிவிடும் குரு தேவா நீ அவனுக்கு தண்டனை கொடுத்திருக்கலாம், அது வேறு ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரை நீ என்னை சோதிக்கிறாய், நான் அவனுக்கு வைத்தியம் செய்வேனா, இல்லையா, என்று. இந்த பிரத்தமன் என்றும் மாற மாட்டான், உன் பிள்ளை, உன்பிள்ளையாகத்தான் இருப்பான், வைத்தியம் செய்து முடிக்கிறேன், தேசாங்கு பிழைத்தான் நன்றாக எழுந்தான்.

என்னை காப்பாற்றியது யார்?.
வைத்தியர்தான்.

வைத்தியரா!?

ஆமாம் வைத்தியர்தான் காப்பாற்றியது, வந்து பார்க்கிறான், பிரத்தமா நீயா என்னை காப்பாற்றினாய்?.

நான் இல்லை என் குருநாதர் என் கையில் என்ன இருக்கிறது?..

பிரத்தமா,..

போதும். அரசே எதுவும் சொல்ல வேண்டாம், இனியாவது தாங்கள் என் குருநாதர் மீது பற்று வைத்து, மாறினால் நல்லதாக இருக்கும், வைத்தியர்களை துன்புறுத்தாதீர்கள்.

இல்லை பிரத்தமா உன் குருநாதர் மீது சத்தியமாக சொல்கிறேன் இனி நான் செய்ய மாட்டேன், நான் செய்த துரோகமே போதுமானது. தீங்கு நினைத்தவனுக்கும் காப்பாற்றினாய், ஒருமுறை காப்பாற்றினாய், நன்றி நினைக்கவில்லை, நீ உத்தமன் என்பதை இப்போது உணர்ந்தேன் . என்னை மன்னித்துவிடு

ஊம் என்னிடம் வேண்டாம் என் குருநாதரிடம் சொல்லுங்கள் என்றான், வாயில் ரத்தம் வந்தது.

ஐயோ என்ன இப்படி ?.

ஒன்றும் இல்லை கவலைப்படாதே ப்ரியே.

நான் ஒருநாளும் உங்களை நிம்மதியாக வைக்கவில்லை, எப்போதாவது எதையாவது சொல்லிக் கொண்டே இருக்கிறேன், என்னை தயவு செய்து மன்னித்து விடுங்கள்.

ப்ரியே நான் வேறு, நீ வேறு என்று நினைப்பதில்லை, விடு இதையெல்லாம் யோசிக்காதே.

திருஷ்ணு அழுதான் ஏய் எழுந்து வாடா பிரத்தமா, நானும்.

ஷி,ஷி திருஷ்ணு பிரத்தமா என்றும் உன் பிரத்தமாதான் அதை தெரிந்து கொள் முதலில்.

டேய் என் பிள்ளைகளுக்கு வாழ்க்கை கொடுத்தாய் எல்லோரையும் நல்ல நிலைக்கு கொண்டு வந்துவிட்டாய், அது எல்லாம் உன்னால்தான்டா முடியும், நான் ஏதோ சிறுபாள்ளைதனமாக உன்னை தப்பு,தப்பாக பேசியிருக்கிறேன்.,

ஏய் சே இது எல்லாம் நினைக்கக் கூடாது நாம் என்ன வேறா? ஏய் நான் வேறு, நீ வேறாடா? இப்போதும் சொல்கிறேன் கேள் அன்று நீதானே என்னை உள்ளே அனுப்பி கற்றுக் கொள்ளாடா என்று சொன்னாய் அதனால்தானே இது எல்லாம். திருஷ்ணு என்றுமே பிரத்தமன் இடத்தில் திருஷ்ணு, அதை வைத்துக் கொள், நான் என்றும் உன்னை கைவிட்டதில்லை. என் உள்ளத்தில் நீ நிறைந்திருக்கிறாய், ஏதோடா என் அன்பும் பாசமும் உன்னிடத்தில் அதிகம் இருந்தது பரவாயில்லை இதை பெரிதாக்க கூடாது, நாம் எல்லோரும் சந்தோஷமாக இருக்கலாம்.

அண்ணா எனக்கும் மனநிலை சரியில்லை. நான் பிறந்ததே

புத்தியில்லாதவள் தானே, புத்தி வந்தும் புத்தியில்லாதவள் போல் நடந்து கொண்டேன், அண்ணா எனக்கு ஏன் புத்தி கொடுத்தீர்கள், கொடுக்காமல் இருந்தால் அதே பைத்தியம் போல் இருந்திருப்பேன் அல்லவா? புத்தி கொடுத்தும் நல்லது கெட்டது பார்ப்பதை விட்டு நல்லதை விட்டு விட்டேன், கெட்டதை பிடித்துக் கொண்டேன், மன்னித்து விடுங்கள் அண்ணா.

எய் இது எல்லாம் சகஜம், மன்னிப்பதற்கு நாம் என்ன, நான் மட்டும் தவறா செய்யவில்லை எல்லாம் அப்படிதான், வாருங்கள் போகலாம் குருவின் இடத்திற்கு.

ஐயோ உங்கள் உடல் நிலை சரியில்லை இப்போது போக வேண்டுமா? .

ஊம்ம், இன்று பிரதிஷ்டை என்று வைத்திருக்கிறோம், செய்யத்தான் வேண்டும். ஒரே ஒரு குறை நீலனை சந்திக்க முடியவில்லை, அங்கும் இன்று பெரிய விசேஷமான பூஜையாம் பராவயில்லை, பிறகு போய் சந்திக்கலாம், அரசன் வந்தான்

என்ன பிரத்தமா முகம் எல்லாம் வாடி இருக்கு உடல் எல்லாம்...

கலங்காதீர்கள் ஜயா வாருங்கள் குருநாதரிடம் போகலாம், குருநாதர் வைக்கப்பட்டார், அதை சந்தோஷமாங் பார்த்தான், ஜயா தாங்கள் என் ஆசையை நிறைவேற்றி விட்டார்கள் என்று கையை பிடித்தான் அழுதான்.

இது என்னடா பெரிய செயலா? சே என்னால் முடியும் நான் செய்கிறேன், பிரத்தமா அதை உயர்த்தியது நீதானே, அவர் பேரை எல்லாம் உயர்த்தியது நி. நான் என்ன செய்கிறேன்?.

ஜயா எல்லாவற்றிற்கும் காரணம் இருக்கிறது, அன்றே சொன்னேனே மடும் நீங்கள் என்று, அதனால் இந்த

கொடியும் இந்த மரத்தில்தானே தாங்குகிறது, என்று மெல்ல பிடித்து சாய்கிறான்.

எய் பிரத்தமா நல்ல நாட்களில் சந்தோஷமாக இருக்க வேண்டும் வா, அங்கே போய் உன் குரு நாதரை வை.

மெல்லப் போகிறான் அங்கே குருநாதரை வைக்கிறான், எனக்கு கொடுத்த வேலைகள் அனைத்தும் என்னால் முடிந்தவரை செய்திருக்கிறேன், நான் நல்லவனா கெட்டவனா, நல்லது செய்தேனா, கெட்டது செய்தேனா, என்று என்னால் தீர்ப்பு சொல்ல முடியாது, நான் நல்லது செய்திருந்தால், தாங்கள் என்னுடன் வாழ்வது நிச்சயமானால், நிலைத்து இருக்க வேண்டும். என்றாவது என் மூலமாக, நான் தங்களுக்கு ஒரு கோவில் கட்ட வேண்டும், அந்த அருளை செய்யுங்கள், இப்போது அரசன் கட்டுகிறான், எனக்க சந்தர்பம் இல்லை, ஆனால் உங்களை உணர்ந்து, உங்களுக்கு நான் என்றாவது ஒரு முறை கோயில் கட்ட வேண்டும், அது இந்த பிரத்தமன் தூய்மையாக இருந்தால், எனக்கு அந்த பாக்கியம் கிடைக்கும், இல்லையேல் இல்லை என்று அவரிடம் போய் உற்று பார்த்துக் கொண்டு இருந்தான்.

எய் பிரத்தமா வா இங்கே என்றான் அரசன்.

ஐயா அருமையாக திகழ்கிறார் என் குருநாதர். அவரை பார்த்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும் போல் தோன்றுகிறது, என்று வெளியில் வந்தான். ஐயா சற்று வாசலில் உட்கார்ந்து அவரையே பார்க்கிறேன் என்று அவரையே பார்த்தவன் அப்படியே கண் மூடினான், அங்கேயே அதே இடத்தில் தன் உயிரையும் விட்டான்.

பிரத்தமா என்று வந்தார் அரசர்,

பிரத்தமா என்று தேசாங்கு அரசன் வந்தார், நான் உனக்கு கேடு நினைத்து விட்டேன் அப்பா என்னை மன்னித்துவிடு வா, என் ராஜஜியத்திற்கு போகலாம், உனக்கு ராஜாங்கமே

தருகிறேன், பிரத்தமா.

என்ன மவுனமாக இருக்கிறாரே, மனைவி அருகில் வந்தாள், என்ன எல்லோரும் கூப்பிடுகிறார்கள் தாங்கள் ஏன் இப்படி மவுனமாக இருக்கிறீர்கள்?.

திருஷ்ணு மறுபக்கத்தில் வந்தான், ஏய் பிரத்தமா வாடா எல்லோரும் அழைக்கிறார்கள். என்னடா இங்கே உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறாய், என்று மெல்ல தொட்டான், சாய்ந்தான். பிரத்தமா இல்லை திருஷ்ணுவின் தோலில் தலை இருந்தது, கைகள் இரண்டும் மனைவியின் மேல் விழுந்தது, பிரத்தமன் இல்லை என்று தெரிந்தவுடன் எல்லோரும் அழுதனர்.

அரசன் மட்டும் நின்று பார்த்தான், இந்த குருநாதருக்கு ஏற்ற சிஷ்யன் இவன்தான். ஒரு குரு சொல்படி நடந்து தன் வாழ்நாள் முழுவதும் வாழ்ந்து நிருபித்து காண்பித்து இருக்கிறான். அவன் தனக்காக வாழவில்லை, மக்களுக்காக வாழ்ந்தான். துன்பங்களை சமானமாக ஏற்றுக் கொண்டான், மனைவியை தூரத்தவில்லை, அடிக்கவில்லை. குருநாதர் என்ன சொன்னாரோ அந்த வாக்கின்படி நடந்து கொண்டான். குருவிற்கு ஏற்ற சிஷ்யன். உண்மையில் தூய்மையானவன், மென்மையானவன், முதல்வன், யார் அங்கே உடனே இங்கே ஒரு கோயிலை கட்டுங்கள், பிரத்தமனின் வடிவம் ஒன்றை அமைத்து வையுங்கள், என்றான்.

ஐயா வேண்டுமானால் இங்கே சாமாதி,...

உடனே திருஷ்ணு சொன்னான் இல்லை அது முடியாது காரணம் அவனது விருப்பமே இந்த நதியில் போட்டுவிட வேண்டும் என்பதுதான். நதியில் முழுகட்டும். அவனை நான் இங்கு சமாதியாக்க விடமாட்டேன்.

நதிக்கு கொண்டு வந்தார்கள் வைத்தார்கள், என்ன வேகமோ பிரம்மபுத்திரா சந்தோஷமாக வந்தது, நம் பிரத்தமனை நாம் அரவணைத்துக் கொள்வோம் என்று, அது வேகமாக அந்த

பிரம்மபுத்திரா அப்படியே அபகரித்து ஒடியது. எல்லோரும் பார்த்துக் கொண்டு நின்று அழுதனர்.

பிரத்தமா உன்னை அதிகமாக விரும்புவது நான்தான், காரணம் நீ தினமும் குளித்து நீராடுவாய், நதி தூய்மையாகிறது, எல்லா உடலுக்கும் இந்த நதி சொந்தமல்ல, ஆனால் பிரத்தமனுக்கு இந்த நதி சொந்தமானது, என்று பிரம்மபுத்திரர் சொல்கிறார், தேவாதி தேவர்களைப் போல் ஆங்காங்கு இயற்கையே மலர்கள் தூவியது பிரத்தமனின் நதி மீது. பிரத்தமா நீ வாழ்க, உன் தொண்டு வாழ்க, என்று இயற்கை பூ மாறி பொழிகிறது. மக்கள் நிற்க இயற்கையே அவனுக்காக வாழ்த்துகிறது, பிரத்தமா மேன்மை, தூய்மை, முதன்மை, மூன்றின் எடுத்துகாட்டாக விளங்கினாய் உன் தொண்டு வாழ்ட்டும் .

காமிக்கா சொல்கிறாள் பிரத்தமா நீ என்னை காண வரவில்லை ஆனால் நீ இருக்கும் நதி என்னை சுற்றி தானே போகப் போகிறது அதனால் என் பிரத்தமா என்னுடன் இருக்கிறாய் என்று சந்தோஷபட்டுக் கொள்கிறேன். பிரத்தமா! காளிகாவா இருந்து, எல்லோரையும் வெட்டி வீழ்த்தினாய், உன்னால் சாந்தமாக இருந்து அனைவரையும் காக்க முடியும் என்று எனக்கு சொன்ன வாக்குறுதியை அதாவது நான் உன்னிடம் கேட்டதை நிறைவேற்றிக் கொடுத்து விட்டாய். என் மக்கள் எல்லாம் வாழ வைத்தாய், ஒரு காலத்தில் அந்த தபேத்திய நாடு மருந்துகளின் சிறந்த நாடாக விளங்கட்டும், அதை நீதான் செய்வித்திருக்கிறாய். பிரத்தமா செய்த கொடுமையை நிவர்த்தி செய்துவிட்டாய். இனி நீ என்றும் தூய்மை, மேன்மை., முதன்மையாக திகழ்வாய், நீ வாழ்க, உன் தொண்டுகள் வாழ்ட்டும். பலர் உன்னை நினைக்கா விடினும் நான் உன்னை நினைப்பேன், உன்னால்தான் இன்று உலகம் இருக்கும் வரை இந்த முலிகை பிரசித்தமாகிறது, அதனால் நீ கண்டு எடுத்தாயே அந்த மரம் வேம்பு, வேப்பமரம் என்றும் எங்கு எல்லாம், அது இருக்கிறதோ அங்கு எல்லாம் கிராம தேவதையாக நாங்கள் குடியிருப்போம், இது உனக்கு அருள் வாக்கு பிரத்தமா, நீ

செய்த தொண்டினால், தூய்மை, மேன்மை, முதன்மையாக நிற்கட்டும், எல்லோரும் அதை வணங்கினால் அந்த பிரத்தமனை வணங்கியது போல் ஆகட்டும். பிரத்தமா நீ வேம்பாக திகழ்வாய், நல்ல உள்ளத்தில் என்றும் இருப்பாய். எல்லோரும் வாழுட்டும், இந்த மூலிகையின் மூலம் நன்றாக வாழுட்டும், என்று காமிக்கா எல்லோரையும் ஆசிர்வதித்தாள்.

ஐகதாத்ரி: இவ்வாறு நமது பிரத்தமனின் சரித்திரம் முக்கிய சரித்திரம் ஆகும், வேம்புவை உலகிற்கு கொண்டு வந்ததே நமது பிரத்தமன் என்பதை, நம்மில் உள்ளவர்களாவது தெரிந்து அதற்கு மரியாதை செலுத்தலாம். நாம் பிரத்தமனை நாம் வழிப்பட வேண்டும் என்றால், உடல் நலம்,, ஆரோக்யம் இல்லை என்றால் , காயத்ரீ அதே நேரத்தில் பிரத்தமனுக்கு நாம் வழிபாடு செய்ய வேண்டும் என்றால், வேம்பிலைகளை வைத்து அதை அரைத்து பூஜித்து நாம் உட்கொள்ளலாம், அவன் கண்டுபிடிப்பை நாமும் சந்தோஷமாக ஏற்றுக் கொண்டாற் போல் இருக்கும், நம்மையும் வாழுவைப்பான், இதுவரையில் நாம் பிரத்தமனின் வாழ்க்கை சரித்திரம் பார்த்தோம்.

பிரத்தமனுக்கு முக்கியமாக என்ன செய்யலாம் விளக்கு, வேம்பின் இலைகளை வைத்து அநேகமாக கிராம தேவதைக்கு செய்வதை போன்று செய்யலாம், அதே போன்று பிரத்தமனுக்கு மாவினால் விளக்கு போட வேண்டும், அதாவது மாவு என்று சொல்லும் போது அரிசியோ கோதுமையோ சேர்த்துக் கொள்ளக்கூடாது காரணம் இவை காலப்போக்கால் உற்பத்தியானவை, தினப்படி நாம் சாப்பிடுவதற்கு என்று தந்தவை வேறு இதனால் முக்கியமாக தினை அதாவது அது காட்டில் தனியாக வளருவது, அதில்தான் விளக்கை போட வேண்டும், தினை விளக்கும் மற்றும், சண்டல் என சொல்வது இங்கே கொல்லை மட்டுமே வைக்க வேண்டும், இவ்விரண்டும் தான் சிறந்தது. இதை வைத்து பிரத்தமனுக்கு பிரார்தித்து நம் உடல் குணத்திற்காக பிரார்தித்துக் கொள்ளலாம் இப்போது

தெய்வமாகிவிட்ட நமது ஸ்ரீஸ்மூர்த்தி பிரத்தமனாக இருந்து நம்மை காப்பாற்றுவாள், எல்லோரும் நலமாக வாழுங்கள், முதன்மை, தூய்மை மேன்மை, இவை மூன்றும், என்றும் மறக்காதீர்கள், மூன்றில் இருப்பவன்தான் பிரத்தமன்.

